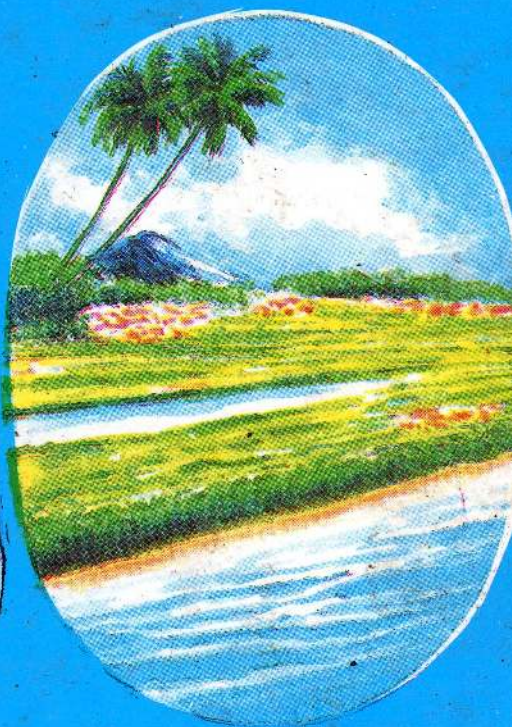
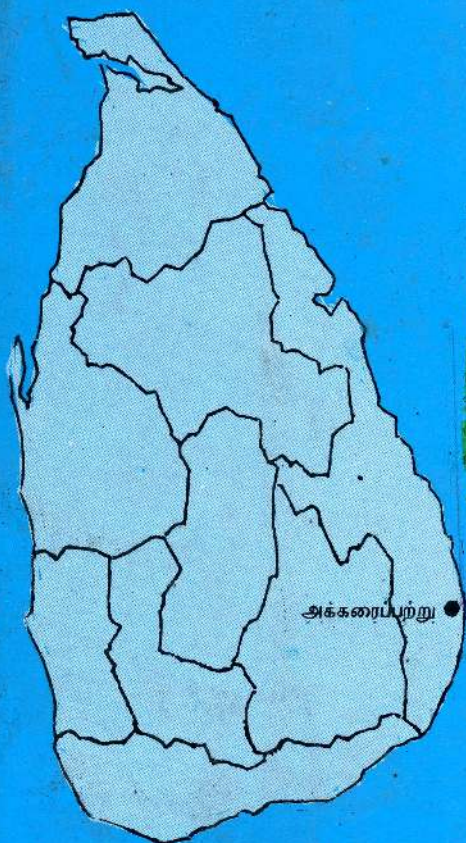

அக்கரைப்பற்று வரலாறு

ஏயாரெம் சலீம்

முக்கிய அறிவித்தல்
கரைச்சி பிரதேச சபை- கிளிநொச்சி
பொது சன நூலகம்
கிளிநொச்சி/முரசுமோட்டை/
வட்டக்கச்சி/ஸ்கந்தபுரம்

நீங்கள் எடுத்துச் செல்லும் புத்தகத்தில், கீறுதல், வெட்டுதல், கிழித்தல், அழித்தல், அழுக்குப் படியவிடல் மற்றும் ஊறுபடுத்தல்களைச் செய்யவேண்டாமென மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம். புத்தகங்களை நீங்கள் எடுக்கும் பொழுது இப்படியான குறைபாடுகளைக் கண்டால் நூலகப் பொறுப்பாளருக்கு உடன் தெரிவிக்கவும். இல்லையேல் நீங்கள் எடுத்துச் சென்ற புத்தகம் நல்ல நிலையில் இருந்ததெனக் கருதப்படுவதுடன் ஊறுபடுத்தல்களுக்கு நூலகப் பொறுப்பாளரினால் விதிக்கப்படும் தண்டத்தை நீங்கள் ஏற்க வேண்டி ஏற்படும் என்பதனையும் அறியத் தருகின்றோம்.

அக்கரைப்பற்று வரலாறு

(மீளாய்வுப் பதிப்பு)

ஏயாரெம் சலீம், ஜே.பி. அதிர் - 1ம் தரம் (ஒய்வு)

வெளியீடு :

பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம்

அக்கரைப்பற்று.

15.11.1997.

AKKARAIPATTU VARALARU
HISTORY OF AKKARAIPATTU.
(REVISED EDITION)

A.R.M. SALEEM, J.P; Principal, Grade 1, (Retd)

Published by :
FEDERATION OF ALL MOSQUES
AKKARAIPATTU.
15.11.1997.

நூல் விபரப் பட்டியல்

தலைப்பு	:	அக்கரைப்பற்று வரலாறு.
வகை	:	வரலாற்று ஆய்வு.
எழுதியவர்	:	ஏயாரெம் சலீம்.
வெளியீடு	:	பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம், அக்கரைப்பற்று.
கணனி அச்சுத் தொகுப்பு	:	யென்னெல் அக்கரைப்பற்று.
அச்சுப் பதிப்பு	:	செலக்ஷன் ஓ.பி.செந் - அக்கரைப்பற்று.
பிரசுரத்திகதி	:	15.11.1997 (மீளாய்வுப் பதிப்பு) 31.12.1990. (முதல் பதிப்பு)
அட்டை வடிவமைப்பு	:	ஹூனா (எம்.பி.எம். ஹுசைன்)
கடதாசி	:	பேங் வெள்ளை - 80 கிராம்ஸ்
உரிமை	:	நூலாசிரியர்க்கு
பக்கங்கள்	:	(xxiii + 392 =) 415
நிழற்படங்கள்	:	128
வரைபடங்கள்	:	05
விலை	:	395/=

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	:	Akkaraipattu Varalaaru (History of Akkaraipattu)
Category	:	Historical Research
Author	:	A.R.M. Saleem
Published by	:	Federation of all Mosques, Akkaraipattu.
Computer Type Setting	:	ENNEL - Akkaraipattu.
Printers	:	Selection offset - Akkaraipattu.
Date of publication	:	15.11.1997 (Revised Edition) 31.12.1990 (First Edition)
Cover Design	:	Huna (M.T.M. Hussain)
Paper	:	Bank white - 80 Grams
Copy right	:	Author
Pages	:	(xxiii + 392 =) 415
Photograph	:	128
Map	:	05
Price	:	395/=
Akkaraipattu	:	T.P. : 063-77357. Fax : 00946377485.
4/A, Council Avenue, Dehiwala :		T.P. : 01-712415

ISBN 955 - 95567 - 2 - x

சமர்ப்பணம்

எனதன்பின் தாய்
மு.ச.ம. சபிய்யா உம்மா
அவர்களுக்கும்,

அருமைத் தந்தை
மவ்லானா மவ்லவீ எஸ்.எம்.ஏ. றஷீத் (சீனி) ஆலிம்
அவர்களுக்கும்,

இம்மண்ணின் மைந்தர்கள்
அனைவர்க்கும்
இந்நூலை,

இதய சுத்தியோடு
சமர்ப்பணம்
செய்கிறேன்.

என்றும் இனிய
மனித நேயன்
நூலாசிரியன்

18.11.1997

பொருளடக்கம்

பக்கம்

i.	வெளியிடுவோர் விளம்பல்	ix
ii.	அணிந்துரை	xi
ii.	தகவுரை	xv
iv	நூலாசிரியர் நோக்கு	xix
01.	அறிமுகம் :	03
01.	பெயர்க்காரணிகள்	
02.	எல்லைகளின் வரையறை	
03.	விஸ்தீரணம்	
04.	மழை வீழ்ச்சி	
05.	நில அமைப்பு	
06.	நீர்ப்பாசனக் குளங்கள்	
02.	வரலாறு :	21
●	குடியேற்றம்	
01.	முஸ்லிம்கள்	
02.	தமிழர்	
03.	சிங்களவர்	
04.	பறங்கியர்	
05.	குறவர்	
03.	கிராமங்களின் தோற்றம் :	53
01.	வதிவிடங்கள்	
02.	இன்னொரு விதமான அமைப்பு முறை	
03.	கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேசச் செயலகப்பிரிவிலுள்ள கிராமங்கள்	
04.	ஆலையடிவேம்புப் பிரதேசச் செயலகப்பிரிவிலுள்ள கிராமங்கள்	
04.	வாழ்வியலும் பண்பாடும் :	77
01.	குடும்ப அமைப்பு	
02.	பண்பாட்டு மரபு	

03. முஸ்லிம்களின் கல்யாணம்
04. தமிழர்களின் கல்யாணம்
05. பூப்பு(னித) நீராட்டல்
06. சடங்குகள்
07. குடிவழி மரபு
08. வைத்தியம்

05. பொருளாதாரமும் போக்கு வரவும் :

125

01. வேளாண்மைச் செய்கை
02. வர்த்தகச் சந்தைகள் கடைகள்
03. காட்டுத் தொழில்
04. அரசாங்கத் தொழில் விருத்தி
05. நவீன தொழில் முயற்சி
06. மீன் பிடித்தல்
07. தச்சு வேலை
08. பண்பிடுங்கல்
09. கிடுகு பின்னல்
10. பீடி சுருட்டல்
11. மாடுகள் வளர்த்தல்
12. ஆடுகள் வளர்ப்பு
13. களிமண் பாத்திரங்கள்
14. வெளி நாட்டு வேலை வாய்ப்பு

06. கல்வி :

197

01. ஆரம்பக்கல்வியும், மத்தஸாக்களும்
02. வணக்கஸ்தலங்களின் கல்வி
03. மிஷனரிப் பாடசாலைக் கல்வி
04. அரசாங்கப்பாடசாலைக் கல்வி
05. சிங்களப்பாடசாலைக் கல்வி
06. ஆங்கிலப்பாடசாலைக் கல்வி
07. அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பாடசாலைகளின் கல்வி

08. அறபிக் கல்லூரிக் கல்வி
09. பாலர் பாடசாலைக் கல்வி
10. தனியார் படிப்பகக் கல்வி
11. அக்கரைப்பற்றிலுள்ள பாடசாலைகள்
12. மரணமான அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், அறபிக் ஆசிரியர்கள்
13. காலமான உலமாப் பெருமக்கள்

07. இலக்கியச் செழுமை :

214

01. புலவர்கள்
02. மூத்த கவிஞர்கள்
03. கவிஞர், கலைஞர்கள்
04. பத்துறைக் கலைஞர்
05. மூத்த எழுத்தாளர்கள்
06. எழுத்தாளர்கள்

08. வணக்கஸ்தலங்களும், ஸியாறங்களும் :

252

01. பள்ளி வாசல்கள்
02. தக்கியாக்கள்
03. ஸியாறங்கள்
04. கோவில்கள்
05. தேவாலயங்கள்
06. பௌத்த விகாரை

09. அரசியல் மேடை :

292

01. இன அடிப்படைப் பிரதிநிதித்துவம் நீக்கல்
02. சுதந்திரமும் தேர்தல்களும்
03. தமிழரசுக்கட்சியும் முஸ்லிம்களும்
04. தொகுதி விஸ்தரிப்பும் ஊர்வாசியின் பிரவேசமும்
05. நிந்தவூர்த் தொகுதியும் அக்கரைப்பற்று ஊரும்
06. அக்கரைப்பற்று ஊரைச் சிதைத்தல்
07. கட்சிகளும் வாக்களிப்பும்

08. அம்பாரை மாவட்டமும் தமிழர், முஸ்லிம்களும்
09. இவ்வருக்கான நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்
10. ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்
11. மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தல்
12. வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபை
13. ஊராட்சி மன்றம்
14. அக்கரைப்பற்றைக் கூறு போடல்
15. முஸ்லிம்கள் எதிர் நோக்கும் இழப்புகள்
16. புகைப்படத் தொகுப்பு

10. ஆயுதப்போராட்டம் :

325

01. தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமை மறுப்பு
02. விடுதலைப்போராட்டத்தில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு
03. விடுதலை இயக்கங்களின் வேண்டா வினைகள்
04. முஸ்லிம்களின் தாயகக் கோட்பாடு
05. முஸ்லிம்களின் பொது நிலைப்பாடு
06. யுத்தமும் முஸ்லிம்களும்
07. அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட அழிவுகள்
08. புட்டம்பை முஸ்லிம் மக்களின் புலம்பெயர்வு
09. சின்ன முகத்துவார மக்களின் சீரழிவு
10. விடுதலைப்புலிகள்-முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி ஒப்பந்தம்
11. பாதிப்புக்களின் விவரங்கள்
12. சனத்தொகை விவரம் - 1997
13. வேறு சில விவரம் - 1997
14. போராட்டத்துக்கான இன்னுஞ்சில காரணிகள்
15. முறிவும் உறவும்

அனுபந்தங்கள் :

359

- i. நாட்டுப்புறச் சிறுவர் விளையாட்டுக்கள்
- ii. இஸ்லாமிய மாதங்களும் மறு பெயர்களும்

- iii. அணிகலன்கள்
- iv. சில நடைமுறைகள்
- v. தகவல் ஏடு
- vi. காலமும் நிகழ்வுகளும்
- vii. கலைஞர்கள் (தொடர்)
- viii. திருக்கோயில் ஞாயிறு சந்தையில் முஸ்லிம்கள்
- ix. நெற்காணிகளின் பாரம் பரியப் பெயர்கள்
- x. எனது நன்றிக்குரியவர்கள்
- xi. உசாத்துணை நூல்கள்

பீஸ்மில்லாஹீர்ஹமாணீர்ஹம் வெளியீடுவோர் விளம்பல்

இவ்வூரில் "கருங்கொடி" வெட்டி நம்மூதாதையர் குடியேறிய காலந்தொட்டு அண்மைக்காலம் வரை இதற்கென ஒரு வரலாற்று நூல் எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை.

பலரும் இப்படியான நூலொன்று உருவாக்கம் பெற வேண்டியது மிக முக்கியமானது எனக்கருதினர். என்றாலும் பல அசௌகரியங்களால் இது சாத்தியப்படவில்லை.

இக்கால கட்டத்தில் எழுத்தாளரும், இம்மண்ணின் மைந்தனுமான ஏ.ஆர்.எம். சலீம், ஜே.பி. "அக்கரைப்பற்று வரலாறு" எனும் ஒரு புத்தகத்தைத் தனது சுயவிருப்பத்தின் பேரில் எழுதி 31.12.1990ல் பதிப்பித்தார்.

இதைக்கண்ணுற்ற அக்கரைப்பற்றுப் பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம், அப்புத்தகத்திலுள்ள சில குறிப்புகளை மீளாய்வு செய்யுமாறு நூலாசிரியரைக் கேட்டது.

அதற்கிணங்க அப்புத்தகம் மறு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, எமது சம்மேளனத்தால் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

பெரும் பான்மையான தகவல்கள், வரலாற்றுச்சம்பவங்களைத் தாங்கி வரும் இப்புத்தகம் இவ்வூரின் பெரும் பொக்கிஷமாகும்.

அக்கரைப்பற்றிலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும், குடும்பத்திலும் ஒவ்வொரு புத்தகமாவது பாதுகாப்பாக இருப்பது தற்கால, வருங்காலச் சந்ததியினருக்குப் பேருதவியாகவிருக்கும் என நாம் திட்டமாகக் கூறுகின்றோம்.

இது ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம், பிரயோசனப்படுத்திக் கொள்வது உங்களைப் பொறுத்தது. இப்புத்தகத்தை எழுதி, வெளியிடுவதற்காக நூலாசிரியர் பெருமுயற்சியெடுத்துள்ளார். பாரிய சிரமங்களைத் தாங்கியுள்ளார். இம்மண்ணுக்கான வரலாறு இது என்ற வகையில் இவ்வூர் மக்கள் இவரைப் பெரிதும் பாராட்டிக் கௌரவிப்பதுடன் என்றும் நினைவு கூரவும் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வூரைப்பற்றிய எதிர்கால ஆய்வுக்கான வரலாற்றுத்தடயங்களைத் திரட்டுவோருக்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இதை அச்சிடக்கணிசமான அளவு பணம் உதவிய இச்சம்மேளனத் தலைவரான தனவந்தர் அல்-ஹாஜ் எஸ்.எல்.எம். முகையதீன், இதற்கான பல பணிகளில் ஈடுபட்டுழைத்த கௌரவ செயலாளர் ஆ.அப்துல் அஸீஸ், இப்புத்தகத்தை மீளாய்வு செய்து பதிப்பித்த நூலாசிரியரான எழுத்தாளர் ஏ.ஆர்.எம். சலீம், பல வழிகளிலும் உதவிய சம்மேளன உறுப்பினர் ஆகியோருக்கு எமது மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

அல்லாஹ்வின் அருளினாலேயே இப்பணி செவ்வையாக நிறைவேறியது. அவனுக்கே அனைத்துப் புகழும் உரியன.

ஸல்லல்லாஹு அலா முஹம்மத்

ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்

பள்ளி வாசல்களின் சம்மேளனம்

அக்கரைப்பற்று

15. 10. 1997.

பிஸ்மில்லாஹிர்றஹ்மான்றஹீம்

மேலாய்வுரை

இன்றைய உலகின் அறிவியல் மரபில் வரலாற்று ரீதியாக ஆய்வுகள் இரு முறைகளில் நோக்கப்படுகின்றன.

வரலாற்றுத் தகவல்களையும் உண்மைகளையும் சமகாலத்தவர் களுக்கும் எதிர் காலச் சந்ததியினருக்கும் வாழ்க்கை வளங்ளைப் பிரதிபலிப் பதற்காகத் தொகுத்தளிப்பது இதிலொன்று.

முன்னைய, இன்றைய வரலாற்றுத் தகவல்களையும், நிகழ்வுகளையும், சத்தியங்களையும் காரண காரிய அடிப்படையில் ஆராய்ந்து அவற்றை ஆக்கிய காரணிகளை இனங்கண்டு அதன் வளர்ச்சியையும், பல்வகையான வெளிப்பாடுகளையும், விளைவுகளையும் விமர்சித்து எடுத்துக் கூறுவது மற்றொன்று.

இதில் முதலாவது அணுகு முறை மரபு வரலாற்றுத் தத்துவவியல் (Formal Philosophy of History) என்றும் இரண்டாவது வரலாற்றுத் தத்துவவியல் (Materi Philosophy of History) எனவும் ஆங்கிலத்தில் அறியப்படுகின்றது.

அணுகு முறை மரபு வரலாற்றுத் தத்துவவியல் மூலம் முன்வைக்கப்படும் வரலாற்றுத் தரவுகளின் அடிப்படையிற்றான் விமர்சன ரீதியான வரலாறு எழுந்து நிற்க முடியும் என்பது மிகத் தெளிவானது.

இந்த வகையில் கருங்கொடித்தீவின் தவப் பதல்வர்களில் ஒருவரான கலைஞர் ஆலி ஜனாப் ஏஆர்யெம் சலீம் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள “அக்கரைப்பற்று வரலாறு” எனும் நூல் மேற் கூறிய இரு வகைகளில் முதற் பிரிவைச் சார்ந்து நிற்கிறது. இப்பிரிவுதான் இதில் ஈடு பட்டுள்ளவரின் உடல், வளம், சுகம், சிந்தனை, பணம் ஆகிய அனைத்தையும் தியாகிக்க வேண்டி நின்று, மேலும் பல பின்னாய்வுகளுக்கு அடித்தளமாக அவை அமைகின்றன.

X-B

இதை நாம் உணர்கின்ற பொழுது, அக்கரைப்பற்றின் வரலாறு சம்பந்தமான முதல் முயற்சியான இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தையும், வரலாற்றுத் துறையில் அறிவு ரீதியில், மானிடவியற் கலையில் இதற்குரிய உன்னத இடத்தையும் எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இலங்கைத் திருநாட்டின் நகரங்கள், புறநகர்ப்பகுதிகள், கிராமங்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையே அக்கரைப்பற்று தனித்துவமான ஓர் ஊர் என்பதையதார்த்தம் தெரிந்த யாராலும் மறுதலிக்க முடியாது.

அறிவிலே ஆன்மீகத் துறையிலே, மனித விழுமங்களிலே என்றும் முன்னோடியாய் இருந்து வரும் அக்கரைப்பற்றை அடிமையாக்க, அநாதரவாக்கப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அரசியற் பலங்கொண்ட பலர் முயன்ற வரலாறு உள்ளது.

அவ்வேளைகளிலெல்லாம் தனது ஆற்றலையும், ஆளுமையையும், கல்வியையும், மேலாண்மையையும் அல்லாஹுத்தஆலா பாதுகாப்பாளனாகவிருந்து பாதுகாத்தருளிய சந்தர்ப்பங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன.

பண்பாடுகளின் முன்னோடியாகவும், பாரம்பரியங்களின் பறை சாற்றலாகவும், தன்னம்பிக்கையின் தாயகமாகவும், அறிவுக் கண்களின் ஊற்றாகவுமிருந்து எத்தனையோ அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும், ஆத்ம ஞானிகளையும், புலவர்களையும், கலை மணிகளையும், பல் கலை வேந்தர்களையும் அள்ளித் தந்த இந்த ஊரின் வரலாறு ஏற்கனவே எழுதப் படாமலிருந்தது துரதிஷ்டமே.

இப்பிரதேசத்தின் இயற்கையும், கலாசாரமும், ஆக்கங்களும், சாதனைகளும், பெரியார்கள், உத்தமர்கள் சமாச்சாரங்களும் மற்றும் பல்வகைச் சிறப்புகளும் இதுவரை எழுத்தாவண வடிவில் வெளி வராதது பெருங்குறையே.

இவற்றைத் தனது தனித் தன்மையால் மிகத் துணிவோடு நிவர்த்தி செய்ய ஏயாரெம் சலீம் அவர்கள் எடுத்துள்ள இம்முயற்சி அக்கரைப்பற்று மக்களாலும், அறிவுலகத்தினாலும், உண்மை விரும்பிகளினாலும் மற்றும் வரலாற்றியல் ஆய்வாளர்களினாலும் ஆழ்ந்து போற்றப்பட வேண்டிய அரிய செயலாகும்.

ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாறு தனிமனிதன் ஒருவனின் முயற்சியால் முன் வைக்கப்படுவது இலகுவான காரியமல்ல என்பது இத்துறையில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் தெரிந்த உண்மையாகும்.

அதிலும் முன்னாலோ, முன்மாதிரியோவின்றி முதல் முயற்சியாக எழுதப்படுவது மேலும் கடினமானதாகும். என்றாலும் இந்தச் சவாலைத் தைரியத்துடன் ஏற்று இவ்வழகிய வரலாற்றுத் தொகுப்பினை அறிவுலகுக்கும், அனைத்து மக்களுக்கும் தந்திருப்பது இந்நூலாசிரியரின் ஆளுமைக்கும், திறனுக்கும், தன்னம்பிக்கை நிறைந்த முயற்சிக்கும் தக்க சான்றாதாரமாகும்.

“அக்கரைப்பற்றின் அறிவு வரலாற்றிலும், ஆத்மிக பாரம்பரியத்திலும் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்ற பெரியார் அப்துஸ்ஸமத் (சின்ன) மௌலானாவின் வழித் தோன்றலாக வந்து அறிஞராகவும், ஆத்மிக வழி காட்டியாகவும் பெயர் பெற்ற பெரியார் சீனி (அப்துற்றசீத்) ஆலிம் குடும்பத்தில் இரண்டாவது புதல்வராக வந்து கல்விப் பணியிலே தனது காலத்தைக் கடத்தி 54 வருடங்களாக எழுத்துத் துறையிலே தன்னை ஈடுபடுத்தி தேசிய மட்டத்தில் எத்தனையோ விருதுகள், பாராட்டுக்கள் பெற்றுயர்ந்த அக்கரைப்பற்றின் பெரும் மதிப்புக்குரிய புதல்வர்களில் ஒருவரான பன்னூலாசிரியர் எழுத்தாளர் ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்கள்தான் அக்கரைப்பற்று வரலாறு” என்ற இத் தனி முயற்சியின் கர்த்தா என்பதை நாம் அறிகின்ற போது அங்கே ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

இந்நூல் ஏயாரெம் சலீம் அவர்களின் பாரம்பரியத் திறமைக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும், மாணுடவியல் (Anthropology) ஆய்வுகளில் அவருக்கிருக்கும் ஆளுமையையும், வல்லமையையும் பிரதிபலிப்பதாகவும், வரலாற்றாய்வுகளில் அன்னாருக்கிருக்கும் தியாக சிந்தை (Dedication) யின் வெளிப்பாடாகவும் அமைந்துள்ளது.

இந்நூலை வாசிப்பவர்கள் ஆசிரியரின் அணுகு முறையில், அத்தியாயப் பிரிவுகளில், தகவல்களை உறுதிப் படுத்துவதற்கு அவர் கையாண்டுள்ள முறைகளில் ஆங்காங்கே சில விமர்சனங்களை முன் வைக்கலாம். அது வாசகர்களின் உரிமையாகும்.

அவற்றைத் திறந்த மனதுடன் பரிசீலனை செய்வது ஆசிரியரின் கடமையாகும்.

ஆனால் பூரணத்துவம் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உரியது என்பது வாசகர்களின் நெஞ்சங்களிலும் இருக்க வேண்டியது முக்கியமாகும்.

எது எப்படி இருந்தாலும் எந்த விமர்சனமும் நமது ஆசிரியரின் திறமையையோ, தியாகத்தையோ ஒரு பொழுதும் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது.

நாமறிந்த மனித நாகரிகத்தின் ஆரம்ப வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை அதிலும் விசேடமாக மத்திய தரைக் கடலைச் சூழ்ந்திருந்த நாகரிகங்களின் வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை கிரேக்க வரலாற்றாசிரியரான ஹேரோடோதஸ் (Herodotus) எந்த இடத்தை வகிக்கின்றாரோ அதே போன்ற இடத்தை நமது நூலாசிரியர் ஏ-ஆர்.எம். சலீம் வகிக்கிறார் என்பது எனது பணிவான கருத்தாகும்.

இந்நூல் எதிர் கால ஆய்வாளர்களுக்கும், இளஞ்சந்ததியினருக்கும், அறிஞர்களுக்கும் ஒரு மூல நூலாக உதவும் என்பதில் அல்லாஹ்வின் அருளால் எனக்கு எவ்வித சந்தேகமுமில்லை.

நமது சொந்த வரலாற்றை நமக்குக் காட்டித் தந்த ஜனாப் சலீம் அவர்களுக்கு அறிவுத் துறையில் ஈடுபாடுள்ளவர்களும், இவ்வூர் மக்களும், ஏனையோரும் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதில் மறு பேச்சுக்கு இடமில்லை.

இந்நூலாசிரியரின் பாரிய பணிகளை வாழ்த்துகிறேன்.

தனது நாட்டிற்கும், சமூகத்திற்கும், தாயக மண்ணுக்கும் மேலும் பல சேவைகளைச் செய்து உயர் வல்ல பெரிய நாயன் அன்னாருக்கு அருள் பாலிக்க வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கலாநிதி. எம்.எம். தீன் முஹம்மது

Dr. M.M. Deen Muhammath (Ph.D First Class Hons)

துணைப் பேராசிரியர்

மத ஒப்பாய்வுத் துறை

சர்வதேச இஸ்லாமியப் பல்கலைக் கழகம்

இஸ்லாமாபாத்,

பாகிஸ்தான்.

Pakistan.

24.12.1997.

அணிந் துரை

அக்கரைப்பற்று வரலாறு துணிகரமான ஒரு தொடுதல். நம்மவர் தொடவும் மாட்டார்கள் தொட விடவும் மாட்டார்கள். அந்த வகையில் ஒரு முதல் பதிவை ஏற்படுத்தியது இமாலயச்சாதனைதான்.

இலங்கை வரலாற்றில் வரலாற்று நூல்கள் எழுதிய திரு சைமன் காசிச் செட்டி தொடக்கம் ஜனாப் ஏ.ஆர்.எம். சலீம் வரை அனேகமானோர் வரலாற்றாசிரியர் அல்லர். வரலாற்றைத் தேடி வசமாக்கியதினால் வரலாற்றாசிரியராகின்றனர்.

அக்கரைப்பற்றை தேடுவதில் ஆர்வம் கொண்டவர் இந்நூலாசிரியர். அவரது தேடலில் சில தகவல்கள் அகப்படாமலுமிருக்கலாம். அவற்றைத் தேடி வைத்திருப்பவர்கள் இனி மேல் வெளிக்கொணர இந்நூல் ஆதர்சமாகின்றது.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதை ஒரு விவரணம் என்று அமைதி காண்கின்றேன். விவரணம் என்பதை ஆங்கிலத்தில் Documentary எனலாம். விளக்கப்படமல்லாத விவரணந்தானிது. இன்னும் கூட்டிச் சொன்னால் Details என்றுங் கொள்ளலாம். அப்படியானாலும் விவரணமும், வரலாறு என முடிவுக்கு வராத காரணம் பதிவான ஆண்டுகள் தொடர்பாகயில்லாததுதான் எனலாம்.

ஆகையால் இப்பிராந்தியத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட குடியேற்றமான அக்கரைப்பற்றின் பதிவுச் சான்றுகளைத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டும்.

மனிதன் வாழும் இந்நிலம் பௌதீக அடிப்படையில் ஆய்வு செய்ய வேண்டியதொன்று. புவியெளி உருவப்பாங்கின் அடிப்படையிற்றான் உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன. உயிரின வளர்ச்சிக்குரிய பாங்கு காணப்படாவிடின் அத்தரை மனித இணைப்புக்குகந்தாயிருக்காது. இவ்வோட்டத்தில் கருங்கொடித்தீவின் எல்லை விரிவை மிகவும் நுணுக்கமாக ஆசிரியர் பார்க்கிறார்.

ஒன்பது இலட்சத்து இருபதினாயிரம் ஆண்டுகள் நீடித்த பனி ஊழிக்காலத்தில் "ஐரோப்பா நிரந்தரமான பனியில்" மூழ்கியிருந்த போது "ஸஹரா" "மழை மிகுந்த" பிரதேசமாக இருந்தது. பின்னர் நடந்த மாற்றம் ஸஹரா மழை வீழ்ச்சியை இழந்து பாலைவனமானது. ஐரோப்பா மனித வாழ்க்கைக்குகந்ததாக வானது.

இவ்வடிப்படையில் புவியியல் பெளதீக நிலை உருமாறுவதால் உயிரினங்களின் வரலாறும் உருமாறும். இவ்விதம் நோக்கக்கூடிய பாரிய தாக்கம் அக்கரைப்பற்று மண்ணுக்கு நிகழவில்லை. என்றாலும் இலக்கியப் புலமைபற்றிய ஆய்வில் இறங்கிய நூலாசிரியர் தமது இளமையில் பல முதியோர் சகவாசமும், சகவாசத்தாலேற்பட்ட முதியவர்களது அநுபவ வெளிப்பாடுகளும் ஒருங்கிணையப் பெற்றதால் இவ்வரலாற்றை எழுதும் பணியைத் தொடங்கியிருக்கிறார் என்பது புலப்படுகின்றது.

இப்பதிவு மிக முக்கியம் என்பதை அவருணர்ந்த அளவுக்கு மற்றவர்கள் உணரவில்லை.

கொழும்பு நூதனசாலையைக் கட்டிய ஜனாப் வாப்பிச்சி மரைக்கார் பிரிட்டிஷரின் வேண்டுகூலிக்கிணங்க வெள்ளிக்கிழமையை விடுமுறையாக்கிய வரலாறு வாய்மொழிப் பேச்சாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஆதாரம் எங்கே? என்று பேரினவாதிகள் இன்று கேட்பதற்குக் காரணம் என்ன? அந்த உத்தரவைப் பதியாததே! அப்பதிவை இப்பொழுது தேடியாலையும் சங்கதி நம்மவருக்குத் தெரியுமோ தெரியாது. எனவே ஒரு வரலாற்று நூல் பதிவான வரலாற்றால் இந்நூலாசிரியர் மாத்திரமல்ல இப்பிராந்திய மக்களும் பெருமைப்படலாம். இன்னும் நமது வரலாற்றை ஊன்றி ஆழ்ந்து தோண்டியெடுக்க முடியாத நிலையில் நாமுள்ளோம்.

நமது வரலாறு சமூகவியல் சார்ந்தது. சமயவியல் சார்ந்ததாகத் தென்படவில்லை. நம்முன்னோர் பாரிய அறிவாளிகளாகத் திகழவில்லை. விரலுக்கேற்ற வீக்கம் போல் அவ்வீக்கத்துக்கே வைத்தியம் செய்தனர். ஆதலால் இலங்கையில் இஸ்லாமுக்கு முற்பட்ட அறபுக்குடியேற்றம் பற்றிய தகவல்களை அறிந்தும் பதித்து வைக்கவில்லை. சில வேளைகள் பதித்திருக்கலாம். அரசியல் காரணமாக அவை சிதைத்தொதுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தரது ஆட்சிக்காலம் முஸ்லிம்களின் மிகவும் வருத்தமான காலம்தான். முஸ்லிம்களை அழித்தொழிக்கும் பணியில் நின்ற இவர்கள் முஸ்லிம்களின் பதிவுகளை வைத்திருப்பார்களா என்ன? அதனால் வரலாறு தேடி இன்னும் நாம் மிகவும் கஷ்டமுறுகிறோம். ஓரளவு இக்கஷடத்தை சீர் செய்யும் முயற்சியின் பாற்பட்டதே இந்நூலெனின் மிகையல்ல.

தமிழர், முஸ்லிம் உறவுகள் மிகவும் பின்னிப்பிணைந்திருந்த கதைகளை இந்நூல் கூறுகின்றது. ஆம்! அப்படித்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். அக்கரைப்பற்று மத்திய சந்தை பெரிய பள்ளிக்குரிய காணி. முஸ்லிம் தமிழ் பிரிவுகளேற்பட்டால் அந்நிலம் பெரிய பள்ளிக்குத் திருப்பப்படல் வேண்டும் என அதன் உறுதி நிச்சயப்படுத்துகின்றது என்ற பேச்சை இராசவாசல் முதலியார் எம்.எஸ். காரியப்பர் (Gate Mudali) கூறியதை நான் கேட்டிருக்கின்றேன். அது மட்டுமல்ல கிராமச்சங்கத்துக்கு ஒரு தமிழ் அங்கத்தவரைச் சேர்க்கச் சனத்தொகை காணாத போது தமிழ் மக்களுடன் முஸ்லிம் மக்கள் தொகையை வச்சாப்போட்டு ஒரு குறிச்சியை ஏற்படுத்திய வரலாறும் தமிழ் முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்குச் சான்றாகிறது அல்லவா? இந்த ஒற்றுமைக்கு பங்கம் எப்போது ஏற்பட்டது? ஏன் ஏற்பட்டது? எனும் சமூகவியல் ஆய்வும் நமக்குத் தேவைதான்.

இப்பகுதியில் செறிந்து வாழும் தமிழர்கள் முக்குவர்கள். முக்குவரல்லாத இனத்தினர் இங்கு ஊடுருவிய காரணத்தால் எமது ஒற்றுமை சிதைந்ததா? என்பதும் ஒரு முக்கிய கேள்விதான். சமூகவியல் நோக்கில் பார்க்கும் போது அக்கரைப்பற்றின் சுற்று வட்டாரத்துள் ஏற்பட்ட குடியேற்ற விரிவுக்கு சனப்பரம்பல் காரணம் எனக் கொள்ள முடியாது. சீதன முறைமையும் பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை முழுவதையும் அளிக்கு முறைமையும் வீடு வளவுகளைக் கணவன் மனைவிக்காக்கியமையால் இடம் தேவைப்பட்ட விரிவு என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இதனால் சமூகவியல் தாக்கத்திற்கு இப்பகுதியில் முக்கிய இடமுண்டு என்பது புலப்படுகின்றதல்லவா? நமது ஆலிம்களும் சமூகவியல் நோக்கில் சமயத்தை வைத்தார்களே ஒழிய சமய நோக்கில் சமூகத்தை மாற்றி விடவில்லை. இவ்விதம் முடிவுக்கு வர இவ்வரலாறு நமக்குதவுகின்றது.

குடிவரலாறு பெண்தலைமையை உணர்த்துவதையறிகின்றோம். இது தமிழர்கள் வரலாற்றிலிருந்து வந்த சமூகப்பழக்கமே. குடிவரலாற்றில் அதன் மிக முக்கியங்கள் கூறப்பட்ட போதும் இங்கு வாழ்ந்த இரு குடிகள் பற்றிக் கூறப்படவில்லை. "தவுட்டுப்பத்தான் குடியொன்று நீண்ட காலமிங்கிருக்கிறது. அதைக் குறிப்பெடுக்க முக்கியம் உண்டு. "சங்கரப்பத்தான்" தவுட்டுப்பத்தான்" குடிகளைத் தீண்டாதவர்களாகவே இங்குள்ள மக்கள் பாவித்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு குடும்பத்தில் திருமண வைபவம் ஏற்படும் போது பல குடிகளும் உதவும். காட்டுக்குச் சென்று கம்பு தறித்து பந்தல் போடும் வரை வேலைகள் நடக்கும். வெள்ளை கூடப் பந்தலுக்கும் வீட்டுக்கும் வண்ணான் கட்டுவான். ஆனால் வேலைகள் எதிலும் சங்கரப்பத்தான், தவுட்டுப்பத்தான் குடிகள் கலக்கக்கூடாது. கலந்து கொள்ளவும் மாட்டார்கள். இது நியமம். சமூகவியலில் உள்ள இவ்விதத்தீண்டாமை, சமயவியலில் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த அளவில்

இருக்கக்கூடாது. எனவே சமூகவியல் சார்ந்த பழக்க வழக்கங்களே நமது வரலாற்றில் முக்கியம் பெற்றுள்ளமை தெளிவு.

அக்கரைப்பற்றுக் குடிகள், குணநலன்கள் என்றொரு ஆய்வு நான் செய்திருக்கிறேன். அந்த ஆய்வு நான் இறந்த பின் புத்தகமாக வெளிவரும். இப்போது வெளியாக்கப்பயப்படுகிறேன்.

அக்கரைப்பற்று வரலாறு நூலை வாசிக்கும் போது கருத்துக்களும் பெருமைகளும், நிறைவுகளும், மாறுதல்களும் மனதில் தெறித்தெழுதின்றன.

இம்முதலை வைத்து இன்னும் நாம் இலாபடைய வேண்டும். ஆர்வமுள்ளவர்கள் நமது வரலாற்றை பதித்து செம்மைப்படுத்த வேண்டும்.

எது எப்படிப்போனாலும் இந்நூல் விடயத்தில் ஆசிரியர் ஏ.ஆர்.எம்.சலீம் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேடுதலில், பணச்செலவில், எழுத்தில் அவர் பட்ட கஷ்டங்கள் ஆத்மதிருப்தியளிக்கும்.

ஆனால் ஒரு கலைஞனுக்கு கலையறிவுற்ற சனாதனிகள் எவ்வளவு மனக்கஷ்டங்களை கொடுத்துள்ளார்கள் என்பதை நினைக்கும் போது ஒரு கலைஞன் என்ற வகையில் மிக வேதனையடைகின்றேன்.

ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்கள் அக்கரைப்பற்றில் பிறந்தவர். தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளின் நூலாக்கத் தெரிவில் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர். அந்த வகையில் நானும் அவரும் இதற்குள் ஒன்று படுகின்றோம். இதுவும் வரலாற்றுப் பெருமையுடையதே. மிக இளைய வயதில் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவன் என்பதால் இதை அடித்துக் கூற எனக்குத் தகுதி உண்டென எண்ணுகிறேன்.

இந்நூலின் அடிச்சுவட்டில் இன்னும் பல நூல்கள் பதிவாக வேண்டும். இந் நூலும் ஆசிரியரும் நீடித்து வாழ வாழ்த்துகிறேன்.

இலக்கிய மணி, கலாபூரண
ஏ. இக்பால்.

“றிபாயா மன்னில்”

தர்கா நகர்

1997 - 12 - 02.

தகவுரை

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால்.

தன் பூர்வீகத்தைப் பூரணமாக உணர்ந்த ஒரு மனிதனாஹ்தான் தன் பண்பாட்டு விழுமத்துக்குப் பங்கம் தோன்றா வண்ணம் நாகரிக மனிதனாய் நடமாட முடியும்.

தனி மனிதன், அவன் சார்ந்த குடும்பம், பிரதேசம், பிராந்தியம், தேசம் என ஒவ்வொன்றுக்குமேயுண்டு ஒவ்வொரு வரலாறு. இது முற்று முழுதாக உணர்ந்து கொள்ளப்படாததாஹ்தான் இன்று உலகின் மூலை எங்குமே உருவாகியிருக்கிறது தகராறு.

ஓர் இனத்தின், ஒரு சமூகத்தின் இருப்பைப் புரட்டிக்காட்டி உறுதிசெய்யக் கூடிய முதலாம்தரத் தகுதி வரலாற்று நூல்களுக்கேயுரியன. இந்த வகையில் வரலாற்றுப்பதிவுகள் உண்மைக்குப்பறம்பல்லாதனவாய் இருக்க வேண்டுமென்பதே வரலாறுகளை அறிய முனைவோர் அனைவரினதும் அழுத்தமான எதிர்பார்ப்பு. அதுவே வரலாற்று ஆசிரியர்களின் எழுத்துத்தர்மமும் கூட. இருந்த போதும் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் தான் சார்ந்த சமூகத்திற்குச் சாதகமாகவே வரலாறுகளைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் எனும் குற்றச்சாட்டுகளும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

மேற்சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும் வகையினதாய் வரலாற்றாசிரியர்கள் தமக்குக்கிடைத்த சான்றாதாரங்கள் அப்பழுக்கற்ற உண்மையானவை என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் மிகுந்த நுண்ணவதானத்துடன் வரலாறுகளைப்பதிவு செய்கின்றனர். இப்பதிவானது வரலாற்றாசிரியருக்குக்கிடைத்த தகவல்களை விடவும் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்த சான்றாதாரங்களுடன் கூடிய தகவல்கள், ஆவணவடிவிலுள்ள விடயங்கள் இன்னொரு ஆய்வாளரால் முன்வைக்கப்படும் வரைக்குமே செல்லுபடியானதாகும்.

எனவே திருத்தத்திற்குள்ளாகப்பட வேண்டியிருக்கும் எந்த ஒரு வரலாற்றையும் முடிவான முடிவாகக் கொள்ள முடியாது.

ஏன்? விஞ்ஞான வரலாற்றில் கூட பூமி உருண்டை என்ற கருத்து எதிர்க்கப்பட்டுப் பின்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவிடத்து சமூக வரலாறு எம்மாத்திரம்?

இந்நிலையில் அக்கரைப்பற்று வரலாறு கூட இந்நூலாசிரியரின் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேற்பட்ட காலத் தேடுதல்களால் கிடைக்கப்பெற்ற சான்றாதாரங்களின் தொகுப்பாக விளங்குவதோடு மேலும் சரித்திரமெழுத வினைவோர்க்கும் பெறுமதி மிக்க ஆவணமாகவும் விளங்குகின்றது.

அக்கரைப்பற்றிலும் பார்க்க சனப்பரம்பலிலும், நிலப்பரப்பிலும், பிரசித்தியிலும் கற்றோர் தொகையிலும் குறைவான நிலையிலுள்ள சில பிரதேசங்களின் வரலாற்றுப்பதிவுகள் நூலுருவில் வெளிப்பட்டிருக்கும் போது அக்கரைப்பற்றின் வரலாறு மட்டும் அவ்வாறில்லாதிருப்பது பாரிய வெற்றிடம்தான்.

இவ்வெற்றிடத்தை நிரப்பும் பணிக்கு இம்மண்ணின் மைந்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் தகுதியுடையவராய் இருக்கையில் ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்கள் மட்டும் விதிவிலக்கானவரல்லர்.

முறைசார்ந்த கல்வி பயின்ற, துறைசார்ந்த உயர்கல்வித்தகைமையுடையோரால் மட்டுந்தான் வரலாற்று நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டுமென்ற கணிப்பு நியாயமான ஒன்றாகக் கொள்ளப்படற்பாலதல்ல.

எந்த ஒரு மனிதனும் பிறக்கும் போதே வரலாற்றாசிரியராகப் பிறப்பதில்லை. அவன் கற்றறிவின் மூலமாகவோ, பட்டறிவதன் வாயிலாகவோ ஒரு வரலாற்றை வடிவமைப்பதுடன் அவன் வரலாற்றாசிரியனாகி விடுகிறான். இவ்வாறு வரலாறு படைத்த ஆசிரியர்கள் எம்முன் ஏராளமானோர் இருக்கின்றனர். இவ்வாறானவர்களை வரலாற்றாசிரியர்களாக ஏற்றுக் கொள்வதும் மறுத்துரைப்பதும் அவரவர் வரலாற்று ஞானத்தைப் பொறுத்தது.

கமார் இருநூறு வருடகாலக்குடியேற்ற முதிர்ச்சி கொண்ட அக்கரைப்பற்றின் வரலாற்றைத் தொகுத்து நூலாக்குவதற்குப்பல வழிகளிலும் தகுதியானோர் பலர் இங்கு வாழ்ந்திருக்கின்றனர். வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இருந்தும் அக்கரைப்பற்றின் வரலாற்றுப்பதிவு ஏன்? ஒரு நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டவில்லை என்பது மகிழ்ச்சியை விடையாய்ப் பெறமுடியாத கேள்வி.

அக்கரைப்பற்று வரலாறு எழுதுவதற்கான பூர்வாங்க முயற்சிகள் இவ்வூர்வாசிகள் சிலரால் தனித்தும், குழுவாகவும் பலகட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டமை, வாஸ்தவமாயினும் அவை கற்பனை வடிவிலேயே இருந்து கொண்டிருந்தனவே தவிர நூல் வடிவுக்கு வரவில்லை. இந்த ஆதங்கத்துக்கு ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்களின் "இந் நூல் முற்றுப்புள்ளி வைத்திருக்கிறது."

அக்கரைப்பற்று வரலாறு முழுக்க முழுக்க அமைவிட ஆய்வு சார்ந்தது. அக்கரைப்பற்றை அமைவிட ஆய்வுக்குட்படுத்தி கையெழுத்திலேனும் ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இற்றைக்கு இருபது வருடங்களுக்கு முன் எனக்குக்கூட இருந்ததுண்டு.

ஆம்! நான் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியில் விஷேட துறையில் பயின்று கொண்டிருந்த சமயம் அமைவிட ஆய்வில் அதிக நாட்டம் எனக்கிருந்ததால் கோட்பாட்டு ரீதியாக பயின்ற அமைவிட ஆய்வை அக்கரைப்பற்றில் பிரயோகித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற அவா எனக்குள் தோற்றம் பெற்றும்கூட அது ஒரு தொகுப்பாக தோற்றம் பெற அப்போதைய தூழல் இடம்தரவில்லை. 150 வருட காலத்துக்கு மேற்பட்ட தகவல்களை சேகரிக்கக்கூடிய ஆளுமையும் அப்போது என்னிடமிருக்க வில்லை. ஆனால் 70 வயதான ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்கள் சுமார் ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட கால நிகழ்வுகளைச் சேகரித்திருக்கிறார். அதற்காக அவர்களின் ஆயுளின் அரைப்பங்குக்கு மேல் செலவிட்டிருப்பது சொன்னவுடனேயே மறந்து போகும் விடயமல்ல. ஆம் உரத்து உச்சாடனம் செய்யப்பட வேண்டிய சேதி இது.

அது மாத்திரமல்ல ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்கள் வசமிருக்கும் அக்கரைப்பற்று வரலாறு சார்ந்த தகவல்களின் அளவுக்கு அக்கரைப்பற்றில் வேறுயாரிடமாவது இருக்குமென்றால் அது சந்தேகத்துக்குரிய சமாச்சாரம்தான்.

இரு முறை சாகித்திய பரிசு வென்ற பன்னூலாசிரியரான இவரது அனுபவ முதிர்ச்சியும், தேடுதல் திறனும், செவ்வி காணாற்றலும், எழுத்து வன்மையும் இவரை இந்நூலுக்கு ஆசிரியராக்கி இருக்கிறது. இது அவருக்கு மட்டுமல்ல அக்கரைப்பற்றவர் என்ற வகையில் எமக்கும் பெருமை சேர்க்கும் விடயம்.

எது எவ்வாறிருப்பினும் அக்கரைப்பற்றுச் சம்பந்தமான 150 வருடகாலத் தகவல் களை பருமட்டாகவோ, நுணுக்கமாகவோ தொகுத்து வைத்திருக்கும் ஏக நூலாக ஏ.ஆர்.எம். மின் அக்கரைப்பற்று வரலாறு விளங்குகின்றது.

மேலும் எழுதும் எண்ணம் கொண்டோருக்கு இது ஒரு மூல நூலாகவும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது போன்ற அக்கரைப்பற்று வரலாறு பற்றிய நூல்களும், அக்கரைப்பற்று வரலாறு நூலைப்பற்றிய நூல்களும் இன்னுமின்னும் வெளிவந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதே எமது அவா.

நாநூற்றுக்குமதிகமான பக்கங்களைக் கொண்ட இந் நூல் இவ்வாசிரியரின் நாற்பது வருடத் தேடுதலின் அறுவடையாகும். இந்நூலில் இடம் பெறும் கிடைத்தற்கரிய புகைப்படங்களும், இன உறவுத்தடயங்களும் இந்நூலின் வெற்றிக்குக் கணிசமான பங்காற்றக்கூடியவை.

நகராக நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் இக்கிராமத்தின் இவ்வரலாற்றுப்பதிவானது இன்றையோருக்கு மட்டுமல்ல நாளையோர்க்கும் கூட நன்மை பயக்கக்கூடிய ஓர் ஆவணமாகும்.

ஓர் ஊர் கூடிச் செய்ய வேண்டிய பாரிய இப்பணியை ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்கள் தனித்து நின்று செய்திருக்கிறார் என்பதை விடச் சாதித்திருக்கிறார் என்று சொல்வதே மிகவும் பொருந்தும்.

மனித முயற்சிகள் எதுவுமே பரிபூரணமானவையல்ல. இந்த வகையில் இந்நூலிலும் கூடக் குறைகள் காணப்படலாம். இருப்பினும் பாரிய பொருள், காலம், சிரமம் போன்றவற்றைச் செலவாக்கியே இந்நூலை வரவாக்கியிருக்கிறார் என்ற வகையில் இவர் எம் எல்லோரினதும் கவனத்தை ஈர்த்து நிற்கிறார். அவருக்கெம் ஷாந்த்துக்கள்.

பேராட்டம் மிகுந்த இந்தப்பாரிய பணி பாராட்டத்தகுந்த ஒன்று எனபதில் எவரிடத்தும் உடன்பாடே. இவரது பெருமுயற்சி வெற்றியடைய எம்பிரார்த்தனைகள்.

“அனைத்துக்கும் அல்லாஹ் போதுமானவன்”

அருட்கவி அக்கரையூர் அய்துல் குத்தூஸ்

“றலீ டேல்”

மத்திய சாலை

அக்கரைப்பற்று - 02

1997-12-06.

பீஸ்மில்லாஹீர்ஹமாநீர்ஹம்
நஹ்மதுஹு வநுஸல்லீ அலா றஸூ லீஹில் கறீம்
நூலாசிரியர் நோக்கு

வரலாற்று இருப்புகள் ஓர் இனத்தின் முதுசொமாகும்

தமது நிகழ்கால ஆதிபத்தியத்தை நியாயங்களுடன் நிறுவிக்கொள்வதற்கும், எதிர்கால வாழ்க்கை நெறிகளை வரைந்து வழி நடாத்திச் செல்வதற்கும் சென்றகாலச்சரித்திரச் சம்பவங்களை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

வரலாறு தெரியாத இனத்துக்கோ, சமூகத்துக்கோ வளமான வாழ்வுக்கு வழியில்லை. அவர்கள் சரித்திர உள்ளடக்கங்களில் உரிய இடத்தைப் பெற முடியாத ஓர் இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாக வேண்டிவரும்.

ஓரினத்தின் எழுச்சியும் அதன் வீழ்ச்சியும் உலகியலை எவ்வாறு பாதித்துள்ளது என்பதும், அச்சந்ததியின் வீச்சு அதன் வளத்துக்கு எத்தனை பயனளித்துள்ளது என்பதும் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய கருமங்களாகும்.

வரலாற்று ஆய்வுத்துறை மிக விசாலமானது. எனவே எதையும் நிறைவான முடிவாகக் கொள்ள முடியாது.

எதிர்காலத்தில் கிடைக்கும் காத்திரமான சான்றாதாரங்களுக்கேற்ப பல வரையறைகளைத் தள்ளவும் இன்னுஞ்சில முடிவுகளை மீளாய்வு செய்யவும், வேறு பொருந்தும் தகவல்களை உள்வாங்கவும் வேண்டிவரும்.

இவற்றின் அடிப்படையில் 31.12.1990ல் என்னால் எழுதிப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற இந்நூலின் முதல் பதிப்பு வரலாற்று நியதிக்கேற்பத் தேவையான மாற்றங்களுடன் "மீளாய்வுப் பதிப்பாக" த் தயாரிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது.

முதல் பதிப்பிலுள்ள சில விடயங்கள் இதில் கொள்ளப்பட்டன. இன்னும் பல தள்ளப்பட்டன. மேலும் அனேக ஆவணவடிவத் தகவல்கள் புதிதாக உள்ளடக்கப்பட்டன.

வரலாற்றின் கருதுகோளையும், நாணயத்தையும் மனங்கொண்டு கீழ்து தரவுகளின் சீர்தூக்கலின் பேறாக இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவையாவன :

01. சரித்திர ஆவணச் சான்றாதாரங்கள்
02. பதிவேடுகளின் குறிப்புகள்
03. அரசுத்திணைக்களங்களிலுள்ள விவரக்கோவைச்சம்பவங்கள்
04. முதியோர், மூத்தோர்களின் சுமார் 100 வருடகாலப் பல் வகைப்பட்ட அறிவுகள், அநுபவங்கள், அத்தாட்சிகள், செவ்விகள்.
05. ஏறத்தாள 60 வருடங்களாக நான் நேற்றிகண்ட, படித்த, கேட்ட, ஊகித்த, அநுபவித்த, கலந்து கொண்ட பட்டறிவின் முதிர்ச்சித்தாக்கங்கள்.

இப்புத்தகத்தில் சற்றேறக் குறைய 160 (1837 - 1997) வருடகால, பெரும்பாலும் யதார்த்த பூர்வமான சங்கதிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மரபு வரலாற்றுத் தடங்களும் ஆங்காங்கே பதியப்பட்டுள்ளன. ஒப்பீட்டளவில் காணப்பட்ட, தூர நோக்கோடு கணிக்கப்பட்ட பல்வகை நடப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின் போது சுமார் 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் கருங்கொடித்தீவில் மக்கள் குடியேறியதாக இந்நூலின் 39ம் 40ம் பக்கங்களில் காணப்படும் சான்றாதாரங்கள் கூறுகின்றன.

சரித்திரச்சம்பவங்களை யார் எழுதினாலும் சத்தியம் பேணப்படல் முக்கியம். எழுதுபவர்களின் தகைமைகளைப் பார்க்கிலும் எழுத்தின் பெறுமானங்களே பெரிதும் மதிக்கப்படும். மனங்கொள்ளவும் படும்.

பொய் சரித்திரமானால் சரித்திரமே பொய்யாகி விடும். அப்படியானால் அந்த(ப் பொய்)ச் சரித்திர நூலை மக்களிடமிருந்து ஒதுக்கி விட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவதை இடை நிறுத்த முடியாது பொய் விடலாம்.

நமது நாட்டில் கடந்த பல வருடங்களாக எழுதப்பட்டு வரும் வரலாற்று நூல்கள் பல நடுநிலை தவறியனவாக உள்ளன.

அதிலும் முஸ்லிம்களின் வரலாறுகள் மூர்க்கத்தனமாகத் திட்டமிடப்பட்ட பிறழ்வுகளை உள்ளடக்கியனவாக உள்ளன. இச்செயல் மன்னிக்க முடியாததாகும்.

எமது முதற் தந்தையரான ஆதம் நபீ அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் இலங்கையில் கால்பதித்தது முதல் முஸ்லிம்களின் வரலாறு தொடங்குகின்றது.

இதை ஒப்புக்கொள்ளச் சிலர் மறுத்தாலும் உண்மையை அவர்களால் மறைக்க முடியாதுள்ளது. முஸ்லிம் சரித்திர ஆசிரியர்கள் இது பற்றி எதிர் காலத்தில் மிக விழிப்பாய் இருக்கக் கடப்பாடுள்ளவர்கள் என்பது தெளிவு.

(கருங்கொடித்தீவு) அக்கரைப்பற்றுக்கென எந்தவித சரித்திரப் புத்தகமோ, கையேடோ, வேறு வகையிலான ஆவணங்களோ வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த வகையில் இதுவே முதல் நூலாகும். இது மேலும் ஆராய்வுக்குரியதுதான்.

இம்மண்ணின் வரலாற்றைப் படைக்க வேண்டுமென்ற எனது நாளுக்கு தசாப்த காலத் தாகம் தற்போது தீர்ந்துள்ளது மனதுக்கு நிறைவே.

எதிர்கால வரலாற்று நோக்கு வாழ்க்கையிருப்பின் சத்தியத்தைக் குழப்பாது இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தியலைக் கலைக்காது வரலாற்றாளர் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பார்வைப்பரப்பின் வரலாற்று உள்ளீடுகளை நடப்பியலுக்கேற்ற படி நோக்காமல், வெறும் புனைகதைகளை நம்பிக்கொண்டு வரலாற்றை அணுகுவதும், தீர்வுகளைக் கூறுவதும், பேராசிரியர்கள் உட்படப் பலரைப் பீடித்துள்ள கருத்துக்கோளாறாக இன்று தெரிகிறது. இது ஆரக்கியமான ஒரு நிலைப்பாடல்ல.

இந்நூலின் தவறு தென் படின எமக்கு அறிவியுங்கள். உரிய ஆதாரங்கள் இருந்தால் அவை அடுத்த பதிப்பில் களையப்படும்.

வரலாற்று நியமத்தை விரித்துக்கொண்ட ஓர் எழுத்தாளன் வாழும் உலகமே வேறானது. அங்கு அவனுக்கு ஊட்டப்படும் மாசக்தியால் பொறாமையாளர்களின் பொல்லாப்புகளுக்குள் அவன் புதைந்து விடாமல் உயர், உயர்ச் சென்று கொண்டிருப்பான்.

அவனே சத்திய எழுத்தாளன்.

காரணம் இறைவன் அவனது பேரருளால் இந்த எழுத்தாளனைப் போர்த்துக் கொள்ளுகின்றான்.

அதனால் அவனது எழுது கோல் தூய்மையுடன் வலுப்பெறுகின்றது. அவனால் ஆக்கப்பெறும் வரலாறு காய்ப்படாமல் வளம் தருகின்றது.

வரலாற்றாசிரியன் ஒரு சமூக விஞ்ஞானி. அவன் உயர் நோக்குள்ள பண்பட்ட மக்களின் குழுமத்துக்குள்ளும், அதற்கப்பாலும் நின்று நிம்மதியான, மனித நேயமுள்ளவர்களை உருவாக்குவதிலும், காண்பதிலும் உளம் மகிழ்கின்றான். அவனது இலட்சியமே தனியானது.

வரலாறுகளை அறிய வேண்டுமென்ற தேவை முன்னையப் பார்க்கிலும் வரலாறு அதிகரித்து வருவதை இன்று நிதர்சனமாக அறிகின்றோம்.

இலங்கையில் இரு தசாப்தங்களாக நிகழ்ந்து வரும் மனித உரிமைப்போராட்டம் இந்த உண்மையை மிகவும் தெளிவாக வெளிச்சங்காட்டி நிற்கிறது.

எனவே, எமக்கு எமது வரலாறு தெரிய வேண்டும் அப்போதுதான் ஏனைய இனங்களோடு, சமூகங்களோடு உறவாடி, உரையாடி உயரிய வாழ்க்கை நெறிகளைக்கட்டி எழுப்ப முடியும். எமக்கு உரிமையான பங்குகளைத் தடையின்றிப் பெறவும் வழியேற்படும்.

இன்று உலக நாடுகளே கொலைக்களமாகக் காட்சியளிப்பதும், மனித நேயத்தை மொதி மிதித்து மா பாதகங்களைக் கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கும் காரணமும் அவர்கள் வரித்துக் கொண்ட வரலாற்றுத்தவறுகளே என்பது நிரூபிக்கப்பெற்ற உண்மையாகும்.

இலங்கைத் திரு நாட்டின் மண் இன்று இரத்தத்தால் நனைந்து கொண்டிருப்பது பேரினவாத முனைப்புக் கொண்டோரின் வரலாற்றுச் சூனியமேயாகும். அதனால் நாம் பாதிக்கப்பட்டுச் சோகம் சமந்த நிலையில் வாழ்விழந்து நிற்கிறோம்.

இதற்கான ஓர் அருமையான எடுத்துக்காட்டாக "சிங்கள ஆணைக்குழு" வைக் குறிப்பிடலாம்.

இது மக்களுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாரிய பொறியும், பகற்கனவும் என்பதே பொருத்தமானது

எனவே, வரலாற்றுச் செம்மைகளை நாமறிந்து வடம் பெற்று வாழ, எல்லோரும் இணைந்து வரவேண்டியிருப்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

ஏயாரெம் சலீம்
(A.R.M. Saleem)

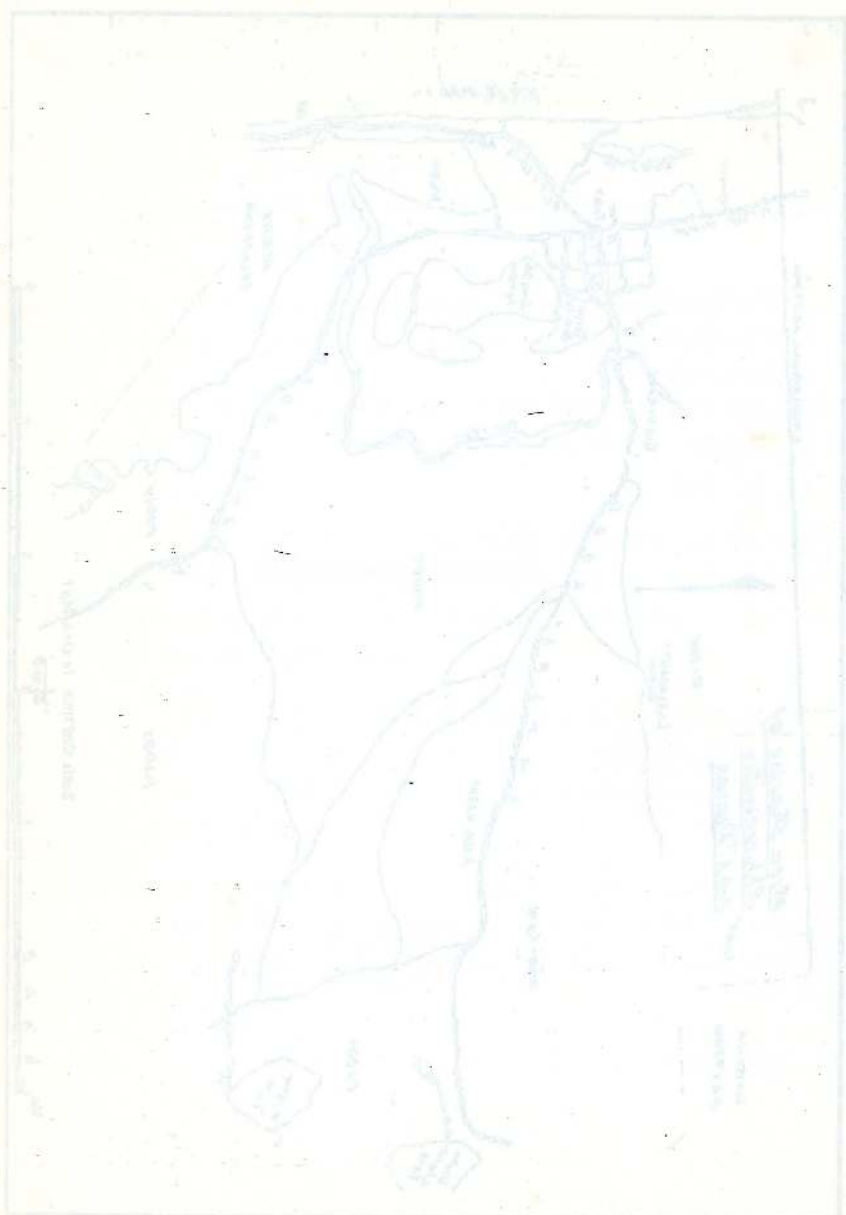
"Nasoohaa Illam"
188A, Central Road
Akkaraipattu - 02
(Postal Pin code : 32400)
Sri Lanka.
18. 11. 1997

- அல்ஹம்துலில்லாஹ் -

(A.R.M. 21/2/1937)
 18.11.1937
 Sri Lanka
 (Postal Box Code 33400)
 Akkarampanu - 03
 188A, Central Road
 Colombo 10, Sri Lanka

அறிமுகம்

அக்கரைப்பற்றுக்குக் கருங்கொடித்தீவு எனும் வேறொரு பெயரும் உண்டு. இவ்வூரின் ஆதிப் பெயர் தெரியவில்லை. சிலர் இங்கு முற்காலத்தில் குடியிருந்ததாகவும், பின்னர் வேறுசிலர் குடும்பங்களுடன் வந்து இப்பகுதியிற் காணப்பட்ட கருங்கொடிகளை வெட்டி வாழ்விடங்களை அமைத்துக் கொண்டனர் என்றும் தகவல்கள் உள்ளன.

1. பெயர்க் காரணிகள் :

● கருங்கொடித்தீவு:

1. இற்றைக்குப் பல தசாப்த வருடங்களுக்கு முன்பு பங்கறகம்மன, கொட்டபோவ, வெல்லஸ்ஸகிராமங்களிலிருந்து முஸ்லிம்கள் புலம் பெயர்ந்து வந்து இங்குள்ள கருங்கொடிகளை வெட்டி வதிவிடம் அமைத்தனர். அவர்களே இப்பெயரைச் சூட்டினர் எனவும் முதியவர்கள் கூறினார்கள். ஏனெனில் இவ்வூர், நாற்றிசைகளிலும் காணப்படும் நீர்ப்பரப்பாற் சூழப்பட்ட ஒரு தீவாகும். கருங்கொடிமண்டிக்கிடக்கும் தீவு கருங்கொடித்தீவு எனலாயிற்று எனத்தரவுகளும் உள்ளன. (கருங்கொடி : கறுப்பு வெற்றிலைக் கொடி - மதுரைத்தமிழ்ப் பேரகராதி, பக் : 522)

2. கருந்தெகிழம் கொடிகளை அழித்துக் குடியேறிய தீவு கருங்கொடித்தீவு என்ற தகவலும் உண்டு. (ஜனாப் அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமத் விரிவுரையாளர், அக்கரைப்பற்று - 01)

3. இங்குள்ள தடாகங்களில் கருங்கொட்டிக் கிழங்கு பெருமளவில் கிடந்ததாகவும் அதனை அண்டிய பகுதி கருங்கொட்டித்தீவு என அழைக்கப்பட்டது எனவும் ஒரு சாரார் கருதினர். எதுஎவ்வாறிருப்பினும் 'கருங்கொடித்தீவு' என்ற நாமமே பொருந்துவதாய் உள்ளதை நாம் மணங்கொள்ளல் வேண்டும்.

● அக்கரைப்பற்று :

1. போர்த்துக்கீசர் 1671 இல் கரை நாடுகளின் நிலப்பரப்பைப் பல பற்றுகளாகப் பிரித்து நிருவாகத்தைப் பரவலாக்கினர். மண்முனைப்பற்று (மட்டக்களப்பு) கரைவாகுப்பற்று (கல்முனை) என்பன சான்றாகும். அதேபோல் களியோடை (பட்டிப்பளை) ஆற்றுக்கு அக்கரையில் உள்ளநிலம் பிற்காலத்தில் அக்கரைப்பற்று எனப்பிரிக்கப்பட்டது. இது ஒருசாரார் கருத்தாகும்.

2. மற்றுமொரு சாரார் களியோடைக்கப்பால் பத்துக் கிராமங்கள் இருப்பதால் அக்கரைப்பற்று எனப் பெயர் பெறலாயிற்று என்பர்.

அக்கிராமங்களாவன : ஒலுவில், பாலமுனை, மீனோடைக்கட்டு, அட்டாளைச்சேனை, கருங்கொடித்தீவு, கோளாவில், பனங்காடு, தம்பட்டை, தம்பிலுவில் மற்றும் திருக்கோவில் என்பனவாகும்.

3. இக்கிராமங்களின் மத்தியில் வளங்கள் நிறைந்த தலைமையான ஊராகக் கருங்கொடித்தீவு விளங்கியதால், காலக்கிரமத்தில் அதற்கு அக்கரைப்பற்று வெணப்பெயர் வழங்கியது என்றும் மேலும் இச்சாரார் கூறுவர்.

4. மட்டக்களப்பு - அக்கரைப்பற்றுப் பாதையில் இறுதியூராய்க் காடுகளின் தெற்கு, மேற்கு எல்லைகளில் இதுபிரசித்திபெற்றும், கேந்திர நிலையத்திலும் இருப்பதால் இப்பெயரில் அழைக்கப்பட்டதெனப் பிற்தொரு சாராரின் தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன. தற்போது இவ்வூர் நகரப்பாங்கான கிராமமாகத் தோற்றமளிக்கின்றது.

2. எல்லைகளின் வரையறை:

முற்காலத்தில் ஒலுவில் தொடங்கிச் சங்கமண்கண்டி வரை வடக்குத் தெற்காகவும்,வங்காள விரிகுடாவிலிருந்து தொடட்டம வரை கிழக்கு மேற்காகவும் இவ்வூரின் எல்லைகள் வரையறுக்கப் பட்டிருந்தன. அதன் பின் மாற்றியமைக்கப்பெற்ற நிருவாகச் சீர்திருத்தம் காரணமாக அட்டாளைச்சேனைப் பிரிவு அக்கரைப்பற்று வடக்குக்கிராம சபை எனவும், அக்கரைப்பற்றுப் பிரிவு அக்கரைப்பற்று மத்திய கிராம சபை என்றும், திருக்கோவில் பிரிவு அக்கரைப்பற்று

தெற்கு கிராம சபையாகவும் பெயரிடப்பட்டிருந்தது. அரசபணியகங்கள், கூட்டுத்தாபன நிறுவனங்களின் அடையாள அறிவித்தல் பலகைகளிலும் இப்பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சனத்தொகைப் பரம்பலுக்கேற்ப அரசாங்கச் செயற்பாடுகளை மீண்டும் பரவலாக்க வேண்டி இருந்ததால், இவ்வூரின் தற்போதைய எல்லைகள் பின்வருமாறுள்ளன.

வடக்கு : தக்கியா (தைக்கா) நகர், அட்டாளைச்சேனை.

தெற்கு : மொட்டையா கல் மலை, வயல் பிரதேசம்

கிழக்கு : வங்காள விரிகுடா, சின்ன முகத்துவாரம்

மேற்கு : இலுக்குச்சேனை, எட்டாம் மைல்(கட்டைக்) கல்
வரையுள்ள பிரிவு, வயற்பகுதி.

கடந்த ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பு தமண, தொட்டம் ஆகிய இக்கிராமப் பிரதேசங்கள் அக்கரைப்பற்று நிருவாகப் பகுதிக்குள் அடங்கி இருந்தன. இப்பகுதியின் உப-அஞ்சலகங்களின் தலைமைச் செயலகமாக அக்கரைப்பற்றுத் தபால் அலுவலகமே செயற்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அங்குள்ள உப-தபாலகத்துக்குத் தபால் அதிகாரியாக இவ்வூரைச் சேர்ந்த ஜனாப் அம். அப்துல் குத்தூஸ் நியமனம் பெற்றுக் கடமை செய்தார்.

3. விஸ்தீரணம் :

தற்போது வடக்குத் தெற்காக 6 மைல் அகலமும், கிழக்கு மேற்காக, 8 மைல் நீளமும் கொண்ட ஊர் இது. நிலம், நீர்ப்பரப்பு 150.0 சதுர கிலோ மீற்றர். 23000 ஏக்கரில் நெற்செய்கை நடைபெறுகிறது. 17142 ஏக்கருக்குப் பெரிய நீர்ப்பாசனம் உண்டு. 320 ஏக்கர் சிறிய நீர்ப்பாசனம் கொண்டது. 5297 ஏக்கர் மானாவாசிச் செய்கைக்குட்பட்டது.

இப்பகுதி மத்திய கோட்டுக்கு வடக்கில் 5.55° இருந்து 9.50° அகலக் கோடு வரையிலும் 79.42° இல் இருந்து 81.53° கிழக்கு நெடுங்கோடு வரையிலும் அமைந்துள்ளது.

4. மழை விழ்ச்சி:

சாராசரியாக 63" - 67" வரை மழைவீழ்ச்சியும் வெப்பநிலையும் காணப்படுகின்றது. டிசம்பர் மாதம் கூடியமழை பெய்யும். ஓகஸ்டில் உஷ்ணம் அதிகரித்துக் காணப்படும். இவ்வூரில் 09.03.1907இல் வீசிய சூறாவளியால் பலத்தசேதங்கள். அழிவுகள் ஏற்பட்டன. 25.12.1957இல் வீசிய புயற்காற்றினாலும், தாழ்முக்கத்தாலும் பல இழப்புகளும், பெருவெள்ளத்தாக்கமும் காணப்பட்டன. 1978இல் ஏற்பட்ட தாழ்முக்கத்தால் கணிசமான அனர்த்தங்கள் உருவாகின. ஊரின் கிழக்குக்கரையில் வங்காளவிரிகுடா இருப்பதால் தாழ்முக்கம் மையங்கொண்டு கொந்தளிக்கும். அவற்றால் இவ்வூர் சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிகமான பொருள் வளங்களின் பாதிப்புக்குள்ளாகியது. அதனால், இக்குடா இவ்வூரின் துயரமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், தாழ்முக்கப் பாதையை விட்டு ஊர்விலகி இருப்பதால் அடிக்கடி பாதிப்புகள் வருவதில்லை. ஒரு மாநிலத்தின் புவியியற் தாக்கங்களுக்கேற்பச் சரித்திரம் அமைகிறது. ஆதிகாலத்தில் நதிக்கரைகளை அணைமித்தே மக்கள் குடியேற்றமும், விருத்தியும் காணப்பட்டன. இப்பகுதியைச் சுற்றிக் கடல், மருதவெட்டுவான் குளம், பட்டிப்பளையாறு, தில்லையாறு, பெரியகளப்பு, சிறுகளப்பு, பள்ளியடிக்குளம் முதலிய நீரேந்து பகுதிகள் மக்கள் குடியேற்றத்துக்குச் சாதகமாயிருந்தன.

5. நில அமைப்பு:

இவ்வூர் நிலங்கள் சமனாக உள்ளன. பட்டிமேட்டு வயற்பக்கமுள்ள மொட்டையாகல் மலைக்குன்று, புட்டம்பைக்கிராமத்தை அண்டிய கரடிமலை, சில பாறைகள் என்பனவும் இங்குள்ளன. இங்குள்ள மணல், களி, கிறவல், இருவாட்டிமண், சிவப்புமண், உப்புச்செறிந்த மண், தூரிமண், வெள்ளைக்குருத்து மண்களுடன் சேறும் சகதியுமான நிலப்பரப்புகளும் அமைந்துள்ளன. கிழக்கில் கடல் மண்பரப்பும் மூன்று மைல் நீளத்தில் உள்ளது. வயற்பகுதியில் கக்குமுட்டைப் பெருமண், நாய்க்களி, கருமணல்கள் காணப்படும். ஆற்று வளமும் இங்குண்டு. நீத்தையாறு, தாலிபோட்டாறு, சொறியனாறுகளைக் குறிப்பிடலாம். மண்புட்டி, புற்றுகள் என்பனவும் மிகச் சிறிய அளவில் உள்ளன. தெற்கிலும், மேற்கிலும் வயல்களும் காடுகளும் உள்ளன. வடக்கில் வடிகால் வசதியற்ற நீர் தேங்கிய பள்ளமான வயற்பரப்பும் சதுப்பு நிலங்களும் காட்சி தருகின்றன. சம்புக்களப்பு, மோட்டுவெளி, பள்ளவெளி, இடையடிக்கண்டம் எனும் பெறுமதிமிக்க வயல்களும் இதிலடங்குவன.

● பட்டிப்பளை ஆறும் பெரிய களப்பும் :

கருங்கொடித்தீவின் ஆதிகால நில அமைப்பில் பட்டிப்பளை ஆறும் பெரிய களப்பும் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன.

பட்டிப்பளை ஆறு இரு பிரிவுகளாக ஓடுகிறது. அதில் ஒரு பிரிவு ஒலுவில் உள்ள களியோடைப் பாலத்திற்குக் கீழாக ஓடிக் கடலில் கலக்கின்றது. மற்றப்பிரிவு கல்லோடைக் கட்டுவாய்க்கால் மூலமாக வளவாய்வட்டை, பெரிய முல்லைத்தீவு, சின்ன முல்லைத்தீவு, உப்பளம், பள்ளவெளி வழியாக ஓடி பள்ளவெளியிலிருந்து ஒரு பிரிவு மேற்குப் பக்கமாகப் பிரிந்து அம்பாறை வீதியில் பட்டியடிப்பிட்டிப் பாலத்திற்கு எழுவான் பக்கமாக உள்ள பெரிய குழாமினாடே சென்று பள்ளியடிக் குளத்திற்கு மேற்கேயுள்ள வயல்களுக்குப் பாய்கிறது. ஒரு பகுதி பட்டியடிப்பிட்டிப் பாலத்தால் பாய்ந்து காட்டுக் குடுப்பு, விளாங்காட்டான் பட்டியூடாக தில்லையாற்றில் சங்கமமாகி சின்ன முகத்துவாரத்தின் ஊடே வங்காள விரிகுடாக் கடலை அடைகிறது. கிழக்குப் பக்கமாக மருதவெட்டுவான் குளத்துக்கு முன்னுள்ள பள்ளவெளிப் பரப்பாற் சென்று அலியார் மரைக்காயர் வளவை நிறைத்துத் தற்போது மத்திய வீதி எனப்படும் 2ம் குறிச்சியில் உள்ள வீதி (வடிச்சல்) வழியாய்ப் பால்காவின ஓடையை அடைந்தது. பின்னர் பிரதான வீதியிலுள்ள கான் வழியாக மக்கள் வங்கிக்கு முன்னால் ஓடி யூபிஎம். கட்டடத்தின் வடக்கோரமாகச் சென்று நண்டுக்குழி, உப்புக் கரச்சியைத் தாண்டி பொத்துவில் வீதியிலுள்ள கானால் வந்து மன்னன் (மின்னங்) குளத்தை நிரப்பி இறுதியாகக் கோளாவிலின் கிழக்குக் கரையிலிருந்து ஆரம்பமாகும் பெரிய களப்போடு சங்கமமாகியுள்ளது.

கருங்கக் கூறின் பட்டிப்பளை ஆற்றிலிருந்து பெரிய களப்பு வரையும் இடையில் எவ்வித தங்கு தடைகளின்றித் தண்ணீர் ஓடியது. சின்னப்பள்ளிப் பகுதியிலிருந்து சுமார் 150 வருடங்களுக்கு முன்பு பெரியபள்ளி வரை பரந்த நீர்ப்பரப்பாக இருந்துள்ளது. இங்குள்ளவர்கள் சின்னப்பள்ளியை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் தோணிகள், கட்டுமரங்கள் மூலமே பெரிய பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று வந்துள்ளனர். இப்பிரதேசத்தின் தோற்றம் மேடும் பள்ளமுமாகக் காணப்பட்டுள்ளது. பள்ளங்களை நிரப்பி மக்கள் படிப்படியாக வாழ்வில்லங்களை அமைத்துக் கொண்டார்கள். அதிலும் 2ம் 3ம் குறிச்சிகளில் கூடுதலான பள்ள நிலங்கள் இருந்துள்ளன.

இவற்றில் முற்காலத்தில் நிரப்பப்பட்டவை நீங்கலாக 1957ல் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் தாக்கத்தாலும், வாழ்வகங்களின் அவசிய தேவைகளினாலும் பின்வரும் பள்ளங்கள் நிரப்பப்பட்டு வதிவிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

● பள்ள நிலங்களை நிரப்பிய காலம் :

நண்டுக்குழி - 1959, பால்காவினோடை - 1973, உப்புக்கரச்சி - 1961, சின்னமருத வெட்டுவான் மேற்கு - 1974, சின்னப்பள்ளிக்குரிய நிலம் மேற்கு-1968, இவற்றில் பால்காவினோடையில் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமூகம் ஒரு கட்டத்தைக் கட்டுவதற்காக 11.4.1974ல் அடிக்கல்லை நட்டு 10.07.1976 ல் கட்டடத்தைத் திறந்து வைத்தது. தற்போது இக்கட்டத்தில் சமூகமும், இலங்கை வங்கியும் இயங்குகின்றன.

சின்ன மருத (எழு) வெட்டுவானில் 1975இல் ஒரு திறந்த வெளிக் கலையரங்கு இந்நூலாசிரியரைத் தலைவராகவும், எம்.ஐஎம். ஸெய்ன் அதிபரைச் செயலாளராகவும் கொண்ட கழகத்தினரால் கட்டப்பட்டது. அதன் காரணமாகவும், இடவசதியை முன்னிட்டும் நிரந்தர விளையாட்டுத் திடலாக அவ்விடம் அமையப் பெற்றது. பின்னர் இதனண்மையில் வடக்குப் பக்க நிலப்பரப்பில் "பொலிஸ் காவல் மையம்" நிறுவப்பட்டது. அரசுக்கெதிரான ஆயுதப் போராட்டம் காரணமாக இந்நிலையம் முன்னைய பிரதேச சபைக் கட்டடத்திற்கு இடமாற்றஞ் செய்யப்பட்டு இங்கு மாவட்ட வைத்தியசாலை நிறுவப்பட்டது. சுகாதாரப் பணிப்பாளர் பணியகமும் இதைத் தொடர்ந்து அமைக்கப்பட்டது. பிரதேச சபை அலுவலகம், மின்சார நிலையம் என்பன இங்குள்ளன. பெரிய மருதவெட்டுவானில் கல்வி அலுவலகம், பிரதேசச் செயலாளர் காரியாலயம், தொலைபன்னிப் பரிவர்த்தனை நிலையம் என்பன உள்ளன.

பிரதான வீதிக்குப் பக்கத்திலுள்ள பள்ளவெளி எனும் நிலப்பரப்பில் ஒரு துண்டு நிரப்பப்பட்டு 2ம் குறிச்சி முஸ்லிம் பாடசாலை கட்டப்பட்டுள்ளது. இன்னொரு பகுதியில் விளையாட்டுத் திடலுக்கான வெளி ஒதுக்கப்பட்டு கடந்த வருடம் கொன்றிற் தூண்களால் வேலியடைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆஸ்பத்திரிக்குத் தென்பகுதியில் உள்ள விளையாட்டு நிலப்பரப்பு மாவட்ட வைத்தியசாலையின் விசாலிப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பொது மையங்களைத் தவிர 1ம் 2ம் 3ம் குறிச்சிகளில் நிரப்பப்பட்ட நிலங்களில் மக்கள் வதிவிடங்களைக் கட்டி வாழ்கின்றனர்.

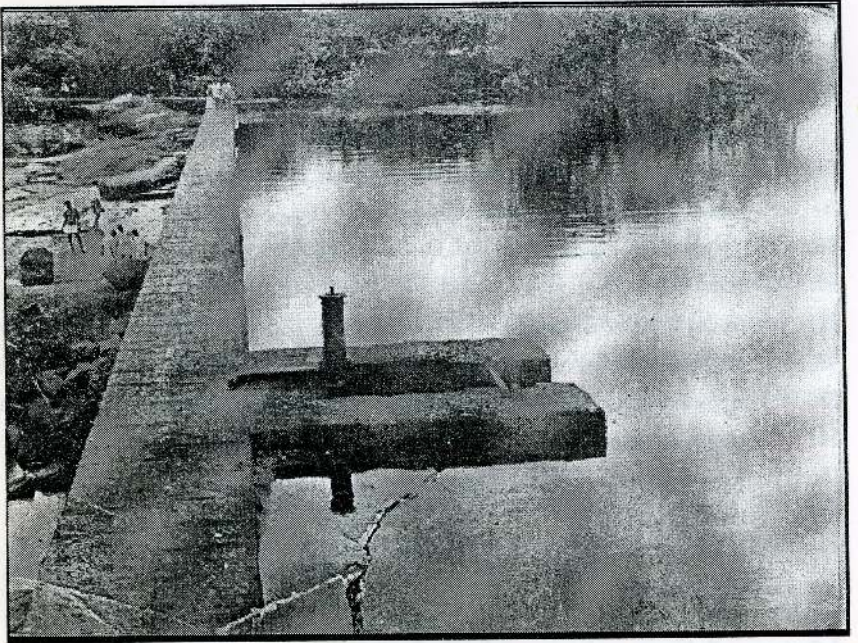
ஆதியிற் குடியேறிய மக்கள் பெரும்பாலும் ஆறு குறிச்சிகளை உள்ளடக்கிய கருங்கொடித்தீவுக்குள் அடிப்படைத் தேவைகள், சனப்பரம்பல், தொழில் வசதி, நிலத்தேவை காரணமாகக் காலத்துக்குக் காலம் குடிபெயர்ந்துள்ளனர். வெளியூர் குடும்பங்கள் பலவும் இதிலடங்குவன. கருங்கொடித்தீவுக்குள்ளேயே இடம் மாறியும், புதிதாகவும் குடியேறிய பகுதிகளும், காலங்களும் பின்வருமாறாகும்.

01. பெரியபள்ளிப் பகுதி - 1800ம் ஆண்டுக்கு முன்னர்
02. சின்னப்பள்ளிப் பகுதி - 1830 ம் ஆண்டளவில்
03. புதுப்பள்ளிப் பகுதி - 1860 ம் ஆண்டளவில்
04. பள்ளவெளித் தெற்கு, மேற்கு (2ம்3ம் குறிச்சி)ப் பகுதி- 1895 ஆண்டளவில்
05. சின்ன மருத (எழு) வெட்டுவான் வடகிழக்கு சீப்புக்காரர் பிட்டிப் பகுதி - 1925 ஆண்டளவில்
06. சின்ன மருதவெட்டுவான் கிழல், இஸ்மாயில் அதிகாரி ஷரிபுத்தம்பியும், குடும்பமும் - 1946 ம் ஆண்டு
07. இவரது மருமகன் முகம்மதஸனார் முகம்மதிஸ்மாயில் அவர்களும், குடும்பமும் - 1948 ம் ஆண்டு
08. தக்கியாப்பள்ளி மையவாடியிலிருந்து கடற்கரைவரையுள்ள வடிச்சல் வீதிக்குத் தென்புறமுள்ள 1ம் குறிச்சிப் பகுதி - 1955 ம் ஆண்டு
09. நூறானியாத் தோட்டப்பகுதி - 1956 ம் ஆண்டு
10. நண்டுக்குழிப் பகுதி - 1960 ம் ஆண்டு
11. உப்புக் கரச்சிப் பகுதி - 1961 ம் ஆண்டு
12. காதிரிய்யாத் தோட்டப்பகுதி - 1961 ம் ஆண்டு
13. முறாவோடை வடக்குத் தோட்டம் கடற்கரைவரையுள்ள பகுதி - 1966
14. முறாவோடை மத்திய பகுதி - 1969 ம் ஆண்டு
15. முறாவோடை தெற்குப் பகுதி - 1970 ம் ஆண்டு
16. பத்ர் நகர்ப்பகுதி - 1970 ம் ஆண்டு
17. மீராநகர், முறாவோடைப் பாலத்திலிருந்து கிழக்குத் தெற்காக உள்ள கடற்கரைப் பகுதி - 1995 ம் ஆண்டு

இந்தப் 17 பிரிவுகளிலும் தற்போது (1997ல்) சனச் செறிவு காணப் படுகின்றது. ஆனால் இனிமேல் இப்படியான குடியிருப்பு வசதிகள் கிடைப்பது மிக அரிதாகும். நிலப்பற்றாக் குறையால் நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளதே காரணியாகும்.

6. நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் :

இங்குள்ள பல பழைய குளங்களிலிருந்து ஓரளவுநீர்ப் பாசனம் நடைபெற்றுள்ளது. அவைகளில் சில வருமாறாகும், அகத்திக்குளம், வம்பியடிக்குளம், சின்னகத்திக்குளம், பெரியகுளம், முள்ளிக்குளம், ஓடமஎடுத்தான் குளம், ஏத்தாலைக்குளம், ஆலையடிக்குளம், பள்ளியடி (கருங்கொடித்தீவு)க்குளம், அம்மாள்ளகுளம், வேப்பையடிக்குளம், முறாணவட்டிக்குளம், மலையடிக்குளம், மருதவெட்டுவான்குளம், சின்னமருதவெட்டுவான்குளம், பறவைக் குளம், ஆனவிழுந்தான்குளம், மற்றும் குருந்தங்குளம் என்பன அடங்கும். பிற்காலத்தில் இவற்றில் சில வயல்களாக மாற்றப்பட்டன. இன்னுஞ்சில தூர்ந்த நிலையில் உள்ளன. சாகாமக்குளம், இலுக்குச்சேனைக்குளம், சேனாநாயக்க சமுத்திரம்,

சாகாமக் குளம்

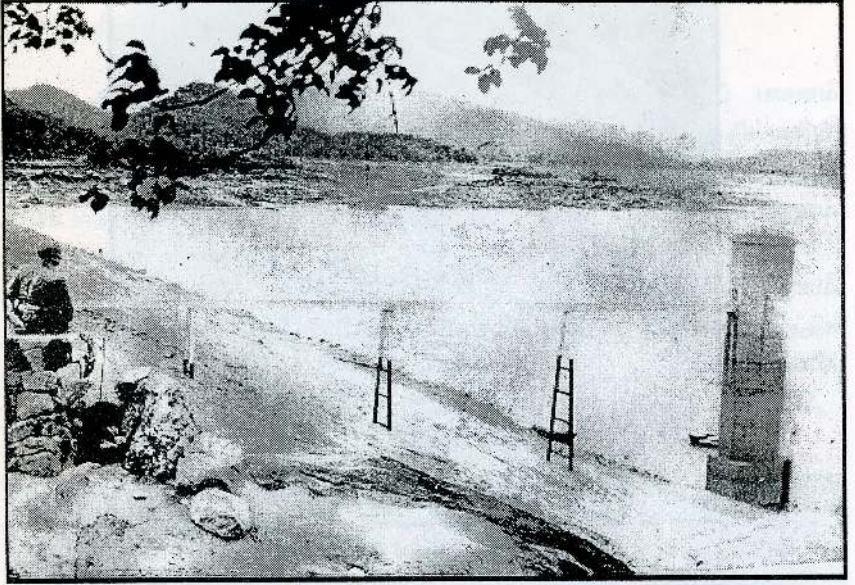

சாகாமம் பழைய காலக் கல்வெட்டு

இலுக்குச் சேனைக்குளம்

இக்குளம் 10 1/2 அடி, நீளம் 6 அடி உயரமான நீர்மட்டத்தைக் கொண்டதாகும்.

சேனாநாயக்க (இங்கினியாகல) சமுத்திரம்

நீத்தைக் குளம் என்பனவற்றிலிருந்து இவ்வூர்க் காணிகளுக்கு நீர் பாய்ச்சப்படுகின்றது. சாகாமம் குளம் 16 1/2 அடி உயரமுள்ளது.

ஸ்ரீலங்காவின் முதலாவது மாண்டிபுகு பிரதமர் டீ.எஸ். சேனாநாயக்க தனது பரிவாரங்களுடன் கல்லோயா திட்டத்தை தொடக்கி வைக்க இங்கினியாகல (அம்பாரை) க்கு வருகை தந்துள்ளார்.

சனத்தொகைப் புள்ளி விபரம் - 1995
அக்கரைப்பற்று பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவு

தொ. இல.	கிராம அலுவலர் பிரிவு	ஆண்	பெண்	மொத்தம்	குடும்பங்கள்
01.	நகர்ப்பிரிவு - 01	557	562	1119	287
02.	நகர்ப்பிரிவு - 02	528	540	1068	255
03.	நகர்ப்பிரிவு - 03	648	588	1236	249
04.	நகர்ப்பிரிவு - 04	435	454	889	179
05.	நகர்ப்பிரிவு - 05	713	757	1470	430
06.	கருங்கொடித்தீவு - 01	514	518	1032	213
07.	கருங்கொடித்தீவு - 02	672	683	1355	306
08.	கருங்கொடித்தீவு - 03	363	388	751	169
09.	கருங்கொடித்தீவு - 04	440	457	897	224
10.	கருங்கொடித்தீவு - 05	673	692	1365	268
11.	கருங்கொடித்தீவு - 06	1045	1073	2118	508
12.	கருங்கொடித்தீவு - 10	546	511	1057	259
13.	கருங்கொடித்தீவு - 11	492	532	1024	260
14.	கருங்கொடித்தீவு - 12	550	485	1035	249
15.	கருங்கொடித்தீவு - 13	850	889	1739	404
16.	கருங்கொடித்தீவு - 14	730	761	1491	355
17.	கருங்கொடித்தீவு - 15	371	360	731	183
18.	கருங்கொடித்தீவு - 16	377	350	727	179
19.	கருங்கொடித்தீவு - 17	526	508	1034	388
20.	கருங்கொடித்தீவு - 18	507	504	1011	251
21.	கருங்கொடித்தீவு - 19	489	471	960	228
22.	கருங்கொடித்தீவு - 20	693	732	1425	289
23.	கருங்கொடித்தீவு - 21	555	533	1088	247
24.	பட்டியடிப்பிட்டி.	667	679	1346	302
25.	பள்ளிக்குடியிருப்பு - 01	584	602	1186	297
26.	பள்ளிக்குடியிருப்பு - 02	571	681	1252	310
27.	இசங்கணிச்சீமை	278	262	540	138
28.	ஆலிம்நகர்	358	410	768	178
மொத்தம்		15732	15982	31714	7605

சனத்தொகைப் புள்ளி விபரம் - 1995
ஆலையடிவேம்பு பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவு

தொ. இல.	கிராம அலுவலர் பிரிவு	ஆண்	பெண்	மொத்தம்	குடும்பங்கள்
01.	அ.ப. 7ம் குறிச்சி	389	406	795	
02.	அ.ப. 7 - 1	276	281	557	
03.	அ.ப. 7 - 2	394	389	783	
04.	அ.ப. 7 - 3	253	261	514	
05.	அ.ப. 7 - 4	471	478	949	
06.	அ.ப. 8ம் குறிச்சி	492	513	1005	
07.	அ.ப. 8 - 1	266	290	556	
08.	அ.ப. 8 - 2	355	344	699	
09.	அ.ப. 8 - 3	395	430	825	
10.	9ம் குறிச்சி	402	426	828	
11.	சின்ன முகத்துவாரம்	566	535	1101	
12.	ஆலையடி வேம்பு	556	741	1297	
13.	வாச்சிக்கூடா(பெரியகுளம்)	484	545	1029	
14.	நாவற்காடு	610	622	1232	
15.	கோளாவில் - 1	478	507	985	
16.	கோளாவில் - 2	730	740	1470	
17.	கோளாவில் - 3	654	661	1315	
18.	பனங்காடு	636	621	1257	
19.	சின்னப் பனங்காடு	374	386	760	
20.	கண்ணகி கிராம(புர)ம்-1	350	351	701	
21.	கண்ணகி கிராம(புர)ம்-2	361	389	750	
22.	அளிக்கம்பை	317	314	631	
	மொத்தம்	9809	10230	20039	4452

(ஜனாப் எம்.ஐ.எம். அப்துல் றணஃப், கிராம உத்தியோகத்தர், அக்கரைப்பற்று)

அக்கரைப்பற்று பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட
கண்டங்கள் - பரப்பளவுகள்

	கண்டத்தின் பெயர்	காணித்துண்டுகள்	ஏ.றா.பே
01.	இசங்கணிச்சீமை	647	1523-04-65
02.	இலுக்குச்சேனைக்கிழல்	70	159-00-09
03.	முதலைக்கல்	566	1213-03-12
04.	விப்பிரியா	90	474-01-00
05.	விப்பிரியாதென்	270	583-02-00
06.	நீத்தை	16	57-00-16
07.	அலுமுந்தாக்குளம்	170	335-00-01
08.	கிறவல்சுழிதென்	96	194-01-03
09.	அடம்பன்குளம்	68	139-02-00
10.	கொக்குப்பீச்சி	118	263-01-17
11.	வெல்லங்காடு	15	29-02-00
12.	வெல்லங்காடுகிழல்	120	301-02-00
13.	மொட்டையானரவெளி	163	337-00-16
14.	கரடிப்பாலை	139	306-02-37
15.	சிங்கப்பூரவட்டி	82	172-01-26
16.	கிறவல்சுழி	167	327-00-34
17.	முதலைக்கல்கிழல்	254	546-00-17
18.	பெரியவெளிப்பிட்டி	453	910-01-02
19.	முதலைக்கல்மேல்	301	647-01-00
20.	சேம்புக்குளம்	262	600-02-08
21.	சிறுநீத்தை	385	877-06-26
22.	உப்புக்கரச்சி	114	21-00-333
23.	முறாவோடை	18	08-02-20
24.	எழுவெட்டுவான்	160	28-02-64
25.	மேட்டுவெளிக்குளம்	25	43-00-00
26.	மருதவெட்டுவான்	28	04-02-04
27.	பள்ளிக்குடியிருப்பு	505	145-04-23
28.	பத்ர்நகர்	256	30-00-00
	மொத்தம்	5558	10338-03-07

தகவல் : அக்கரைப்பற்று பிரதேசச் செயலாளர் கருமாலயம், அக்கரைப்பற்று.

ஆலையடிவேம்பு பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட
கண்டங்கள் - பரம்பளவுகள்.

	ஏக்கர்
01. கோளாவில் நாவற்காடு	562
02. பனங்காடு	485
03. புளியம் பத்தை	280
04. புட்டம்பை	80
05. அம்பாள்வெளி, கவடாப்பிட்டி	165
06. கண்ணகி புரம்	180
07. கல்லடிவட்டை	316
08. பாமங்கை	756
09. நெடுந்தோட்டம்	396
10. பட்டிமேடு வட	432
11. பட்டிமேடு தென்	446
12. சேனை	582
13. மொட்டையாகல்	653
14. நீத்தையாறு தென்	639
15. நீத்தையாறு மேல்	561
16. கல்காரை, பாலையடிமடு	700
17. நீத்தையாறு மத்திய	389
18. நீத்தையாறு வட	388
19. சவேரியர் புரம்	161
20. கறுப்பாவெளி	77
21. வெல்வெந்தா	549
22. கல்காரை மலை, கீத்துப்பத்து	597
23. தோணிக்கல்	339
24. தோணிக்கல் மேல்	521
25. தோணிக்கல் தென்	1188
26. வட்டமடு (பொத்தாணை)	681
27. டிப்போமடு	310
28. முறாணவட்டி	30

மொத்தம் _____ 12463

(ஜனாப் எம்.ஐ.எம். அப்துல் றஹீம், கிராம உத்தியோகத்தர், அக்கரைப்பற்று)

குறிப்புகள்

1. 1940 ல் சின்ன மருத வெட்டுவான் குளத்தில் பிரதான வீதிவரை கிடைச்சி, பனிச்சை மரங்கள், பூலாப்பற்றைகள், புங்கை மரங்கள், வெல்ல, பூவரசு மரங்கள் நிறைந்து காணப்பட்டன.

2. சின்ன மருதவெட்டுவான் குளம், பெரிய மருதவெட்டுவான் குளம் ஆகியன நீரேந்தும் நிலையங்களாகக் காணப்பட்டன. பெரிய மருதவெட்டுவான் குளத்தினருகில் பிரதான வீதியிலுள்ள காண்டியில் நின்று பார்த்தால் இவ்விரு குளங்களும் வெள்ளக்காடாகத் தெரியும். பள்ளவெளியிலிருந்து சின்ன முல்லைத் தீவு வரை வடக்காகவும், பள்ளிக்குடியிருப்புவரை மேற்காகவும் ஒரு பெரிய நீர்ப்பரப்புக் காட்சியளிக்கும்.

3. இரு மருதவெட்டுவான் குளங்களினதும் கிழக்குப் பக்கத்திலிருந்து கடற்கரை வரை பரந்த தென்னந்தோட்டங்களே தென்பட்டன. இத்தோட்டங்களின் விரிவாக்கம் தக்கியாவடியிலிருந்து பொத்துவில் வீதிவரையும் காணப்பட்டது.

4. சுமார் 60 வருடங்களுக்கு முன்பு பிஸ்கால் வீதிக்கு அப்பால் இரவின் ஆரம்பத்திலிருந்து பெரும்பாலும் தக்கியாவடிப்பக்கம் சன நடமாட்டமிராது. பேய், பசாசுகளின் சேட்டைகள் அப்பகுதியில் உள்ளது எனப் பலர் நம்பியதும், அது சம்பந்தமான பயங்கரக் கதைகள் பரவியிருந்ததும், மையத்துப்பிட்டியான தக்கியாவடியில் சைத்தான்களின் ஊடாட்டம் இருக்கிறது என்று அதிகம் பேர் பயங் கொண்டதுமே இதற்குக் காரணிகளாகும்.

5. ஆரம்ப கால கட்டத்தில் காட்டுத் தொழில் செய்யவர்கள் தில்லையாற்றைக் கடந்தும், பட்டியடிப்பிட்டி ஆற்றைக் கடந்தும் செல்வது வழக்கம். சில நாட்களில் காடுகளில் தங்கிக் காட்டு மரந் தடிகளைப் பல வண்டிகளிலும் ஏற்றி வீட்டுக்கு வருவர். வரும் வழியில் இந்த ஆறுகளின் அக்கரையில் கூடி காட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த சோறு கறிகளை எல்லோரும் உண்பர். இது பற்றி அவர்கள் கூறியது, வீடு அண்மையில் இருக்கிறதுதான். என்றாலும் நாம் சில நாட்களின் பின் தொழில் செய்து களைத்து வருகிறோம். ஊருக்குள் புகும் போது ஏதும் துக்ககரமான மரணம் அல்லது வேறு அசம்பாவிதங்கள்

நடந்திருக்கலாம். அந்நேரம் யாரிடம் எப்படிச் சோறு கேட்பது. என்பதுதான் இது நம்முன்னோரின் திட்டமிட்ட செயற்பாட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

6. கலியாணத்தின் போது பெண்ணுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி மேலும் அவர்கள் இப்படிக் கூறுகிறார்கள், பெண்ணுக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்த பின் கணவனுக்கும் அவளுக்குமிடையில் ஒவ்வாமை ஏற்பட்டு மண முறிவு என்ற கட்டத்தில் வரும் போது ஒரு வீடு இருந்தாந்தான் அவள் மாப்பிள்ளையை அனுப்பிவிட்டுத் தனது வீட்டிலேயே வாழலாம். மணமகள் வீட்டில் வாழ்ந்தால் அவன் விலக்களித்த பின் இப் பெண் நடுத்தெருவில் நிற்க வேண்டி வரும். இதற்காகவே இம்முன்னேற்பாடு. இது அவர்களின் பிள்ளைப் பாசத்தின் பார்ப்பட்ட ஒரு நல்ல நடைமுறையாகும் எனச் சொல்லலாமா?

7. சுமார் 70 வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கு ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் தொடர்ச்சியான மழை பெய்திருக்கிறது. அதிகமான வெள்ளப் பெருக்குகள் ஏற்பட்டு மக்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருக்கின்றனர். மலை நாடுகளிலிருந்து பாய்ந்து வரும் வெள்ளமும் ஒரு காரணமாகும். சேனாநாயக்க சமுத்திரம் கட்டப்பட்ட பின்னர் மலைநாட்டுத் தண்ணீர் அச் சமுத்திரத்தில் சங்கமமாகி விடுவதால் வெள்ளப் பாதிப்புக் குறைந்துள்ளது.

8. நெல்லைக் களஞ்சியப் படுத்தி நீண்ட நாட்கள் அட்டுவத்தில் வைத்திருந்த காலத்தில் அட்டுவங்களின் கீழ்ப் பன்றிகள் குட்டிகள் ஈன்றுள்ளன. காடும் வீடுமாய்க் கலந்திருந்த காலமது. சேகு முல்லைக் காரன் போடியாரின் ஐந்து அட்டுவங்களின் கீழ் பன்றிகள் கூட்டமாக வாழ்ந்த கதை இவ்வூரில் பிரசித்தமானது.

9. முஸ்லிம்கள், தமிழர், சிங்களவர், பறங்கியர் மற்றும் குறவர்கள் என்னும் ஐவகை இனத்தவர்கள் வாழும் சிறப்பான ஊர் இது. இலங்கையில் வேறெந்த ஊரிலும் இந்த அமைப்பைக் காண்பது மிகவும் அரிது.

10. ஐவகை நிலங்களான மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல் மற்றும் சிறிதளவுபாலை என்பனவற்றின் செறிவு இங்கு காணப்படுகின்றது. கடல், காடு, நிலம், நீர், முதலிய நால்வகைத் திரவியங்களையும் இவ்வூர் கொண்டுள்ளது.

வரலாறு

இவ்வூரில் ஆதிகாலக் குடியேற்றம் பற்றிப் பல தகவல்கள் உள்ளன. முதலில் வந்தவர்கள் யார்? என்ற ஒரு கேள்வியும் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இவ்விடயம் பற்றிப் பல கோணங்களிலும் இந்நூலில் ஆராயப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

எழுத்து மூல ஆவணங்கள், மரபுரிதியான தரவுகள், நேரடி அனுபவங்கள், யூகங்கள் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் உரிய அடைவுகள் தரப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் தகவல்கள் அவற்றைத் தெளிவுபடுத்தும் என்பதே எமது கருது கோளாகும்.

முஸ்லிம்கள், தமிழர், சிங்களவர், பறங்கியர், குறவர் ஆகிய இனத்தவரின் குடிவரவு இவ்வூரின் பரிணாமத்தில் எவ்விதமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது அறியப்பட்டுள்ளது.

ஐவகைச் சமூகத்தினதும் வரவும், வளர்ச்சியும் போன்ற சிறப்பம்சம் இவ்வூரின் பெறுமானத்தை உயர்த்திக்காட்டியிருப்பதுடன் இவ்வூருக்கே சொந்தமான தனித்துவத்தையும் கோடி காட்டி நிற்கின்றது.

பல்லின மக்களினதும் கல்வி, கலை, கலாசார, மரபுவழிப் பாரம்பரியச் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களின் ஊடகமாக இவ்வூர் வெளிச்சம் காட்டுவது மனித வளங்களைச் செறிவாக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

எனவே, இவ்வூரின் குடியேற்றமும் பரம்பலும் மிகக் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கி இருப்பதை மேல் வரும் விடயங்கள் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்ளல் சாலும்.

1. முஸ்லிம் குடியேற்றம் :

கருங்கொடித்தீவில் முஸ்லிம்கள் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்காலத்தில் குடியேறியதாகத் தெரிகிறது.

ஆனால் அவர்கள் முதலில் குடிவந்த ஆண்டையோ இருந்து வந்த ஊரையோ பற்றி உறுதியாகக் கூற முடியாதுள்ளது.

என்றாலும், பின்வரும் தரவுகளைக் கொண்டே இக்கிராமத்தின் குடிவரவையும் தோற்றத்தையும், வளர்ச்சி வடிவங்களையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

1. ஒல்லாந்தர் கொழும்பைக் கைப்பற்றியதும் தமது ஆள்புலத்திலிருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றினர். கண்டிமன்னன் செனரத், அந்நேரம் முஸ்லிம்களை ஆதரித்து அவர்களைக் கிழக்குக்கரையில் குடியேற்றினான். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அகதிகளாக மலை நாட்டிற் தஞ்சமடைந்திருந்த ஒருதொகுதியினர் ஆண்களும் பெண்களுமாக அங்கிருந்து கிழக்குப் பகுதி நோக்கி இடம் பெயர்ந்தனர். அவர்களில் பட்டாணிய முஸ்லிம்கள் இந்திய வர்த்தகர்கள், கூபா நாட்டைச் சேர்ந்த சில அறபியர் ஆகியோர் அடங்கி இருந்தனர்.

வரும் வழியில் கிழவியூர் மலை எனும் இயற்கை வளமும், வனப்புங் கொண்ட ஓர் இடத்தில் முகாமிட்டுத் தங்கினர். சில காலத்தின் பின் அப்பகுதிக்குரிய சிங்கள இளவரசனும், துணைவர்களும் ஷேடையாடுவதன் பொருட்டு வந்தனர். அவர்கள் இக்குழுவினர்களுடன் உறவாடினர். அச்சந்தர்ப்பத்தில் முஸ்லிம் எழில்குமரி ஒருவரைக் கண்ட யுவராஜன் அவளைக் கூட்டிச் செல்ல விரும்பினான். இதனைக் கண்ணுற்ற முஸ்லிம்கள் அச்செயலை மூர்த்தண்ணியமாக எதிர்த்தனர். ஆயுத பாணிகளாக இருந்த முஸ்லிம்களோடு மோதிக் கொள்ள அப்பரிவாரத்தினர் தயங்கியதால் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்துச் சென்றனர். நிலைமை சங்கடத்திலிருப்பதை உணர்ந்த இக்கூட்டத்தினர், அரசினங்குமரன் வஞ்சந்தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிப் படைப்பலத்துடன் மீண்டும் இங்கு வரலாம் என அஞ்சினர்.

எனவே, அவர்களின் வல்லுறவைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு கிழவியூர் மலைஅடிவாரத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்தனர். அவர்களின் பயணம் கிழக்கை நோக்கி நகர்ந்தது. பாதைகளில்லாத காலமது. காட்டரவத்தினூடாக அவர்கள் வரும் போது முக்கியமான, பெறுமதிமிக்க பொருள்களடங்கிய பொதியொன்றைத் தாமிருந்த இடத்தில் தவறுதலாக விட்டுவந்ததை நினைவு கொண்டனர்.

எதிரேயுள்ள ஆரைப்பற்றையருகில் காணப்பட்ட அம்பலம் (தங்கிடம்) ஒன்றில் பெண்களுடன், முதியவர், வாலிபர்களைத் தங்கச் செய்து, மூவர் முந்திய வாழிடஞ் சென்று அப்பொதியை எடுத்து வந்தனர். இது “கூவாரர் ஆரைப்பற்றை” எனும் பெயரால் அழைக்கப்படலாயிற்று.

மீண்டும் எல்லோரும் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தனர். ஒரு பிரதான காட்டரவம் சாகாமம் குளக்கட்டுப் பிரதேசத்துக்கூடாகச் சென்றது. அவர்கள் ஒரு புராணக்குளத்தைக் கண்டு அங்கு ஓய்வெடுத்தனர். அப்புராணக்குளமே பிற்காலத்தில் சீர்திருத்தஞ் செய்யப்பட்ட சாகாமக் குளமாகும்.

இவர்களின் இடப்பெயர்வுப் பயணம் திருக்கோவில் கிராமத்தை அடைந்தது. அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் அக்குழவினரிடம் குசலம் விசாரித்து அவர்களை அங்கேயே தங்கி வாழுமாறு சொன்னார்கள்.

முஸ்லிம் பட்டாணியர் போராயுதங்களான வாள், கேடயம், கவசம், கத்தி, விசேட நாக்கிலிகளுடனும் பாதுகாப்பு உடைகளுடனும் காணப்பட்டதுடன், ஆஜானுபாகுவான, அழகுத் தோற்றம், எடுப்பான மிடுக்குநடை, பரிவுகாட்டும் பண்பு இவைகளைக் கொண்டிருந்தனர். பெண்களின் அடக்கம், ஒழுக்கம், நேர்மை, சமயப்பற்று என்பனவும் தமிழ் மக்களைக் கவர்ந்தன.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் நெருக்கமான உறவுகலந்த காலகட்டத்தில் ஒரு நாள். மீனவரான திமிலர் ஆயுதங்ககோடு இடையிடையே இங்கு வந்து தமது சேனைகளை அழித்து, பொருள்களைச் சூறையாடுவதுடன், தமது குலக் குமரிகளையும் வல்லுறவு கொள்ள வில்லங்கப்படுத்துவதாகவும் கூறி முஸ்லிம் களிடம் உதவி கோரினர்.

இதைக்கேட்ட பட்டாணியர் மிகு துயருற்றுத் திமிலரை அடக்குவதாக உறுதியளித்தனர். இதன் பொருட்டு இருதிறத்தவரும் கலந்தாலோசித்து ஒரு மறைவிடத்தில் முஸ்லிம்கள் இருக்க வேண்டும் எனவும், திமிலர் வந்ததும் பட்டாணியருக்கு அறிவிப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாய் அந்நேரம் தம்பட்டையில் குடிஇருந்த சில பிரதானியரின் ஆலோசனைப்படி முஸ்லிம்கள் தம்பட்டையில் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.

ஒரு நாள் திமிலர் படை திருக்கோவில் கிராமத்தை அண்மிக்கும் போது பட்டாணியருக்குத் தகவல் கிடைத்தது. உடன் விரைந்த பட்டாணியர் திமிலரை வெட்டித் துரத்தியடித்தனர். இறுதிச்சண்டை முள்ளிக் குளத்து மலைக்கு அண்மையில் நிகழ்ந்தது. அவ்விடம் “படைவெட்டியகுடா” என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. திமிலர் அதன் பின்னும் ஊருக்குள் நுழையலாம் என்றஞ்சிய தமிழ் மக்கள் முஸ்லிம்களை மேலும் சில காலம் இங்கு தங்குமாறு வேண்டினர். பீரியமுடியாத அளவு உறவில் இறுகியிருந்த முஸ்லிம்கள் அவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்று அங்கு தங்கினர். முஸ்லிம்கள் செய்த பேருதவிக்காக முற்குவரின் வேண்டு கோட்படி பின்வரும் உயர்குடிகளில் பிறந்த ஏழு இளம் எழில் மங்கையரை முஸ்லிம்கள் இஸ்லாம் சமயத்தைத் தழுவுச்செய்து கலியாணஞ் செய்து கொண்டனர். அக்குடிகளாவன: 1. (இ)ராசாம்பிள்ளைகுடி 2.வட்டுக்கத்தறக்குடி 3. பணிவீட்டுக்குடி 4. அம்மானாச்சிகுடி 5. பொன்னாச்சிகுடி 6. சங்கரப்பத்தான்குடி 7. காலிங்காகுடி என்பவைகளாகும்.

இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் மட்டக்களப்புப் படுவான் கரையிலும் நிகழ்ந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இவ்விருதிறத்தவரும் உறவுகொண்டாடி வாழும் போது முஸ்லிம்களின் வணக்க வழிபாடுகள், உணவு, பாரம்பரியம், கலாசாரம், மற்றும் தனித்துவத்தைச் செயற்படுத்த ஒரு தனிக்குடியிருப்பில் கால் கொள்ள அவர்கள் விரும்பினர். இறுதி முடிவுக்கமைய சாலாத்தி என்னும் குடும்பத்தலைவி தமது குடும்பத்தோடு கிழக்குப் பக்கமாகப் பிரயாணம் செய்து அட்டாளைச்சேனைக் கிராமத்தில் குடியேறினர்.

இக்கால கட்டம் சங்கு முத்து என்பவரின் குடும்பத்தில் ஒரு வருக்கு மகப்பேற்றுக் காலமாகும். அதனால் அக்குடும்பம் தம்பட்டையில் சில காலம் தாமதிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அதன் பின் ஏனையோர் சின்ன முகத்துவாரம், தில்லையாறு வழியாகச் சோதையன் கட்டைக் கொண்ட ஒரு குளத்தைக் கண்டனர். அதுவே பள்ளியடிக் குளமாகும். காடுகளால் சூழப்பட்ட அப்பிரதேசத்தின் நீர்வளம், நிலவளம், இயற்கைவனப்பு இவைகளால் கவரப்பட்ட இவர்கள் கருங்கொடிகளை வெட்டி வாழிடம் அமைத்தனர். அச்சூழலில் பள்ளிவாசல் ஒன்று கட்டப்பட்டது. அதன் பரிணாம வளர்ச்சியே நாம் இன்று காணும் ஜம்ஆ பெரியபள்ளி வாசலாகும்.

திருக்கோவில், தம்பட்டையிலிருந்த ஏழு குடிகளிலுமுள்ள தமிழ் மங்கையரை இஸ்லாமாக்கி மணஞ் செய்த முஸ்லிம்களின் குடும்பங்களே அன்று பெரிய பள்ளி வாசலை அண்டி வாழ்ந்தனர். மிக நீண்டகாலமாக முன்கூறிய ஏழு குடிகளிலும் உள்ள மக்கள் அப்பகுதியில் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வருவதைக் காணலாம்.

பின்னர் தமது உறவினர்களோடு சேர்ந்து வாழ விரும்பிய தமிழ் மக்கள், முன்னர் இங்கமர்ந்த மக்களின் உதவியோடு பெரியபள்ளிக் கண்மையிலுள்ள தெற்குப்புறத்தில் வாழ்விடங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். இவ்விரு திறத்தவரும் பல வருடகாலமாக நெருக்கமான உறவைக் கொண்டு வாழ்வது ஒரு சிறப்பான வரலாற்றுச் சம்பவமாகும்.

முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் அன்றாத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பணியாளர்களான சலவைத்தொழிலாளர், பொன் வினைஞர், இரும்பாளர், சிகையலங்கரிப்போர், மட்பாண்டவனைஞர், சுண்ணத் தொழிலாளர் ஆகியோர் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் குடியிருப்புக்கு மத்தியில் அமர்த்தப்பட்டனர். சுண்ணாம்பு உற்பத்தியாளர் குடிபெயர்ந்து ஊரின் கிழக்கில் உள்ளனர். ஏனையோரின் பரம்பரையினர் அந்தந்த இடத்திலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

(அல்-ஹாஜ் எம்.ஐ.எம். யூகப், மூத்த ஆசிரியர்(ஓய்வு)அக்கரைப்பற்று - 06.

2. பட்டாணியர் திருக்கோவிலில் குடி இருக்கும் போது வேளாண்மை செய்து வந்தனர். ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவிலுக்குரிய யானை ஒன்று வேளாண்மையை நாசப்படுத்தியதால், அப்பட்டாணியரின் வயல்காரர் அதைக் கொன்று விட்டார்.

அதனால், தமிழ் மக்கள் வருத்தப்பட்டனர். அதையறிந்த பட்டாணியரின் தலைவன் கோவில் பரிபாலகர், தமிழ் மக்கள் ஆகியோரிடம் தனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்து அவருக்குரிய அந்த வயல் நிலத்தை, அந்தக் கோயிலுக்கே இனாமாகக் கொடுத்து விட்டார். அதைக் கண்ட ஊர்மக்கள் அந்தப் பட்டாணியரின் முன்மாதிரியை மிகவும் மெச்சினர்.

பட்டாணியரின் இச் செயலைக் கௌரவித்து நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாகக் கோவில் திருவிழாக் காலங்களில் "பட்டாணியர் மடை" என்ற ஒரு சடங்கை நடத்தி வருவது வழக்கமாகும். பல் வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் இச்சம்பிரதாயதம் பேணப்பட்டு வருவதாகவும் அறியப்பட்டுள்ளது.

இப்படியான பல செயற்பாடுகள், வாழையடி வாழையாகத் தமிழ், முஸ்லிம் உறவை வலுப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன எனலாம். (திரு வி.பி. சிவப்பிரகாசம், செய்தியாளர், அக்கரைப்பற்று -08) இங்குள்ள தமிழ் முஸ்லிம் உறவு, கொம்பு விளையாட்டு, பட்டாணி மடை ஆகியன பற்றி ஆலையடிவேம்பு கவிஞர் அண்ணாவி மணி கவடிவேல், ஜே.பி.(பிறப்பு, இறப்புப் பதிவுநர்) மேலும் பல விபரங்களைத் தந்துள்ளார். அவை இவையாகும்.

● தமிழ், முஸ்லிம் உறவு : இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களின் சொத்துகளை மீள்வரான திமிலர் இரவு நேரங்களில் கரந்து வந்து கொள்ளையிட்டுச் செல்வது மக்களுக்குப் பெரும் தொல்லையாய் இருந்தது. அதுபற்றி இங்கு பேரர்க் கருவிகளுடன் வந்து தங்கிய பட்டாணிய முஸ்லிம்களிடம் முறையிட்டனர்.

இதைக் கேட்ட பட்டாணியர் திமிலரைத் துரத்துவதாக வாக்களித்துத் திட்டம் தீட்டித் திமிலரை விரட்டி அடித்தனர். அச்செயலைக் கண்ணியப்படுத்தத் தமிழர்கள் வெற்றி விழா, வீர விழாக் கொண்டாடினர்.

இச்செயல் தமிழ், முஸ்லிம் உறவில் பிணைப்பறாத இணைப்புறவாக, இதய உறவாக மாறியது. அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகத் தமிழர் குலத்திலுள்ள பேரழகிகளைப் பட்டாணியருக்கு வதுவை செய்து வழங்கத் தமிழ்ச் சமூகம் முன் வந்தது. எங்கள், சொத்துகள், மாணம் ஆகியவற்றைக்காத்த உங்களுக்கு எங்கள் பெண்களையல்ல, கண்களையே தருகிறோம் என உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்களாய்க் கூறினர். அப்பெண்களை இஸ்லாம் சமயத்துக்கு மாற்றி அவர்கள் கல்யாணம் முடித்துக் கொண்டனர்

● கொம்பு விளையாட்டு : முஸ்லிம், தமிழ் மக்கள் இணைந்து விளையாடிய விளையாட்டுகளில் கொம்பு விளையாட்டுச் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. கோரமான வெய்யிற காலத்தில் இது ஆரம்பிக்கும். மாதாவுக்கு மடைவைத்தல் முதலாகப் பெரிய கொம்பு முறித்துக் குளிர்ந்தி பாடி கொம்பு தீர்த்தல் ஈறாகப் பல படித்தரங்களில் இவ்விளையாட்டு நிகழும். இவ்வூர் 2ஆம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த ஜனப் அவியர் மரைக்காயர் தமிழ் வீரர்களோடு விளையாடி முறித்து வெற்றிவாகை சூடிய கொம்பொன்று இன்றும் வெள்ளிப் பூணுடன் விளங்குகின்றது.

● பட்டாணி மடை : தலைவாழை இலையில் முக்கனி, சர்க்கரை, மோதகம், பாலமுது போன்ற நிவேதனப் பொருள்களை நிறையப்படைத்து, பயபக்தியோடு செயற்படும் ஒரு சடங்காகும். இதில் அமைதியும், பரிசுத்தமுமிருக்கும். கொம்பு விளையாட்டின் போது மாத்திரமல்ல, வதனமார் மடை, கடல் நாச்சி மடை ஆகிய நிகழ்வுகளின் போதும் நிவேதனம் செய்யப்பட்டு இப்பட்டாணி மடையை உரியவருக்குக் கொடுத்து உறவுகலத்தல் தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய வழக்கமாகும். இது ஒரு சமூகத்தை இன்னொரு சமூகம் கௌரவப்படுத்தும் கண்ணியமான பரிசிலுமாகும். முன்னர் மதிப்பான இம் மடையாகிய பரிசை ஜனாப்களான மாப்பிள்ளை மரைக்காயர் குடும்பத்தாரும், அப்துர்ஹகீம் வட்டைவிதானை ஹாஜியார் குடும்பத்தாரும் பெற்று வந்தனர் என்பது வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

3. ஐரோப்பியரான ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி இலங்கையில் நிலை கொண்ட போது தேவைகளுக்காக எருமைக் கடாக்கள், பெண் எருமைகள் என்பன பெருமளவில் உபயோகிக்கப்பட்டன. எனவே, காட்டெருமைகள், கடாக்களுக்கு

அதிக கராக்கி ஏற்பட்டது. தவளமாடுகள் பெரும் பளுக்களைச் சுமந்து, காட்டதர்களின் வழியே நெடுந்தூரம் செல்வதால். அவை விரைவில் சக்தி இழந்து போகும். அதனால் இடையிடையே அவற்றை விலக்கிப் புதுப்புது மாடுகளை உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது.

அதற்காக மாத்திரம் பெரும் எண்ணிக்கையில் மாடுகள் தேவைப்பட்டன. அதனால் பங்கரகம்மனகம(Pangaragamma) (பங்கறகாமம்) பக்னிகஹவெல (Bagnigahawala) (வைனாவெளி) வெல்லெஸ்ஸ(Wellassa) கொட்டபோவ (Kottabowa) கனுல்வெல (Kanuwala) (கணுவெளி) ஆகிய புராதன கிராமங்களில் காட்டு மாடுகளைப் பிடித்துப் பழக்கி வேலைகளில் ஈடுபடுத்தி வந்தனர். காட்டு மாடுகள் குழு மாடுகள் எனப்பட்டன.

வீரம் செறிந்த மாட்டுப் பணிக்கர்கள் மாத்திரமே இந்த அபாயமான தொழிலில் ஈடு பட்டிருந்தனர். காட்டில் யானை கட்டுவதைப் பார்க்கக் குழு மாடுகளைப் பிடிப்பது அபாயமான பணியாகும். இப்படிப்பட்ட மாட்டுப் பணிக்கர்கள் ஒரு சமயம் காட்டினூடே வரும் போது பெரிய மாட்டுப்பட்டி ஒன்று வெட்டை யொன்றில் இளைப்பாறுவதைக் கண்டனர்.

இந்த இடத்தின் இயற்கையமைப்பு அவர்களுடைய தொழிலுக்கும், குடும்பத்தோடு வசிப்பதற்கும் உகந்ததாகத் தெரிந்ததால் பங்கரகம்மனக் கிராமவாசிகள் அவ்விடத்தில் குடியேறினர். இதைத் தெரிந்து கொண்ட அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கொட்டபோவ வாசிகள் காலக்கிரமத்தில் அவர்களோடு சேர்ந்து வாழ்ந்தனர்.

மாடு பிடித்தல், சேனைப் பயிற்சி செய்கை, வெளாண்மை செய்தல் ஆகிய தொழில்களில் இவர்கள் பெரும்பாலும் ஈடுபட்டனர். சேனைக் காவலுக்காகப் பெரிய உயரமான மரங்களில் அட்டாளைகளைக் கட்டிக் காவல் காத்தனர். அதனால். அட்டாளை கட்டியசேனை "அட்டாளைச் சேனை" என்ற காரணப் பெயரால் அவ்விடம் அழைக்கப்பட்டது. அந்நேரம் பதுளைக் கச்சேரியின் பரிபாலனத்தில் இப்பகுதி இருந்து வந்தது. அக்காலகட்டத்தில் செய்யப்பட்ட நிருவாகச் சீரமைப்பின் காரணமாகத் தமிழ் மொழியில் கருமமாற்றக் கூடிய மூவர் பதுளைக் கச்சேரியால் இப்பகுதிக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

அதன் பின்னணியில் அசனார் காரியப்பர் என்பவரை (கல்முனை) கரைவாகுப் பிரிவுக்கு வன்னியன் ஆகவும், கோழியன் என்பவரை ஆர்ச்சி(விதானை)யாக நிந்தவூருக்கும், சேகுலெவ்வை என்பவரை அட்டானைச் சேனைக்கு ஆர்ச்சியாகவும் பதுளை ஆள்வான் அனுப்பி வைத்தான். இவ்வூர் மக்களும் கருங்கொடித் தீவுப்பகுதியின் செழிப்பையும், சிறப்பையும் அறிந்து அங்கு குடிவந்தனர்.

(ஜனாப் கலந்தர் லெவ்வை உடையார், அட்டானைச் சேனை, எம்.சி.எச். அப்துர்றஹீத் வ.வி, விதானை(ஓய்வு) எம்.ஐ.எம். முஹ்யித்தீன் விதானை ஜே.பி. (ஓய்வு) அக்கரைப்பற்று - 04).

4. கருங்கொடித் தீவுக்கிராமத்தில் குடிவந்தவர்களின் குடும்பத்தார், உறவினர்கள் பம்கரகம்மன, கொட்டபோவ கிராமங்களில் வாழ்ந்தனர், அவர்களை இங்கு வரவழைக்க ஏற்கனவே வந்தவர்கள் முயன்றனர். அதன் பயனாக அக்கிராமங்களில் வசித்தோர் இங்கு வாழ்விடங்களைக் கட்டிக் கொண்டு நிரந்தரமாகத் தங்கினர். பெரும்பாலும் சேனைச் செய்கையிலேயே ஆரம்பத்தில் இவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். காலக்கிரமத்தில் மீன் பீடித்தல், வேளாண்மைச் செய்கைகளில் ஊக்கங்காட்டினர். (கேற் முதலியார் எம்.எஸ்.காரியப்பர், முன்னாள் உதவியமைச்சர் கல்முனை)

5. கோட்டை ராஜ்ஜியத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேறிய ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர், போர்த்துகேய ஆள்புலத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேறி விடவேண்டுமென 1626 இல் கெப்டன் ஜெனரல் கொண்ஸ்டான்ரைன் டீசா ஆணை பிறப்பித்தான். இதையறிந்த கண்டி மன்னனான செனரத் என்பவன் முஸ்லிம்களைக் கையேற்று அவனது ராஜ்ஜியத்தின் துறை முகப்பிரதேசங்களில் குடியமர்த்தினான். மட்டக்களப்பில் மாத்திரம் நாலாயிரம் பேர் குடியமர்த்தப்பட்டனர். தற்போது கிழக்கிலங்கையில் சோனகர் செறிந்து வாழ்வதற்கு செனரத் மன்னனது அகதிகள் குடியேற்றமே காரணமாக இருந்திருக்கலாம். (கலாநிதி கே.டபிள்யு. குணவர்த்தன, வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர், அல்- இஸ்லாம் ஜனவரி 1967)

6. பக்கீர் மிஸ்கீனலிஷா மாயூத் வலீ(றஹ்) அவர்கள் அஜ்மீர் ஷரீபிலிருந்து பாவா ஆதமலையை(Adam's Peak) த் தரிசிப்பதற்காக இலங்கைக்கு வந்தார். இவர் த.புத்ர் ஜெய்வானி(பலாங்கொடை) மலையில் தவமிருந்து ஆதம் மலைக்குச் சென்றபின் காட்டு வழியாக கருங்கொடித்தீவுக்கு வந்தார்.

அங்குள்ள பள்ளி வாசலில் தங்கி சமயப்பணி செய்தார். வெள்ளிக் கிழமை தோறும் ஜும் ஆ குத்பா ஓதினார். அனேக முஸ்லிம்கள் நாள் தோறும் அவருக்கு பணிவிடை செய்து, விருந்தளித்துக் கௌரவித்தனர் (பக்கீர் மிஸ்கீனலிஷா மாபூத் வலீ (றஹ்) அவர்களின் தர்ஹா சரித்திரம். உதவியவர் : சர்கலீபா பி.ஸி. பக்கீர் ஜ.:பர் பி.எஸ்.ஸி. (சிறப்பு) விரிவுரையாளர், திறந்த பஸ்கலைக் கழகம், நாவல).

7. அக்காலத்தில் வலிமார்களின் நடமாட்டம் இவ்வூரில் காணப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில் பெரியார்களான ஹயாத்துக் கலந்தர் வலீ (றஹ்) அவர்களும், அமீர்லி வலீ (றஹ்) அவர்களும் வந்தர்கள்.

(ஜனாப் மு.இ.க. முஹம்மது இப்றாகீம் -தங்கப்புள்ளப் பெத்தாட மகன் மு.அஹமது லெவ்வை, பிரதான மரைக்காயர், பெரிய பள்ளி அக்கரைப்பற்று-04)

8. கி.பி. 1327 இல் புத்தளத்தில் ஒரு கிராமத்திலுள்ள முற்குவர் பெண்ணெருத்தியை அடுத்த மாவட்டத் தலைவனான மாணிக்கத் தலைவன் கைப்பிடிக்க எண்ணினான். முற்குவர் தலைவன் இவ்வேண்டு கோளை ஏற்க வில்லை. மாணிக்கத் தலைவன் தனது படைகளுடன் அக்கிராமத்தை நோக்கிச் சென்றான். முற்குவத் தலைவன் அப்படையை எதிர்க்கச் சக்தியற்றவனாக இருந்த வேளை யாத்திரிகரும், வரலாற்றாசிரியருமான இப்னு பதூதா புத்தளக் கடலில் ஓர் அறபிக் கூட்டத்துடன் தங்கி இருந்தார்.

முற்குவத் தலைவன் அவர்களிடம் சென்று உதவி கோரினான். அவர்கள் உதவ முன்வந்தனர். மாணிக்கத் தலைவன் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான். அவனது படைகள் தூரத்தியடிக்கப்பட்டன.

இதற்குப் பிரதியுபகாரமாக முற்குவர் அனைவரும் இஸ்லாமைத் தழுவ வேண்டுமென இப்னு பதூதா கேட்டுக் கொண்டார். அவர்களில் அனேகர் இஸ்லாமை தழுவினர். கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களும் அங்கிருந்து வந்த முஸ்லிம் பரம்பரையினரே.

முற்குவர் குடிகளிலிருந்த பதின்மூன்று பிரிவில் ஏழு குடி மக்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் இருந்தனர். இவர்களில் அனேகர் கல்முனைப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்றனர்.

(திரு எம்.டி. ராகவன், இன வரலாற்று நிபுணர், தேசிய நூதனசாலை. தசிலோன் ஒப்ஸவர் 15.02.1953)

9. மலபார் கரையிலிருந்து பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்த சோனகர்கள் தங்கள் கப்பல் சேதமுற்றதால் மட்டக்களப்புக்கு மூன்று மைல்கள் தூரமுள்ள பொன்னாச்சி முனையில் இறங்கினர். அங்கு காத்தான் எனும் வேடுவத் தலைவனின் குடியிருப்பை அடைந்தனர். புதுப்பிராந்தியம் வளப்பும், வளமும் கொண்டதாக விளங்கிற்று. ஆதலால் அவர்கள் அங்குக் குடியேறி வாழத்தொடங்கினர். இந்த ஆரம்பக்குடிகளின் வழி வந்தவர்களே மட்டக்களப்பு மாவட்டம் முழுவதும் காணப்படும் சோனகராவர்.

(திரு பி.ஆர். சிற்றம்பலம், வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர், தசிலோன் ஒப்ஸவர், 31.03.1853)

10. எதிர் மன்னசிங்கன் என்பான் மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்தை ஆட்சி செய்த போது நாப்புட்டிமுனை, கிட்டங்கி ஆகியன சிறந்த வியாபாரக் கேந்திரங்களாக இருந்தன. அப்போது பட்டாணி, சுல்தான், சிக்கந்தர் ஆகியோர் தங்கள் குடும்பங்களுடன் வந்து தங்கியிருந்து இப்பகுதியில், வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர். (பண்டிதர் வீ.சீ. கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம்)

11. கண்டியரசன் விமலதர்மனுக்குப் போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் பலவகையில் தொல்லை கொடுத்தனர். அவர்களுடைய சமயப் பரம்பல் நோக்கு மன்னனின் அமைதியான ஆட்சிக்கும், பௌத்தமத வளர்ச்சிக்கும் குந்தகம் விளைவித்தது.

இந்தவேளை அவனது ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த மட்டக்களப்புக்கும் கிறிஸ்தவம் வேகமாகப் பரவியது. இதை எப்படியும் தடைசெய்ய வேண்டும் என்றெண்ணிய விமலதர்மன் வாகான உடற்கட்டையுடைய மலாய்ச் சமூகத்தவர் சிலரை மட்டக்களப்புக்கு அனுப்பி கிறிஸ்தவப் பாதிரிமாரைத் தூரத்தியடிக்கும்படி வேண்டினான்.

அவர்கள் இங்கு வந்து இப்பணியிலீடுபட்டு வெற்றி பெற்ற பின் திருக்கோண மலைப் பகுதியில் போய்க் குடியேறினர். (கிண்ணியாப் பகுதி மக்கள் சீனடி, சிலம்படி முதலியவற்றில் சிறந்து விளங்குவதற்கு தம் மூதாதையரான மலையாக்காரர்களே காரணமாவர்)

(பண்டிதர் வீ.சீ. சுந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம்)

12. சீதவாக்கை என்னும் இடத்திலிருந்து இராஜபக்ஷ முதலியாரும் அவன் குடும்பத்தினரும் இறக்காமம் நோக்கி வந்தனர். அவர்களுடன் வந்தவர்களுள் ஒருவன் வலிப்பத்தன். அவன் காடு வெட்டிக் குடியேறிய இடம் வலிப்பத்தன் சேனை. தற்போது வரிப்பத்தன் சேனை என வழங்குகின்றது.

அவர்களுக்குக் கூடவந்தவர்கள் பள்ளவெளி, உசரவேகாமம், கொன்றை வெட்டுவான், கடவத்தை, பொத்தானைவெளி, வம்பியடிவயல், முதலாம் இடங்களில் காடுவெட்டி வெளியாக்கிக் குடியிருந்து வேளாண்மை செய்தனர்.

(நாடு காட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு)

ராஜபக்ஷ முதலியார் பட்டங்கட்டிய முதலியாரோடு கடமை செய்தது கண்டியரசன் காலமாகும்(1750 - 1815) இக்காலத்தில் ராஜபக்ஷ முதலியாரோடு தொடர்பான மூன்று சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

13. அவை பற்றி நாடு காட்டுப் பரவணிக்கல் வெட்டுக் கூறும் செய்திகள் வருமாறாகும் :

ராஜபக்ஷ முதலியாரைத் தொடர்ந்து பொன்னாச்சி குடியைச் சேர்ந்த அபூபக்கர் தலைமையில் வரிசை நாச்சிக்குடியார், முகாந்திர நாச்சிக் குடியார், மாலை கட்டிக் குடியார், கினிக்கருத்தன் குடியார், பணி(ய)வீட்டுக் குடியார் என்போர் வந்து சேர்ந்தனர்.

அப்போது கண்டி மன்னன் கீர்த்தி ஸ்ரீ என்பான் இப்பகுதியிலுள்ள மக்களையும், விகாரைகளையும் காண்பதற்கு வந்தான், ராஜபக்ஷ முதலியார் அரசனை வரவேற்று நாடு காடு காட்டினான். அப்போது ஜனாப் அபூபக்கர் என்பவர் மன்னன் முன்தோன்றி, தமக்கும் தமது ஏழு குடியார்களுக்கும் பயிர் செய்ய நிலம் தருமாறு கேட்டார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் சபைரோரைப் பார்த்து மன்னன், தன்குதிரையோடு ஓடி முந்தக் கூடிய யாரும் இருக்கிறீர்களா? என்று கேட்டான். ஜனப் அயூப்க்கர் மட்டும் முன் வந்து குதிரையோடு ஓடி முந்தினார். அரசன் அயூப்க்கரை வெகுவாகப் பாராட்டி கங்கத்துறை முற்றாட்(முத்தெட்)டு ஒன்றுக்குச் சீட்டெழுதிக் கொடுத்தான். அதனை வாங்கிய ஆயூப்க்கர் பட்டிப்பளையில் சிங்கராவத்தையிலிருக்கும் ஏழு வன்னியரிடத்தும் சமர்ப்பித்தார். அவர்கள் ஆயூப்க்கருக்கும் மற்றும் ஆறுகுடியார்களுக்கும், இன்னாயமும் கொடுத்து, அணுக்கள் வெளி எனுமிடத்தில் காணியும் கொடுத்தனர்.

14. ராஜபக்ஷ முதலி இங்கு வருவதற்கு முன்பே முஸ்லிம்கள் இங்கிருந்தனர், என்பதைப் பரவணிக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. நாடு காடு காண வந்த கண்டியரசன் ஒரு நாள் மாறுவேடம் தரித்து நகர் சோதனைக்குப் புறப்பட்டு பக்கிருச் சேனை என்ற இடத்திலுள்ள. பள்ளி வாசலுக்கு வந்தான். பள்ளியிலுள்ள முஅஸ்ஸின் மன்னனை வரவேற்று உபசரித்தார். இதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த மன்னன் இதனை ராஜபக்ஷ முதலியாருக்கு அறிவித்து அப்பள்ளி வாசல் முஅஸ்ஸினுக்கு ஓர் இலவசம் கொடுக்கும் படி கட்டளையிட்டான். அதன்படி, பத்திப் போடி வெளியிலிருந்து ஓர் இலவசம் கொடுக்கப்பட்டது. இங்கு குறிப்பிட்ட பக்கிருச் சேனை வரிப்பத்தன் சேனையாக இருக்க வேண்டும்.
(வித்துவான் எ.:ப். எக்ஸ். ஸி. நடராசா, மட்டக்களப்பு வளமும் வாழ்வும்)

15. மட்டக்களப்பில் குடியேறிய முஸ்லிம்கள் முற்குவர் குலத்தின் ஏழு தாய் மார்களுக்கும்(இத்தாய் மார்கள் விவாகத்தின் காரணமாக இஸ்லாம் சமயத்தை ஏற்றுக் கொண்ட முஸ்லிம் பெண்களாவர்) அறபியத் தந்தையருக்கும் பிறந்த சந்ததியினரே.

குடி முறை முற்குவரிடமிருந்து வந்த வழக்கமாகும். மட்டக்களப்பு மாநில முஸ்லிம்களிடமும் குடி வழிமுறை இன்று வரை மாறாமல் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். திரு பொலினஸ் தம்பி முத்துவின் கூற்றுப்படி, அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் அக்கரைப்புற்றில் குடியேறி இருக்கின்றனர். கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் சந்தேகமின்றி தங்கள் உடம்பில் அறபு இரத்தம் ஓடுவதைக் கொண்டவர்களே.

திரு எம்.பி. ராகவனின் கூற்றுப்படி புத்தளத்தில் இஸ்லாம் மதத்துக்கு மாறிய முற்குவரில் ஒரு பகுதியினர் கல்முனைப் பகுதியில் குடியேறினர் என்பது தெளிவாகின்றது. அவர்களில் ஒரு பிரிவினரே பரவணிக் கல்வெட்டில் கூறப்படும் அபூபக்கரும் ஏழு குடியார்களுமாக இருக்க வேண்டும். (அவக்கர் வெளி அவக்கிர கீத்து, அணுக்கன்புட்டி எனும் காரணப் பெயர்கள் நோக்கத் தக்கன) அவர்கள் இறக்காமத்துக்கும், களியோடை(பட்டிப்பளை) ஆற்றுக்குமிடையிலுள்ள அணுக்கன் வெளியையொட்டிக் குடியமர்ந்துள்ளனர் என்பதால், அட்டாளைச் சேனை, அக்கரைப்பற்றுப் பகுதிகளில் அவர்கள் குடியேறி இருக்க வேண்டும். அக்கரைப்பற்று பெரிய பள்ளிவாசல் ஜமாஅத்தில் பணி(ய) வீட்டுக் குடியினர் அதிகமாக இருப்பதும், பொன்னாச்சி குடியினர் இங்கு காணப்படுவதும் நாம் மனங் கொள்ளத் தக்கது.

வலிப்பத்தன்சேனை வெட்டிய சம்பவம் கூறப்படுகிறது. அவருக்குக் கூட வந்தவர்கள் பள்ளவெளி (அக்கரைப்பற்றிலுள்ள வயல் காணி) உசரகாமம், கொன்றை வெட்டுவான், கடவத்தை, திவுளானைகளில் காடு வெட்டிக் குடியேறிய வரலாறும் உள்ளது. பரவணிக்கல் வெட்டுக் கூறும் இச்செய்தி, களியோடைக்குத் தென்பகுதிக் குடியமர்வைக் காட்டுவதாக இருக்கிறது.

கண்டியரசன் நாடுகாடு பார்க்க வந்த போது வலி(வர)ப்பத்தன் சேனையில் ஒரு பள்ளிவாசல் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே கண்டியரசன் (1750 - 1815) வருகைக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இங்கு முஸ்லிம்கள் நிலை கொண்டுள்ளனர் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

போர்த்துக்கேய ஜெனரல் கொன்ஸ்டன் டீசா வெளியேற்றிய சோனகர் மக்களுள் பெரும்பாலானோர் புத்தளப் பகுதியில் வாழ்ந்தவராவர். அவர்கள் இப்பனு பதூதாக் காலத்தில் இஸ்லாமைத் தழுவினார் ஆவர். கொன்ஸ்டன் டீசா வெளியேற்றிய நாலாயிரம் முஸ்லிம்களும் மட்டக்களப்பில் குடியேறிய சம்பவம் குடியேற்றத்தின் இறுதிக் கட்டமாகும். இங்கு அவர்களில் ஒரு பகுதியினரும் வந்திருக்கலாம்.

(ஜனாப். அ.ஸ. அப்துஸ்ஸமது பீ.ஏ. சிறப்பு, அக்கரைப்பற்று பொதுசன நூலகத் திறப்பு விழாச் சிறப்பு மலர், 22.03.1987).

16. இற்றைக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் அக்கரைப்பற்றைத் சேர்ந்த நிலப்பரப்பிலும், தில்லையாறு, காட்டுக்குடும்புப் பகுதிகளிலும், பட்டியடிப்பிட்டி தென் பகுதியிலும் அறபி வணிகர் ஒரு தொகுதியினர் வாழ்ந்ததாக மரபு வரலாறுகள் உள்ளன. சின்ன முகத்துவாரம் அந்நேரம் அறபிய வணிகர்களுக்கான மரக்கப்பல்களின் இறங்கு துறையாக இருந்துள்ளது.

இப்பகுதியில் உப்பு, கருவாடு எனும் வியாபாரப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்து மலை நாடுகளிலிருந்த கிராமங்களில் சந்தைப்படுத்தப் பட்டதாகவும் காத்திரமான தகவல்கள் உள்ளன.

17. பனங்காட்டின் அருகில் காணப்படும் தில்லையாறு அக்கரைப்பற்று, சாகாமப் பாதையை ஊடறத்துச் செல்கிறது. பனங்காட்டுப் பாலம் அமைந்திருக்கும்பிடம் “பனங்காட்டுத் துறையடி” எனப்படும். அக்காலத்தில் அறபிய வியாபாரிகள் மரக்கப்பலில் கடலோடி வந்து இங்கு இறங்கியதாகவும், அத்துறையடி முற்கால வணிகர்களின் நினைவுச் சின்னமே என்றும், மேற்சொன்ன அறபியர் இத்துறையில் வியாபாரப் பொருட்களோடு வந்திறங்குவர் என்றும் பல முதியோர் கூறுகின்றனர்.

(ஜனாப். உ.போ. காதர் மீராசாஹிபு ஹாஜி (தங்கப்புறாள்) அக்கரைப்பற்று-02.)

18. கருங்கொடித்தீவுக் குடியேற்றத்திற்குப் பின்னர் இப்பிராந்தியத்தில் கடலோடி வர்த்தகர்களான அறபியர் குடியிருப்பொன்று இருந்துள்ளது. அவர்களின் தலைவர் அறபியப்பா என அழைக்கப்பட்டார். அவரின் இஸ்லாமியச் சேவை, நாடுகாடுகளில் எல்லாம் புகழ்பெற்றிருந்தது. வேலமரத்துவெளி வலீமர்கள் அறபியப்பாவின் சந்ததியினராகும். புதுப்பள்ளி வாசலில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் பெரியாரான அறபியர், அட்டாளைச்சேனையில் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் வசித்த அறபி மவ்லானா என்போர் இவரது பரம்பரையில் உள்ளவர்களே எனச் சொல்லப் படுகிறது.

(ஜனாப். ஜே.எம். பத்துத்தீன் மௌலானா, விரிவுரையாளர், அட்டாளைச்சேனை.04)

19. 1818 இல் ஏற்றப்பட்ட வெல்லஸ்ஸக் கலவரத்தின் போது பக்கினிகஹ வெலக் கிராமத்திலும், அயல் கிராமத்திலும் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் கல்முனைப் பிரதேசத்தை நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்தனர். அவர்கள் கல்முனை, அக்கரைப்பற்று,

இறக்காமம் ஆகிய இடங்களில் குடியேறினர். காரியப்பர் குடும்பம், வெல்லா சாலியர் (வெல்லஸ்ஸ அலியர்) குடும்பங்களை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். பக்கினிகுஹவெலகம சுமார் 500 வருடங்கள் பழைமை வாய்ந்தது.

(ஜனாப். பீ.எம். முக்தார், தினகரன்)

20. பெரிய பள்ளிவாசலுக்கும், ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் கோயிலுக்கும் ஒரே நாளில் மூல நாட்கால்கள் நாட்டப்பட்டன. இரு திறத்தவர்களும் ஒன்றாகவே காட்டுக்கு வண்டிகளில் சென்று மரம், தடிகளை வெட்டிக் கொண்டு வந்தனர். ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்திலேயே பள்ளி, கோயில்களின் கூரைகள் வேயப்பட்டன.

இப்படியான தொரு மரபு வரலாறு பரம்பரையாக இருந்து வருகிறது. இது எழுத்தில் பதியப்பட்டு இருப்பதாகவும் மிக உறுதியான தரவுகள் உள்ளன. இன்றுவரை இந்தச் செய்தி பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருவதை இவ்வூர் மக்களில் பெரும் பாலானோர் அறியக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

(திரு கறுவல் அதிகாரி கந்தவனம் வட்டை விதானை, திரு க. மானாகப் போடி, வண்ணக்கர், முன்னைய கிராம சபை அக்கிராசனர், அக்கரைப்பற்று - 07.

ஜனாப். சி. உ. முகம்மதலியார், காடியர்,

ஜனாப். சி. போ. முகம்மது அபூபக்கர் ஆகியோரும் வேறு பலரும், அக்கரைப்பற்று)

2. தமிழர் :

கருங்கொடித்தீவில் குடியேறிய தமிழ்மக்கள் எப்போது இங்கு குடி வந்தார்கள் என்பது தெரியாது.

மக்கள் எச்சமயத்தைச் சார்ந்திருந்தாலும் முதன்முதலாக அவர்கள் குடியேறியவுடன் தற்காலிகமாக வணக்கஸ்தலத்தைக் கட்டுவதே வழக்கமாகும். இது வாழையடி வாழையாக நிகழ்ந்து வரும் மரபுமாகும்.

அதன் அடிப்படையில் இங்கு குடிவந்தவர்கள் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் கோவிலைக் கட்டியுள்ளனர். இக்கோவிலின் ஆரம்ப காலம் பற்றி இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக் கோவில்கள் என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது :

ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் கோவில், கருங்கொடித்தீவு 7ம் குறிச்சி, அக்கரைப்பற்று.

தினமும் மூன்று காலப் பூசை, திருவெம்பாவைக் காலத்தில் பத்துத் தினங்களுக்குத் திருவிழா நடைபெற்றுக் கடற் தீர்த்தத்துடன் முடிவடையும். இது 200 (இருநூறு) வருடங்களுக்கு முன்னர் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆலயம் என்பது வரலாறு.

(வெளியீடு : இந்து சமய திணைக்களம், பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, கொழும்பு-04. 1984, பக்கம் : 374)

திமிலர்களுக்கும் முற்குவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பகையால் சண்டை மூண்டது. அந்நேரம் அங்கு வந்திருந்த பட்டாணியரின் உதவியை முற்குவர் நாடிப்பெற்றனர். அதனால் முஸ்லிம்கள் திமிலரை அடித்து விரட்டினர். அதற்குக் கைமாறாக முற்குவத் தலைவர்களின் வேண்டுகோட்படி முஸ்லிம்கள் முற்குவ அழகிகளை மணஞ்செய்தனர்.

கருங்கொடித்தீவில் பல குடிமக்கள் வாழ்ந்தனர். அவர்களின் அடையாளமாக இங்குள்ள குருக்கள் தெரு, பண்டாரத் தெரு, கடையர் தெரு, வண்ணார் தெரு, சாண்டார் தெரு, அம்பட்டர் தெருக்களில் உள்ள மக்கள் காணப்படுகின்றனர்.

3. கோவில் பரிபாலனம் :

இங்குள்ள கோவில்கள் பின்வருமாறு நிருவகிக்கப் படுகின்றன. குருக்கள் குடி, பணிக்கணர் குடி, மழுவரசன் குடி, காலிங்காகுடி, படையாண்ட குடி, உலகிப் போடி குடி, சங்கரப் பத்தான் குடி, சட்டிலான் குடி, ஆகிய கலிங்க மன்னனின் மரபுப்படையும், கண்டங்குடி முதலான வேளாளர், செட்டி, சீர்பாதர், பரவர், கம்மாளர், நாவிதன், மோட்சன், கோவிலார், பூமாலைக் காரன், வாணிபர், குயவர், கூறைகறை போக்குபவர் ஆகிய ஒவ்வொரு சமூகத்திலிருந்தும், வரன் முறையாகத் தலைவர் தெரிவு செய்யப்படுவர். அதன் பின் குல முதல்வர்கள் யாவரும் பணிக்கணர் குடியில் சொல்லப் பட்ட முறைப் படி குடும்ப வரன் முறையாக ஊர்ப்போடி தலைமையில் ஒன்று கூடுவர். இக்கூடுதலின் போது கூறைகறை போக்குபவர்களின் தலைவன் ஊர், குரு, நிலைமை எனக் கூறி மூன்று வெவ்வேறான துணிகளை மூன்று இடங்களில் இடுவர். அதன் பின் குருவும், ஊர்ப் போடியும் அமர, அதனைத் தொடர்ந்து மற்றையோர் அமர்வர்.

இச்சபை பிரதி வெவ்விக்கிழமையும் ஆலயம் முன்றலில் ஒன்று கூடும். இதில் ஊர்ப்போடியார் தலைவர் செயலாளராகவும், உலகிப் போடி குடியினர் கணக்குப் பிள்ளையாகவும், மழுவரசன் குடியில் வண்ணக்க (நடைமுறைப்படுத்துபவ) ராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒருவர் பொருளாளராகவும் செயல்படுவர்.

இச்சபையில் நிலைமை தலைமையாகக் கிராம விதானை, மழுவரசன் குடியில் ஒரு பெரியார், மதிப்பான காவத்தியர் ஒருவர், மாந்திரிகர் உட்பட மூவர் ஆகியோர் கௌரவ பார்வையாளர்களாகக் கலந்து கொள்வர்.

இக்கிராமத்துச் சேமநலன்கள், வணக்க வழிபாட்டு ஒழுங்குகள், வரவு, செலவுகள் பற்றி ஆலோசிக்கப் படும். அத்தோடு குடும்பப் பிணக்குகள், இன முறிவுகள், கொடுக்கல் வாங்கல் பிரச்சினை, காணிப்பிரச்சினை மற்றும் பல சச்சரவுகள் போன்றவை விசாரிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்பளிக்கப்படும்.

சில வேளைகளில் கிராமநீதி மன்று வழக்குகள் மன்றுகளிலிருந்து இந்த ஆலயத்திற்குப் விசாரித்துத் தீர்ப்பளிப்பதற்காக அனுப்பி வைக்கப்படும். இதன் பொருட்டு ஊர்ப்போடியார் நீதிவானாக இருப்பார். இக்கிராமங்களில் நிகழும் கல்யாணம் மரணம் மற்றும் ஏனைய விஷேடங்களில் கோயில் செயலவை பங்கு கொண்டு பணியாற்றி உதவும்.

கிராமத்துக்கான பொது அறிவித்தல் கோவில் செயலணிக் குழுவின் முடிவுப்படி, தாவிதர் தலைவனால் நிறைவேற்றப்படும். இவர் சந்திகள், வீதிகள் தோறும் இரவு ஒன்பது மணிக்குள் விடயத்தை விளக்கிச் சொல்லி மக்களுக்குக் கேட்குமாறு சத்தமாய் 'கூய்' இட்டுத் தெரிவிப்பார்.

(திரு. சி. மானாகப் போடியார், அக்கரைப்பற்று - 07.)

4. திரு வில்லியம் ஓர்ர் :

வில்லியம் ஓர்ர் என்பவர் தனது பிரயாணக் குறிப்பில் 'கருங்கொடித்தீவு' என்பது "Black Vine Island" என்கிறார்.

(A Description of Ceylon 1807 Volume 2, Page 125)

மேலுள்ள வில்லியம் ஓர்ர் (William Orr) 15.09.1800 இல் 'தங்கல்லபிலிருந்து மட்டக்களப்பு வரை பிரயாணம்' எனும் குறிப்பில் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்.

இன்று (15.09.1800) பிற்பகல் 5.00 மணிக்கு கருங்கொடித்தீவை அடைந்தேன். இது 150க்கு மேற்பட்ட வீடுகளும், 300க்கு மேற்பட்ட மக்களும் கொண்ட ஒரு பெரிய கிராமம். இம்மக்களுள் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டோர் முஸ்லிம்கள். ஏனையோர் இந்துக்கள் ஆவர்.

(A Description of Ceylon 1807 Volume 2, Page 125 Cordiner's)

5. திரு தோமஸ் அந்தோனிரீடர் :

1801ல் தோமஸ் அந்தோனி ரீடர் (Thomas Anthony Reeder) எனும் 51ஆம் படைப்பிரிவுக்குரிய ஆஸ்பத்திரிக்கான பதில் இன்ஸ்பெக்டர், வைத்திய நிபுணர் கூறுகிறார் :

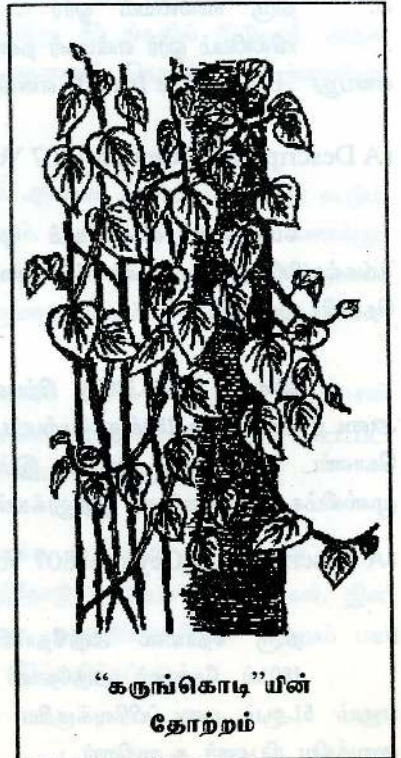
நான் அதிகாலை ஆறு மணிக்கு வம்மி மூடை (Wammi Moodai) யிலிருந்து புறப்பட்டேன். இதன் வழியில் 'கருங்கொடித்தீவு' வர்ணிக்க முடியாத அழகுள்ள ஒரு விவசாயப் பிரதேசமாகக் காட்சி தந்தது. இது பார்ப்பதற்கு ..புளோரன்ஸ் (Florence) நகரத்தை எனக்கு நினைவூட்டியது.

மட்டக்களப்புக்கிடையில் இதைப் போன்ற ஒரு அழகான இடத்தை நான் காணவில்லை. கிராமத் தலைவர் எனது வரவையறிந்து வெள்ளை (நிலப்பாவாடை) விரித்து மேளதாளத்துடன் (Tom Tom) வாடிவீட்டு (ஓய்வகம்)க்கு அழைத்துச் சென்று பால், பழம், கோழி இறைச்சி என்பன தந்து மகிழ்ச்சியூட்டினார்.

(A Description of Ceylon 1807 Volume 2, Page 147 Cordiner's)

06. வில்லியம் ஓர் (William Orr)

அவர்களின் கணிப்பின் படி, கருங்கொடித்தீவு மக்கள் தொகை 1800ம் ஆண்டு 300 (முந்நாறு)க்கு மேல் ஆகும். இவர்கள் முஸ்லிம்களும், தமிழர்களும் மாத்திரமே. இத்தொகையில் அரைவாசிக்கு மேல் முஸ்லிம்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறார் வில்லியம் ஓர். கருங்கொடித்தீவுக் கிராமம் முஸ்லிம்களையும், தமிழர்களையும் உள்ளடக்கி இருந்தது. அந்த வகையில், பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த முஸ்லிம்களே அக்கரைப்பற்றி (கருங்கொடித்தீவு)ன் ஆதிக் குடிகளாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது நாம் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“கருங்கொடி”யின்
தோற்றம்

(ஐனாப் எம்.ஏ. உதுமாவைப்பை, அதிபர், முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை) அக்கரைப்பற்று)

அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம், தமிழ்ச் சனப்பரம்பற் தரவுகள் பின்வருமாறாகும் :

- 1800ம் ஆண்டு : 300 பேர்
- 1871ம் ஆண்டு : 1392 பேர்
- 1901ம் ஆண்டு : 20865 பேர்
- 1921ம் ஆண்டு : 23501 பேர்
- 1963ம் ஆண்டு : 27642 பேர்
- 1981ம் ஆண்டு : 37189 பேர்
- 1990ம் ஆண்டு : 46684 பேர்
- 1995ம் ஆண்டு : 51953 பேர்

3. சிங்களவர் :

இது பற்றிப் பெரிதாகக் குறிப்பிடக் கூடியதாய் எதுவுமில்லை. இவர்கள் பல வருடங்களாக மிகக் குறைந்த தொகையினராக வாழ்கின்றனர். பாடாகொட, தமணை, பக்மிட்டியாவ, தொட்டம கிராமங்களுக்குச் சென்று உப்பு, கருவாடு, புடவை, பாத்திரங்கள், அணிகலன்களைக் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து தேன், கோழிகள், குரக்கன், சோளம், பழுவகை, மரக்கறி, வாழைக் குலை, கருப்பட்டி, உருண்டைப் பனங்கட்டி, கொச்சிக்காய் முதலியவற்றைப் பெற்று வருவர். இது முற்காலப் பண்டமாற்று வியாபாரமாகும். இப்படியான வியாபாரத் தொடர்பின் காரணமாக கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்குள் வில்லியத்தார் (விக்ரமசிங்ஹ) என்பவர் கல்முனைப் பெண்ணொருவரை விவாகம் செய்த பின் இருவரும் இங்கு குடியேறினர். பின்னர் இந்திரிக்கப்பு, இந்திரி சில்வா எனும் சகோதரர்கள் வணிக நோக்கத்திற்காக வந்தனர்.

அதன் பின்னர் ஜோன், விக்டர்சில்வா ஆகியோர் வந்தனர். வோமிஸ்அப்பு, விஜயகுரிய (திருகையர்) சாமுவலப்பு, ஜேமிஸ்அப்பு, வச்சியப்பு, கேடி. மென்டீஸ் அப்பு, அனுமானிஸ்அப்பு, டி.பி. உபாசகப்பு, என்னும் ஒரே குடும்பத் தொடர்பைக் கொண்டவர்கள் இங்கு வதிவிடங்களை அமைத்து வியாபாரஞ் செய்தனர்.

ஜி.எம். சைமன் டி சில்வா, வைஜி. ஹின்னி அப்புஹாமி, அனோரிஸ் சில்வா, தொடந்துவ தினசாமி ஆகியோர் வந்தனர். இவர்களில் வோமிஸ்அப்பு, புவானிஸ் அப்பு, விஜயகுரிய, சாமியப்பு, வச்சியப்பு, மென்டிஸ், அப்புஹாமி ஆகியோர் இவ்வூர்த் தமிழ் மங்கையரைக் கல்யாணஞ் செய்தனர். கே.பி. பியூரீறி இங்கு வாழ்ந்த பிரமுகராவார். அல்பர்ட் சரணபால அரசியல் தொடர்பைக் கொண்டிருந்தார். ஜி.எம். சைமன் டி சில்வா என்பவர் அக்கரைப்பற்றுக்கும் பொத்துவிலுக்குமிடையில் "காரடியா மோட்டார் சேவிஸ் கம்பனி" என்ற பெயரில் பேருந்து (Bus) சேவையை நடாத்தினார். வைஜி. ஹின்னி அப்புஹாமி பெரிய அளவில் வியாபாரஞ் செய்தார். உபாசகப்பு, சார்லிஸ் சில்வா (சாறா) ஆகியோரும் கடை வைத்திருந்தனர்.

தமிழ் சிங்களப் புத்தாண்டின் போது சிங்கள மகளிர்
றபான் கொட்டுகிறார்கள்.

எல்.எச். விக்டர் சில்வா லொறி சேவிஸ் நடத்தினார். சில்லறைக் கடையும் வைத்திருந்தார்.

எலியாஸ் என்பவரும் வியாபாரஞ் செய்தார். 1981 இன் புள்ளி விபரப்படி சிங்களவர் 697 பேர் இங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். 1985 இனக்கலவரத்தின் போது அதிகமானோர் சிங்களப் பகுதிக்குக் குடி பெயர்ந்துள்ளனர். தற்போது இங்கு ஒரு சிலரே காணப்படுகின்றனர்.

4. பறங்கியர் :

பல வருடங்களுக்கு முன் மட்டக்களப்பிலிருந்து லூபிடிலிமா எனும் பறங்கியொருவர் இவ்வூருக்கு வந்தார். இங்கேயே விவாகம் முடித்தார். பின்னர் போடியர் டிலிமா என்பவர் வந்து 8ஆம் குறிச்சியில் வதுவை செய்தார். இவர்களின் சந்ததியினரே இங்குள்ளனர். தற்போது சின்ன முகத்துவாரத்தின் 40ம் கட்டையில் இவர்கள் வசித்து வருகின்றனர். பெரும் பாலும் ஆண்கள் தச்சத் தொழிலும் பெண்கள் தையல், பின்னல், கைவினைகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

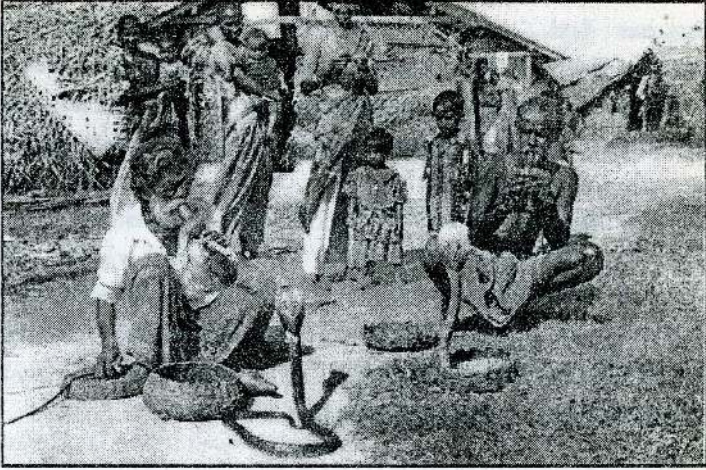
5. குறவர் :

ஏறத்தாழ 100 வருடங்களுக்கு முன் இப்பகுதிக் காடுகளில் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த ஒரு இனத்தினராக இவர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் தெலுங்குத் தேசத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த யெரக்காளர் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவராவர். இங்குள்ள கணங்குண்டு என்ற அடர்ந்த வனாந்தரத்தின் மத்தியில் தமது இருப்பிடங்களை அமைத்தனர். பணிவான சிறுகுடிசையே இவர்களது வீடாகும். இவர்கள் எங்கும் நிலையாக வாழ்ந்ததில்லை. புளியடிப்பிட்டி, மொட்டையாண்ட வெளி, முள்ளிக்குளம், அம்பலத்தாறு, ஓடியவெளி, வெல்வெந்தா, பனையறுப்பான் கேணி, மற்றும் ஹிங்குறானக் காடுகளில் காலத்துக்குக் காலம் மாறி மாறி வாழ்ந்தனர். அந்நேரம் இவர்களிடம் மாட்டுப்பட்டி, ஆட்டுப்பட்டிகள் அனேகம் இருந்தன.

ஆற்றோரம், குளத்தோரம் உள்ள காடுகளே வாழ்விடமாகும். அக்கரைப்பற்றுக்கு வருமுன் பெரிய விசாரை, சின்ன விசாரை, சங்கமித்த குளம், கைக்கேணி, கந்தம்வெளி மற்றும் முதிர்ஞ்சோலை ஆகிய இடங்களிலுள்ள காடுகளே இவர்களின் இருப்பிடங்களாய் இருந்தன. இங்குள்ள நீர்வளம், நிலவளம், தொழில் வசதிகளைக் கருத்தில் கொண்டு இவர்கள் புலம்பெயர்ந்து இப்பகுதிக்கு வந்ததாகத் தெரிகிறது.

ஆண்கள் இடுப்பில் ஒரு துண்டைக்கட்டிக் கொள்வர். பெண்கள் சேலைகளைத் தாறுமாறாய் உடுப்பர். வளர்ந்த பெண்கள் சட்டை போடுவதில்லை. பருவப் பெண்கள் ஒரு சீலைத் துணியினாற் தரை அடையாளம் போலக் கழுத்தைச் சுற்றி மாராப்புப் போட்டுக் கொள்வர்.

கால்விரல், கைவிரல்களில் மோதிரங்களுடன், முழங்கையிலிருந்து மணிக்கட்டு வரை சறுமன் எனும் பித்தளைக் காப்புகளை அணிவர். மூக்குத்தி, கழுத்து நிறைய பூச்சிமணி மாலை, மேற்கையில் திருகுக்காப்பு, காதணிகள் என்பனவற்றை நிறைய அணிவர். கீரைமணி, றப்பர் காப்புகள் அணியாபரணங்களாக இருக்கும். சிலர் வெள்ளி, செம்பு நகைகளை அணிவர். உடும்பு, பன்றி, முயல் போன்ற பிராணிகளை வேட்டையாடுவர். ஈட்டியே இவர்களது வேட்டைக் கருவியாகும். நாய்களோடு சென்றே வேட்டை யாடுவது வழக்கமாகும். வேட்டை நாய்களை நன்கு பழக்கி இருப்பார்கள்.

பாம்பாட்டும் குறவர்களும், பார்வையாளர்களாகக் குறமாதர்களும், சிறுவர்களும்.

வாடிகள் அருகருகே அமைந்திருக்கும். வாடிக்குள் தலையையும், வெளிமில் கீழ்ப்பகுதிகளையும் வைத்து உறங்குவர். நாய் இவர்களின் பெரும் சொத்தாகும். ஆடு, மாடு, ஈட்டி, பாம்புப் பெட்டி, ஊதுகுழல், பாம்பு, வெள்ளெருக்கிலை வேர் என்பவை இவர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவைகளாகும். சிறுவர் தொடக்கம் முதியோர் வரை வெற்றிலை தின்னும் பழக்கமுடையவர்கள். சிறுவயதிலிருந்தே சாராயம் குடிப்பதை ஒரு மரபாகவே கொண்டுள்ளனர்.

சிறுவர்கள் சாராயம் அருந்த அடம்பிடித்தால் அவர்களுக்கு ஆக்கினை செய்து குடிக்குமாறு வற்புறுத்துவர். இளம் வயதில் பழகாவிட்டால் வளர்ந்த போதும் குடிக்க மறுப்பர் எனவும் இது தமது சம்பிரதாயத்துக்கு மாறு எனவும் குடிப்பது ஒரு கட்டாயக் கடமை போன்றது எனவும் கருதுகின்றனர். மரங்களில் பொந்துகளை உண்டாக்கி அதனுள் தேன் நிறைத்து அதில் இறைச்சியை ஊற வைத்து உண்பர். உடும்பிறைச்சி, நாவுப்பழம் ஆகியன பலசாலிக்குரிய உணவாகும். மிக நீண்ட தூரத்தைப் பார்க்கக் கூடிய கண்ணொளியைக் கொண்டுள்ளனர். களைப்பில்லாமல் நீண்ட தூரம் ஓடுவதில் சமர்த்தர். ஸ்ரீவள்ளியையும், ஸ்ரீமுருகனையும் வழிபடுகின்றனர். இவர்களுக்கென கோவில்கள் இருக்கவில்லை. வருடா வருடம் ஆடித்திருவிழாவைக் கொண்டாடி குறவன், குறத்தி நடனமாடி மகிழ்வர். வாலிபர்களுக்கென சற்றுத் தூரத்தில்

பிரத்தியேகமான நீண்ட வாடிகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். அதிலேயே அங்குள்ள அத்தனை வாலிபர்களும் இராத் தங்க வேண்டும். எந்தக் காரணங்கொண்டும் விடியும் வரை ஊர் வாடிக்குள் வர முடியாது. பருவ மங்கையரைக் காக்கும் பணியிது. பருவ மங்கையர் ஆண்களோடு பேசார். காதல் மணம் இவர்களிடம் இல்லை. விவாகம் முடிந்ததும் உடனே பிரத்தியேகக் குடிலில் தம்பதிகள் வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். மாப்பிள்ளைக்குச் சீதனமாக ஈட்டி, பாம்பு, பாம்புப் பெட்டி, ஊதுகுழல், இரு வேட்டை நாய்கள், சறுமன் மோதிரம், மூன்று சாராயப் போத்தல்கள் முதலியன கொடுக்கப்படும். மாப்பிள்ளைக்கு முன் மணப்பெண் தலை குனிந்தபடி இருப்பார். அவளது மோவாய்க்கட்டையைப் பிடித்து மாப்பிள்ளை தலையை நிமிர்த்தும் மட்டும் இது தொடரும். ஆளுக்காள் நேரே பார்க்கும் போது முன்முறுவலித்துக் கொள்வர்.

ஒரு பஞ்சாயத்தின் அடிப்படையில் இவர்களது நிருவாகம் இருக்கும். பஞ்சாயத்துத் தலைவரை ஏஜண்டு என்கின்றனர். எந்தப் பிரச்சினையும் பஞ்சாயத்துக்குட்பட்டே தீர்ப்பளிக்கப்படும். அரசாங்கத்தின் சட்டதிட்டங்களையோ, ஏனைய மக்களுடைய நடைமுறைகளையோ இவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை. இவர்களின் வழி ஒரு தனி வழியேயாகும்.

ஆணும் பெண்ணும் ஆகா உறவு கொண்டால் உரிய தண்டனை வழங்கப்பட்டு அவ்விருவருக்கும் விவாகஞ் செய்து வைக்கப்படும். எந்தக் காரணங்கொண்டும் அவர்கள் இறக்கும் வரை வேறு எவரையும் கலியாணம் கட்டிக் கொள்ள முடியாது. இப்படியான ஒரு நிலை இவர்களின் இறுக்கமான கட்டுப் பாட்டின் முன் நிகழ்வது மிக அரிதாகும்.

கிணறு தோண்டும் பழக்கம் இவர்களிடமில்லை. மடு, நீர்க்கேணி (பூவல்) ஆறு, குளம், குட்டகைகளிலிருந்தே நீர் பெறுகின்றனர். நீர்ள்ளும் பாத்திரம் நாடன் குடுகு எனப்படும். நீர் தட்டுப்பாடான நேரத்திற் தலையின் மேல் பல பாத்திரங்கள், குடங்களை அடுக்கித் தூரத்துக்குப் போய் நீர் மொண்ட பின் நீர்ப்பாத்திரங்களை அடுக்கித் தலையிலேற்றி சில நேரம் கைபிடிக்காது ஆயாசமாய் நடந்து வரும் திறமை இப்பெண்களுக்குரியது. தாய்மொழி தெலுங்கு. கொச்சைத்தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மற்றவர்களிடம் உரையாடுவர். வேறிடங்களுக்குச் செல்லும் போது பலர் சேர்ந்து செல்வர். அக்கரைப்பற்று

பெரிய சந்தையில் இவர்களை இடையிடையே காணலாம். ஆதிகாலக் குறவர்கள் புலித்தோலிந்தான் உறங்குவர். அங்கயற்கண்ணி, கண்ணகி வழிபாட்டைக் கைக்கொண்டனர். வருடம் ஒரு முறை சும்பமுனிக்கும், அபிசேக வல்லிக்கும் பெருவிழாவெடுப்பர். யெரக்காளர் வகுப்பினர் வள்ளி, தெய்வானையை வழிபடுவர்.

மிகப் பழங்குடிக் குறவர்கள் விசித்திரமான பல பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டுள்ளனர். கூவேட் (Couvade) என்னும் நூதன முறையொன்று இவர்களிடமுள்ளது. இதை ஆண்களின் பிரசவப்படுக்கை என்பர். மனைவியின் பிள்ளைப்பேறு காலத்தில் கணவன் நோயாளி போலப் படுத்துக் கிடப்பதும், மருந்து உட்கொள்வதும் வழக்காறாகும். மானிடவியலாளர்கள் இதைக் "கூவேட்" என்று குறித்துக் காட்டுகின்றனர். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் தேவதைகள் தம்மைத் தண்டிக்குமென அம்மக்கள் நம்பினர்.

ரெவ் ஜே கெய்ன் என்பார் யெரக்காளர் குலத்தில் இவ்விசித்திரமான செயற்பாடு உள்ளதாகக் கூறுகிறார். கூவேட் முறையில் பல பிரிவுகள் இருப்பதாகவும் ஆண்களின் பிரசவப்படுக்கை அதிலொன்று எனவும் மானிடவியலறிஞரான எ.ரன் பெல்ஸ் தெரிவிக்கிறார். (1. Truibner India oriental Service 2. Edger Thurston Castes and Tribes of Southern India 3. Baron Umar Rolf Ehrenfels Mother Right in India).

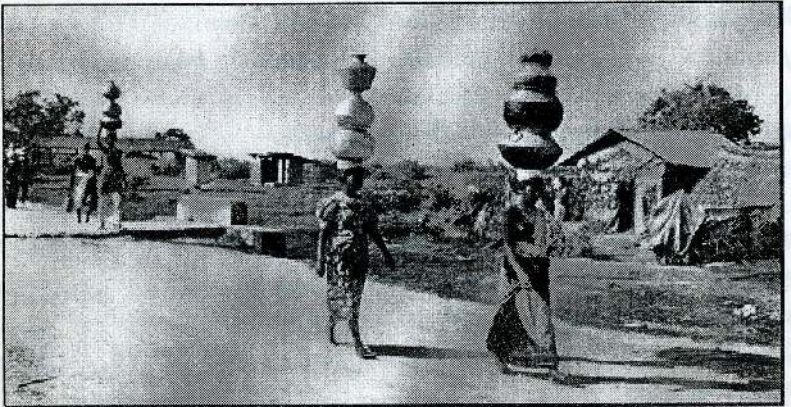
பெண்ணின் பிரசவ (மகப்பேற்று) வலியின் போது ஒரு சிரட்டையில் பெருங்காயத்தைக் கரைத்து சமமாகப் பங்கிட்டு கணவன் மனைவி இருவருக்கும் கொடுப்பார்கள். அதைக் குடித்த பின் கணவன் வேதனைப் படுவது போல் முன்குவான். குழந்தை பிறக்கும் வரை இம்முனகல் நீடிக்கும். இதைத் தெளிவு படுத்தும் முகமாக "குறத்தி பிள்ளைப் பெறக் குறவன் காயம் தின்பான்" என்ற ஒரு பழமொழி இவ்வூரில் வழங்கி வருகிறது.

குறவர்கள் தற்போது பாம்பாட்டியும், பிச்சையெடுத்தும், குறத்திகள் சாஸ்த்திரம் சொல்லியும், யாசித்தும் பிழைக்கின்றனர். குறவர்களுக்கென அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த அளிக்கம்பை என்னும் வயல் சார்ந்த காட்டுப் பிரதேசத்தில் அருட்திரு கொட்பிரீகுக் அடிகளினால் புனித சவேரியார் ஆலயம் ஸ்த்தாபிக்கப்பட்டது. அடிகளார் இவர்களைக் கத்தோலிக்கராக மாற்றினார். 09.04.1961ல் இவர்கள் 184 பேர் பேரருட் திருகிளேனி ஆண்டகையினால் திரு முழுக்குப் பெற்று கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவினார்கள்.

குறவர்கள் அணி, நாய்கள், ஈட்டிகளுடன்

1990ல் இடம்பெற்ற வன்செயலினால் இவர்கள் புலம்பெயர்ந்து அகதிகளாக முகாம்களில் தஞ்சமடைந்துள்ளனர். திருக்கோவில் பிரதேசத்திலுள்ள கள்ளியங்காடு எனுமிடத்தில் 180 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 650 குறவர்கள் குடிசைகளில் வாழ்கின்றனர். தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை மிக நெருக்கடியில் உள்ளது. குறப்பெண்கள் அதிக தூரம் சென்று குடங்களில் நீரேந்தி வரும் இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

தண்ணீர்க் குடங்களைத் தலையில் அடுக்கியவாறு வீதியில் வரும் குறமகள்கள்

அக்கரைப்பற்றுக் குறவர்கள் பழங்கால முல்லை நிலக்குறவர், குறிஞ்சி நிலக்குறவர்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய கலப்புக் குலத்தினராவர். (Inhavitant of Hills on Deserts) குறவர், குறனர், குறமணி, வனசர், அரவர், யெரக்காளர், தும்மலர், காடாளர், பாம்பெற்றர் மற்றும் குக்கார் எனப் பல பிரிவுகளில் இவர்கள் உள்ளனர்.

மானிடவியலறிஞர் இப்பிரிவினரைப் பொதுவாக (A member of the Kuravatribe) குறச்சாதி என்றே தெரிவிக்கின்றனர். இன்று வாழும் குறவர்களிடம் நடை, உடை, செயற்பாடுகளில் நாகரிகம், சமூகமன்றம் ஆகியவற்றின் தாக்கத்தை அவதானிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது.

விசேடமாக உடை சம்பந்தமான விடயத்தில் மிகக் காத்திரமான முன்னேற்றங் காணப்படுகிறது. பருவப் பெண்கள் பாவாடை, தாவணி, ப்ளவுஸ், பிறேலியர் அணிகின்றனர். நடுத்தர வயதுப் பெண்கள் பாவாடை உடுத்து சாரி கட்டி, சட்டை, பிராவில் தோற்றமளிக்கின்றனர். படிப்பிலும் சற்று முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றது. சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களில் அதிக நாட்டங் கொள்கின்றனர். தமது மூதாதையரின் அடியொற்றி வாழ்வதையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

வயதுக்கு வந்த பெண்கள் தண்ணீர் எடுக்கவும், தொழிற் செய்யவும், வேறு தேவைகளுக்காகவும் வெளியில் செல்லும் போது முதியவர்கள் கூடச் செல்வர். அவர்கள் தனிமையாக எங்கும் செல்ல முடியாது.

கன்னிப் பெண்கள் அதிகமான கூச்ச சபாவம் உள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். சோம்பலின்றி வளைந்து வளைந்து கடின வேலைகளையும் நிறைவோடு செய்து வருகிறார்கள்.

ஏனைய சமூகத்தவர்களைப் பற்றி அவர்களுக்கு எந்த அக்கறையுமில்லை. தாமும் தம்பாடும் என்ற நிலைப்பாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் கூடிய எண்ணிக்கையில் ஆட்கள் இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒரு சிறிய குடிலிலேயே வாழுகின்றனர். விவாகம் முடித்த பின்பே தனிக் குடித்தனம் ஆரம்பிக்கும்.

வயதுக்கேற்ற கலைப்பயிற்சி இவர்களிடமுண்டு. இளம் வயதினர், நடுவயதினர், முதுபருவத்தினர் என்ற பகுதியில் வித்தியாசமான கூத்து, ஆடல் பாடல், பல்வகை அசைவுகள் வாயிலாகத் தமது கலைத் திறனைக் காட்டுவார்கள். தனிப்பட்ட அழைப்புகளை ஏற்க மாட்டார்கள். அவர்கள் வசிக்கும் வாடியிலும், கோவிலிலும் மாத்திரம் இவற்றைக் காணலாம். கலியாண, சமய விழாக்கள் ஆகிய வற்றின் போது இவர்களால் நடாத்திக் காட்டப்படும் கலைநிகழ்ச்சிகள் மிகவும் மனோரம்மியமாகவிருக்கும். அந்தக் காலத்தில் பாடசாலை மாணவர்கள் சுற்றுலாவின் போது குறவர் வாடிக்குப் போகத் தவறமாட்டார்கள். எனக்கும் அந்த அனுபவம் எனது பத்தாவது வயதில் ஏற்பட்டது. பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்காக மிகவும் உற்சாகத்துடன் அவர்கள் ஆடும் பல்வகை ஆட்டங்கள் நெஞ்சை நிறைப்பன.

குறிப்புகள்

1. வில்லியம் ஓர்ர், தோமஸ் அந்தனி ரீடர் ஆகியோரின் கூற்றுக்கள் எமது கவனத்துக்குரியன. 15.09.1800 ம் ஆண்டு இவ்வூரில் 300 பேர் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்களுள் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டோர் முஸ்லிம்கள். ஏனையோர் ஹிந்துக்கள்.
2. கருங்கொடித்தீவில் உள்ள தமிழர்களின் முதலாவது தேவஸ்தானமான ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயம் 200 (இருநூறு) வருடங்களுக்கு முன்னர் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.
3. பூர்வீக காலத்திலிருந்தே கருங்கொடித்தீவுக் குளம் (பெரிய பள்ளியைச் சுட்டும்) பள்ளியடிக் குளம் என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. தற்போது இக்குளத்தின் மிக அணித்தாகவே மேற்படி கோவில் காணப்படுகிறது. பெயர் மரபுப் படி கோவிற் குளம் என்று இக்குளம் அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பள்ளி வாசல் காலத்தால் முந்தியதால் பள்ளியின் பெயரைக் கொண்டே அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

4. பள்ளியும் கோவிலும் முன் குறிப்படப்பட்ட தரவுகளின் படி சமகாலத்தில் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன.

5. குறிச்சிகள் பிரிக்கும் போது அதிக சனங்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளிலிருந்தே பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1ம் குறிச்சியிலிருந்து 6ம் குறிச்சி வரையுள்ள சனப்பரம்பல் இதைத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

6. ஆரம்ப காலத்திலிருந்து 7ம், 8ம் குறிச்சிகளில் மாத்திரமே தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்தனர். 9ம் குறிச்சி சில வருடங்களுக்கு முன்பே உருவானது.

7. இவ்வூரின் தொடக்கத்தில் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட சின்னச் சந்தை தற்போது தமிழ் மக்கள் வாழுகின்ற சூழலிலேயே செயற்பட்டது. ஆனால் பெரிய பள்ளி வாசலின் நிருவாகத்தின் கட்டுப்பாட்டிலேயே அது இருந்தது. கோயிற் பரிபாலனம் அந்நேரம் இருந்தது பற்றித் தெளிவில்லாததுள்ளது.

8. சாகாம வீதியில் இரு மருங்கிலும் நீத்தையாறு தொடக்கம் உள்ள காணிகளில் பெரும்பாலானவை கலந்தர்ப் போடியார், உதுமான் குட்டிப் போடியார், நெய்ந்த லெப்பைப் போடியார், தம்பிக்காக்காப் போடியார், சேகு முல்லைக்காரன் போடியார், வதக்குப் போடியார், உதுமான் கண்டு ஹாஜியார் (சங்கார்), மகுழுதுப் போடியார் போன்றவர்களுக்கும் வேறு போடிமாருக்கும், சந்ததியினருக்கும், இன்னும் பல முஸ்லிம்களுக்கும் உரியவை எனத் தகவல்கள் உள்ளன.

9. மொட்டையாகல் மலையைச் சூழ்ந்த ஜனாப் மலங்கு மல்லானாவின் சேனை 130 வருடங்கள் பழைமை வாய்ந்தது. மொட்டையாகல் வட்டை விதானையான ஜனாப். மீராசாஹிபுப் போடியாரின் வயல்களும், சேனையும் இதே காலத்தைச் சேர்ந்தவையே என்ற முதியவர்களின் செய்திகளும் உள்ளன.

10. பொதுவாகக் கூறின் சனத் தொகை, பாடசாலைகள், பள்ளிவாசல்கள், (தக்கியாக்கள், ஸியாறங்கள், குர்ஆன் மத்தஸாக்கள், வெளிவாரிக் கல்வி நிலையங்கள், தொழில் சார் தாபனங்கள், பொதுச் சந்தை ஆளணி, இன்னோரன்ன பரம்பல்கள் முஸ்லிம்கள் வாழும் பகுதிகளிலேயே செறிவாகக் காணப்படுகின்றன.

மேற் கூறப்பட்ட விடயங்களுடன் வேறும் பல தகவல்கள் பலராலும் கூறப்பட்டு வருகின்றன. கருங்கக் கூறின், பொது நோக்கிலும், கணிப்பீடுகளிலும், பல்வகைப் பரம்பலிலும் முஸ்லிம் பிரிவுகள் வளர்ச்சி கண்டுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத ஒரு யதார்த்தமாகும்.

இவைகளை முற்று முழுதாகக் கொள்ளவோ, தள்ளவோ முடியாதுள்ளது. முஸ்லிம்கள் முன்பு வந்தார்களா? அல்லது தமிழர்கள் முந்திக் குடியேறினார்களா? என்ற வாதம் அவசியமில்லாதது. யார் எங்கிருந்து எப்போது வந்தாலும் அக்கரைப்பற்று, முஸ்லிம், தமிழர்களின் "தாயகம்" என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை. சில காரணங்களுக்காக இந்த 'விவாதம்' முன்வைக்கப்பட்டாலும், அதனால் யாருக்கும் பெரிதாக எந்தவிதமான ஆதாயங்களும் கிடைக்கப் போவதில்லை. கருங்கொடித்தீவு உருவாக்கம் பெற்ற பின், இவ்விரு இனத்தவரும் வாழையடிவாழையாகப் ஒன்று கலந்து வாழ்ந்தனர், மகிழ்வு கொண்டாடினர். அப்படியொரு உறவு மலரும் போதுதான் நாம் குடியேறிய அர்த்தத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். தவிர மனிதப் பெறுமானங்களுக்கும் மதிப்பளித்ததாகத் தெரியும். இந்த இயலில் கூறப்பட்டுள்ள தரவுகள் மேலும் ஆய்வுக்குள்ளாக்கப்பட்டு யதார்த்தங்கள் வெளிக் கொணரப்பட வேண்டியவை. அதுவரை எதையும் உறுதியாகக் கூற முடியாத ஒரு சங்கடம் எமக்குள்ளது. என்றாலும் கிடைக்கப் பெற்ற தகவல்களையும் புறந்தள்ள முடியாது. எதிர்கால ஆராய்ச்சிக்கு இவையே கருவாக உள்ளன. அந்த வகையில் இவை காத்திரமானவை.

எல்லாவற்றிற்கும் ஆவணங்கள், சான்றாதாரங்கள் கேட்டால், இவ்வூருக்கென ஒரு வரலாறு எழுத முடியாத நிலை ஏற்படுவதுடன், ஆய்வு முயற்சிகளையும் முன்னெடுத்துச் செல்வதில் பின்னடைவுகள் ஏற்படும் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

கிராமங்களின் தோற்றம்

சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்குள்ள முஸ்லிம், தமிழ்க் குறிச்சிகள் ஒரேயொரு அலகாய் மாத்திரம் இருந்தன. அதன் பின்பே முஸ்லிம் பிரிவு ஆறாகவும் தமிழ்ப் பிரிவு இரண்டாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. ஒன்பதாம் குறிச்சி சில வருடங்களுக்கு முன்பு உருவானது.

பெரியபள்ளிச் சூழலிலேற்பட்ட பூர்வீகக் குடியேற்றம் படிப்படியாகக் கிழக்கே விசாலித்துப் பின்னர் மேற்கு, வடக்காக விரிவாக்கம் பெற்றது. தமிழ் மக்களின் பெருக்கம் காரணமாகத் தெற்கிலும், மேற்கிலும் கிராமங்கள் தோன்றின. சனப்பரப்பல், தொழில் வாய்ப்பு, பௌதீக மாற்றம், சிந்தனைத் தாக்கங்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதால் வசிப்பிட மாற்றமும் கிராமங்களின் பெருக்கமும் காணப்பட்டன.

1957களில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம் இப்பகுதி மக்களின் வாழ்வில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மண்வீடுகள் கல்வீடுகளாக மாறின. சிந்தனைத் திருப்பங்கள், பௌதீகச் சூழலில் பிறழ்வை ஏற்படுத்தியது. இதை ஒரு யுக மாற்றம் என்று கூடச் சொல்லலாம். கடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் கூட அருகி வரும் ஆசாரங்களாகக் காணப்பட்டன.

நடை, உடை, பாவனை, அணிகலன்கள், உபசாரங்களில் புதிய பரிமாணம் காணப்பட்டது. மிதமிஞ்சிக் காணப்பட்ட உணவு, மற்றும் உபயோகமான பொருள்களுக்குத் தட்டுப் பாடேற்பட்டது.

நிலப் பற்றாக்குறை, பயங்கரவாத அவலங்கள், வீடுகளின் விருத்திக்கான தேவைகள், கல்யாணங்களின் கூடிய எண்ணிக்கை போன்ற அமிசங்கள் மேலும் கிராமங்களைத் தோற்றுவித்தன. குடியிருக்கும் நிலத்தின் பெறுமதி எக்கச்சக்கமாய்க் கூடியது. பல வருடங்களுக்கு முன்பு வீடும், மூன்று வளவுகளும் சீதனமாய்க் கொடுக்கப்பட்டன. இந்நிலை அருகி வந்து தற்போது ஓர் அறை கூடக் கட்டக்காணியில்லாத அந்தரிப்புக் காணப்படுகிறது.

எனவே எதிர்காலத் தேவைகளுக்காக மேலும் பல குடியேற்றக் கிராமங்களின் உருவாக்கம் உணரப்பட்டுள்ளது.

1. வதிவிடங்கள் :

இப்பகுதி மக்கள் கிராமப்புறங்களிலேயே தமது வாழ்விடங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். போலி நாகரிக மயக்கமோ, கண்மூடித்தனமான போக்கோ, அம்மக்களிடம் பெரும் பாலும் காணப்படவில்லை. இயற்கையோடு இசைவான இன்பமும், மன நிறைவும் தரும் எளிமையான வாழ்க்கையை நடத்தினர்.

உழைப்பையே ஓய்வாக்கிக் கொண்டவர்கள் அவர்கள். சோம்பலிற் சுகம் காணாது சுறுசுறுப்பாய் இயங்கித் தம் வாழ்க்கை வளங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். ஆடம்பர வாழ்வை அவ்வளவாக விரும்பினாரல்லர். விருந்தோம்பியும், வேண்டுமோருக்குதவியும் விருப்பம் காட்டினர். சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களில் பெரும் தாகங் கொண்டிருந்தனர். வாழு, வாழவிடு என்ற கோட்பாடே மூலமந்திரமாக இருந்தது. பண்பாடும், பல்வளமும் கொண்ட எதிர் விளைவுகளற்ற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க முயன்றனர். முறிவில்லாத மேன்னையான ஒரு கட்டமைப்பே அவர்களின் குறிக்கோளாய் இருந்து வந்துள்ளது.

இங்கு பெரிய, சிறிய காடுகள், பற்றைகள் ஆகியவற்றினிடையே இவர்களின் குடிசைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. பின்னர் புரை, வாடி, மண்டபம், செத்தை வீடு, மண் வீடு என்ற வடிவங்களில் வதிவிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

இருப்பிடத்தை வளைத்து, அல்லது நீள்சதுரத் தோற்றத்தில் கட்டைகள் நாட்டப்பட்ட மரவேலி அல்லது கொத்துவேலி போடப்படும். இதை அடைப்பு என்பர். உழலை (குறுக்கு மர)க் கட்ட்புகள் அவ்வேலியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். வேலி முழுவதும் கறி முருங்கை மரம் நாட்டப்பட்டிருக்கும். பீர்க்கு, நாடை, பயிற்றை, அவரை போன்ற கொடிகள் படர விடப்பட்டிருக்கும். சுரை (வட்டக்காய்) வத்தக, கெக்கரி, வெள்ளரிக் கொடிகளை நிலத்தில் வளர விட்டிருப்பர். அவை குடியிருக்கும் இடத்திலேயே மரக்கறிகள் பெறும் முயற்சியாகக் கொள்ளப்பட்டன.

வேலிகளின் இடையே ஏனைய தேவைகளுக்காக முள்முருங்கை, பூவரசு, வெல்ல, மஞ்சவணா, அத்தி, இத்தி, நறிவிலி, பொன்னவரை, ஆமணக்கு முதலிய பயன்தரு மரங்களை வளர்ப்பர். ஒரு வீட்டைச் சுற்றிய அமைப்பு ஒவ்வொருவரினதும் நிலைமைக் கேற்ப 1 ஏக்கர் (0.40 ஹெக்டயர்) தொடக்கம் 3 ஏக்கர் வரைபரப்பைக் கொண்டதாக இருக்கும்.

வேலியடைப்புகளுக்குள் கத்தரிச்செடி, கறிவாழை, மொந்தன்வாழை, சாப்பல் மொந்தன், கதலி, இதரை, கோழிச்சூடன் முதலிய வாழைமரங்கள் பற்றைகளாக வளர்க்கப்பட்டிருக்கும். இடையிடையே தென்னைமரத் தோப்புகள் காணப்படும்.

வீட்டு முற்றத்தில் சுமார் 15 அடி நீளமும் 10 அடி அகலமுமான நிலத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் முதிரை, திருக்கொண்டை, விழினை மரங்களிலான இருக்கை மேடையொன்று தயாரிக்கப்படும். அதனுள் வெண்குருத்து மணல், அல்லது கடற்கரை மணல் கொட்டிப்பரவப்பட்டிருக்கும். இது ஓர் உரையாட்டரங்கமாக உபயோகிக்கப்படும். பக்கத்தே ஓர் ஊஞ்சல் போடப்பட்டிருக்கும். மரங்களிலும், வீட்டுக் கூரைகளிலும் கூடக் கொடிவகைகள் மரக்கறிகளுக்காகப் படர விடப்பட்டிருக்கும்.

உள்வீட்டுக்கு நேரே மரக்கொட்டுகள் பதிக்கப்பட்ட கிணறு, வீச்சுமரம், தூலாக் கோல் தென்படும். கிணற்றடி வேலிக்குள் கரும்புப் பற்றை, மூலிகைச் செடிகள், மல்லிகை, மாதுளை, தூதுவளைச் செடிகள், கமுகஞ்சோலைகள் தெரியும். ஒருபால் தோடை, எலுமிச்சை, மாமரங்கள், கொய்யா, கறிவேப்பிலை, வம்மி மரங்கள் வாளிப்புக் காட்டும்.

அடைப்புக்குள் பச்சைப் பசேலென்ற காட்சிகள் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியையும் உள்ளத்துக்கு மகிழ்ச்சியையும் தந்து கொண்டிருக்கும். வீட்டினுள் தமிழர்ப்பாணை பாற்சட்டிகள், ஆடை, வேதுச்சட்டிகள், எருமைநெய், பசுநெய்ச்சாடிகள், தேன்சாடி, தேன்குடம், முதலியன இடம்பெற்றிருக்கும்.

வீட்டின் ஒருபால் நெல், குரக்கன், சோளம், இறுங்குச் சாக்குகள் கயிற்று உறிகள், பண்பாயசவு, கயிற்றுப் பாயசவுகள் காட்சி தரும். ஆலவீட்டுக்கள் உரல், உலக்கை, கொச்சிக்காய் அம்மி, மருந்தரைக்கும் அம்மி, குரக்கன்

அம்மி, உடைகளைத் தொங்கவிடும் மான் கொம்புகள், மான் தோல் பாய்கள், தூக்கிய புதிர் நெற்கற்றைகள் முதலியன தோற்றமளிக்கும். திண்ணையில் புலித்தோல்கள், மான்தோல்கள் விரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

வசிப்பிடங்களுக்குப் பக்கத்தில் மாடு, ஆட்டுக் காலைகள் காணப்பட்டன. நெற்காணியும் அப்படியே. மரவள்ளித்தோட்டம், சோளச்சேனை, இறுங்குச்சேனை ஆகியன கூப்பிடு தூரத்திலேயே இருந்தன.

இவ்வூரில் குடியேறிய மக்களின் வாழ்க்கை இயற்கையானது. அவர்கள் இயற்கையை நேசித்தார்கள். தம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களை, விலங்குகளை, நீர் நிலைகளைச் சிதைக்காது, கண்டபடி கருவறுக்காது, சூழல் மாசடையாது காத்தனர். தூயகாற்றை, நீரை, இயற்கை உணவுகளை அவர்கள் அனுபவித்தனர். ஆற்றில், குளத்தில் குளிப்பதும், நீந்துவதும், நீரடித்து விளையாடுவதும் அவர்களின் ஆனந்தப் பொழுதுபோக்கு. காடுகளை, மலைகளை, ஆறுகளை, ஆரைப்பற்றைகளை, ஓடைகளை, மடுக்களை, கேணிகளை, மலைச் சுணைகளை, வாவினை, குளங்களை, இன்னொரன்ன நீரேந்து பகுதிகளை நேசித்து அவை ஒவ்வொன்றையும் பக்குவமாய்க் காத்துப் பயன் பெற்றனர்.

மான் கூட்டங்கள் துள்ளின, மயில்கள் ஆடின. குயில்கள் பாடின. பலஇன, பலவண்ணப் பறவைகள் அழகு காட்டின. பல்வகைக்குரல் காட்டிப் பரவசமடையச் செய்தன. இயற்கையின் தாலாட்டில் இன்பப் போதையேறியதால் சில நேரம் மெய்ம் மறந்தும் இருந்துள்ளனர். அவர்களைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தும் அவர்களுக்குப் புனிதமானது. பூரிப்பானது.

இப்படியான செல்வச்சிறப்புடன், நிம்மதியடைந்த நிலையில் அக்காலத்தில் கருங்கொடித்தீவு (அக்கரைப்பற்று) மக்கள் வாழ்ந்ததாக வரலாறு கூறும். இக்கிராமத்தின் இயற்கை நிலை இத்தகைய வடிவமைப்பைக் கொண்டதாக இருந்துள்ளது என்பதைப் பலர் அறியார் போலும். இப்படியான ஓர் இன்ப வாழ்வு, பொன்னான, பூரிப்பான வாழ்வுக்காக இன்று நாம் ஏங்கி நிற்கிறோம். ஆனால் அது இனிமேல் கிடைக்கப் போவதில்லை என்பதே யதார்த்தமாகும்.

2. இன்னொரு விதமான அமைப்பு முறை :

நாம் மேற் சொன்ன வாழ்க்கை முறையைத் தவிர வேறு விதமான நடைமுறைகளும் இருந்துள்ளன. சில வீடுகள் சோளச் சேனைகளின் நடுவிலும், வேறு சில கிழங்குச் சேனை மத்தியிலும், இறுங்குச் சேனையிலும், இன்னும் சில மரக்கறித் தோட்டங்களிலும் அமைக்கப் பட்டன. குடும்ப உறுப்பினரில் வளர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் தொழிலில் ஈடுபடுவர்.

கொடி மல்லிகைப் பந்த லொன்று வீட்டுக்கு முன்னே அமைக்கப் பட்டிருக்கும். இது அயலவரை ஆதரிக்கும் இடமாகும். தேனீர், கோப்பி அருந்தும் வழக்கம் அப்போதில்லை. வந்தவர்கள் பால், தயிர், இளநீர் கொடுத்து உபசரிக்கப்பட்டனர். பலகாரம் கடவும், கறிசமைக்கவும் எருமை நெய் உபயோகிக்கப்பட்டது. மருந்து வகைகளுக்கும், லேகியம் கிண்டவும் பசுநெய் பாவனையில் இருந்தது. தேவைக்கேற்ப நெய் விளக்கை எரிப்பர். உள்வீட்டில் பெரிய குத்து விளக்கு வைக்கப்பட்டு அதில் நெய்யூற்றிச் சுடர வைப்பர். நெய் தண்ணீர் பட்டபாடு.

வீட்டுக்கண்மையிலுள்ள ஒரு மூலையில் வெண்டி, தக்காளி, கொச்சிச் செடிகள் வளர்க்கப்படும். இது பொதுவான ஒரு செயற்பாடாய் இருந்து வந்துள்ளது.

நம்முன்னோர் கடினமான உழைப்பாளிகளாய் இருந்தனர். அவர்களுடைய உணவுகளும் மிகையாகவே இருந்தன. உழைப்புக்குத் தகுந்த உணவு தேவைப்பட்டது. சத்தான சாப்பாட்டு வகைகளைத் தாராளமாய்ச் சாப்பிட்டனர். சமையல், சுவையும், வாசமுள்ளதாக இருக்கும். ஒருவர் காட்டுக்குப் போய் 15 அடி நீளமான முதிரை, திருக்கொன்றை வீச்சுமரத்தின் இருபக்கங்களிலும் இரு மரக்கொட்டுகளை நுழைத்துக் காவிவருவது அவர்களுக்குச் சாதாரண காரியம். அதிக எண்ணிக்கையில் பலசாலிகள், வீரர்கள் அப்போது இங்கு வாழ்ந்தனர். இப்படியான இயற்கையோடிசைந்த கிறப்பான வாழ்க்கை காலஞ் செல்லச் செல்லப் பல பரிமாணங்களை உள்வாங்க வேண்டிய நிலைக்குள்ளானது. இது காலத்தின் கட்டாயம். எனவே, புதுக்கிராமங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. அப்படியான கிராமங்களைப் பற்றிய வரலாறு பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

3. கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேசச் செயலகப் பிரிவிலுள்ள கிராமங்கள் :

01. கருங்கொடித்தீவு
02. பட்டியடிப்பட்டி
03. பள்ளிக்குடியிருப்பு
04. இசங்கணிச்சீமை
05. முல்லைத்தீவு
06. ஆலிம் நகர்
07. பத்ர் நகர்
08. மீரா நகர்
09. இலுக்குச் சேனை
10. மோஹினிபுரம்

1. கருங்கொடித்தீவு :

இது 6 குறிச்சிகளைக் கொண்ட நிலப் பரப்பாகும். இதன் எல்லைகளாக வடக்கே தக்கியா நகர், தெற்கே சந்தை பொத்துவில் வீதி, கிழக்கே வங்காளக்கடல், மேற்கே இலுக்குச்சேனை என்பன உள்ளன. இங்கு 100% வீதமும் முஸ்லிம்களே வாழ்கின்றனர். பிரதான நெடுஞ்சாலை(Main Road) 1ம் 2ம் குறிச்சியை ஊடறுத்துச் செல்கின்றது. கல்விச் செயலகம், பிரதேசச் செயலாளர் அலுவலகம், மாவட்ட வைத்தியசாலை, மக்கள் வங்கி, மின்சார நிலையம், பொதுச்சந்தை, பிரதேச சபைக் காரியாலயம், தொலைத்தொடர்பு மையம், காவல் மையம்,(Police Station) பொது நூலகம், மையித்து(மரணமாளோர்) அடக்கஸ் தலம், என்பன 1ஆம் குறிச்சியில் உள்ளன. 2ஆம் குறிச்சியில் பாடசாலை, விளையாட்டுத்திடல், இலங்கை வங்கி, ப.நோ.கூ.ச.சமாஜம், பட்டணப் பள்ளிவாசல் முதலியன தென்படுகின்றன. 3ஆம் குறிச்சியில் ஆயிஷா மகளிர் மகாவித்தியாலயம், 6ஆம் குறிச்சியில் முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி(தேசிய பாடசலை) கருங்கொடித்தீவின் முதலாவது வணக்கத்தலமான ஜும்ஆ பெரியபள்ளி வாசல், ஆயர் வேதவைத்திய சாலை, மாவட்ட ஆஸ்பத்திரி முதலியன காணப்படுகின்றன. இவ்வூரின் ஆரம்ப காலக்கிராமம் இதுவாகும். நகரப் பகுதியின் தோற்றம் 1ஆம் 2ஆம் குறிச்சியின் பொதுவில் நெடுஞ்சாலையின் இருமருங்கிலும், பொத்துவில் வீதியின் இருபக்கத்திலும், சந்தைச் சதுக்கத்திலிருந்து சாகாமம், அம்பாறை, கல்முனை வீதிகளின் இருபகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றது. இவை தவிர பள்ளியடிக்குளத்துக்கு அருகேயுள்ள வம்பியடி, அரகவடிச் சூழலிலும் பல வருடகாலமாக நகர் சார்பான விருத்தியைக் காணலாம்.

புதுப்பள்ளியடிச் சுற்றாடலும் எழுச்சியோடு தெரிகிறது. அம்பாறை வீதிக்கு வடக்கில் முஸ்லிம்களும், தெற்கில் தமிழ் மக்களும் வாழ்கின்றனர்.

அக்கரைப்பற்றின் முகதலையாகப் பொதுச்சந்தையிலிருந்து மருத வெட்டுவான் குளம் வரையிலுள்ள பகுதி காட்சியளிக்கின்றது, மேலும் தக்கியாவுடி வரை இக்காட்சி தொடரக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன. இவ்வூரின் இயற்கை வளங்கள், தொழில் வாய்ப்பு, காலநிலை, கல்வி மற்றும் வாழ்க்கை வசதிகளைக் கருத்தில் கொண்டு பலர் மலைநாடு, கரைநாட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் குடிவந்தனர். தவிர பலவித அபிவிருத்திப் பணிகளும் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன.

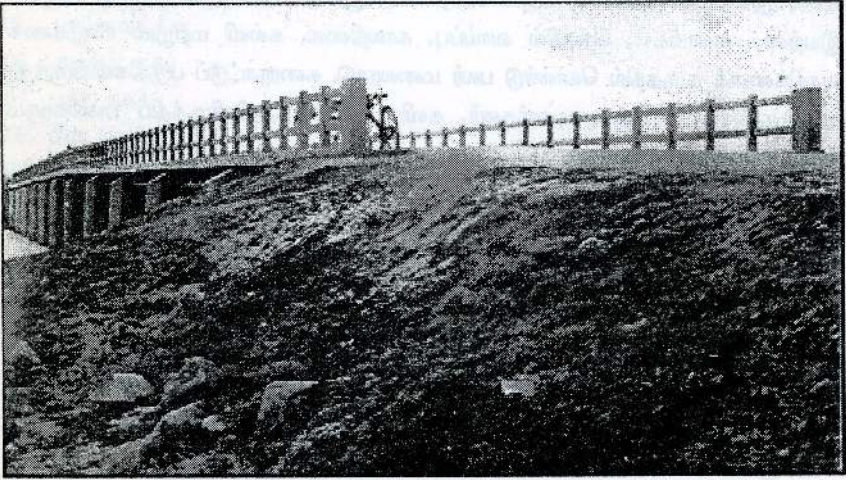
2. பட்டியடிப் பிட்டி :

1930 களில் இங்கு மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். ஆரம்பத்தில் இது குடியிருப்பு என அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் பெரியார் முஹம்மத் மவ்லானா (றஹ்) அவர்கள் அடங்கப்பட்டிருக்கும் இடம் "மக்காம்" என அழைக்கப்பட்டதாலும், அதை அண்மித்து ஜனாஸாக்கள் அடக்கப்பட்டு வந்ததாலும் "மக்காமடி" எனப் பெயர் பெற்றது. அதன் பின்னர்

பட்டியடிப்பிட்டிப் பழைய மரப்பாலம்

அங்குள்ள புட்டி(உயர்ந்த நிலம்) களில் மாட்டுப் பட்டிகள் அதிகமிருந்ததால் பட்டியடிப் பிட்டி எனப் பெயர் பெற்றது எனவும் சிலர் சொல்வர். பட்டிப்பளை ஆறு அருகில் இருப்பதால் அவ்விடம் பட்டிப்பளை ஆறுள்ள பிட்டி என்ற கருத்துப்பட சுருக்கமாகப் பட்டியடிப் பிட்டி எனச் சொல்லப்படுகின்றது என்றும் ஒரு சாரார் கூறுவர்.

பட்டியடிப்பிட்டி புதிய கொங்கிரீட் பாலம்

1950 இல் ஜனாப் சி.போ. அப்துர் ரஹீம் (வட்டை விதானை) ஹாஜியார் அவர்களின் காணியில் ஒரு பாடசாலை கட்டப்பட்டது. பின்னர் அரசியல் தலையீட்டால் 1956 இல் பள்ளிக் குடியிருப்புக் கிராமத்துக்கு இடமாற்றஞ் செய்யப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1963 இல் பட்டியடிப் பிட்டிக்கெனப் பிரத்தியேகமாக ஒரு பாடசாலை நிறுவப்பட்டது. இன்று 3 பாடசாலைக் கட்டடங்களையும், சுற்று மதிலையும் கொண்டதாக இப்பாடசாலை காட்சியளிக்கின்றது.

ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசுத் தேர்வில் 1990 இல் ஒரு மாணவனும், 1992 இல் 5 மாணவர்களும், 1994 இல் 2 மாணவர்களும் தேர்வு பெற்றனர். இங்கு நீண்ட காலமாகத் தண்ணீர் பற்றாக்குறையாக உள்ளது மக்களைப் பாதிக்கின்றது. 1978 இல் அரசு சுய வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 63 வீடுகள்

இங்கு உருவாக்கப் பெற்றன. 1978 இல் மின் வினியோகஞ் செய்யப்பட்டது. கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேச சபைக்கு இக்கிராமத்திலிருந்து ஜனாப் எம். ஏ. ஹஜ்ஜி முஹம்மத் ஜேயி. தெரிவு பெற்றுள்ளார்.

வடக்கே சதுப்பு நிலம், வயல், தெற்கே வயல் நீர்ப்பரப்பு நிலம், கிழக்கே பட்டியடிப் பிட்டி(பட்டிப்பளை) ஆறும் பாலமும், மேற்கே பள்ளிக்குடியிருப்பு வயல்வெளி என்பன இதன் எல்லைகளாக உள்ளன.

பட்டியடிப்பிட்டிப் பாவையர்கள் தண்ணீர் ஒறுப்பால் பூவலி (மணற் கேணிடி)ல் தண்ணீர் பெற வந்திருக்கிறார்கள்

இங்கினியாகலக் குளத்திலிருந்து வாய்க்கால் வழியாக வரும் நீரையே குடி நீராய்ப் பாவிக்கின்றனர். வரட்சிக் காலத்தில் மிக மோசமான தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு உண்டு.

கல்லோயா அபிவிருத்திச் சபையினர் தண்ணீர் பவுஸர் (Bowser) மூலமாகப் பள்ளிக்குடியிருப்பு மக்களுக்கு நீர் வழங்குகின்றனர்.

3. பள்ளிக்குடியிருப்பு :

பள்ளிகட்டப்பட்ட குடியிருப்பு "பள்ளிக்குடியிருப்பானது". இக்கிராமத்தின் எல்லைகளாவன - வடக்கு சம்புக்களப்பு வட்டை, தெற்கு அம்பாறை பிரதான வீதி, கிழக்கு பட்டியடிப் பிட்டி, மேற்கு நெல்வயல்.

1939 இல் அக்கரைப்பற்றிலிருந்து 6 பேர் முதன் முதலாகக் குடியேறினர். மேட்டுப் பயிர் செய்தல், மீன் பிடித்தல், வேளாண்மை செய்தல் எனும் தொழில்களை இவர்கள் செய்து வந்தனர், படிப்படியாகப் பலர் நிலங்களைத் துப்புரவு செய்து குடிசைகளை அமைத்து வாழத் தொடங்கினர்.

ஜனாப் எம். ஐ. அப்துல் மஜீத் ஆலிம் என்பவர் இங்கு குடிவந்த பின்னர் அவரின் முயற்சியால் இக்கிராமம் விருத்தி செய்யப் பட்டது. 1954 இல் இங்கு ஓர் உப-தபாலகம் நிறுவப்பட்டது. தற்காலிக கட்டடமொன்றில் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது இப்பாடசாலை மகாவித்தியாலயமாகத் தரம் உயர்த்தப் பட்டு இயங்கி வருகின்றது.

பல பொது நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. சேனாநாயக்க (இங்கினியாக்கல) சமுத்திரத்திலிருந்து வாய்க்கால் வாயிலாக இக்கிராமத்துக்குக் குடி நீர் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இன்றுவரை தண்ணீர் வசதி குறைந்த குடியேற்றமாகவே இது உள்ளது. 1980 இல் அரசாங்க கய வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 100 வீடுகள் கட்டப்பட்டன. 1978 இல் மின் சாரம் வழங்கப்பட்டது.

4. இசங்கணிச்சீமை :

இதன் ஆதிப்பெயர் இசங்கங் கேணி என்பதாகும் இசங்கங் செடிகள் நிறைந்து காணப்பட்ட ஒரு நீர்க் கேணி அங்கிருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. பின்னர் அக்கேணி தூர்ந்து மறைந்து போனதால் அதனருகே கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு மணல் கட்டை மையமாக வைத்து இசங்கணிக்கட்டு என அழைக்கப்பட்டது. காலக் கழிவில் அங்கு மேட்டு நிலச் சேனைப்பயிர்கள் செய்யப்பட்டன. அதனால் இசங்கணிச் சேனை எனப்பட்டது.

1946 இல் மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். சனச் செறிவு காணப்பட்டுக் கிராமம் அபிவிருத்திக் குட்படுத்தப்பட்டவுடன் "இசங்கணிச்சீமை" என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது.

(இசங்கு - சங்கங் செடி, சங்கங் செடி - இசங்கங் செடி, முட்செடி, மதுரைத்தமிழ்ப் பேரகராதி)

1948 இல் இங்கிருந்த காடுகள் மேலும் அழிக்கப்பட்டு வாழ்விடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அல்-ஹாஜ் எஸ். எல். எம். முஹம்மதிஸ்மாசல், ஜேயியி(விவாகப்பதிவாளரி) ன் முயற்சியால் இங்கு குடிப்பரம்பல் ஏற்பட்டது. அன்னார் இரு ஏக்கர் காணியை இனாமாகப் பாடசாலை கட்டுவதற்காக வழங்கினார். இசங்கணிச் சீமை என்ற பெயர் இவரை முதல்வராகக் கொண்டியங்கிய ஒரு சபையினரார் சூட்டப்பட்டது.

இங்கிருந்து செல்லும் இறக்காமம் பாதையருகில் ஒரு கிணறு கட்டப்பட்டிருந்தது. இதுவே இவ்வூரின் முதற் சின்னமாகும். வழிப் போக்கருக்கு இது மிகவும் பயனளித்தது. குடியேற்றத் திட்டக் கிராமங்கள் பற்றிய அரசாங்கப் பதிவேட்டில் ஏகே/4 ஆம் கிராமமாக இது பதியப்பட்டுள்ளது.

5. முல்லைத்தீவு :

இக்கிராமம் வடக் கெல்லையாக அட்டாளைச் சேனை பெரிய முல்லைத்தீவைக் கொண்டுள்ளது. பள்ளி வாசல் பாடசாலை என்பன உள்ளன. இது ஒரு வயற் பிரதேசமாகும். இயற்கைக் காட்சிகளை இங்கே காணலாம், சம்புக்களப்பு வட்டைக் கண்மையில் இது இருப்பதால் நீர்த் தாவர உணவுகள், மீன்கள், பறவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். தென்னஞ் சோலைகளாற் சூழப்பட்ட அமைதியான அழகுக் கிராம மிது.

முல்லை மரங்கள் செறிந்த நாலு பக்கமும் நீர்ப்பரப்பாற் சூழப்பட்ட நிலமாக இந்த இடம் காணப் பட்டதால் "முல்லைத்தீவு" எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

இது "சின்ன முல்லைத்தீவு" என்று அழைக்கப்படுகிறது. 6ஆம் குறிச்சியைச் சேர்ந்தது. இதன் வடக்கில் அட்டாளைச் சேனையைச் சேர்ந்த பெரிய முல்லைத்தீவு காணப்படுகின்றது. 1950 களில் ஜனாப் ஹபீப் முஹம்மத் முஹம்மதலியார் என்பவர் முதலாவதாகத் தனது குடும்பத்துடன் இங்கு குடியேறினார். சனப்பரம்பலின் போது 1958 இல் பாடசாலையும், 1960 இல் பள்ளிவாசலும் கட்டப்பட்டன, அப்துர் றஹீம் முஹம்மத் நயீம் என்பவர் இக்கிராமத்தின் முக்கியஸ்தராவார். இங்குள்ள ஒரேயொருபட்டதாரி ஆசிரியரான ஜனாப் ஆதம்லெப்பை தெளபீக் பள்ளிவாசல் நம்பிக்கையாளர் சபையின் பிரதான நம்பிக்கையாளராகக் கடமையாற்றி வருகிறார். குர் அன் மத்றஸா, ப. நோ. கூ.சங்கம் ஆகியன உண்டு.

6. ஆலிம் நகர் :

அக்கரைப்பற்றிலிருந்து அம்பாறை வீதி 5 ஆம் மைலில் இக்கிராமம் உள்ளது. இவ்வூரில் சனங்கள் 1937 ஆம் ஆண்டு குடியேறினர். பள்ளிவாசல் தற்காலிகக் கட்டடம் 1980 லும், நிரந்தரக்கட்டடம் 1982 லும், பாடசாலைக்கான தற்காலிகக் கட்டடம் 1981 லும், நிரந்தரக்கட்டடம் 1983லும் உருப்பெற்றன.

1991களில் அதிரடிப்படைச் சோதனைச் சாவடி (S T F Camp) ஒன்று இங்கு நிறுவப்பட்டது. பின்னர் 1995ல் இச்சாவடி மூடப்பட்டது. 1992ல் இவ்வூருக்கு மின்சார வசதி செய்யப்பட்டது. 1996ல் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. சேவாலங்கா அமைப்பு கழிவறைகள் கட்டி நன்கொடையாக வழங்கியது. இது ஒரு வயல் சார்ந்த பிரதேசமாகும். அநேகர் வேளாண்மை, மீன்பிடித் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். எதிர்காலத்தில் இக்கிராமம் நல்ல ஓர் குடியேற்றத் திட்டமாக மாறக்கூடிய சாத்தியங்கள் உள்ளன.

(ஜனாப். யூ. எல். எம். ஹனீபா, பள்ளிவாசல் பிரதம நம்பிக்கையாளர், ஆலிம்நகர்)

ஆலிம் நகரில் முதலாவதாக ஜனாப் அவுதுப்போடியார் குடும்பம் குடியேறியதாகப் பின்வருபவர் தெரிவிக்கிறார். (ஜனாப். எம். கே. ஹுசைன் ஜிப்ரி, மின்னிணைப்பாளர், அக்கரைப்பற்று - 02).

7. பத்ர் நகர் :

இது கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ளது. 1970ல் மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். தென்னந் தோட்டத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ள இக்கிராமம் இயற்கை எழில் கொண்டதாகும்.

பத்ர் சஹாபாப் பெருமக்களின் பெயர் சூட்டப்பட்டதால், இக்கிராம மக்கள் மவ்லிது, கந்தூரி, கத்முல் குர்ஆன் மூலமாக அவர்களை இடையிடையே நினைவு கூருகின்றனர். 1992ல் ஆரம்பிக்கப் பெற்ற மீனவர் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக அரசாங்க உதவி பெற்று மீன் பிடித்தொழிலை விருத்தி செய்துள்ளனர், பொத்துவில் பிரதான வீதிக்கருகில் இக்கிராமம் அமைந்துள்ளதால் எதிர் காலத்தில் பல்வகை மேம்பாடுகளைப் பெறக் கூடிய வசதிகளும் கிடைக்கக் கூடியனவாய்க் காணப்படுகின்றன. இங்கு பள்ளி வாசல், பாடசாலை, உப தபாலகம் என்பன உள்ளன. கடற்கரையை அண்டி இக்கிராமம் அமைந்துள்ள தாலும், பொத்துவில் பிரதான வீதியை எல்லையாகக் கொண்டிருப்ப தாலும், முறாவோடைக்குப் பக்கத்திலிருப்பதாலும் ஓய்வகம், உல்லாசப் பிரயாணிகள் தங்ககம், மீனவர் குடியேற்றம் ஆகிய வற்றுக்குப் பொருத்தமாயுள்ளது.

மீன் பதனிடும் தொழிற்சாலை, கருவாடு உற்பத்தி, உணவு வகைகளைத் தகரத்தில் அடைக்கும் பணிமனை என்பவற்றை இக்கிராமத்தில் ஆரம்பித்தால் நல்ல வருவாய் கிடைப்பதுடன் வெளிநாட்டுச் செலாவணியையும் பெற முடியும்.

8. மீரா நகர் :

1995இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிராமம். முறாவோடை, கடற்கரைப் பகுதிச் சூழலில் அமைந்துள்ளது. தாயக மீட்புப் போராட்டத்தின் அனர்த்தங்களால் வாழ்விழந்த பலர் இப்பகுதியில் உள்ளனர். இங்கு பள்ளிவாசல், சந்தை, சமூக நலனுக்கான நிலையம், சிறுவர் விளையாட்டு மையம், நூலகம், கிராம அலுவலர் செயலகம், மீன் சந்தைத் தொகுதி, பொதுக் கிணறு, சுகாதார நிலையம், கூட்டுறவுச் சங்கக்கடை என்பன அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அழகான அமைப்பில் இக்கிராமம் உள்ளது. புட்டம்பையில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த மக்கள் இங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். பாடசாலை, சிறுவர் பூங்கா என்பனவும் உள்ளன.

இங்குள்ள மக்கள் நிலவுகால உல்லாச உலாவரும் இடமாக இக்கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்கள். நிலாச்சோறுண்ணல், நிலவொளிக்கீதம், (Moon Light Music) பாடல், குடும்பமாகவும், சிநேகிதர் குழுமமாகவும் சிற்றுண்டி, நொறுக்குத் தீனிகள், வேறு தீனாங்கள் சாப்பிடல் என்பனவற்றுக்காக அடிக்கடி உலா வருவர். தீன் பண்டங்களை விற்கும் நடமாடும் வியாபார அமைப்பைக் கொண்டவர்களுக்கு இதன் மூலம் வருமானம் கிடைக்கின்றது.

நாகூரில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் அல்-குத்பு ஷாஹூல் ஹமீது, நாகூர் மீரா சாஹிப் ஆண்டகை (றஹ்) அவர்களின் நினைவுச் சின்னமாக இக்கிராமத்திற்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளதாக அங்குள்ளவர்கள் கூறுகின்றனர்.

9. இலுக்குச் சேனை :

1937ல் இங்கு மக்கள் குடியேறினர். அம்பாறைப் பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள ஒரு கிராமம்து. இதில் பல வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட குளம் காணப்படுகின்றது. அக்கரைப்பற்றில் இருந்து 8 மைல் தூரத்தில் இக்கிராமம் உள்ளது. 1977ல் பள்ளிவாசல், பாடசாலை, என்பன கட்டப்பட்டன. சந்தை, சிறுவர் பூங்கா என்பன இருக்கின்றன. இது வேளாண்மை செய்யும்

ஒரு முக்கிய இடமாகும். இலுக்குச் சேனைக் குளத்தடிச் சந்தியில் சில கடைகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வூரின் இரண்டாவது நீர்ப்பாசனக் குளம் இதுவாகும். 1990ல் ஏற்பட்ட போராட்ட அனர்த்தத்தின் போது மக்கள் அகதிகளாகி அல்லல் பட்டனர். 1994ல் இருந்து படிப்படியாய் மீண்டும் இருப்பிடங்களுக்குத் திரும்பினர். சுமார் 65 குடும்பங்கள் உள்ளனர். இலுக்குப் புறப்பறைகள் அடர்ந்து காணப் பட்டதனாலும் சேனைச் செய்கை நடைபெற்றதாலும் 'இலுக்குச் சேனை' என்ற நாமத்தைப் பெற்றது. முற்கால வீட்டுக் கூரைகள், பள்ளிவாசல்களை வேய்வதற்கு இங்கிருந்தே இலுக்குப் புற்கள் பெறப்பட்டன.

இங்கு ஆரம்பகாலத்தில் குடியேறியவர்களும், 8ம் கட்டையில் குடியேறி இருந்தவர்களும் சேர்ந்து 8ம் கட்டையில் தற்காலிகமாகப் பள்ளிவாசலொன்று கட்டித் தொழுது இஸ்லாமியக் கடமைகளைச் செய்து வந்தனர். சில மாதங்களின் பின் ஏற்பட்ட ஓர் அசம்பாவிதத்தால் 8ம் கட்டையில் உள்ளவர்கள் இலுக்குச் சேனைக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். அதன் பின் நிரந்தரப் பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டது. 1996 மார்ச் மாதம் மின்சார வசதி செய்யப்பட்டது. இங்கு விவசாயம், மீன்பிடி, கரும்புச் செய்கை முதலிய தொழில் வாய்ப்புகள் உள்ளன. இனக்கலவரத்திற்கு முன் முஸ்லிம்கள், தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் ஆகிய மூவினத்தவரும் வாழ்ந்தனர். 1985ம் ஆண்டுக்குப் பின் தமிழ் மக்கள் புலம்பெயர்ந்தனர். எட்டாம் கட்டையில் அதிரடிப்படைச் சோதனைச் சாவுடி (S T F Camp) பல வருடங்களாகச் செயற்படுகின்றது. இலுக்குச் சேனைக் குளத்து மீன் பிரத்தியேகச் சுவை உடையதாய் இருப்பதனால் அவற்றைப் பலரும் விரும்பிப் பெறுவர்.

(ஜனாப். ஏ. எல். பஷீர், பிரதம நம்பிக்கையாளர், பள்ளி வாசல், இலுக்குச் சேனை)

10. மோஹினி புரம் :

அம்பாறை வீதி 5ம் கட்டை ஆலிம் நகருக்கு அண்மையில் இது உள்ளது. சுமார் 25 வருடங்களாக முஸ்லிம், தமிழ் மக்கள் குடியேறியுள்ளனர். கரும்புக் காலைகளிலும், வயல்களிலும் வேலை செய்து வந்தவர்கள் இங்கு வசிக்கின்றனர். மரக்கறித்தோட்டங்கள் செய்தல், மந்தை வளர்ப்புத் தொழில் ஆகியவற்றில் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

தண்ணீர்த்தட்டுப்பாடு மிக மோசமாய் உள்ளது. குடி நீருக்குக் கூட வசதியில்லாத நிலைமையில் மக்கள் உளர். ஆலிம் நகர் மக்களும், இவர்களும் பரஸ்பரம் உறவு கொண்டாடி வருகின்றனர். வணக்கத்தலங்கள், பாடசாலை மற்றும் தேவையான அலுவலகங்கள் எதுவும் இங்கில்லை. இம்மக்களின் வாழ்க்கையில் எந்த வகையான முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை. பௌதீக வளங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள இவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கவில்லை. நமக்கும் எதிர் காலத்தில் வாழ்வு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் மக்கள் தொழிற் படுகின்றனர். இப்பகுதிக் கரும்புகளை வெட்ட ஆரம்பத்தில் பல குடும்பங்கள் அமர்த்தப்பட்டன. அவர்கள் ஓர் இடத்தில் வசித்தனர். அக்குடும்பங்களில் எழில் மிக்க சிலவாலைக் குமரிகள் காணப் பட்டனர். அவர்களால் கவரப்பட்ட சிலர் அவர்களை மோஹினி என அழைத்தனர். அதன் காரணமாக அவ்விடம் மோஹினிபுரம் என்ற பெயரைப் பெற்றது என ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர். இன்னொரு சாரார் அவ்விடத்தில் ஒரு பெண்குழந்தை முன்னர் அடக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் அதன் காரணமாக வெள்ளையடுத்த ஓர் அழகிய மாது மோஹினிப் பசாக உருவில் அடிக்கடி தோன்றித் தனது பிள்ளையைத் தரும் படி சிலரிடம் கேட்டுள்ளதாகவும், அப்பெண்ணின் அழகை வர்ணிக்க முடியாதென்றும், சிலர் அப்பெண்ணைக் கண்டு திகிலடைந்ததாகவும் கூறுகின்றனர். அதனாலேயே மோஹினிபுரம் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது என்ற ஒரு கருத்தையும் இவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இவை இன்னும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

(ஜனாப். எம். கே. ஹுசைன் ஜிப்ரி, மின்னிணைப்பாளர், அக்கரைப்பற்று -02.)

2. ஆலையடி வேம்புப் பிரதேச செயலகப் பிரிவிலுள்ள கிராமங்கள் :

01. கருங்கொடித் தீவு தமிழ்க் குறிச்சிகள்
02. ஆலையடி வேம்பு
03. நாவற் காடு
04. வாச்சிக் குடா
05. சின்ன முகத்துவாரம்
06. கண்ணகி கிராம(புர)ம்
07. அளிக்கம்பை
08. கோளாவில்
09. பனங்காடு
10. சின்னப்பனங்காடு

1. கருங்கொடித்தீவு தமிழ்க் குறிச்சிகள் :

இவ்வூர் 7, 8ம் குறிச்சிகளில் பல வருடங்களாகவும் 9ம் குறிச்சியில் சில வருடங்களாகவும் தமிழ் மக்கள் செறிவாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். பல கோவில்கள், பாடசாலைகள், தேசிய பாடசாலை, வெளிவாரிக் கல்வி நிலையங்கள், நீதிவான் நீதி மன்றம், மிருக வைத்திய சாலை, விவசாயக் கேந்திர நிலையம், மன்னன் குளம், தென்னந் தோட்டம், அதிரடிப்படையினரின் பிரதான முகாம், பௌத்த விகாரை, சிங்கள மகா வித்தியாலயம் முதலியன இப்பிரிவில் அடங்குகின்றன. 8ம் குறிச்சியை ஊடறுத்துச் செல்லும் சாகாமக் குளப் பாதையிலுள்ள சந்தைச் சதுக்கத்திற்கண்மையில் நகரப்பாங்கான கடைத் தொகுதி காணப்படுகின்றது. இப்பகுதியிலுள்ள சாரதாத் தியேட்டர்ச் சூழல் 1985ல் ஏற்பட்ட உரிமைப் போராட்ட அவலங்களுக்குப் பின் ஒரு சந்தையாகவும், பிரதான இடமாகவும் காணப்படுகின்றது.

2. ஆலையடி வேம்பு :

1930களில் உயர் திரு. எம். எஸ். தருமரத்தினம் வண்ணியனார் அவருடைய தென்னந் தோட்டத்தில் தமிழ் மக்களைக் குடியேற்றினார். இங்குள்ள மக்கள் மரவள்ளிச் சேனை, மரக்கறி உற்பத்தியில் ஆர்வம் காட்டினர். சனப்பெருக்கத்தின்

பின் பல வழிகளிலும் இக்கிராமம் முன்னேறியது. ஆலையடி வேம்புப் பிரதேச சபைப் பிரிவில் பிரதேசச் செயலாளர் பணியகம், கோவில், பாடசாலை, தர்மசங்கரி விளையாட்டுத் திடல் முதலியன உள்ளன. இங்குள்ள திருநாவுக்கரசு வித்தியாலயம் 16. 05. 1952ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

3. நாவற் காடு :

1959ல் மக்கள் குடி வந்தனர். பல்வகைத் தொழில்களையும் செய்து வரும் தொழிலாளர்கள் இங்குள்ளனர். கமத்தொழில், சேனைச் செய்கை ஆகியன பிரதானமானவை. நாவல் மரங்கள் நிறைந்து காணப்பட்டதால் நாவற் காடு எனப் பட்டது. பாடசாலை, கோவில் என்பன உள்ளன. மகாசக்தி சிக்கனக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினால் கோழி வளர்ப்பு ஊக்குவிக்கப்பட்டுள்ளது. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் சிலரும் இங்குள்ளனர். இது ஒரு முன்னேற்றமான கிராமமாகும்.

4. வாச்சிக் குடா :

பள்ளியடி (கருங்கொடித்தீவு) க் குளத்தின் அண்மையிலுள்ள கிராமமாகும். 1960ல் ஆரம்பக் குடியேற்றம் ஏற்பட்டது. இங்குள்ளவர்கள் விவசாயம், கைத் தொழில்களில் ஈடுபாடு காட்டுகின்றனர். வாழ்க்கை வசதிகள் குறைவு. மக்கள் சிநேக பூர்வமாக வாழ்கின்றனர்.

5. சின்ன முகத்துவாரம் :

1950தில் காலி மாத்தறைப் பகுதிச் சிங்கள மீனவர்கள் கடலோரத்தில் வாடிகள் கட்டி மீன் பிடித்தனர். அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த ஜனாப். அலித்தம்பி எனும் வியாபாரி இவர்களுக்குப் பொருள்களை விற்பார். அதன் விளைவாக அவர் இங்கு நிரந்தரமாகக் குடியேறினார். அவரைத் தொடர்ந்து இன்னும் பல முஸ்லிம் குடும்பங்கள் வதிவிடங்களை அமைத்தனர்.

அரசாங்கக் காணியில் பல வருடங்களாகக் குடியேறிய இம்மக்களுக்குக் காணி உரித்துச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. காலக்கிரமத்தில் சிங்கள மீனவர் அங்கிருந்து வெளியேறினர். அதன் பின் 1958களில் கண்ணாம்புத் தொழிலாளர்கள் குடி வந்தனர். 40ம் கட்டைப் பிரிவில் இது நிகழ்ந்தது.

கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள், பாடசாலை முதலியன இங்குள்ளன. பறங்கியர் சிலரும் உள்ளனர். இக்குடியிருப்பு 40ம் கட்டையிலிருந்து சின்ன முகத்துவாரம் அண்மை வரை விசாலித்துள்ளது. மீன் பிடியிலும் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

6. கண்ணகி கிராம(புர)ம் :

1965 ல் சேனை வெட்டிக் குடியேறிய சிலர் மேட்டு நிலப் பயிர்களைச் செய்தனர். 1970ல் இவர்களுக்கென ஒரு மாதிரிக் கிராமம் அமைக்கப்பட்டது. இதே காலத்தில் முஸ்லிம்களுக்கென புட்டம்பையிலும் வீடுகள் கட்டப்பட்டன. 1985ல் அசம்பாவிதங்களால் இவர்கள் அகதிகளாயினர். பின்னர் 1993ல் மீண்டும் இக்கிராமத்திற்குத் திரும்பினர். கண்ணகி வித்தியாலயம் 1970.05.01ல் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இங்கு 1994ல் இருந்து அதிரடிப்படைச் சோதனைச் சாவடி (STF Camp) இயங்கி வருகிறது. இங்கு தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு உள்ளது. குட்டை, கேணிகளிலேயே தண்ணீர் பெறப்படும்.

கிராமப்புற மக்கள் குட்டைகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கின்றனர்.

7. அளிக்கம்பை :

இது வனக் குறவர்களின் கிராமமாகும். இவர்களைப் பற்றிய விபரங்கள் வரலாறு எனும் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

குறவர் குடும்பம் அளிக்கம்பையில். காணப்படும் காட்சி

தலையடுக்குக் குடங்களுடன் நவநாகரிக உடைகளில் குறமக்கள்

8. கோளாவில் :

இதன் பூர்வீக நாமம் நாகர் முனை என்பதாகும் பறையடிப்போர் வாழும் கிராமமிது. இங்குள்ளவர்கள் மந்திர (மாந்திரிக) வாதிகளாகவும், பேயோட்டும் வைத்தியர்களாகவும் உள்ளனர். சிலர் கதேச வைத்தியத்தில் பேர்பெற்றவர்களாவர். கண்ணிப் பரிகாரி, வெள்ளையன் வைத்தியர், கந்தசாமி, காரணி, வேலன் பரிகாரி முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். நீர் வளம் நிறைந்த இந்த ஊர் களப்பு எனும் நீரேந்து பகுதியில் அமைந்திருக்கின்றது. இதன் தொடக்க காலத்தில் இலுப்பை மரம் அடர்ந்த சோலைக்குள்ளேயே இவ்வூரின் முதற் குடியிருப்பு ஏற்பட்டுள்ளதாக தரவுகள் உள்ளன. இவ்வூர் மக்கள் காடுகள் வெட்டுவதிலும், சேனைச் செய்கையிலும் திறமை சாலிகள் ஆவர்.

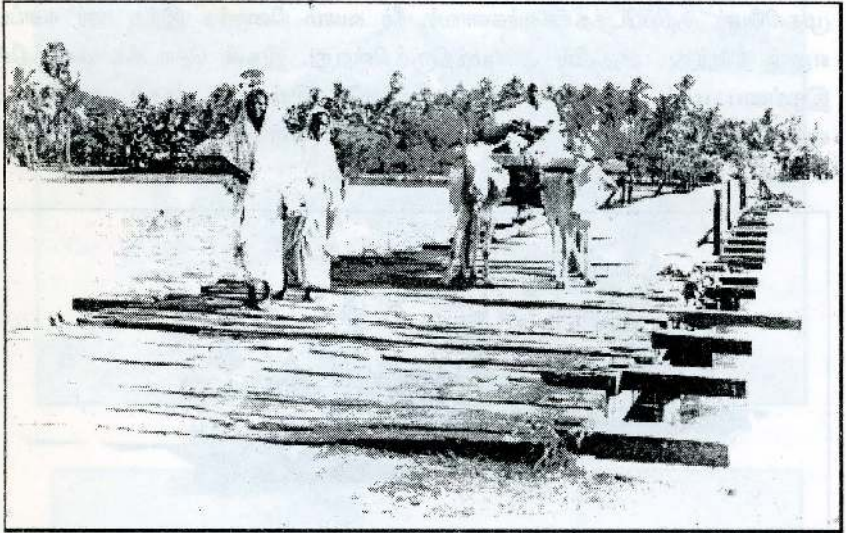

கமர் 50 வருடங்களுக்கு முன்னர் பனங்காட்டுத் தில்லையாற்றுத் துறையைக் கடக்கப் பாவிக்கப்பட்ட மர்படகு (Ferry)

9. பனங்காடு :

இது ஒரு பழைய கிராமமாகும். இயற்கை எழில் கொண்ட இக்கிராமத்தில் ஸ்ரீபாகபதீஸ்வரர் கோவில், (சிவன் கோயில்) என்பன உள்ளது. இங்குள்ள பாடசாலை 1936ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கோளாவிலையும் பனங்காட்டையும் தில்லையாறு

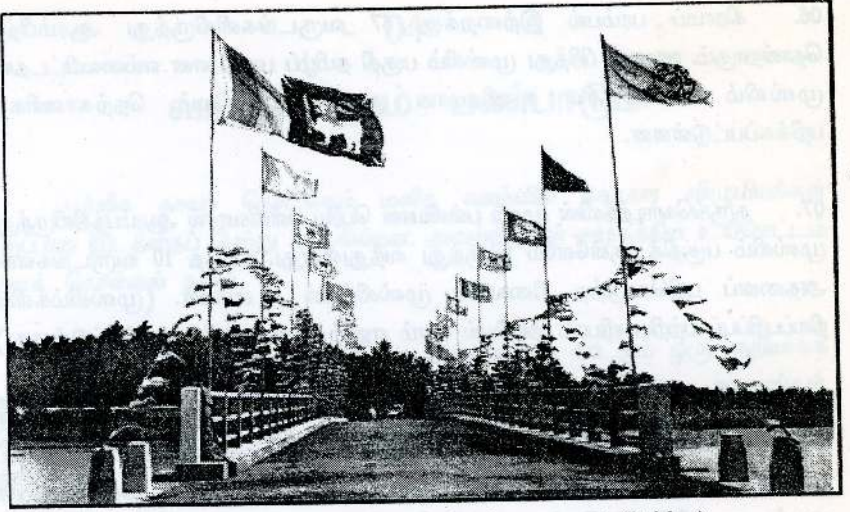
ஊடறுத்துச் செல்வதனால் இது தனிப்பட்ட கிராமமாக உள்ளது. இங்கு நிரம்பிய நீர் வளம் உண்டு. ஊரின் பக்கத்தே வேளாண்மை வயல்கள் உள்ளன. எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் உள்ளனர். மீன் பிடிப்பதில் அனேகர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இங்கு ஒரு துறை இருந்தது. பாலம் அமைக்கு முன் மரவோடம் (Ferry) இத்துறையில் போக்குவரத்துக்காக ஈடுபடுத்தப்பட்டது.

பனங்காட்டுத் துறையடியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பழைய மரப்பாலம்

10. சின்னப் பனங்காடு :

இது பனங்காட்டுக் கண்மையில் மேற் திசையில் உள்ள ஒரு கிராமமாகும். பக்கத்திலேயே வயல்கள் உள்ளன. சிப்பித்திடல், புட்டம்பை ஆகிய இடங்களுக்கு இதனூடாகச் செல்லலாம். பட்டினகர், கவடாப்பிட்டி ஆகியன இப்பிரதேசத்தில் உள்ள தீத்தையாற்றுக் கண்மையில் உள்ளன. பட்டினகர், கண்ணகியம்மன் கோயில் இப்பகுதியில் பிரசித்தமானது. விவசாயம், கைத்தொழில், தினச் சம்பள வேலைகளில் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பனங்காட்டுத் துறையிலுள்ள கொங்கிரீட் வாராவதி (Bridge)

குறிப்புகள் :

01. 1930 வரை 6 குறிச்சிகளைக் கொண்ட கருங்கொடித்தீவு முஸ்லிம் பிரிவும், இரு குறிச்சிகளைக் கொண்ட தமிழ்ப் பிரிவும் மாத்திரமே இருந்தன. இந்த எட்டுக் குறிச்சிகளுமே கருங்கொடித்தீவு அல்லது அக்கரைப்பற்றாகும்.
02. கடந்த சில வருடங்களுக்கு முன்பு 9ம் குறிச்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
03. 1930ல் முஸ்லிம் அலகில் பட்டியடிப்பிட்டியும் தமிழ் அலகில் ஆலையடி வேம்பும் ஏக காலத்தில் முதன் முதலாக தோற்று விக்கப்பட்டுள்ளன.
04. 1987. 05. 11 ல் அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேச எல்லை பிரிக்கப்பட்டது. அதன்படி முஸ்லிம் வலயம் கருங்கொடித்தீவு என்றும், தமிழ் வலயம் ஆலையடி வேம்பு என்றும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.
05. இதன்படி 10 கிராமங்களை முஸ்லிம் அலகும், இன்னும் 10 கிராமங்களை தமிழ் அலகும் கொண்டுள்ளது.

06. கிராமப் பரம்பல் இற்றைக்கு 67 வருடங்களிலிருந்து ஆரம்பித்த தொன்றாகும். ஊரைப் பிரித்து முஸ்லிம் பகுதி தமிழ்ப் பகுதி என எல்லையிட்டதால் முஸ்லிம் பிரிவுக்குரிய கணிசமான குடியிருப்பு நிலம், நெற்காணிகள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன.

07. கருங்கொடித்தீவின் முதற் பள்ளியான பெரிய பள்ளிவாசல் ஆரம்பத்திலிருந்து முஸ்லிம் பகுதிக் குள்ளேயே இருந்து வந்துள்ளது. கடந்த 10 வருடங்களாக அதனைப் பறிகொடுத்த நிலையில் முஸ்லிம்கள் உள்ளனர். (முஸ்லிம்களின் நிலப்பறிப்புப் பற்றிய விபரம் அரசியல் களம் எனும் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது).

08. புதிய குடியிருப்புகளின் தோற்றம் இயற்கையை அழிப்பனவாய் உள்ளன. காடுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. ஆறுகள் மூடப்படுகின்றன. சில திசை திருப்பப் படுகின்றன. சூழல் மாசடைகின்றது. நிலம், நீர், காற்று என்பன மிக வேகமாக அசுத்தமடைகின்றன. இயற்கைவளம், பௌதீகவளங்கள் என்பன பொதுச்சொத்து. அடுத்து வரும் தலைமுறைக்குச் சொந்தமானது. இவ்வழிவுகள் தொடர்ந்தால் நாகரிகத்தின், அறிவியலின் அடைவுகளை அனுபவிக்க மக்கள் இல்லாத அல்லது மக்களுக்கு முடியாத நிலை ஏற்படலாம்.

09. இங்குள்ள சனப்பரம்பலுக் கேற்றவாறு, விஷேடமாகப் பழைய கிராமமான 6 குறிச்சிளைக் கொண்ட கருங்கொடித்தீவின் சனப்பெருக்கத்திற்கமைய நிலப் பற்றாக்குறை மிக நெருக்கடியாய் உள்ளது. வீடு வளவுகள் சீதனமாய்க் கொடுத்தல், தனிக் குடித்தன வாதம், பொருளாதார விருத்தி என்பனவற்றிற்காக விரைவில் பல குடியேற்றங்கள் உருவாக வேண்டியது மிக முக்கியமாகும்.

10. பழைய கிராமங்களில் பல வாழ்க்கை வசதிகளோடு சிறப்பாக வாழ்ந்த மக்கள் எதிர்காலத் தேவை கருதி புதுக் கிராமங்களைத் தோற்று வித்தாலும் தண்ணீர், மின்சாரம், வைத்தியம், கல்வி, தொழில், கலாசார மரபுகளைப் பேணல் முதலிய வசதிகள் இலகுவில் கிடைப்பதில்லை. இதனால் குடியேற்ற முயற்சிகள் சில கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. எது எவ்வாறிருப்பினும் இவர்கள் கல்யாணப் பெருக்கம் காரணமாக வாழ்விடம் தேடி வெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளனர்.

வாழ்வியலும் பண்பாடும்

பூர்வீக காலந் தொடக்கம் மனித வாழ்வில் கலாசார விழுமியங்கள் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று வருகின்றன. அவற்றை ஒர் சமூகத்தின் உயிரோட்டம் எனக் கொள்ளல் தகும்.

உலகிலுள்ள மனித இனங்களை அடையாளம் காட்டும் ஒரு குறியாகக் கலாசாரம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள் தெரிகின்றன. திருமணம், சமய ஆசாரங்கள், தொழில் முதலியன ஒவ்வொரு குழுக்களினதும் தனித்துவத்தைச் சார்ந்து நிற்கின்றன.

ஒரு சமூகம் தனித்துவமுள்ளதாக விளங்குவதற்கு உதவும் செயற்பாடுகள், ஏதுக்கள், சம்பிரதாயங்களையே நாம் பண்பாடு அல்லது கலாசாரம் எனக் கணிக்கின்றோம். சமூக மாற்றங்கள் அல்லது மரபு வழி மாற்றங்கள் நிகழும் போது வாழ்க்கையின் அடிப்படை நிலைப்பாடுகளும் மாற்றமடைகின்றன.

பொருள் வளம், சமூகப் பிறழ்வுகளால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மனித நடத்தையையும், பண்பாட்டு நெறிகளையும் திரிபு படுத்துகின்றன. அறிவியல் மேம்பாடு, கல்விப் புதுமை, உற்பத்தித் திறன் வளர்ச்சி, சிந்தனைச் செறிவு போன்றவை கலாசாரத்திலும் எண்ணங்களிலும் புதுப்புது வடிவங்களைக் காட்டி நிற்கின்றன. கற்காலத்திலிருந்து இன்றையக் கணனி (Computer) யுகம் வரையும் மனித வாழ்க்கைப் பரிமாணம் நம்மை அசத்தி விடக் கூடிய அளவுக்குக் கூர்மை கொண்டுள்ளது. பல்வகை மாற்றங்கள் பண்பாட்டின் தாக்கங்களாகத் தொழிற் படுகின்றன. இங்கு நாம் குறிப்பிடும் சில செய்திகள் பல தசாப்த ஆண்டுகள் பழைமையானவை. ஒரு சில செய்திகள் சுமார் ஐம்பது வருட கால நிகழ்வைக் கொண்டவை. சில மறைந்து விட்டன. இன்னும் சில நடைமுறையில் உள்ளன. வேறு சில அருகி வருகின்றன. இவற்றினடிப்படையில் அக்கரைப்பற்றின் பண்பாட்டு முதுசொம்களின் அடைவுகளைப் பார்ப்போம்.

மன நிம்மதியில்லாத வாழ்வென்பது மிகவும் வேதனையான பரிதாப நிலையாகும். நம்மூரில் அக்காலத்தில் நல்லதொரு வாழ்க்கைக் கட்டமைப்பும், ஒழுக்கமும் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அவர்களின் சிறந்த பண்பாடுகள் எமக்குப் பெருமை தந்துள்ளன.

நவீன நாகரிகத்தின் தாக்கம், போலிப் புகழ், புதுமை மயக்கம், மேட்டுக்குடிக் கர்வம், மேலாதிக்கம், வக்கிரத்தன்மை முதலியவற்றின் பிடியிலிருந்து நாம் விடுபட்டாலொழிய நமதும், நமது வழித் தோன்றல்களினதும் வாழ்வு சிறக்காது என அவர்கள் நம்பினர். அதற்கேற்ப ஒழுகினர்.

முன்னேற்றம், சமூகச் சீர்திருத்தம், நவீன தத்துவம், மற்றும் புதுமைகளின் பேரால் எமது விழுமியங்கள் வீணடிக்கப்படக் கூடாது என்ற ஆதங்கம் அவர்களுக்கிருந்தது. ஒழுக்கமில்லாத ஒரு சமூக அமைப்பு உணர்ச்சி பூர்வமான தொழிற்பாட்டில் இருக்குமேயன்றி அறிவோடிசைவு பெற்ற மேலாண்மைக் குழுமமாக உயர்ந்து செல்ல முடியாதென்பது உலகறிந்த உண்மை.

இந்த அடிப்படையிலமைந்த கட்டுக் கோப்பான ஒரு பஞ்சாயத்தின் மேற்பார்வைக்கு அவர்கள் உட்படுத்தப் பட்டிருந்தனர். தலைவரின் ஆணைக்குக் கட்டுப் பட்டனர். பள்ளிவாசல்கள், கோயில்கள், தேவாலயங்கள் போன்ற வணக்கஸ்தலங்களில் இப்பஞ்சாயத்தின் செயற்பாடு இருந்தது. இது ஒரு சமரச சன்மார்க்க சபையாகும். இச்சபையின் ஆளுமை ஊர்மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததால் எதிர் விளைவுகள் மிக அரிதாகவே இருந்தன.

பலவித முறைப்பாடுகள். முரண்பாடுகள், வழக்குகள் பஞ்சாயத்தாரால் விசாரிக்கப்பட்டன. இச் சபையின் தீர்ப்புப்படி மக்கள் நடந்தனர். இப்பஞ்சாயம் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு நீதி மன்றாகவும், பொது நல அமைப்பாகவும், இணக்க சபையாகவும் தொழிற்பட்டது. குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். திருமணம், மரணம் வேறு கலாசார, மரபு வழிப்பாரம்பரியச் சடங்குகளில் இவர்கள் கலந்து நடைமுறைப் படுத்துவதால் சமூகச் செல்வாக்கு உயர் நிலையில் இருந்தது பல குடும்பங்களின் கல்யாண விடயங்களைக் கூட நடத்தும் பொறுப்பும் இவர்களுக்கிருந்தது.

விஷேடமாக மணமகன், மணமகள் தெரிவில் இவர்களின் பங்களிப்பு நிறைய இருக்கும் பிள்ளையைப் பெற்றவர்களைப் பார்க்க இவர்களே கல்யாண விடயத்தில் அதிக கரிசனை காட்டுவர். இன்ன பெண்ணுக்கு இன்ன மாப்பிள்ளை அல்லது இந்த மாப்பிள்ளைக்கு இந்தப் பெண் என்ற முடிவை இவர்கள் எடுப்பர். அதற்கு மாற்று முடிவிருக்காது. அவரவர் தோதுக் கேற்றாற் போல் திருமணம் நடை பெறும். மணவிலக்குகள் மிக அரிது. விவாக வீட்டில் கிராமமே திரண்டிருக்கும். ஒவ்வொருவரும் தத்தமது வீடுகளிலேயே திருமணம் நடைபெறுவது போன்ற மகிழ்ச்சியில் இருப்பர்.

திருமணத்திற்குத் தேவையான பொருள்கள், தளபாடங்கள், ஆபரணங்களை மக்கள் தாமாகவே முன்வந்து கொடுப்பர். விவாகம் முடிந்து 10 நாட்கள் கழிந்ததும் உரிய சாமான்களை கொடுத்தவர்களே வந்து பெற்றுச் செல்வர்.

● ஆடைகள் :

பெண்கள் உடல் முழுவதையும் மூடக் கூடிய ஆடைகளை அணிவர். இஸ்லாமிய உடையான "பர்தா" (குப்பாயம்) அணிவதற்குப் பதிலாக இதை அணிந்தார்கள். கன்னிப் பெண்கள் கம்பாயம், றவிக்கை அணிவர். பழைய காட் கம்பாயம் அதிகமாகப் புழக்கத்தில் இருந்தது. உடலைக் காட்டும் மெல்லிய ஆடைகளை அணிவதில் தயக்கம் காட்டினர். இரு றவிக்கைகளுக்கான இரு துண்டுச் சீலைகளைச் சேர்த்து தைத்து அணிபவர்களும் இருந்தனர். அதற்குப் "போறம் போட்ட சட்டை" எனப் பெயர்.

பாவாடை, உள்ளாடை, பிரா (மார்புக் கச்சை) கிமோனா, சல்வார், சட்டை, அபாயா, ஜீன்ஸ், கட்டைப் பாவாடை, மெக்ஸி, நைற்றி (இரவு ஆடை) ரைட்ஸ் (இறுக்க உடை) முதலியவற்றை அக்கால மக்கள் அறிந்திரார். சீத்தை, சோமன், வெள்ளைப் புடவை, பச்சை வடம், கருக்குப்பணி, பூச்சி சிலக் என்பன புழக்கத்தில் இருந்தன. அவற்றைப் பின்வருமாறு அழைப்பர். அவையாவன :

பால் சோமன், வாப்புனாச் சீத்தை, மாடாவண்ணச் சோமன், நார்ப்பட்டுச் சோமன், கோப்பிக் கொட்டைச் சீத்தை, அத்திராசிப் புடவை, ஏழுடுக்குச் சோமன், பச்சை வடச் சோமன், தோம்பு (சிவப்பு)ப் புடவை, நிறப்பணிச் சோமன்,

டிங்கிரிப் புடைவை, காரைக்கால் சோமன், அரையடுக்குச் சோமன், முக்காலடுக்குச் சோமன், சந்திரப் பட்டுச் சோமன், அறமணமூட்டுச் சோமன், சட்டின் சீத்தை, தறுப்பாள் புடைவை, காரிக்கன் புடைவை, சல்லாச் சீலை என்பனவாகும்.

பெண்கள் முக்காடு போடும் பாரம்பரியத்தைக் கடைப்பிடித்தனர். பர்தர் எனும் இஸ்லாமியச் சீருடை (Uniform) க்கும் பதிலாகவே முக்காடு போட்டனர். ஏழு வயதுப் பெண்கள் கூட முக்காடு போட்டிருப்பர். பெரிய மடி வைத்துச் சேலை அணிவர். முந்தானைத் தொங்கல்களில் காசுகளை முடிவர். முதுமகள் பெரும்பாலும் மான்பட்சி, அப்பிள் அடையாளங்களைக் கொண்ட தூய வெள்ளைச் சேலைகளை அணிவர். அறக்ஸ் எனும் வெள்ளைச் சீலையும் புகழ் பெற்றிருந்தது.

1. குடும்ப அமைப்பு :

ஒரு குடும்பம் உயிரியல், சமூக அம்சங்களைக் கொண்ட ஒரு குழுமமாகவும், இல்லத் தொடர்பு, பிள்ளைப்பேறு, பிள்ளைவளர்ப்பு, என்பன உயிரியல் கூற்றில் அடங்குவன. சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், உணர்வுகள் என்பன இதிலுள்ள சிறப்பம்சமாகும்.

மனித இனம், பெருகிவரக் குடும்ப அமைப்பு இன்றியமையாதது. குடும்பத்தை அவசியமான ஓர் அமைப்பென இஸ்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பில் அக்காலத்தில் முதியவர்கள் குழந்தைகளைப் பராமரித்தனர். ஏனைய தொழில்களை வளர்ந்தவர்கள் கவனித்தனர். இவ்வழக்காறு இன்று அருகி வருகிறது. சில வருடங்களுக்கு முன்னிருந்து அக்கரைப்பற்றில் தனிக் குடும்ப உந்தலே காணப்படுகின்றது. தனிநபர் வாதம், தாராள சுதந்திரம், இறையச்சமின்மை, சுயநலம், நாகரிகத் தாக்கம் என்பன தனிக்குடும்ப அமைப்பை ஊக்குவிக்கின்றன.

புதிய சமூகப் பொருளாதார நிலை, கூட்டுக் குடும்ப முறிவுகள், உரிமை, வியாபாரங்கள் என்பனவும் தனித்து வாழ்வதற்குப் பிறிதொரு காரணியாகும். சமூகவியல் ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி நமதூர்க் குடும்ப அமைப்பைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

- குடும்பங்கள் பல சிறிய அமைப்பாக மாறி வருவது தவிர்க்க முடியாதது. இது காலத்தின் கட்டாயம்.
- பல்வேறு தேவைகளுக்காக பிறவூர், வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய வாழ்க்கை நிலை.
- வயது வந்தோரின் ஆலோசனையை ஏற்று, அவர்களின் உதவி ஒத்தாசை களுடன் வாழ்ந்து வந்த குடும்பங்கள், காலக்கழிவில் வளர்ந்த ஆண், பெண் பிள்ளைகளது விருப்பு வெறுப்புகளின் படி நடக்க வேண்டிய வாழ்வியல் மாற்றம் எனலாம்.

இந்தப் பிறழ்வுகள் கால விரைவில் குடும்பங்களை முறித்து அன்பு, ஆதரவுகளுக்கும் ஊறு விளைவிக்கின்றன. இந் நிலைப்பாட்டைக் கடந்த 40 வருடங்களாகக் காணமுடிகிறது. இது நாகரிகத்தின் பரிணாமமாகும். என்பதைக் காட்டுவதாகவும் அமைகின்றது. அன்று ஒரு குடும்பத்தின் இன்ப, துன்பங்களிற் பங்கேற்கப் பலர் இருந்தார்கள். பல குடும்பங்களும் இருந்தன. இன்று அந்த நிலை அருகி வந்து அவரவர் குடும்பமும் அவரவர் பாடும் என்ற நிலையைத் தொற்றுவித்து வருகின்றது. சன அடர்த்தியும், பொருள், பண்டங்களின் பற்றாக்குறையும், வேண்டாச் செயல்களும், தனியாள் முனைப்பும் குடும்பச் சிதைவுக்கு மேலும் காரணங்களாய் அமைந்துள்ளன.

எது எப்படி இருப்பினும் அக்கரைப்பற்று மக்களிடையே ஊர்ப்பற்று, சமூகப்பற்று, தியாக மண்பாங்கு மற்றவர்களுக்கு உதவுதல், விருந்தோம்பல் மற்றும் பல கலியாண குணங்கள் காணப்படுவது ஊரின் பாரம்பரிய மரபை எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளன.

2. பண்பாட்டு மரபு :

பண்பாடென்பது மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் சம்பந்தப்படுகின்ற பல செயல்களை உள்ளடக்கியதாகும். என்பதை அறிந்தோம்.

நம்பிக்கைகள், சமூகப் பெறுமானங்கள், சமய அனுட்டானங்கள், உணவு, உடை மற்றும் ஏனைய விழுமியங்களும் இதிலடங்கும்.

ஒரு சமூகத்தின், இனத்தின் சகல வாழ்க்கை நெறிகளுமே பண்பாட்டின் ஊடகமாக விளங்குகின்றன. அந்த வகையில் இங்குள்ள மக்களின் பண்பாடு சம்பந்தப்பட்ட செயற்பாடுகளைப் பின்வருமாறு வகுக்கலாம் :

- கோட்பாடு ரீதியானவை.
- சமயக் கிரிகைகள் சம்பந்தமானவை.
- நம்பிக்கைச் செயற்பாடுகள்.

எடுத்துக் காட்டாக இப்படிக் குறிப்பிடலாம் :

- கோட்பாட்டு ரீதியான செயல்கள் : திருமணம், தாலி கட்டல், பிள்ளைப் பேறுச் சடங்கு, பூப்பு நீராட்டல்.
- சமயக் கிரியை சம்பந்தமானவை : ஹதீதுக் களரி, பெருநாட் செயற்பாடு, சுத்னா (விருத்த சேதனம்) வைபவம், கோயிற் சும்பாபிஷேகம்.
- சுய நம்பிக்கைச் செயற்பாடு : தாய்மாருக்கு மடை வைத்தல், நேர்ச்சை வைத்தல், மாந்திரிக வசியம், கொம்பு முறித்தல், முதலியன.
- இவை சார்பான பல கருமங்களைப் பார்ப்போம் :

3. முஸ்லிம்களின் கல்யாணம் :

முஸ்லிம்கள் ஒரு தனித்துவமான இனத்தவராவர். அவர்களுக்கென்று வாழ்வியலின் எல்லா அம்சங்களிலும் பிரத்தியேகமான சட்ட வரையறைகள் உள்ளன. இச்சட்டங்களின் மூலகர்த்தா அல்லாஹ் ஒருவன் மாத்திரமே ஆவான்.

இச்சட்டத்தின் படி நடக்காதவர்கள் இறைவனாற் தண்டிக்கப்படுவார்கள். இறை சாபமும் ஏற்படும். இக்கட்டுக் கோப்புக்கமையத் "திருமணத்திற் கென" ஒரு கட்டமைப்பு உண்டு.

1. திருமணத்தின் பர்முுகள் (கட்டாயக் கடமைகள்) :

ஐந்து கடமைகளை இஸ்லாமியத் திருமணம் உள்ளடக்கியுள்ளது. அவை, மனைவி, கணவன், வலீ, இரு சாட்சி (முஸ்லிம்கள்) ஈஜாப் - கபூல் மொழிதல் என்பனவாகும். முஸ்லிம் பெண் அல்லது கலப்பற்ற வேதக்காரப் பெண்ணாக இருப்பது ஷர்த்தாகும். இவர்களை மணம் முடிக்கலாம்.

2. மணப் பெண்ணுக்குரிய மஹர் (வெகுமதி) :

பெண்ணுக்குரிய 'மஹர்' என்னும் தொகையை மாப்பிள்ளை கொடுப்பது வாஜிப். வலீ காரரால் கைப்பிடித்துக் கொடுக்கப்பட்டு முதலாவதாக மணமக்கள் நேர் நேராய்ப் பார்க்கும் போது மாப்பிள்ளை பெண்ணுடைய முன்னெற்றி முடியைப் பிடித்து இருவரும் பாறக்கல்லாஹு லிகுல்லிம் மின்னா பீ சாஹிபிஹி (நம்மிலிருந்து ஒவ்வொருவருக்கும் மற்றவருடைய விடயத்தில் அல்லாஹ் பறக்கத்துச் செய்வானாக) என்று ஒதிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பின்னர் அவர்கள் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடலாம். இவையே ஒரு இஸ்லாமியத் திருமணத்தின் சிறப்பம்சங்களாகும்.

3. பாரம்பரியச் சடங்குகள் :

மேற் காட்டப்பட்ட விதிகளைத் தவிர அவற்றிற்கு மேலதிகமாகச் செய்யும் கலியாணச் சடங்குகள் முஸ்லிம்களிடம் பல இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. தவிர, பல்வகைச் சமூகத்தவரிடமும், பாரம் பரியமாக நடை பெற்றுவரும் சம்பிரதாயங்களும் பல உள்ளன. அந்த வகையில் அக்கரைப்பற்றி (கருங்கொடித்தீவி)ல் சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன்பு நடைபெற்ற திருமணத்தைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

4. மணமகன், மணமகள் :

ஒரு கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டிய நிலைப்பாட்டின் போது, பெண் வீட்டாரே மாப்பிள்ளையைக் கேட்டுச் செல்லும் ஒரு மரபு இப்பகுதியில் பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றது. பெண் பகுதியிலுள்ள முக்கியஸ்தர்களின் ஒத்தாசையுடன் மாப்பிள்ளை ஒழுங்கு செய்யப்படுவார். பின்னர் ஒரு நல்ல நாளில் பெண் திறத்தார் மாப்பிள்ளை வீடேகி மாப்பிள்ளையை, பேச்சு வார்த்தை மூலம் உறுதிப் படுத்துவர். இதற்குத் 'திட்டக் கட்டல்' எனப்படும்.

5. இரு வீட்டார் உறவு கலத்தல் :

மாப்பிள்ளை திட்டக்கட்டிய பின் இரு திறத்தாரும் உணவு பலகார வகை, அன்பளிப்புப் பொருட்கள், மற்றும் உபசரிப்புக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதன் மூலம் உறவுகள், ஒத்தாசைகள், அன்புப்பிணைப்புகளை வளர்த்துக் கொள்வர்.

அக்கால கட்டத்தில் மாப்பிள்ளை விஷேட உடுதுணிகள், பரிசுப்பொருட்கள், வேறும் அன்பளிப்புப் பொருட்களைப் பெண் வீட்டாருக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களை மகிழ்விப்பார். பெருநாட்கள், விஷேட நாட்களில் அறுகவை விருந்துகளை இரு வீட்டாரும் ஒருவருக்கொருவர் அனுப்பி வைத்துச் சொந்தம் கொண்டாடுவர்.

6. கலியாண ஆயத்தங்கள் :

திருமண நாளை இரு பகுதியினரும் சேர்ந்து தீர்மானிப்பர். சுப முகூர்த்தம் பார்த்தே இந்நன்னாளள் குறிக்கப்படும். மணமக்கள் வீடுகளில் கலியாண வேலி கட்டல், வளவுக்குள் கடற்கரை மண் பரவுதல், பந்தல் போடுதல், வீட்டலங்காரம், நெற்குற்றல், பாக்குச் சீவல், பலகாரம் பொரித்தல், மான், மரை இறைச்சிகளுக்கான வேட்டையாடும் ஒழுங்கு, தரமான வாழைக்குலைகளைச் சேகரித்தல், பால், தயிர், நெய், தேன் மற்றும் பல்வகைப் பண்டங்களை வாங்குதல் என்பன நடைபெறும்.

மாவிடித்தல், தட்டி கட்டி இறைச்சி காயவைத்தல், வீட்டுச் சூழலைத் துப்புரவு செய்தல், வண்டியில் விறகுக் கட்டைகளை ஏற்றிவரல், பாத்திரங்களை மினுக்குதல், தேய்த்துச் சுத்தம் செய்தல், போன்ற பணியில் இளவயதினரும், வாலிபர்களும், மங்கையரும் ஈடுபட்டு இருப்பர். வீடு வளவெல்லாம் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் கேட்கும்.

7. கலியாண அழைப்பு :

அக்காலம் "வட்டா வைத்தல்" எனும் மரபு பேணப்பட்டது. வெண்கல வட்டாவில் வெற்றிலை ஏழு, பாக்கு ஏழு வீதம் வைத்து பள்ளி மரைக்காயர் மார், குடும்பப் பெரியார்கள், உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் முதலியோர் அழைக்கப்பட்டனர். வட்டாவின் காவில் கட்டப்பட்ட வெள்ளைச் சீலைத் துண்டால் வெற்றிலை, பாக்குவட்டா மூடப்பட்டிருக்கும். அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு வட்டாவைக் கொடுப்பர். குடும்பப் பெரியார்களிடம் பெண், மாப்பிள்ளையின் பெற்றோர் நேரில் சென்று அழைப்பு விடுப்பதும் ஒரு வழக்கமாக இருந்தது. அந்தந்தப் பள்ளிவாசல்களில் கடமையாற்றும் பெரிய மரைக்காயர், மரைக்காயர்மாள்

பேஷ்இமாம், லெப்பை, முஅஸ்ஸின், அதிகாரி ஆகியோர் கட்டாயம் அழைக்கப்படுவார்கள். தமிழ்ப்பகுதிக் கோயிற் தலைவர்கள், நண்பர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்படும்.

8. முஸ்லிம், தமிழ்க் கலாசாரக் கலப்பு :

தமிழ் மக்களின் கலியாணம், சாமர்த்தியச் சடங்கு, விசேடதின நிகழ்வுகள், மரணம் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகளில் முஸ்லிம் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களின் விவாகம், விருத்த சேதனம், கந்தூரி, கொண்டாட்டம், பெருநாள், விஷேட நிகழ்வுகள் மற்றும் மையத்து வேளை ஆகியவற்றில் தமிழ் மக்களும் கலந்து இன்ப, துன்பங்களை அனுபவிப்பதும் பல வருடங்களாகப் பாரம்பரியமாக நடைபெற்று வரும் முன்மாதிரியான சம்பவங்களாகும்.

அக்கரைப்பற்றுப் பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம், தமிழ் மக்களாகிய இரு இனத்தவர்களுக்குமிடையில் கோட்பாடு ரீதியான, ஒப்புரவுத் தாக்கத்தை அடிமொன்றிய கலாசார மரபு, பாரம்பரியமாகக் கலந்து, இரு சமூகத்திற்குமிடையில் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருவது மேற் சொல்லப்பட்ட உறவு கலத்தலின் பார்ப்பட்டதாகும் என அறியத்தக்கதாக உள்ளது.

9. திருமண நாளின் நடப்புகள் :

அன்று மணவறைச் சோடினையில் இறுதிக்கட்டமாகையால், உறவு முறைப் பெண்கள் அவ்வறையில் அலங்காரத்தில் அதிக கவனம் எடுப்பர். ஏழு வகையான வடிவமைப்புக் கொண்ட ஏழு வண்ணப்பாய்கள் கட்டிலில் விரிக்கப்படும். வெட்டிவேர் எனும் இலாமிச்சையால் தயாரிக்கப்பட்ட வாசனை வீசும் இரு விசிறிகளும் கட்டிற் தலைமாட்டில் வைக்கப்படும். நிறைகுடமும் அழகாய்த் தெரியும்.

கலியாணத்திற்கு வருகை தந்தவர்கள் சாப்பாட்டுக்காக இருத்தப் படுவர். நெய்ச்சோறு, சாதாரண சோறு, இறைச்சிக்கறி, பொரியல், மரக்கறி, புளியாணம், தயிர், வாழைப்பழம், சீனி, கற்கண்டு, முதலியன பெரும்பாலும் கலியாண விருந்தில் இடம்பெறும். கரையலுக்காக வெண் சோறு வைப்பது வழக்கமாகும்.

பின்னேர வேளைகளில் பெண்ணின் மச்சி முறைக்காரி பெண்ணுக்கும், மாப்பிள்ளையின் அண்ணி (காக்காவின் மனைவி) நெருங்கிய உறவுக்கார மதினி ஆகியோர் மாப்பிள்ளைக்கும் 'மருதோன்றி' யைப் பல வடிவங்களில் இடுவர். பெண்களின் குரவை ஒலியும், பட்டாஸ் வெடிச்சத்தமும் பலநிகழ்வுகளின் போது அடிக்கடி ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்.

பெண் வீட்டுக்கு மருதோன்றி கொண்டு வரும் பெண் குழுவினரைப் பெண் வீட்டிலிருந்து ஒரு கூட்டம் சென்று பெண்வீட்டுக்கண்மையில் வரவேற்று அம்மருதோன்றிக் கிண்ணியை (கிண்ணத்தை) மாற்றி எடுத்து வருவர். அந்நேரம் குரவை ஒலியும், வெடியோசையும் காதை அறைந்து செல்லும். அதே போன்று மாப்பிள்ளைத் திறத்தோரும் மருதோன்றிச்சிமிழை மாற்றி வருவர்.

10. மாப்பிள்ளை, பெண்ணுக்குத் தண்ணீர் வார்த்தல் :

இரவானதும் அவரவர் வீட்டில் மணமக்களுக்குத் தண்ணீர் வர்க்கப் படும். குடும்ப உறவினர்கள் நீரூற்றுவார்கள். குளித்து முடிந்ததும் பிறர் காணாது முகத்திரையிட்டு அவரவருக்குரிய வீட்டறைக்குச் செல்வர். இந்நேரம் சன நெருக்கம் காணப்படும். மாப்பிள்ளை வீட்டில் காவின் எழுதப் பெண் வீட்டில் இருந்து பல ஆண்கள் செல்வர். காவின் களரியில் பரிமாறப்படும் தீன்பண்டங்களைப் பெண் வீட்டிலிருந்தே கொண்டு செல்வது வழக்காறாகும்.

11. சீதனமும், சீர்வரிசையும் :

ஏற்கனவே இரு திறத்தவரும் பேசித் தீர்மானிக்கப்பட்ட சீதனம் மாப்பிள்ளைக்கு வழங்கப்படும். தொடக்க காலத்தில் மாடு, ஆடு, நெல், வயல், வீடு வளவு, வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் என்பன வழங்கப்பட்டன. காலக்கழிவில் சீதனத்தொகையாகப் பணங்கொடுக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. அதுவும் நூற்றுக்கணக்கான ரூபாக்களாகவே கொடுக்கப்பட்டன. மூன்றறைகளைக் கொண்ட கிடுகு அல்லது வைக்கோல் கூரை வேயப்பட்ட சிறு வீடுகளே சீதன வீடுகளாகும். மாப்பிள்ளைக்குப் பல சீர் வரிசைகளும் செய்யப்பட்டன. விவாகம் முடித்துப் பின்னர் ஏழு நாட்களுக்குப் பெண் வீட்டிலிருந்து மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு வகைவகையான உணவுகளை அனுப்பி வைப்பதும் இதில் அடங்கும்.

12. மாப்பிள்ளையைக் கூட்டிச் செல்லல் :

அக்காலத்தில் சுமார் பத்து மணிக்குப் பிந்தியே மாப்பிள்ளை கூட்டும் வழக்கமிருந்தது. காலத்திற்கேற்றவாறு ஆமணங்கொட்டை விளக்கு, தென்னோலைக் கூந்தல், பந்த விளக்கு, ஹரிக்கன் விளக்கு, பெரியதாள் விளக்கு, பெற்றோல் மெக்ஸ் வெளிச்சங்கள் இதற்காக உபயோகிக்கப்பட்டன. வெளிச்சம் பற்றாக் குறையான காலமாக இருந்தும் பகல் வேளையில் மாப்பிள்ளையைக் கூட்டிச் செல்லல் ஆகாது என்ற மரபு பல வருடங்களாக நடைமுறையில் இருந்தது.

மைத்துனர் முறையான ஒருவர் மாப்பிள்ளைக்குக் குடை பிடித்துக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல முன்னகர ஏனையோர் கலியாணப் பாடல்கள், பைத்துகளை முழக்கிக் கொண்டு திரண்டு செல்வர். அவர்களுக்குப் பின்னே மடந்தையர் அடர்ந்து நடந்து செல்வர். மாப்பிள்ளையின் சகோதரி, தலையில் கூறைப் பெட்டியைச் சுமந்து வர ஏனைய ஏழு உறவு முறைப் பெண்களும் தலைக் கொன்றாக, ஏழு பெரிய பனைஓலைப் பெட்டிகளில் வாழைப் பழம், பலகாரங்கள், சினி முதலியவற்றை எடுத்து வருவர். குடும்பத்தில் ஒரு ஆண் சுமார் 3 அங்குல விட்டமுடைய பெரிய எண்ணெய்ப்பலகாரங்கள் கொண்ட பெட்டிகளைக் 'காற்றாடி' யில் வைத்து தோழிற் சுமந்து வருவார்கள். இதனால் இது (காவி வந்த பணியாரம்) 'காப்பணியாரம்' எனப்பட்டது.

மாப்பிள்ளை அணியினர் பெண்வீட்டுக்கண்மையிற் தரித்து நிற்பர். பெண் வீட்டினரான பெண்கள் திரண்டு வந்து அவர்களின் தலைப் பெட்டிகளை மாற்றி தத்தமது தலைகளில் சுமப்பர். கூறைப் பெட்டிக்குள் தாலியும் இருக்கும். அப்பெட்டியை மாற்றி எடுப்பவர் கொண்டு வந்தவருக்குக் கணிசமான ஒரு தொகைப் பணம் கொடுத்த பின்னரே அடுத்த தலைக்குப் பெட்டி மாறும்.

இந்நிகழ்ச்சி முடிவுற்றதும் இரு திறத்தவரும் ஒன்று கூடிப் பேரொலி கிளப்பிக் கூட்டுக் குரவை இருவர். அதற்குச் 'சம்பந்தக் குரவை' எனப்படும். அந்நேரம் வெடி ஓசை அதிரும்.

பெண் பகுதியினர் ஏகியதும் மாப்பிள்ளையோடு மற்றவர்கள் சேர்ந்து வருவர். மாப்பிள்ளை பெண் வீட்டு முற்றத்தில் வெள்ளைச் சீலை விரிக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமருவார். அவரைச் சுற்றி நிற்பவர்களில் அண்ணாவியார் முன்வந்து மங்களப் பாடல்களைப் பாடிச் 'சவ்வாஸ்' வாழ்த்தைக் கூறுவார். சபையோரும் அண்ணாவியாரைத் தொடர்ந்து வாழ்த்துக் கூறுவர்.

அதன் பின் பெண்ணின் சகோதரர் மாப்பிள்ளையின் கையைப் பிடித்து மணவறைக்குள் அழைக்கு முன் மாப்பிள்ளையின் காலைப் பாலால் அல்லது நீரால் கழுவுவார். கழுவியவர் மச்சானிடமிருந்து ஒரு மோதிரத்தை அல்லது பணத்தைச் சன்மானமாகப் பெறுவார். அதன் பின்னர் மணவறைப் பிரவேசம் நிகழும். பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டியதும் பாத்திறா ஓதப்படும்.

தம்பதிக்குப் பால்பழம் கொடுக்கப்படும். அதை இருவரும் ஒருவருக் கொருவர் மாறி மாறிக் குடித்து உறவு கலப்பர். இவற்றோடு திருமணம் நிறைவு பெறும்.

13. ஆறு மாதச் சோறு :

தம்பதியர் வாழ்நாள் முழுவதும் பெண் வீட்டிலேயே தங்கி இல்லறம் நடத்துவர். பெண்ணின் பெற்றோர் ஆறு மாத காலத்திற்கு அவர்களுக்கு உணவளிப்பதுடன், பல உபசாரங்களையும் செய்வர். விவாகம் முடித்த ஆறாய்த்தில் இவர்கள் வெளியுலகக் கவலையில்லாது மகிழ்ச்சியாக வாழ வேண்டும் என்பதுடன், தமது மகள் குடித்தனம் நடத்தக் கூடிய பக்குவத்தைப் பெற்றோரிடமிருந்து அறிய வேண்டும் என்பதும், மாப்பிள்ளையும், பெண் வீட்டாரும் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் நன்கறிந்து உறவை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்பவையுமே இப்படியான ஏற்பாடுகளின் காரணமாகும் என அறியப்பட்டுள்ளது.

14. தலைப் பிள்ளைப் பேறு :

புதுத் தம்பதியருக்குத் தலைப் பிள்ளைப் பிறக்கும் நிலையில் எல்லாச் செலவுகளும் பெண்ணின் பெற்றோரையே சாரும் என்ற ஒரு சம்பிரதாயம் வாழையடி வாழையாக இப்பகுதியில் நடைமுறையில் உள்ளது. குழந்தையை நேசிப்பதிலும், ஆடை, ஆபரணங்கள் அணிவித்து அழகு பார்ப்பதிலும் இருவர் குடும்பங்களும் நிறைவு கொள்வது வழக்கமாகும்.

(ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்களின் 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கலியாணச் சடங்குகள்' எனும் நூலின் சாரம்)

6. தமிழர்களின் கலியாணம் :

இலங்கையின் ஏனைய மாவட்டங்களில் காணமுடியாத பல சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் இப்பகுதியில் நிகழ்ந்து வருவது ஒரு பிரத்தியேகச் சிறப்பாகும்.

இங்கு குடிமுறை வழக்கமொன்று நடைமுறைப்படுத்தப் படுகின்றது. தாய்வழிக் குடியே மக்களின் குடியுமாகும். அதிலும் விடேமாகப் பெண்மக்களுக்குத் தனிச் சலுகை காட்டப்படுகிறது. மணப்பருவமடைந்த மங்கைக் கென்றே பல சொத்துகளை எழுதுவதும், அவளுக்கு விவாகம் முடிந்த பின் தமது வீட்டிலேயே தம்பதிகள் தொடர்ந்து வாழ வகை செய்து கொடுப்பதும் 'மருமக்கட்தாயகத்தின் தொடர்பாக நடைமுறையில் உள்ளனவாகும். பெண்ணுக்கு எழுதி வைக்கும் நில, புலன்கள் 'பெண்ணடி முதுசொம்' எனும் வழக்காற்றின் பாற்படும்.

ஒரு குடும்பத்தின் குலவிளக்காகத் தொழிற்படும் சிறுமி அவள் மணஞ் செய்த பின்பும் அக்குடும்பத்திற்கு உறுதுணையாய் இருப்பதால் அவள் மிகவும் நேசிக்கப்படுகிறாள். அக்குடும்பத்தின் ஒப்பற்ற தியாகி அவள். அதனால் ஆண் 'நிழலில் நின்று போ, பெண் நிழலில் இருந்து போ' என்னும் பழமொழி வழங்கலாயிற்று.

1. திட்டக்கட்டல் :

குடும்ப உறவுக்குள் அல்லது வேறு மாப்பிள்ளை, பெண் தீர்மானிக்கப் பட்டதும், முறைப்படி மாப்பிள்ளை கேட்டு அவ்வீட்டுக்கு ஆட்கள் அனுப்பப்படுவர். அவ்வாறே மாப்பிள்ளை வீட்டார் சம்பிரதாயப்படி பெண் வீட்டுக்குப் போய் வந்ததும் கல்யாண ஆயத்தங்கள் தொடரும். சுப முகூர்த்தத்தில் 'காரியங்கள் நடைபெறும்.

2. கலியாண அழைப்பு :

இச்செய்தியை ஏனையோருக்கு அறிவிக்க ஒரு வெண்கல வட்டாவில் வெற்றிலை, பாக்கு வைத்து அழைக்கப்படுபவர்களுக்குக் கொடுத்ததும், அவற்றை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளல் வழக்கமாகும். அதற்கு "வட்டா வைத்தல்" அல்லது "வெற்றிலை பாக்கு வைத்தல்" எனப்படும்.

மணமகள் அலங்கரிக்கப்பட்ட பின் ஆலாத்தி சுற்றப்படும். கலியாணத்தில் விருந்துபசாரம், கலாசார, பாரம்பரிய நிகழ்ச்சிகள் என்பன நடைபெறும். அந்நேரம் விவாக வீடு கலகலப்பாகவும், களைகட்டியும் காணப்படும். பெண்வீட்டில் விசேடமாய்ப் போடப்பட்டிருக்கும் மணப்பலகையில் பெண், மாப்பிள்ளையை இருத்திக் கண்ணூறு கழிப்பர்.

3. தாலி கட்டல் :

சுப முகூர்த்தத்தில் மணமகளுக்குக் கூறை உடுத்துத் தாலி கட்டப்படும். பெண்ணின் தகப்பனார் தனது மகளின் கையைப் பிடித்து மணமகனிடம் கொடுப்பார். அந்நேரம் மங்கள வாழ்த்துக் கூறப்படும்.

பின் தம்பதியருக்குப் பாலும், கற்கண்டும் கொடுக்கப்படும். ஏழு மரக்கறிகள் சேர்த்துச் சமைத்த அறுசுவை உண்டியை வெண்கல வட்டாவின் மேலிருக்கும் வெண்கல வட்டியில் வைப்பர். அதைத் தம்பதியர் மாறி மாறிச் செல்லமாக ஊட்டி மனம் மகிழ்ந்து உறவு கலப்பர். இரு திறத்தவரினதும் குடும்பப் பெரியார்கள், பிரமுகர்கள் முன்னிலையில் கைப்பிடித்துக் கொடுத்தல் தேசவழமை எனப்படும்

மணமகளுக்கு ஆலா(ஆர)த்தி சுற்றப்படுகிறது.

கோவில்களிலும் மண வைபவங்கள் நிகழ்வது வழக்கம். மணமகள், மணமகள் திறத்தவர்கள் கோவிலில் கூடுவர். ஐயர் முன்னிலையில் கோவிலில் நடைபெறும் திருமணத்திலும் இம்முறை கைக்கொள்ளப்படும்.

4. ஆறு மாதச் சோறு :

விவாகம் முடிந்ததும் மாப்பிள்ளை பெண் இருவரும் மணமகள் வீட்டிலேயே குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்துவர். மாப்பிள்ளை ஆறு மாத காலத்திற்கு பெண்ணின் பெற்றோரின் பராமரிப்பில் இருப்பார். வீட்டார் அனைவரும் புது மாப்பிள்ளையைப் பெரும் வாஞ்சையோடும், மதிப்புடனும் உபசரிப்பர்.

புதுத் தம்பதியர் ஆரம்பத்தில் மிக மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இந்த ஏற்பாட்டின் நோக்கமாகும். இதற்கு "ஆறுமாதச் சோறு" எனப் பெயருண்டு. இந்த ஆறு மாதகாலம் தமிழ்மக்கள் திருமணத்தில் முக்கியம் பெறுகின்றது. மணமக்கள் இக்கால எல்லைக்குள் எங்கும் போகக் கூடாது என்ற ஒரு மரபு பேணப்படுகிறது. வெளியுலகத் தாக்கங்கள் ஆரம்பத்தில் இவர்களை நோவிக்கக் கூடாதென்ற காரணமும் இவ்வேற்பாட்டில் கலந்துள்ளது.

5. கர்ப்பவதிக்கான கருமங்கள் :

பெண் கருவுற்றதும் அவளது கணவன் புதுமனை கட்டல், பயன்தருமரங்களை வெட்டல் என்பன ஆகாதென்பர். அப்பெண் தனது கையால் உப்பு, சுண்ணாம்பு, கோழிமுட்டைகளைப் பிறருக்குக் கொடுத்தல் கூடாது. அவளின் நடை, இருப்பு, தொழிற்பாடுகளிலும் கவனம் பேணப்படும்.

பிள்ளை பிறந்தவுடன் பெண்குழந்தையானால் விளக்குமாறொன்றையும், ஆணானால் உலக்கை ஒன்றையும் பிறந்த வீட்டின் முன்கூரை மீது கையால் தட்டிக்கொண்டு அவை மறுபக்கம் சரிந்து விழக் கூடியதாய் எறிவது ஒரு வழக்கமாகும். குழந்தை ஆணாயின் அக்குழந்தையின் மாமனும், பெண்ணாயின் மாமியும் அவற்றை எறிதல் வேண்டும்.

குழந்தை பிறந்த வீட்டில் 31 நாட்களுக்கு தாயும், சேயும் தங்கியிருக்கும் அறை வாசலில் வேப்பமரக் கட்டைகளை எரிப்பர். அக்குற்றிகள் 'காவற் கட்டைகள்' எனப்படும். தீ தொடர்ந்து எரியும். 31ம் நாள் சிசுவின் தலைமயிர் மழிக்கப்படும். அன்று விருந்து கொடுக்கும் வழக்கமும் உண்டு. அவ்விருந்துக்கு 'மருங்கை' என்ற பெயருண்டு.

அதன் பின்னர் கணித சோதிடர் ஒருவரால் பிள்ளையின் சாதகம் கணிக்கப்பட்டு வாசிக்கப் பெறுவதுண்டு. இச் சோதிடம் குழந்தை பிறந்த நேரத்தைக் கொண்டு கணிக்கப் பெறும். அன்றும் விருந்தோம்பல் நிகழும்.

பெண் குழந்தை வளர்ந்து பூப்பெய்தலை இங்கு புத்தியறிதல் என்பர். சாமர்த்தியப்படுதல், பெரிய பிள்ளையாதல் எனவும் சொல்லப்படும். திருமணப்பருவமெய்திய ஆண்களுக்கு அம்பட்டரைக் கொண்டு தாடி, மீசை (முகத்துமயிர்)களை நீக்குவர். அதன் பின் 'கடுக்கன்' எனும் காதணி அணிவிக்கப்படும். இது ஆண்களுக்கான ஒரு பருவச் சடங்காகும்.

ஏனைய பகுதியைச் சேர்ந்த சில தமிழ் மக்களின் கல்யாண நிகழ்வுகள் ஆரியக்கலப்பை அடியொற்றியவையாய் இருப்பது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அக்கரைப்பற்றுப் பிரிவிலுள்ள தமிழ் மக்களின் மண முறை ஆரியக்கலப்பற்ற தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகக் காணப்படுவது ஒரு சிறப்பாகும்.

7. பூப்பு (னித) நீராட்டல் :

சிறுமிகள் பக்குவப்பட்டதும் மாலை வெள்ளி தெரிந்த பின் முழுக்காட்டுவார்கள். இது முதலாம் தண்ணீர் வார்த்தல் எனப்படும். பூப்புக்குறி கண்ட நாள், நேரம், திகதி ஆகியவற்றைக் குருக்களிடம் சொல்லி சுபதினம், நேரம் பார்ப்பார்கள். அதன் பின் உறவினர், நேசர்களுக்கு விருந்தளிக்கப்படும். அதையடுத்து குறிப்பிட்ட சுப நேரத்தில் இரண்டாம் தண்ணீர் வார்க்கப்படும். இம்மங்கனாகரமான நேரத்தில் மேற்குறித்த இரு சாராரும் புதிதாய்ப் பூத்த பெண்மகளுக்கு அன்பளிப்புகளை வழங்கி ஆனந்தப்படுவார்கள். வீட்டார் சிற்றுண்டி வழங்குவர்.

உறவுப் பெண்கள் மத்தியில் மங்களமான மஞ்சள் பூகம் விளையாட்டுகள் காணப்படும். அந்நேரம் சிரிப்பொலிக்கும், சிருங்காரக் கதைகளுக்கும், பகடி வதைகளுக்கும் குறைவிருக்காது. எங்கும் ஒரே எக்காளமும், இதய மகிழ்ச்சியும் காணப்படும். குருக்களிடம் கணித்துப் பெறப்பட்ட தெளிவான சோதிடக் குறிப்பில் அம்மங்கை நல்லநாளின் எதிர்கால வாழ்க்கைப் பலன் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

வாலைக்குமரி பக்குவப்பட்ட பின் தண்ணீர் வார்க்கப் படுகிறாள்.

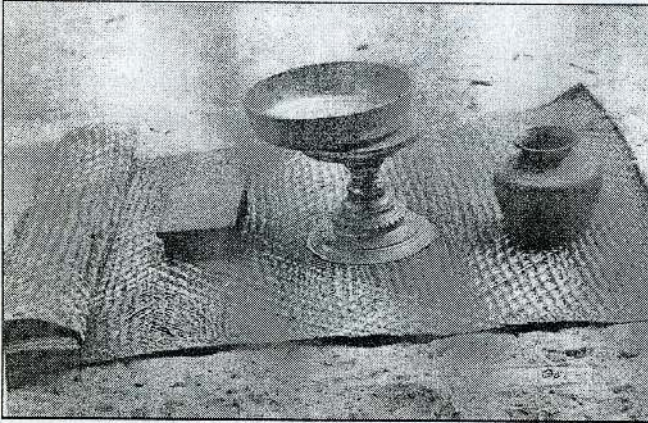
விசேடமாக அவளுக்கு வரவிருக்கும் வரன் பற்றிய குறிப்பு, எதிர்கால நன்னிமிர்ந்த விளைவுகள், இவ்வாழ்க்கையின் இதய மலர்ச்சி, குழந்தைப்பாக்கியம் முதலியன வரைவு பெற்றிருக்கும். அம்மகனின் புது மாற்றம் கண்ட பெற்றோரும், குடும்ப உறவினரும் அவளின் ஒவ்வோர் அசைவிலும் அக்கறை காட்டி ஆனந்தம் கொள்வர்.

இது பற்றிய சில குறிப்புகள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. அக்காலச் சான்றோர் இப்பராயப் படலை முதுக குறைதல் என்றனர். புத்தியறிதல் என்ற கருத்தில் இக்குறிப்பு உள்ளது. பின்வரும் சங்கச் செய்யுள் இப்படிக் கூறுகின்றது.

முதுக் குறைந்தனளே
முதுக் குறைந்தனளே
மலையனொள் வேற்கண்ணி
முலையும் வாரா(திங்கு)
முதுக் குறைந்தனளே

● இன்னுமொரு சம்பிரதாயம் :

கச்சான் காற்றுக் காலத்திலே வாலைச் சிறுமியர் சிலர் பக்குவப்படுவதாக ஒரு நம்பிக்கை இப்பகுதியில் உண்டு. கச்சான் காற்றால் ஆண்கள் அவதிப்படுவதும், பெண்கள் பூப்படைவதும் வழக்கமென்பர். கச்சான் பெண்களுக்கு மச்சான் என்றொரு புனைமொழி இப்பிரதேசத்தில் பிரசித்தமானது.

முற்காலப் பாவனைப் பொருள்களான சேவரக்கால், வட்டி, செம்பு, இருக்கைக்குற்றி, தோட்டுப்பாய்.

திருமண வைவமம் போன்று இம்மங்கள நீர்வார்க்கும் சம்பிரதாயம் அமைகிறது. 'சட்டி சிரிப்பது' எனும் சொல்மரபு இங்குள்ளது. இது நெருங்கிய உறவுப் பெண்ணொருத்தி பக்குவப்படுவதைக் குறிக்கும் என்பர். உணவு சமைக்கும் போது சட்டியின் பின்புறத்தில் தீப்பிழம்புகள் மின்னி மின்னி மறையும். அதுவே சட்டி சிரித்தலாகும். பெண்கள் பூப்படைவதைக் கனவுகள் தெரிவிக்கும் என்பர். இவை போன்ற அனேக பராயப்படும் நிமிர்த்தங்கள் கிழக்கு மாநிலத்தில் சொல்லப்பட்டு வருவது பாரம்பரிய வழக்காறாகும்.

4. சடங்குகள் :

1. கத்னாச் சடங்கு :

இதைச் சன்னத்துக் கல்யாணம் (Circumcision) என்பர். இது ஒரு இஸ்லாமிய மதச் சடங்காகும். இதை ஒரு குட்டிக் கல்யாணம் எனலாம். சன்னத் செய்யும் உஸ்தா மாமா என்பவர்கள் உரிய சிறுவர்களை மாப்பிள்ளை போல் சோடிப்பர். முதலில் குளிக்க வைத்துப் பட்டுச் சாறன், பட்டுச் சேட், சருகைத் தொப்பி, செருப்பு என்பன அணிவிக்கப்படும். பளபளக்கும் டங்காத் தாள்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைவிசிறி ஒன்றும் கொடுக்கப்படும். கண்களுக்குச் சுறுமா தீட்டப்பட்டு சின்ன மாப்பிள்ளை ஒரு உயரத்தில் அமர்த்தப் படுவார். பறையர்கள் பறைகொட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். விருந்துகள், சிற்றுண்டிகள் வழங்கப்படும்.

தேனீர், கோப்பி, குளிர்மான வகைகளுக்குப் பதிலாக காலையிலிருந்து பிற்பகல் வரை சோறு கறிகளே கொடுத்து விருந்தினர் உபசரிக்கப்படுவார்கள். பல்வகை வர்ணத்தாள்கள், மெல்லிய தகடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆரத்தியும், (ஆலாத்தி) மருதோன்றியும் மச்சி. மதினி முறைப் பெண்களால் கொண்டுவரப்படும். சன்னத்து மாப்பிள்ளைக்கு அப்பெண் மருதோன்றி இடுவார். அந்நேரம் ஆரத்தி சுற்றப்படும். மூன்று திரி போட்ட குத்துவிளக்கொன்று அந்நேரம் எரிந்து கொண்டிருக்கும். அதில் ஒரு திரியை சின்ன மாப்பிள்ளை வாயால் ஊதி அணைப்பார். முறை மங்கையரும் மற்றையரும் சேர்ந்து குரவைமிடுவார்கள். பட்டாஸ் வெடிகள் கொளுத்தப்படும். அதன்பின் வெள்ளை போட்ட ஆசனத்தில் மாப்பிள்ளையை இருத்திச் சுற்றம்சூழ நிற்பர். அவர்களால் வெகுமதிகள் அளிக்கப்படும். பின்னேரமளவில் வண்டியொன்றில் இருக்கை போடப்பட்டு அதில் சன்னத்து மாப்பிள்ளைச் சிறுவரை இருத்தி பெரிய, சின்ன, புதுப்பள்ளிவாயல் களுக்குச் சென்று காணிக்கை செலுத்தி துஆப் பிரார்த்தனை செய்து வருவர். இந்த ஊர் உலாவின் போது நெருங்கிய உறவினர்கள் வண்டியை விட்டு சன்னத்துச் சிறுவர்களை இறக்கி தத்தமது வீடுகளில் உபசரிப்பது வழக்காறாகும்.

பறையொலி, குரவையொலி, பட்டாசு வெடிக்கும் சத்தம், வாணவேட்க்கை முழக்கம், சனங்களின் ஆரவாரம் என்பன சன்னத்து வீட்டைக் கலகலப்பாகவும், களைகட்டியதாகவும் வைத்திருக்கும்.

சன்னத்து (விருத்தசேதன) மாப்பிள்ளைச் சிறுவர்கள்
சுற்றத்தாருடன்.

ம.ரிபுக்குப் பின்னர் சன்னத்து வைத்தல் ஆரம்பமாகும். அந்நேரம் பொல்லடி (கோலாட்டம்) சீனடி, சிலம்படி, வாள்வீச்சு மற்றும் தக்பீர் முழக்கம் ஆகியன நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும். சன்னத்துச் சடங்கு நிகழ்வுற்றதும் இரவுகளில் பஜனை, கொட்டிப் படித்தல், மசாலாக்கள் பாடி ரபான் கொட்டுதல், மணமங்கள மாலை படித்தல், சீராப்புராண விரிவுரை முதலிய நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கும். அதில் கலந்து கொள்ளும் பங்காளர்களுக்கும், பார்வையாளர்களுக்கும் பிட்டு, இடியப்பம், உதிர்களி, பலகார வகைகள் கொடுக்கப்படும். இச்சம்பிரதாயம் ஏழு நாட்கள் வரை நிகழும். பத்தியச் சாப்பாடு மாத்திரமே அப்பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும். கொஞ்ச நீரே குடிக்க வேண்டும்.

புண் ஆறியதும் கொட்டைப் பாக்களவில் பணியாரம் பொரித்துப் பள்ளி வாசல்களுக்குப் போய் அங்கு அவற்றைப் பகிர்ந்தளித்து துஆப் பிரார்த்தனை செய்வர். இதற்கு 'அசர்ப் பணியாரம்' எனப் பெயர்.

2. செய்வினை :

இதில் பல்வகைகள் உள. பிரி(புறி)வுக்குச் செய்தல், சேர்த்திக்குச் செய்தல், அழுந்தச் செய்தல், படுக்கையில் கிடக்கச் செய்தல், அத்தாபத்தைக்குச் செய்தல், காடேறச் செய்தல் என்பன இவற்றில் அடங்கும்.

3. பிரிவுக்குச் செய்தல் :

ஓர் இளம் தம்பதியர் அல்லது களவுக்காதலர்களைப் பிரித்து விடச் செய்வது. உயிர்த்தோழர்களையும், தாய் தந்தையரிடமிருந்து பிள்ளைகளையும், பிள்ளைகள் பெற்றோரின் முகம் பாராமலும் பிரிக்கச் செய்வது. பொதுவாக கோபாவேசமும், பொறாமையும், வக்கிரமும், கெட்ட நோக்கங்களுமே இவற்றின் காரணிகளாகும். இழி குலத்தோர் இக்கொடும் செயல்களில் ஈடுபடுவார்கள். பாமர மக்களில் பலரும் இத்தீயசெயல்களுக்கு உடந்தையாய் இருப்பர். வைத்தியர்கள், மந்திரவாதிகளைப் பகைப்பதன் மூலமும் அவர்களின் சூனியத்திற்கு ஆளாக நேரிடும்.

4. சேர்த்திக்குச் செய்தல் :

இது மேற்கூறப்பட்ட சம்பவங்களின் மறு தலையாகும். பிரிந்தோர்களை இணைத்து விடுவதே இதன் நோக்கமாகும். வஞ்சினம் கொண்டோர் பலர் வழிக்கு வந்ததாகப் பல கதைகளும் உள்ளன.

5. அழுந்தச் செய்தல் :

தனது எதிரி நோய்களால் அழுந்தி வேதனைப்பட வேண்டுமெனச் செய்வது.

6. படுக்கையில் கிடக்கச் செய்தல் :

தனக்குத் துன்பமிழைத்தோர் எப்போதும் நோயுற்று எந்தக் காரணங் கொண்டும் எழுந்து நடமாட முடியாமல் படுத்த படுக்கையாகவே கிடந்து வேதனைப்படச் செய்வது. அச்செய்கை எதிரியை கோமா நிலையிலும், முடக்குவாத நிலையிலும் தாக்கிக் கொண்டிருக்கும்.

7. அத்தாபத்தைக்குச் செய்தல் :

எதிரிக்கு உடம்பெல்லாம் எரிவு உண்டாகவும், மூச்சு வாங்க முடியாமல் திணறுவதற்கும் செய்தல். இப்படிப்பட்டவர்களைப் பார்ப்பதற்குப் பரிதாபமாக இருக்கும். நெருப்பில் விழுந்தவர்களைப் போற் துடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

8. காடேறச் செய்தல் :

இச் செய்கை மூலம் சிலர் வீட்டில் இருப்புக் கொள்ளமனமில்லாது வெளியில் ஓடிவிடத் துடிப்பர். பெரும் சத்தம் போட்டுக் கத்துவர். ஆவேசங் கொண்டலைவர். வருத்தம் முற்றியதும் ஊரில் இருக்க மனமில்லாது காட்டுக்கு ஓட எத்தனிப்பர். இது "காடேறி" எனும் பசாசை உருப்பண்ணி ஏவிவிட்டிருப்பதாகக் கூறுவர்.

9. செய்வினை, குணியங்களை முறித்தல் :

மேற்படி இடர்ப்பாடுகளைப் போக்க வைத்தியர், மந்திரவாதிகளைக் கொண்டு காய் வெட்டல், கழிப்புக் கழித்தல், மடை வைத்தல், அச்சிரம் கட்டல், இசும், அஸ்மாக்கள் எழுதி ஒதிக் கட்டல், சீனி ஒதுதல், எண்ணெய் மந்திரித்தல், மந்திர உச்சாடனம் செய்தல், கடற்கரைக் கழிப்பு, மோதகம், கொழுக்கட்டைக் கழிப்பு, உருவேற்றல் மற்றும் ஆற்றங்கரைச் சிகிச்சை முறைகளைக் கைக் கொள்ளுவர். செய்வினை காரர்களைச் சனங்கள் சந்தேகக் கண் கொண்டே பார்ப்பது வழக்கம். அவர்களைப் பகைத்துக் கொள்ள யாரும் விரும்புவதில்லை.

10. வளவு, கடைகாவல்ப் பண்ணல் :

பீடைகள் பிடிக்காமலும், வீட்டில் நோய் நொடிகளில்லாது பொலிவு காணவும், கடையில் சிறப்பாக வியாபாரம் நடைபெறவும் காவல் பண்ணுவர். முட்டைக் கோது, செப்புத்தகடு, ஈயத்தாள்களில் இசும், அஸ்மா, மந்திரம், ஆயத்துகள் எழுதி ஐந்து பாணைக்குடுவைகளில் வைத்து நீர் புகாதபடி மூடித் துவாரங்களை அடைப்பர். நாலு மூலைகளிலும், நடுவிலும் அவை புதைக்கப்படும். வீட்டுச் சுவர்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இசும் தாள், அச்சிரத்தகடுகள் வைத்து ஆணி அறையப்படும். சில வருத்தங்கள் தீர ஒதி ஊதுவர். அதற்கு ஊதிப் பார்த்தல் எனப் பெயர்.

11. பால் பார்த்தல் :

தஸ்பீஹ் மணிக்கோவை, நூல், நாடா, சீலைக்கரைகளைக் கண்களுக்கு நேரே பிடித்து மந்திரித்து அசையாது தொங்க வைப்பர். இம்முறையால் நோய், களவு, துன்பங்களில் சாதகமான பலன் கிடைக்குமென்று நம்பினர். உரிய நிவாரணக்கிரியை முறை இவர்களாற் கூறப்படும்.

12. குறி பார்த்தல் :

குருக்கள், மாந்திரிகர், ஜின் வாஸலாத்து வாணர்களிடஞ் சென்று தத்தமது நாட்டம், துன்பம், நோய், களவு, விவாகப் பொருத்தம் முதலிய வற்றுக்குத் தீர்வு காணும் வழியிது. கேட்போருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் வில்லங்கங்களின் தன்மை, காரணம் கிடைக்குமா? கிடைக்காதா? தற்போதைய நிலைப்பாடு, சிகிச்சை முறைகளைக் கூறுதல் இதன்பாற் படும். இதற்காக வெற்றிலை வட்டாவில் காசு வைக்கப்படும். சிலருக்கு வாழைப்பழச் சீப்புகளும் சேர்த்து வைக்கப்படும்.

13. குனியம் புதைத்தல் :

தம்மோடு எதிராடும் பகைவர்களை நோயில் வீழ்த்தவும், வீழ்ச்சியேற்படவும், வாழ்க்கையில் விரத்தியேற்படவும் செய்யும் ஒரு மோசச் செயலிது. கடலைச் சாம்பர், மண்டையோடு, களுவெண்ணெய், எதிரியின் உடுத்தாடை, தலைமயிர், சீப்பு, கால் சுவட்டு மண் ஆகியவற்றைக் கொண்டு இவ்வேண்டாவினை செய்யப்படும். யாரை வீழ்த்த வேண்டுமோ அவர் உபயோகிக்கும் மேற்காண் பொருள்களில் சில வற்றை ஒற்றர் மூலம் இரகசியமாகப் பெற்றுச் சூனியம் செய்ய அவற்றைப் பாவிப்பார்கள்.

14. குனியம் எடுத்தல் :

தமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும், துன்பங்கள், துயரங்களுக்கெல்லாம் யாரோ சூனியம் செய்திருக்கிறார்கள் எனச் சனங்கள் பலர் நம்பினர். அதற்காகச் சூனியம்

எடுக்கும் சடங்கு நடைபெறும். வைத்தியர், மந்திரவாதிகள் வரவழைக்கப் பட்டுச் சூனியம் செய்யப்பட்டுள்ளதா? என்பது உறுதி செய்யப்படும். பெரும்பாலும் அவர்கள் சூனியம் இருப்பதாகவும் அதனால் துன்பநிலை தொடர்வதாகவும், சூனியத்தை எடுத்தால் வாழ்வு வளம்பெற்றுச் சந்தோசமாக இருக்கலாம் என்றும் சொல்வர். அதற்காகக் சிலர் மந்திர முறைகள் கையாளப்படும். குறிபார்த்தும் சூனியம் எடுக்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும்.

குறிப்பிட்ட இடங்களில் மண்வெட்டியால் வெட்டப்படும். அவற்றில் ஓரிரு இடங்களில் சூனியச் சாமான்கள் காணப்படும். அதை எரித்ததும் சூனிய நிவாரணச் சடங்கு ஆரம்பமாகும். இப்படியான நம்பிக்கைகள் அக்கால மக்களிடம் காணப்பட்டதுமல்லாமல், தற்போதுள்ளவர்கள் பலரிடம் கூட அந்நம்பிக்கை தொடர்ந்து வருவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

15. வட்டா வைத்தல் :

இது கண்ணியமான ஓர் அழைப்பு முறையாகும். கல்யாண வைபவம், கத்னாச் சடங்குகளுக்கு வட்டா வைத்து அழைக்கப்படும். மினுமினுக்கும் வெண்கல வட்டாவில் 7 வெற்றிலை 7 பாக்கு வீதம் வைத்து வட்டாவின் காலில் கட்டப்பட்டிருக்கும் தூய வெள்ளைப் புடவைத் துண்டால் வட்டாவை மூடி அழைப்பாளருக்குக் கொடுப்பார்கள். ஒருவர் அவற்றை எடுத்த பின் அதே மாதிரி வெற்றிலை, பாக்குகள் வைத்து மூடி இரண்டாம் வீட்டில் கொடுப்பார்கள். இதே போன்று அழைப்புகள் தொடரும்.

பள்ளிவாசல் பிரதம மரைக்காயர், குடிகளின் மரைக்காயர்மார்கள், ஆலிம்கள், பெரியார்கள், பிரமுகர்களுக்குக் கூடிய எண்ணிக்கைகளில் வெற்றிலை, பாக்கு வைக்கப்படும். இதுவொரு மடிக்கூடிய கௌரவமாகும். ஆரம்ப காலத்தில் கல்யாண வீட்டாரே வெற்றிலை வட்டா வைப்பது வழக்கமாக இருந்தது. பிற்காலத்தில் இவ்வழைப்பு பள்ளிவாசல் 'முஅஸ்ஸின்' (பாங்கு சொல்பவர்) இடம் கையளிக்கப்பட்டது. இதற்காக அவருக்குச் சன்மானமும் வழங்கப்பட்டது. அழைப்பிதழ் அனுப்பல், வட்டா வைக்காமல் நேரில் சென்று கூப்பிடல் எனும் முறைகள் அப்போதில்லை. இந்த அழைப்புக்கு "ஊர் வழமை" எனப் பெயர்.

16. விருந்துபசாரம் :

விவாகம், கத்னா (விருத்த சேதன)ச் சடங்கு மவ்லிதுகள் ஓதும் களரிகள், (சுப்ஹான மௌலித், முஹ்யித்தீன் மௌலித், மீரான் சாஹிப் ஆண்டகை மௌலித்) கத்தம், பாத்திஹா, தலப்பாத்திஹா, மிஸ்கீன் சோறு நேர்ச்சை, விஷேட வைபவங்களில் பெரிய, நடுத்தர, சிறிய அளவுகளில் விருந்துபசாரம், அன்னதானங்கள் நடைபெறும். ஏழைகள், உறவினர், நண்பர்கள், அனாதைகள், அகதிகளுக்காக இடையிடையே உணவு வழங்கப்படுதல் ஒரு மரபுவழிப் பாரம்பரிய வழக்காறாகும்.

மரண வீடுகளில் ஏழுநாட்களுக்குச் சமையல் செய்யமாட்டார்கள். குடும்பத்தினர், அயலவர், உறவினரால் அவ்வீடுகளுக்குச் சாப்பாடு அனுப்பப்படும். அதன் பின் 3,7,10,20,40,100 என நாள்கள் குறிப்பிட்டு விசேடமாகத் தயாரிக்கும் சோறு, ரொட்டி, பலகார வகைகள் மரண வீட்டிலிருந்து மற்றவர்களுக்காக அனுப்பி வைக்கப்படும். வருடத்திற்கொரு முறை வருடக்கத்தம் ஒதுவதற்கு மாடு, ஆடு, கோழிகள் அறுத்து பெரிய விருந்துகள் கொடுப்பார்கள்.

17. சின்ன முகத்துவார உலா :

இது அக்கரைப்பற்றின் பிரதான கழிமுகமாகும். வருடாவருடம் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் பெருவெள்ளமேற்படும் போது, கழிமுகம் உடைப்பெடுத்துக் களப்பு நீர் கடலோடு கலக்கும். அந்நேரம் அனேக மீனவர்கள் திரள் அங்கு மீன்பிடிப்பதைக் காணலாம்.

இவ்வூர்ச் சனங்கள் பல வண்டிகளில் அங்கு சென்று தண்ணீர் கடலுக்குள் பாய்வதையும், மீன்பிடிக்கும் காட்சிகளையும் கண்டுகளிப்பர். அங்கிருந்த பற்றைக்காடுகளுக்குள் உணவு சமைத்துண்பர். இது திருவிழா போன்று மனதுக்கினிய நிகழ்வாகும். இதை ஒரு சுற்றுலாவாக மக்கள் எண்ணினர்.

அங்கு பெரிய செத்தல், மணலை, முறாக்கை, வரால் முதலிய மீன்கள் வீதியிலும், சப்புத்தண்ணியிலும் துள்ளும் காட்சி களிப்பூட்டுவதாக இருக்கும். பலர் கடற் குளிப்பில் ஈடுபடுவர். முகத்துவாரம் முறிந்தோடும் நாட்கள் மக்களின்

மனமகிழ்ச்சிக்கான நாட்களாகும். அங்கு வண்டி வரிசைகள் காணப்படும். சிறுவர், சிறுமியர் உட்பட ஓட்டத்திலும், விளையாட்டிலும், மணல்வீடு கட்டுவதிலும் ஈடுபட்டிருப்பர். சிலர் தோணிகளில் உலாச் செல்வர். களப்பு நீரோடும் ஒலி, கடலோசை, காற்றின் வீச்சோசை, பிள்ளைகளின் ஆரவாரம், கூச்சல்கள், கும்மாளங்கள் ஆங்காங்கு கேட்டவண்ணமிருக்கும். இளைஞர்கள் குழாம் சின்ன முகத்துவார பெரிய களப்பு ஓரங்களிலிருந்து தூண்டில் போட்டுக் கொண்டும், துள்ளும் மீன்களைப் பிடிக்க ஓடியாடிக் கொண்டுமிருப்பர். இவை இதயத்திற்கு இனிய காட்சிகளாகும்.

மீன் விற்பனையாளர்கள் மீன் கூடைகளைக் காற்றாடியால் காவிக் கொண்டு வருவதைக் காணலாம். பல இடங்களில் உணவு சமைக்கப்படும். பல்வகைக் கறிவாசங்கள் மூக்கைத் துளைக்கும். ஆங்காங்கே வட்டமாக இருந்து உணவுண்டு களிப்பர்.

இப்படியான சுவை செறிந்த உல்லாச உணவுவகைகளை உண்ணும் இடங்களாக சின்ன முகத்துவாரம், 'இறக்காமம் வில்' எனும் நீர்த் தேக்கம், வயல்கள், நீத்தையாறு, சாகாமக் குளம், கடற்கரைகள், இலுக்குச் சேனைக்குளம், தாலி போட்டாறு, முறாவோடை போன்ற இடங்கள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. பூரணை இரவுகளில் நிலா விருந்துக்காகப் பலர் குடும்பங்களுடன் சுமார் ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ள கடற்கரைக்குச் சென்று சமைத்துண்பர். இது 'நிலாச்சோறு' எனப்படும்.

தாமும் தமது சுற்றமும், அயலவரும், நேசர்களும் உண்டு, உடுத்து, இறைவழிபாடுகளில் நெக்குருகி நிறைவாக வாழவேண்டுமென்ற தாகம் அன்றைய மக்களுக்கு இருந்தது. அதற்காக அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட அக்கறை அவர்தம் முனைப்பான செயற்பாடுகள் போற்றத்தக்கனவாகவும், வழி காட்டிகளாகவும் அமைந்துள்ளன.

18. ஹதீஸ் (சமயச் சொற்பொழிவு) :

பெரும்பாலும் றமழான் மாதத்திற்குரிய நோன்பு காலங்களில் ஹதீஸ் வைபவம் நிகழும். சமயக்கடமைகள், கன்னத்துகள், ஷர்த்து, வாஜிபு, முஸ்தஹப், ஹலால் (அங்கீகரிக்கப்பட்டது) ஹறாம் (விலக்கப்பட்டது) இஸ்லாமும், சட்டமும்,

இம்மை, மறுமை பற்றிய விளக்கம், பெற்றோர், பிள்ளைகளின் கடமைகள் இது போன்ற நூற்றுக் கணக்கான விடயங்கள் பற்றிச் சமய அறிஞர்களான உலமாக்கள், மார்க்கப் பண்டிதர்களான மௌலவிமார்கள் என்போர் வருகை தந்து விரிவுரை செய்வர்.

அல்லாஹ் ஒருவனே வணக்கத்திற்குரியவன். றகுலே கரீம் நபிகள் நாதர் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களே இறுதிநபி, இஸ்லாம் சமயம் மட்டுமே இம்மை மறுமைப் பயனைத்தரும், இம்மை நிலையற்றது, அது மறுமையின் விளைநிலம் என்பவை போன்ற பல்வேறு அம்சங்களைமீட்டு விளக்கம் கொடுப்பர்.

இதற்காக அதிக அளவில் பெண்களும், கணிசமான தொகை ஆண்களும் இம்மஜ்லிசில் கலப்பர். ஆண்கள் பைத்துகள், முனாஜாத்துகள் படிப்பார்கள், பெண்கள் ஸலவாத்து வகைகளைப் பாடுவார்கள். பள்ளிவாசல்கள், மத்றஸா, தனிப்பட்டவர்களின் வீடு, மண்டபம் முதலிய இடங்களில் ஹதீஸ் நிகழும். சில பெண்கள் விடிகாலை வேளைகளிலே வந்து ஹதீஸ் களரிக்குப் பாய்களை விரிப்பார்கள். சிலர் ஆலிமின் மேசைக்கு வெள்ளை விரிப்புப் போட்டு, மணம்பூசி, பன்னீர்ச் செம்பு, ஊதுபத்தி, விசிறி பூச்சாடிகளை வைப்பர்.

பொதுவாக றமழான் தலைப்பிறையிலிருந்து இவ்வைபவம் நிகழும். நோன்பு 26ல் இது முடிவு பெறும். ஒரு ஆலிம் ஹதீஸ் சொல்லும் இடத்திற்கு வேறு சில உலமாக்களும் வருகை தந்து அவருக்குதவியாக ஹதீஸ் சொல்லி அன்னாரைக் களைப்பாறச் செய்தல் ஒரு மரபாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆண், பெண்களுக்கு மத்தியில் திரைச்சீலை கட்டப்பட்டிருக்கும். திரையருகில் ஆலிம் நின்று உரையாற்றுவார். இடையிடையே பைத்து, ஸலவாத்து, பதங்கள், பக்திப் பண்கள் பாடப்படும். காலை 9 மணியிலிருந்து 1மணி வரை இது நிகழும். றமழான் 13,14 வது தினங்களில் பாத்திமா நாயகி றழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களின் வரலாறும், வபாத்து (மரணமு)ம் பற்றிய விசேட சொற்பொழிவாற்றப்படும். அன்று முதன் முறையாகச் சபையோரிடம் காணிக்கைக் காசு அறவிடப்படும். பெண்களை மறுமையில் ஷபாஅத் செய்யும் உரிமையை அல்லாஹ்விடத்திலிருந்து நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மூலம் இந்நாயகி

பெற்றிருப்பதால் மகளிர் பலர் இதய சுத்தியோடும், ஆர்வத்தோடும், பக்திப்பரவசத்தோடும் இவ்விஷேட ஹதீஸில் கலந்து கொள்ளல் வழக்கமாகும்.

பாத்திமா நாயகி (றழி) அவர்களின் வபாத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போது பெண்கள் மனமுருகிக் கண்ணீர் வடிப்பர். அக்களரியில் அப்துர்ஹம்மான் லெப்பை ஆலிம் புலவரால் ஆக்கப்பட்ட மணமங்கள மாலை, அப்துர்ஹதீது ஆலிம் புலவரால் இயற்றப்பட்ட ஸலவாத்து மாலை, பதங்கள் முதலியன படிக்கப்படும். இவற்றைப்படிப்பதற்கென இதில் விஷேட ஆற்றலும், கணீரென்ற குரல் வளமும் உடையவர்கள் சிலர் பிரத்தியேமாக அழைக்கப்படுவார்கள். இவ்வழைப்பாளரில் பின்வருவோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர். ஜனாப்களான ஆ.லெ. முஹம்மது ஷர்ஃப் வைத்தியர் (சரிவுப்பரிசாரி), மீ.லெ. சீனி முஹம்மத் ஓடாவியார், இந்நூலாசிரியரான ஏ.ஆர்.எம். சலீம், இ.மு. முஹம்மது மீராஸாஹிப் (சீனி முஹம்மது மனேஜர் - கலாநிதி. எம்.எம். தீன்முகம்மத் அவர்களின் தந்தையார்), எம்.எம். முஸ்தபா (சள்ளல் போடியார் முஸ்தபா), எம்.அப்துல் கபூர் (பீச்சக்கலியார அப்துல்), ஏ. பீச்சைராவுத்தர் (சகீது அண்ணன் ஆசிரியரின தகப்பனார்), அ.மு. முஹம்மது இப்றாகீம் சாஹிப் (பெரிய மனுசன் பொண்டிர இப்றாஞ்சா), மு.இ.க.முஹம்மது இப்றாகீம் (தங்கப்புள்ள பெத்தாட மகன் - மாப்புளடெய்லரின் வாப்பா), மு.வா. காதர் மீராஸாஹிபு, மு.வா. முஹம்மதலியார் வைத்தியர், (மம்மலிப் பரிசாரி - குங்குமர் வைத்தியர் மகன்மார்), ஆ.க.ஹா. முஹம்மது தம்பி (அல்ஹாஜ் மு. முஸ்தபா லெப்பை ஜே.பி. அவர்களின் பிதா), செ.அ.ம. அப்துஸ்ஸமது மவ்லானா (மவ்லானாத் தம்பி - ஹாஜியானி வாஹிதா டீச்சரின் தந்தை) தக்கியா (தைக்கா) நகர் முதலியோர் ஆவர்.

இவர்களுக்கு விஷேட அழைப்பும், கௌரவங்களும் உண்டு. ஹதீதுகள் பல இடங்களில் சொல்லப்படும். ஓரிடத்தில் ஹதீஸ் முடியும் நாளில் ஏனைய இடங்களில் சொல்லப்படும் ஹதீஸ் எல்லாம் நிறுத்தப்படும். எனவே வழமையாக ஹதீஸ் கேட்டவர்களும், உலமாக்களும் கடைசியாகத் தமாமாக்கும் இடத்தில் ஒருங்கு திரண்டு வந்து அக்களரியை மகிமைப்படுத்துவார்கள்.

அன்று பெரும் கொண்டாட்டங்கள் போன்று மகிழ்சி ஆரவாரமிருக்கும். அவ்விடத்தை அண்டிய பகுதிகளில் மிட்டாய்க் கடைகள், பாத்திரக் கடைகள்

வினையாட்டுப் பொருட்கள், பாய், தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் என்பன காணப்படும். சிறுவர்கள் பட்டாஸ், பூவாணம், சக்கர வாணங்கள் கொளுத்தியும் சிரித்து மகிழ்வர்.

அன்றைய தினம் நபிகள் திலகம் (ஸல்) அவர்களுக்கும், பீவி மறியம் அலைஹிஸ்ஸலாம், பீவி ஆசியா (அலை) ஆகிய இருவருக்கும் மறுமையில் சுவர்க்கத்தில் நடைபெற விருக்கும் "திருக் கல்யாணம்" பற்றிய விவரணங்கள் சொல்லப்படும். திருமண அலங்காரங்கள் பற்றிப் புலவர்களால் பாடப்பட்ட திருக்கல்யாணப் பாடல்கள் மேலே நாம் குறிப்பிட்டவர்களினால் சிறப்பாகவும், இனிமையாகவும் பாடப்படும்.

ஹதீதுக் களரியில் பாடல்கள், இசை, தாளத்தோடு முழக்கப்படும். இவ்வூரின் கல்யாணப் பாடல்கள் இப்பகுதியில் மாத்திரமல்ல வேறு ஊர்களிலும் மிகப் பிரபல்யம் பெற்றவையாகும். இன்றும் கூட அதன் சிறப்பு உயர்ந்தே காணப்படுகின்றது. தவிர மணமங்கள மாலை, சீறாப்புராணப் பாடல்கள், தக்பீர், ஸலவாத்துகள், தனிப்பாடல்கள் மற்றும் பதங்கள் என்பன ஒலித்துக் கொண்டிருப்பது சபை அலங்காரமாகவும், களைகட்டுவதாகவும் அமையும். மக்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதப்பர். இறுதிக்கட்டத்தில் இரண்டாம் முறையாகக் காணிக்கை சேகரிக்கப்படும்.

பள்ளிவாசல் மரைக்காயர்மார், பிரமுகர்கள், பெரியார்கள், உலமாக்கள் அங்கு வீற்றிருப்பர். பின்வரும் சந்தோசமான சங்கதிகள் அங்கு தெரியும். அவையாவன

- காணிக்கை அரிசி பெறல்.
- ஆலிமுக்குச் சாறன், சால்வை, சாறி வகைகளைப் போர்த்துவர் (இதை மொக்காடு போடல் என்பர்)
- சிலர் ஆடு, மாடுகளை நன்கொடையாக வழங்குதல்.
- ஆண்கள் ஆண்களோடும் பெண்கள் பெண்களோடும் கை கொடுத்து ஸலாம் சொல்லுதல், முஸாஹபாச் செய்தல்.
- ஹதீஸ் சொன்ன ஆலிம் மக்களுக்காக துஆப் பிரார்த்தனை செய்வார். அத்தோடு தக்பீர், ஸலவாத்து முழக்கத்துடன் ஹதீஸ் வைபவம் இனிது நிறைவுறும்.

அதன்பின் அங்கு சேகரிக்கப்பட்ட சாமான்களை ஒலைப் பெட்டியில் வைத்து அதன் மேல் வெள்ளைப் புடைவையால் மூடி, காசையும் எடுத்துக் கொண்டு அங்கு சமுதகம் தந்த மக்கள் ஒருங்கிணைந்து ஆலிமை பைத்துச் சொல்லிக் கூட்டிக் கொண்டு போய் ஆலிமின் வீட்டில் அவற்றை ஒப்படைப்பார்கள். பின் ஆலிமிடம் விடை பெற்றுத் திரும்புவர்.

அக்கால மக்கள் கல்வி கற்கக் கூடிய அமைப்புகள், பாடசாலைகள் இல்லாதிருந்தனர். என்றாலும் கற்க வேண்டுமென்ற ஆவல், சமயத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற முனைப்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். ஹதீஸ் களரிகள் சமய ஞானத்தையும், உலகியலையும் கற்பிக்கும் கலைக்கூடங்களாகப் பெரிதும் உதவின. அவற்றின் உதவியால் ஈருலக வாழ்க்கைப் பயன்களையும், நடைமுறைகள் வாயிலாக அவர்கள் பெறக் கூடியதாக இருந்தது.

நம்முன்னோர் சமயக் குரவர்களைக் கண்ணியப்படுத்தி அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தல், அவர்களின் கருத்துகளைத் தெய்வ வாக்குகளாகப் போற்றுதல், இன்னோரன்ன செயற்பாடுகளால் உள்ளம் பூரித்தனர். அதனால் அவர்களின் விழுமியங்கள் ஒளியும், உரமும் பெற்றன. செவியேறல் முறையே போதனையே அக்காலத்தில் கல்விப் பசிக்கான உணவாக இருந்தது. அதனால் வாழ்வில் சிறப்பும், வளமும் பெற்றுச் சிறந்தோங்கிய ஒரு சமுதாயமாக அவர்கள் மேம்பாடடைந்தனர்.

19. மவ்லிது ஒதுதல் :

றஹீஉல் அவ்வல், றஹீஉல் ஆகிர், ஜமாஅதுல் ஆகிர் மாதங்களில் முறையே சுப்ஹான மவ்லிது, முஹ்யித்தீன் மவ்லிது, மீரான் ஆண்டகையின் மவ்லிது என்பன பள்ளிவாசல்களில் வருடம் தோறும் ஒதப்படும். 1 ஆம் மவ்லிது 12 நாட்கள், 2 ஆம் மவ்லிது 11 நாட்கள், 3 ஆம் மவ்லிது 10 நாட்கள் ஒதப்படும். தலைப்பிறைக்கு முதனாள் பள்ளி அதிகாரி இப்படிக்கூறுவார். "ராவைக்கு நாயகத்திர மவ்லுதாம் எல்லோரும் அவரவர் நார்ஸாக்களுடன் பள்ளிவாசலுக்கு வரட்டாம் கூஉய்" என்று பெரும் சத்தமாகக் குரல் காட்டுவார். இப்படியே முஹ்யித்தீன் ஆண்டவரர் மவ்லுதாம், மீராசாஹிபு ஆண்டவரர் மவ்லுதாம் என்று உரிய காலத்தில் உரிய பெயரைச் சொல்லிக் "கூஉய்" இடுவார். மவ்லித் இறுதியிலும் இப்படிக்கூஉய் இடுவதன் மூலம் செய்தி அறிவிக்கப்படும்.

மவ்லிது முதல் நாளும், இறுதி நாளும், பள்ளி வாசல்களைச் சேர்ந்த ஜமாஅத்தார்கள் பலர் சோறு, ரொட்டி, பலகார வகை, ஈச்சம்பழம், வாழைப்பழம், கற்கண்டு போன்ற உணவுகளை பள்ளிக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பர். ஏனைய நாள்களில் குடி மரைக்காயர்மாரால் அவரவருக்கென ஒதுக்கப்பட்ட தினங்களில் நர்சா வழங்கப்படும். புறியாணி, நெய்ச்சோறு, பாற்சோறு, மஞ்சட்சோறு என்பன இதிலடங்கும். மஃரிப் தொழுகைக்குப் பின் மவ்லிது ஒதப்பட்டு, இஷாத் தொழுகைக்குப் பின் நர்சா பகிர்ந்தளிக்கப்படும். கவ்தூல் அஃலம் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி [றுழி] (கத்தஸல்லாஹு சிர்றுஹுல் அஸீஸ்) அவர்களின் பெயரால் ஒதப்படும் மவ்லிது முடிந்த இறுதி நாளாகிய 11 ஆம் நாள் பகலில் அஸர் தொழுகைக்குப் பின் அன்னார் பெயரால் கத்முல் குர்ஆன் ஒதப்பட்டு தமாம் செய்யப்படும். பின்னர் நர்சா கொடுப்பார்கள்.

முன்னர் றபீஉல் அவ்வல் மாதம் தலைப்பிறையிலிருந்து 12 நாள்களும் பெரும்பாலான வீடுகளில் மவ்லிது ஒதப்பட்டு வந்தது. சிலர் ஒரு நாள் மாத்திரம் ஒதுவித்து அன்னதானம் அளிப்பர். மற்ற மவ்லிதுகளும் இடையிடையே ஒதப்படும். நோய், வில்லங்கங்கள் விலகிட நேர்ச்சை வைத்து இதை ஒதல் வழக்கம்.

20. கந்தூரி வகைகள் :

● பள்ளிக் கந்தூரி :

பிரதி வருடமும் முஹ்யித்தீன் ஆண்டகை [றுழி] (கத்-அஸீஸ்) அவர்களின் பேரில் இக்கந்தூரி கொடுக்கப்படும். நீண்ட காலமாகப் பெரிய பள்ளி, சின்ன (பட்டண)ப் பள்ளி, புதுப்பள்ளிகளில் இக்கந்தூரிகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன.

ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் பள்ளி மரைக்காயர் சபையின் தீர்மானப்படி இது நடைபெறும். ஆரம்ப வேலையாக பல வண்டிக்காரர்கள் சேர்ந்து காட்டுக்குச் சென்று பட்டுப்போன வீர மரங்களைத் தறித்து ஏற்றி வந்து பள்ளிவாசல்களிற் குவிப்பர்.

பள்ளிவாசல்களின் மரைக்காயர்மார் குழுவினர் அவரவர் ஜமாஅதாருக்கு இது பற்றி அறிவிப்பர். அதிகாரி மூலம் "கூஉய்க்" குரல் எழுப்பப்படும்.

அரிசி, தேங்காய்கள், காணிக்கைகள் பெருமளவில் சேர்க்கப்படும். கந்தூரி என்றதும் மக்கள் குதூகலப்பட்டு அவற்றை அள்ளிக் கொடுப்பர். சேகரிக்கப்பட்ட பொருள்கள் பள்ளியறையில் வைக்கப்படும். கந்தூரிக்கு இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன் பணியாரம் கடப்படும். அதற்கான பணியில் பல பெண்கள், இரவு பகலாக ஈடுபடுவார்கள். பெரிய அளவிலான வாழைக்குலைகள் பல கொண்டு வரப்படும். மாட்டுப் பட்டிகள் வைத்திருப்பவர்கள் தராளமாக மாடுகளைக் கொடுப்பர். சாடிகளில் எருமை நெய் நிரப்பிக் கொண்டு வரப்படும். இதனால் பணியாரம் பொரிப்பார்கள். கறியும் ஆக்குவார்கள். கந்தூரிக்கு முந்திய தினம் மாடுகள் அறுக்கப்படும். அவற்றிக் ஈரல், மாங்காய்க் குலைகளை ஏலத்தில் விற்றர். சிவற்றைப் பள்ளிக் காரர்களான பேஷ்இமாம், முஅத்தின், அதிகாரி மாருக்குச் சன்மானமாகக் கொடுப்பர். அவணக் கணக்கில் அரிசி எடுத்துச் சோறு ஆக்குவார்கள். மக்கள் சாரிசாரியாகத் திரள்வர். பக்கத்துக் கிராமங்களிலிருந்தும் மக்கள் வருவார்கள். தேனீர்க்கடை, மிட்டாய்க்கடை, பாத்திரக்கடைகள் மற்றும் பாவனைப் பொருட் கடைகளும் வரிசையாக இருக்கும். மக்கள் வெள்ளம் மகிழ்ச்சியில் புரளும்.

சோறு, கறிகள் பகிர்வதற்காக வண்டிகளில் தாமரை இலைகளை ஏற்றி வருவார்கள். லுஹர் தொழுகையின் பின்னர் நார்சா பகிரத் தொடங்குவார்கள். எல்லோரும் இச் சோறு, கறிகளை மகிழ்ச்சியோடு உண்பர். பக்திப்பரவசத்திலும் காணப்படுவர். அடுத்த நாள் அஸரத் தொழுகையின் பின் குத்புல் அக்தாப் கவ்துல் அ-லம், முஹ்மித்தீன் அப்துல்காதீர் ஜீலானி ஆண்டகை [றுழி] (கத்-அஸீஸ்) அவர்களின் பேரில் கத்முல் குர்ஆன் தமாம் செய்யப்படும். பணியாரம், வாழைப்பழங்கள் பகிரப்பட்டதும் கந்தூரி நிறைவு பெறும்.

கின்ன(பட்டண)ப் பள்ளி வாசலில் இருந்த "நக்கறா" எனும் சிரட்டை வடிவமைப்பைக் கொண்ட பெரிய முரசு கந்தூரி நிகழ்ச்சிகளில் அறிவிப்புக்காகக் கொட்டப்பட்டது. பொதுவாகக் கூறின் சோறு, கறிகள் ஆக்கும் மணம், பொருள்களைக் கூறி விற்பேரின் குரலோசை, பின்னைகளின் ஆரவாரம், மக்களின் கலகலப்போசை என்பன அனுபவித்து ஆனந்தப்படக் கூடியவைகளாகவும், கந்தூரியைச் சிறப்பாக்கக் கூடியனவாகவும் அமைந்திருக்கும். இது ஊர் மக்களின் பெரும் அன்னதானமாகக் கருதப்படுகின்றது.

● வட்டைக் கந்தூரி :

வேளாண்மை விளைந்ததும் போடிமார் சேர்ந்து பணம் சேகரித்து வயலில் உள்ள வசதியான புரை ஒன்றில் விருந்து சமைப்பர். முற்காலத்தில் இதற்கென மான், மரை இறைச்சிகள் மாத்திரமே கறியாக்கப்பட்டன. பிற்காலத்தில் காட்டெருமையும், அதன் பின்னர் எருமை, கடா, பசு, எருது மாடுகளின் இறைச்சியும் பயன்படுத்தப் பட்டது. இதற்காக அக்கரைப்பற்றிலிருந்து உலமாக்கள், லெப்பைமார், பொது மக்கள் பலர் வண்டியிற் செல்வர். முஹ்யித்தீன் மவ்லித் ஓதப்பட்டதும் கந்தூரி வழங்கப்படும்.

● மழைக் கந்தூரி :

வேளாண்மை வரட்சியால் வாடும் போது மழை வேண்டிப் பிரார்த்திக்கவும், மவ்லிது ஓதவும், மழை பைத்து ஓதவும் வட்டையில் ஏற்பாடு செய்யப்படும். பெரும்பாலும் இச்சடங்குகள் முடிவுற்றதும் மழை பெய்யும். அந்நேரம் மக்கள் பக்தி மேலீட்டால் மெய் சிலிர்த்து நிற்பர். வட்டைக் கந்தூரி போன்ற நடைமுறையையே இதிலும் பின்பற்றப்படும்.

● பலாய்க் கந்தூரி :

சில காலங்களில் ஊர் மக்களில் பெரும் பாலானோர் காய்ச்சல், வைகுரி, சீதபேதி முதலிய நோய்களால் பீடிக்கப்படுவதுண்டு. இதை பலாய் (பெருங்கேடு) எனச் சொல்வர். இது நீங்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து சிறிய அளவில் சிலர் சேர்ந்து கந்தூரி கொடுப்பர். இரவு நேரங்களில் பலர் சேர்ந்து பிரார்த்தனைப் பாடல்களையும், பைத்துக்களையும் பாடிக்கொண்டு ஊர்வலம் வருவர். சுமார் ஏழு நாட்கள் இப்படிச் செய்வர். பின் நார்சா வழங்கப் படும். காங்குகளுக்கும் சிலர் சோறு போடுவர். இப்படிச் செய்வதால் மிடிமை நீங்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

21. மிஸ்கீன் சோறு :

வருத்தங்கள் நீங்க, வழக்குகள் வெற்றியீட்ட, கஷ்டங்கள், துயரங்கள் அகலப் பிரார்த்தித்து 10, 20, 30, 40 என்ற எண்ணிக்கையுள்ள ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் அளிப்பர். வசதி படைத்தோர் மாடறுத்துச் சோறு கறி ஆக்கி 100 பேருக்குக் கொடுக்கும் வழக்கமும் இருக்கிறது. அனேகமாய்ப் பிச்சை வாங்குவோர் இதில் பெருமளவு சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

22. ஸலாத்துன்னாரிய்யா சாப்பாடு :

அரச வில்லங்கங்கள், பாரிய நோய், வழக்கு விசாரணை போன்ற வற்றில் சாதகமான முடிவு கிடைப்பதற்காக ஸலாத்துன்னாரிய்யா ஒதி சாப்பாடு கொடுக்க நேர்ச்சை வைப்பார்கள். இதை 4444 (நாலாயிரத்து நாநூற்று நாற்பத்து நாலு) தடவை ஒத வேண்டும். பெரும்பாலும் 11 உலமாக்களைக் கொண்டே இது ஒதுவிக்கப்படும். விடயம் சித்தியானால் ஈற்றில் பலருக்கு விருந்து கொடுப்பார்கள்.

23. வலீமா விருந்து :

புது மணத்தம்பதிகள் விவாகம் செய்த ஆரம்ப நாளில் இவ்விருந்து அவர்களால் கொடுக்கப்படும். இதற்காகப் பல்கலை உண்டிகள் தயாரிக்கப்பட்டு சுற்றத்தார், நண்பர்களுக்கு வழங்கப்படும். இது திருமணம் சம்பந்தப்பட்ட நிபந்தனைகளில் ஒரு கன்னத்தான செயலாகும்.

24. இறக்காமம் பள்ளிவாசல் உலா :

இவ்வூர் மக்கள் பல வருடங்களுக்கு முன்னிருந்தே இறக்காமக் கிராமத்தோடு தொடர்பு கொண்டு வருகின்றனர். அங்குள்ள மகான் சேகலிஅவ்வியா (சேகு வலீ) (றஹ்) அவரின் கபுறடிக்குச் செல்லல், "வில" என்னும் நீர்த்தேக்கத்தில் மீன் பிடித்தல், அதன் அருகில் உள்ள காட்டுப் பகுதிக்குள் (கூட்டாடு) சோறாக்கி உண்ணக் குடும்பத்தினர், உறவினரோடு செல்லல். வியாபாரத் தொடர்பு என்பன இருந்து வந்துள்ளது.

அக்காலத்தில் பணி தீர்க்கும் மருந்துகளில்லாமை, மகிழ்ச்சியாக வாழவேண்டுமென்ற அவா, வேறுபல நம்பிக்கைகள் என்ற காரணங்களுக்காக இறக்காமம் பள்ளி (சேகவுலியாவின் கபுறடி) க்குச் செல்ல ஏதாவதொரு காரணத்தைக் காட்டி நேர்ச்சை வைப்பார்கள். அப்படியான நேர்ச்சைகளை நிறைவேற்றா விட்டால் வாழ்வில் வளம் குன்றும், முறிவு ஏற்படும், நோய்கள் பீடிக்குமெனவும், இப்படிச் செய்தால் துன்ப நிலையிலிருந்து விடு படலாம் எனவும் நம்பினர்.

பூரண நிலாக் காலங்களில் பலர் சேர்ந்து, அப்பள்ளி வாசலுக்குச் செல்ல ஆயத்தங்களைச் செய்வர். பால்ச் சோறு, நெய்ச் சோறு, பலகார வகை, வாழைப் பழங்களை ஓலைப் பெட்டியில் வைத்துக் கட்டிக் குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் வண்டியில் பயணத்தைத் தொடர்வர். இவை கூடார வண்டிகளாக இருக்கும். மாடுகளில் மணியும், சதங்(சலங்)கைகளும் கட்டப்பட்டிருக்கும். பால் நிலவில் பறையர்கள் பறையொலி எழுப்பிக் கொண்டு முன்னே செல்ல, வண்டி அணிகள் பின் தொடரும். அப்பொழுது அக்கரைப்பற்று - இறக்காமம் வீதி மணல் வீதியாகவே இருந்தது. பட்டியடிப் பிட்டி காடாக விருந்தது. இங்கிருந்து அக்காட்டை ஊடறுத்துச் சென்ற மணல் பாதையால் வண்டிகள் செல்லும். மாடுகளின் மணியோசை, சதங்கையோசை, குருவிகளின் குரலோசை, சில்லூறு வண்டுகளின் கனமானவோசை, பறையோசை, வண்டிக்காரர்கள் இசைக்கும் கவிகளினோசை என்பன இவ்வுலாவை மெருகூட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

கருங்கொடித்தீவு, பட்டியடிப்பிட்டி, இசங்கணிச்சேனை (சீமை) யூடாகக் கலியாணப் பாலையடியைத் தாண்டி வில் எனப்படும் பரந்த நீரேந்தும் தேக்கத்தை வளைத்துப் பள்ளிவாசலைச் சென்றடைவதே அக்காலத்தில் இருந்த வழியாகும். இசங்கணிச் சேனையில் பெரிய அளவிலான ஒரு கிணறு இருந்தது. சிலர் அங்கு தங்கிக் காலைக் கடன்களை முடித்து உணவருந்திப் போவதும் உண்டு. அவ்விடம் சேனைச் செய்கைக்குப் பெயர் பெற்ற இடமாக இருந்தது. அங்கு இடையிடையே உயரமான பெரிய மரங்களில் சேனைக் காவலுக்கான அட்டாளைகள் கட்டப்பட்டு இருந்தன. (எனது 15ஆவது வயதில் பலருடன் இப்படியானதொரு பிரயாணத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இரு முறை சென்றதாக நினைவு. இக்காட்சிகளை நேரில் அனுபவித்துப் பேருவகை கொண்டேன். இப்பிரயாணத்தை மேற் கொண்டு 54 வருடங்களாகியும் இன்னும் அவை என் நெஞ்சை விட்டகலாத நினைவுச் சின்னங்களாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றன) சேனைகளில் உள்ள குடில்களிலும், அட்டாளைகளிலும் மக்கள் காணப்பட்டனர். குடியிருப்பும் காடும் குடியிருப்பும் காடுமாக இப்பிரயாணக்காட்சி தென்பட்டது. கவிகளும், பெண்களின் குரவை ஒலியும், பறையடிக்கும் சத்தமும் பிரயாணத்தைக் கலகலப்பாக்கி உற்சாகத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் தருவனவாக அமைந்திருக்கும். பள்ளிவாசலிலுள்ள கபுறடிக்குச் சென்றதும் பாத்திஹா ஓதி பாற்சோறு, பழங்கள் வழங்கப்படும். பாலை பழுக்கும் காலங்களிலேயே பெரும் பாலும் இப்பிரயாணத்தை ஒழுங்கு செய்வர்.

அங்கிருந்து வீடு திரும்பும் போது, பாலைப்பழங்களைப் பறித்து தத்தமது ஓலைப்பெட்டிகளில் நிறைத்துக் கொண்டு வருவர். அங்கு மலைகளில் உள்ள பரந்த பாறைகளில் பொடி மீன்களைப் பரப்பிக் காயவைப்பதைச் சிலர் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். வில் நீர்த் தேக்கத்தில் பிடிக்கப்படும் இம்மீன்களும், கருவாடும் பிரத்தியேக சுவையைக் கொண்டதாகவிருக்கும்.

அந்தப் பொடிக்கருவாடுகளை வாங்க எவரும் தவறுவதில்லை. எனவே அவற்றைக் கணிசமான அளவு இவ்வூர் மக்கள் வாங்கிக் கொண்டு வரல் வழக்கமாகும்.

25. மடை வைத்தல் :

நோய்கள், தரித்திரங்(முஸீபத்து)கள் அகலக் கழிப்புக் கழிப்பார்கள். வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பூ, சல்லி(செம்பாலான அரைச்சதம்) என்பனவற்றில் வகைக்கு ஏழு வீதம் எடுக்கப்படும். கறுப்பு, சிவப்பு, வெள்ளை நூல்கள், செத்தல் மீன் கருவாடு ஆகியவற்றையும் சேர்த்து எல்லாச் சாமான்களையும் ஒரு பீற்ற(பீத்த)ல் சுளகு அல்லது பன் தட்டில் பரப்பி மூன்றாம், நாலாம் சந்தியில் வைப்பார்கள். அதற்கு மடை வைத்தல் எனப்படும். ஏழு எலுமிச்சம் காய்களை மந்திரித்து வெட்டியும் கழிப்பர்.

கரையாக்கன் பேய்க்கு குருவிச்சம் பூ, செவ்வரத்தம் பூ, பூவரசம் பூக்களால் மடை வைப்பார்கள். குமார சாமிக்கு கொழுக்கட்டை, மோதகம், மொத்தமான கோழிச் சூடன் வாழைப்பழங்கள், பூக்குவியல்கள், மூடியுள்ள தேங்காய் முதலியவற்றைப் பெருமளவில் வண்டியில் ஏற்றிப் போய்க் கடற்கரையில் கழிப்புக் கழிப்பர். மந்திரவாதியின் மந்திர உச்சாடனமும், சடங்கு முறைகளும் அச்சந்தருவனவாக இருக்கும். கெட்ட ஆவிகள், பேய்கள், எச்சில் பசாசுகள் ஆகியவற்றின் பார்வைச் சேஷ்டையால் சனங்களுக்கு வருத்தம் வருகிறது என்பதும், இப்படிப்பட்ட கழிப்புகள் நோய் நிவாரணிகளாகின்றன என்பதுமே இச்சடங்காசாரங்களின் காரணியாகும்.

26. தண்ணீர் ஓதுதல் :

தண்ணீர் ஓதிக் குடித்தல், முகத்திலடித்தல், உறுப்புகளைக் கழுவுதல், குளித்தல் என்பனவும் நோய் தீர்க்கும் என நம்பப்பட்டது. கரையாக்கன், குறும்பறையன், சுடலை வைரவன், கங்கை வைரவன், மோஹினி, பேச்சி, நீலி, குழந்தை கொல்லி, இருளி, பிணந்தின்னி முதலிய பசாசுகளின் தொல்லைகளால் சிலருக்கு வருத்தம் வருவதாகவும் கருதினர். அதற்கான மந்திரச் சடங்குகளின் வாயிலாக நிம்மதி காணலாம் எனவும் எண்ணினர். ஏழு வெவ்வேறு கிணறுகளில் இருந்து நீரை மொண்டு வந்து மந்திர ஆசாரங்களும் செய்வர். இது நோயகற்றும் ஒரு நீர்ச் சடங்காகும்.

27. நம்பிக்கையும் நடப்பும் :

காடுகளிற் தொழில் செய்வோர், வயல் வேலைகளில் ஈடு படுவோர் பாம்பு போன்ற விஷஜந்துகளால் தீண்டப்படாமல் காப்புத் தேடிப் பெரியார் ஸெய்ன் மவ்லானா வலீ அவர்களுக்கும் பிள்ளைப்பாக்கியமில்லாதோர் குழந்தை உம்மா வலீ அவர்களுக்கும் காயங்கள் சுகமாக பீஸபீல் வலீ அவர்களுக்கும் சிலர் நேர்ச்சை செய்வர். அது நிறை வேறினால் சுன்னத்து நோன்பு விடிப்பதாகவும், ஸலவாத்துன் நாரிய்யாவை ஓதுவிப்பதாகவும் நிய்யத்து வைப்பர்.

குழந்தைகளை கபுறடியில் உருளச் செய்தல், தோப்புக் கரணம் போடுதல், கை, கால், காது போன்ற உறுப்புகளை வெள்ளியினால் செய்து காணிக்கையாகக் கொடுத்தல். குத்துவிளக்கில் நெய்யூற்றல், பெரியார்களின் தலைமாட்டில் எரியும் விளக்கின் எண்ணெய்யை நெற்றியில், தலையில் பூசுதல் எனும் ஆசாரங்கள் பலரால் செய்யப்பட்டு வந்தன.

ஸபர்மாத இறுதியில் வரும் புதன் கிழமையை 'ஒடுக்கத்துப் புதன்' என்பர். அன்று ஆபத்துக்கான ஆவிகள் பூமியில் சுற்றுவதால் நோய்கள் வரும் என்று நம்பினர். அதனைப் போக்க மாவிலையில் இசும் எழுதிக் குடித்தும், கிணற்றில் அதைக் கரைத்து ஊற்றியும் வந்தனர்.

ஏதாவது ஒரு கருமம் சித்திக்கத் தட்டில் அரிசியள்ளி வைத்தும், சீலையில் காசக் காணிக்கை முடிந்தும் நேர்ச்சை செய்வர். சனிக்கிரகப் பகை நீங்க ரொட்டி சுட்டு மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்து, ரொட்டித்துண்டுகளைக் காகக் கூட்டங்களுக்கு முன் எறிவர். எறிவதற்கு முன் வீட்டில் உள்ளவர்களின் தலைக்கு மேல் ரொட்டித் தட்டைச் சுற்றிக் கொள்வர்.

மரணித்தவரின் 40 ஆம் நாளன்று பெரிய வெள்ளைப் புடைவையால் கபுறை மூடிக் கத்தம் ஒதி வந்தனர்.

வீட்டுக்கு அத்திவாரம் போடும் போது நவதானியங்களுடன், தங்கத் துண்டுகளையும் சேர்த்து அடிக்கற் குழியில் போடுவர். வீடு, கிணறு, மாட்டுக் கவணை (தொழுவம்) கட்டும் போது குருக்களைக் கொண்டு நிலம் எடுப்பர். நிலத்தின் தென்மேற்குத் துண்டு 'சாமூலை' எனப்படும். அச் சாமூலையில் வீடு கட்டினால் வீட்டில் ஒருவர் அல்லது தலைவர் 9 மாதங்களுக்குள் பெரு நோயால் வீழ்வார். அல்லது மரணித்து விடுவார் என்பது ஐதீகம்.

தமது வீட்டிலுள்ள மரங்களில் பழம் பழுத்தால் முதல் பறிக்கும் ஏழு பழங்களைக் கொடுத்துப் பாத்திறா ஒதிய பின்பே தமது பாவனைக்கு எடுப்பர். வாழைப்பழமென்றால் அடிச்சீப்புப் பழம் இதற்காகக் கொடுக்கப்படும்.

28. ஊரோடி :

சிலருக்கு சிறுவர்கள் உட்பட வருத்தம் ஏற்பட்டால் ஊரோடி எனும் ஒரு கெட்ட ஆவியால் . அது உண்டாகின்றது என மக்கள் நம்பினர். சிறு பிள்ளைகளுக்குக் காய்ச்சல், கொப்புழம், வயிற்றோட்டங்கள் இந்த ஆவியின் சேட்டையால் வருவதாகக் கருதினர். இந்நோய் தீர ஊதிப் பார்த்தல், அச்சிரங்கட்டல், ரொட்டி சுட்டு ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளித்தல், மந்திரித்தல் முதலியன நடைபெறும். வருத்தவாளி இரவில் வீட்டை விட்டு வெளியிற் செல்ல முடியாது.

29. கபுறாளிகளின் குற்றம் :

சிறுவர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டால், பிறந்த குழந்தை கண் திறக்காமல் இருந்தால், கதை கொன்னையாய் இருந்தால், ஓயாமல் கத்திக்கொண்டிருந்தால் இவை குடும்பத்தில் மரணித்த ஒரு கபுறாளியின் கோபத்தினால் அவை ஏற்பட்டன என முன்னிருந்த பலர் நம்பினார்கள். அந்தக் கபுறாளியைச் சாந்தப் படுத்தி, அமைதி கொள்ளச் செய்ய அன்னவரின் பேரில் கத்தம், பாத்திஹா ஓதுவர். அன்னதானமும் அளிப்பர்.

30. வருடா வருடம் சிலர் தாய்மாருக்கு (அம்பாளு)க்கும் படைத்தல் எனும் சடங்கைத் தவறாது செய்து வருகின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் பெண்கள் சிலர் மச்சம், மாமிசம் ஒறுத்து, பயபக்தியோடிருந்து வெள்ளைச் சீலைத் துண்டால் வாயைக் கட்டிக் கொள்வர். அந்நிலையில் இருந்து கொண்டு பணியாரம் பொரித்தல், கொழுக்கட்டை, மோதகம் அவித்தல், பு(ற்)க்கை ஆக்கல் என்பவற்றை மிக அமைதியாகச் செய்வர்.

அவ்வுணவுகள் தயாரானதும் வாழைப்பழங்களுடன், வாழையிலைகளில் அவற்றைப் பரப்பி, ஊதுபத்தி எரித்து மும்முறை அப்படையலை வலம் வருவர். வளைக்கும் போது அம்மன் பாடல்களின் முணுமுணுப்பு இருக்கும். பின் வாய்க்கட்டை அவிழ்த்து விட்டு மற்றவர்களுக்குப் பங்கீடு செய்வர். வைகுரியை அம்மாள் போட்டிருக்கிறது எனச் சொல்வர். கொப்பளிப்பான், சின்னமுத்து வருத்தமும் அம்மாளில் சம்பந்தப்பட்டதே என எண்ணினர்.

5. குடி வழி மரபு :

கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம், தமிழ் மக்களிடையே குடிவழி முறை நன்கு பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. அவை சமூகக் கட்டமைப்பின் வார்ப்புக்களாக உள்ளன. மத்திய கிழக்கு வாசிகளான முஸ்லிம்கள் முக்குவர்களைத் திமிலரின் அட்டுழியங்களில் இருந்து காப்பாற்றியதற்கான நன்றிக் கடனாக 7 திராவிடப் பெண்கள் கொடுக்கப்பட்டனர். 7 கப்பல்களுக்குத் தலைமையேற்று வந்த முஸ்லிம்கள் 7 பேரும் அப்பெண்களை இஸ்லாமாக்கி மணந்து கொண்டனர்.

அந்த அன்பளிப்பின் முதலாவது மானு மூத்தநாச்சி குடியைச் சேர்ந்தவர். இவருக்கும் முஸ்லிம்க்கும் பிறந்த குழந்தைகள் மூத்தநாச்சி குடியைச் சேர்ந்தவர்களாவர்.

தவிர இளையநாச்சி குடி, அம்மாநாச்சி குடி, பொன்னாச்சி குடி, வரிசை நாச்சி குடி, முகாந்திர நாச்சி குடி, மாலை கட்டுக் குடி என்பன வற்றிலுள்ள மற்றைய ஆறு பெண்களுக்கும் முஸ்லிம் கப்பற் தலைவர்களுக்கும் பிறந்த குழந்தைகள் அந்தந்தக் குடிகளுக்கு உரித்தாகினர்.

1. குடிகளின் கட்டமைப்பு :

இவ்வூர் மக்களின் குடிவழிச் செயற்பாடுகளைக் கவனிக்கும் போது அவை ஒரே சீரமைப்பின் மட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றன.

● அவை உணர்த்தும் உண்மைகளாவன :

ஒரு குடியில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரே குடும்பமாய் இணைக்கப்பட்டு இருந்தனர். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு தலைவர் இருப்பார். இவர் மரைக்காயர் என்று அழைக்கப்படுவார். அவரது குடியிலுள்ளவர்களின் இன்ப, துன்பங்களில் இவர் மிகக் கரிசனை காட்டுவார்.

சில விஷேட காரியங்களுக்குத் தலைவரின் ஆலோசனை பெறப்படும். அவர்களின் நீதி, நேர்மை, சமயச் செயற்பாடுகள், மனிதாபிமானம், கடின உழைப்புகளால் ஈர்க்கப்பட்ட மக்கள் அவர்களுக்கு மதிப்பளித்தனர்.

2. குடும்ப வடிவங்களில் குடியினரின் பங்களிப்பு :

ஒரு குடியினரின் பணிகள் கூட்டு முயற்சியாக இருக்கும். எடுத்துக் காட்டாகக் கல்யாண வேலைகளைக் குறிப்பிடலாம். கல்யாண வீட்டுக்கு அடிக்கடி வருகை தரும் குடியினர் வேலைகளில் மிகக் காத்திரமாக ஈடுபடுவர். என்னென்ன பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமோ, உதவி ஒத்தாசை புரிய வேண்டுமோ அவற்றை மகிழ்ச்சியோடும், மனநிறைவோடும் அவர்கள் செய்து கொடுப்பது பரம்பரை வழக்காறாகும்.

3. ஒரு குடியிலுள்ளவர்களிடம் காணப்படும் நெருக்கமும், உறவும் ஒரு தாய் பெற்ற பிள்ளைகளைப் போன்றதொரு மண்பாங்கை ஏற்படுத்தியது. அதனால் ஒரே குடியிற் பிறந்த ஓர் ஆணும், பெண்ணும் விவாகம் முடிப்பதை இவர்கள் விலக்கி வைத்துள்ளனர். கூடப் பிறந்த ஆண், பெண் சகோதரர்கள் மணஞ்செய்வது போன்ற ஒரு மாயை இது. இதை மீறிச் செய்தவர்களை ஆகாச்செயல் செய்தவர்களாகக் கருதுவர். இது ஒரு சமூகக் கட்டுப்பாடே ஒழியச் சமயத் தடையல்ல.

கிழக்கிலங்கையில் இக்குடிகள் பரவலாக உள்ளன. ஆனால் அக்கரைப்பற்றில் பரம்பரையாக வாழ்ந்து வரும் மக்கள் பின்வரும் குடிகளைச் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அவைகளின் விபரம் :

1. மூத்த நாச்சி குடி	14. செட்டியார் குடி
2. அம்மா நாச்சி குடி	15. தச்சனார் குடி
3. பொன்னாச்சி குடி	16. மாந்தறாக் குடி
4. பணி வீட்டுக்குடி	17. சங்கரப்பத்தான் குடி
5. வடக்கனா குடி	18. காலிங்கா குடி
6. ராசாம்புள்ள குடி	19. இரணசிங்க முதலி குடி
7. வட்டு நாச்சி குடி	20. எலவக்குடி
8. வெள்ளரசன் குடி	21. மரைக்கார் நெயிந்த குடி
9. சுலத்தான் பிள்ளை குடி	22. வட்டுக்கத்தறக் குடி
10. நெய்னா ஓடாவி குடி	23. பணிக்கனா குடி
11. யாவு குடி	24. மழுவரசன் குடி
12. மாப்புள்ள மரைக்கார் குடி	25. குருக்கள் குடி
13. மாமனாப் புள்ள குடி	26. கட்டடி குடி

உலக சமூக அமைப்புகள் பல, பண்டு தொட்டுத் தாய்வழி, தந்தை வழி என இரு கூறுகளாக இயங்கி வருகின்றன. தாய்வழி மரபு பெண்ணை முதன்மைப்படுத்திப் பார்ப்பதாகும். அவர்களுக்கான ஒரு வளமான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுக்க ஆண்கள் கடின உழைப்பையும், தியாகங்களையும் அர்ப்பணிக்கும் தன்மை அதில் அடங்கியுள்ளது.

இக்குடி மரபு பெரும்பாலும் மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்திலும், அதிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட அம்பாறை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய முஸ்லிம், தமிழ் மக்களிடமும் மாத்திரமே வழக்கிலுள்ளது. முன்பு தோன்றிய ஏழு குடியினரோடு வேறிடங்களிலிருந்து சிலர் குடியேறினர். அதனாலேற்பட்ட சன அடர்த்தியின் காரணியால் மேலும் பல குடிகள் தோன்றின. அவையாவன :

1. படையாண்ட குடி	10. சேகுமுல்லைக்காரன் குடி
2. மூத்த நெய்ந்த குடி	11. வம்மி கத்தறக் குடி
3. முதலி குடி	12. கினிக் கறுத்தன் குடி
4. தவுட்டு வத்தறக் குடி	13. காம்பிறாச்சி குடி
5. தொட்டில் புள்ள குடி	14. சாயக்காரன் குடி
6. உலகிப் போடி குடி	15. மரைக்காண்ட குடி
7. கொசுக் கட்டைக் குடி	16. ஆலிம் குடி
8. உத்துப் புள்ள குடி	17. காமராசர் குடி
9. ஆதம் பட்டாணி குடி	18. அவக்கராவிமு குடி

குடிகளிற் சிலவற்றைத் தலைவர்களின் பெயரைக் கொண்டும், வேறு சிலதை தலைவர்கள், முக்கியஸ்தர்களின் தொழிலைக் கருத்தில் எடுத்தும் அழைத்து வந்தனர். உதாரணமாகச் சுலத்தான் பிள்ளை குடி, பணிக்கனார் குடிகளைச் சொல்லலாம். இரண்டொரு குடிகள் பெயரையும், அத்தோடு தொழிலையும் குறிப்பன. நெய்னா ஓடாவி குடி என்பது அதைப் போன்றது. குடிகளிற் சில உட்பிரிவுகள் உள்ளன. அவை கத்தற, தத்தி, வகுத்துவாய் எனப்படும்.

4. கத்தற :

தகப்பன் வழியில் இப்பெயர் விளங்கும். ஒரு பெற்றோருக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள், பேரர், கொள்ளுப் பேரரை இது அடக்கும். இவர்களுடைய தகப்பனின் பெயர் கலந்தர் என்றிருந்தால் கலந்தர்ப் போடியார் கத்தறையார் என்பர்.

5. தத்தி :

தாய்வழியில் இப்பெயர் சம்பந்தப்பட்டது. தாயின் பெயர் செய்னம்பு என்றிருந்தால் செயினம்புட தத்தியார் எனச் சொல்வர்.

6. வகுத்து வாய் :

இச் சொல் தாய், தந்தை இருவருடைய அடையாளத்தையும் தெரிவிக்கும். கலந்தர் லெவ்வை ஆலிமு பொண்டிர (மனைவியுடைய) வகுத்து வாய் என்பது இதைக் குறிக்கும்.

ஒரு குடியிலுள்ளவர்களைப் பார்க்க மற்றக் குடியினர், ஒரு பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து பாராட்டுப் பெற வேண்டுமென விரும்பிச் செயற்படுவர். இந்தப் போட்டி மனப்பாங்கால் பல முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன.

7. தத்துக் குடி :

குடிகளும் குறிகளும்

	
மாந்தநாக்குடி	ஓடாவி குடி
	
ராசாம்பிள்ளை குடி	பலையாண்ட குடி
	
கிடைக்கட்டக்குடி	பணிக்களாள் குடி

இவ்வூரைச் சேர்ந்த ஒரு ஆணும் காலியைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணும் மணமுடித்தால், அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தையின் குடி என்ன? என்ற ஒரு கேள்வி எழலாம். தாயின் குடியே பிள்ளையின் குடியாகும் என்பதே பாரம்பரிய மரபாகும். குழந்தை குடியொன்றைத் தத்தெடுத்ததாகவே இது கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, இதற்கு விடை தகப்பனின் குடியே இக் குழந்தையின் குடியாகும் என்பதே. இப்பகுதியிலுள்ள சம்பிரதாயம் ஆகும்.

குடிகளின் பாரம்பரியம் திராவிடரைப் பின்பற்றித் தாய்வழி தொடரினும், மத்திய கிழக்கு வாசிகளான அறபு முஸ்லிம் பெண்களுக்கும் ஆண்வழிக் குடி மரபு பொருந்தி இருக்கலாம். முஸ்லிம்களிடையே தகப்பன் வழிக் குடி மரபு வழக்கில் இருப்பதற்கு இதுவுமொரு காரணியாகத் தெரிகிறது.

8. குல விருதுகள் :

இது குடும்பச் சின்னம், வம்சாவளி அடையாளம் அல்லது குடியறித்துக் குறி எனப்படும்.

ஒவ்வொரு குடிக்கும் தனிப்பட்ட விருதுகள் உள்ளன. அவற்றைத் தத்தமக்குரிய பசு, எருமை மாடுகளின் இடது புறக்கால் உட்பகுதியில் பதியுமாறும், சந்துப் பட்டையிலும், விலாப்பக்கங்களிலும் கன்னத்திலும் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புக் கோலால் சுட்டுக் கொள்வர். மாடுகளை இனங்காணவே இந்த ஏற்பாடு.

குடிகளும் குறிகளும்

 <p>மரைக்கண்ட குடி</p>	 <p>உத்தரப்பிள்ளைக்குடி</p>
 <p>வெள்ளரசுவகுடி</p>	 <p>ஆலிக்குடி</p>
 <p>பிபன்னாச்சி குடி</p>	 <p>காமரசர் குடி</p>
 <p>இலவக்குடி</p>	

பிற்காலத்தில் உரித்தாளரின் பெயரினதும், ஊரினதும் முதலெழுத்துகளைக் குறியாகச் சுட்டனர். உ-ம் : முமீ. அ. ப (முஹம்மது மீராசாஹிபு அக்கரைப் பற்று) என்பதாகும்.

கடந்த சில வருடங்களுக்கு பின்னிருந்த அரசாங்கத்தின் கால்நடைப் பண்ணையினர் ஒவ்வொரு மாட்டிற்கும் வேறான இலக்கங்கள் பதிந்து கொடுத்ததால், இக் குறிகளைச் சுடும் போது எண்களையும் சடுவது பழக்கத்தில் உள்ளது. குல விருதுகள் சில அருகிற் தரப்பட்டுள்ளன :

வைத்தியம் :

முற்காலத்திலிருந்து சிறந்த கதேச வைத்தியர்கள் அக்கரைப்பற்றில் பெயர் பெற்றிருந்தனர். சித்த, ஆயுர்வேத, மற்றும் யூனானி ஆகிய வைத்தியத் துறையில் இவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஆங்கில வைத்தியம் அறிமுகமில்லாத காலத்திலிருந்து இவர்களில் பலர் வியக்கத்தக்க முறையில் நோய்களைக் குணப்படுத்தியுள்ளனர்.

மாந்தரிகம், வசியம், பேயோட்டல் முதலிய துறைகளில் கோளாவிலைச் சேர்ந்த திரு. மூ. வெள்ளையன், திரு கண்ணியப்பன், திரு. க. கந்தசாமி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

இவ்வூரின் வைத்திய பரம்பரையொன்றின் அரிய சேவைகளை மக்கள் மறப்பதற்கில்லை. சித்த, ஆயுர்வேத வைத்தியத்துறை இவர்களுடையது. அவர்கள் இவர்களாவர் :

ஜனாப்களான மு. அகமது லெப்பை, அ.லெ. மீராலெப்பை, மீ.லெ. அகமது லெப்பை, அ.லெ. கன்னையிந்த, க.நெ. காசிம்பாவா ஹாஜி, காபா. முகையதீன் பாவா (குங்குமர்) முபா. காதர் மீராசாஹிபு மற்றும் வைத்திய சிகாமணி அல்-ஹாஜ் முபா. முகம்மதலி ஆகியோர்.

யூனானி வைத்தியத்தில் ஹக்கீம் அலியார் லெப்பை அப்துல் காதீர் (பரிசாரித்தம்பி) தலை சிறந்து விளங்கினார். ஏனையவர்களின் பெயர்களாவன: ஜனாப்களான எஸ். உதுமாலெப்பை (கூந்தல் பரிகாரி) ஆ. லெப்பைக்குட்டி, மு. யூனுஸ்லெப்பை, திமிட்டம் பரிகாரி, எம். முகம்மதிபுறாலெப்பை (குஞ்சாம் பரிகாரி) கண்ணேந்த, எச்.எல்.எம். ஷரீஃப் (கண்ணாடிப் பரிகாரி) எம். முகம்மதிபுறாலெப்பை (சைக்கில் பரிகாரி), மு.இ. பள்ளித்தம்பி, மு.அ.லெ. முஹம்மது ஷரீஃப் (சரிவுப் பரிகாரி) கணக்கர், கணக்கன்ர பொலிசான, சங்கிலியர், சேரக்காயர் ஹாஜியார், ஒலுவில் பரிகாரி அலியுதுமான் (அல்லுதுமான் பரிகாரி) ஏயூபி.எம். இஸ்மாயீல், அலியார் லெப்பை, அனிசலெப்பை, மு. தம்பிலெப்பை (மூக்குத்திப் பரிகாரி)

திருவாளர்களான கட்டுப் பரிகாரி, தம்பாப்பிள்ளை உபதேசியார், மு. கணபதிப்பிள்ளை, பி. கந்தையா, ஏ. கதிரமலை, எம். வேலன், எஸ். லிங்கசாமிக் குருக்கள், எம்.எம். கந்தையாக் குருக்கள், கந்தசாமிக் குருக்கள், செவலக் குருக்கள், வேலுப்பிள்ளை.

முறிவு வைத்தியர்களாக திரு. த. மயில்வாகனம் (வாழையர்), ஜனாப் ஏ.எம். இப்றாஹீம், ஆகியோரும் சேவை செய்தனர். திருமதி மயில் வாகனம் ஐந்தாவது தலைமுறையாக முறிவுச் சிகிச்சை செய்து வருகிறார்.

அல்-குர்ஆன், அல்-ஹதீஸ் ஆகியவற்றின் மூலகங்களைக் கொண்ட இஸ்லாம், அஸ்மா, வாஸலாத்து, உச்சாடனம், பிரார்த்தனை ஆகியவற்றின் மூலம் மௌலானா, மௌலவீ கல்பதுல் காதிரி அப்துர்றஷீத் (சீனி) ஆலிம் அவர்கள் நாடளாவிய ரீதியில் உயர்மட்டச் சிகிச்சைகளையளித்துப் புகழ் பெற்றார். இவர் ஜின் வாஸலாத்தில் கைதேர்ந்தவராகவும் இருந்தார். ஜனாப் எம்.எ.எ. அப்துல் மஜீத் (மக்கத்தார்) அவர்களும் இஸ்லாம், அஸ்மா வைத்தியம் செய்து வருகிறார். இங்கு 1936 ல் சுதேச வைத்திய சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதன் தலைவராக ஹக்கீம் ஏ.எல்.பி. அப்துல் காதீர் அவர்கள் இருந்தார். உபதலைவராக தம்பாப்பிள்ளை உபதேசியாரும், செயலாளராக எச்.எல்.எம். ஷரீஃப் வைத்தியரும் கடமையாற்றினர்.

திருக்கோவில், தம்பிலுவில், கோமாரி, பொத்துவில், அட்டானைச்சேனை, ஒலுவில், இறக்காமம் உட்பட 135 பேர் இதில் உறுப்பினராய் இருந்தனர். இவர்களுக்கு சலுகை விலையின் அடிப்படையில் அபின், கஞ்சாவுடன் ஏனைய உயர் மருந்துச் சரக்கு வகைகளும் வழங்கப்பட்டன.

தற்போது அரசாங்க ஆயுர்வேத வைத்தியசாலையொன்று முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை)க்கு அண்மையில் இயங்கி வருகிறது.

அரசாங்க ஆங்கில வைத்தியசாலைகளும், தனியார் சிகிச்சை நிலையங்களும் கணிசமான அளவு இப்போதுள்ளன. டொக்டர் பட்டம் (எம்.பி.பி.எஸ்) பெற்ற சுமார் 20 பேர் இங்குள்ளனர். ஏனைய வைத்தியத்துறைப் பட்டம் பெற்றவர்களும் சேவையாற்றுகின்றனர். இரு மாவட்ட அரசமருத்துவ மனைகளும் இவ்வூர்

டொக்டர்களின் பொறுப்பிலேயே உள்ளன. ஏனைய டொக்டர்களும், பணியாளர்களும் பெரும் பாலும் இவ்வூரைச் சேர்ந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். டொக்டர் ஏ.எல்.எம். இஸ்மாயில் (ஐஉபர்) எம்.உ.எச்., டி.ஐ.எம்.எஸ் (யூ.எஸ்) மருத்துவப் பட்டம் பெற்ற முதலாவது வைத்தியராவார். இவ்வூரில் எம்.பி.பி.எஸ். மருத்துவப் பட்டம் பெற்ற முதலாவது டொக்டர்களாக அல்-ஹாஜ் எம்.ஏ. அப்துல் றகீஸ்து, எம். தேவராஜன் ஆகியோர் உள்ளனர்.

(ஹக்கீம் ஏ.எல்.பி. அப்துல் காதிர், சூபிமக்கான், அக்கரைப்பற்று)

(ஹக்கீம் எச்.எல்.எம். ஷரீஃப் வைத்தியர், ஏ.வீ.வீ. வீதி, அக்கரைப்பற்று)

திருமதி காரணிவெள்ளையன் :

இவர் அக்கரைப்பற்று கோளாவிலைச் சேர்ந்தவர். திரு வேலன் பரிகாரியின் மகள். விஷக்கடி வைத்தியத்தில் நிபுணர். இலவசமாகவே வைத்தியம் செய்து வந்தார். எல்லா இனத்தவர்களும் இவருடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருந்தனர். அவரது வீட்டில், விஷந்தீண்டியவர்கள் தங்கிச் சிகிச்சை பெறுவர். இவர் 14-73ஆவது வயது வரை இச்சேவையில் ஈடுபட்டார். தட்சணை பெற்று விஷப் பரிகாரம் செய்தால் பலிக்காது என்ற ஐதீகப்படிக்கு நடந்து காட்டியவர்.

கடந்த பல வருடங்களுக்கு முன் அம்பாரை மாவட்டத்தின் அரசாங்க உதவி அதிபரான திரு எஸ். திஸ்ஸநாயக்க பாம்பினால் கடியுண்டு ஆபத்தான நிலையில் நினைவற்றுக் கிடந்தார். ஆனால் காரணியின் அரிய முயற்சியால் உயிர் பிழைத்துக் கொண்டார். இதற்கான சன்மானமாகப் பெரும் பணத்தொகையை அவர் அளிக்க முன்வந்தார். காரணி அதை ஏற்கவில்லை. பின் நோயாளிகள் தங்குமிடமொன்றை அவர் கட்டிக் கொடுத்து தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

இப்படியாகப் புகழ்பெற்றிருந்த காரணி தனது 73 ஆவது வயதில் 28.10.1989இல் காலமானார்.

ஜனாபா சீனியார்ர மகள் :

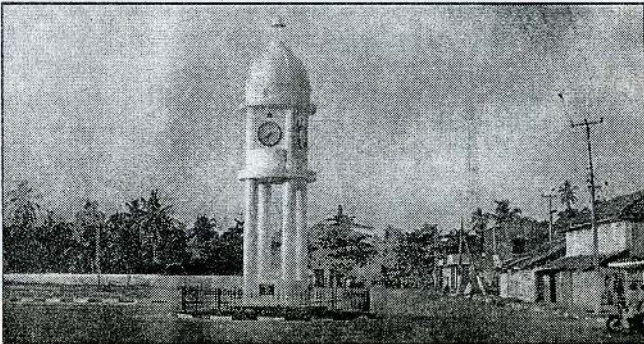
மகப்பேற்று வைத்தியத்தில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர். இயற்கை வைத்தியர். யாரிடமும் படித்தறியார். சுகப்பிரசவம் இவரின் முயற்சியால் சித்தியாகும். இரட்டைப் பிள்ளைகள் வயிற்றிலிருந்தால் முன்கூட்டியே சொல்லி விடுவார். ஆன்மிகப் போக்குள்ளவர். இவ்வூரிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான கர்ப்பினிகளுக்கு மருத்துவம் பார்த்து வெற்றி கண்டவர்.

பொருளாதாரமும் போக்குவரவும்

இவ்வூர்ப் பொருள் வளத்தில் வேளாண்மைச் செய்கை விசேட இடத்தை வகிக்கிறது. இங்கு ஆரம்பத்திலிருந்து கால (மாரிப்) போகம், சிறு (இடைப்) போகம் ஆகிய இரு போகங்களிலும் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கரில் கமஞ் செய்யப்பட்டது. இங்குள்ள மக்களின் தனித்துவமான வேளாண்மைச் செய்கை பற்றி ஓரளவு விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

பாதை வசதிகளோ, போக்குவரத்து வசதிகளோ இல்லாத காலமது. வண்டியே ஒரேயொரு பிரயாணச் சாதனமாய் இருந்தது. பெரும்பாலும் கால்நடைப் பயணமே நடைமுறையிலிருந்தது. அதனால் வயல் விதைப்புக் காலம் தொடங்கி விளைந்த நெல்லை வீட்டுக்குக் கொண்டு வரும் வரை வெளியான் வயலிலேயே தங்கி இருப்பார். இதை 'நெல்லோடு போய் நெல்லோடு வாறவர்' என்ற மரபுச் சொல் எமக்குணர்த்துகிறது. அடுத்ததாக அக்கரைப்பற்றுப் பொதுச் சந்தை முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. ஒரு நூற்றாண்டுக்கான வியாபார வரலாறு இதற்குண்டு.

இதன் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் மக்களின் வாழ்க்கையில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தொண்ணூறு வீதத்துக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் வர்த்தகர்களின் வியாபாரக் களஞ்சியம் இது. 1993ல் சந்தைச் சதுக்கத்தில் ஒரு மணிக்கூண்டுக் கோபுரம் எழுப்பப்பட்டுள்ளது.

சந்தைச் சதுக்கத் தில் காட்சி தரும் மணிக் கூண்டுக் கோபுரம்.

15.04.1985 இனக்கலவரத்தின் போது இச்சந்தை தீக் கொழுத்தப் பட்டதால் பெரும்பாதிப்பும், பாரிய நட்டமும் ஏற்பட்டது. சந்தைச் சூழலின் கடைக் கட்டடங்கள் பல தகர்க்கப் பட்டன. அதன் பின் சந்தை பொலிவிழந்து காணப்படுகின்றது. உட்பகுதிச் சந்தைக் கடைகள் மிக மோசமாக உடைக்கப்பட்டுள்ளன.

15.04.1985ல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் போது தகர்க்கப்பட்ட பொதுச் சந்தை

இன்று வரை அழிக்கப்பட்ட சந்தையைப் புனரமைக்கவோ, புதிதாகக் கட்டவோ இல்லை. வெறும் மணல் நிலமே காணப்படுகின்றது. சில அரசியல் வாதிகள் சுப்பர் மார்க்கட்டுக்கான அடிக்கல்லை நாட்டினர். கட்டடம் எழும்பவில்லை. இது ஓர் அரசியல் விளையாட்டாகும்.

1. வேளாண்மைச் செய்கை :

அக்கரைப்பற்று ஒரு நெற்களஞ்சியக் கூறாகும், நம்முன்னோர் சிறந்த விவசாயிகளாகவும், பெரும் பாட்டாளிகளாகவும் விளங்கினர். "நாம் சேற்றிற் கால் புதைத்தாற் தான் நமது குடும்பம் சோற்றிற் கை வைக்கலாம்" என்ற தத்துவத்தை உணர்ந்திருந்த மக்களவர்கள்.

முற்காலத்தில் கால(மாசிப்) போகம் மாத்திரமே அதிகமாகச் செய்யப்பட்டது. இடைப் போகம் மிகக் குறைந்த அளவே. மூன்று, நான்கு மாதத்துக்குரிய (மாத்தயான்) நெற்கள் விதைக்கப்பட்டன. ஒரு ஏக்கருக்குக் கூடிய அளவு ஐந்து அவணங்கள்(37.5 புஷல்கள்) விளைந்தன.

கிருமி நாசினி தெளித்தல், வளமாக்கி(பசளை) போடல், மேலதிக விதை தூவல், களை(புற்) பிடுங்கல், அறுவடையின் பின் அவசரம் அவசரமாகச் சூடு(போர்) அடித்தல் என்பன அக்காலத்தில் இல்லை. வேளாண்மைப் பணிகள் எருமைக் கடாக்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்டன.

போடியாருக்குக் காக்கொண்டு போதல்

1. நல்ல நாள் பார்த்தல் :

ஏர்(ஏ) நாள் பார்த்து வயலுக்கு இறங்கியது. முதல் விளைந்த நெல்லை வீட்டுக்குக் கொண்டு வரும் வரை பழைய சடங்குகள், சம்பிர தாயங்கள் மேற்க் கொள்ளப்படும். முற்குக(முக்குவ)ரின் சடங்குகளே இவையாகும். இவற்றை முக்குவர் கட்டுப்பாடென்பர். முதலாவதாகப் போடியாரிடம் குத்தகைக்குக் காணி பெற வாழைக்குலை, தயிர்ப்பாணை, புதிர்க் கோட்டைகளைக் காவிச்செல்வர்.

2. ஏர் நாள் கொத்தல் :

சமயகுவர் ஒரு வரிடம் வயல் வேலை ஆரம்பிக்க சுப நேரம் பார்ப்பர். சுப நேரம் உள் நாள் எனவும் தகா நேரம் புற நாள் எனவும் படும். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் உரிய வயலில் மண்வெட்டியால் கொத்தி வேலையை ஆரம்பிப்பர். இதற்கு "ஏ நாளுக்குப் போற(போவது) எனப்படும்.

வயல் வரம்புகள், பாதைகள் செப்பனிடப்படுகின்றன.

3. நிலத்தைப் பண்படுத்தல் :

சேறுள்ள நில மானால் கடாக்களை கொண்டு நிலத்தை உழக்குவர். புழுதி நிலமானால் கடாக்களைக் எரி(மேழி) யில் புணைகட்டி உழுவர். பின் வரப்(வரம்) புகள் சீராக்கப்படும். வரம்பு போடப்பட்ட அகலமான பகுதிக்கு கீத்து என்றும், சிறிய பகுதிக்கு வரவை எனவும் சொல்வர்

நீர் வடியக் கூடிய அளவில் வரம்பை வெட்டிச் சிறிய கடப்பை உண்டாக்குவர். அதை வக்கடை என்பர். சில வரம்புகள் சற்று அகலமானது. அது நடை வரம்பு, எல்லை வரம்பு "அடையா வளஞ்சான்" (வளைந்தான்) எனப்படும்.

4. நிலச் சமன்பாடு :

வரம்புகள் சமனாக்கப்படும். நீர் சமனாக இருக்கவே இந்த ஏற்பாடு. நிலத்தின் மேல் நீர் வடியத்தக்கதாக வக்கடைகளை நோக்கி நீளமான மேலோட்டமான பள்ளங்களைக் கீறிவிடுவர். இது "அளை" எனப்படும்.

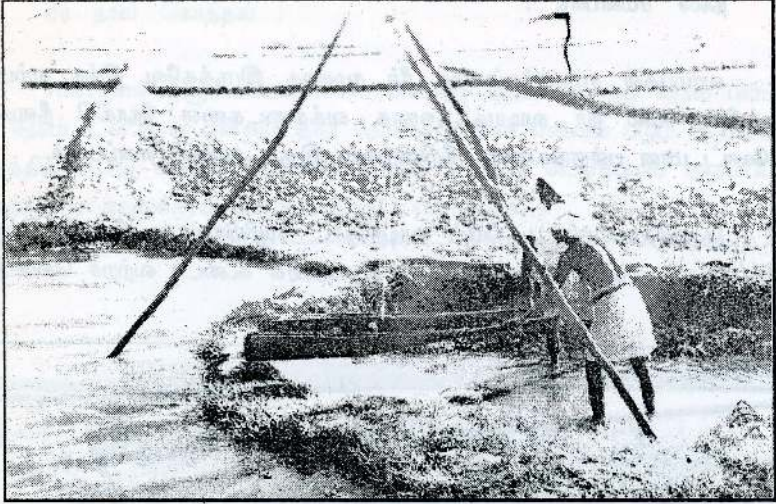
குண்டுப்பள்ளப் பகுதியில் வடிந்தோட வழியில்லாது தேங்கி நிற்கும் நீரை(ஏத்து) ஏற்றினால்(ஏற்றச்சால் - இறைமரக் கூடை) வற்றச் செய்வர்.

முளை விதைப்புக்காக வயல் கலப்பையால் உழப்படுகின்றது.

5. நெல் முளை விதைத்தல் :

சேற்று விதைப்புக்காக நிலம் ஓரளவு ஆல்வாடிய(காய்ந்த)தும் விதைப்பு ஆரம்பமாகும். நன்கு உள்ளீடுள்ள, நோயற்ற, சிறந்த நெல்லைக் கட்டி எடுத்த முளையை விதைப்பர். முளையாத நெற்கள் "வந்த நெல்" எனப்படும். இதை அவலிடிப்பர். இது "வந்தவல்" என்று பெயர் பெறும். முளைக்கப் போடுவதற்கு "நெல்லுக் கட்டல்" எனப்படும். பல ஏழைகள் இதை ஒரு தொழிலாகவே செய்கின்றனர்.

ஏற்றுமரக்கூடையால் இறைக்கப்பட்டுத் தேங்கு நீர் வெளியேற்றப்படுகின்றது

6. நெல் இனங்கள் :

புழுதி விதைப்புக்கு நன்றாகக் காய்ந்த நெல்லைத் தெரிவர். முற்காலத்தில் விதைக்கப்பட்ட நெல்வகைகள்; நொறுங்கன், பச்சைப் பெருமாள், குருவிச்சம்பா, பெருநெல், இளங்கலையன், அவரைப் பூச்சம்பா, முத்துச்சம்பா, சீரகச்சம்பா, ஈர்க்கில்சம்பா, முருங்கைக் காயன், வெள்ளை வாலன், வெண்ணெல், சீனட்டி, வால்சீனட்டி மற்றும் கறுப்பன் என்பன களி நிலத்தில் விளைந்த நெல் பொன்னிறமாகவும், மணல் நில வாரி மறை நெல்லாகவும், இருமண்ணில நெல் மங்கலாகவும் இருக்கும்.

7. முளை வண்டிகளும், கவிகளும் :

முளை வண்டிகள் சேர்ந்து ஒரு இடத்திலிருந்து வெளிக்கிடும். வண்டிகள் நள்ளிரவுக்குப் பின் வரிசையாகப் புறப்படும். முதல் வண்டிக் காரர் கிராமியக் கவிகளைப்பாடத் தொடங்குவார், இரண்டு, மூன்று என்ற வரிசையில் கவிகள் தொடரும், கடைசி வண்டிக்காரர் பாடி முடித்ததும் மீண்டும் முதல் வண்டியிலிருப்பவரின் முறை வரும். இப்படியே கவிகள் தொடரும். இது ஓர் உல்லாச உலாப் போன்ற நிகழ்வாகும். கடந்த 50 வருடங்களுக்கு முன் தில்லையாற்றை மர ஓடம் மூலமே(Ferry) கடக்க வேண்டும்.

அவ்வோடத்தில் இவ்விரு வண்டிகளும், ஆட்களும் எற்றப்படுவர், இந்த ஓடம் "பாதை" என அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாறே எல்லா வண்டிகளும், ஆட்களும் அக்கரையில் கரை சேர்வர்.

8. வயல் விதைப்பு :

வயல் விதைப்பு காலையில் ஆரம்பிக்கும், போடியார் வீட்டிலிருந்து கொண்டு சென்ற காலை உணவை உண்ட பின் வேலை ஆரம்பிக்கும். மூலை, காலை கொத்தி அவ்விடங்களிலும் விதைப்பர், வடிச்சல் அளை போட்டதும் விதைப்பு முடியும். பல வருடங்களாக இப்பகுதியில் 94-1, 94-2, என்ற ஈரின முளை நெல்லை அரசு அறிமுகம் செய்தது, 94-2 இல் நோய்த்தாக்கம் அதிகம் ஏற்படுவதால் அந்நெல் கைவிடப்பட்டுப் பெரும் பாலும் 94-1 இன நெல் விதைக்கப் படுகின்றது, நெற்பயிர்ப் பருவங்கள்: ஊசிப்பயிர், இரண்டிலைப் பயிர், கரண்டிக்கால்ப் பயிர், புறாமறையும் பயிர், எசாப் பருவம், குடலை, வாயால்கக்கிய பயிர், பூ, காய், பழம், மற்றும் விளைவு.

9. வட்டை வேலி :

பயிர் முளைத்ததும் வட்டைவேலி நட(குத்த) வென வெளியார் மார் சேர்ந்து பக்கத்துக் காடுகளில் கம்பு, தடிகள், கட்டைகளைத் தறித்து வருவர், வட்டைகளின் அமைப்பைப் பொறுத்து தனியாகவும், வளைத்தும் வேலிகட்டுவார்கள், ஒவ்வொரு போடிமாரும் கட்ட வேண்டிய நீள அளவு பாகக் கணக்கில் வட்டை விதா(வட்டா) ணையால் அளந்து சமனாக ஒதுக்கப்படும் இது வட்டை வேலி எனப்படும். வயல்களின் அருகே காணப்பட்ட பெரும் காடுகளினால் மிருகங்களின் அழிவு அதிகமாக இருந்தது. அதற்காகவே இந்த ஏற்பாடு,

10. வேலிக்காவல் :

ஒவ்வொரு வெளியார் மாரும் தமக்குரிய வேலியில் காவல் பரண் (Watch Tower) கட்டிக் காவல் காப்பர்.

சேற்று விதைப்புக்காக எருமைக் கடாக்களைக் கொண்டு சேற்று நிலம் உழக்கப்படுகிறது ஒவ்வொரு இரவும் வட்டை விதானையும் அதிகாரியும் வட்டையை வளைத்து காவற்காரரைக் கண்காணிப்பார்கள். ஒரு மணியைக் குறுந்தடியொன்றில் கட்டி முதற் பரணில் காவலிருப்பவரிடம் கொடுக்கப்படும், அந்த மணி இரண்டாவது, மூன்றாவது பரண்களின் உலாவந்து இறுதிப்பரணை அடையும், தூக்கத்தையும், காவலின் நிலைமையையும் பரிசீலிப்பதே அதன் நோக்கமாகும், இது "உருகுமணி" எனப்படும்.

வேளாண்மைக்குள் களை எடுக்கும் இளம் மட்டக் குமரிகள்.

உடுகு மணி வளைத்து வந்ததும் வட்டை விதானையும், அதிகாரியும் (அதியாரி) ஒரு பரணுக்கு வருவார்கள். அப்பரண்காரர் ஓலைப்பந்தம் கொழுத்திக் கொண்டு அவர்களுடன் அடுத்தபரணில் இவர்களை விட்ட பின் தனது இருக்கையை நோக்கி வருவார், இச்செயன் முறை தொடரும்.

நித்திரையில் ஆழ்ந்திருப்பவர், மிருகங்கள் புகுந்த கடப்புள்ள வேலிக்காரர் இவர்கள் அதிகாரியின் பிரம்பால் அடிவாங்குவார். இதனால் காவல் காரர் தூங்கி விடாமல் கவனம் பேணுவார்.

11. பயிர் நோயும், சிகிச்சையும் :

குடலைப்பயிர், காய்க்கும் பருவங்களில் ஈப்பூச்சி, பனிப்பூச்சி, இலை சுருட்டி முதலிய நோய்த் தாக்கங்களுக்காக இசும் எழுதிவயலில் கட்டல், வணக்கத்தலங்களின் கிணற்று நீர், மண், சாம்பர்களை எடுத்துப் போய்ப் பயிர்க் காவல் செய்தல் முதலிய சிகிச்சை முறைகள் கையாளப்பட்டன. இப்படியான மரபுவழிப் பாரம்பரியச் சடங்குகளால் நோய் நிவாரணம் கிடைத்தது.

வேளாண்மைக்குள் புற்பிடுங்கும் வனிதையர்

12. வட்டை விளைவுக் காவல் :

வேளாண்மை சோவென(சோணை)ப் பறிந்து, காய்த்துச் சவண்டதும் குருவிப்பாட்டங்களின் அழிவு அதிகரிக்கும். பக்கக் காடுகளே அவற்றின் உறைவிடமாகும். அந்தப் பருவத்தில் ஒரு பையன் குருவிக்காவலுக் கென்றே பிரத்தியேகமாய் அமர்த்தப்படுவான்.

அவனுக்கு ஒரு வரவையின் மூலைப்பகுதி தனியாக ஒதுக்கப்படும். அதற்கு 'குருவி மூலை' எனப் பெயர். அதன் விளைவு அவனுக்கே சொந்தமானது. வரவைகள் தலைமாட்டு வரவை, கால்மாட்டு வரவை, குருவி மூலை வரவை மற்றும் தாறாப்புட்டி எனப் பெயர் பெறும், குருவி மூலை உப்புட்டி 'குருவிக்காரன் உப்புட்டி' யாகும். 'குருவிக்கட்டு' எனவும் அழைப்பதுண்டு.

13. ஆரம்ப விளைச்சல் :

குடலை பூத்து ஒரு கிழமைமில் காய்க்கும், காய்த்து ஒரு வாரத்தால் பழுக்கும். ஏழு நாட்களின் பின் அறுவடை நடைபெறும். அந்நேரம் தங்க நிற நெற்கதிர்கள் தலைதாழ்ந்து நிற்கும். அது 'வட்டை விளைவு' எனப்படும்

அக்கால கட்டத்தில் வட்டைகளில் சனநடமாட்டம் காணப்படும். அரிவி வெட்டல் மும்முரமாய் நடைபெறும் போது சணப்புழக்கம் அதிகரித்து வயல்கள் கல, கலப்பாய்க் காணப்படும். மகளிர் அப்பக் குடில்கள் அமைப்பர். அவற்றில் வட்டை அப்பம், புளிச்சப் பணியாரம் என்பன தயாரிக்கப்படும். காலை உணவாக எருமைப் பாலுடன் அவற்றை வட்டையிலுள்ளோர் உண்பர். ஆங்காங்கே தேனீர்க் கடைகளும், சிறிய பல சரக்குக் கடைகளும் காணப்படும்.

14. பெண்களின் பணிகள் :

களை பிடுங்கல், உப்புட்டி புரட்டல், அங்குள்ளவர்களுக்கு உணவு சமைத்தல், அரிசி குற்றல், மாவிடித்தல் மற்றும் அவல் இடித்தல் போன்ற வேலைகளில் பெண்கள் ஈடுபடுவர். காய்ப்பருவத்தில் முற்றியநெல்லை அவவிடிப்பர்.

வளர்ந்த வேளாண்மைக்கு கிருமி நாசினி விசிறப்படுகிறது

இந்த அவலுக்குப் பெரும் மவுசு உண்டு. இது சுவையாகவும், மொறு மொறுப்பாகவும் உண்ணலை ஊக்குவிக்கத்தக்க வாசனையைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும்.

ஏழைகள் வட்டை விளைவுகளை ஒரு பெரும் புதையலாகவே எண்ணி மகிழ்வர். கல்யாணம் முடித்தல், நகை வாங்கல், சமயச் சடங்குகள் செய்தல், வீட்டுபயோகத் தட்டுமுட்டுச் சாமான்களைப் பெறல் என்பனவற்றிற்காக இந்த வருமானங்களையே எதிர்பார்த்திருப்பது வழமையாகும்.

மகளிர் பணிகளுக்காகவும், வேறுவகையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பணத்துக்காகவும் நெல்லையே அவர்களுக்குக் கொடுப்பது வழக்கம். கடும் உழைப்புள்ள பெண்களுக்கு, ஊக்குவிப்புச் சன்மானமாகக் கணிசமான அளவு நெற்களையும் கொடுக்கும் ஒரு முன்மாதிரி வயல் விளைவுக் காலங்களில் நடைமுறையில் இருந்தது.

விளைந்த வேளாண்மையை அரிவாளா(தாக்கத்தியால்) அரிகிறார்கள்

15. புதிர் உண்ணல் :

வட்டைகளில் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் புரைகள், வாடிகள், குடில்கள், பரண்கள் ஆகியவற்றில் தொழில் செய்வோர் தங்கி இருப்பர். ஒவ்வொரு போடிமாறும் புதிருண்ணும் பொருட்டு, நிய்யத்து எனப்படும் புற்கை ஆக்க ஒழுங்கு செய்திருப்பர். வயலில் அரியப்பட்ட நெற்கதிர் உய்பட்டிகளைப் பெண்களைக் கொண்டு காலால் மிதித்தும், கம்பால் அடித்தும் நெற்களைப் பெறுவர். இந்த நெல்லைக் குற்றிப் பெண்கள் பச்சை அரிசி பெறுவர். அரிசி, எருமைப்பால், சீனி, கற்கண்டு, பயறு, ஈச்சம் பழங்களைச் சேர்த்து பெரிய மிடப்பானையில் புற்கை ஆக்கப்படும்.

இப்புதிருணவு எல்லோருக்கும் வழங்கப்படும். சமயச்சடங்கு இடம் பெறும். முஸ்லிம் மக்கள் நபி ஹழிர் (அலை) அவர்களின் பேரில் "பாத்திஹா" ஓதுவர். இவற்றின் பின்பே பொது அறுவடை ஆரம்பமாகும். அதற்கு "வட்டை விளைவு நிய்யத்து" எனச் சொல்லப்படும்.

16. உணவுப் பெருக்கம் :

அரிவி வெட்டுவதற்காக வருபவர்களிற் சிலர் வலை, அத்தாங்கு, கொண்டோடி அத்தாங்குகள் கொண்டு அப்பகுதியிலுள்ள குளம், ஆறு, குட்டை, கேணி, வாய்க்கால்களில் மீன்களைப் பிடித்து வந்து வாடிகளில் குவிப்பர், அம்மீன்களைக் கறிக்காக விரும்பியோர் எடுத்துச் செல்வர். இன்னுஞ் சிலர் பக்கத்துக் காடுகளில் வேட்டையாடி மான், மரை, காட்டுமாடு, முயல் ஆகியவற்றின் இறைச்சியை மற்றையோருக்குப் பகிர்ந்தளிப்பர்.

எஞ்சிய மீன்கள் கருவாடு போடப்படும். இறைச்சிகளைக் காயப் போடுவார்கள். இறைச்சியைக் கம்பு பரவிய தட்டுகளில் அடுக்கி, நெருப்பில் உணக்கி, இறைச்சி நன்கு வெந்த பின் பன்னக் கொத்து வெனும் ஒருவகை இலைக் கொத்தை இறைச்சிக்கு மேற் தாறுமாறாக அடிப்பர். இது இறைச்சிக்கு வாசமுட்டலாகும்.

அதன் மேல் உப்புப் போடப்படும். அந்த இறைச்சி காய்ந்ததும் சுவையும், மணமுமுள்ளதாகவும், விருப்புடன் உண்ணக் கூடியதாகவும் இருக்கும். இதுவும் பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

17. பால், தயிர், நெய் :

அந்நேரம் அதிக மாட்டுப்பட்டிகள் இருந்தன. சனப்பெருக்கம் குறைவாகவும், உணவு விருத்தி கூடுதலாகவும் உள்ள நிலைப்பாடு அது. பால் தயிர், நெய்க்காகவும், குடிக்கவும் பயன்பட்டது.

காலையடிக்குப் போனால் இவற்றை யாரும் இனாமாகப் பெற்றுவரலாம். அவை போக மிச்சமுள்ளவை வீடுகளுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு விநியோகிக்கப் படும்.

முற்காலத்தில் இறைச்சி, மீன், பால், தயிர், நெய், வாழைப்பழம் முதலியன காசுக்கு விற்கப்படுவதில்லை. இலவசமாகவே வழங்கப்பட்டன. உணவுப் பெருக்கமும், உறவு பேணலும், தரும சிந்தனையும், தியாக உணர்வும் மற்றும் கொடுத்து மகிழ்ந்த குணமுமே அந்த இலவச வழங்கலுக்குக் காரணிகளாயின.

18. உருசியான உணவு வகைகள் :

அறுவடைகாலங்களில் புரைகள், வாடிகளில் ஆக்கப்படும் கறி மணம், தாளிக்கும் நெய்மணம், சுடப்படும் பாலப்பத்தின் பால் மணம், என்பன மூக்கைத் துளைக்கும்.

மீன்கறி, இறைச்சிக்கறி, சிறு மீனும் பொன்னாங்கணியும், கீரகக் கொச்சிக்காயும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலாணம், வள்ளலைக்கறி, சுங்கான் கருவாடு, விளாங்காய் சேர்த்த கடையல், காரை, கானாந்தி, முல்லை, முசுட்டைச்செடிகளின் இலையோடு உளுவை மீன் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால்கறி முதலியன வட்டை, வயல்களில் சமைக்கப்படும் விசேட கறிகளாகும்.

இவற்றோடு குருவிச்சம்பா அரிசிச் சோறும் சேர்த்து உண்டால் அலாதியான அச்சவைக்கு ஈடேது, இணையேது. அங்குள்ள நிலவளம், தண்ணீரின் சுவை, மரக்கறி, இலைக்கறிகளின் வாளிப்பான வளர்ச்சி என்பனவும், அமைதியான சுழ்நிலையில், எல்லோரும் கூடிக்கலந்து உரையாடி மகிழ்ச்சியாக உண்பதும் இப்பிரத்தியேகமான சுவைக்குக் காரணம் போலும்.

வயிற்றுக் கோளாறுகள், சிறு நோய்த்தாக்கங்கள் நீங்க "புளியாணம்" என்றொரு ரசம் தயாரிக்கப்படும். பழப்புளி, நற்சீரகம், வெள்ளைய்பூடு, பெருஞ்சீரகம், மிளகு, கறிவேப்பிலை ஆகிய மருந்துச் சரக்குகள் இக்குழம்புக்காக உபயோகிக்கப்படும்.

கர்ப்பிணிகளின் மசக்கைக்காலத்துக்கான விருப்புணவாகப் பல விசேட உணவுகளையும் தயாரிப்பர், பெரும்பாலும் புளியம்பூவைப் பொடிக்கருவாடு, கருவேப்பிலை சேர்த்துச் சுண்டி, (குறுணி) குறுனல் அரிசிச் சோற்றோடு, கோப்புத்தையில் கட்டிக் கொடுப்பார்கள். கோப்புத்தை(கமுகு மரத்தில் பெறுவது) மணம் கர்ப்பிணிகளுக்கு மிக விருப்பமானது என்ற நம் முன்னோரின் கண்டு பிடிப்பே இந்த ஏற்பாட்டுக்குக் காரணமாகும்.

அக்கால உணவுகள் சத்தும், சுவையும் உள்ளதாகவும், நோய்த்தடுப்பு மருந்தாகவும் கொள்ளப்பட்டன. பச்சை அரிசித்தவிட்டால் கொழுக்கட்டை அவித்துப் பெரிய மிடாப்பாணைகளில் வைப்பர். இதை விரும்பிய நேரம் பிள்ளைகள்

தடையின்றி உண்ணலாம். பிள்ளைகளுக்கான சத்துணவுக்காகவே இந்த ஏற்பாடாகும்.

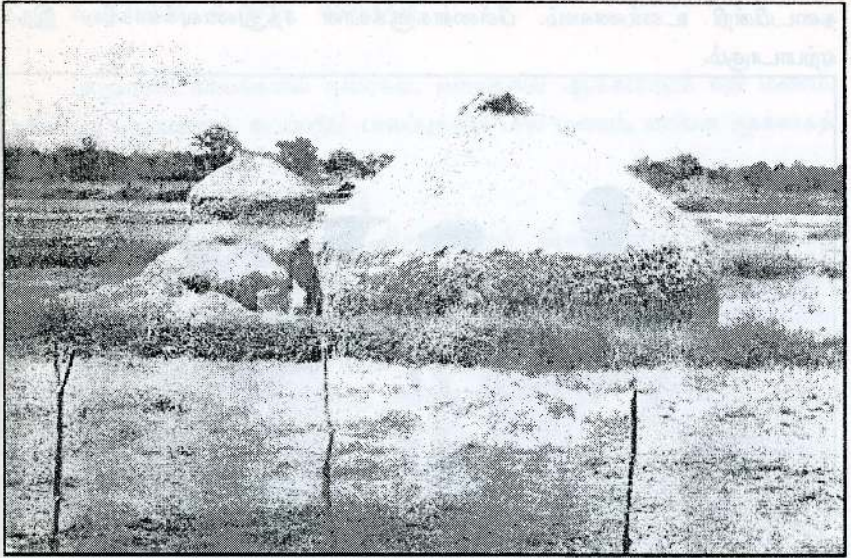

உப்பட்டிகளைச் சேகரித்து தலைச்சமைக்களவான கட்டுகளாகக் கட்டுகின்றனர்.

19. அரிவி வெட்டல் :

அரிவிவெட்டத் தொடங்கியதும் அரிந்த வேளாண்மைகள் வரிசையாகப் போடப்படும். அதற்கு "உப்பட்டி" எனப்பெயர். உப்பட்டிகளைப் பெண்கள் புரட்டிக் காயவைத்ததும் ஆண்கள் பெரிய கட்டுக்களாகக் கட்டித் தலையில் சுமந்து சென்று களத்து மேட்டி(களவட்டியி)ல் வட்டமாகக் குவிப்பர். அதைச் "குடு" (போர்)என்பர்.

பெரிய குடுவைத்து மிச்சமான கட்டுகளைச் சூட்டுக்கண்மையில் குவிப்பர். அது "கந்து" அல்லது "கைக்குடு" எனப்படும். பின்பு சூட்டை வளைத்துக் காவல் வேலி கட்டிப் பரணும் கட்டப்படும். குடு மிதிக்குமட்டும் வெளியான் அப்பரணில் காவல் காப்பார். இரவில் மாத்திரமே சூட்டிக்கும் வழமை இருந்தது. பகலில் குடு போடுவதில்லை.

களவெட்டியில் குடு வைக்கப்பட்டுள்ளது. அருகில் இரு கைச்சூடு (போர்)

உழவுப் பொறியா(மெஷினா)ல் குட்டிக்கப்படுகிறது. (முன்பு எருமைக் கடாக்களால் குடு போடப்பட்டது)

20. குடு போடல் :

குட்டைக் களவெட்டிக்குள் தள்ளுமுன் இசும், அச்சிரங்கள் புதைக்கப்படும். இதற்கு 'அரக்குப் புதைத்தல்' என்பர். எருமைக் கடாக்களைப் பிணைத்து, தள்ளிய வேளாண்மையிலேற்றி அவற்றை வளையச் சாய்த்துச் குடு மிதிப்பர். முதல் மாடு 'அரக்கு மாடு' எனப்படும். குடு தள்ளும் கம்புக்கு 'வேலைக்காரன்' என்பது பெயர்.

இடையிடையே வைக்கோலைக் கல்லி நென்மணிகளை வேறாக்கிப் பின் அந்த வைக்கோலை மேலும் கடாக்களால் மிதிப்பர். வேலைப் பழுவின நோதெரியாமலிருக்கப் பின்வரும் பாடல்களை ஓசையாகவும் உரத்தும் பாடிக்கடாக்களை நடாத்துவது வழக்காறாகும்.

குட்டித்த வைக்கோல் கிளறப்படுகிறது. பக்கத்தில் ஒரு பரண்.

21. பொலிப் பாடல்கள் :

பொலி! பொலி!! பொலி!!!

பூமாதேவியம்மா பொலி

ஆத்தப் பொலி தூத்தப் பொலி

ஆசனங்கட்டி அளக்கப் பொலி

பொன்னின் கலமே மாதாவே தாயே பொலி

பொலி பொலி பொலி பொலியம்மா பொலி ஓ ஓ ஓ...

சூட்டுக் களவெட்டியில் அவரிகளில் நின்றுபொலி தூற்றுகிறார்கள்

வாரிக்காலா வளைஞ்ச கொம்பா ஓ ஓ ஓ ...
வைக்கோலைப் பெருக்கி பொலியை வர விட்டா ஓ ஓ ஓ ...
நாளது கேட்டு நாட்கம்பு வெட்டி ஓ ஓ ஓ ...
நல்ல கடாக்கள் தெரிந்து பிணைத்து ஓ ஓ ஓ ...
ஏரது பூட்டி இடமது வலமாய் ஓ ஓ ஓ ...
எண்ணொண்ணாத செந்நெல் விதைத்து ஓ ஓ ஓ ...
பாண்டியன் எருது பன்னீராயிரம் ஓ ஓ ஓ ...
சோழனெருதுகள் தொள்ளாயிரம் ஓ ஓ ஓ ...
கடலும் திடலும் கோணியலாக ஓ ஓ ஓ ...
இரவும் பகலும் ஏற்றி இறக்கப் பொலி ஓ ஓ ஓ ...
பொலி பொலி பொலி பொலியம்மா பொலி ஓ ஓ ஓ ...

● இன்னொரு விதமான பாடல் :

தாயே பொலி தம்பிரானே பொலி
பூமி பொலி பூமாதேவியே பொலி
மண்ணின் களமே மாதாவே மனைவிளக்கே பொலி
பொண்ணின் களமே பொலி பொலி பொலி ஓ ஓ ஓ ...

கிளறிய வைக்கோலில் நெல் மணிகளைப் பெற
மகளிர் அவற்றை உதறுகிறார்கள்

இப்படியான பொலிப் பாடல்கள் இவ்வூர்மக்களிடம் வேறும் பல உள்ளன. அவை தேடிப் பெற வேண்டியன. இவ்விசை கேட்ட கடாக்கள் நோமறந்து பணி செய்யும். குட்டிப்பவர்களும் உற்சாகம் பெறுவர். இதற்குக் 'குரக்காட்டுதல்' எனப் பெயர் வழங்கியது. பொலி என்பது நெல்லைக் குறிக்கும். பொலிவு என்பது அதிக விளைச்சலைக் காட்டும்.

ஒரே நேரத்தில் பல களவெட்டிகளில் குடு மிதிப்பர். இப்பாடலோசை ஒன்றோடு ஒன்று மோதி ஒலிக்கும் போது செவிக்கின்பமாயிருக்கும்.

22. களவெட்டிச் சடங்குகள் :

குடு போடும் போது குடு தள்ளுதல், குடு கெல்லுதல், நெற்கதிர்களைப் பிரித்தல், திர வெடுத்தல் போன்ற பல்வகைப் பணிகள் நிகழும். நெல் உதிராத கதிர்களிலிருந்து வைக் கோலை வேறாக்குதலே திரவெடுத்தலாகும்.

குடு மிதித்து முடிந்ததும், நெற்குவியலிலுள்ள பதர்கள் "கட்டை மிலாறு" எனும் சுள்ளிக் கம்புகளினால் நீக்கப்படும். பொலி தூற்றுவதற்காக மூன்று

கம்புகளினால் நின்று தூத்தும் அவுரி முக்காலி கட்டப்படும். நெல்லை மூடைகளாகக் கட்டி வைக்கும் வழமை அக்காலத்தில் இல்லை. அட்டுவம், பட்டடை, கொட்டுகளில் நெல்லைச் சேமித்து வைப்பர். நெல்லைச் சொரியலாகக் குவித்து மூடிப்பாதுகாக்கும் நடைமுறை இதுவாகும்.

23. அட்டுவம் :

நான்கு அடி நீளம் கொண்ட வைரமான மரக்கால்களை நட்டு, நாலுபக்கமும் நீள் சதுரமான வளைகளைப் பொருத்தி அதன் மேல் நடுத்தரமான கம்புகளைப் பரவி அதன் மேல் கிடுகுகளையும், அவற்றின் மேல் வைக்கோல்களையும் போட்டுப் பாதுகாப்பான தட்டை அமைப்பர்.

பெண்கள் வரவைகளுக்குக் கதிர் பொறுக்கிச் சேர்த்த உப்பட்டிகளை மிதித்துத் துவைத்து நெல்லை வேறொக்குகின்றனர்.

அதன் மேல் நெல் மூடைகள் சொரியப்படும். அவற்றின் மேல் வைக்கோலால் வேய்ந்து குடு போன்ற ஓர் வடிவமைப்பை ஏற்படுத்துவர். அட்டுவங்கள் பெரும்பாலும் வீட்டு முற்றத்திற்கண்மையில் கட்டப்படும். இந்த நெல் நீண்ட காலம் பாதுகாக்கப்படும்.

24. கொட்டு :

கம்பு, தடி, கிடுகு, வைக்கோல்களைக் கொண்டு வீட்டுக்குள் கட்டப்படும் வட்டமான கிணறு போன்ற அமைப்பிது. அவ்வப்போது ஏற்படும் தேவைக்கேற்ப நெல்லை எடுக்கக் கூடியதாக அதற்குள் நெல்லைக் கொட்டிப் பாதுகாப்பர்.

25. பட்டடை :

நீள்சதுர அமைப்பில் இது இருக்கும். கொஞ்ச நெல்லை இதில் பத்திரப்படுத்துவர். அநேகமாக போடிமார் அட்டுவத்திலும், நடுத்தரவர்க்கம் கொட்டிலும், மூன்றாம் படியினர் பட்டடையிலும் நெற்பாது காப்பைச் செய்வர்.

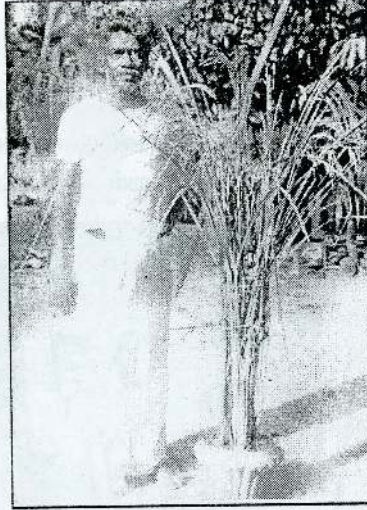

நெல் குற்றப்பட்டுக் கைக்குற்றி
பெறப்படுகிறது.

26. களவெட்டிக் குழுஉக்குறிச் சொற்கள் :

இது சங்கேத மொழி, பரிபாசை (குறியீடு)ப் பதம் எனவும் பெயர் பெறும். வழமையான சொற்பிரயோகத்திற்குப் பதிலாகப் பரிபாசைச் சொற்களே பெரும்பாலும் களவெட்டிப் பேச்சு மொழியாக விருக்கும். நடைமுறை வழக்காற்றுச் சொற்களை உபயோகித்தால் பொலி (விளைவு) குறையுமென்பது அக்கால நம்பிக்கை. அதனால் குழுஉக் குறியைப் பாவிக்கிறார்கள்.

சங்கேத மொழிக்குப் பதிலாக மறந்தேனும் வழமைச் சொற்களைச் சொன்னால், அவர் களவெட்டியிருந்து வெளியேற்றப்படுவார். இது 'முக்குவர் கட்டு' என்னும் பாரம்பரியச் சொல்லாகும். பொலிக்குரிய நன்நிமிர்த்த மங்கள்ச் சொற்களாக பரிபாசைச் சொற்கள் போற்றப்பட்டன. (ஆதாரம் : பொதுக்களப் புது மொழிகள், வயல் வரம்பு எனும் கையேடு பக்கம் 14. எழுதியவர். மொழுகர்).

திரு. சரஸ்வதி சிவ்வா (சுறா) பூச்சட்டிக்குள் வேளாண்மை வளர்த்து அரசாங்கப் பரிசு பெற்றார்

அப்படியான பல சொற்கள் வருமாறாகும்.

27. பரிபாசைச் சொற்கள் :

வாரிக்காலன்	-	குடு மிதிக்கும் கடாமாடு
பொலி	-	நெல்
பொலிக் கொடி, மிரிஞ்சான்	-	வைக்கோல்
கணக்கன்	-	மரைக்கால்
குஞ்சுவாயன்	-	வாயொடுங்கிய கைப்பெட்டி
நெடுமுழவன்	-	கயிறு
கோலத்து	-	மிலாற்றுக் கட்டு
கலங்கல், வெள்ளம்	-	தண்ணீர்
வலிச்சான்	-	றொட்டி

வெள்ளோடன்	-	தேங்காய்
கட	-	போ
பெருக்கம்	-	இல்லை
மின்னி	-	நித்திரை
நெடு மின்னி	-	மரணம்
வருணன்	-	மழை
கூழைக்கையன்	-	பேய், பசாசு
பெருமாள்	-	ஆண்
அடைக்கலச்சல்லி	-	பெண்
கடல் கரும்பு	-	மீன்
கைகாச்சி, பெருவெளிச்சம்	-	நெருப்பு
கோணியல், ஒட்டுவாயன்	-	சாக்கு
வேலைக்காரன்	-	சூடு கிளறும் நுனிவளை கம்பு
போர்	-	கதிர்க்குவியில்
கரைஞ்சான்	-	வாழைப்பழம்
கூரைக் கோடு (கூடு)	-	வீடு
பெருவாயன், அளவன்	-	ஓலைப்பெட்டி, கடகம்
மின்னி கட்டுதல்	-	துயிலல்
வாட்டி கட்டுதல்	-	களத்து ஓரங்களை உட்தள்ளுதல்
கருங்காய்	-	பாக்கு
புகைஞ்சான்	-	புகையிலை
களப் பொலிவு	-	சூடு மிதித்து முடிந்த நிறைவு
பெருவெள்ளி	-	வெளிச்சம்
பத்தினி	-	விறகு
பூரணி	-	மங்கை, இளமகள்
அமுதக்கிண்ணி	-	கொங்கை, முலை
கருமால்	-	யாணை
கரும்பாய்	-	கோப்புத்த
எறச்சான்	-	ஏத்து
மரங்குந்தி	-	குரங்கு
பேஞ்சான்	-	மழை

கமலத்தாய்	-	சரஸ்வதி
முழக்கம்	-	முரசு
அன்னமணி	-	சோறு
கொழுஞ்சான்	-	கறி
ஒட்டி	-	சிறுவால்
ஆடி	-	கச்சை
வெருளி	-	தலைப்பாகைப் பொம்மை
செம்மாள்	-	வெற்றிலை
அதட்டி	-	பிரம்பு
அடிச்சான்	-	இடி, முழக்கம்
கோல், போல்	-	மாட்டுச் சாணம்
சறுக்கால்	-	வண்டி
வெள்ளம்	-	தண்ணீர்
மரைக்கால், நாழி	-	கணக்கன்
கட்டு	-	கூப்பிடல்

இவ்வாறான குழுஉக்குறிச் சொற்கள் பல உள்ளன. ஆனால் காலக் கழிவில் அகப்பட்ட அனேக சொற்கள் புழக்கமற்று, பாதுகாப்பாரில்லாது மறைந்து போயின. இப்பகுதியில் சுமார் முன்னூறு சொற்கள் வரையில் களவெட்டிச் சங்கேதச் சொற்களாக இருந்தன எனவும் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது.

28. இவ்வூர் மண்வளச் சொற்களின் விளக்கம் :

வேளாண்மை	-	நெற்பயிர்
வயல்	-	நெற்காணி
வட்டை	-	பெரிய வெளிப்பரப்பு
வரம்பு	-	மண்கட்டு
வக்கடை	-	வெட்டுப் படுவதும், அடைக்கப் படுவதுமான வரம்பு வழி (மடை)
அடையா வளைஞ்சான்	-	வயலின் எல்லைக்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் பெருவரம்பு
அளை	-	சிறிய நீர்க்கால்

புரன்	-	தரிசு நிலம்
தலைமாடு	-	மேற்குப்புற வயல்
கால்மாடு	-	கிழக்குப்புற வயல்
வடிச்சல்	-	நீரை வெளியேற்றும் வடிகால்
வக்கடை	-	வரம்பிலுள்ள ஒடுங்கிய இடைவழி (மடை)
தாயளை	-	பெரிய நீர்க்கால்
முறிவு	-	வெள்ளத்தின் முறிவால் வரம்பினிடையே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பேரோடை
வாய்க்கால்	-	வயலுக்குப் பாய்ச்சும் நீர் செல்லும் கால்வாய்
பாய்ச்சல்	-	வயலுக்குள் நீர் பாயும் மடை
நட்டுமை	-	வரம்புக் கட்டுகளில் இருக்கும் நுண்ணிய நீர் கசியும் துவாரம்.
நிலை எடுப்பு	-	ஆரம்ப உழவு (முதலாமடி)
இரட்டிப்பு	-	இரண்டாவது உழவு (இரண்டாமடி)
சார்	-	கலப்பை சென்ற தடம்
பலகையடித்தல்	-	(பரம்படித்தல்) உழக்கிய சேற்று நிலத்தைச் சமனாக்கல்
கங்களவு தண்ணீர்	-	இளம் நெற்பயிர் மறையும் அளவுக்குப் பாய்ச்சப்படும் தண்ணீர்
மாவக்கை	-	ஒரு பிடியளவு அரிந்த நெற்கதிர்க் கற்றை
உப்பட்டி	-	பல மாவக்கைகளின் தொகுதி
கட்டு	-	பல மாவக்கைத் தொகுதிகளைச் சேர்த்து ஓர் ஆளின் தலைச் சமைக்கேற்ப கட்டப் படும் கட்டு
குடு, போர்	-	பல நூறு கட்டுக் கதிர்கள் குவிக்கப்பட்ட குவியல்
கந்து	-	சிறிய(கைச்) குடு
ஓட்டுத்தாள்	-	அரிவி வெட்டிய பின் வரவைகளில் மீந்திருக்கும் நெற்பயிர்களின் அடிப்பாகம்
தாள்	-	நெற்பயிரின் கீழ்ப்பகுதி
தாக்கத்தி, தா(ள்)கத்தி	-	அரிவி வெட்டும் கூன் வாள்க்கத்தி
வந்தை	-	முளைக்குள்ளே கலந்து கிடக்கும் முளைக்காத நெல்

மடி	-	ஈரத்தால் பழுப்பேறி பழுதுற்ற நெல்
கரும்மடி	-	ஈரத்தின் அதிக தாக்கத்தால் கறுத்துப் பழுதான நெல்
ம(றை)ற	-	மணல் நிலத்தில் விளையும் மங்கலான நெல்
வாரி	-	நிறைவான அதிக நெல் விளைச்சல்
கோட்டை	-	நெற்கூடு வைக்கோலைப் பரப்பி அதன் மேல் நெல்லைக் கொட்டி மூடி, வைக்கோற் புரியால் சுற்றிக் கட்டும் கூடு
ஏற்று, ஏத்து	-	நீரிறைக்கும் நீள்மரக் கூடை
முக்காவி	-	மூன்று கம்புகளைக் கட்டி, நெல் தூற்றும் கருவி
அட்டாளை	-	உயர்ந்த காவற்பரண் (பெரிய மரங்களின் உச்சியில் கட்டப்பட்டிருக்கும்
புரை	-	வயல்களில் அமைக்கப்படும் ஓரளவு நிரந்தரமான ஒரு மாடியைக் கொண்ட தங்குமிடம்
பரண்	-	பதிந்த காவலிடம்
வாடி	-	நீளமான தற்காலிகக் கூடம்
சிறாம்பி	-	கைப் (சிறிய) பரண்
குடில்	-	ஓர் அறையைக் கொண்ட கிடுகு வீடு
அவணம்	-	முப்பது மரைக்கால் கொண்ட அளவு (7.5புடல்)
ஒரு சாக்கு நெல்	-	பத்து மரைக்கால் அளவு (25 புடல்)
ஒரு கொத்து	-	ஒரு மரைக்காலின் 1/6 பங்கு
ஒரு சுண்டு	-	ஒரு மரைக்காலின் 1/12 பங்கு
காத்தொத்து	-	ஒரு மரைக்காலின் 1/24 பங்கு
கோவங்காய்ப் பருவம்	-	நெல் முற்றிப் பழுப்பேறிய பருவம்
எசாப் பருவம்	-	குடலை தள்ளும் பருவம்
ஊசிப் பயிர்	-	ஓர் இலைப்பருவம்
ஐது	-	செறிவில்லாமல் இடையிடையே காணப்படும் பயிர்த்தன்மை
வரம்பறுத்தல்	-	வரம்பில் நீளமாய் வளர்ந்த புற்களை அறிந்து, நடைவரம்பைத் துப்புரவு செய்தல்

காலையடி	-	மாட்டுக் தொழுவம்
போடியார்	-	பல ஏக்கர் வயலை உடையவர். நெற் செய்கை செலவு முழுவதும் இவருடையதே
வெளியான்	-	நெற்செய்கைக் காரர், வேளாண்மைக் காரர்
வட்டான்	-	வட்டையை மேற்பார்வையிடும் முகவர். வட்டை விதானை என்பதும் மறுதலை
அதிகாரி	-	வட்டானையோடு சேர்ந்து கடமையில் உதவியாய் இருப்பவர்
செமந்திரம்	-	விளைந்த நெல்லில் ஏக்கருக்கு ஒரு மரைக்கால் வீதம் வட்டானைக்குக் கொடுக்கும் கூலி
முத்தெட்டு	-	இலவசமாக ஒருவனுக்கு அளிக்கப்படும் நிலம்
முல்லைக் காரன்	-	ஒரு போடியாரின் வயலில் வேலை செய்யும் வெளியான் எனும் செய்கைக் காரர்களின் மேற்பார்வையாளன், தலைவன்
முல்லைக்காரன்	-	முல்லை நிலத்தில் வாழும் இடையர் தலைவன். வயல் வேலைக்குரிய மந்தைகளைப் பராமரிக்கும் தொழிலை மேற் கொண்டால். அவர் உழவர் தலை வருமாவார். எனவே இப்பெயர் வழங்க லாயிற்று என்றவொரு கருத்தும் உண்டு.
குருவி மூலை	-	வயலில் குருவிகளை விரட்டும் குருவிக் காரப் பையனு் க்காக இலவசமாக அளிக்கப்படும் வரவை.
வரவை	-	வயற் பரப்பில் வரம்புகளால் கட்டப்பட்ட கூறுகள். எல்லைப் படுத்தப்பட்ட பகுதி.
சிறு	-	பரந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்ட வயற் பகுதி
போட்டா	-	சிறிய அளவான வயல்
கன்னட்டி	-	போடியாரின் வயலின் ஒரு பகுதியை
இலவசம்	-	வெளியான் கூலி பெறாமல் செய்து, விளைவு முழுவதையும் போடியாருக்கு இலவசமாக வழங்குவது.

- முல்லை வயல் - மேற்காண் உழவன் போடியாருக்குச் செய்வது போன்று முல்லைக் காரனுக்கும் இலவசமாய்ச் செய்து கொடுப்பது. இவ்விருவயல் பகுதியையும் முத்தெட்டு (பண்டையப் பெயர் : முற்றுாட்டு) என்பர்.
- செய்கை - வேளாண்மை விளைவித்தல்
- தாறாப்புட்டி - விதைத்த நெல், வேளாண்மைகளைப் பாதுகாக்க, வயலின் நடுவில் புரை அல்லது குடிவெக்காக ஒதுக்கப்படும் சற்று உயரமான களிமண்புட்டி.
- வெளி - பரந்த நிலப்பரப்பு, மைதானம், வெட்டவெளி
- வட்டை வளைத்தல் - வட்டை விதானை, அதிகாரியோடு வெளியானும் சேர்ந்து இரவில் வட்டையை வளைத்து வந்து காவலை உறுதி செய்தல்
- ஆர்ப்பத்தை - இயற்கையாய் நீரோடும் பெரிய (பேர்) ஓடை
- நட்டுமை - வரம்பினூடே, கண்ணுக்குப் புலப்படாது நீர்க் கசிவினாலமைந்து நீரை வெளியேற்றும் சிறு துவாரம்

29. விவசாயிகளின் (கமக்காரர்களின்) எளிமையும், இனிமையும் :

நம்மூதாதையரின் உயிர் நாடியாய் விளங்கிய வேளாண்மைத் தொழில் பல்வேறு தனிப்பட்ட செய்கை முறைகளும், மண்வளச் சொற்கள், குழுஉக் குறிச் சொற்களும் ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அக்கரைப்பற்று பகுதியில் வாழ்ந்த விவசாயப் பெருமக்கள் விவசாயத்தின் உச்சப்பலனை எய்தி நிறைவாகவும் வாழ்ந்துள்ளனர்.

அதற்கு அவர்களின் வலுவான உழைப்பும், ஒருவருக்கொருவர் செய்து கொண்ட உதவி ஒத்தாசை தன்னலமற்ற தியாகச் செயற்பாடுகளுமே காரணிகளாக இருந்தன என்பதை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

30. சில சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் :

சிலர் முளைநெல்லோடு வயலுக்குப் போய் விளைநெல்லோடு வீட்டுக்கு வருபவர்களாய் இருந்தனர். பெரும்காடுகளில் வயல்கள் அமைந்ததால் இரவு பகலாகக் காவல்காக்க வேண்டிய கட்டாய நிலையே அதற்குக் காரணமாகும்.

வீட்டுக்கு வரமுடியாத இக்கட்டான நிலையுள்ள இவர்களுக்கு வீட்டுக்காரர்கள் ஊரிலிருந்து தேவையான சாமான்களை அனுப்புவது வழக்காறாகும்.

பொலிக் களவெட்டிக்குப் பெண்கள் வரல், யாராவது காலணியோடு செல்லல், நெருப்புக் கொண்டு போதல், புகைத்தல், அமங்களமான வார்த்தைகள் பேசுதல், பெருநகை புரிதல், போ, வா, படு, ஓடு, இல்லை, குறைவு, அழிவு போன்ற வார்த்தைகளைப் பேசுதல் முதலியன தடைசெய்யப்பட்டிருந்தன.

பருவமடையாத இளமகள் ஒருத்திக்கு களவெட்டிக்குட்புக அனுமதி உண்டு. அவள் களவெட்டிக்குள் பூப்பெய்துவது நன்னிமிர்த்தமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதன் பின் அவளுக்கு அனுமதி மறுக்கப்படும்.

அரிந்த நெற்கதிர்கள் பல வீட்டுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுத் துவைத்து நெல் எடுக்கப்படும். அதைப் "புதிரெடுத்தல்" என்பர். அவ்வரிசியின் சோற்றை, விஷேடமான கறிவகைகளுடன் உண்பர். அது "புதிர்ச் சாப்பாடு" எனப்படும். ஏழைகளுக்கும் இது வழங்கப்படும். நெற்கதிர்களைக் கட்டி வீட்டுக்குள் தொங்க விடுவர். பல செயற்பாடுகள், சமய நம்பிக்கை, முக்குவர் கட்டுப்பாடு, மரபு வழிப் பாரம்பரியச் சடங்குகள் என்பனவற்றை ஒட்டியே நிகழ்ந்தன. இக்கிரியைகள் அவர்களுக்குத் தேவவாக்காகவே தென்பட்டன.

31. போடியார், வெளியான் உறவு :

இப்பகுதி மக்களின் வேளாண்மைச் செய்கை முறை, ஏனைய பகுதி முறையிலும் பார்க்க பல மாறுதல்களைக் கொண்டுள்ளதாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. போடியாரின் வீட்டு வேலிகளைக் கட்டுதல், இன்ப துன்ப நிழச்சிகளை

முன்னின்று நடாத்துதல், மற்றும் சில பணிகளைச் செய்தல் ஆகியன முல்லைக் காரன், வெளியான்களின் ஒத்துழைப்போடு நடைபெறும்.

போடியாரின் மனைவி, மக்களுக்கு உதவியாக இவர்களின் மனைவி, மக்கள் இருப்பர். விறகு பிளத்தல், கொச்சிக்காய் மசாலா இடித்தல், அரைத்தல், நெற்குற்றல், முற்றங்கூட்டல், பிள்ளைப் பேறுகாலத்தில் பணிவிடை செய்தல், மாவிடித்தல், வீடு, சுவர் மெழுகல் போன்ற காரியங்களை இக்குடும்பங்கள் கவனிக்கும்.

இம்மக்களின் தியாக உணர்வையும், உயர் நோக்கையும், அன்பையும் பெரிதும் மதிக்கும் போடிமார் தொடர்ந்தும் இவர்களைப் பணிகளுக்கு அமர்த்தி மேலதிகமான கொடுப்பனவுகளையும் கொடுத்துப் பல உதவிகளையும் செய்வர். இந்த உறவாடல், உரையாடல்கள் காலவிரைவில் ஒரே குடும்ப உறவாக மாறிவிடும். மேலும் நெருக்கம் கூடக்கூட ஒருவருக்கொருவர் மிகுந்த பாசத்தைக் காட்டுவர். போடிமார்கள், தேவையான போது இவர்களுக்கு மேலதிகமாகவும் உதவுவார்கள். கலியாணம், கத்னா வைபவம், மரணம் மற்றும் வெளியான்மாரின் விஷேடங்களைத் தாமே முன்னின்று நடத்துவதும், தேவையானவர்களுக்குப் பணம் வழங்கலும் செய்வார்கள். இவைகள் இவர்களின் தாராள மனதைக் காட்டுவனவாகும்.

பெரும்பாலும் முதலாளி, தொழிலாளி உறவு அந்நேரம் பின்னிப் பிணைந்ததாகக் காணப்பட்டது. அதனால் வர்க்க பேத முரண்பாடுகளும், மனித நேயத்தைக் காயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் பொறாமை, பூசல்களும் இவ்வூர் மக்களிடம் காணப்படுவது அரிதாய் இருந்தது.

32. நெல்லேற்றல் :

இதை நெல்லுப் பிடித்தல் என்பர். விதைப்பு முளை ஏற்றி வரும் போது என்ன முறையைக் கையாண்டார்களோ அதே பாணியில் விளைவு நெல்லையும் ஏற்றி வரும் போதும் தொடர்ச்சி பாடிக் களிப்புடன் வருவர். அன்றைய தினம் போடியார் வீட்டில் இவை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குப் பெருவிருந்து படைக்கப்படும். பெரும்பாலும் பல வீடுகளுக்கு இக்காலகட்டத்தில் நெல் வண்டிகள் வரும். அந்நேரம் ஊர் முழுவதும் உழைப்பின் பயனைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியில் நிறைவுடன் காணப்படுவர்.

33. போக்கு வரவு வசதியீனம் :

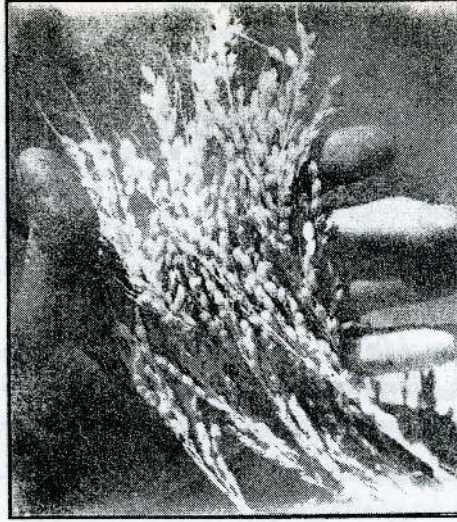
அக்கரைப்பற்று மக்களுடைய பெரும் எண்ணிக்கையிலுள்ள வயல்கள் நீத்தையாற்றிலிருந்து சாகாமம் பிரதேசம்வரை உள்ளன. ஆனால் பனங்காட்டிலுள்ள தில்லையாற்றைக் கடப்பதற்குப் பாலம் போடப்படாதிருந்தது. கடந்த 50 வருடங்களுக்கு முன்பு வரை மரப்படகு (Ferry) மூலமே வயல்களுக்குச் சமான்களைக் கொண்டு போகவும், வரவும் வேண்டி இருந்தது.

இந்த மர ஓடத்தில் பல நெற்சாக்குகளை ஏற்றிய இரு வண்டிகளையும், பைசிக்கல்களுடன் சமான்களையும், பிரயாணிகளையும் ஏற்றி இறக்குவர். மிக நீளமான தடித்த கம்பொன்றை ஊன்றியே இம்மரப் பாதையைச் செலுத்தினர்.

வயலுக்கு நெல்லேற்றப் போகும் வண்டியில் வட்டைக்குச் செல்வோர்

அதன்பின்னர் அரசாங்க சபை உறுப்பினராய் இருந்த உயர் திரு எம்.எஸ். தருமரத்தினம் வன்னியனார் மரக்கட்டைகள் கொண்ட ஒரு தற்காலிக பாலத்தை தில்லை ஆற்றின் மேல் நிறுவினார்.

நன்கு முற்றி விளைந்த நெற்கதிர்

பின்னர் 1956 களில் தற்போதுள்ள நிரந்தரமான கொங்கிற் பாலம் கட்டப்பட்டது. சாகாமம் வீதியிலுள்ள இப்பாலம் மக்களுக்குப் பெரும் வரப்பிரசாதமாகும்.

புதிர் அரிசிப் பொங்கல் தயாரிக்கப் படுகிறது. வேளாண்மை அறுவடையின் பின்னர்.

2. வர்த்தகச் சந்தைகள் கடைகள் :

1. முதற் சந்தை :

கருங் கொடித்தீவில் சுமார் ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு முன் அம்பாரை வீதியில் அல்-ஹிதாயா வித்தியாலயத்திற்கு கிழக்கிலுள்ள சதுக்கத்தி (நாற்சந்தியி)ல் (Meeting place of four paths) ஒரு சந்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது பெரியபள்ளி வாசலின் பரிபாலனத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அளவை, நிறுவைகள் பள்ளி மரைக்காயர் மூவரால் மேற்பார்வை செய்யப்பட்டன.

பள்ளிவாசலால் வழங்கப்படும் சரியான அளவு கொண்ட மரைக்கால், சுண்டுக் கொத்து, காப்புடிகளாகிய அளவைக் கருவிகளையும், தராசு மற்றும் எண்ணெய்க்கலன், ஆகியவற்றையுந்தவிர வேறு கருவிகள் உபயோகிப்பது தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. இதை மீறியவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர்.

முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் பரம்பல் பள்ளிச் சூழலில் அந்நேரம் மிக அதிகமாகக் காணப்பட்டதால் இந்த மையத்தில் சந்தையின் தேவை அவசியமாகக் காணப்பட்டது.

காலவோட்டத்தில் கிழக்கு, வடக்கு, தெற்குத் திசைகளில் சன அடர்த்தி காணப்பட்டது. இச்சந்தையால் அந்நேரம் மக்களின் அதிகமான தேவைகளை நிறைவேற்றுவது சிரமமாயிருந்தது. இக்கால கட்டத்தில் ஓரளவு நிறைவான சந்தையின் தேவை உணரப்பட்டதால் தமிழ், முஸ்லிம்களின் எல்லையை அண்மித்தும், கேந்திர சதுக்கத்தைக் கொண்டதுமான ஒரு மையத்தில் வேறொரு சந்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன்பின் முந்திய சந்தை "சின்னச் சந்தை" என அழைக்கப்படலாயிற்று. இன்னும் அவ்விடம் இப்பொயராலேயே சுட்ப்பெறுகின்றது.

பொதுச் சந்தைப் பகுதி

2. பொதுச் சந்தை :

1. ஆரம்பம் :

சுமார் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் தேவைகளைக் கருதி இச்சந்தை உருவாக்கப் பெற்றது. இவ்விரு இனத்தவர்களுக்கு அண்மையிலும், எல்லைப்பகுதியிலும் இது அமைந்ததால் இதன் வளர்ச்சியில் முன்னேற்றம் காணப்பெற்றது.

கேந்திர மையத்தில் சந்தை இடம்பெற்றிருப்பதால் வெளியூர்ச் சனங்களும் கணிசமான அளவு அங்கு காணப்பட்டனர். வடக்கே கல்முனை - மட்டக்களப்பு, தெற்கே சாகாமம் - காஞ்சிரம்குடா, கிழக்கே பொத்துவில் - பாணமை, மேற்கே இறக்காமம் - அம்பாரை ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து பயணம் செய்வதற்கு வாய்ப்புள்ளதாக இருந்தது.

2. தொடக்ககால வர்த்தகர்கள் :

ஜனாப் சுங்காரர் மகன் மூத்தவர் (உதுமான்கண்டு ஹாஜியார் மகன்) ஜனாப் புளுவரர் பக்கீர் எனும் இருவரும் சிறிய அளவில் சில்லறை வியாபாரஞ் செய்தனர். பின்னர் ஜனாப்களான மீசைக்காரர், சாவல்ல மகன் அகமது லெப்பை, சீனி முஹம்மது (காத்தான்குடி) மருதமுனை மதார்க்கான் ஆகியோர் புடவைப் பொட்டணி வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர்.

சந்தையைச் சுற்றி முட்கம்பிக் கட்டை வேலி போடப்பட்டிருந்தது. வடக்கு முன்பாகத்தில் உட்புறமாகக் கிணறு இருந்தது. உட்புறத்தில் பல வகைப்பட்ட பொருட்கள் விற்கப்பட்டன. வெளிப்பக்கம் சாகாமம், பொத்துவில் வீதியருகில் சில தற்காலிகக் கடைகள் காணப்பட்டன. அவை படிப்படியாக கல்கட்டங்களாக மாற்றப்பட்டன. பொத்துவில் வீதியில் சுமார் 40 வருடங்களுக்கு முன் ஜனாப் உதுமான் குட்டிப் போடியார் முஹம்மது மீராசாஹிபு என்பவரால் ஒரு தொடரறை மாடிக் கட்டம் (U.P.M. Building) கட்டப்பட்டது. இதுவே அந்நேரம் சந்தையைச் சேர்ந்த விஷேட கட்டடமாகும்.

3. உள்ளக வியாபாரம் :

1. வேலியடைக்கப்பட்ட சந்தையினுள்ளே கடையறைகளும், அகலமான மூன்று மண்டபங்களும், ஒரு நீளமான மீன் சந்தையும் அமைக்கப்பட்டன. சாமான்கள் அதிகமாகவும், சனப் பரம்பல் குறைவாகவும் இருந்ததால் அவை மலிவு விலையில் விற்கப்பட்டன.

ஒரு சதம், சல்லி (அரைச்சதம்)கள் புழக்கத்தில் இருந்தன. 25 சதம் 5 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பச் செலவுக்கு ஒரு நாளைக்குப் போதுமானதாகும். காலை 6 மணி தொடக்கம் இரவு பத்து மணி வரை வியாபார நிலையங்கள் திறந்திருக்கும். தற்காலிகக் கொட்டில்கள், பந்தல்கள், குடில்களிலும் சாமான்கள் விற்கப்பட்டன.

பொதுச் சந்தையில் அரிசி விற்கும் பெண்கள்

4. சந்தைக் கூறுகள் :

- அரிசிச் சந்தை
- மீன் சந்தை
- மரக்கறிச் சந்தை
- கிழங்குச் சந்தை
- வெற்றிலைச் சந்தை
- தேங்காய்ச் சந்தை
- கோழிச் சந்தை
- இறைச்சிக் கடை
- சில்லறைக் கடை
- தேனீர்க் கடை
- மிட்டாய்க் கடை
- கருவாட்டுக் கடை
- புடைவைக் கடை
- இரும்புக் கடை

என்பன இங்கிருந்தன. கம்பி வேலியில் வேட்டையாடிய பறவைகள் கொழுக்கப்பட்டிருக்கும். கண்ணி, பொறிகளில் உயிரோடு பிடித்த பறவைகளும் விற்பனைக்கு வரும். மான், மரை, காட்டு (குழு) மாடு, முயல் ஆகிய இறைச்சிகள் பச்சையாகவும் காயவைத்தும் விற்கப்படும். பச்சை இறைச்சியைப் பங்காகவும், உணக்கியதைக் கட்டாகவும் விற்பர். இறைச்சி, மீன்களை நிறுத்து விற்கும் வழக்கமில்லை. மீன்கள் கோ(ர்)வையாகவும், குவியலாகவும், பங்காகவும் விலைப்படும். மீன் சந்தையில் ஆற்று மீன், குளத்து மீன், களப்பு மீன், கடல் மீன், இறால் மற்றும் நண்டுகள் அதிகமாகக் காணப்படும். தற்போது 100 ரூபாவுக்கு வாங்கும் மீன் கடந்த 50 வருடங்களுக்கு முன் 50 சதத்திற்கு விற்கப்பட்டது.

5. ஏழைகளுக்கான உதவி :

அக்காலம் பெரும்பாலாக இறைச்சி, மீன்கள் உறவினர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன. மரக்கறி, மற்றும் சில உணவுப் பொருட்கள் மிகுதியாகக் காணப்படும் காலத்தில் அவை ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. வேறு சில எளியவர், அனாதையர், திக்கற்றோரின் வாழ்க்கை இவ்வியாபாரிகளின் உதவியினால் கழிந்தது. சாமான்களை ஏற்றி இறக்குவோரும், ஏனையோர் பலரும் சந்தையில் தொழில் வாய்ப்பைப் பெற்றனர்.

அந்நேரம் கணங்குண்டு எனும் காட்டுப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த குறவர்கள் பெரும்பாலும் இச்சந்தையிலேயே அதிக நேரத்தைக் கழிப்பர். அவர்களது பிணக்குகளை விசாரிக்க அவர்களின் தலைவர் ஒருவரின் கீழ்க் குறவர்கள் ஒன்று கூடும் இடமாகவும் இது இருந்து வந்தது. விசாரணையின் தீர்ப்பின் பின் எல்லாக் குறவர்களும் சாராயம் குடித்துப் பாடி, ஆடி மகிழ்வர். குறவர் குலச் சிறுமியர் ஆடும் மயிலாட்ட நடனம் கண்களுக்குப் பெருவிருந்தாகும். அந்நிகழ்ச்சிகளை மக்கள் திரண்டு ரசிப்பது வழக்கமாகும்.

வித்தை காட்டல், மெஜிக் ஜாலம், விளம்பர மருந்து வியாபாரம், வேறும் பல புதினங்களும் காலத்துக்குக் காலம் நடைபெறும். ஆத்தங்கலியார் என்பவரின் கண்கட்டி வித்தையும் சந்தையில் இடம் பெற்றதுண்டு.

6. சிங்களக் கிராமங்களின் வியாபாரத் தொடர்பு :

அக்கரைப்பற்றிலிருந்து பொத்துவில், லஹுகல ஊடாக மொனறாகல, வெல்லவாய்க் கிராமங்களுக்கு ஒரு பிரதான பாதையும், தமண வட்டினாகல வழியாக மொனறாகல வரையும் ஒரு காட்டுப் பாதையும் இருந்தது.

இங்கிருந்து உப்பு, கருவாடு, இரும்பாயுதங்கள், அரிசி, பாய்கள், பன்தட்டு, உமல், கொச்சிக்காய்ப் பெட்டி, ஓலைப் பெட்டிகளை பல வியாபாரிகள் தொம்ப கஹவெல (தும்பக்காவெளி), மொனறாகல (முப்பனை), பக்னிகஹவல (வைனாவெளி), கணுல்வெல (கணுவெளி) முதலிய கிராமங்களுக்குக் கொண்டு போவார்கள். இவற்றை அங்கு கொடுத்துவிட்டு மரக்கறிகள், பலாப்பழம், வாழைக்குலைகள், மரவள்ளி, வற்றாளைக் கிழங்குகள், தோடை, எலுமிச்சை, மாம்பழங்கள், சோளன், பச்சை மிளகாய் முதலியவற்றை வாங்கி வருவார்கள்.

சந்தையின் தொடக்க கால வியாபாரம் பண்டமாற்று அடிப்படையிலேயே நடையெற்றது. பொருட்கள் சில லொறி மூலம் கொண்டு வரப்பட்டன. வாகனங்கள் மிகக் குறைவாக இருந்ததால், தவள மாடுகளிலும் பொருட்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. ஜனாப்களான ஆனாமூனா, சேகரர் மக்களான மூத்தம்பி, ஆதம் லெப்பை, சரிபுத்தம்பி, மு.ச.ம. அப்துர்றசீது, மு.ச.ம. முகம்மதஸனார், கலைமாலெப்பை ஆகியோர் முப்பனை வியாபாரத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

தமண, தொட்டம, பாடாகொட (பாடாவோடை), போன்ற சிற்றூர்களில் பெரும்பாலும் மிளகாய், மரக்கறி, கீரை வகைகள், பழவகை, தளப்பத்து ஓலை, (அக்காலத்தில் குடை கிடைப்பது அரிது, மழைக்காலத்தில் அவ்வோலையால் உடம்பின் மேல்பாகத்தை மூடிக்கொள்வர்) முதலிய வற்றை வாங்கித் தவள மாடுகளில் ஏற்றி வருவது வழக்கமாகும். இந்த வியாபாரத் தொடர்பால் முஸ்லிம், சிங்கள மக்களிடையே பரஸ்பரம் நெருங்கிய உறவு தொடர்ந்து வருகிறது. கலியாணம், மரணம் மற்றும் விசேட வைபவங்களில் இரு இனத்தவர்களும் இணைந்து உறவு கொண்டாடுவதும், பரிசுப் பொருட்கள், அன்பளிப்புகளை வழங்கித் தொடர்புகளை வலுப்படுத்துவதும் பாராட்டக் கூடிய பண்பாகும்.

அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் மக்கள் மிக நீண்ட காலமாக இனங்களுக்கிடையேயுள்ள ஒற்றுமையைக் கட்டியெழுப்பி வருகிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

இங்குள்ள சில முஸ்லிம் வியாபாரிகள் சிங்களப் பெண்களை விவாகஞ்செய்துள்ளதாகவும் தகவல்கள் உள்ளன. குல்லாட மகன், அச்சிமுகம்மது, சேக்முகம்மது முதலிய வியாபாரிகள் மணஞ்செய்ததன் வாயிலாக மேலும் சிங்கள, முஸ்லிம் ஒப்புரவுவலுப் பெற்றுக் காணப்பட்டது என அறிகின்றோம்.

7. சந்தை நிருவாகம் :

இதன் பரிபாலனம் சுமார் 30 வருடங்களாகச் சின்னப்பள்ளி வாசலின் கீழ் இருந்தது. அதன் பின் அரசாங்கத்தின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் கொண்டு வரப்பட்டது. 1936 ம் ஆண்டு முதல் கிராமச் சங்கத்தின் ஆட்சியின் கீழ் ஒப்படைக்கப்பட்டது. முதல் அக்கிராசனராக (Chairman) ஜனாப் ப.மு. ஆதம் லெப்பை (பொத்துவில்) உடையார் கடமையேற்றார். பிரதி வருடமும் டிசம்பரில் இச்சந்தை ஊராட்சி மன்றத்தால் ஏலத்தில் விற்கப்பட்டது.

சந்தையை ஏலத்தில் பெற்றவர் வியாபாரிகளிடம் "சந்தைக்காக" எனும் பெயருடன் ஒரு வரியை நாளாந்தம் அறவீடு செய்வது வழக்காறாகும். இச்சந்தை பொத்துவில், சாகாமம் வீதியின் அருகில் சுமார் 3 றூட் பரப்பைக் கொண்டதாகும்.

சந்தைக்குள் பேருந்து (Bus Stand) த் திறப்பிடம் உள்ளது. இது போராட்ட அனர்த்தங்களால் மீன்சந்தைக் கட்டடத்திற்கு அருகில் இடம் மாறியது. தற்போது (1997) முன்னிருந்த இடத்திற்கே மாற்றப்பட்டுச் செயற்படுகின்றது.

8. வெளிப்புற வர்த்தகம் :

1. சந்தையின் வெளிப்புறத்தில் மூன்று கட்டடங்கள் மாத்திரம் சிப்பி ஓடுகளால் வேய்ந்த நிலையில் காணப்பட்டன. பின்னர் பல கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. அவற்றிலுள்ள கடை அறைகளில் வியாபாரஞ் செய்தவர்களில் பின்வருவோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

2. புடைவைக் கடை :

ஜனங்களான மு. முகம்மதுத் தம்பி (கணக்குப்பிள்ளை), அ. அகமது லெப்பை, மு. ஆதம் லெப்பை, காத்தான்குடி சீனிமுஹம்மது, மு. அகமது லெப்பை, ஆ. அலியார், மு.மு. சாஹூல் ஹமீது (சாவன்னா) வை. ஆதம் லெப்பை சகோதரர்கள், காசீம் பாவா ஆகியோர்களும்,

3. புடவை இரும்புக் கடை :

ஜனங்களான அல்-ஹாஜ் ஈ.லெ.சலைமாலெப்பை, அல்-ஹாஜ் யூ.எல்.எம். இஸ்மாயில், அல்-ஹாஜ் ஓ.எம். இஸ்மாயில், அல்-ஹாஜ் ஏ.எல். மீரா முகைதீன் ஆகியோரும்,

4. இரும்புக் கடை :

ஜனப் இஸ்மாயில் அவர்களும்,

5. தேனீர்க் கடை :

ஜனங்களான சாம. முஹம்மது முஹ்சின் (மூசினார்) இ.க. முகம்மதிஸ்மாயில் (சனாக்கானா), இ. கலந்தர் லெப்பை, திருவாளர்களான சாஹ முதலானி, அப்புஹாமி முதலானி, மத்துஹாமி, ஆகியோர்களும்,

6. சில்லறைக் கடை :

திருவாளர்களான எலியாஸ், வை.ஜி. ஹின்னி அப்புஹாமி, டி.பி. உபாசகப்பு, எல்.எச். விக்டர் சில்வா, ஈ.கே. கோபால பிள்ளை முதலியோரும் அங்குவர்.

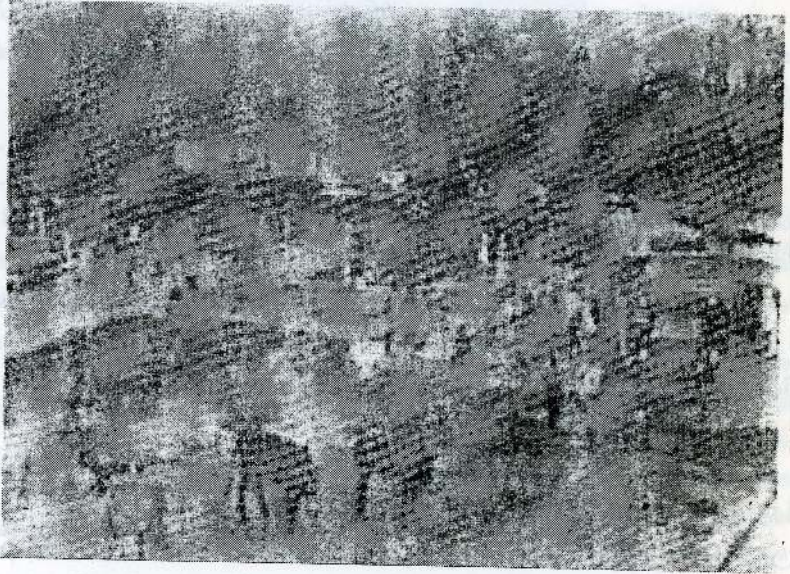

வெளிச் சந்தைக் கடைத்தொகுதி

பொதுச் சந்தைக்கென வியாபாரிகள் சங்கமொன்றும், வீதிக்கடைகளுக்கான வர்த்தக சங்கமொன்றும் நடை முறையில் உள்ளன.

சன அடர்த்திக்கேற்ப நாலாபக்கங்களிலும் ஏற்பட்டுள்ள வியாபாரப் பரம்பலை இவ்வூரின் வளங்களில் ஒன்றாகக் கருதலாம்.

1997 ம் ஆண்டாகிய இக்கால கட்டத்தில் கடைகளின் விரிவாக்கம் பெருமளவில் காணப்படுகின்றது. சந்தைச் சதுக்கத்தில் காணப்படும் மணிக்கூண்டுக் கோபுரத்தில் இருந்து பார்த்தால் அக்கரைப்பற்று - கல்முனை நெடுஞ்சாலையில் 1.16 கி.மீ (1மைல்) நீளத்திற்குப் பல்வகை வியாபாரப் பொருட்களைக் கொண்ட அனேக கடைகள் காணப்படுகின்றன.

சந்தைக்குச் சமீபத்தில் அஸ்-ஸாஹிறா வித்தியாலயம் இருந்தது. போராட்ட இடிபாடுகளின் போது இப்பாடசாலை தரைமட்டமாக்கப்பட்டு தற்போது அவ்விடம் மணற்பரப்பாயுள்ளது.

● 1942 ல் இரண்டாவது உலகமகா யுத்தம் கூர்மை கொண்டு காணப்பட்டது. அந்நேரம் உணவுப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் வகுத்த திட்டப்படி கலாநிதி ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் (முதல் முஸ்லிம்) ஸி.ஸி.எஸ். அரசாங்க அதிபராகக் கல்முனைக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

அவர் இங்கு வந்ததும் "அதிக உணவு பயிரிடுக" என்ற சுலோகத்தின் கீழ் உணவுப் பெருக்கத்திற்கான செயலாக்கத்தை விரிவு படுத்தினார். அதன்படி அக்கரைப்பற்று, கோளாவில், பனங்காடு, தம்பிலுவில் மற்றும் திருக்கோவில் கமக்காரர்களுக்கு 4,000 ஏக்கர் நிலம் பகிர்தளிக்கப்பட்டது. சில நிலங்கள் பெரும் காடுகளாகக் காணப்பட்டன.

அதனால் காட்டை அழித்துத் திருத்த ஒரு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாவும், விதை நெல் 2 1/2 புஷலும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. மேட்டு நிலப் பயிர்களுக்காக விதைகள், கன்றுகள் வழங்கப்பட்டன.

சாகாமப் பிரதேசத்தில் தாலிபோட்டாற்றுக் கண்டம், பனங்காட்டார் வட்டை, மையான்ர கணத்தை, அளிக்கம்பை உட்படப் பல வயல் வட்டைகள் 1942 கலிளிருந்து உண்டாக்கப்பட்டன. அம்பாரை வீதியில் இலுக்குச்சேனை, நீத்தை, சோலை வட்டைகளை அடக்கிய பல கண்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவற்றில் சில ஏற்கனவே ஓரளவு நெல்லுற்பத்தியைக் கொண்டிருந்தாலும் 1942 ன் பின்னே அபிவிருத்தியடைந்தன. சில குளங்களும் திருத்தப் பட்டன.

கலாநிதி ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் இப்பகுதிக் கமத்தொழில் விரிவாக்கத்திற்குக் காத்திரமான பங்களிப்புகளைச் செய்ததுமல்லாமல், கல்வி முன்னேற்றத்திற்கும் பெருஞ்சேவை செய்திருப்பது என்றும் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய கருமங்களாகும்.

கலாநிதி ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ், ஸி.ஸி.எஸ்

3. காட்டுத் தொழில் :

கடந்தகால நூற்றாண்டுக்கு முன் அக்கரைப்பற்றை அணிவித்து காடுகள் அனேகம் காணப்பட்டன. பெறுமதி மிக்க முதல்தர மரங்களும் அடர்த்தியாகக் காணப்பட்டன.

பல வண்டிக்காரர்கள் இணைந்து காட்டுக்குச் சென்று அவற்றை வெட்டி வருவர். மூலிகைவகை, பழவகை, மருந்துப் பொருட்கள், தேன் என்பனவும் பெறப்பட்டன. படிப்படியாகக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வந்ததால் தற்போது அவை அருகி விட்டன. அதனால் காட்டுப் பொருளாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்கை வனப்பும், வளமும் குன்றிய நிலையில் உள்ளன.

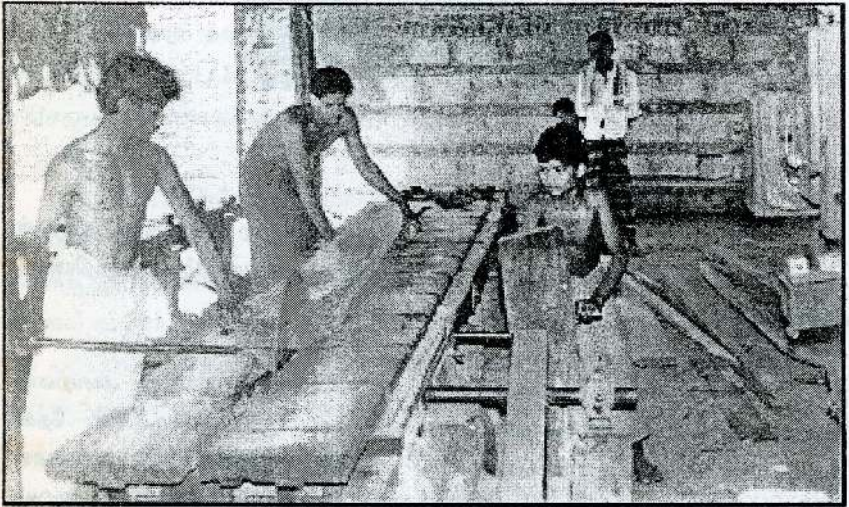
4. அரசாங்கத் தொழில் விருத்தி :

இங்கு ஏறத்தாள 50 வருடங்களுக்கு முன்பு குறைந்த தொகையினரே உத்தியோகத்தில் இருந்தனர். படிப்படியாக இத்தொகை கூடிக் கொண்டு வந்தது. அதிகமானோர் ஆசிரியர் பதவியில் உள்ளனர். டொக்டர், என்ஜினியர்,

நிலஅளவையாளர், கட்டடக் கலைஞர், எழுதுநர், தாதியர், தபாற் தலைவர், அஞ்சலக ஊழியர், கல்விப் பணிப்பாளர், பணியாளர் மற்றும் பட வரைஞர் முதலிய உத்தியோகத்தர்கள் பெருமளவு பல திணைக்களங்களிலும் கடமையாற்றுகின்றனர். சட்டத்தரணிகளும் பலர் உள்ளனர்.

5. நவீன தொழில் முயற்சி :

இரும்புக் கடைச்சல் வேலை, போட்டோ கொப்பி எடுத்தல், கொம்பியூட்டர் அமைப்பிலான ஒளி அச்சுப்பணி, மரமரிதல், இரும்புத் தளபாடங்கள் செய்தல், உழவு இயந்திரப் பெட்டிகளின் உற்பத்தி முதலிய இன்னோரன்ன தொழில்களில் அனைவர் வருவாய் பெறுகின்றனர். வாகனங்களைத் திருத்தும் கொட்டகைகளும் பல உள்ளன.

மரமரியும் பணியில் தொழிலாளர்கள்

6. மீன் பிடித்தல் :

இதுவும் இங்குள்ள முக்கிய தொழிலாகும். அதிகமான மீனவர்கள் இதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இப்பகுதியில் பல நீர் நிலைகளிருப்பதால் அவற்றிலிருந்து அதிக மீன்களைப் பிடிக்கின்றனர். பல புராணக் குளங்களில் ஏராளமான மீன்கள் காணப்பட்டன. பெரியவலை, சின்னவலை, சில்லுவலை, கொண்டோடி அத்தாங்கு, வடிஅத்தாங்கு, கரப்பு, தூண்டில் முதலிய கருவிகளை இதற்காக உபயோகித்தனர்.

மீனவர்கள் தோணி, வலைகளுடன் கடற்கரையில் காணப்படுகின்றனர்.

ஆழங்குறைந்த நீரில் வடித்துப் பிடிப்பர். அதில் வலை வீசுதலைக் 'கால்ப்பாய்ச்சல்' என்பர். வெள்ள காலத்தில் நீரில் ஓடி வரும் மீன்களை வாளால் வெட்டிப் பிடிப்பர். இரவில் ஓலைப்பந்த வெளிச்சத்தில் மீன்களை வெட்டுவர்.

மீனவர்கள் கொண்டோடி அத்தாங்குடன் மீன் பிடிக்கச் செல்கின்றனர்.

இப்பகுதியிலுள்ள பெரியகளப்பு, சாகாமக்குளம், சம்புக்களப்பு, நீத்தையாறு, இலுக்குச்சேனைக்குளம் முதலிய நீர் நிலைகளில் ஏராளமான மீன்களைப் பிடிப்பர். பெரிய களப்பில் சின்ன முகத்துவாரம், பெரிய முகத்துவாரம் எனும் இரு கழிமுகங்கள் உள்ளன. பெரிய களப்பு இவ்வூரின் மீன் வங்கியும், பணவங்கியுமாகும்.

இங்குள்ள வங்காள விரிகுடாக் கடலில் ஓரளவு மீன் பிடிப்பர். பொதுச் சந்ரைக்கு குளத்து மீன் , ஆற்று மீன், கடல் மீன் என்பன விற்பனைக்கு வரும். மணலை, வரால், போன்ற பெரிய மீன்கள், கருவாடுகளுக்கு நல்ல மவுசு இருந்தது.

வயல் மிதிப்புக் காலங்களில், வரவைகளுக்குள் சேற்றில் புதைந்து கிடக்கும் மீன்களைப் பிடித்து வயல் வேலைக் காலங்களில் கறி சமைப்பர். மிகுதியை உணக்கி ஏனைய காலங்களில் உபயோகிப்பர். இங்கு பின்வரும் வகையான மீன்கள் உள்ளன.

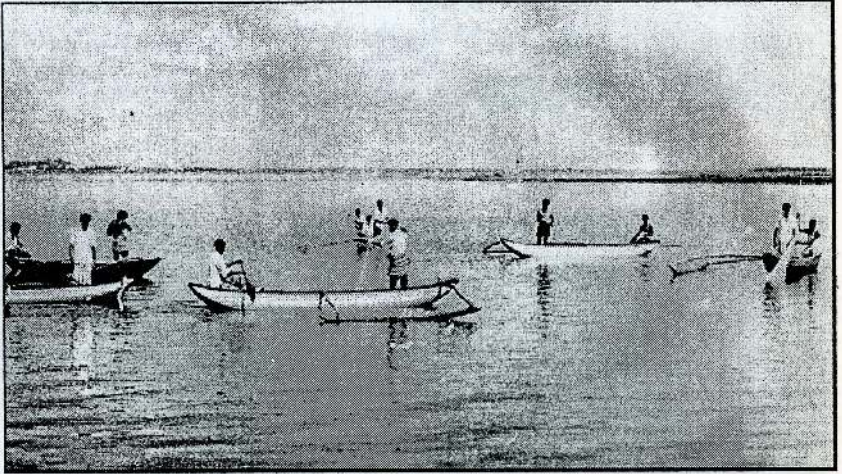

பெரிய களப்பில் சிறுவர்கள் தூண்டிலால் மீன் பிடிக்கின்றனர்.

● மீன் இனங்கள் :

மணலை,கைமீன், பேய்மணலை, சேங்கணன், செத்தல், கொக்கிச்சான், பனையான், பொரிகெழுத்தி, களுக்கெழுத்தி, மாம்பழக்கெழுத்தி, சள்ளல், மஞ்ச்சள்ளல், சள்ளப் பொட்டு, சுங்கான், வ(வி)ரால், குறட்டை, பொட்டியான்,

மண்ணா, ஊடகம், சிலுந்தல், உளுவை, ஒட்டி, கெலவல்லு, கொடுவா, தெரளி, தெத்துக்கொறட்டை, ஓரா, முரல், கிளக்கன், விலாங்கு, ஆரல், ஐரல், அவல்பணையான், தேறகம், கணையான், கரிமுரல், தோலி, மசறி, ஈரிச் சுங்கான், பாலாம்பறவை, ஆத்துவாழை, கச்சப்பொட்டியான், பொடி, சாவாழை, கொய், கால, மொறாக்க, பாரை, கருங்கணிப்பாரை, மஞ்சப்பாரை, கல்லுளுவை, கீரி, ஐயாமாசி, கீழி, எருமைநக்கி, இரு விரால், குரை, கலவா, முரல், கடல் முரல், சீலா, சாளை, நெத்தலி, குதிப்பு, வண்ணாத்தி, கூரல், கட்டாப்பாரை, குடை, மாப்புளக் கீரி, மற்றும் கடல் வரால் முதலியன.

சின்ன முகத்துவாரத்தில் தோணிகளில் நின்று வலைகளால் மீன் பிடிக்கும் காட்சி

● இறால் வகைகள் :

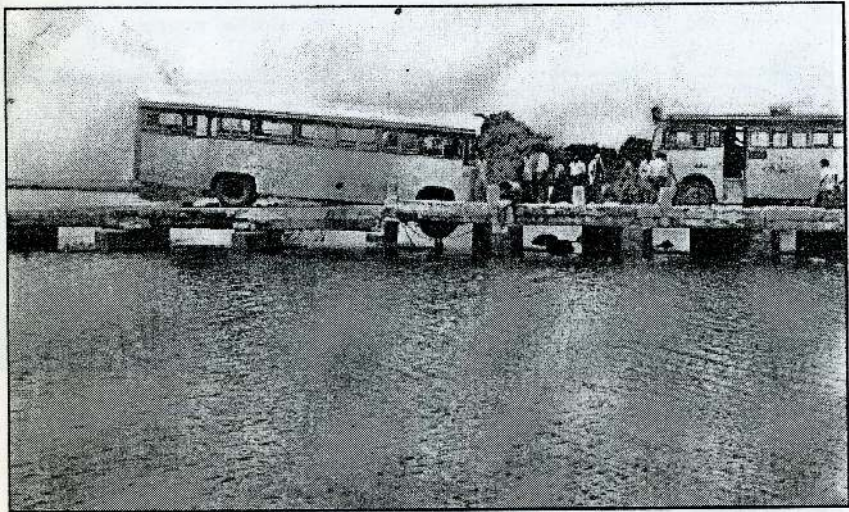
சாதாரண சுவாத்திய காலத்தில் ஓரளவு இறால் பிடிப்பர். கூதல் கொடுகும் பருவகாலம் இறால் அதிகமாக விளையும் காலமாகும்.

மட்டைஇறால், வெள்ளிறால், மணலிறால், சிங்கிறால் ஆகியன இங்குள்ளன. அவை சந்தையில் குவிக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வினத்தைச் சேர்ந்த கூனி, சென்னக்கூனியையும், ஐயாமாசி என்னும் மிகச் சிறிய மீன்களையும் பெண்கள் குழுவினர் சீலையைக் கட்டியும், வடித்தும் பிடிப்பர்.

இறால் மிகுதிக் காலத்தில் பலர் அப்பகுதிக் கடற்கரைக்கு உல்லாசத்திற்
காகச் சென்று இறால்களை அவித்தும், பொரித்தும், குழம்புக்கறி, ஸ்ரமிச்சம்
சாறு கலந்த பாற்கறி ஆகியவற்றோடு சோறு, இடியப்பம், பாண் முதலினவற்றை
உண்டு மகிழும் வழக்கம் இங்குண்டு.

உப்பிறால் சுண்டுதல் என்பது மிக ருசியுள்ள ஒரு கறியாகும். அதன்
சுவை அலாதியாய் இருக்கும். அதிக நண்டுகளும் கடலிலிருந்து பெறப்படும்.

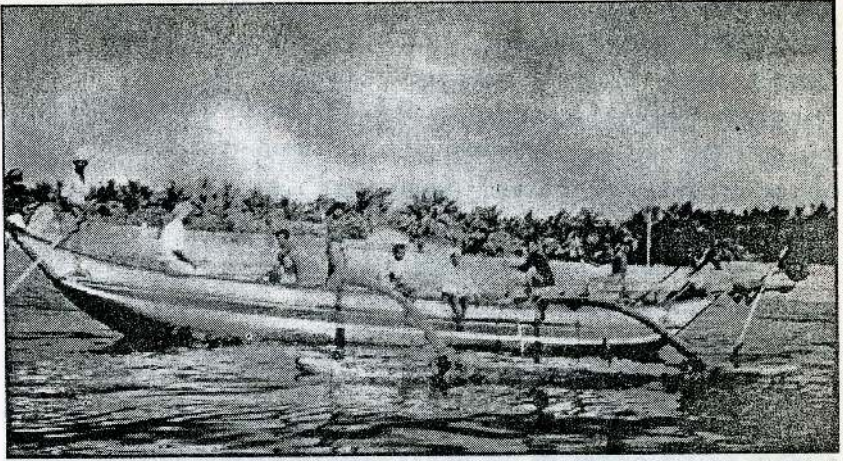
கடந்த சில வருடங்களுக்கு முன் முறாவோடை என்னும் நீர்த்தேக்கத்தில்
மீன்பிடித்திணைக்களத்தினால் இறால் வளர்ப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சில காலத்தின்
பின் அம்முயற்சி கைவிடப்பட்டது.

சின்ன முகத்துவாரம் தாம்போதி ஓட்டைக்குள் பேரூந்தின் சில்லு விழுந்து கிடக்கிறது.

● சின்ன முகத்துவாரம் :

இது இவ்வூரின் மீன்பிடிக்கேந்திர நிலையமாகும். பெரிய களப்பு, சிறுகளப்பு
நீர்ப்பரப்பைக் கொண்ட நீரேந்து பகுதியாகக் காட்சியளிக்கின்றது. வங்காள
விரிகுடாக் கடலுக்கும் முகத்துவாரத்திற்குமிடையில் பரந்த மணற்றிடல்
காணப்படுகின்றது. வெள்ள காலத்தில் இக்கட்டு உடைப்பெடுத்து முகத்துவார
நீர் கடல் நீரோடு கலக்கும்.

பனங்காட்டுத் துறையடியில் பெரிய தோணி தரை தட்டி நிற்கிறது.

அந்நேரம் மீனவர் பெருந்தொகையாக வந்து மீன் பிடிப்பர். இங்கிருந்த ஓய்வகம் (Rest House) 1983 இல் ஆயுதப் போராட்டத்தின் போது உடைக்கப்பட்டுத் தரைமட்டமாகக் கிடக்கின்றது. முகத்துவாரத்தின் இயற்கை வனப்பு நெஞ்சை அள்ளும் நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. தை, மாசி மாதங்களில் கடுங்குளிர் நிலவும். இதனை 'இறால் கூதல்' என்பர். இக்காலத்தில் அதிகமான தோணிகள் களப்புகளில் காணப்படும். இறால் விளைச்சல் நீருக்குள் படைபடையாகக் காணப்படும். தினமும் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாக்களுக்கு இறால் விற்பனை நடைபெறும். சின்ன முகத்துவாரத்தைச் சேர்ந்த பெரிய களப்புப் பகுதி கடந்த 1 1/2 நூற்றாண்டு காலமாக இவ்வூர் முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டில் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றது.

7. தச்சு(மர) வேலை :

முற்காலத்திலிருந்து மர வேலை சிறந்த இடத்தைப் பெற்று வருகின்றது. நம் முன்னோர் காட்டில் மரங்களை வெட்டி அவற்றைத் தோளிற் சுமந்து வந்தனர். வண்டிகளின் பிரயோகம் பின்னே ஏற்பட்டது.

அம்மரங்களைச் செவ்வையாக்கித் தச்சுத் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். "வாச்சி" எனும் வெட்டுக் கருவியே அதற்குப் பயன்பட்டது. மரங்களைச் செதுக்கவும் இது உதவியது.

மரங்களைக் கோடரியாற் தறித்தனர். படிப்படியாக ஏனைய கருவிகள் உபயோகத்துக்கு வந்தன. வீட்டுக் கோப்பி சத்து (கூரை)க்கு சமுளை, நாணை மரங்களும், உபயோகிக்கப்பட்டன. வேறு மரங்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில்லை.

காலக்கழிவில் இவற்றிற்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதும் விழின, கல்லொலிய, பாலை, வெள்ளைக் கருங்காலி மரங்கள் பாவனையில் இருந்தன. சனப் பெருக்கத்தாலும், விரிவாக்கப் பணிகளாலும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டதும் நிலைமை தலைகீழாய் மாறிவிட்டது.

மரவேலை செய்பவரை இங்கு ஓடாவி என்பர். கடைச்சற் பொறிகளில்லாத காலங்களில் கையினாலே சிறு ஆயுதங்களின் உதவியுடன் மரங்களை அழுத்தமாகவும், அழகாகவும் பல வடிவங்களில் வடிமமைத்தனர்.

அக்காலத்து வீடுகள், பள்ளிவாசல், கட்டடங்கள் கட்டல், தளவாடங்கள் செய்தல், துலாக்கோல், வீச்சுமரம் பொருத்தல், வயல்களில் புரை, வாடிகள் கட்டல், வண்டி, கரத்தைகள் செய்தல், கதவுகள், வாசற்படலைகள், கிறாதிகள் இன்னோரன்ன மரப் பொருள்கள் செய்வதில் ஓடாவிமார் ஈடுபடுவார்கள். இவர்களின் தொழில் நிலையம் ஓடாவிக்க கம்மாலை, ஓடாவிமால் எனப்பெயர் பெறும். மக்களின் நாளாந்த வாழ்வில் தச்சர்களின் பணி மிக முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. அதன் காரணியால் மக்களிடம் அவர்களுக்கு நெருக்கமான தொடர்பும், மதிப்பும் என்றும் இருந்து வருகிறது.

அழுத்தமான வேலைகளில் நன்கு தேர்ச்சி பெறாத சிலர் வண்டிகளுக்குக் குத்துக்கால் பொருத்துதல், முதிரை, மருத மரக்குற்றிகளால் உரல் செதுக்கல், சமுளை, கருங்காலி, சாளம்பை மரங்களால் உலக்கை சீவல், கோடரி, மண்வெட்டிகளுக்கு பிடி இறுக்கல், கலப்பை, பலகைக்குத்தி, திருவிலை, அரவமணை, நடைவண்டிகள் செய்தல், வேலி கட்டுதல், வேலி மரக்கட்டைகளுக்கு கூர் போடல், பந்தல் போடல், றாக்கைகள் மற்றும் பாயசவு செய்வதில் ஈடுபடுவார்கள். தினமும் தொடர்ந்து வேலைகளுக்காகப் பலர் இவர்களைத் தேடி வருவது வழக்கமாகும்.

● அலங்கார ஊர்திகள், ஊஞ்சல்கள் :

சுமார் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு பெருநாட்கள், கொண்டாட்டம் மற்றும் விசேடதின வைபவங்களுக்காக அலங்கார ஊர்திகள், தொட்டில் ஊஞ்சல், கிறுக்கி ஊஞ்சல், மாடிவீடுகளை சில ஓடாவிமார் நவீன முறையில் வடிவமைத்துச் சோடிப்பார்கள். அலங்கார ஊர்திகளைச் சிலர் சேர்ந்து சிறுவர்களை அதிலேற்றி இழுத்துச் செல்வார்கள்.

தொட்டிலூஞ்சலில் எட்டு, பன்னிரண்டு என்ற அடிப்படையில் அழகான சிறு தொட்டில்களைப் பொருத்தி ஒரு விசைக் கருவியில் அத்தொட்டில்கள் சுழன்று மேலும், கீழும், பக்கவாட்டிலும் வரும். இத்தொட்டில்கள் சிறுவர்களின் மகிழ்ச்சிக்காகச் செய்யப்பட்டவை. அவற்றில் பின்னாள்கள் உட்கார்ந்து ஆடி ஆனந்திப்பர். கிறுக்கி ஊஞ்சலில் நன்கு இளையவர்கள் ஆடக்கூடிய அமைப்புண்டு. அவற்றை உருவமைத்த தச்சர்களுக்கு மக்கள் அன்பளிப்பாக பரிசுப் பொருள்களை வழங்கிப் பாராட்டும் நல்ல நடைமுறைகள் தற்போது வழக்கமிழந்து போயின.

6. பண்பிடுங்கல் :

பெண்கள் கூட்டம் நீர் நிலைகளுக்குச் சென்று பன்வகைகளைப் பிடுங்கி வருவர். பின் அவற்றைச் சாம்பல்(ர்) நீரில் அமிழ்த்தி எடுத்துக் காயப் போடுவர். பன் வகைப்படுத்தப்பட்டு சிறுசிறு தாருவை (அலகு) களாகக் கிழிக்கப்படும். பண்களப்புகளில் முதலைகள் நடமாடும். அவ்விடங்களில் பண்கள் செழிப்புற்று வளர்ந்திருக்கும் என்பர். சம்புப்பன், கொடப்பன் என்பன இங்கு அதிகமாகக் காணப்படும்.

பண்கட்டுகளைச் சுமந்து வரும் பாவையர்கள் கீழே இரு பெண்கள் பண்களை வகைப் படுத்துகின்றனர்

சம்புப்பன், புற்பன், கிராம்பன், கற்பன், பூப்பன், புரிப்பன், சவரிப்பன், சாம்பற்பன், கொடப்பன், ஆடுபன், கொம்புப்பன், கொக்குப்பன், கப்புப்பன் எனும் பல்வகைப்பண்கள் இங்கு வளர்வன. சம்புப்பன் அடர்த்தியான நீரேந்து பகுதி சம்புக்களப்பு என்ற காரணப் பெயரைப் பெற்றது.

மிக உயரமாக, நடுத்தரமாக, குட்டையாக பல தரங்களில் பன்னின் வளர்ச்சி காணப்படும். பண்கள் செழிப்பாகக் காணப்படும் பகுதி "பன்னல்லை" எனப்படும். சம்புக்களப்பு, மருதவெட்டுவான், மேட்டுவெளி, பள்ளவெளி, பட்டியடிப்பிட்டி மற்றும் முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளில் அதிக அளவில் பண்கள் காணப்படும்.

பன்பிடுங்கச் செல்லும் பெண்கள் அதிகாலையில் சோற்றுக் கோப்புத்தைப் பட்டை, வெற்றிலை உமல், கயிறு, நீள்தடி, கத்தி ஆகியவைகளுடன் பன்னல்லைகளை நோக்கிச் செல்வர். ஒரு முது மகளின் மேற்பார்வையில் இவர்கள் செல்வர். பண்களைப் பிடுங்கும் போது உற்சாக மேலீட்டால் கவிகளைப் பாடுவர். பன் பிடுங்குதலோடு அம்முதுமகள் முதலைகளின் நடமாட்டத்தையும் மிக உன்னிப்பாகக் கவனிப்பார். தன்னம்பிக்கையும், துணிவும், இறைநம்பிக்கையுமே

அந்த யுவதிகளின் மூல விசையாகும். முதலை ஊசாடினால் அம்முதிய மாது "கட்டு" எனச் சொல்வாள். அதைக்கேட்ட மற்றப்பெண்கள் கரையேறிச் செல்வர். அதன் பின் வேறிடங்களுக்குச் செல்வார்கள்.

பன்சோலைக்கிடையில் பெரிய வரால் கூடு வைத்துப் படுத்திருக்கும். அவற்றைக் கத்தியால் வெட்டி எடுப்பார்கள். பறவைக் கூடுகளிலுள்ள பறவைகளையும் பிடிப்பர். இறுதியில் பண்கள் தலைச் சுமைக்கேற்றப்பட்டுச் சுமந்து வரப்படும்.

பண்கள் துப்புரவு செய்யப்படுகின்றன

● பண்பணிகள் :

தாருவையாகக் கிழிக்கப்பட்ட பண்கள், பெரிய மிடாப்பானையில் கலந்திருக்கும் வண்ணநீரில் அமிழ்த்தப்பட்டுக் காய்ச்சப்படும். நீலம், பச்சை, சிவப்புச் சாயங்களில் வெவ்வேறாகத் தாருவைகள் அவிக்கப்படும். தனித்தனியாக சாயமூட்டப்பட்ட பண்கள் அழகாகத் தெரியும். நிறத்தாருவைகள் அகலம், நடுத்தர் அகலம், அகலம் குறைந்தது எனப்பிரிக்கப்பட்டு முறையே தோட்டுப்பாய், பாய், உமல், தட்டுக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும். கூட்டப்பாய், சபைப்பாய்கள், இழைப்பதில்

வல்ல பெண்கள் வாழ்க, வரவேற்கிறோம் என்னும் சொற்களையும், பெயர், முகவரி போன்றவற்றையும் பல நிறப்பன்களால் பாயிற்பின்னி இழைப்பர். திருமணத்துக்கான கல்யாணப்பாய் ஒரே அளவு கொண்டனவாகப் பல சித்திர வேலைப்பாடுகளால் அலங்காரமாக முடையப்படும்.

பன்களினால் பாய்கள் இழைக்கப்படுகின்றன.

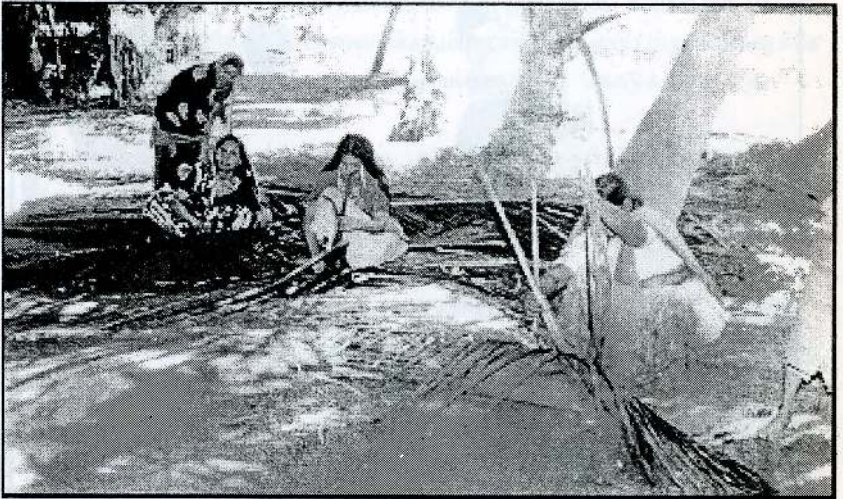
பல பெண்கள் பன் பணிகளில் முன்னேறி நிறைவாக வாழ்ந்தனர். பன்வேலைகளில் நுட்பமான விசேட ஆற்றல் உள்ளவர்களின் பாய்களும், சில பன் பொருள்களும் பொறிகளால் செய்தது போன்று அழுத்தமாகவும், கவர்ச்சியாகவும் காணப்படும். இவர்களின் ஊதியமும் கூடுதலாகும். இத்தொழில் ஒரு பரம்பரைப் பணியாகும்.

8. கிடுகுபின்னல் :

காய்ந்த தென்லோலைகளை நீரில் ஊறப்போட்டு, அவற்றின் நடு மட்டையை இரண்டாகப் பிழந்து கிடுகுகளைப் பின்னுவர். ஆண், பெண் இரு பாலாரும் இத்தொழிலில் ஈடுபாடு காட்டுவார்கள். வண்ணான்கேணி, பிரதேசச் செயலகப் பகுதி, மன்னன் குளம், முறாவோடை, மருதவெட்டுவான் குளம், சின்னப்புள்ள மும்மரிக்கட்டு, சம்புக்களப்புப்பகுதி மற்றும் பட்டியடிப்பிட்டி ஆகியன

கிடுகுத் துறைகளாகும். லொறிக் கிடுகுகளின் வரவால் இத்தொழிலில் சிறு பாதிப்புகள் ஏற்பட்டன. என்றாலும் ஊர்க்கிடுகுகளின் மதிப்புக் குறைந்து விடவில்லை. ஊர்க்கிடுகுகள் அகலமாகவும், புதியனவாகவும், நீண்ட நாட்கள் பாவிப்பனவாகவும், பலமாகப் பின்னப்பட்டனவாகவும் இருப்பதால் மக்கள் அவற்றைப் பெரிதும் விரும்பினர். 1957க்கு முன் கிடுகுக் கூரை வீடுகளே அனேகம் இருந்தன. அந்நேரம் கிடுகுத் தேவைகளைச் சமாளிக்க முடியாத நிலை உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

ஊக்கிடுகுகள் கூடிய விலை பெற்றன. முற்பணம் கொடுத்து நேரகாலத் தோடு ஒழுங்கு செய்யாதவர்களுக்கு அவற்றைப்பெற முடியாதிருந்தது. சிறுவர்களும் இதில் வருவாய் பெற்றனர். கூரை வேடும் குழுக்களும், வண்டி, லொறிக்காரர்களும் கிடுகுத் தொழிலால் ஆதாயம் அடைந்தனர். இவ்வூரில் கிடுகுகளை மூலப் பொருளாகக் கொண்ட பல செயற்பாடுகள் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளன.

பெண்கள் கிடுகு பின்னுகின்றனர்.

9. பீடி சுருட்டல் :

இத்தொழிலில் ஆண், பெண், சிறுவர், சிறுமியர் என்ற பாகுபாடின்றிப் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இது ஒரு சிறந்த குடிசைக் கைத்தொழிலாகும். கணிசமான வருவாய் கிடைக்கும். இஸ்மாயில்பீடி, மான்பீடி, கலில்பீடி, பைலட்பீடி, ஸ்பெட்கிளாவர்பீடி, லோட்டஸ்பீடி, நயீஸ்பீடி, பாறாக்பீடி, அனிபாபீடி, கரீம்பீடி, நஜீம்பீடி, மக்கள்பீடி, மற்றும் கிறவுன்பீடி என்னும் பீடிகுருட்டும், நிலையங்கள் இங்குள்ளன. அவை குறிப்பிட்டத்தக்க அளவு தொழிலாளர்களைக் கொண்டவையாகும்.

சிலர் பீடி இலை, புகையிலைகளை முதலாளிகளிடமிருந்து பெற்றுத் தத்தமது வீடுகளில் பீடிகளை சுருட்டி, மீண்டும் அவர்களிடங்கொடுத்துக் கூலி பெறுவதும் ஒரு வகையாகும். இத்தொழில் வாயிலாக முன்னேறிய பல பெண்கள் இவ்வுழைப்பின் மூலம் வீடுகட்டி, நகைகள் வாங்கி, காணிகள் பெற்று மகிழ்ச்சியாய் உள்ளனர்.

பீடி தயாரிப்பதில் இளைஞர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பீடிக்கட்டுக் கட்டுதல், லேபல் ஒட்டுதல், பண்டல் அடித்தல், சந்தைப்படுத்தல் என்பனவற்றின் உழைப்பினால் பலருக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கிடைத்துள்ளன.

10. மாடுகள் வளர்த்தல் :

இங்கு மாடு, ஆடுகள் பெருஞ் செல்வமாய் மதிக்கப்படுகின்றன. முற்காலத்திலிருந்தே பசுமாடு, எருமை மாட்டுப்பட்டிகள் ஏராளமாகக் காணப்பட்டன. பட்டிமேடு, மொட்டையகல், கல்கார, முறாணவட்டி, சாகாமம், தோணிக்கல், நீத்தை, இலுக்குச்சேனை, சாம்பமாரி, சம்புக்களப்பு இன்னுஞ்சில இடங்களில் ஏராளமான மாடுகள் வளர்க்கப்பட்டன.

ஒரு பட்டியில் சுமார் ஐநூறு, அறுநூறு மாடுகள் காணப்படும். வெள்ளை நிறமான பசுமாடுகளை தெரிந்து தனிப்பட்டியாக வளர்ப்பர். அதற்கு "வெள்ளைமாட்டுப்பட்டி" எனப்பெயர். சிலருக்கு எருமை மாடுகளும், இன்னுஞ் சிலருக்குப் பசுமாடுகளும், வேறு சிலருக்கு இரண்டு இன மாடுகளும் கொண்ட தொழுவங்கள் காணப்பட்டன.

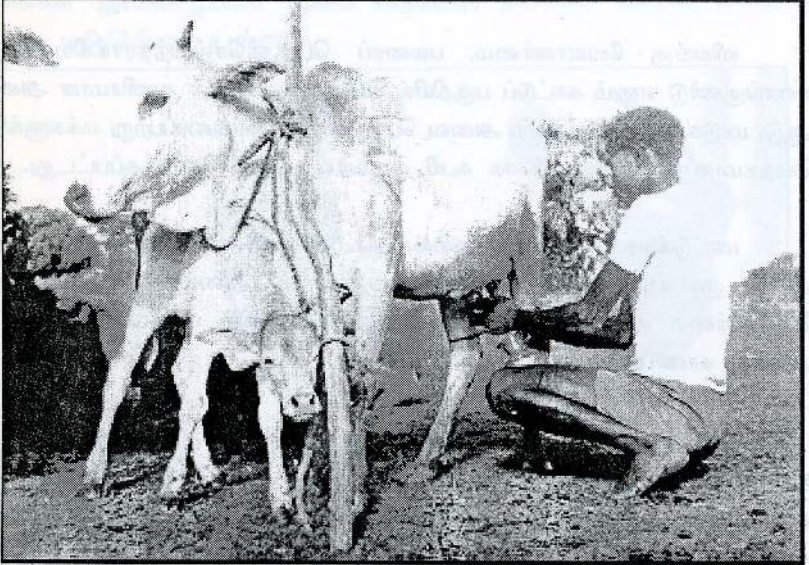
விலங்கு வேளாண்மை, பலரைப் பெருஞ்செல்வந்தராக்கியுள்ளது. கணங்குண்டு எனும் காட்டுப் பகுதியில் வசித்த குறவர்கள் கணிசமான அளவு ஆடு, மாடுகளை வளர்த்தனர். அவை பெரும்பாலும் அக்கரைப்பற்று மக்களுக்கே சொந்தமானது. வளர்ப்பதற்காக கூலி குறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

மாட்டுக்காலை, கன்றுக்காலை, ஆட்டுக்காலைகள் பெருங்காட்டையும், ஆறு, குளங்களையும் அண்டிய பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வேளாண்மை அறுவடையின் பின் அந்த வயல்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான மாடுகள் காணப்படும்.

பல நிறமுடைய மாடுகளை ஒரே பார்வையில் பார்க்கும் போது கண்ணிறைந்த காட்சிகளாகத் தெரியும். அத்தோடு இறைவனின் அற்புதப்படைப்புகள் பற்றிய ஆன்மிகச் சிந்தனையும் எழும். பசுமாட்டுப் பால் குடிக்கவும், நெய்யுருக்கவும், எருமைப்பால் தயிர், நெய் எடுக்கவும், பாற்புற்கை ஆக்கவும் உதவும். எமைக்கடாக்கள் வயல் உழவும், சேறுழக்கவும், பலகையடிக்கவும், குட்டிக்கவும் உதவின. பசு நாம்பன் மாடுகள் வண்டி இழுக்கப்பயன்பட்டன. அந்தக்காலத்தில் பொதிகளைச் சுமக்கும் "தாவளமாடு" களாக எருமைக்கடாக்கள் உதவின.

எருமைத் தயிர் பெரிய பன் உமல்களில் போடப்பட்டுக் காலையடிவிலிருந்து, காற்றாடியால் மிகத்தூரத்திலிருந்து வீடுகளுக்குக் காவி வரப்படும். தயிரை விற்கும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இல்லை. தேவையானவர்களுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பர். மீதியானவை சீலையில் போடப்பட்டு வடித்து முழிதயிராக எடுப்பர். இதனை வடிதயிர் என்றும் கட்டித்தயிர் என்றும் சொல்வர். குறவர்களும், நாய் வளர்ப்போரும் காலையடிக்குச் சென்று "மத்து" நீரைப் பெற்று கொழுப்பதற்காக நாய்களுக்குக் கொடுப்பர்.

பால் முட்டிகளும், பாற்குடங்களும் காவி வரப்பட்டன. நிய்யத்து, பாற்புற்கை ஆக்குவோருக்கு வீடுகளிலும் காலையடிகளிலும் இலவசமாக எருமைப்பால் வழங்கப்படும். தயிரிலிருந்து ஆடை, வேது எடுக்கப்படும். நம்முன்னோர் பலசாலிகளாக இருப்பதற்கு அதிக தயிர் சாப்பிடுவதும் ஒரு காரணம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது.

பசவிலிருந்து பால் கறக்கப் படுகிறது.

முஸ்லிம்கள் கந்தூரி கொடுத்தல், திருமணம், விருத்த சேதனம் (கத்னா) மவ்லிது, கத்தம் பாத்திஹா, பெருநாள் மற்றும் மிஸ்கீன் சோறு ஆகிய வைபவ விருந்துகளுக்காக மாடுகளை அறுப்பது வழக்கமாகும். உழ்ஹிய்யா, சதக்கா,

நேர்ச்சைகளுக்காக இறைச்சியை மாத்திரம் கொடுப்பர். எனவே முஸ்லிம்களின் உபயோகத்துக்காக அனேக மாடுகள் எப்போதும் தேவைப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

1940ம் ஆண்டுக்குப் பிறகே இங்கு இறைச்சியைக் கடையில் வைத்து விற்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. கலியாணப்பரிசாக மணமகன், மணமகளுக்கும், குர்ஆன் மத்றஸாக்களில் ஓதி முடிந்ததற்காக ஆலிம், லெப்பைமார்களுக்கும், தலைப்பிள்ளைக்கும், அரிய செயல்களுக்குமாக மாடுகள் அன்பளிப்பாக பலரால் கொடுக்கப்படுவது அக்கால மரபாகும். பெரும்பாலும் இது, குடும்ப முறைக்குள்ளேயே நிகழும் ஒரு நடைமுறையே.

11. ஆடுகள் வளர்ப்பு :

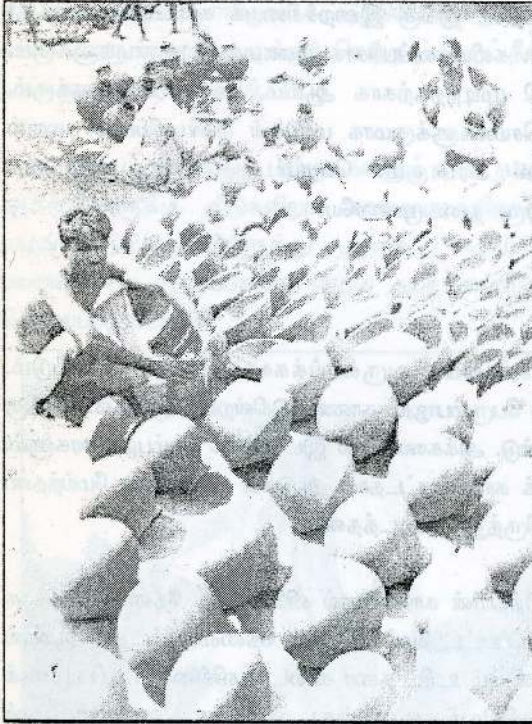
ஆடுகள் இறைச்சிக்காகவும், வருவாய்க்காகவும் வளர்க்கப்படும். இப்பகுதியில் வெள்ளாட்டினமே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. ஆட்டிறைச்சிக்கு எப்போதும் அதிக மவுசு உண்டு. அக்காலம் பல இடங்களில் பசுப்புற்றரைகளும், பற்றைக்காடுகளும் ஏராளமாகக் காணப்பட்டதால் ஆடுகள் தாராளமாக மேய்ந்தன. இலை, குழைகள் மரங்களிலிருந்து கிடைத்தன.

பிற்காலத்தில் சன அடர்த்தியின் காரணியால் விரிவாக்கத் தேவைகளுக்காக அவை அழிக்கப்பட்டதால் தனிப்பட்ட மேய்ச்சற்றரை தேவைப்பட்டது. ஆனால் அதைப் பெறுவதில் சிலர் முயன்றும் உரிய தரை கிடைக்கவில்லை. படிப்படியாகக் கால்நடைகளின் வளர்ப்பு விகிதம் குறைந்து வந்தது. அதனால் பலர் தொழிலிழந்ததுடன் இறைச்சியின் விலையும் பன்மடங்கு அதிகரித்தது.

12. களிமண் பாத்திரங்கள் :

இங்கு குயவர்களால் மட்பாண்டங்கள் வணையப்பட்டன. குடம், சட்டி, பாணை, மிடாப்பாணை, அத்திமில, அரிக்கிமில, சிறுச்சட்டி, குரச்சி, உண்டியல், உலாழடி, வட்டா போன்ற பாண்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை அழுத்தமாகவும், மினுமினுப்பாகவும், அழகாகவும் இருக்கும்.

பல மாதர்கள் விடிகாலையிலேயே அப்பொருள்களைப் பெற உற்பத்தி இடத்துக்கு விரைவர். குயவர் வட்டை என அப்பகுதி அழைக்கப்பட்டது. குயவர்கள் தொழிலின் காரணமாக ஆர்.சி.எம். தேவாலயத்துக்கண்மையில் வாழ்ந்தனர்.

களிமண்களினால் குயவர்கள் வணைந்த பாத்திரங்கள்

வியாபாரிகள் வண்டிகள், வாகனங்களில் மட்பாண்டங்களை விற்பனைக்காக ஏற்றிச் செல்வர். குயவர்கள் படிப்படியாக இடம்பெயர்ந்து சென்றதும் பெண்கள் அத்தொழிலைச் செய்யத் தலைப்பட்டனர். நல்ல வருவாய் பெறக்கூடியதாய் இருந்தது. மட்பாண்டக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பலரமைத்து வங்கிக் கடன் பெற்றுத் தொழிலை விரிவாக்கியுள்ளனர்.

13. வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு :

இவ்வூரைச் சேர்ந்த ஆண்களும், பெண்களும் வெளிநாட்டில் வேலை பெற்றுச் சென்று வருகின்றனர். 1970 களிலிருந்து இந்த நிலை ஏற்பட்டது. ஆண்கள் மத்தியகிழக்கு உட்பட ஜப்பான், நைஜீரியா, மலேசியா, கனடா போன்ற நாடுகளுக்குச் செல்கின்றனர். சிலர் உத்தியோகத்திலும், பலர் பல்வேறு தொழிற்றுறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஒருவர் மத்தியகிழக்குக்குப் போக வேலை

முகவருக்குச் சுமார் 75,000 ரூபாவிலிருந்து 100,000 ரூபாவரை கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் இவர்கள் மத்தியகிழக்கு நாடுகளான சவூதிஅரேபியா, குவைத், டுபாய், பஹ்ரைன், கட்டார், மஸ்கட் முதலிய இடங்களுக்கு வீட்டுப் பணிப்பெண்களாக மாத்திரமே செல்கின்றனர். இங்கிருந்து சகல வசதிகளும் இலவசமாகவே கிடைக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் மாத வேதனமாகச் சுமார் 2,000 ரூபா கிடைத்தது. படிப்படியாக வேதனம் தற்போது (1997) 6 அல்லது 7 ஆயிரம் ரூபா வரையில் வழங்கப்படுகிறது.

ஆனால் பல இடங்களில் 3 அல்லது 4 வேலைக்காரப் பெண்களின் பணியை ஒரு பெண் செய்ய வேண்டிய நிலைமையும் உள்ளது. காலம் செல்லச் செல்ல வேதனம் கூடினாலும் வேதனையும் அதிகரித்தே செல்கிறது.

விடியலைத் தேடிச் சென்றவர்கள் மேலும் இருட்டில் வழி தெரியாது தடுமாறுகின்றனர். முற்றிலும் மாறுபட்ட சூழலில், அறிமுகமில்லாத நாட்டில் மொழி புரியாத சங்கடத்தோடு இவர்கள் படும் பாடு பரிதாபமானது. பாலியல் வல்லுறவு, சித்திரவதை என்பவை சர்வசாதாரணம். வீட்டுக்குரிய பொஸ் (BOSS) மாரும், வளர்ந்த ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்களிடம் தகாத முறையில் நடந்து கொள்வதும், வீட்டு எஜமானியர் குட்டுக் கோல் வைப்பதும், சித்திரவதை செய்வதும் சர்வசாதாரணமாகும். தனதும், குடும்பத்தினதும் வறியநிலைக்கு நிவாரணம் தேடிச் செல்லும் பெண்களின் சிலர் காசோடு வருகிறார்கள். பலர் கண்ணீரோடு திரும்புகிறார்கள். பெண்களில் அசாதாரணமான இந்நிலையால் அவர்களது குடும்பங்களில் ஏற்படும் பல பூல்களுக்கும், சமூகப்பிரச்சினைகளுக்கும் இவர்கள் முகங்கொடுக்க வேண்டிய கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். சிலரது முடிவு கொலையாகவும் வேறு சிலரது முடிவு தற்கொலையாகவும் காணப்படுவதுடன் இன்னுஞ் சிலர் உடல் ஊனமுற்றவர்களாகவும் மேலும்சிலர் மனநோயாளராகவும் இருக்கின்றனர். எது எப்படி இருப்பினும் கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாக இப்பெண்கள் வெளிநாட்டு ஊதியம் பெற்று இவ்வூரின் பல இடங்களிலும் சிறந்த வீடுகள் கட்டி, நகை நட்புகள் அணிந்து, திருமணஞ்செய்து, உடைமைகள் வாங்கி வருவதுடன் பொருளாதாரத்தையும் வளர்த்துக் கொண்டு வருவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

சில அரசியல்வாதிகளும் சமயப் பெரியார்களும் முஸ்லிம் பெண்கள் உழைப்புக்காக வெளிநாடு செல்லக் கூடாது எனப் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். இஸ்லாமிய வரையறையை மீறிய செயல்களை எக்காரணம் கொண்டும் அனுமதிக்க முடியாது. ஆனால் வாழ்க்கையில், சமூகத்தில் பின் தள்ளப்பட்டுச் சோகம் சுமந்த நிலையில் ஆதரவற்றவர்களாகக் கண் கலங்கி நிற்கும் இப்பொன்னான மங்கையர் வாழ வழியென்ன? என்ற ஒரு கேள்வி எழுவது இயற்கையே. இதற்கான மாற்று வழியொன்றை இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய கடப்பாடுள்ளது. வெறும் வாய் வேதாந்தமும், கூச்சல்களும் பயனளிக்கப் போவதில்லை. இன்னொரு விதமான தட்டுப் பாடும் உள்ளூர் மட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ளதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். வசதி குறைந்த பெண்கள் வயலுக்குள் புற் பிடுங்கல், வயல் வேலைக்காரர்களுக்கு சோறாக்கிக் கொடுத்தல் முதலிய பணிகளைச் செய்து வந்தனர். வீடுகளில் கைக்குற்றரிசி பெறல், அவலிடித்தல், அப்பம் சுடல், பாய், தட்டு, பெட்டிகள் இழைத்தல், பீடி சுற்றல், பன்பிடுங்கல் முதலிய கருமங்களைச் செய்து வந்தனர். கடந்த காலங்களில் பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதால் இந்த வேலைகளுக்குப் பெண்கள் பற்றாக்குறையாய் உள்ளனர். தவிர மேலைத்தேச வழக்கமான "பெண்ணிலைவாதம்" தனது சொந்த உழைப்பின் காரணமாக இவர்களிடம் கூர்மை கொண்டு, எதிர் மாறான விளைவுகளையும் தோற்றுவித்து வருகின்றது. இது இஸ்லாம் அறிமுகப்படுத்திய பெண்ணின் வரையறைக்கு மாற்றமானதாகும்.

எனவே, மேற்கூறப்பட்ட பிரச்சினைகளை வளர விடாது அரசியல் வல்லார், மேல்மட்டச் சமூகப்பணியாளர்கள், முஸ்லிம் பெரியார்கள், தனவந்தர்கள் போன்றோர் இதில் கரிசனையெடுத்து இம்மங்கையரின் துயரமான வாழ்க்கைக்கு ஒரு முடிவுகாண முன்வர வேண்டும். இது இக்காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

கல்வி

இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வி வரலாற்றில் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி பெறுமானமிக்கதொரு காலகட்டமாகும். ஆங்கிலமும், மதச்சார்பற்ற கல்வியும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிச் செயற்பாடுகளுடன் மதமாற்றம் செய்யும் நோக்கோடு காணப்பட்டதால் முஸ்லிம்கள் இக் கல்வி முறையை எதிர்த்தே வந்தனர். அதனால் முஸ்லிம்களின் கல்வியில் பின்னடைவு காணப்பட்டது.

1505ல் முஸ்லிம்களை பரமவைரிகளாகப் போர்த்துக் கீசர் கருதி அவர்களின் கல்விக்கும், சமூக வளர்ச்சிக்கும் குந்தகம் விளைவித்தனர். கரையோரப் பகுதி முஸ்லிம்கள் இதனால் நிலை குலைந்து நின்றனர்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து அரசோச்சிய ஒல்லாந்தரும் முஸ்லிம்களை நசுக்கி வந்தனர். முஸ்லிம்கள் சுமார் 300 வருடங்களாக அதிகார அடாவடித்தனங்களின் கீழ்ப் பாதிக்கப்பட்டு கையறு நிலையில் காணப்பட்டனர். பின்னர் அறிஞர் சித்தி லெப்பை முஸ்லிம்களின் கல்வித் தேக்கம் பற்றிச் சிந்தித்தார். எனினும் தேசபக்தரான அஹ்மத் ஓறாபி பாஷாவின் இலங்கை வருகை சித்திலெப்பை அவர்களுக்கு புதுத்தெம்பூட்டியது. இருவரும் இணைந்து முஸ்லிம்களின் கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வெண்டுமென்ற கொந்தளிப்பில் நொதியமிட்டுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் கல்விப் பணியில் இறங்கினர்.

1892ல் கொழும்பு மருதானையில் ஸாஹிறாப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கோல்புறாக் ஆணைக்குழுவின விதந்துரைப்படி ஆள்வான் வில்மட் ஹோட்டன் 1834ல் ஒரு கல்விச் சபையை அமைத்தார். பாடசாலைகளை மேற்பார்வை செய்யும் ஓர் ஏற்பாடும் செய்யப் பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் அந்நிய மொழியான ஆங்கிலமும், மதமான கிறிஸ்தவமும் பெரும்பான்மையான சுதேசி மக்களிடையே ஒரு கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இஸ்லாம், இந்து, பௌத்தம் ஆகிய சமயத்தவர்கள் கிறிஸ்தவத்துக்கு வலோற்காரமாக மாற்றப்பட்டு விடுவார்களோ எனப் பலர் அஞ்சினர். அதன் பயனாய்ப் பாடசாலைகளைப் பிரதான இடங்களில்

நிறுவித் தத்தமது மத ஆசாரங்களுக்கேற்பக் கல்வியைக் கற்பிக்கத் தொடங்கினர். 1900ம் ஆண்டில் 21 இலட்சம் பௌத்தர்களுக்கு முழு இலங்கையிலும் 132 பாடசாலைகளே இருந்தன. அதே சமயம் 3 இலட்சம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு 1117 பாடசாலைகள் இருந்தன. ஆட்சியாளரின் உதவியும், ஒத்தாசையும் ஆங்கில மொழிக்கும், கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளுக்கும் மாத்திரமே கிடைத்ததன் விளைவே இதுவாகும். 1829ல் நாடு முழுவதிலும் 90 அரசாங்கப் பாடசாலைகளே இருந்தன. தமிழ் மாநிலங்களில் நான்கு அரசாங்கப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன.

1812 - 1818 வரை யாழ்ப்பாணத்தில் மிஷனரிப் பாடசாலைகள் தொடக்கி வைக்கப் பட்டன. அதன் பின் 18.09.1822ல் ஸ்ரீல ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்களால் வண்ணார் பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1872ல் யாழ்நகரில் ஓர் ஆங்கிலப் பாடசாலை (Anglo Vernacular School) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1902ல் கொழும்பில் விவேகானந்தா வித்தியாலயம் தோன்றியது. 1921ல் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியொன்று நிறுவப்பட்டது. 1814ல் வில்லியம் ஓல்ட் என்வரால் மட்டக்களப்பில் முதலாவது ஆங்கிலப் பாடசாலையான மத்திய கல்லூரி (Central College) நிரமாணிக்கப்பட்டது. 1833ல் இது கலவன் கல்லூரி ஆக்கப்பட்டது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் முதலாவது தமிழ்ப் பாடசாலை புளியந் தீவிலுள்ள முதலியார் தெருவில் 1838ல் திறக்கப் பட்டது. கல்முனையில் 1883ல் பெண்கள் விடுதிப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. லீஸ் உயர்தரப் பாடசாலை (Leese High School) 1901ல் கட்டப்பட்டது. 1869ல் கருங்கொடித்தீவில் மெதொடிஸ்த மிஷன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை உருவாக்கம் பெற்றது. கருங்கக் கூறின் இற்றைக்கு (1997) 185 வருடங்களுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்திலும், 183 வருடங்களுக்கு முன் மட்டக்களப்பிலும், 114 வருடங்களுக்கு முன் கல்முனையிலும், 128 வருடங்களுக்கு முன் கருங்கொடித்தீவிலும், 105 வருடங்களுக்கு முன் கொழும்பு மருதானையிலும் தமிழர், முஸ்லிம்களுக்கென முதலாவது பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது எனலாம்.

இவ்வூரின் கல்வி வரலாறு பற்றிய அம்சங்கள் இவண் விரிவொறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அக்கரைப்பற்றின் கல்விப் பரம்பல் பற்றிப் பிரத்தியேகமாக ஆய்வு செய்து அதன் அடைவுகள் தனியான நூல்களில் இடம்பெற வேண்டும். இனி இவ்வூரின் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய விடயங்களைப் பார்ப்போம்.

● கருங்கொடித்தீவுக் கல்விச் செறிவைப் பின்வருமாறு வகுத்துக் கூறலாம்.

01. ஆரம்பக் கல்வியும் மத்தஸாக்களும்.
02. வணக்கஸ்தலங்களின் கல்வி.
03. மிஷனறிய் பாடசாலைக் கல்வி.
04. அரசாங்கப் பாடசாலைக் கல்வி.
05. சிங்களப் பாடசாலைக் கல்வி.
06. ஆங்கிலப் பாடசாலைக் கல்வி.
07. அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பாடசாலைகளின் கல்வி.
08. அறபிக் கல்லூரிக் கல்வி
09. பாலர் பாடசாலைக் கல்வி.
10. தனியார் படிப்பகக் கல்வி.

1. ஆரம்பக் கல்வியும் மத்தஸாக்களும் :

இவ்வூர்க் குடியேற்றத்துடன் ஏதவது ஒரு வழியில் கல்வியறிவும் மக்களை வந்தடைந்துள்ளது. கல்விக் கோட்பாடுகளுக்கமைய ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட ஒரு கல்வித்திட்டம் அப்போதிருக்கவில்லை. ஆனால் சமயத்தை மையமாக வைத்த ஒரு கல்வி முறை இருந்தது. ஓதற்பள்ளிக்கூடம் எனும் குர்ஆன் மத்தஸாக் கல்வி மிகக் காத்திரமான கல்விப் பயன்பாட்டை நல்கியதெனலாம்.

பெண் முஅல்லிமா குர்ஆன் மத்தஸாவை நடத்துகிறார்.

ஆண்களும், பெண்களும் குர்ஆன் முத்தரஸாக்களை நடத்தியுள்ளனர். சமயக்கட்டமைப்புகளை, அதன் நடை முறை விளக்கங்களை அறிதல், அல்குர்ஆனைத் திருத்தமாக ஒதுதல் முதலிய குறிக்கோள்களுடன் மத்தரஸாக்கள் செயற்பட்டன. பள்ளிவாசல்களோடு இணைந்த மத்தரஸாக்கள், ஆலிம், லெப்பைமார்களின் வீட்டிலுள்ள திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்கள் ஆகியவற்றில் இப்பயிற்சி நிகழ்ந்தது. தேவையான எழுத்தறிவும் கற்பிக்கப்பட்டது. குர்ஆன் பலகை எனும் ஒரு பலகையில் "மாலாமண்" ணைப் பூசி அதில் அரிசிமை (சாயம், சாயின்) யினால் தளப்பத்து, அல்லது தென்னோலை ஈர்க்குகளால் செய்யப்பட்ட கலத்தா(எழுது கோலா)ல் எழுதுவர். தேவைக்கேற்ப எழுதிய எழுத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டுப் பலகை மீண்டும் பயன்படுத்தப்படும். பிள்ளைகள் தமதாற்றலுக்குத் தக்கவாறு ஓதினர். பள்ளி மத்தரஸாக்களில் பெரும்பாலும் மாதச் சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. ஆலிம், லெப்பைமாருக்கு அவ்வப்போது பணம் கொடுக்கப்படும். வெள்ளிக்கிழமை மத்தரஸாவுக்கு விடுதலை. வெள்ளிக்கிழமைக் காசு என ஒரு பிள்ளைக்கு 5 சதம் என்ற வகையில் ஆலிம்கள் பெற்று வந்தனர்.

தமிழ் எழுத்துக்குப் பதிலாக அறபு லிபி பாவிக்கப்பட்டது. இது அறபுத்தமிழ் எனப்படும். இத்தயை பயிற்சிகள், இந்தியத் தென்னாட்டிலுள்ள சமய அறிஞர்களால் எழுதப் பெற்ற அறபுத்தமிழ்க் கிரந்தங்களைப் படித்தறியவும், தமிழறிவை வளர்த்துக் கொள்ளவும் பெரிதும் உதவின. அறபுத்தமிழ்ப் பயிற்சி முஸ்லிம்களின் தனிப்பட்ட கலையாகும்.

அறபுத்தமிழ் இந்திய, இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு மட்டும் பரிச்சயமான ஒரு மொழியாகும். அவர்களே அதை வடிவமைத்தார்கள். அறபு அட்சரங்களுக்கு மேலும், கீழும் பல குறியீடுகளை வைத்துப் புதிய எழுத்துக்களை உருவாக்கியே இந்த விசேட லிபியில் எழுதினர்.

இவ்வூரின் கல்விப் பயிற்சியில் அறபுத்தமிழ் எழுத, வாசிக்கக் களம் தந்தது. குர்ஆன் ஓதவும், தமிழ் வாசிக்கவும் தெரிந்தவர்கள் "ஓதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்" எனப்பட்டனர். கல்விச் சிந்தனையாளர் பலரை உருவாக்கிய பெருமை இம் மத்தரஸாக்களுக்குரியது.

குர்ஆன் ஓதல், ஹறாம், ஹலால் பற்றிய விளக்கம், சமய அனுட்டானச் சித்தாந்தம், அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, இம்மை மறுமை வாழ்க்கை நிலை, பயன்பாடு, குற்றம், தண்டனை, சுவர்க்கம், நரகம் பற்றிய விளக்கங்களுடன், முக்கிய குர்ஆன் ஆயத்துகள், துஆக்கள், திக்கிறுகள் என்பன மனனஞ் செய்யப்பட்டன. முற்றுமுழுதாகப் பின்வருமாறு ஓர் ஒழுங்குத்திட்டத்தில் இவ்வூர் மதறஸாக் கல்வி செலாக்கம் பெற்றது. குர்ஆன் 30 ஜுஸூக்களையும் திருத்தமாக ஓதுதல், யாசீன் போன்ற விசேடமான ஆயத்துகளை மனப்பாடமாக்குதல், கப்ஹான மவ்லிது, முஹ்யித்தீன் ஆண்டகை மவ்லிது, மீரான் சாஹிப் ஆண்டகை மவ்லிது, புர்தா, வித்திரிய்யா, தலைப்பாத்திஹா, நாதிப் ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி பெறல். பொதுவான சமய அறிவு, ஹதீஸ் விளக்கம் என்பனவே அவையாகும்.

அவற்றை மிகவும் அக்கறையோடு கவனித்து கெட்டிக்கார மாணவர்களை உருவாக்கிய ஆலிம்கள் நிறையச் சன்மானங்களைப் பெற்றார்கள். அல்குர்ஆன் ஓதிக் கொடுத்தல் மிகவும் பெறுமதிமிக்க நல்ல அமல் என்பதை மனங்கொண்ட உலமாக்கள் சிலர் ஊதியத்தை மறுத்து நற்பணி செய்த வரலாற்றையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பள்ளிவாசல் இமாமாகவும், மார்க்கத் தீர்ப்பாளராகவும், ஓதற்பள்ளி ஆலிமாகவும், சமய விரிவுரை (ஹதீஸ்) சான்றோராகவும் உலமாக்கள் உயர் நிலையில் மதிக்கப் பெற்றனர். "ஆலிமுட சொல்லுக்கு அடுத்த சொல் இல்லை" என்ற சமூகக்கருத்து நிலவிய காலகட்டமது. தென்னிந்திய சமய அறிவியல் மேதைகள், மவ்லானா, ஆத்மீக அடைவாளர்கள், கல்விமான்களின் வருகையால் மநானி, பத்ஹுத்தையான், கஸஸூல் அன்பியா, சீறாப்புராணம் போன்ற கிரந்தங்களை வாசிக்கும் திறமையை நம்மவர் பெற்றனர். அறபுத் தமிழில், மொழி மாற்றஞ் செய்யப்பட்ட இஸ்லாமியக் கருவூலங்கள் இப்பெரியார்களால் இவ்வூருக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு அறிவுப் பெருக்கம் செய்யப்பட்டது.

பிரதி வியாழன் தோறும் முன்பு ஓதிய பாடங்கள் மறவாதிருக்க மீட்டி ஓதப்பட்டன. மஃறிப் தொழுகைக்குப் பிறகு குர்ஆன் ஓதும் ஒலி ஊரெல்லாம் கேட்டவண்ணமிருக்கும். தினாந்தரக் கடமையாக இது செயற்பட்டது. நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுடைய காலத்தில் 'தாறுஸ்ஸுப்பான்' எனும் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடம் இயங்கியது. இதன் வாயிலாக அனேகர் கல்வி ஞானம் பெற்றார்கள். அவர்களின் மறைவின் பின்னர் ஸஹாபப்

பெருமக்கள் இப்பணியைத் தொடர்ந்தனர். தாறுஸ்ஸுபானின் பரிணாமமே இந்த மத்தறஸாக்களாகும்.

இவ்வூரின் கல்வி அடர்த்தி பல்வகைப்பட்ட வடிவங்களின் பின் தற்போது சிறந்த முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது. எது எப்படி இருப்பினும் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து வரும் குர்ஆன் மத்தறஸாக்களின் கல்விச் சேவை இன்னும் சில மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்தே வருகின்றது. ஆனால் 'ரியூஸன் கிளாஸ்' (தனி முறைப்பயிற்சி வகுப்பு)களில் பிள்ளைகளும், பெற்றோரும் தீவிர முனைப்புக் காட்டி வருவதால், இளைஞர்கள் மத்தறஸாவுக்குச் செல்ல நேரத்தை ஒதுக்குவதில் இடர்ப் படுகின்றனர். இது ஓர் ஆரோக்கியமான செயலல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியுள்ளது. மிக முக்கியமாக இவ்வூரின் கல்வி விருத்திக்கு குர்ஆன் மத்தறஸாக்களே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன என்பதை நாம் மனம் கொள்ள வேண்டும்.

பல பற்றாக் குறைகளின் மத்தியில் அவற்றிக்கு முகம் கொடுத்து மத்தறஸாக் கல்வியை முன்னெடுத்து வந்ததில் முன்னைய உலமாக்களும், லெப்பைமாரும் நிறையப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். அவர்களின் மேதாவிலாசத்தை தற்போதைய, எதிர்கால மக்கள் அறிய வேண்டும். அதையொட்டி முன்னைய, தற்கால குர்ஆன் மத்தறஸாக்களின் பெயரட்டவனை இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

● முன்பிருந்த சில மத்தறஸாக்கள் :

01. அல்-ஹாஜ் எம்.எச். அப்துஸ்ஸமது ஆலிம் குர்ஆன் மத்தறஸா
02. புலவர் எம்.ஏ.ஏ. முஹம்மது ஹாஷிம் (மூத்த) ஆலிம் மத்தறஸா
03. எம்.எச்.எம். இஸ்மாயீல் ஆலிம் மத்தறஸா
04. கே.எல்.எம். இஸ்மாயீல் ஆலிம் மத்தறஸா
05. எம். கலந்தர் லெப்பை ஆலிம் மத்தறஸா
06. ஏ.எல். உமறு லெப்பை ஆலிம் மத்தறஸா
07. அல்-ஹாஜ் ஏ.எல். உதுமாலெப்பை ஆலிம் மத்தறஸா
08. ஏ.எல். முஹம்மது மீராலெப்பை ஆ(குஞ்சா)லிம் மத்தறஸா
09. எம். முஹம்மது இப்றாலெப்பை ஆலிம் மத்தறஸா
10. எம்.ஏ. முஹம்மது முஹ்யித்தீன் ஆலிம் மத்தறஸா

11. அல்-ஹாஜ் யூ.எல். ஆதம் லெப்பை ஆலிம் மத்தஸா
12. எம். ஸெய்னுல் ஆப்தீன் லெப்பை மத்தஸா
13. எம்.எம். மன்கூர் மவ்லவி ஆலிம் மத்தஸா
14. எம்.எஸ்.எம். கானீம் மவ்லவி ஆலிம் மத்தஸா
15. டீ.எல். மீராலெப்பை ஆலிம் மத்தஸா
16. எஸ்.எம்.ஏ. றஷீத் (சீனி) ஆலிம் (கலீப்துல் காதிரி) மத்தஸா
17. எம்.ஏ. அப்துஸ்ஸலாம் ஆலிம் மத்தஸா
18. அல்-ஹாஜ் எம்.எல். அப்துல் கபூர் ஆலிம் மத்தஸா
19. ஏ.எம். அதம்லெப்பை ஆலிம் மத்தஸா
20. யூ.எல். உ.துமாலெப்பை ஆலிம் மத்தஸா
21. ஏ.ஆர்.எம். ஷிஹாபுத்தீன் ஆலிம் மத்தஸா
22. எம்.ஏ. ஹஜ்ஜி முஹம்மத் லெப்பை மத்தஸா
23. எம்.ரீ. முஹம்மது இப்றாகீம் லெப்பை மத்தஸா
24. அல்-ஹாஜ் க.லெ. அப்துல் கபூர் லெப்பை ஆலிம் மத்தஸா

● தற்போதுள்ள சில மத்தஸாக்கள் :

01. நூறானியா தக்கிய்யா, மத்தஸா, 1 ஆம் குறிச்சி
02. மத்தஸதுல் முஹம்மதிய்யா, பள்ளிக்குடியிருப்பு
03. அல்-மத்தஸதுல் .புர்கானிய்யா, மன்சில் நூர், புதுப்பள்ளியடி.
04. மத்தஸதுல் மஹ்ராபிய்யா, பிஸ்கால் உடையார் வீதி
05. அல்-மத்தஸதுல் நூரிய்யா, பட்டணப்பள்ளி வாசல்
06. அல்-மத்தஸதுல் காதிரிய்யா, காதிரிய்யா பள்ளி வாசல்
07. மத்தஸதுன் நூர், இலுக்குச் சேனை பள்ளி வாசல்
08. அல்-மத்தஸதுர் றஹீமிய்யா, ஏ.வீ.வீ. வீதி
09. அல்-மத்தஸதுல் இஸ்லாமிய்யா, ஐமாஅத் ஏ இஸ்லாம் 6ம் குறிச்சி
10. றஹ்மானிய்யா மத்தஸா, ஆலிம் நகர் பள்ளி வாசல்
11. அல்-மத்தஸதுல் மஹ்முததுல் காதிரிய்யா, பொத்துவில் வீதி
12. அல்-மத்தஸதுல் றிகீலா, முதலியார் வீதி
13. மத்தஸதுல் கமறிய்யா இசங்கணிச் சீமை
14. மத்தஸதுன் நூறானி, அம்பலத்தாறு
15. மத்தஸதுன் நூறானிய்யா, பட்டியடிப்பிட்டி

16. அல்-மத்றஸதுல் பத்றிய்யா, பத்ற நகர்
17. தாறுல் உலூம் மத்றஸா, தெற்கு வீதி, 1 ஆம் குறிச்சி
18. ஜும்ஆ பள்ளிவாசல் மத்றஸா, சின்ன முல்லைத்தீவு
19. மத்றஸதுல் கபூரிய்யா, சின்ன மௌலானா வீதி
20. அல்-மத்றஸதுல் புர்ஹானிய்யா(றகீபா மத்றஸா)நெய்னா வீதி, 2ம் குறிச்சி

2. வணக்கத்தலங்களின் கல்வி :

● மஸ்ஜித் பயிற்சி :

பள்ளிவாசல்களில் இஸ்லாமைக் கருவாகக் கொண்ட ஹதீஸ்கள் சொல்லப்பட்டன. விரிவுரைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. தொழுகையின் பின்னர் சன்மார்க்க நெறியை உணர்த்தும் நூல்கள் படிக்கப்பட்டன. கூட்டாகக் குர்ஆன் ஓதப்பட்டது. வெள்ளிக்கிழமை தோறும் சுபஹ் தொழுகைக்குப் பின் புர்தா ஓதப்பட்டது. மூன்று மவ்விதுகளும் அவற்றுக்குரிய மாதங்களில் மஃரிப் தொழுகையின் பின்னர் பாராயணஞ் செய்யப்பட்டன. திக்ர், றாதிப்கள் போன்றவை வெள்ளி இரவுகளில் நடைபெற்றன. ஹதீஸ் கிரந்தங்கள் வாசிக்கப்பட்டு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது.

காலத்துக்குக் காலம் தென்னிந்திய அறிஞர்களினால் சமயப் பிரசங்கம் செய்யப்பட்டது. விசேட தினங்களில் இம்மை, மறுமை இரண்டுக்குமுரிய வாழ்க்கைத் தொழிற்பாடுகளையிட்டுத் தெளிவு படுத்தப் பட்டு வந்தது. இவை போன்ற இன்னொரன்ன தேடல்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. மக்கள் இவற்றில் கலந்து கணிசமான அறிவைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

● கோவிற் செயற்பாடு :

இங்கு எழுத, வாசிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. புராண விரிவுரை, கதாப்பிரசங்கம், சமய சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. சைவ நெறிப்பாட விளக்கந் தரப்பட்டது. கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளும் பயனளித்தன. கூத்து, நாடகம், திருவெம்பாவை, தேவாரம், தனிப்பாடல்கள் மூலம் மக்கள் அறிவு பெற்றனர். சமயப்போதனைப் பாடல்கள் மனனஞ்செய்யப்பட்டன. மாணவர்கள் எண்ணெய்ச் சிந்து பாடி மகிழ்வர். இப்படியான அறிவு பூர்வ ஆக்கங்களினால் இவ்வூர்க்கல்வி ஆரம்ப காலத்திலிருந்து கட்டி எழுப்பப்பட்டு வந்தது.

3. மிஷனரிப் பாடசாலைகளின் கல்வி :

இங்கு மக்கள் குடி வந்து பல வருடங்களாக மேற்சொன்ன கல்விப்பயன்பாடே தொடர்ந்தது. அதன் பின் 01. 01. 1869 இல் கருங்கொடித்தீவு மெதொடிஸ்த மிஷன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை என்ற பெயரில் முதன் முதல் பாடசாலை திறக்கப்பட்டது. பாடசாலை முகாமைத்துவம் மிஷனரிமார்களிடையே இருந்து வந்தது. இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவ, பௌத்த சமயங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இதில் கல்வி கற்றனர். கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், மதம் மாறியதால் கிறிஸ்தவரானோரும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினர். பின்னர் இவ்வூர்வாசியான ஜனாப் அம. முத்து மீராஸெப்பை (பின்னர் கிராம சபை அக்கிராசனர்) என்பவர் சட்டம்பி என்ற பதவியிலிருத்தப்பட்டார். ஓர் உதவி ஆசிரியரின் கடமையை இவர் செய்தார். இவர் விலகியதும் அம. அகமது முஹ்யித்தீன் (பின்னர் தோம்புதோர்) பதவியேற்றார். பத்து ரூபாவே மாத வேதனமாக வழங்கப்பட்டது. சிங்களவரான திரு திஸ்ஸஹாமி என்பவரும் தமிழ்மொழி கற்பிக்க நியமிக்கப் பெற்றார். இவர் எட்டாம் வகுப்புத் தரத்தைக் கொண்டவர்.

பாடசாலைகளுக்கான உதவி நன்கொடை வழங்கல், பாடசாலைப் பரிசோதகரைக் கொண்டு பாடசாலையை மட்டிடல் ஆகியவை அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. ஏனைய எல்லாச் செயற்பாடுகளும் மிஷன் மேலாளர்களினால் சுதந்திரமாகக் கவனிக்கப்பட்டு வந்தது. 1940களிலிருந்து பல வருடங்களாக மதிய உணவாகச் சோறும், கறியும் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்கே அவை கிடைத்தன.

பாடசாலைத் தேவைகளிலும், வளர்ச்சியிலும் பெற்றோரும், தனவந்தர்களும், பொது மக்களும் உதவினர். அருகிலுள்ள மெயி தேவாலயத்தில் நிகழ்ந்து வரும் சமய அனுட்டானங்களில் கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் கலந்து கொள்வர். செய ஆராதனையின் பின் கற்பித்தல் தொடங்கும். சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரம்—எஸ்.எஸ்.ஸி. (Senior School Certificate) வரை வகுப்புகள் இருந்தன.

நான்கு சமயத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் முறிவில்லா உறவு கொண்டு ஒரு குடும்பம் போல் சிநேகமாய் வாழ்ந்தனர்.

தேர்வுகளிற் தேறிய மாணவர்களின் பெற்றோர், கற்பித்த ஆசிரியர்களுக்குச் சன்மானம் வழங்கிக் கௌரவித்தனர். தலைமை ஆசிரியருக்குச் சமூகத்தில் பெருமதிப்பிருந்தது. ஏனைய ஆசிரியர்களும் நன்கு மதிக்கப் பெற்றனர்.

பாடசாலைகளுக்குச் சமூகமளிக்காத மாணவர்களின் வீட்டுக்குத் தலைமை, உதவி ஆசிரியர்கள் சென்று கூட்டி வருவதும், எதிர்கால வரவை உறுதிப் படுத்திக் கொள்வதும் வழக்கத்திலிருந்தது. வரவு அலுவலர் (Attendance Officer) பாடசாலைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் சமூகமளிக்காத மாணவரின் பெற்றோருக்கெதிராக வழக்காடு மன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்வார். பலருக்குத் தண்டனை வழங்கித் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. முறை சார்ந்த பாடசாலையானதால் நிர்வாகமும், கல்வித் தரமும் சிறந்திருந்தது. 1950 வரை கோளாவிவில் பாடசாலை நிறுவப்படாததால் அங்கிருந்து இப்பாடசாலைக்கே மாணவர்கள் வர வேண்டி இருந்தது. தம்பட்டை, தம்பிலுவில் கிராமங்களிலிருந்தும் பல மாணவர்கள் இங்கு வந்து பயின்றனர். 01. 08. 1871ல் கருங்கொடித்தீவு பிளக்ஹீதஸ் (விளாக்கீது) மெதொடிஸ்த் மிஷன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் 15. 01. 1907 இல் கருங்கொடித்தீவு றோமன் கத்தோலிக்க மிஷன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. இம்மூன்று பாடசாலைகளிலும் அறபு கற்பிக்க மெளலவீமார் நியமிக்கப்பட்டனர்.

முதற் பாடசாலை போன்றதே இவற்றின் நிர்வாகமும், கற்பித்தலும், இதர கருமங்களும் நிகழ்ந்து வந்தன.

38 வருட காலப் பகுதியில் இங்கு 03 மிஷன் பாடசாலைகளே காணப்பட்டன. மெதொடிஸ்த் மிஷன், கத்தோலிக்க மிஷன் ஆகியவை இங்கு நிறுவிய பாடசாலைகள் மூலம் அளப்பரிய சேவைகளைச் செய்துள்ளனர். இவற்றில் தமிழ் ஆசிரியர்களே 99% கற்பித்தனர். மாணவர்கள் நல்ல தமிழறிவையும், அடைவுகளையும் பெற்றுக் கொண்டனர். மிஷனரிமார்களையும், தமிழ் ஆசான்களையும் மிக்க நன்றியுடன் கௌரவித்து என்றும் நாம் நினைவு கூரக் கடமைப் பட்டுள்ளோம் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

ஆண்கள் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியரான ஜனாப் ஏ.எம். ஷரிபுத்தீன் மாற்றம் பெற்றுச் செல்லும் போது அளிக்கப்பட்ட சேவை நலன் பாராட்டு வைபவம். வலமிருந்து இரண்டாவதாக பெண்கள் பாடசாலையின் ஆரம்பத் தலைமையாசிரியையான ஸ்ரீமணி எம்.கே. செல்லையா (கிருபை அக்கா) வீற்றிருக்கிறார். (1948)

4. அரசாங்கப் பாடசாலைகளின் கல்வி :

இவ்வூரின் சமய, சமூகப் பணிகளுக்காக உழைக்கும் நல்லெண்ணத்துடன் 1934 ல் ஜனூல் ஹூதா என்னும் ஒரு சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. அதன் உறுப்பினர்களாகப் பின்வரும் பிரமுகர்கள் செயற்பட்டனர். அவர்களின் பெயர்களாவன :

- ஜனாப் எம்.பி. சீனி முஹம்மது உடையார் (தலைவர்)
- ஜனாப் எம்.கே. உமறு லெப்பை (உபதலைவர்) மீம் குறிச்சி விதானை
- ஜனாப் எம்.எஸ்.எம். முஸ்தபா உடையார் (செயலாளர்)
- ஜனாப் எம்.பி. முகம்மது தம்பி ஆசிரியர் (உப செயலாளர்)
- ஜனாப் எம். முஹம்மது இஸ்மாயீல் (பொருளாளர்)
- ஜனாப் எம்.ஐ.எம். முஹ்யதீன், விதானை (சக்கரத் தம்பி)
- ஜனாப் அல்-ஹாஜ் எம்.பி.எம். இஸ்மாயீல், வைத்தியர்
- ஜனாப் ஏ.எம். முத்து மீராலெப்பை, (கி.ச. அக்கிராசனர்)
- ஜனாப் கே.எல்.எம். இப்றாகீம் வெப்பை, (காழியார்)
- ஜனாப் எம். முஹம்மது தம்பி, (வட்டை விதானை)

பின்னர் இச்சங்கம் 1939ல் ஹிதாயத்துல் இஸ்லாம் என்ற பெயருடன் ஓர் அரசாங்கப் பாடசாலையைப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெரு முயற்சி எடுத்தது. அதன் பயனாய் 15. 05. 1941 ல் பெண்கள் பாடசாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதுவே இவ்வூரின் நாலாவது பாடசாலையும், முதல் அரசாங்கப் பாடசாலையுமாகும். திருமதி எம்.கே. செல்லையா (கிருபை அக்கா, வெள்ளம்மா) தலைமை ஆசிரியரானார்.

1963 ல் கல்விப் பொதுத்தராதரப் பத்திர (சாதாரண தர) வகுப்புத் தொடங்கியது. 1984ல் க.பொ.த (உயர் தர) வகுப்பும் 1989 ல் விஞ்ஞான உயர் தர வகுப்பும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது (1997) ஆண்டு 13 வரை வகுப்புகள் உள்ளன. மீண்டும் இச்சங்கத்தின் முயற்சியால் 04. 07. 1945 ல் ஆண்கள் பாடசாலை திறக்கப்பட்டது. மருதமுனை ஜனாய் யு.எல்.எம். இஸ்மாயீல் தலைமை ஆசிரியர் பொறுப்பேற்றார். 1946 - 50 வரை சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப்பத்திர (எஸ்.எஸ்.ஸி) வகுப்பு இங்கிருந்தது.

5. சிங்களப் பாடசாலைக் கல்வி :

02. 02. 1942 ல் பொத்துவில் வீதியிலுள்ள பௌத்த விகாரை (பன்சல)க்குப் பக்கத்தில் சிங்கள மொழிப் பாடசாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இங்குள்ள சிங்கள மாணவர்களே ஆரம்ப காலத்தில் பெரும்பாலாக இங்கு கற்றனர். காலக் கழிவில் முஸ்லிம் மாணவர்கள் கணிசமான அளவு சேர்ந்து கற்று எஸ்.எஸ்.ஸி, க.பொ.த. பரீட்சைகளில் தேர்வு பெற்றனர். தமிழ் மாணவர்கள் சிலரும் கற்றுத் தேறினர்.

இங்கு சில முஸ்லிம் பெண்கள் தகைமை பெற்று இதே பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாகப் பதவியேற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ஸ்ரீ தம்மரத்தின சிங்கள மஹா வித்தியாலயம் என்று தரமுயர்த்தப்பட்ட இப்பாடசாலையிற் தற்போது கணிசமான அளவு மாணவர்கள் உள்ளனர். தாயக மீட்புப் போராட்டத்தின் எதிரொலியாக இங்கிருந்த சிங்களக் குடும்பங்கள் பல இடம் பெயர்ந்து சென்றுள்ளன.

6. ஆங்கிலப் பாடசாலைக் கல்வி :

இவ்வூரின் பூர்வீகத்திலிருந்து இப்பிரதேசத்தில் ஆங்கிலப் பாடசாலை இல்லாதிருந்தது. 10. 06. 1946 ல் உப்புக் குத (களஞ்சிய)ம் என்னுமிடத்தில் ஓர் அரசினர் கனிஷ்ட ஆங்கிலப் பாடசாலையைத் தொடக்கி வைத்ததன் வாயிலாக அக்குறை நீங்கியது. ஜனாப் எஸ்.ஏ. ஹுஸைன் அதிபராகக் கடமையேற்றார். 26 மாணவர்களுடன் வகுப்புகள் தொடங்கின. இதன் மூலம் ஆங்கில அறிவில்லாதவர்கள் கற்றுத் தேர்ச்சி அடைந்தனர். எல்லா இன மாணவர்களும் கற்றுப் பயன் பெற்றனர். விஷேட அடைவுகளைப் பெற்ற பிள்ளைகள் நல்ல பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

1947 ல் வளர்ந்தோருக்கான ஆங்கில வகுப்பொன்று இங்கு நடத்தப்பட்டது. இதனால் சிலர் ஆங்கிலத்தில் எழுத, வாசிக்க, பேசக் கற்றுக் கொண்டனர். 1948 காலப்பகுதியில் தமிழ் கற்கும் வகுப்பும் ஒரு பிரிவாக வைக்கப்பட்டது. 1949ல் கனிஷ்ட பாடசாலைச் சான்றிதழ் தெரிவுப் (ஜே.எஸ்.ஸி.) பரீட்சைக்கு 4 மாணவர்கள் அனுப்பப் பட்டனர். பின்னர் 5ம் தரப் புலமைத் தேர்வுக்கு 12 பிள்ளைகள் தோற்றினர்.

01. 01. 1953 களில் இப்பாடசாலை உப்புக் குதத்திலிருந்து தற்போதுள்ள இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. தமிழைப் போதனா மொழியாகவும் ஆங்கிலத்தை இரண்டாம் மொழியாகவும் கொண்டு கற்பித்தல் தொடர்ந்தது. எனினும் 1956 வரை இந்த ஏற்பாடு நடைமுறையில் இருந்தது. பின்னர் இப்பாடசாலை மஹா வித்தியாலயமாகவும், மத்திய மஹா வித்தியாலயமாகவும், மத்திய கல்லூரியாகவும், தேசிய பாடசாலை எனும் தரங்களுக்குமான உயர்ச்சியைப் பெற்றது. 1964 தொடக்கம் 1993 வரை இங்கிருந்து பல் துறை சார்ந்த பட்டதாரிகள் சுமார் 300 பேர் உருவாக்கப் பட்டுள்ளனர். முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை) கல்வித் துறையில் பெறுமானம் மிக்க அடைவுகளைப் பெற்றிருப்பது குறித்துரைக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

பிரதமர் பிரேமதாஸவை வரவேற்க முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை) மாணவர்கள் தயார் நிலையில் உள்ளனர் ஜனாப் எ.:ப்.ஏ. ஷரிபுத்தீன் ஆசிரியர் கண்காணிக்கிறார்

7. அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பாடசாலைகளின் கல்வி :

கல்விப் புனரமைப்பின் காரணமாக 24. 07. 1964 ல் இங்குள்ள மூன்று மிஷன் பாடசாலைகளும் அரசாங்கத்தால் கவீகரிக்கப்பட்டன.

பாடசாலைகளைக் கையேற்கும் கல்விச் சட்டத்தின் படி இப்பாடசாலைகளில் 51 வீதமானோரைப் பார்க்கிலும் கூடிய எண்ணிக்கையில் முஸ்லிம் மாணவர்கள் கற்றதால் அவை முஸ்லிம் பாடசாலைகளாக மாற்றப்பட்டு முஸ்லிம் தலைமையாசிரியர்கள் பதவியேற்றார்கள். பின்வரும் பெயர்கள் புதிதாக சூட்டப்பட்டன. மெதொடிஸ்த மிஷன் பாடசாலை அல்-ஸாஹிறா வித்தியாலயம் என்றும், பிளக்ஹீதஸ் பாடசாலை அல்-முனவ்வறா என்றும், றோமன் கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலை அல்-ஹிதாயா என்றும் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. இஸ்லாமிய சூழலில் கல்விப்பணி தொடர இது நல்ல வாய்ப்பாய் இருந்தது. மெதொடிஸ்த மிஷன் கலவன் பாடசாலையில் மவ்லவீ ஏ.எல்.எம். அபூபக்கர் (புகாரி ஆலிம்) அவர்களும், பிளக்ஹீதஸ் பாடசாலையில் மவ்லவீ முஹம்ம திப்றாலெப்பை ஆலிம் அவர்களும், றோமன் கத்தோலிக்கமிஷன் பாடசாலையில் மவ்லவீ யூ.எல்.எம். ஹாஷிம் ஆலிம் அவர்களும் முதலாவது அறபிக் ஆசிரியர் நியமனம் பெற்றனர். இந்நியமனம் 1943 ஆம் ஆண்டின் கல்வி நிருவாகச் சட்டத்தின் விசேட ஏற்பாட்டின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டதாகும்.

முஸ்லிம் பாடசாலைகளிலும் அறபு மொழிப் போதனைக்காக மவ்லவீ ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென அல்-ஹாஜ் சேர் றாஸீக் பரீத் எம்.பீ. அவர்கள் பல வருட காலமாக அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி வந்தார். அதன் பயனாக 1943 ல் இருந்து நியமனம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ், சிங்களம், அறபு, ஆங்கிலம் ஆகிய நான்கு மொழிகளையும் கற்றவர்கள் நல்ல பல வாய்ப்புகளைப் பெறவும் சமூகங்களுக்கிடையே உறவு கொண்டாட முடியும் என்பதுடன் அந்தஸ்து உயர்வும் ஏற்படும் என்பதும் தெளிவு.

முஸ்லிம்கள் அறபு மொழிக் கற்கையை மேற்கொள்வது கட்டாயமாகும். இம்மை, மறுமைப் பயனுக்காக இது முக்கியம். பொதுவாக வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புகளில் இம்மொழியின் செல்வாக்கு உணரப்பட்டு வருகிறது என்பதும் யதார்த்தமாகும்.

8. அறபிக் கல்லூரிக் கல்வி :

மன்ப-உல்-கைறாஅத் அறபிக் கல்லூரி :
(Manba - ul - Khairath Arabic College)

● தோற்றம் :

1950 களில் புகாரித் தக்கியா (தைக்கா) என்ற அமைப்பொன்று உருவானது. அது பெண்மணிகளின் றாத்திப், திகர் மற்றும் ஆன்மீக அடைவுகளின் பயிற்சிக் களமாகப் பயன் பட்டது. 1958 இல் ஹிஸ்புழ்மூஹ் என்றொரு சபை தொடக்கி வைக்கப் பெற்றது.

அவர்களின் தற்றுணிபுக்கேற்ப இத்தக்கியா 1967 களில் பகுதி நேர அறபிக் கல்லூரியாக மாற்றப்பட்டது. இங்கு உள்ளூர், வெளியூர் மாணவர்கள் பயின்றனர். அக்கால கட்டத்தில் ஒரு போதனைச் சாலையும், தொழுகைக்கான கட்டடமொன்றும், இலுக்குச் சேனை, நீத்தைகளில் 8 ஏக்கர் நெற்காணியும் இக்கல்லூரியின் சொத்துகளாக இருந்தன. 9.9.1982 ல் கூட்டப்பட்ட ஆளுநர் சபையின் கூர் முனைப்பே இதன் மேம்பாட்டுக்குக் காலாய் அமைந்தது.

கல்லூரிக்கான தளபாடங்கள், பொருட்கள், ஒலி பெருக்கி, கழிவுறைகள், குளிப்பறைகள் என்பன இவ்வாளுநர் சபையின் முயற்சியாற் கிடைத்தன. தலைவராய்க் கடமையாற்றிய அல்-ஹாஜ் மவ்லவீ எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா B.A. B.Lit, (தாறுல் இ.:ப்தா பிரதிநிதி) அவர்கள் போதனா ஆசிரியராகவும், கல்லூரி வளர்ச்சியின் அடிநாதமாகவும் தொழிற் பட்டார். கல்லூரிச் சுற்றுமதில் அவருடைய தனிப்பட்ட செலவில் எழுப்பப்பட்டது.

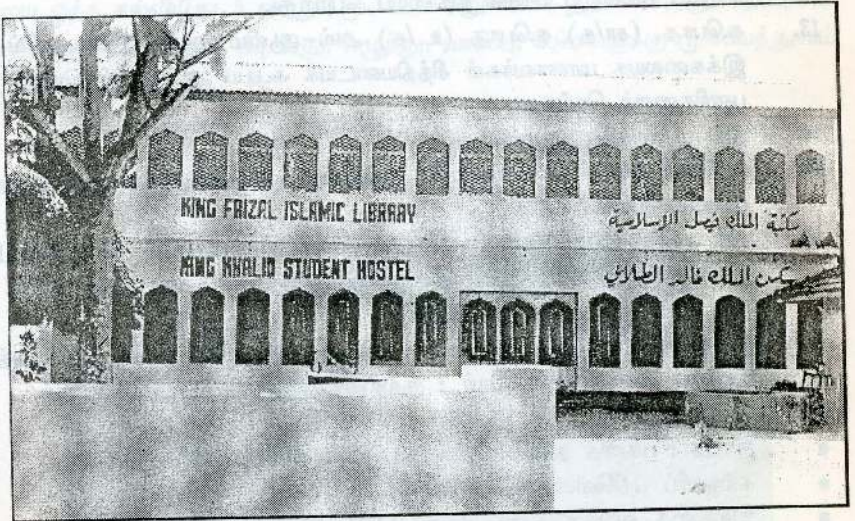
1982 ல் பகுதி நேர மாணவர்கள் மாத்திரம் கற்றனர். பின் இத்தொகை 55 முழுநேர மாணவர்களைக் கொண்டதாக அதிகரித்தது.

இக்கல்லூரிக்கான நிலத்தை ஹலீமா உம்மா அவர்கள் நன்கொடையாக வழங்கினார். பின் இக் கல்லூரிக் கருகாமையில் வளவு வாங்கப்பட்டது. அதன்பின் கட்டிய கட்டுமானங்களில் மாணவர்கள் தங்கிடம், நூலகம், செயலகம், சமையலறை என்பன அமைக்கப்பட்டன. கலாநிதி அல்-ஹாஜ் எம்.ஏ. முஹம்மத் சலீம் அவர்களால் களவெட்டியா (10 ஏ. கொலனி) யில் 3 ஏக்கர் நெற்காணி இக்கல்லூரிக்கு நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டது. அல்-ஹாஜ் எஸ்.எல்.எம். முஹ்யித்தீன் அவர்கள் வேலமரத்து வெளி வட்டையில் 2 ஏக்கர் வேளாண்மைக் காணியை நன்கொடையாகத் தந்தார்.

அதன் பின் மாடிக் கட்டடம், கிணறு, நீர்த் தொட்டி, (ஹவ்மு) கேற் என்பன அமைக்கப் பெற்றன. இக்கல்லூரியின் மாடிக்கட்டடம், நூலகம், கேட்போர் கூடம், மாணவர் விடுதி, செயலகம் என நான்கு கூறுகள் உள்ளன. சில விபரங்கள் :

1. 1940 தென்னிந்தியா காயற் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த பெரியார் புகாரி மவ்லானா வின் வருகை.
2. 1941 இக்கல்லூரி இருக்குமிடத்தில் முதன் முதலாக புகாரி மவ்லானா அவர்களின் முயற்சியால் "புகாரித் தக்கியா" கட்டப்பட்டது.
3. 1958 மர்ஹூம் எம்.ஏ. அகமது முஹைதீன் மவ்லவீ (பாகவி) அவர்களின் தலைமையில் "ஹிஸ்புழ்மூஹ்" (இறைபணி இயக்கம்) தொடக்கி வைக்கப் பட்டது.
4. 11.01.1967 காயல் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த முத்துவாப்பா ஆலிம் சாஹிப் அவர்களால் இக்கல்லூரிக் கட்டடத்திற்கு அடிக்கல் நடப்பட்டது.

5. 17.01.1967 கல்லூரியின் ஆரம்ப தினம் முதல் உஸ்தாதுவாக மௌலவீ எம்.ஏ.எம். இஸ்மாயீல் (பஹ்ஜி) நியமனம்
6. 24.09.1982 ஆளுநர் சபையின் முதற் தலைவராக அல்-ஹாஜ் மவ்லவீ எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா பீ.ஏ. (இலங்கை) B.Lit (மதீனா) (தாறுல் இஃப்தா பிரதிநிதி) அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.
7. 16.01.1983 பட்டண (சின்ன)ப் பள்ளியில் இயங்கி வந்த "ஹிஃப்லுல் குர்ஆன்" (குர்ஆன் மனனம்) பகுதியை இக்கல்லூரியோடு இணைத்தது.
8. 1987 பரீட்சைத் திணைக்களத்தால் நடாத்தப்பட்ட அல்-ஆலிம் தகைமைச் சான்றிதழ் தேர்வில் 3 மாணவர்கள் திறமைச் சித்தி பெற்றனர்.
9. 18.11.1987 முதன் முதலாக இக்கல்லூரியில் மவ்லவீச் சான்றிதழ் தேர்வு நிகழ்ந்தது.
10. 19.11.1988 ஈறாக் தேச அரசின் புலமைப்பரிசில் இக்கல்லூரி மாணவர்களுக்குக் கிடைத்தது.
11. 29.02.1992 வெள்ளி விழாக் கொண்டாடப் பட்டது.
12. அத்துடன் இணைந்து பட்டமளிப்பு விழா, மாடிக்கட்டடத் திறப்புவிழா என்பன கொண்டாடப்பட்டன.

மன்ப-உல்-கைறாத் அறபிக் கல்லூரி நூலகம், மாணவர் தங்ககம்.

- நிறை வேறிய வேலைத் திட்டங்கள் :
1. தளபாடங்கள், போதனாசிரியர்களின் இருக்கைகளின் தேவை நிறைவேற்றம்.
 2. தமிழ், ஆங்கிலப் பாட போதனை அறிமுகம்.
 3. நாடாளுமன்ற நிருவாக அமைப்பும், செயற்பாடும்.
 4. மாணவர் மன்றம் அறப்பு, தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் ஆரம்பம். சொல்லாடற் போட்டி, கவிதைப் போட்டிகளிற் பயிற்சி.
 5. மாணவர் உள்ளூர், வெளியூர் மஸ்ஜிதுகளில் தொழுக்கை, ஜம்மா சூத்ரா, தஃலீம் நடாத்தும் புனித பணியைத் தொடங்கியது.
 6. தகுதிகாண் விரிவுரையாளர் நியமனம்.
 7. பல மொழிப் பத்திரிகைகளை உள்ளடக்கிய நூலகத் திறப்பு.
 8. வெளிநாட்டுத் தூதர்களிடமிருந்து பல தரமான அறப்புக் கிரந்தங்களைப் பெற்றது.
 9. மாதமொருமுறை மாணவர் மன்ற ஒன்று கூடலின் போது உலமாக்கள், கலைஞர்கள், கல்வி மாண்கள் பிரதம, விஷேட விருந்தினராக அழைக்கப் பெற்று மாணவர் அறிவில் வெளிச்சம் காட்டல் ஆரம்பம்.
 10. மாணவர்களின் பரம்பலும், கல்விப் போதனைகளின் சிறப்பான திருப்பமும்.
 11. மாணவரின் மாதாந்த வாராந்த தப்லீஃ சேவையும், தஃலீமும்.
 12. உயர்தரத் தேர்விற் தேறிய மாணவர் இருவர் ஈறாக நாட்டு உயர் கல்விப் புலமைப் பரிசில் நிதியைப் பெற்றது.
 13. க.பொ.த. (சா/த) க.பொ.த (உ/த) அல்-ஆலிம் ஆகிய தேர்வுகளில் இக்கலையக மாணவர்கள் சித்தியடையக் கூடிய ஆக்க பூர்வமான பணிகளைச் செய்தது.
 14. ஹிஃமு வகுப்பு ஆரம்பம்.
 15. உத்தேச அறபிக் கலாசாஸையின் மதியுரைக் குழுவில் இக்கல்லூரி உறுப்புரிமை பெறல்.
 16. கிங் காலித் (King Khalid) மாணவர் விடுதி கிங் பைஸல் (King Faizal) இஸ்லாமிய நூலகம், கல்லூரி நிருவாகச் செயலகம் அமைந்த புதுக் கட்டடம் அமைத்தல் ஆகியன.
- இக்கல்லூரியின் ஆரம்பப் பெயர் : மத்றஸத்துல் மன்ப-உல்-கைறாஅத்.
● மாற்றஞ் செய்த பின் பெயர் : குல்லியத்து மன்ப-உல்-கைறாஅத்.
● ஆரம்பத் திகதி : 17. 01. 1967
● இடம் : புகாரித் தக்கியா (தைக்கா) அக்கரைப்பற்று - 05.
● கல்லூரிப் பதிவெண் : 13/1/ஏ.சி/06
● இலங்கை வங்கிக் கணக்கெண் : P.B. இல. 01
● தொலை பன்னி எண் : 067 - 7207.

9. பாலர் பாடசாலைக் கல்வி :

பீற்றா பாலர் படிப்பு மையத்தில் விளையாட்டு வாயிலாகக் கற்பித்தல் நிகழ்கிறது

சிறார்கள்ளுக்கான முன்பள்ளி (Nursery) க் கல்வி கடந்த பல வருடங்களாகச் செயற் பாட்டிலுள்ளது. முன்பிருந்த 'அரிவரி' (முதலாம் வகுப்புக்கு முன்வகுப்பு) யை ஒத்த கல்வியிது. 5 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் இதில் சேர்ந்து கற்பார்கள். கட்டணம் செலுத்தும் படிப்பிது. எழுத்து, வாசிப்பு, பேச்சுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது.

மருதவெட்டுவான் குளத்தருகிலுள்ள காதிரிய்யா பாலர் படிப்பகம், நூலகம்

பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியின் ஆர்வம் ஏற்படத்தக்கதாய் விளையாட்டு, கலை நிகழ்ச்சிகள், பரிசளிப்புகள், பாராட்டு வழங்கல் போன்ற விடயங்களிலும் இங்கு கவனஞ் செலுத்தப் படுகின்றது. பிள்ளைகள் முதலாம் ஆண்டு வகுப்பில் சேரும் போது சில பயிற்சிகளுடன் செல்வதற்கு இக்குழந்தைகள் காப்பகம் உதவுகிறது. அவர்களுக்குச் சிறந்த பொழுது போக்கும், மகிழ்ச்சியும் இதன் மூலம் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு.

இவ்வூர் 2ம் குறிச்சியிலுள்ள பாலர் நிலையப் பரிசளிப்பு விறுவவில் செல்வன் எம்.எஸ்.எம். பர்வான் பரிசு பெறுகிறார். பக்கத்தில் எம்.எஸ். அலுவலர் பற்றான பரிசில் பெறத் தயார் நிலையில் நிற்கிறார்.

பெரும் பாலும் பரீட்சைகளிற் தேறித் தொழில் வாய்ப்பை எதிர் நோக்கும் ஆண், பெண் பிள்ளைகள் இதனை நடத்துகின்றனர்.

மழவையர் கல்வி மையத்திற் கற்றிக்கும் பெண் ஆசிரியர்கள், நிறுவகப் பொறுப்பாளர்களுடன்.

10. தனியார் படிப்பகக் கல்வி :

இங்கு பல தனியார் படிப்பகங்கள் (Private Institute) உள்ளன. பணம் பெறும் குறிக்கோளுடன் இது நடாத்தப் படும். இக்கல்வி மையங்களில் ஏராளமான மாணவர் கற்கின்றனர். கலை, வணிகம், பொருளியல், வைத்தியம், கணிதம், அறிவியல் போன்ற துறைகளில் கூர்ப்புக் காட்டும் பிள்ளைகள் இரவு, பகல் பாராது கற்கின்றனர்.

முறைசாராக் கல்வித்துறையாக இவை இருப்பதால் பாடசாலைகளில் உள்ள கட்டுக் கோப்பான ஒரு நிருவாக முறை இங்கில்லை. கணிசமான வகுப்புகள் தற்காலிகக் கொட்டில்களிலேயே நடைபெறுகின்றன.

தேர்வுகளில் சித்தியடையும் குறிக்கோள்களைக் கொண்டு மாணவர்கள் கற்பதால் இதன் மூலம் சித்தியடையும் வாய்ப்புகள் அதிகமுள்ளன.

1971 களில் கல்வித் திட்டத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதை மனங் கொண்ட மாணவர்கள் தனிப்படிப்பகக் கல்வியில் பெருவிருப்புக் காட்டி வருகின்றனர். உயர்தரப் பரீட்சைகளிற் தகுதி பெற பாடசாலைக் கல்விக்குப் புறம்பாக பிரத்தியேக நிறுவனங்களில் "ரியூஸன்" எடுக்கா விட்டால் சித்தி பெற முடியாதென்ற ஓர் உறுதியான மனப் போக்கைக் கொண்டிருப்பதே தனியார் கல்விச் சாலைகளின் பெருக்கத்திற்கு முக்கிய காரணமாகும். வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்குப் பொருளாதார மந்தத்தால் இது சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் உள்ளன.

இக்கல்வி முறையால் சாதகமான அடைவுகள் சில கிடைத்தாலும், ஒழுக்கச் சிறுமை, சமயக் கல்விப் பாதிப்பு, பெண்ணிலவாத முனைப்புப் போன்ற பல சிக்கல்களும் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதுள்ளது.

● அக்கரைப்பற்றிலுள்ள பாடசாலைகள் :

01. முஸ்லிம் பாடசாலைகள் :

1. ஸாஹிறா வித்தியாலயம்
2. அல்-முனவ்வறா வித்தியாலயம்
3. அல்-ஹிதாயா வித்தியாலயம்
4. ஆமிஷா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்
5. ஆண்கள் வித்தியாலயம்
6. முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை)
7. அஸ்-ஸிறாஜ் மகா வித்தியாலயம்
8. ஓம் குறிச்சி முஸ்லிம் வித்தியாலயம்
9. பட்டியடிப்பட்டி அர்-றஹீமிய்யா வித்தியாலயம்
10. பள்ளிக் குடியிருப்பு அல்-பாமிஸா மகா வித்தியாலயம்
11. அல்-பாத்திமிய்யா வித்தியாலயம்
12. காதிரிய்யா வித்தியாலயம்
13. முறாவோடை ஷம்ஸூல் உலூம் வித்தியாலயம்
14. சேர் றாஸிக் பரீத் வித்தியாலயம்
15. ஆலிம் நகர் அஸ்-ஸிபாயா வித்தியாலயம்
16. இசங்கணிச்சீமை அல்-கமர் வித்தியாலயம்
17. ஹிஜ்றா வித்தியாலயம்
18. அம்பலத்தாறு ஷெய்க் ஸிக்கந்தர் வலீ வித்தியாலயம்
19. இலுக்குச் சேனை அல்-ஹூதா வித்தியாலயம்
20. அல்-பத்ர் வித்தியாலயம்
21. 2ம் குறிச்சி முஸ்லிம் வித்தியாலயம்

02. தமிழ்ப் பாடசாலைகள் :

22. பனங்காடு ஸ்ரீ பாசுபதீஸ்வரர் தமிழ் வித்தியாலயம்
23. ஸ்ரீராம கிருஷ்ண மிஷன் தேசிய பாடசாலை
24. ஸ்ரீராம கிருஷ்ண மிஷன் வித்தியாலயம்
25. ஆலையடிவேம்பு திருநாவுக்கரசு வித்தியாலயம்
26. கோளாவில் ஸ்ரீவிநாயகர் வித்தியாலயம்
27. விவேகானந்தர் வித்தியாலயம்

28. கோளாவில் வடக்கு பெருநாவலர் வித்தியாலயம்
29. சென்ற ஜோன் தமிழ் வித்தியாலயம்
30. கண்ணகிபுரம் கண்ணகி வித்தியாலயம்
31. அளிக்கம்பை தமிழ் வித்தியாலயம்

03. சிங்களப் பாடசாலை :

32. ஸ்ரீதம்மரத்ன சிங்கள மஹா வித்தியாலயம்

இவ்வூரின் கல்வித் தீபத்தை ஏற்றி வைத்து "வபாத்தா (மரணமா)ன்" அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் அறபிக் ஆசிரியர்கள் பின்வருமாறு :

01. ஜனாப் எம்.ஏ.எம். அப்துல் காதீர் ஆசிரியர்
02. ஜனாப் ஏ. உமர் லெப்பை (வெள்ளத்தம்பி) ஆசிரியர்
03. ஜனாப் யூ.எல்.எம். ஹாஷீம் மௌலவீ ஆசிரியர்
04. ஜனாப் எம்.ஏ. அஸனார் (அலிமாஸ்டர்) ஆசிரியர்
05. ஜனாப் எம்.ஏ.எம். சஹாப்தீன் ஆசிரியர்
06. ஜனாப் எம்.பீ.எம். ஹாக்கிம் (இஸ்மாயில்) ஆசிரியர்
07. மௌலவீ அல்-ஹாஜ் எம்.ஏ.ஸி.எஸ்.எம். இப்ராஹிம் (பாக்கவி)
08. மௌலவீ ஏ.ஆர்.எம்.மஷஹூர் (நூர்தீன்) (பஹ்ஜி)
09. ஜனாப் ஐ. ஆதம் லெப்பை ஆசிரியர்
10. ஜனாப் ஏ.எம். யூசுப் மௌலவி
11. ஜனாப் எம்.ஏ. புகாரி ஆசிரியர்
12. ஜனாப் எம்.ஜீ. சலாஹுத்தீன் ஆசிரியர்
13. ஜனாப் எம்.எம்.எம். இப்ராஹிம் ஆசிரியர் (கிதுறு மாஸ்டர்)
14. ஜனாப் எம்.ஏ. முஹ்யித்தீன் மௌலவீ (இளையாலிம்)
15. ஜனாப் முஹம்மத் ஏ.எம். இப்ராஹிம் (தம்பி லெப்பை) ஆசிரியர்
16. எம்.ஏ. ஆதம் லெப்பை ஆசிரியர்
17. எம்.எம்.எஸ். ஆதம் லெப்பை அதிபர்
18. அல்-ஹாஜ் எம்.ஐ. அலி உதுமான் ஆசிரியர்
19. ஜனாப் எம்.யு.எம். இக்பால் ஆசிரியர்
20. ஜனாப் ஏ.எம். பர்வத்தலிஷா ஆசிரியர்
21. ஜனாப் பி.ஆர்.எஸ். முஹம்மத் (சகீதண்ணன்) ஆசிரியர்

22. ஜனாப் எம்.எஸ்.ஏ. முஹ்யித்தீன் அதிபர்
23. ஜனாப் ஏ.எல்.எம். அபூசாலிஹ் அதிபர்
24. ஜனாப் எம்.எல்.எம். பஷீர் அதிபர்
25. அல்-ஹாஜ் எம்.ஏ.எம். முஸ்தபா அதிபர்
26. ஜனாப் ஏ. ஆதம் லெப்பை (முஸ்தபா) அதிபர்
27. ஜனாப் ஏ.எல்.எம். அப்துல் காதர் அதிபர்
28. ஜனாப் பீ.எஸ் மீரா அதிபர்
29. ஜனாப் ஏ.எல்.எம். புகாரீ அதிபர்
30. அல்-ஹாஜ் எம்.ஏ.எம். இஸ்மாயீல் (ஸாலி ஆலிம்) மௌலவீ
31. ஜனாப் கே.எல்.எம். இப்ராஹிம் அதிபர்
32. ஜனாப் எம்.ஏ. சேகு அகமத் அதிபர்
33. ஜனாப் ஏ.எல்.எம். இப்ராஹிம் (ஈஸ்ற்றன்) ஆசிரியர்
34. ஜனாப் எம்.எம்.எம். றஸீன் ஆசிரியர்
35. ஜனாப் எஸ்எல்.எம். அபூபக்கர் அதிபர்
36. அல்-ஹாஜ் எம்.எல்.எம். கலந்தர் லெப்பை (பஹ்ஜீ) மௌலவீ
37. ஜனாப் ஏ.எம்.எம். இப்ராஹிம் (எச்.எஸ்) ஆசிரியர்
38. ஜனாப் ஏ.எம். அபூபக்கர் ஆசிரியர்
39. ஜனாப் ஏ.எல்.எம். அபூபக்கர் (புகாரீ ஆலிம்) மௌலவீ
40. ஜனாப் எம். முஹம்மதுத் தம்பி அதிபர்
41. ஜனாப் எஸ்யூ.எம். ஜமால்தீன் அதிபர்
42. ஜனாப் எம்.ஏ.எம். முஹ்யித்தீன் (மஜீத்) அதிபர்

சமய, ஆன்மீக, கல்வி, கலாசார, சமூகப் பணிகளுக்காக உழைத்து வளர்த்தா (காலமா)ன உலமாப் பெருமக்கள் :

01. ஷம்ஸூல் உலமா, அல்லாமா, அல்-ஹாபீஸ் மௌலவீ முஹம்மது அபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம் புலவர் இப்னு முஹம்மதிஸ்மாயீல் மரைக்காயர் போடியார்
02. முஹம்மது ஹாஷிம் (மூத்த) ஆலிம் பாவலர்
03. கலீபத்துல் காதிரி அப்துர்றஷீத் (சீனி) ஆலிம் (பஹ்ஜி)
04. எம்.ஏ.ஏ. அப்துல்ஸலாம் ஆலிம்
05. அல்-ஹாஜ் எம்.ஏ.ஸி.எஸ்.எம். இப்ராஹிம் மௌலவீ (பாக்கவி)
06. மௌலவீ ஏ.ஆர்.எம். மஷ்ஹூர் ஆலிம் (பஹ்ஜி)

07. முஹல்லம் அப்துஸ்ஸமத் (மக்ககத்தார்) ஆலிம்
08. மௌலவீ ஏ.எல்.எம். யூஸூப் ஆலிம்
09. மௌலவீ எம். கலந்தர் லெப்பை ஆலிம்
10. ஏ.எல். உமர் லெப்பை ஆலிம்
11. அல்-ஹாஜ் ஏ.எல். உதுமாலெப்பை ஆலிம்
12. ஏ.எல்.எம். முஹ்யித்தீன் ஆலிம்
13. ஏ.எல். முஹம்மத் மீராலெப்பை ஆ(குஞ்சா)லிம்
14. மௌலவீ யூ.எல்.எம். ஹாஷிம் ஆலிம்
15. எம்.எச்.எம். இஸ்மாயீல் ஆலிம்
16. கே.எல்.எம். இஸ்மாயீல் ஆலிம்
17. ஐ.எல்.எம். அப்துல் கபூர் ஆலிம்
18. எம்.ஐ. அப்துல் மஜீத் ஆலிம்
19. மௌலவீ எம்.ஏ. அஹமத் முஹ்யித்தீன் (இளைய) ஆலிம் (பாக்கவீ)
20. அல்-ஹாஜ் எம்.எச். அப்துஸ்ஸமது ஆலிம்
21. அல்-ஹாஜ் மீ.லெ. அப்துல் கபூர் (கண்ணாடி) ஆலிம்
22. மௌலவீ எம்.ஏ.எம். இஸ்மாயீல் (ஸாலி) ஆலிம்
23. அல்-ஹாஜ் மௌலவீ ஏ.எல். முஹம்மது இப்றாலெப்பை ஆலிம்
24. மௌலவீ ஏ.எல்.எம். அபூபக்கர் (புகாரீ) ஆலிம் பாவலர்
25. ஸூபி அ.லெ.மு. யூசுப் ஆலிம்
26. அல்-ஹாஜ் மௌலவீ எம்.எம்.எம். கலந்தர் லெப்பை ஆலிம் (பஹ்ஜி)

குறிப்புகள்

1. கருங்கொடித்தீவின் முதலாவது சட்டம்பி ஆசிரியராக இருந்த பெருமை ஜனாப் அம. முத்து மீராலெப்பை (கி.ச.அக்கிராசனர்)க்குரியது. 1916ல் இவருக்கு மெ.பி.த.க. பாடசாலையில் பதவி கிடைத்தது. இரண்டாவதாக ஜனாப் எம்.எம். இஸ்மாயீல் (மம்மசிமால் வாத்தியார் அபூசஹீத் விதானை அவர்களின் தந்தையார்) தராதரப்பத்திர மற்ற உதவியாசிரியராக 1924ல் பிளக்ஹீதஸ் பாடசாலையில் கடமை பெற்றார். உதவி ஆசிரியர் நியமனம் பெற்ற முதலாவது ஆசிரியர் இவரேயாவார்.
2. பபிற்றப்பட்ட முதலாவது ஆசிரியர் என்ற சிறப்பை எம். முஹம்மதுத்தம்பி பெற்றுள்ளார். 1942 ல் பிளக்ஹீதஸ் பாடசாலைக்கு இவர் நியமிக்கப் பட்டார்.

3. 1942 ல் இருந்து 1953 வரையுள்ள 11 வருட காலமும் அக்கரைப்பற்றில் மொத்தமாக 16 பேரே பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் சான்றிதழைப் பெற்றவர்களாய் இருந்தனர். அவர்கள் இவர்களாவர். ஜனாப்களான எம்.ஐ.எம். நகீம், எம்.ஐ.எம். ஷரீஃப், எம்.பீ.எம். மக்கீன், எம்.ஏ.எம். முஸ்தபா, எம்.எம். சின்னகமது லெப்பை, எம்.ஏ.எம். முஹ்யித்தீன் (மஜீத்), எம்.ஐ. அகமது லெப்பை (ஹனீபா), எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத், எம். முஸ்தபா லெப்பை, எம்.ஏ.எம். அப்துல் காதீர், எம்.ஐ. அபூஸாலிஹ் (அலாவுதீன்), எம்.எஸ்.ஏ. முஹ்யித்தீன், எம்.எம். மீராலெப்பை (சலாஹுத்தீன்), ஏ.ஆ.எம். கியாதுத்தீன் (சலீம்), பீ.எஸ். மீரா, ஏ. ஆதம்லெப்பை (முஸ்தபா)
4. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் முஸ்லிம் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில் பெரும் முட்டுக்கட்டை நிலவியது. ஆசிரியர் கலாசாலை புதுமுகப் பரீட்சை ஒன்றின் மூலமே பயிற்சி ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அந்நேரம் முஸ்லிம் மாணவர்களின் தொகைக்கேற்ப பயிற்சி ஆசிரியர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளாது பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது. அதன் பின்னர் சேர் நாஸிக் பரீத், ஜனாப் ரிபி. ஜாயா ஆகிய தலைவர்களின் முயற்சியால் முஸ்லிம் மாணவர்கள் கணிசமான அளவு பயிற்சி பெற வாய்ப்புக் கிடைத்தது.
5. ஆங்கில பாடசாலை இங்கிருக்கவில்லை. தனவந்தர் சிலர் மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் தத்தமது பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக் கற்க வழி செய்தனர்.
6. 1946 இல் இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசினர் கனிஷ்ட ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சில வருடங்களுக்குப் பின்னர் தமிழைப் போதனாமொழியாக்கியதால் ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. இந்த மாற்றத்தால் ஆங்கில மொழியைக் கற்பதில் பின்னடைவு ஏற்பட்டது.
7. ஆங்கில மொழியறிவு உள்ளவர்கள் பல வருடங்களுக்கு முன்பு பெரும் மதிப்பைப் பெற்றிருந்தனர். அவர்களுக்கே அரசு பதவிகள் வழங்கப் பட்டன. அதற்கமைய ஜனாப்களான அம். ஆதம் லெப்பை பொத்துவிலுக்கு

உடையாராகவும், எம்.எஸ்.எம். முஸ்தபா கருங்கொடித்தீவுக்கு உடையாராகவும், எம்.எம். கிதுறு முஹம்மது விவசாய விரிவாக்க விரிவுரையாளராகவும், ஏ.எல்.எம். அப்துல் கபூர் தொழில் நுட்ப வியலாளராகவும், எஸ்யூ.எம். முஹம்மதலியர் குளங்களின் காப்பாளராகவும், எம். சீனிமுஹம்மது, ஏ.எம். சின்னகம்மது லெப்பை, ஏ.எம். கலந்தர் லெப்பை ஆகியோர் உடையார்களாகவும், எம்.ரி. சகீத் அஹ்மத், விவசாயத் திணைக்கள உதவிப்பணிப்பாளராகவும், எஸ்.எம்.எம். அப்துல் கபூர் பாடசாலைகளின் பரிசோதகராகவும் வேறு பலரும் பதவிகளில் அமர்த்தப் பட்டனர்.

8. இவ்வூர்ப் பாடசாலைகள் ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசிற்தேர்வு, க.பொ.த. சாதாரண தர, உயர்தரச் சான்றிதழ் தேர்வு, ஆகியவற்றிற் தேசிய மட்டத்தில் பல சாதனைகளை நிலைநாட்டியுள்ளன. மாகாண, மாவட்ட, பிரதேசப் பரீட்சைகள், விளையாட்டுப் போட்டிகள் கலை நிகழ்ச்சிகள் முதலிய வற்றிலும் இம்மாணவர்களின் திறமை மிகப் பெறுமானம் மிக்கதாகக் காணப்பட்டுள்ளது.
9. வெளிவாரிக் கல்வி நிலைய 'ரியூஸன்' வகுப்புகளால் குர்ஆன் ஒதுவதிலும், சமய சம்பந்தமான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும், செயற்பாடுகளிலும் பின்னடைவு காணப்படுவது வருந்தக் கூடியதாய் உள்ளது. ஐவேளைத் தொழுகை, நோன்பு நோற்றல் என்பன வற்றிலும் தடங்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவை ஆரோக்கியமானவையல்ல. இவற்றுக்குப் பரிகாரம் காணப்பட வேண்டும்.
10. பாடசாலைக் கல்வியின் சிறப்பம்சமான முறை சார்ந்த ஒழுக்க நெறிகள் பருவமடைந்த ஆண், பெண் சிஷ்யர்களை வரம்பு மீறாது பெரும் பாலும் கட்டுப் படுத்துகின்றன. தனிப்பட்டபக்கங்கள் அதிகமாக வளர்ந்த மாணவர்களைக் கொண்ட கலவன் நிறுவனங்களாக இருப்பதால் ஒழுக்கச் சீரமை கெட வாய்ப்புண்டு. எனவே பெற்றோரும், பெரியார்களும், கல்விமான்களும் இவற்றைச் சீர் செய்ய வழிகாண வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உட்பட்டுள்ளனர்.

இலக்கியச் செழுமை

அக்கரைப்பற்று அரிய பல புலவர்களின் தாயகமாக உள்ளது. அதன் சிறப்புக்குப் புலவர்களின் கணிசமான பங்களிப்பும் ஒரு காரணமாக அமைந்துள்ளது எனலாம். ஏறத்தாழ 150 வருடங்களுக்கு முன்னரே புலனின்பத்தை பூமணக்கும் தென்றலாக்கிய புலவர்கள் இங்கு பிறந்துள்ளனர். பெரியார் முஹம்மது அபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம் அவர்களிலிருந்து ஆரம்பித்த புலவர் பரம்பரை இன்றுவரை தொடர்கின்றது.

இங்குள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் இயற்கைப் புலவர்களாகவே உள்ளனர். உயர் பாடசாலைகளில் படித்தறியாதேர் இவர்கள். என்றாலும் இவர்களது உள்ளம் வறட்சி காணாத கலை ஊற்றாகவே காணப்படுகின்றது. இவர்களின் பாடல் வரிகள் சொல்லினிக்க உள்ளினிக்கும் சுவை தேக்கி நிற்பன. முஸ்லிம் புலவர் பலர் தனிவழி சென்றுள்ளனர். அவர்கள் தமிழ், அறபு, அறபுத்தமிழ், மணிப்பிரவாளம் ஆகிய பல்வேறு வடிவங்களிற் பாடியுள்ளார்கள். செந்தமிழ்ப் பாடல்கள் ஒருவகை. கொச்சைத்தமிழ்ப் பாடல்கள் பிறிதொருவகை. இவைகளெல்லாம் இசையாலும், பொருளாலும், நயத்தாலும் உள்ளத்தை நிறைப்பன. உவகை தருவன.

உணர்ச்சியின் உந்தலுக்கேற்பவும் சந்தர்ப்பத்திற் கேற்றவாறும் நவரசங்களிலும் பாடியுள்ளார்கள். சம்பவப் பாடல்கள் ஏராளமாகப் பாடப்பட்டுள்ளன.

வாழ்க்கையின் அசைவுகள் ஒவ்வொன்றும் பாட்டின் கருவாகக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது. பதம்பாடுதல் ஒரு விசேட பாடற்றுறையாகும். அல்லாஹ்வையும், நபிகளார் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம், அன்னாரின் மனைவியர், மகள், பேரர்கள், ஸஹாபாப் பெருமக்கள், குத்புமார், இறைநேசர்கள், ஆத்மஞானிகள் முதலியோரின் மகிமைகளைப் பற்றியே பெரும்பாலும் பதங்கள் பாடப்படும். பிரார்த்தனை, பாவமன்னிப்பு தேடல்கள் பற்றியும் பல பாடல் வடிவங்கள் உள்ளன. பல பொது வைபவங்கள், மௌலிதுக் களரி, கலியாண விசேடங்கள் மற்றும்

ஹதீஸ் பிரசங்கத்தின் போது பதங்கள் பாடுவதும் மக்கள் அவற்றை விரும்பிக் கேட்பதும் இங்குள்ள வழக்கமாகும். இது தவிர, இம்மக்களின் முதுசொமான கிராமியக் கவிகள் இலக்கியத்தை வளப்படுத்துகின்றன. படிப்பறிவு குறைந்த பெண்கள் பலர் இவற்றை ஆக்கியும் பல இசைகளில் பாடியும் புகழ் பெற்றுள்ளனர். சில ஆண்களும் இதில் வல்லவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

புலன் உணர்வுகளின் வடிகால்களாக இவை உள்ளன. இக்கவிகள் வாழ்க்கையில் பல்வேறு அமிசங்களையும் வடிவமைத்து நிற்பன. கலைச் சீர்மையும், மனித நேயமுங்கொண்ட அனேக கவிகள் சாந்தி, சமாதானம், ஒப்புரவு, சமயநெறி முதலிய நல்லொழுக்கங்களைப் போதிப்பவையாகத் தெரிகின்றன.

இயற்கையோடு இணைந்து செல்லும் யதார்த்தத்தின் வார்ப்புகளாக பல கவிகள் உள்ளன. வேறு சில கவிகள் அகவயப் போக்கு என்னும் பாரம்பரியத்தை உள்ளீடாகக் கொண்டவை. அவற்றில் சில வாழ்வின் ஊனங்களை எண்ணி உருகுவனவாகவும், இன்னுஞ்சில மூல ஆசைகளின் பின்னடைவால் எழும் மெய்ப்பாட்டை ஏந்தியனவாகவும், வேறும் சில சோகஞ் சமந்த நிலையிலும் இசைக்கப்படுகின்றன.

இயற்கைச் சூழலின் உறவால் ஏற்படும் பல்வகை ரசனைகள் இக்கவிகளில் விரவி நிற்கின்றன. முஸ்லிம்களுக்கென பல பிரத்தியேக இசை வடிவங்கள் உள்ளன. அவை இங்குள்ள புலவர்களின் பாடல்களிலும், கவிகளிலும் நிறையவே காணப்படுவது உணரப்பட்டுள்ளது.

நாட்டார் பாடல்கள் முற்கால கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கைப் பதிவாகும். பாடலை இயற்றியோர்களும், ஏனையோரும் தத்தமது உள்ளத்தையே ஒலி நாடாக்களாகவும், ஒலிப் பேழையாகவும் கருதி அதில் பதிவு செய்துள்ளார்கள். சில காலமாக நாட்டார் பாடல்கள் நவீனங்களின் தாக்கத்தால் அருகி வருகின்றன.

இன்று இயற்றுவாருக்கும், இசைப்பாருக்கும் தட்டுப்பாடுள்ளது. கருங்கொடித்தீவு மக்களின் இலக்கியப்பாரம்பரியம் நாட்டார் பாடல்களால் வளம் கொழித்துக் காணப்படுவது ஒரு தனிச் சிறப்பாகும்.

முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டு விழுமங்களின் விளக்கமாகவும் அவை உள்ளன. கலை நயம் தோய்ந்த இவற்றைத் தேடித் திரட்டிப் பாதுகாக்க வேண்டும். சமூகவியல் ஆய்வாளர்களுக்கு இவை பெரிதும் உதவக் கூடியன. காத்திரமான செய்தியொன்றை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தற்போது கிராமியப் பாடல்களையோ பதங்களையோ, வேறு வடிவங்களில் உள்ளவற்றையோ இசையோடு பாடவல்லார் அருகி விட்டனர். இப்பாடல்களின் உயிர்த்துடிப்பே உணர்ச்சியும், இசையுமாகும். இவ்விசையின்பம் கேட்பார் நெஞ்சம் கரைந்துருகுமாறு செய்யும் பேரின்பச் சுவையாகும்.

இப்பாடல்கள் எல்லாம் இசையோடு பாடவல்லாரைக் கொண்டு பாடுவித்து ஒலிநாடாவிலும், ஒலிப்பேழையிலும் பதிவு செய்யப் பெற்றும், "மைக்ரோ பிலிம்" பண்ணப்பட்டும் பாதுகாப்புப் பெற வேண்டும். சாணை ஏறாத மதிப்புயர்ந்த இரத்தினங்கள் இப்பாடல்கள். இவ்வூரின் இசை மரபின் சிறப்பம்சங்கள் இக்கிராமிய இசையின் உள்ளடக்கமாக உள்ளதை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். கிராம மக்களின் வெள்ளை உள்ளத்தையும், அவர் தம் வாழ்வின் ஆசாபாசங்களையும் நாம் கவிகளிற் காண்கின்றோம். இனிப்புலவர், கவிஞர், எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.

1. புலவர்கள் :

01. ஷம்ஸுல் உலமா முஹம்மது அபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம்
(1834-1910) :

கருங்கொடித்தீவின் முதலாவது புலவர். தமிழ், அறபு மொழிகளில் பாடல்களை இயற்றியவர். திருக்கலியாணச் சிறப்பு, மண்ணறை வேதனை, மெய்ஞான தீபம், சாய்ந்தாட்டுப் பாடல் ஆகியவற்றை ஆக்கியுள்ளார். அன்னாரது பாடலொன்றில் சில வரிகள் :

அழுதேன் என்னை ஆதரிப்பீர் நபியே - என்னைத்
தாபரிப்பீர் சபியே

நாகமுடும்பு நவின்றுரை கூறிய நாயகமானவரே - உரைகூறிய
நாயகமானவரே - நாளைத்

தாகம் வராமலே தாபரிப்பீர் எங்கள்

தாஸிமே யானபிய்யே - யா நபிய்யே

காலனும் வந்து கடுந்தென் உயிர்தனில்
கைபோடும் வேளையிலே - உயிர்தனில்
என்னைக் கலிமாவினோடு கரைசேர்க்கவே கடன்
காத்தீமே யாநபிய்யே - யாநபிய்யே

மன்னனின் முங்கர் மணலறை வந்தாறு
மசலாவும் கேட்டிடுவார் - வந்தாறு
அதை என்னாவினாலே இயம்ப உதவி செய்
தீடேற்றும் யாநபிய்யே - உதவி செய்

முத்திலுதித்தவர் அப்துல்லா(ஹ்) புத்திரர்
முத்திரை பெற்றவராம் - ஒரு புத்திரர்
நாளை முஸ்த்தக்கீம் பாலம் கடக்க உதவிடும்
முஸ்தபா யாநபிய்யே - உதவிடும்

பாவைர் மீது பகலும் இரவிலும்
பட்சம் வைத்தே திரிந்த - இரவிலும்
இந்தப் பாவி முஹம்மதபூபக்கரின் முகம்
பார்த்தாளும் யாநபிய்யே - யாநபிய்யே

02. சேகு மதார் அவர்கள் (1863 - 1940) :

இவ்வூரின் பெரும் புலவர், பார்வையிழந்த வரகவி. பல பாமாலை
எனும் இவரது நூலொன்று அச்சிடப்பட்டுள்ளது. புயல்காவியம், முனாஜாத்து,
சின்ன மௌலானா டேரில் மனாக்கிப், பீஸபீல் வொலி காவியம், குலவிருதுப்
பாடல், மழைக்காவியம் முதலிய பாடல்கள் இவருடையன. தாயகச் சிறப்புப்
பற்றிய பாடலொன்று,

கருங்கொடித்தீவு மாண்மியம்

விருத்தப் பா

கத்தனருள் பெற்றுயர் கருங்கொடி மதார்ப்புலவர்

கவிகள் தொள்ளாயிரத்துக்

கருது பதினெட்டாண்டு ஆலிம் உலமாப் புலவர்

காசிம் பரிகாரி ஹாஜி

கொந்துலவு கச்சேரி தபால்வீடு பாதிரிகள்
கூறு வன்னுமைகள் உடையார்
குயவர் நுஜ்மர் சந்தைக் கொஸ்த்தாப்பு உப்புதரு
குதம் ஆசுபத்திரி மரக்

கந்தோர் கிராமவரி கோடெழுது நொத்தாசி
கணிதமுறு வணிகர் மிஸியர்
கல்வேலை மேஸ்த்திரிகள் தச்சர் தமிழ் இங்கிலீஸ்
கல்வி பயில் கூடங்களும்

அந்தணர்கள் தோம்புதோர் தட்டார்கள் கொல்லரோடு
அடிபறையர் கடையர் வண்ணார்
ஆனை மரமேறியொடு சாணைகள் மினுக்கியிவர்
அனைவருறு செல்வ நகரே.

03. முஹம்மது றாவி (1887 - 1920) அவர்கள் :

இவர் சேகுமதார்ப் புலவரின் புதல்வர். இலக்கணம், இலக்கியங்களிற்
தேர்ச்சி பெற்றவர். இலக்கிய உரையாடல், நிகண்டு, நன்நூல், இலக்கிய விளக்கம்
ஆகிய பாடவகுப்புகளில் பயின்றவர்.

கந்தூரியலைந்தகாதை, மெத்தைவீட்டலங்காரச் சிந்து, முகைதீன் ஒப்பாரி,
மாங்குயில் மழலைக் கீதம், கவிதை அஞ்சல் முதலிய பாடல் வகைகளையும்,
அதிக தனிப்பாடல்களையும் இயற்றினார்.

கற்பார் நெஞ்சம் கரைந்துருகுமாறு கனிவாகப் பாடினார். ஓ! என
அழக்கூடிய ஒப்பாரி பாடினார். பல்சுவைமிக்க தனிப்பாடல்களைப்பாடி மக்கள்
மத்தியில் மதிப்புயர்ந்தார்.

நிகழ்வுப் பாடல்களில் பெயர் பெற்றவர். எடுத்துக்காட்டாக கந்தூரியலைந்த
காதையைக் குறிப்பிடலாம். அதைப் பாடும் போது கடந்த தொண்ணூறு
வருடங்களின் முன் நடைபெற்ற நிகழ்வு நம்முன்னாலேயே தெரிவது போன்ற
ஒரு காட்சியைக் காண்கிறோம். பல்வகைத் துறைப்பாடல்கள் காலவோட்டத்திற்
தடம் பதித்து நிற்கின்றன.

1903ல் இவரின் தகப்பனாரான சேசுமதார்ப் புலவருக்கு இவரால் எழுதப்பட்ட கவிதைக் கடிதமே புலவரது கன்னிப்பாடலாகும். விவாகஞ்செய்து மூன்றாவது வருடத்தில் காலமானார். இவர் மறையும் போது அன்னாருக்கு 33 வயதாகும். புலவரின் முதல் பாடல் இதுவாகும்.

அருகணக்காயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து மூன்றாண்டு
சித்திரை மாதம் அறுநான்கு திகதியிலே
பொத்துவில் இருக்கும் எனது ஐயனுக்கெழுது நிருபம்
திகிலறவே திருமாதுகள் வதன நோக்குதலில்
செல்வமுயர் பட்டிமேடு
சீரான கதிர் பறிந்தளையெல்லாம் அமுதேறித்
தேவனை வணங்கின்றது.
மயிலாடு சாலையும் குயில்பாடு சோலையும்
மலர் அலரு வனசதடமும்
மாரியோயாதபடி பாய்கின்ற சாலிகள்
வளர் செறிகருங் கொடியிலே
இஃதுறு குடாக்கரை வட்டையெனுமீதினில்
இது மாதம் இருபதாறில்
இயல்பாய் விதைக்கவும் ஏற்பாடு பண்ணியே
ஏத்தனமதோடிருக்கோம்
சுகிர்தமுறு நமதுடைய வீட்டிலனை பேர்களும்
சுகமாய் இருக்கிறார்கள்
துங்கமுயர் தங்களிதை அங்கறிய எழுதினேன்
சுதன் முஹம்மது றாவியே.

மெத்தை வீட்டலங்காரச் சிந்து

பொன்னின் இரத்தினப் பவழமும் - நல்ல
புண்ணியஞ்சேர் புஷ்பராகமும்
எண்ணிய யாவையுங் கூட்டியோர் - மாடம்
இயற்றிய சிறப்பதைப் பார்மின்னே (மாடம்)

சந்திரமதியொத்த தங்கையே - நல்ல
சவுந்தர்யக் கிளியான நங்கையே
அரும் செந்துருவாகிய மங்கையே - எந்தன்
சீதேவியே வந்து பார்மின்னே (எந்தன்)

அடியடி நாரியே கேளிந்த - நம்மள்
அக்கரைப்பற்றென்னுமூரிலே
இடியென வாணங்கள் முழங்குதே - அந்த
இடமான சந்திக்கு வாயின்னே (அந்த)

புதுப் பெண்ணுடன் மாப்பிள்ளை வருகிறார் - பல
புதுமைகள் கண்டு மலைக்கிறார்
புதுமை போல் மங்கையர் நிற்கிறார் - வந்து
பாரடி வாலைக்குமரியே (வந்து)

மாடி வீடெங்கும் ஜொலிக்குது - ஒளி
மாறாமல் வீசியடிக்குது
பாடிவருங்கூட்டம் ஆனந்தக் - கூத்து
ஆடுறார் மங்கையே பாரடி (கூத்து)

(இந்தச் சிந்துத் தொடரில், சொல்லிவிக்க உள்ளினிக்கும் ஓசைநயமுள்ள சிறப்பான பாடல்கள் பல உள்ளன.)

04. முஹம்மத் ஹாஷிம் ஆலிம் அவர்கள் (1885 - 1956) :

இவரை மூத்தாலிம் என அழைப்பர். இவ்வூரின் தலைவராக மதிக்கப் பெற்றார். முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் இணைப்பாளராகவும் விளங்கினார். ஹதீஸ் கலையில் கைதேர்ந்தவர். கணீரென்ற குரல்வளம் பெற்றவர். சமய, பொது அறிவுகளை நகைச் சுவை மூலமும் மக்களுக்குச் சொல்லித் தருவார். ஆஜானுபாகுவான மரியாதைக்குரிய தோற்றமுள்ளவர். 30.10.1956ல் காலமானார். இவரது சில பாடல்கள் :

நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் பேரிந்துதி

மாதேமறை மதியே நபிதிரு மலரடி தணைத்துதியே
என்தன் மையலுடன் நவிலும் துய்ய சலாமதனை
வையம்புகழும் நபிக்குய்ய சனதுடனே (மாதே)

செந்தாமரை மலர முதுறைமக்கா தேசத்திலுறை நாதர் - மணக்
கந்தர் அப்துல்லா(ஹ்) மகவெனவரும் கருணைசேர் மஹ்மூதர்-திரு
செந்தாமலரிணையைத் தந்தென்னையாமும் மந்தக்
கந்தங் கமழு நபிக்கெந்தன் சலாமுரைத்து (மாதே)

வல்லோன்றி ஷேறி இறைவனெதிர் வசனஞ்செய் நபிநாதர்
படைப்பெல்லாம் படைத்தாளுமிறைவன் சிர்றைப்பகர்ந்தெடுத்துரைபோதர்
நம்மொளல்லோரையும் சுவனத்துள்ளாகவே ஷபாஅத்
துல்லாசமாய் மன்றாடி நல்லாசை சேர்ப்போரிடம் (மாதே)

கன்னல் நிறைந்தோங்கிடு கருங்கொடித்தீவதிலுறை வாசன்
குல மன்னர் அபூபக்கர் லெப்பை ஆலமின் மகனெனவரும் நேசர்
குரு தண்மைப் பாவலன் ஹாஷிம் நன்மை பெறவர் முனை
செம்மையுடன் நடந்தால் நன்மை பெருகுமடி (மாதே)

இல்லற வாழ்த்து

திருமண நாளன்று மாப்பிள்ளையைப் பெண்வீட்டுக்குக் கூட்டி வந்து
வெள்ளைவிரிக்கப்பட்ட இருக்கையொன்றில் அமரச் செய்வர். சனங்கள்
மாப்பிள்ளையை வளைத்து நிற்பர். ஒருவர் பின்வரும் விருத்தத்தைப்பாடித்
தொடர்ந்து வாழ்த்துப் பாடுவர். பாடும் போது ஒரு துவாயை மாப்பிள்ளையின்
முகத்திற்கு முன்னே நீட்டியெடுப்பார். ஒவ்வொரு அடியும் முடிய முடியச்
சூழநிற்போர் "சவ்வாஸ்" என உரத்த குரலில் கூறுவர். சபாஸ் என்ற உர்துச்
சொல்லே இப்படி சவ்வாஸ் என திரிபுபட்டுள்ளது. நமது புலவரின் வாழ்த்துப்
பாடலைப் பார்ப்போம்.

விருத்தம்

யாறகுலே மக்கியா ஹபீபே சொக்கி
யாதுல் ஜலாலுந் நபீ
யாறகுலா யாகறு அல்புனா
யாஜாத்தி வில் முனானா

மாலிஸிவா கைற மத்ஹகுன் பீஸியா
நுன்முன்ஜி ஆபில் ஜஹானா
மன்உனீ குல்லுனீ தூக்கபின் நவ்மினீ
மத்ஹகும் தோஜஹானா

சிரமமொடு சன்மார்க்கமாக விதை ஓதியே
தீர்க்க உலகில் விதித்தார்
அரவமுரை பகர் பெருமான் முஹம்மதிறற்குல் நபிக்
கவதாரமா உரைத்தார்

மரமுமிலை நவ்வி மாவொட்டை யுமுவை பேசி
மன்னர்திரு அறபிலுற்றார்
தர்மமெனும் அபூஸாலிஹ் எனும் அரசீன்றவோர்
செல்வியெனச் சிறந்தார்

இரவு பகலும் சந்திர சூரியனுடுக்கணம்
இரவிமான் ஒட்டையேற்றி
இன்பமுற்றேயுரை கூறியே ஸலாமுரை
ஸெய்த்துமொரு காரணீகர்

முரசு துந்துமிதுமிலை பம்பரை சச்சரி வீணை
முருடு புல்லாங்குழலுமே
மோதுமொரு கீத ஓசைக்குதவு மக்கநபி
முஸ்த்தபா யாறகுலே

சவ்வாஸ் வாழ்த்து

அஹதுபில்லாஹி அல்லாஹுறப்பி
தக்துசேர் பிஸ்மிலும் சாற்றிய பின்பு
அல்ஹம்துவில்லாஹி அனைத்தையும் போற்றியே
ஸல்லைத்து ஸல்லமஹா ஸறுதாரே முஸ்தபா
அன்பு நபிக்கும் அஸ்ஹாபிமார்களுக்கும்
இன்பமாய் ஒதி இத்ததி வசிக்கும்
மாட்சிமை வாய்ந்த மா முஸ்லிம்களின்
காட்சிகள் தரும் இக்கல்யாண மனையில்
கூடி இருக்கும் குண முஸ்லிம்களைப்
பாடியே துதித்துப் பலரையும் போற்றியே

மன்னர்க்கு மன்னன் மகுடாபிஷேகன்
கன்னனை நிகர்த்த காவலன் மாவலன்
மகுடாபிஷேகம் அணிந்த பூ மார்பன்
மிகுபுகழோங்கும் மேன்மை சேர் கணயன்
அட்டலெட்சுமியாள் அருளுடன் தங்கி
இட்டமாய் வசிக்கும் இணங்கிய ரூபன்
கருணாலயத்தின் களஞ்சியமாகப்
பொருள்நிறைந்துலகில் பொங்கியே வாழ்க.

ஆதம் நம்தாதையும் ஹவ்வாவாம் தாயும்
நீதமுமிணங்கிய நிலைப்படி வாழ்க
இப்றாஹிம் நபியும் இலங்கிய சாறா
பவறுடன் இணங்கிய பரிசு போல் வாழ்க
மூஸா நபியும் முகமொனிர் சபூறாவும்
ஆசையாய் இணங்கிய அதேபடி வாழ்க
மன்னர்க்கு மன்னராய் மகாராஜ ராஜராய்
அண்ணலாம் மஹம்மத் அரும்பெருமிறகுல்
கன்னிமானென்னும் கதீஜாவினோடு
இந்நிலத்திணங்கிய எழிலதாய் வாழ்க

வலிமார்க்கெல்லாம் உத்தமராகிய
 அலீவலீ பாத்திமா அழகிய தாயோடு
 ஒத்திருந்தாற் போல் ஒரு பரன்கிருபை
 நித்தமும் இணங்கியே நீடுழி வாழ்க
 மாப்பிள்ளையென்னும் மாமதி முகத்தான்
 சீப்பிட்டு நெய்குளிர் சிங்காரமாதோடு
 பூப்பட்டுச் சேலை புனைந்தழகாகக்
 காப்பிட்ட மானுடன் கலந்தறவாடிக்
 கந்தமும் பூவும் கருணையும் அன்பும்
 நிந்தமும் இணங்கியே நீடுழி வாழ்க

பொழுதும் நிலவும் போய்வரும் காலம்வரை
 வளமுடன் நீடுழி வாழ்கவே வாழ்க
 வாழ்க நீடுழி வாழ்கவே வாழ்க
 வாழியென்றென்றும் வாழ்கவே வாழ்க.

(ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அவர்களின் "கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கலியாணச்
 சடங்குகள்" எனும் நூலில் இருந்து பெறப்பட்டது)

05. கலீபத்துல் காதிரி அல்லாமா மவ்லானா, மௌலவீ அப்துற் றஷீத்
 ஆலிம் அவர்கள் (1905-1976) :

இவரைச் சீனி ஆலிம் என அழைப்பர். அறபு லிபியை
 அச்செழுத்துப் போல எழுதுவார். அறபு எழுத்தணிக் கலையில் மிகத் தேர்ச்சி
 பெற்றவர். வாசலாத்து வாணர், சமய, சமூக, கல்விப்பணிகளைத் தியாக
 உணர்வுடன் செய்து வந்தார். இவ்வூரின் தலைவர். ஆன்மிக அடைவுகளைப்
 பெற்று மக்களை இறைநேசத்தின்பாற் திருப்புவதில் வெற்றி பெற்றார். ஹதீஸ்
 சொற் பெருக்குத் திறனால் மக்களிடையே உயர்வு பெற்றார். அறபு, தமிழ்
 மொழிகளில் பாடல்களை இயற்றினார். நூற்றுக்கணக்கான பத்துறைப் பதங்களை
 யாத்தார். இனிய குரல்வளம் உடையவர். இவரது பாடல்கள் இன்னும் ஒலித்துக்
 கொண்டு இருக்கின்றன. சின்ன மௌலானா (வலீ) அவர்களின் (மூத்த
 மகளினதும், அபூபக்கர் லெப்பை ஆலிமினதும் மகன்) பேரர். இந் நூலாசிரியரின்
 நெஞ்சில் நிறைந்த வாய்பா.

பஞ்சாமிர்தக் கீர்த்தனை (1935) தருமரத்தினம் வன்னியனார் சேவைப்பாடல் (1937) ஸலவாத்து ஒதுங்கள் (1946) றாஸிக் துரையின் எலக்ஷன் (1947) ஆன்மிக விளக்கம் (1950) தன்னை அறிதல் (1951) சரவிளக்கம் (1953) அஸ்ராருல்ஹக்கு (1956) முதலிய பாடற்றொகுதிகளையும் அநேகமான பத்துறைப் பதங்கள், அலங்காரப்பாடல்கள், கலியாண வாழ்த்துகள், மற்றும் தனிப்பாடல் வகைகளையும் யார்த்துள்ளார். இவரது பாட்டனாரான சின்ன மௌலானா அப்பா (வலீ) அவர்கள் பேரில் "சமதியா றாத்திப்" என்ற ஓர் அறபுக் கிதாபை எழுதி சுமார் 30 வருடங்களாக இந்த றாத்திபைத் தமது வீட்டில் நடத்தி வந்தார். ஏராளமான மக்கள் இதன் மூலம் நற்பயன் அடைந்துள்ளார்கள். இவரது பாடற்றுளி ஒன்று.

தொங்கல்

முந்த நுக்குத்தாகி அலிபுமாகி
முச்சுடர் வட்டச் சூட்சமாகி
பிந்த அஹதாகி அஹ்மதாகிப்
பிரியா ஜாமி.: இஸ்முமாகி
அந்த ஜாமி.: இஸ்மினுள்ளே
அமைந்த கன்ஸெனும் மகுபியாகி
சொந்த அமாதாத்தில் மறைந்திருந்த
சூட்சநூறெனும் முஹம்மதாமே

நூறெனும் தாத்து அஹதுவாகி
நூதனமான சிற்றதற்குள்
நானென்றொரு ஒளிவெளியாகி
நாடும் நாட்டத்தில் குன்னென்றோத
மாறாமுஹம்மது ஒளிவெளியாய்
மகிழ்ந்துயான் சிற்று தாத்து என்றே
சீராயுரைத்தனர் சிற்றதனால்
சிருட்டிப் பனையவும் வெளியானதே

வெளியான றூஹு வகைகளெல்லாம்
வெளிச்சமாம் நூறுஒளிகளெல்லாம்
தெளிவான தண்ணீர் மண்மனுக்கள்

தேசத்துறு பல படைப்புகளும்
 ஒளியான அர்ஷும் குர்ஷும்
 உரைக்கும் லவ்ஹூடன் கலம் கவர்க்கம்
 நலிவாம் நரகமும் மலக்குகளும்
 நாயன் அமைந்ததன் ஒளியாலென்றார்

என்று நபியுழ்மாஹ் ஒரு ஹதீதில்
 இயம்பினாராதி இறைமிகவே
 நன்றியுறு மலக்கானோர்களை
 நாடிப்படைத்தனன் வழிப்படவே
 கண்டிப்புறு ஷெய்த்தானினங்கள்
 கானிலடைத்தனன் மாறுசெய்ய
 இன்றுமனுக்களை ஏன் படைத்தான்
 என்று அறிவீர்கள் முஸ்லிம்களே

06. முஹம்மது ஹசன் அவர்கள் (1874-1945) :

இவர், சறு சறு என்னும் நாட்டின்மீது தொடுத்த போர் பற்றிய "சறு சறுப்படைப்போர்" எனும் ஒரு நூலை இயற்றியுள்ளார். அதில் வரும் இறைவாழ்த்துப் பாடல் பின்வருமாறு.

ஒரு மணியாய் உலகனைத்தும் உயிருமாகி
 உயர்வான ஒன்றோடொன்றொவ்வாவண்ணம்
 வரிபொருளாய் எவ்வுயிர்க்கும் இறைவனாகி
 வேதமறை தனிலடங்கா வேந்தனாகி
 ஒரு பொருளாய் இறையவனாய் அனாதையாகி
 குன்றாமல் என்றுமுள்ள ஹுதாவைப்போற்றி

07. சூபிக்கவிஞர் முஹம்மது யூஸூப் ஆலிம் அவர்கள் (1882-1971):

இவர் பின்வரும் நூல்களை ஆக்கியுள்ளார்

- கனிமதுல் இஸ்லாம் (1927)
- அந்-நஜாத் (1928)
- முஹம்மதிய்யா மாலை (1931)

- மெய்ஞ்ஞான சுவன விஞ்ஞாபனம் (1933)
- இஸ்லாத்தின் போதனைகள் (1945)
- முஸ்லிம்களின் நீதி முறைகள் (1945)
- இஸ்லாத்தின் நீதி (1945)
- அநீதியின் மாதிரி (1945)
- சிற்றுல் இஸ்லாம் (1947)
- இஸ்லாத்தின் ஐந்து கடமைகள் (செய்யுள்நூல்)

பெண்களைப்பற்றி இவர் பாடியுள்ள பாடலொன்றைப் பார்ப்போம்.

கலிகாலப் புதுமை கண்டேனே - கல்வி
கற்றறியாப் பெண்கள் கதை சொல்லுவேனே (கலி)

புதுமை தரும் கலி காலம்
புத்திகுறைந்திடும் பெண்களின் ஜாலம்
சதமென்று வாழ்வார்கள் காலம் - அதனால்
சாதை மறந்து சதி செய்யும் கோலம் (கலி)

ஊண்குடிப்புறக்கமும் சேர்க்கை
இவர்கள் உடுப்பது நடையுடை அன்னியர் பார்க்க
வீண் பேச்சை மிகுதமாயாக்கி - பலவீணர்களும்
அவர்கள் அழகினை நோக்க (கலி)

கைப்பொருள் கைகண்ட தம்பம்
அதன்மேல் சுவனம் செலுத்திடும் கன்னியரின்பம்
மெய்ப்பொருளானதை நம்பும் - பல
பெண்கள் பொருளற்றால் பெருகுவார் துன்பம் (கலி)

அக்கரைப்பற்றுறுவாசன்
அவியார்லெப்பை தவத்திலுத்திடு தாஸன்
எக்கரை புகழ்வீசும்வாசன் - முஹம்மத்
யூஸுஃபு ஆலிமென்றோதிடும் நேசன் (கலி)

மேலும் அன்னாரது தத்துவ ஞானப் பாடலொன்று இப்படிக் கூறுகின்றது.

முத்திதந்தாளும் என்கோனே - பாவி
சிற்றறியேன் மீது சற்றிரங்காயோ
முத்திரையிட்டாயோ வாயில் - என்றன்
புத்தி மயங்குதே புதுமைகளாயின்
சித்திபெறவே நான் சாகில் - சும்மா
செத்தழியாமலே செய்வாய் தலாயில் (முத்தி)

ஹாஹீஹு வென்றொரு மரமே - அதில்
அளவற்ற கனிகளையாய்ந்தேன் என்மனமே
சாகுமுன்சாவதே மனமே - எங்கள்
தாஹாமுஹம்மது சொன்னார்கள் தினமே (முத்தி)

2. மூத்த கவிஞர்கள்

01. ஏ. இக்பால் அவர்கள் :

அக்கரைப்பற்றில் பிறந்த இவர் 1962ல் விவாகம் காரணமாக தர்ஹா நகரை வாழ்விடமாக்கிக் கொண்டார். 59 வயதை அடைந்தவர். ஆசிரியர், அழுக்கமை முஸ்லிம் மகளிர் ஆசிரியர் கல்லூரி விரிவுரையாளர். 1956ல் இருந்து எழுதி வருகிறார். பல நூல்களை எழுதினார். பல பரிசில்கள் பராட்டுகள் பெற்றவர். சிறிலங்கா சாகித்திய மண்டலப் பரிசும், கலாபூஷணம், இலக்கியமணி எனும் பட்டங்களும் பெற்றவர். வானொலி, தொலைக்காட்சிக் கலைஞர், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்காகச் சில நூல்களைத் தயாரித்துள்ளார். ஜனாப் இக்பாலின் கவிகளில் ஒன்று.

விடிவு காண மருந்தென்ன?

வெள்ளை மாட்டுப் பட்டியிலே
எல்லை வகுத்த தனிக்கூட்டம்
எல்லை பரந்து விரிந்தாலும்
உள்ள நிலத்தில் அடங்கி விடும்

உள்ளநிலம் அதற்குரிய நிலம்
கொள்ளையடித்து விழுங்கவில்லை
வெள்ளைமாட்டுக் காளையது
இருந்து பரந்து செல்லாது.

மற்றவர்ண மாடுகளே
மலைத்து வெள்ளைப் பட்டியினி
எட்டமுடியாத அளவுக்கு
எமது நிலத்தை எடுத்திடுமோ
முற்றுமஞ்சியஞ்சிநின்று
முறையாம் சனநாயகத்தின்
திட்டமிட்ட கணக்கெடுத்து
தீர்மானங்கள் செய்தனவாம்

நிலத்தை கபளீகரம் செய்யும்
நடத்தை ஒடுக்கப் போராட்டம்
தழைத்திங்கு தலைதெறிக்கும்
சண்டைவலுவாய் எழுந்தனவாம்
வெள்ளைமற்ற நிறங்களெல்லாம்
விடியவிடியப் பெருஞ்சண்டை
விலக்கக் காணோம் விடியவில்லை
விடிவுகாண மருந்தென்ன

சேவலொன்றைக் கூவவிட்டுச்
சோர்ந்து போனார் விடியவில்லை
ஆவல்கொண்டு அடிவானில்
ஒளிர்ந்து நின்ற விடிவெள்ளி
சீவல்செய்து அகற்றி விட்டார்
சரிதான் இன்னும் விடியவில்லை
ஏவல்செய்து பகலவனை
இரந்துநின்றும் விடியவில்லை

02. க. வடிவேல் அவர்கள் :

வயது 63. சமாதான நீதிவான் சிறந்த அண்ணாவியார். 1947ல் மேடை நாடகம் மூலம் கலைப்பிரவேசம். நாட்டுக்கூத்தாளர். திரு வெம்பாவை, திருப்பொன்னாஞ்சல் உட்பட பல ஆக்கங்களைச் செய்துள்ளார். பத்திரிகை, வானொலிகளில் பங்கு பற்றுபவர், 1993ல் ஜனாதிபதியால் "கவிமணி" எனப்பட்டம் சூட்டப்பட்டவர். தேசிய கலைஞர் பேரவை "அண்ணாவி மணி" எனப்பட்டம் அளித்தது. பிறப்பு, இறப்பு பதிவாளர். இவரால் வெளியிடப்பெற்ற ஸ்ரீ சித்தி வினாயகர் தலபுராணத்திலுள்ள திருப்பொன்னாஞ்சற் பாடல்களில் சில வருமாறு.

சீர்துகளும் கிழக்கிலங்கைத் தீவின் கண்ணை
செந்தமிழும் சிவநெறியும் சீர்பெற்றோங்கும்
பேர்திகழும்புக்கரைப்பற்றின் மேவி
பிழைபொறுத்து அருள்நல்கும் பெறுமானங்கள்
ஊர்திகழ வந்திங்கே கோயில் கொண்டான்
உம்பரும் வந்தடிவணங்கி உருகிப் போற்ற
பார்திகழும் திருவூஞ்சல் இனிது ஆடப்
பரம்பொருளே எழுகவெனப் பணிகுவோமே

திருமங்கையருள் தங்கு ஈழநாட்டின்
திலதமெனு அக்கரைப்பற்றில் மேவி
அருள்தந்து வினைகொன்று அமுதஞானம்
அள்ளியீந்திட இங்கு அமைந்தபெம்மான்
பெருகும் தண்ணணியோடு துதிக்கைநீட்டில்
பெற்றதாய் நிகரப் பேணிநிற்பான்
அருமந்த உனதடிகள் வணங்குகின்றோம்
அக்கரைப்பற்றூர்தவழ ஆடெருஞ்சல்

பாடிவரும் ஜீவநதிப் பாவைபட்டிப்
பளையாற்றின் நீர்கொணர்ந்து பரமாமொற்றைக்
கோடுடைய பெருமானை முழுக்குமாட்டிக்
கொஞ்சுமலர்ச் செந்தூரப்படும் சாத்தி
நீடுபுகழ் நீறணிந்து பொட்டுமிட்டு

நித்திலம் பொன்னணியாரம் நிறையப்பூட்டி
ஆட்கப்பொன்திருவஞ்சல் மீதமர்ந்து
அக்கரைப்பற்றூர் தனிலே ஆடெருஞ்சல்

சந்திரனும் சூரியனும் குடைகளேந்தக்
தண்ணமுதக் கடலரசன் கவிரிவீசு
இந்திரையும் நாமகளும் விதானம்தூக்க
எண்ணரிய தவரிஷிகள் வேதமோத
கெந்தருவர் நாரதரும் கீதம்பாடக்
கிளிமொழியார் ரம்பையர்கள் நடனமாடச்
செந்திருவாழ் அக்கரைப்பற்றூரில் மேவி
எழில்சித்தி வினாயகரே ஆடெருஞ்சல்

03. உதயகவி பூபாலபிள்ளை அவர்கள் :

இவர் அக்கரைப்பற்று 7ம் குறிச்சியில் வசித்த ஐயாத்துரை, காளியம்மை தம்பதியரின் புதல்வர். வருமானவரி அலுவலராகக் கடமையாற்றினார். இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்ட லட்சுமி எனும் மங்கையை விவாகஞ் செய்தார். பல பத்திரிகைகளிலும் இவரது கவிதைகள் வெளி வந்தன. விபுலானந்த சபையினர் உதய கல்விப் பட்டம் வழங்கிப் பராட்டினர். பல்துறைக் கவிகள் இவரது நினைவாக உள்ளன. இலங்கையின் வளம், எழில் பற்றிய பாடலொன்று இவரது கவித்திறனை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

04. வ. ஞானமாணிக்கம் அவர்கள் :

வயது 57. அக்கரை மாணிக்கம் என்ற புனைப் பெயரில் எழுதுகிறார். 1956ல் கலைப்பிரவேசம். பாராட்டுகள், பரிசுகள் பெற்றவர். வானொலிக் கலைஞர். நாடகம், சிறுகதை, வில்லுப்பாட்டு, கவிதைகளிற் தேர்ச்சி பெற்றவர். நாட்டுக் கூத்துக்காகச் சான்றிதழ் பெற்றவர். அஞ்சலக முதல்வராகக் கடமையாற்றுகின்றார்.

05. எம்.எச். ஷெய்கு இஸ்ஸுத்தீன் அவர்கள் :

வேதாந்தி எனும் புனைப்பெயரில் எழுதுகிறார். புரட்சிக் கவிகள் எனும் பல கோணத்தில் ஆரோகணித்துக் கால்பதித்து நிற்பவர். ஆங்கில ஆசிரியர்.

அதன்பின் சட்டத்தரணி. சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் ஸ்தாபக உறுப்பினர், தவிசாளர். வடகிழக்கு மாகாண சபையின் முன்னைய எதிரணித் தலைவர். சிறீலங்கா முஸ்லிம் கட்சியின் ஸ்தாபகர், தற்போது அதன் தலைவராக பணியாற்றுகிறார். "இருளின் நிழலில்" எனும் காத்திரமான கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

06. அக்கரைப் பாக்கியன் அவர்கள் :

வயது 45. ஆசிரியர் பதவியில் உள்ளார். 1969 முதல் எழுதி வருகிறார். நடிப்பு, நெறியாள்கை, கவிதை, நாட்டுக் கூத்து மற்றும் நடிப்புத் துறையில் கால்பதித்தவர். வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் பங்குபற்றி வருபவர். பொன்னாடைபோத்து, தங்கப்பதக்கமளித்து கௌரவிக்கப்பட்டவர். பல பரிசுகள் பாராட்டுக்கள் கண்டவர். கனிச் செல்வன், பாவேந்தர் பட்டம் சூட்டப்பட்டவர். "அக்கறை" என்ற கவிதை நூலை வெளியிட்டவர்.

07. ஜனாபா ஏ.எல். மீராஉம்மா :

இவர் இறையருள் பெற்ற வரகவி. இறக்காமக் கிராமத்தில் பிறந்தவர். பிறவியிலே பார்வையிழந்தவர். கவியியற்றிப் பாடும் திறனும் இனிய குரல் வளமும் உள்ளவர். திருமணம், கத்னா வைபவம், வேறு பொது நிகழ்ச்சிகளுக்காக பலர் அடிக்கடி அழைத்துச் சென்று பாடவைத்துப் பணம் வழங்குவர். கிராமியக் கவிகள், கலியாணப்பாடல்கள், ஒப்பாரி, மங்கள கீதங்கள் மற்றும் பொதுப்பாடல்களை இசையோடுபாடி சபையோரை மகிழ்விப்பார். இன்னவியத்தைப் பற்றி பாடவேண்டுமென்ற சுருக்கத்தைச் சொன்னால் சிறப்பான சம்பவப் பாடல்கள் பிறக்கும். இவரது பல பாடல்கள் ஒலி, ஒளிப்பேழைகளில் பதியப்பட்டுள்ளன. அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த மீராமுகையதீன் இவரை விவாகம் முடித்து சில வருடங்களின் பின் மணவிலக்குச் செய்தார். 1991ல் நிகழ்ந்த முஸ்லிம் கலாசார விருது விழாவில் சௌத்துல் அந்தலீப் (இசைக்குயில்) எனப்பட்டஞ்சுட்டி விருதும், பணமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

08. மொட்டை வேலாப் போடியார் அவர்கள் (1804-1880) :

இவர் கேள்வி அறிவின் (செவியேறல்) வாயிலாகத் தன் ஆற்றலை விருத்தி செய்தார். வசைக் கவிகள் பாடுவதில் வல்லவர். அக்காலத்தில் இங்குள்ள மருதமரமொன்றின் கீழ்ப் பலர்கூடிக் கதைத்து மகிழ்வதுண்டு. அதன் கதா நாயகனாக இப்புலவர் விளங்கினார். சிறந்த கலையாராய்ச்சித் திறந்த வெளியரங்காக அவ்விடம் காணப்பட்டது.

ஒழுக்கத்தின் உயர்வை இவர் பலருக்கெடுத்தோதி ஒழுக்கம் உயிரினும் சிறந்தது என்பதை இடித்துரைக்கத் தவறார். போடியாரிடம் கோபங்கொண்ட ஒரு தனவந்தர் இரகசியமாக ஒருவரைத் தூண்டி இவரது மணல் மேடைக்கு நிழலுதவும் மருத மரத்தின் கிளைகளை வெட்டச் செய்தார்.

குளுகுளுவென்றிருந்த அவரது தமிழரங்கு வெறிச்சோடிக்கிடப்பதைக் கண்ட புலவர் மனம் நொந்தார். வெஞ்சினங் கொண்டு இப்படிப் பாடினார்.
முத்தர் பாண்டியர் மூவர் இருக்கின்ற
மத்தியான மருத நிழல்தனைக்
கத்தி கொண்டதன் கந்தற வெட்டினான்
சத்தி வேலவன் தலையற வெட்டுவான்

09. தாண்டவர் வேலன் அவர்கள் (1854 - 1924) :

இவர் மொட்டைவேலாப் போடியாரின் பேரனாவார். இவரும் செவியேறல் வாபிலாகப் புலமை பெற்றவராவார். அகர முதல் அ.கார மீறாக உள்ள பதின்மூன்று எழுத்துக்களையும் முறையே முதல் கொண்ட பாடல்களையடக்கிய "கதிரகாம விருத்தம்" எனும் பாடல்களை யாத்தார். வெவ்வேறு எட்டுச் சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்ட பாடல்களடங்கிய "பிச்சை வேலைக் கும்மி" என்ற நூலையும், 73 சிந்துப் பாக்களைக் கொண்ட "பாணகை வழி நடைக்குய்மி" என்ற மற்றுமொரு நூலையும் ஆக்கினார்.

இவரது பல பாடல்கள் ஆன்மீக ஞானத்தைக் கொண்டுள்ளன. கதிரகாம விருத்தத்தில் பிவரும் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஊரிலுள்ள பேர்களுல்லாம் வளைந்திருக்க
ஒடுங்குகின்ற பிரணவந்தா னோங்கிநிற்க
சாடுகின்ற எமதூதர் தலைமேல் நிற்கத்
தனைமறந்தெமதுயிர்தான் சாகும் போது
ஆதியென்ற அட்சரத்துள் அடங்கிநின்ற
அறுமுகனே வந்தெனக்கு அபயந்தாதா
தேடிவந்துன் கதிரமலை தன்னில் வாழும்
கவாமிசிவன் மகனே உனைநாளும் தெரிசிப்பேனே

10. ஜனாபா கலுங்கர் பாத்தும்மா (1902 - 1967) :

இவர் இவ்வூரின் பெண் கவிஞர்களில் பிரசித்தமானவர். இவரின் பத்துறைக் கவிகளில் ஆன்மிகக் கவிகள் பல காணப்படுகின்றன. சிருங்காரக் கவிகள், சமுதாயக் கவிகள், ஞானக் கவிகள், பிரார்த்தனைக்கவிகள், பொதுக்கவிகளென இவரது கவிகளை வகைப்படுத்தலாம்.

சில பருவ மங்கையரின் போலிநாகரிகத்தைக் கிண்டல் பண்ணியும், சீதனத்தை எதிர்த்தும் பாடிய கவிகளும் கணிசமான அளவில் காணப்படுகின்றன. சில கவிகள் பல சம்பவங்களைக் கூறுவன. வேறு சில அறிவுரைகள் பகர்வன. இன்னுஞ் சில இஸ்லாமிய வாழ்க்கைச் சிறப்புகளைக் இயம்புவன. மேலுஞ்சில மாதருக்கான உபதேசமாகக் காணப்படுகின்றன. மற்றும் சில மறுமையின் விளக்கத்தைத் தருவன.

இப்படியான அவரின் கவிதைகள் பாத்தும்மா கவிஞரின் ஆற்றலையும், மேதாவிலாசத்தையும் தெரிவிப்பதாக உள்ளன. இவ்வூர்ப் பெரிய பள்ளிவாசல் கட்டடத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டும் போது இவரால் பாடப்பெற்ற கவிகள் 48 ஆகும். அவற்றில் சில இங்குள்ளன.

பெரிய பள்ளிக் கட்டடக் கவிகள் :

வானமேழுதட்டும் வையகங்கள் முச்சூடும்
அடங்கப்படைத்த - றகுமான்
அனைவர் பிழையும் பொறுப்பான்

கருங்கொடி வெட்டிக் கட்டிய பெரியபள்ளி
தூண்டிவிட்ட பேர்களுக்கு - அல்லா(ஹ்)
சுவர்க்க லோகம் தான் கொடுப்பான்

முன்ன இதை உத்தரிச்சி முச்சரிக்கையும் போட்டு
வரிப்பணமும் அறவு பண்ணும் - எங்கள்
முகம்திஸ்மாயில் ஆலிம்

அடுத்தாப் போல இருக்கும் அகமதுலெப்பை மரைக்கார்
ஆலிமுகள் நிக்காராம் - அவர்ர
முகம் பார்ப்பாய் ஆண்டவனே

ஊரில் வரி எடுத்து அதை ஒப்பேத்த வேண்டுமென்று
ஆலிமுகள் உத்தரிக்கார் - அவர்களுக்கு
அல்லா(ஹ்) கொடுப்பான் கூலி

ஈச்சமரம் பழுத்து அவர் இருக்கின்ற ஆசனத்தில்
சவண்டு வலியக் கொடுக்கும் - பள்ளியில்
தலை போட்ட பேர்களுக்கு

இந்தப் பள்ளியின் பேரால் பாடுபட்ட பேர்களுக்கு
மனம் விரும்பி மாளிகையை - வல்லோன்
வலியத் திறந்து கொடுப்பான்

அறுஷின் கொடி நிழலில் உங்கள் அனைவரையும் ஒன்றாக்கி
சோபனமும் கூறி - அல்லாஹ்
சுவர்க்க லோகம் சேர்த்து வைப்பான்

வானத்து மலக்குகளும் வடிவான பொண்டுகளும்
உங்களை இருக்க வைத்து - நல்லாய்
ஏந்துவினோம் ஆலாத்தி

சொர்க்க லோக வாசலிலே தூபா மரக் கொப்பினிலே
ஆட உஞ்சில் போட்டு - அதை
அலங்கரித்து வெச்சிருப்பார்

11. ஹக்கீம் அ.லெ.மு. அப்துல் காதிரு அவர்கள் :

இவரைப் பரிசாரித்தம்பி என்றழைப்பர். ஆன்மீகப் பாடல்களைப்
பாடியுள்ளார். பொதுப் பாடல்களிலும் ஈடுபாடு காட்டியவர். சின்னப்பள்ளிவாசல்
பழைய கட்டடத்தை இடித்தகற்றிப் புதுக்கட்டடத்தைக் கட்டப் பள்ளிவாசல்
மரைக்காயர்மார் குழு முயன்ற போது சற்று இவர் முரண்பட்டுக் கொண்டார்.

அதற்காக இவரால் பாடப்பட்ட "பள்ளித் தாத்தா சின்னப்பள்ளித் தாத்தா"
என்ற அடியைக் கொண்ட பல பாடல்கள் மிகப் பிரசித்தமானவை. யூனானி
வைத்தியத்தில் நிபுணராவார். இலங்கைச் சுதேச வைத்திய ஆலோசனை சபையில்

உப தலைவராகப் பணி செய்தார். இவ்வூர் 2ம் குறிச்சியில் "ஸூபி மக்கான்" என்ற ஒரு அமைப்பை நிறுவி மக்களுக்கு ஞானப்பயிற்சி அளித்தார். இவ்வூரின் பிரபல வைத்தியரான அலியார் லெப்பை ஹக்கீம் அவர்களின் புதல்வர் இவர்.

"மகுஷைக்கு மாலை" எனும் நூலொன்றுக்கு இவர் சொல்லிய சாற்றுக் கவிகளைப் பார்ப்போம் :

நேரிசைக் கட்டளைக் கலித்துறை

மாவாழு வாச மவுனானந்தத் திரு மாட்சி மிகும்
மாவம் னாதி மதவாவி யா மகு மூதுகலி
மாவாயி ருந்து மனுவாய்ச்ச மைந்திடு மாண்புணர்த்தி
மாமாயை நீக்கு மகுசூக்கெனும் மணி மாலைமீதே

வெண்பா

மாலை பலவாயிரம் மகிதலத்தி லுண்டெனினும்
மாலைமீதே மார்க்கத்தோர் மாற்பேறும் - மாலைதனைக்
கோத்தார் குறையறையான் கூறருமென் நெஞ்சமிகை
தீர்த்தார் செய்யித் முஹம்மதே

12. அ.லெ. உமறு லெப்பை ஆலிம் சாஹிப் அவர்கள் :
இவர் "கைப்புட்பச்சிகமாலை" எனும் அரிய நூலொன்றைச் செய்துள்ளார். ஹாஜர்பீபி எனும் ஏழு வயதுக் குழந்தையொன்று காலஞ்சென்றதற்காக இது பாடப்பட்டுள்ளது. வட மத்திய மாகாணத்திலுள்ள ஓட்டுப்பள்ளம் எனும் கிராமத்தில் சமயப் பெரியாரான அஷ்-ஷெய்க் ஸிக்கந்தர் வலீ (றஹ்) அவர்களின் ஸியாறம் ஒன்றுள்ளது. அங்குள்ள தக்கியாவிலுள்ள குர்ஆன் மத்றஸாவில் ஒதிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த ஆலிம் அவர்கள் இம்மாலையைப் பாடினார். காப்பு என்ற பகுதியில் ஆறு விருத்தங்களும், நூன் முகப்பிரிவில் 43 பாடல்களும், சும்மிப்பாட்டு 22உம், மேற்காண் வலீபேரில் 16 கீர்த்தனைகளும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

குழந்தை தான் கருவிலிருக்கும் போதும், பிறந்த பின்பும், வளரும் நிலையிலும் அனுபவித்தவைகளையிட்டுத் தாமாகவே பாடுவதாகப் புலவர் பல பாடல்களை உருவகப் படுத்தியுள்ளார். இப்பாடல்களில் சிலவற்றை இங்கு கவனிப்போம்.

குழந்தையின் குமுறல்
வானதேவருடன் மகிழ்ந்திருந்தேன்
மாதா மண்டபத்துள் வந்து தங்கினேன்
காணவே முடியாதெவராகிலும்
கண்ணின்றிக் காண்கின்றவன் பொக்கிஷம்
ஊனுதற் பிடித்துட்கார மாக்கொடி
உச்சிற் பன்னீர்க்குடம் மகுடம்முடி
ஈனத்துன்யாப்பதி மங்கை கைக் கொண்டு
என்னை யேந்தி இம்மண்ணிற் போட்டாளையோ

அந்த நேரம் மிகப்பயந்தலறி
ஆண்டவா என்னைக் காரெனக்கத்தினேன்
வந்திலேனொரு போதிலுமித்தலம்
வாவெனச் சொல்லுவாரையும் கண்டிலேன்
கந்தமே கமழும் ஒளி வெளியாக
கல்பு கண்டு களி கூர்ந்திருக்கையில்
சண்டாளி ஒரு கத்தியைத் தொப்புளில்
தாக்கி வெட்டிச் சரித்து விட்டாளையோ

பிந்தி என்னை நீராட்டித்துடைத்தந்தப்
பெற்றாளருகில் மெத்தையில் போட்டபின்
சொந்த பந்துகள் சந்தோசத்தாலந்தத்
துய்ய நாயகனைப் புகழ்ந்தேற்றினர்
தந்தை வந்தென்னிரு செவியினுள்ளே
சப்த பாங்கு இக்காமத்தறைந்தனர்
வந்து வந்தெனைப் பார்ப்பவர் வாயினால்
வன்னித்தே சிரித்தே புகழ் கூறுவார்

என்னைப் பார்த்தால் பசிதாகம் போயிடும்
 எந்தத் துக்கம் கவலையும் நீங்கிடும்
 வண்ண மாலைகள் சேலைகள் வாங்கியென்
 தன்னுக் கீந்திடுவாரெந்தன் அண்ணன்மார்
 சின்னப் பொம்மைகள் சீலைப் பெண் மாப்பிள்ளை
 செய்து தந்திடுவாரென் தமக்கைமார்
 அன்னை தந்தையர் ஊனுறக்கமெல்லாம்
 என்னைக் காப்பதிலாகி வளர்ந்தேனே

எந்தனக்குப் புழக்கம் மலக்குகள்
 எந்த நேரமும் புதுமைகள் காட்டுவார்
 அந்தரத்திலவர்கள் ஒளிஅழ
 கான றெக்கை அணி வகுப்புகளும்
 சிந்தையாக வணக்கம் இலம் ஓதலும்
 செறியும் நாத்திபிடத்திலும் தங்குவாம்
 சுந்தர சுவனம் நரகங்களும்
 தோற்றும் பார்த்துச் சிரித்தமுவேனையோ

அப்புறம் அரிசால் வெந்த சோற்றையும்
 ஆணம் மீன் இறைச்சி கீரைகளும்
 ய்ப்படம் பருப்பச்சாறு பழம் புளி
 பாலுடன் தயிர் சீனி பழங்களும்
 அப்பழம் இடியப்பழம் சம்பலும்
 அரிசி றொட்டியும் கிச்சடி முட்டையும்
 உப்புடன் பிசைந்து பிசைந்தூட்டினார்
 ஊத்தை போடும் கிடங்காய்ப் பருத்தேனே

எந்த நேரமும் என் மனமுன்னுதல்
 எந்தன் தண்டிகளோடு விளையாட
 விந்தையாகப் பெண்மாப்பிள்ளை நேமித்து
 விருந்தளித்துக் கலியாணம் செய்குவோம்

எந்தன் தங்கை சபுறா வெணும் கிளி
என்னிரு கண்ணின்மணி யெனச் சிந்தித்து
வந்த நேரமெல்லாம் முத்திக் கொஞ்சியென்
மடியில் வைத்து விளையாடி வந்தேனே

ஆதியும் மவுத்து வருமுன் சில
அறிகுறி அடையாளங்கள் காட்டுவான்
பேயை நோயையும் மூட்டிச் செய்குவான்
பிள்ளையும் கிள்ளித் தொட்டிலுமாட்டுவான்
ஏகினேன் ஒரு ஸ்தலம் நாடியே
இடையில் வாகனம் ஒன்றென்னை மோதவே
வேகமாக விரண்டு பதறியே
விழுந்து ஏங்கிப் பயந்தமுதேனையோ

13. இ.மு. முஹம்மது மீராசாஹிப் அவர்கள் (1922-1991) :

இவரைச் சீனிமுஹம்மது மனேஜர் எனச் சொல்லுவார்கள்.
இறையஞ்சற்பாமாலை, ஸலவாத்துக் கோவை ஆகிய நூல்களைச் செய்துள்ளார்.
ஹக்கீம் அம. யூசு.ப் பாவலரின் பல நூல்களுக்குச் சாற்றுக்கவி வழங்கியுள்ளார்.

இறையஞ்சற்பாமாலையிலுள்ள இரு இரங்கற் பாக்களைப் பார்ப்போம்,

படிமீதுள்ள படியார்கள் செய்யும் பாவவினை
அடியோடு தீர அஹதானவன் சொன்ன அருமறையில்
படியோதி நானும் படியாரைக் காத்துப் பரகதியின்
படிமீதிலேற்றும் பயகாம்பரே எங்கள் பார்த்திபரே

அடக்கக்குழியில் படுக்குமன்னேரம் அமரர்கள் வந்
திடிக்கும் தொனியோடெனைக் கேட்கும் வேளை இன்னலுற்று
நடுக்கம் வராமல் நல்வார்த்தை சொல்ல நயந்தருள்வீர்
இடுக்கணுற்றோரையும் இரட்சிக்கும் ஏந்தல் நாயகமே

3. கவிஞர், கலைஞர்கள்

1. யெம். பௌஸர் அவர்கள் :

28 வயது. 1984ல் கலைப்பிரவேசம். கவிதை, சிறுகதை. விமர்சனத் துறைகளில் பங்களிப்பு. இலக்கிய சஞ்சிகைகளான தடம், முன்றாவது மனிதன் ஆகியவற்றின் ஆசிரியர். லண்டன் பி. பி. ஸி. யில் மாதமிருமுறை செய்தித் தொடர்பாளர், பத்தி எழுத்தாளர். எழுதுவதைத் தவிர வேறுவழியில்லை என்னும் கவிதை நூல் ஆசிரியர். முஸ்லிம் தேசமும் எதிர்காலமும் நூலின் பதிப்பாசிரியர் பாநிலா என்னும் பட்டம் பெற்றவர்.

2. மு. நூகா அவர்கள் :

சிறந்த இலக்கிய விமர்சகர், கிழக்கில் வெளுக்காத வழக்கு, புயல் வாசித்த புல்லாங்குழல் என்னும் புதுக்கவிதை நூல்களை ஆக்கி வெளியிட்டவர். அக்கரைப்பற்றிலுள்ள தேசிய கலைஞர் பேரவையின் செயலாளர், 08. 05 1995ல் நிகழ்ந்த கலைஞர் கௌரவிப்பு விருது விழாவை வெற்றி விழாவாக்கி கலைஞர் களுக்கு பாராட்டு, பதக்கம், சான்றிதழ் வழங்கல் பொன்னாடை போர்த்தல் ஆகிய வற்றுக்குக் காலாயிருந்தவர். அட்டாளைச் சேனை கல்விக் கல்லூரியின் நூலகராக பணி செய்கிறார். இலங்கை நூலகர் சங்கத்தின் நூலகத் துறையில் தங்கப் பதக்கம் பெற்றவர். ஒருதுண்டு வானம் எனும் கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

3. கருங்கொடியூர் கவிராயர் அவர்கள் :

1980ல் இருந்து எழுதிவருபவர். இதுவரையுள்ள அறுவடையாக 19.04.1997ல் "நிலாவின் இரத்தம்" என்னும் கவிதைத் தொகுதி நூலொன்றை வெளியிட்டுள்ளார். அக்கரைப்பற்று ஆயிஷா மகளிர் மகாவித்தியால வெளியீடாக இது மலர்ந்துள்ளது. சமூகஅவலங்கள், மாணிட அக்கிரமங்கள் ஒழிய வேண்டும், மானுடம் சிறக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இவரது கவிதைத் தொனிப் பொருள்கள் உள்ளன. 1990 களில் ஏற்பட்ட சமூகஅனர்த்தங்களை அதிகமாகச் சுமந்து இவரது வெளியீடு பிறந்திருக்கிறது. வானொலி ஒலிமஞ்சரிமீலும் இவரது கவிதைகள் ஒலித்துள்ளன.

4. ஏ. எம். தாஜன் அவர்கள் :

வயது 30. கலைப்பிரவேசம் 1980களில். அனேக கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். சட்டவியல் பயிலுநர். சிறந்த ஓவியர். வானொலியில் பகுதி நேர அறிவிப்பாளர். மேர்சநிறுவனம் உலகளாவிய ரீதியில் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியிற் தேர்வு

பெற்றமைக்காகப் பரிசளித்துக் கௌரவிக்கப் பெற்றவர். இப்போது விடுதலைப்பாடி எனப் புனைப்பெயர் கொண்டவர். புத்தக அட்டை முகப்பை வரைவதில் வல்லவர். கலை நிலா என்ற பட்டம் பெற்றவர்.

05. எஸ். றபீக் அவர்கள் :

வயது 25. வனொலியில் பகுதி நேர முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர். இலக்கியாசஞ்சிகையின் ஆசிரியர். "அவன் இல்லாத குடியிருப்பு" என்னும் கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளார். 85களில் கலைத்துறை நுழைவு. கவிதை, கட்டுரை எழுதுபவர். தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றத்தால் பரிசு பாராட்டுகள் பெற்றுள்ளார். கலைத் தென்றல் பட்டமளிக்கப்பட்டுள்ளார்.

06. எ.:ப். முகம்மது (முழுமதி) முர்தலா அவர்கள் :

1987களில் கவிதைகள் வாடிலாக கலைப்பிரவேசம், வானொலி ஒலிமஞ்சரிக்க கலைஞர். அதிகம் கவிதைகள் படைத்தவர். இலக்கிய விமர்சனம், கட்டுரை எழுதுதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடுள்ளவர். தேசிய இளைஞர் மன்றப் போட்டிகளில் பல பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார். தேசிய கலைஞர்பேரவையால் பாராட்டப் பெற்றவர். நாழிதழ்கள் உட்பட பல சஞ்சிகைகளில் எழுதிவருகிறார். கவிச் செல்வன் பட்டம் சூட்டப்பெற்றவர்.

07. ஏயாரெம் சலீம் ஜே. பி, அவர்கள் :

மரபுக் கவிதைகளில் மனங்கொண்டவர். பத்திரிகைகள், விசேட இலக்கிய மலர்கள், நூல்கள் ஆகியவற்றில் கவிதைகள் அனேகம் பிரசுரமாகின. திருமணவாழ்த்து, பராட்டுப்பத்திரம், பொதுப்பாடல்கள் பன்னூறில் தேறும், புயல் செய்த பேரழிவு, பரிசுத்த நாயகி பாத்திமா (றுழி-அன்ஹா) என்னும் கவிதை நூல்களை ஆக்கியவர். பாடல்களை இயற்றிப் பாடவல்லவர். அக்கரைப்பற்று தேசிய கலைஞர் பேரவையின் ஸ்தாபக உறுப்பினரும் முதலாவது தலைவருமாவார். 18.07.1997ல் அட்டாளைச்சேனையில் நிகழ்ந்த தேசிய மீலாத்துந் நபிவிழாவின் சார்பாய் நடைபெற்ற கலாசாரப் போட்டியில் (திருமண வாழ்த்து) நாட்டார் பாடலுக்கான இரண்டாவது பரிசிலைப் பெற்றவர். இப் பாடல் அரங்கேற்றப்பட்டது.

08. மீரா எஸ். இஸ்ஸதீன் அவர்கள் :

கலைப் பட்டதாரி. பத்திரிகை, வானொலி தொலைக் காட்சி நிருபர். கதை கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் எழுதி வருகிறார். 1976 இல் இருந்து கலைத் துறைகளில் முனைப்புக்காட்டி வருகிறார். ஆசிரியர், சமாதான நீதிவான் தற்போது புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சின் வெகுஜனத் தொடர் பாளராகச் செயற்படுகிறார். செய்திச் சிமிழ்ப் பட்டம் பெற்றவர்.

09. ஏ. கே. அப்துல்மஜீத் அவர்கள் :

1987களிலிருந்து எழுதுகிறார். அனேக கவிதைகளைப் பத்திரிகைகளில் எழுதிவருகிறார். சுதந்திர இலக்கிய விழாவில் சிறந்த கவிதைக்காக 96ல் பரிசு பெற்றார். ஏறுவெயில் என்னும் கவிதைப்புத்தகமொன்றை 97ல் வெளியிட்டுள்ளார்.

10. எம். ஏ. றியாஸ் அவர்கள் :

90களிலிருந்து கவிதைகளை எழுதிவருகிறார். சுதந்திர இலக்கிய விழாவில் 1995, 1996களில் சிறந்த கவிதைக்கான பரிசு இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. பல பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

11. ஏ. எச். ஏ. (லாவன்னா) லெத்தீபு அவர்கள் :

1979களிலிருந்து கவிதைகள் எழுதி வருகிறார். தினகரன் உட்பட பல நாழிதழ்கள், வார இதழ்களில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இசையமைப்பாளருமாவார். தேசிய கலைஞர் பேரவையால் கவித் தென்றல் எனப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

4. பல்துறைக் கலைஞர்

அக்கரையூர் அப்துல் குத்தூஸ் அவர்கள் :

வயது 41. புவியியல்துறை விசேட பட்டதாரி. கலைப் பணிக்காய் "அருட்கவி" என்ற பட்டம் பதக்கம், சான்றிதழ்களைப் பெற்றவர். 1971களில் இவரது கலைப்பயணம் தேசிய ஊடகங்கள் வாயிலாகப் பயணிக்கத் தொடங்கியது. பள்ளிப் பருவத்திலேயே பல நாடகங்கள் நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றவர்.

பின்னர் நாடகப் பிரதிகளைத் தயாரிப்பதில் கவனஞ் செலுத்தி வருகிறார். இவரது கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள், பாடல்கள் என்பன பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் இடம் பெற்றன.

இவரின் அனேக கட்டுரைகள், கவிதைகள், சஞ்சிகைகள், சிறப்பு மலர்கள் பலவற்றில் பிரசுரமாகின. பல கவியரங்குகளில் கணிசமான கவிதைகளைப் பாடி பாராட்டுப் பெற்றவர். இவரது முதற்கதையான "கடர்" வானொலியில் ஒலிபரப்பாகியது. நாடகங்களான பாரம், ஏமாற்றம், முரண்பாடு போன்றவை பெரும் ஆதரவைப் பெற்றன. மெல்லிசைப் பாடற்றுறையில் விசேட ஆற்றல் பெற்றவர். பன்னூற்றுக் கணக்கான மெல்லிசைப் பாடல்களை யாத்துள்ளார்.

இசைக்குப் பாடல், இசையமைக்கப் பாடல் இரண்டிலும் வித்தகராக விளங்குகிறார். நினைத்த மாத்திரத்தில் தங்கு தடையின்றிப் பத்துறைப் பாடல்களையும் எழுத வல்லவர்.

வானொலி தமிழ்ச் சேவையில் கணனி இசை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆரம்பத்தில் இவர் இயற்றிக் கணனி முறையில் இசையமைக்கப்பெற்ற மெல்லிசைப் பாடல் "சந்தன மேடை"யில் அரங்கேற்றப்பட்டது. பின்வரும் ஜனரஞ்சகமான மெல்லிசைப் பாடல் அடிக்கடி ஒலிபரப்பப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத் தக்கது.

கிராமத்துக் காதலி

உச்சிவெயில் சாயும் நேரம்

பச்சவயல் காட்டோரம்

வச்சவிழுவாங்காமலே

இச்சக்கிளி ஏங்குவா

அட்டா அன்னக்கிளி

சிரிச்சாக் கன்னக்குழி (உச்சி)

கையிலே வளையாட
கால்களில் கொலுசாட
நெய்யோடு குழலாட
நீள் விழி விளையாட
மணந் தரும் புதுப் பூவே
மயக்கிடும் இளமானே
மலைமுடி நீளுற்றே
தினம் உனில் மனம் நூறே
மயிலே புள்ளி மயிலே
மயங்கி விட்டேன் உன்னோடு (உச்சி)

இரு சடை எழிலோடு
இளமையும் சேர்ந்தாட
இரவோடும் பகலோடும்
என்மனம் உனைத் தேட
இனித்திடும் தேன் பாட்டே
இயற்கையின் தாலாட்டே
தழுவிடும் பூங்காற்றே - உன்
இளமைக்குப் பராட்டே
கனியே உள்ளக் கனியே
அள்ளி எடுப்பேன் கையோடு (உச்சி)

உன்னையே விழிவாங்க
உன்மனம் தினம் ஏங்கும்
என்னையும் அறியாதென்
இரு கால்கள் நடைபோடும்
கவிதையின் கரு நீயே
கதை சொல்லித் தருவாயே
கழுத்தினில் மலர் குடி
கலந்திட வருவாயே
நிலவே வெள்ளி நிலவே
நெருங்கி விட்டேன் உன்னோடு (உச்சி)

உன்பாதம் தொடத்தானே
வரம்புகள் உயிராகும்
உன்காற்றுப்பட்டத்தானே
வயல்களில் பயிரேறும்
கலைகொண்ட உடலாளே
களைகொய்தல் சரிதானா
கனிகொண்ட இதழ் காற்றில்
காய்ந்திடல் முறைதானா
குயிலே கொள்ளை அழகு
கொட்டிக்கிடக்கு உன்னோடு (உச்சி)

5. மூத்த எழுத்தாளர்கள்

01. ஆனா. ஸானா. அப்துஸ்ஸமது அவர்கள் :

07. 09. 1929ல் பிறந்தவர். 1947ல் எழுத்துத்துறையில் பிரவேசித்தார். 1952ல் இருந்து ஆசிரியர் சேவையில், சிறப்புப்பட்டதாரி (தமிழ்) 1979களில் இவரது 10க்குமதிகமான நூல்கள் பாடவிதானத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. 59முதல் 64வரை 6, 7, 8ம் வகுப்புகளுக்கான "இலக்கியப் பொய்கை" என்னும் நூலை எழுதினார். இஸ்லாம் வழிகாட்டி, இலக்கிய விளக்கத்துணை நூல்களும் இவருடையவை. 3நாவல்கள் 100க்கு மேற்பட்ட கதைகள் இவரால் எழுதப்பெற்று இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. 1977ல் எனக்கு வயது 13என்ற சிறு கதைத் தொகுதிக்காக சாஹித்தியப் பரிசைப் பெற்றார். பனிமலர் நாவல் 82ல் பிரதேச நாவல் போட்டியில் வீரகேசரியின் முதற்பரிசைப் பெற்றது. 83ல் கனவுப்பூக்கள் நாவல், கலாசார அமைச்சின் பரிசைப்பெற்றது. இந்தியாவில் வெளியான சீறாஇன்பம், சுலைமான் பல்கீஸ் என்பன பிரபல்மானவை. இஸ்லாமிய இலக்கிய நோக்கு என்னும் நூல் அண்மையில் வெளியானது. வானொலியில் இவரது 25 நாடகங்களும், 30க்கு மேற்பட்ட இலக்கியப் பேச்சுகளும் ஒலிபரப்பப்பட்டன. 1989ல் நிகழ்ந்த முஸ்லிம் ராஜாங்க அமைச்சின் கலாசார விருது விழாவில் "தாஜூல் அதீப்" என்னும் பட்டமும் விருதும் 1991ல் மலேசியா கவிதை மாலைஇயக்கத்தினர் "இலக்கியத் திலகம்" என்ற பட்டத்தையும், அக்கரைப்பற்று தேசிய கலைஞர் பேரவை "இலக்கிய மாமணி" பட்டத்தையும் வழங்கினர். இவருடைய சேவையைப் பராட்டி கௌரவித்த ஆசிரியர் கலாசாலையின் 1996 கலையமுதம் இவரை இட்ட ஒரு கட்டுரையையும் வெளியிட்டுள்ளது.

2. ஏ. ஆர். எம். சலீம் (ஜே. பி) அவர்கள் :

பிர பல எழுத்தாளர். வரலாற்றியல், நாட்டார் வாழ்வியல், மானுடவியல் துறைகளின் ஆய்வாளர், திரட்டுநர். உயர்தர வகுப்புகளுக்கான மேலதிக வரலாற்று நூலைத் தயாரித்து கல்வியமைச்சின் சான்றிதழ் பெற்றவர். பல புத்தகங்களை ஆக்கியவர். கவிஞர், பாடகர், 1944களிலிருந்து எழுத்துத்துறைக்குட் பிரவேசித்தவர். எழுத்து, இலக்கியத்துறைகளில் சிறப்பாகப் பணி செய்த கல்வி மாண்களில் ஒருவர். பொன்விழாக் காலத்தைக் கடந்தவர். யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கண்டி, கிண்ணியா, கேகாலை, பொலன்னறுவை, அக்கரைப்பற்று உட்படப் பத்துக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் பரிசில், பராட்டு, பதக்கம், பொன்னாடை, பொற்கிழி சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பெற்றவர், அதிபர் (ஓய்வு) கல்வி, கலை கலாசார. சமய, சமூகப்பணியாளர் தக்கியா நகர், அல்-பாத்திமிய்யா, சின்னஉல்லை (அறுகம்பை) பாடசாலைகளின் ஸ்தாபகர். இலங்கையில் முதன் முதலாக ஸ்ரீ லங்கா சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற முஸ்லிம் எழுத்தாளர் (1963) ஸ்ரீ லங்கா தேசிய சாஹித்திய விருதுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர் (1992) இரு முறை சாஹித்திய (மண்டல, தேசிய)ப் பரிசு பெற்ற ஏக கலைஞர். இலக்கிய வித்தகர், இலக்கியத் திலகம் எனக் கௌரவிக்கப் பெற்றவர்.

6. எழுத்தாளர்கள் :

01. திருமதி ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் :

கோளாவிலில் பிறந்தார். 1965களில் வசந்தம் பத்திரிகையில் சித்திரத்தில் பெண்ணொருத்தி எனும் கதை மூலம் கலைப்பிரவேசம். அதன் பின் லண்டன் சென்று அதை வாழ்விடமாக ஆக்கிக் கொண்டார். முதலாவதாக ஜேம்ஸ் நதிக்கரையில் எனும் நாவலை எழுதினார். இது இலங்கையில் பரிசு பெற்றது. உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் என்ற நாவலும் வெளிவந்தது. லண்டன், இந்தியா, கனடா, நெதர்லாந்து மற்றும் பிரான்ஸ் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் எழுதுகிறார். கோளாவிலையும், பனங்காட்டையும் பிரிக்கும் தில்லையாற்றைப்பற்றி மண்வாசனை கொண்ட தில்லையாற்றங்கரையில் என்ற நாவலை 1987ல் எழுதினார். சினிமாத்துறைப்பட்டதாரி. உடனலம் பேணல் ஆலோசகராகப் பணிசெய்கிறார். 60 சிறுகதைகள் 5 நாவல்கள் இவருடையவை. தமிழ் மக்களின் சேமலாபப் பணிகளுக்காக உள்ள, வெளிநாடுகளுக்கு உலாவருகிறார். கோளாவில் மக்களின்

உபயோகத்துக்காக "ராஜேஸ்வரி மண்டபம்" என்ற பெயரில் ஒரு கலாசார நிலையத்தை நிறுவித் தமதுார் மக்களுக்காக வழங்கினார். படத்தயாரிப்புப் பணிகளிலும் பங்களிக்கிறார். கணவர் பாலசுப்பிரமணியம் இவரது சேவைகளுக்கு ஒத்தாசை புரிந்துவருகிறார். கலாவாணி என்னும் பட்டம் பெற்றவர்.

02. திரு. நா. நவநாயகமூர்த்தி :

தம்பிலுவில் கிராமத்தில் பிறந்தவர். அக்கரைப்பற்று பனங்காடு கிராமத்தை வாழ்விடமாகக் கொண்டுள்ளார். அக்கரைப்பற்று தெற்கு ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் காசாளர். ஆய்வுத்துறையில் ஈடுபாடுள்ளவர். இலக்கியம், சமயம், வரலாறு, பண்பாட்டுத்துறைகளில் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில் எழுதியுள்ளார். இவரது இசைப்பாடல்கள் தொலைக்காட்சி, வானொலியில் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிதைகளையும் யாத்துள்ளார். அகில இலங்கை சபரிமலை சாள்தா பீடம், இந்து சமய, கலாசார திணைக்களம் நடத்திய அருள்நெறி விழாவில் ஐயாயிரம் ரூபா சன்மானமும், விருதும் வழங்கப்பட்டது. தமிழரும் முருக வழிபாடும், தொல்வியல் சிந்தனைகள், பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் எனும் இவரது நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன.

03. ஏ. எஸ். எம். அபூபக்கர் அவர்கள் :

வயது 63. 1965ல் எழுதத்தொடங்கினார். பயணக்கட்டுரை, விமர்சனக் கட்டுரை, கதைகள் பல எழுதியுள்ளார். "எரிமலை" எனும் ஒரு மாதாந்தப் பத்திரிகையை வெளியிட்டார். அதில் புரட்சித்தன்மை காணப்பட்டது. மேடைப் பேச்சாளர், தையற்கலையில் விசேட தேர்ச்சி பெற்றவர்.

04. திருமதி. நாதிறா ஷெய்கு இஸ்ஸுத்தீன் :

கவிதா என்னும் புனைப் பெயரில் எழுதுகிறார். கல்வி மாணிப் பட்டதாரி. ஈழத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதைப் படைப்பாளர். கவிதை, கட்டுரைகளும் எழுதிவருகிறார். 1987ல் "யுகங்கள் கணக்கல்ல" என்ற தனது ஆக்கமான சிறுகதைத் தொகுதியை தமிழ் நாட்டில் வெளியிட்டுள்ளார். கனமான வாசிப்பாளர். தனது சில தயாரிப்புகளை கையெழுத்துப் பிரதியாக வைத்துள்ளார். கொழும்பிலுள்ள முன்னணிப்பாடசாலை ஒன்றின் ஆசிரியராகப் பணி செய்கிறார்.

05. ஜனாப் எம். ஏ. அப்துல்கனீ. அவர்கள் :

ஆங்கிலம், தமிழ் மொழிகளில் இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம், ஆய்வுசம்பந்தமான சில நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இஸ்லாமும் கிறிஸ்தவமும் இணைந்தால், இஸ்லாம் தந்த விஞ்ஞானம், Bible - Errors = Islam, West Grasps Islam, இறைத்தூதர்கள் எனும் நூல்கள் குறிப்பிடத் தக்கன. ஆங்கில ஆசிரியர், நாட்டார் வாழ்வியலில் கரிசனை காட்டுகிறார். எழுத்துத்தாகமுள்ளவர்.

06. மௌலவீ வை. எல். எம். முஸ்தபா :

அரபிக் விரிவுரையாளர். அல்-இரஷாஃ சஞ்சிகை மூலம் தென்னிந்திய பேச்சுப் போட்டியில் தங்கப் பதக்கம் பெற்றவர். ஈரான் பத்திரிகைகளில் அனேக கட்டுரைகளை எழுதி வருகிறார். சமயமும் நாகரிக மனிதனும், காலம் பதில் சொல்லும், புதிய உலகின் அழைப்பு ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேச கபையின் முன்னாள் உப-தவிசாளர்.

07. ஜனாபா சித்தி றிஜா எக்கீன்:

31 வயது. 82களில் கலைப் பிரவேசம். சுமை தாங்கி சிறுகதை வாயிலாக அறிமுகம். கதை, நாடகங்களைப் பத்திரிகைகளில் எழுதுகிறார். நாவலிலும் ஆற்றல் உள்ளவர். வானொலியிலும் இவரது ஆக்கங்கள் ஒலிபரப்பாகின. கதை நிலா எனும் பட்டம் பெற்றவர்.

08. கலா பூஷண, சித்திர வித்தகர் எம். ஏ. அப்துர் றஸ்ஸாக்:

சிறந்த ஓவியர், நாடகஆசிரியர். கல்வித் திணைக்களப் போட்டியில் தேசிய மட்டத்தில் பாராட்டுப் பெற்றவர். 1984ல் "றஸ்ஸாக்கின் சித்திரங்கள்" என்ற ஓவியக் கண்காட்சியை நடாத்திச் சிறப்புப் பெற்றவர். கல்வி, கலை, கலாசாரப் பணிகளில் கூர்புக் காட்டி வருபவர். ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாஸ அவர்களால் கலைத்திறனுக்காக கௌரவிக்கப்பட்டவர். நல்லாசிரியர். கருங்கொடித்தீவு பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவினக் கலாசாரக் கழகத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றுகிறார். இந்நூலின் அட்டையை வரைந்தவர்.

09. திரு. வி. பி. சிவப்பிரகாசம் :

பத்திரிகை வானொலி, தொலைக் காட்சி நிருபர். மூத்த வெகுஜனத் தொடர்புப்பதிவாளர். பீற்றா சிறுவர் பாடசாலையின் ஸ்தாபகர். 1951 இல் இருந்து கலைப் பணி செய்து வருகிறார். அம்பாரை மாவட்டச் செய்தியாளர் சங்கத்தின் தலைவர்.

அம்பாரை மாவட்ட சிங்களக் கலைஞர் ஒன்றியத்தால் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப் பட்டவர். சிவா ஸசுரடியோ, வீடியோ மையங்களின் உரிமையாளர். அரசாங்க ஊழியராகவிருந்து ஓய்வு பெற்றார். தமிழ், முஸ்லிம்களின் உறவை வளர்க்க உழைத்து வருகிறார். செய்திச் சுடர் பட்டமளிக்கப்பட்டவர்.

10. மு. அ. ஆதம்லெவ்வை (அக்கரையூர்) அவர்கள் :

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து சிறுகதை, கவிதைத் துறைகளில் ஈடுபட்டார். இளம் பிறை பத்திரிகையின் எழுத்தாளர். அறிஞர் சித்திலெவ்வை நினைவு தின சிறுகதைப் போட்டியில் தன்கை எனும் கதையை எழுதி முதலிடம் பெற்றார். வேதாந்தியின் எழுத்துக்கவர்ச்சியால் எழுத்துலகப் பிரவேசம். செய்தி வார வெளியீடு, வீரகேசரி, தினபதி பத்திரிகைகளின் செய்தியாளர். பெங்களூரிலிருந்து வெளியான திருப்பம் இலக்கிய இதழுக்கு இலங்கையின் இலக்கிய சமூகங்களை எழுதியவர். இலக்கிய தாகமுள்ளவரைத் தட்டிக் கொடுப்பவர். அக்கரையூற்று எழுப்பெட்டுவான் மாவட்டச் சுகாதார அலுவலர் செயலகத்தில் எழுதுநராகப் பணிசெய்கிறார்.

11. எம்.ஏ.ஏ. அப்துல் (மக்கத்தார்) மஜீத் அவர்கள் :

வயது 54. ஓய்வு பெற்ற அதிபர். அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் கலாசாலையில் நுண்கலைத்துறைப் பகுதி நேர விரிவுரையாளர். மீலாத் மேடைகளில் இஸ்லாமியக் கீதம் பாடுபவராக கலைத்துறையில் அறிமுகமானார். ஓவியம் வரைதல், பாடல், றபான் இசைப் பயிற்சிகளில் வல்லவர். மஹ்முதத்துல் ஹல்லாஜ் மகாம் பள்ளியை நிறுவுவதில் முன்னின்றுழைத்தவர். இஸ்மு, அஸ்மாவின் துணையால் ஆன்மிகச் சிகிச்சை முறைகளைச் செய்து வருபவர். மகான் அஷ்-ஷெய்க் அப்துஸ்ஸமது (சின்ன) மௌலானா அப்பா அவர்களின் பேரன். வஹ்துத் வஜூத், உண்மையைக் கண்டு ஊழையிடும் கற்பனைகள் எனும் நூல்களின் ஆசிரியர், தவஸ, சவஸ பத்திரிகைகளில் இவரது கைவண்ணம் வெளியாகியது. ஆசிரியர் கலாசாலை கலாமன்றம் சிறந்த ஓவியருக்கான பாராட்டை இவருக்கு வழங்கியது. வானொலிப் பங்களிப்பாளர், சமூக, சமயப் பணியாளர்.

12. எம்.ஐ.எம். அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் :

பாடசாலைக் காலங்களிலேயே நடிப்புத்துறையில் பல பங்களிப்புகளை செய்தவர். 48 வயது. கிராம உத்தியோகத்தர் (Grama Officer) 1960 களில் இருந்து கலையுலகில் சஞ்சரிப்பவர். நாடகங்கள் பலவற்றில் திறமை

காட்டியதற்காகப் பல பரிசில்கள், விருதுகள், பணமுடிச்சுகள் மற்றும் பராட்டுகள் பெற்றவர். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட "சுமதி எங்கே" என்ற திரைப்படத்தில் நடித்து புகழ் பெற்றவர். 15.04.1966ல் தவண குறாப் பத்திரிகைகள் சார்பாய் நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் அபாரமாக நடித்து முதல் பரிசு பெற்றவர்.

16.08.1968ல் இஸ்லாமிய சோஷலிஸ இயக்கத்தால் நடாத்தப் பட்ட பேச்சுப் போட்டியில் இரண்டாமிடம் பெற்றமைக்காக மாண்புமிகு பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்களால் பரிசிலும், சான்றிதழும் 08.10.1995ல் தேசிய கலைஞர் பேரவையின் கலைஞர் கௌரவிப்பு விருது விழாவில் "நடிப்பு நாயகன்" எனும் பட்டமும், பதக்கமும், சான்றிதழும் அளிக்கப்பெற்றவர்.

13. எம்.ஐ.எம். இர்.பான் அவர்கள் :

22 வயது. 1984ல் கலைத்துறையில் பிரவேசித்தார். கவிதை, அறிவிப்புத் துறையில் ஈடுபாடு. தேசிய இளைஞர் மன்றத்தினரின் கவிதை, பாடல், அறிவிப்புகளுக்கான போட்டிகளில் பரிசில், பாராட்டுகள் பெற்றவர். தமிழ்க் கலாசாரக் கூட்டமைப்பு சிறந்த பாடகருக்கான பரிசிலை வழங்கியது. மேடைப் பாடகர், வானொலி, தொலைக்காட்சி கலைஞர். கர்நாடக இசைப் பயிச்சி உள்ளவர். இனிய குரல்வளம் உடைய இவரது பாடலுக்கு நல்ல வரவேற்புண்டு. சமூக சேவையாளர்.

14. திரு. க.க இராம(பரணி)லிங்கம் :

46 வயது. 70ல் கலைப்பிரவேசம். கவிதை, ஓவியம், சிற்பம், நாடகம், புகைப்படத்துறைகளில் ஈடுபாடு. தினகரன், தினபதி, பாவை, தாரகையாகிய பத்திரிகைகளில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளியிடப்பட்டன. அதி உத்தம ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்களால் "கலைச்செல்வன்" எனப்பட்டம் சூட்டப்பட்டவர். தேசிய கலைஞர் பேரவை "கலைநேசன்" எனும் பட்டம், பதக்கம், சான்றிதழ்களை அளித்தது.

15. திரு. கபாக்கிய ராசா(அக்கரைப்பாக்கியன்) :

வயது 45. ஆசிரியர். 1969 இல் இருந்து எழுதுகிறார். நடிப்பு நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, நெறியாள்கை, கவிதை, மெல்லிசைப்பாற்றுறைகளில் ஈடுபாடு. வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் மெல்லிசைப் பாடல்கள் ஒலி, ஒளி பரப்பாகின. அக்கரைப்பற்று

இளைஞர் முன்னணி பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தது. அம்பாறை மாவட்டக் கவிதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றமைக்காகத் தங்கப் பதக்கம் வழங்கப் பட்டது. அகில இலங்கை சபரி மலை சாஸ்தா பீடம் (பாரதி நூற்றாண்டு விழாவில்) "கவிச்செல்வன்" பட்டமளித்தது. "அக்கறை" என்ற கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

16. மு.அ. பக்குர்தீன் அவர்கள் :

வயது 48. தொலைக்காட்சி, வானொலி, லேக்ஹவுஸ் குறூப் நிருபர். திபபதி, சிந்தாமணிப் பத்திரிகைகளின் முன்னாள் செய்தியாளர். லங்காபுவத், ஸ்ரீலங்கா நெஷனல் நியூஸ் ஏஜன்ஸி, சன், வீக்என்ட் பத்திரிகைகளின் நிருபர். சிறந்த படப்பிடிப்பாளர். கட்டுரையாளர். பொதுப்பணிகளில் ஈடுபாடு காட்டுபவர். 18.07.1997 ல் அட்டானைச் சேனையில் நடைபெற்ற தேசிய மீலாதுந் நபி விழாவில் பிரச்சாரக் குழுச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டு அதன் வெற்றிக்காய் உழைத்தவர்.

வணக்கஸ்தலங்களும் ஸியாறங்களும்

1. பள்ளிவாசல்கள் :

இங்கு பள்ளிவாசல்கள், தக்கியாக்கள், கோவில்கள், தேவாலயங்கள், பௌத்த விகாரை என்பன கணிசமான அளவு காணப்படுகின்றன. சமய அனுட்டானங்களுடன் நீண்டகாலமாக இனங்களிடையே உறவை வலுப்படுத்தும் அறநிலையங்களாக இவை பணிபுரிந்து வருகின்றன. ஆரம்ப காலக் கல்விக்கு இவைகள் அளித்த பங்களிப்பு மகத்தானது. ஸியாறங்களும் பரவலாக உள்ளன. இனி இவற்றின் சரித்திரம் பற்றிக் காண்போம்.

1. பெரிய பள்ளிவாசல் :

இது 1800ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் கட்டப்பட்டது. கருங்கொடித்தீவில் முதன்முதலாகக் குடியேறிய மக்கள் இதைக் கட்டினர். பள்ளிச் சூழலிலேயே அவர்களது வாழிடங்கள் அமைந்தன. சின்னப்பள்ளி கட்டும் வரை இவ்வூர்மக்கள் இப்பள்ளிவாசலுக்கே தொழுகைக்காகவும், ஏனைய சமயக் கிரிகைகளுக்காகவும் சென்று வந்தனர். பல கலாசார நிகழ்வுகளும் இடம் பெற்றன.

சுமார் 1850, 1878, 1896, 1940, 1942ம் ஆண்டுகளில் இப்பள்ளிவாசல் சிறிய அளவில் புனரமைக்கப்பட்டு வந்தது. 1943ல் கல்முனைக்குடி ராசா ஓடாவினாரின் தலைமையிலுள்ள ஓர் தச்சர் குழுவினரால் பள்ளிவாசல் பெரிய அளவில் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது.

பின்பு செய்த பல திருத்தங்கள், முகப்புத்தவிர தற்போதுள்ள பள்ளிவாசலின் தோற்றம் இக்கால எல்லையில் உருவாக்கம் பெற்றதேயாகும். பள்ளிவாசல் கட்டடக்கலையில் கைதேர்ந்த மர அலங்கார வேலை நிபுணர்கள் தேமல், முதிரை மரங்களில் கொத்து வேலை செய்து கட்டடத்தை அழகுபடுத்தி இருப்பதைக் காணலாம்.

முகப்பு அலங்கார வேலை தொடங்கப்பட்டு 3ம் கட்டம் முடிவுற்றது.

1. 4ம் கட்டம் 1978ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் முன்னர் முகப்புக் கட்டத் துடன் பள்ளிக்கூரை இணைக்கப்பட்டது.
2. முன்பு மௌலித் ஒதப்பட்ட இடத்தின் உட்சுவர் அகற்றப்பட்டு இருபுறமும் விறாந்தை அமைக்கப்பட்டது.
3. ஹொழ் வீட்டுக்கும், உட்பள்ளிக்குமிடையில் புதிய நிலைகள், கிறிஸ்களுடன் ஜன்னல்களும் பொருத்தப்பட்டன.
4. கூரைக்கு முற்றுமுழுதாக ஓடுகள் மாற்றப்பட்டு, முகடுகளும் கட்டப்பட்டன.
5. கூரைப் பிளேட்டுக்கு (வாட்டர்:புறாப் சிமந்து கலந்து) சிமந்து இழுக்கப் பட்டு, இருபுறமும் வடிகான்கள் கட்டப்பட்டன.
6. இருபக்கத்து மணாறாக்களும் பூர்த்தியாகும் நிலையில் இருந்தன.
7. உட்பள்ளியையும், மேல்மாடியையும் இணைத்து மர ஏணி பொருத்தப் பட்டது.
8. கொங்கிரீட் ஏணிக்கு இரும்பு கேற் போடப்பட்டது.

1974ல் இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலன சபையினர் பள்ளிக்கூறிய முகப்புக் கட்டத்தின் கீழ்ப்பகுதிக்கான பணிகளை ஆரம்பித்தனர். பின்னர் 13.09.74ல் இதற்கான பிரத்தியேகமான ஒரு குழு தெரிவு செய்யப்பெற்று முகப்புக் கட்டப்பணி ஒப்படைக்கப்பட்டது.

நெய் பள்ளிவாசலின் பழைய கட்டடம், வலப்பக்கம் டாக்கு சேலலும் கோரம்.

இக்குழுவினரின் முயற்சியால் 23.05.1980ல் இப்பள்ளியில் நிகழ்ந்த தப்லீக் இஜ்திமாலை முன்னிட்டு அதன் முன்பே இந்த அறப்பணி பூர்த்தி செய்யப் பட்டது. முகப்பின் மேல் மாடிக்கட்டடம் சுமார் மூன்று லட்சம் ரூபா செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இக்குழுவினர் பண்டசாலையையும் கட்டி முடித்ததுடன் 12.09.1981ல் தமது சேவையை நிறைவு செய்து கொண்டனர்.

அதன்பின் நம்பிக்கையாளர் மரைக்காயர்மார் சபையினரால் பின்வரும் வேலைகள் முடிக்கப்பட்டன.

1. பள்ளிவாசல் மெத்தைக்கு சுமார் 700 அடிப்பலகை வாங்கப்பட்டது.
2. பள்ளிவாசலின் தென்புறத்திலுள்ள பொலிஸ் நிலைய எல்லை மதிற் சுவர் கட்டியது.
3. பள்ளிவாசல் எல்லைக்குட்பட்ட பள்ள நிலத்தை நிரப்பியது.
4. கிணறு, கழிவறைகள், நீர்த் தொட்டிகளை அமைத்தது.
5. பள்ளியின் மேற்குப்புறமுள்ள வளவுத்துண்டொன்று வாங்கப்பட்டது. 1982ல் செய்த கருமங்கள் பின்வருவன.

1. மெத்தைக்குப் பலகை பரவப்பட்டது.
2. நீத்தை, அளிக்கம்பை, வேலமரத்துவெளி ஆகிய இடங்களிலுள்ள இப்பள்ளிக்குச் சொந்தமான காணிகளைத் திருத்தியது.
3. 13 ஏக்கரில் வேளாண்மை செய்தது.
4. 1000 வோல்ட்ஸ் சக்தியுள்ள ஜெனரேட்டர் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.
5. 1983ல் வலதுபுற விறாந்தை 92,306 ரூபா செலவில் கட்டப்பட்டது. (ஜம்ஆ பெரிய பள்ளிவாசல் முகப்புக்கட்டட அறிக்கை 1978, கட்டடக்குழு வரவு, செலவு அறிக்கை 1979,1980 கட்டட நிர்வாக நிதியேடு 10.07.1980 நெல் அறவீடு விபரம் 15.01.1982, நெல் அறவீடு விளம்பரம் 25.01.1983)

இப்பள்ளிவாசலைப் பற்றிய சில தரவுகள் :

- 1982ல் பீஸ்பீல் வலீ (றஹ்) பள்ளிவாசல் நிலத்தில் அடக்கப்பட்டார்கள். கட்டட விஸ்தரிப்பின் போது இந்தக் கடிற்று வடபக்க விறாந்தையில் உள்ளடக்கப்பட்டது.
- 21.11.1926ல் கொடுக்கப்படவிருந்த முஹ்யித்தீன் ஆண்டகை (றஹ்) கந்தூரி சில சலசலப்புக்களால் பகிரப்படாமல் பழுதுற்ற நார்ஸா வண்டிகளில் ஏற்றப்பட்டு பட்டியடிப்பிட்டியாற்றில் கொட்டப்பட்டது.

பெரிய பள்ளிவாசலின் தற்போதைய தோற்றம்

● 38 வருடங்களாக ஸஹீஹூல் புகாரி (நபிகளார் (ஸல்) அவர்களின் பொன்மொழிகள்) பாராயணம் செய்யப்பட்டு விளக்கமும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. சுமார் 20 வருடங்களாக ஒதப்பட்டு வந்த "பர்ஸனஜி" மெளலிது சில அசம் பாவிதம் காரணமாக 1947ல் நிறுத்தப்பட்டது. பொது மக்களுக்கிடையில் நிகழும் பிணக்குகள் காரணமாக எழும் பிரச்சினைக்கு விடிவுக்கான "சத்தியம் செய்யும்" முடிவு எடுக்கப்பட்டு அச்சத்தியம் பெரிய பள்ளியிலேயே நிகழும்.

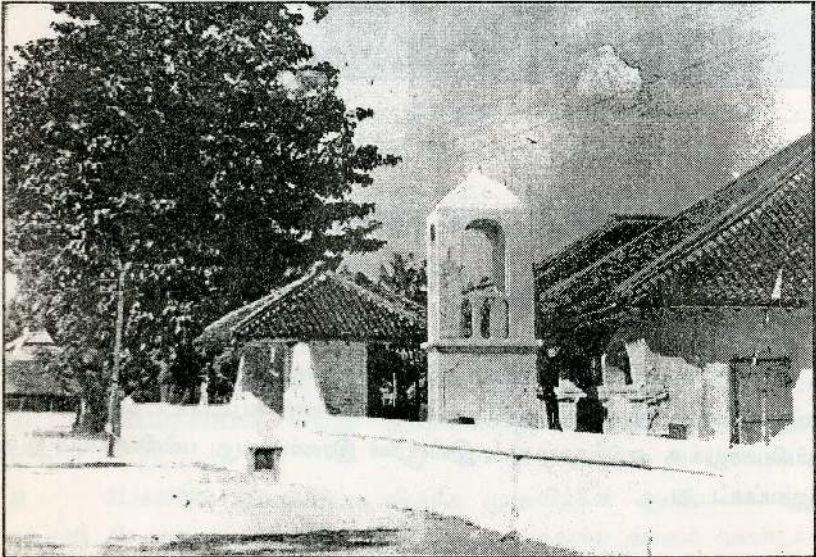
● 09.07.1994ல் இங்கு கலாசார மண்டபம் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

2. பட்டணப் பள்ளிவாசல் :

இப்பள்ளிவாசல் 1850ல் சின்ன மௌலானா எனும் அஷ்ஷெய்க் அப்துஸ்ஸமத் மௌலானா வல் (றஹ்) அவர்களால் கட்டப்பட்டதாகும். பெரிய பள்ளிவாசலுக்கு அடுத்ததாகவும், இவ்வூரின் இரண்டாவது பள்ளியாகவும் இது நிறுவப்பட்டது.

சின்ன மௌலானாவின் வீடு இப்பள்ளின் நேர் எதிரே அமைந்துள்ளது. 1889 வரை அன்னாரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு சபையினர் இதை நிர்வகித்து வந்தனர். பள்ளிவாசலுக்காக மௌலானா அவர்கள் தமக்குரிய வளவையும் "வக்ஃபு" செய்தார்.

பள்ளிவாசல் கட்டி முடிந்ததும் மௌலானா அவர்கள் குத்பாப் பிரசங்கம் நிகழ்த்திக் திறந்து வைத்தார். அன்னாரின் வபாத்துக்குப் பின்னர் அவர்களின் மூத்தமகனின் கணவரான பெரியார் ஷம்ஸுல் உலமா (உலமாக்களின் சூரியன்) அல்-ஹாபிஸ் முஹம்மது அபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம் அவர்கள் பள்ளியின் பரிபாலனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பேஷ் இமாமாகவும் கடமையாற்றி வந்தார்கள். இவர்கள் பள்ளிவாசலுக்காக கடுமையாக உழைத்ததுமல்லாமல், சமய, சமூகப்பணிகளிலும் அயராது பாடுபட்டார்கள். இவரது மறைவுக்குப் பின்னர் 1914ல் இருந்து இவர்களின் மூத்த மகனான முஹம்மத் ஹாஷிம் (மூத்த) ஆலிம் பேஷ் இமாமாக நியமிக்கப்பட்டார். பிற்காலங்களில் அபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம் அவர்களின் புதல்வர்களான அப்துஸ்ஸமத் (மக்கத்தார்) அவர்களும், அப்துற்றஷீத் (சீனி) ஆலிம் அவர்களும் பேஷ் இமாமாகக் கடமையாற்றினார்கள்.

சின்ன (மட்டண)ப் பள்ளிவாசலின் முன்னையக் கட்டடம். முன்பக்கம் பாங்கு சொல்லும் உயர்பீடம்

பள்ளி நிலத்தில் வடக்கு, தெற்கு மேற்குப் புறங்களில் கடை அறைகள் கட்டப்பட்டு வாடகை பெறப்படுகின்றது. சமார் 22 வருடங்களாக அது நடைமுறையிலுள்ளது. பள்ளிக் கட்டடமொன்றில் அதன் செயலகம் உள்ளது. பை.வ.வி. முஹம்மதுத்தம்பி வட்டை விதானை அவர்கள் இப்பள்ளிவாசலின் பிரதம மரைக்காயராக விருந்து அருந்தொண்டாற்றினார். அன்னாரது காலத்தில் பஞ்சாயத்து நிருவாக அமைப்பு பாராட்டக் கூடிய வகையில் செயற்பட்டது.

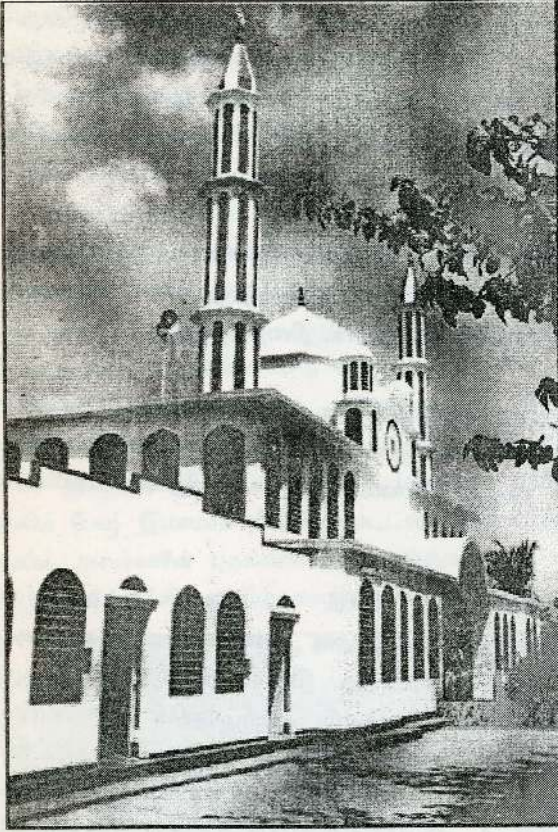
29.10.1981ல் இருந்து "ஸஹீஹ் முஸ்லிம்" பாராயணம் செய்யப்பட்டு ம.ரிபுக்கும் இஷாவுக்குமிடையில் பயான் நடைபெறுகிறது. பிரதி வருடமும் இந்நிகழ்வுண்டு. இவ்வருட பயான் 08.06.1997ல் நிறைவுற்றது.

22.01.1960ல் சின்னப்பள்ளி புனரமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அதற்குப் பதிலாக புதுக்கட்டடம் நிறுவப்படவேண்டுமெனவும் மரைக்காயர்மார், பிரமுகர்கள், ஜமாஅத்தார் ஆகியோர்கள் கலந்து கொண்ட ஒரு கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அதற்கமைய 120 அடி நீளம் 40 அடி அகலமுள்ள பள்ளிக்கட்டடத்திற்கும், இரு பக்கமும் 12 அடி அகலமான விறாந்தைக்கும் வரைபடம் தயாரிக்க ஆவனசெய்யப்பட்டது. இக்கட்டடத்தில் கட்டடக்குழு மீளமைக்கப்பட்டது. செயலாளராக ஏ.ஆர்.எம். சலீம் அதிபர் அவர்களும், போஷகராக எம்.ஐ.எம். அப்துல் மஜீத் எம்.பி. அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். குழு செயற்பட்டு வரைபடத் தயாரிப்புக்காக சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த எம்.எம். இஸ்மாயில் எந்திரி (Engineer) அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்து வந்தது.

பள்ளிக்கட்டட அத்திவாரத்துக்கான கூரான நாட்டு (வைர) மரக்கட்டைகளை நிலத்திலடித்திறுக்கும் கஷ்டமான பணியில் மக்கள் பலர் இரவுபகலாக ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டனர். கருவடிக்கும் சத்தம் மாதக்கணக்கில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. ஊர்மக்களின் நன்கொடையால் கட்டடம் எழுப்பப்பட்டது. இது ஒரு மாடிக்கட்டடமாக தற்போது காட்சியளிக்கின்றது.

சின்னப்பள்ளி என்ற பெயர் 1981ல் இருந்து பட்டணப்பள்ளி என மாற்றஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மடவாசல் பள்ளிவாசலின் தற்போதைய தோற்றம்

இப்பள்ளியின் செயலவையாக நம்பிக்கையாளர் சபையும், மரைக்காயர்மார் குழுவும் இயங்குகின்றன. குடிமரபுப் பாரம்பரியத்தின் படி அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

1996ல் இருந்து ஹி.ப.முல் குர்ஆன் (குர்ஆன் மனனம்) மதறஸா இங்கு நடைபெறுகிறது. பள்ளிக்கட்டம் தெற்குப் புறமாக மேல் மாடி, சலகூடங்கள், கழிவறைகள், குளியலறைகளுடன் 1997ல் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிக்குரிய நிலத்தில் மின்மாற்றி பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

● பள்ளிவாசல்களின் நிருவாகத் தடயங்கள் :

இவ்வூரின் நிருவாகம் பள்ளிவாசல்களாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன. சமய, சமூகப்பணிகள், இதிலங்குவன. இங்குள்ள சின்னப்பள்ளியில் 05.07.1913 தொடக்கம் 26.09.1968 வரையுள்ள 55 வருடகாலச் செயற்பாட்டுத் தடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதே போன்றே பெரியபள்ளி, புதுப்பள்ளிகளின் நடவடிக்கைகளும் மாற்றமில்லாமல் தொடர்ந்துள்ளன. ஏனைய பள்ளிகளும் காலத்துக்குக் காலம் இதைப் பின்பற்றின.

பின்வரும் தரவுகளிலிருந்து பலதரப்பட்ட நிருவாக நிகழ்வுகள், பள்ளிக்கும் ஊர்மக்களுக்குமுள்ள தொடர்புகள், ஊர்க்கட்டுப்பாடு, பஞ்சாயத்து முறைமையின் செல்வாக்கு, மக்களின் மணப்பான்மை, சிந்தனைப் போக்கு, முஸ்லிம், தமிழ் மற்றும் ஏனைய மக்களிடையே நிலவிய ஒருங்கிணைந்த ஒற்றுமை போன்ற இன்னோரன்ன தகவல்களை அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

கருங்கொடித்தீவின் ஆரம்ப காலத்திலுள்ள பள்ளிவாசல் பரிபாலனம் பற்றிய பதிவுகள் பெறமுடியாது இருப்பினும் இத்தரவுகள் முற்கால நடவடிக்கைகளை ஊகிக்கக்கூடியனவாக அமைந்திருப்பது ஆரோக்கியமானதாகக் காணப்படுகிறது.

இது எவ்வாறு இருப்பினும் இவ்வூரின் மூல வரவினர் காலத்திலிருந்து பள்ளிவாசல், கோயில்களில் "கிராமத்துப் பஞ்சாய முறையே தொடர்ந்து வந்து படிப்படியான சில மாற்றங்களுடன் இன்றுவரை வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன என்பதே யதார்த்தமாகும். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவலகால வகையினானே" என்பதற்கிணங்க, சமூகமாற்றங்களும், சிந்தனைப் போக்குகளுமே அவற்றுக்குக் காலாய் அமைந்துள்ளன எனலாம். நம்பிக்கையாளர்கள்சபை, மரைக்காயர்சபைகள் இணைந்த நிருவாகத்தில் பஞ்சாயத்து செயற்பாடுகள் சில வலுக்குறைந்து காணப்படுவதும் இதன் பார்ப்பட்டதாகும். இனிச் சில பதிவுகளைக் கவனிப்போம்.

01. 05.07.1913 முதன் முதலாக குடிவழி மரபுப்படி குடும்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டு சின்ன (லெப்பை)ப் பொலிசான கத்தறையிலுள்ள ஜனாப். அகமது லெப்பை போடி சலைமாலெப்பை தலைவராகவும், அசனார் கத்தறையைச் சேர்ந்த ஜனாப் அ.ம. சின்னகமது லெப்பை (பிற்காலம் உடையார்) காரியதரிசி யாகவும் ஜனாப் வ.சி.பொ.த. சேகு லெப்பைப் போடி தனாதிகாரியாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.
02. 19.07.1914 பெரியார் முஹம்மது அபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம் அவர்களின் மூத்த மகன் ஜனாப் முஹம்மது ஹாஷிம் (மூத்த) ஆலிம் கதீபாக நியமிக்கப்பட்டார்.
03. 26.07.1914 பள்ளிவாசல் பரிபாலன சபை மரைக்காயர் மார்களுக்குரிய ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமை காரணமாக ஜனாப்களான சே.பொ.த. முஹம்மதுத்தம்பிப் போடி (பின்னால் வட்டை விதானை) வ.சி.பொ.த. சேகுலெப்பைப் போடி, அ.ம. சின்னஹம்மது லெப்பை ஆகிய பெரியமரைக்காயர்மார்கள் பதவியிலிருந்து விலகிக் கொண்டனர்.

04. 09.01.1914 இன்றுள்ளபடி 3 பெரிய மரைக்காயர் மாரும் 14 குடி மரைக்காயர் மாரும் சின்னப்பள்ளியில் நிருவாகத்தை நடத்துகின்றனர்.
05. 08.02.1915 இஸ்மாலெப்பை, பாத்தும்மா என்போர் தகாத உறவு கொண்டதற் காக "ஹத்" அடிக்கப்பட்டு 25 ரூபா தண்டமும் விதிக்கப்பட்டது.
06. 11.07.1916 வயதுவந்த ஒவ்வொரு ஆணும் பள்ளிவாசலுக்கு வருடமொரு முறை 3 மரைக்கால் நெல் கொடுக்க வேண்டுமென அறிவிக்கப்பட்டது.
07. 20.07.1916 தண்டப்பணத்தை உரிய தவணைக்குள் கட்டாவிட்டால் இப் பணத்துடன் பெரிய பள்ளிவாசலுக்கு மேலதிகமாக 10 ரூபா சேர்த்துக் கட்ட வேண்டுமென தீர்மானிக்கப்பட்டது.
08. 04.08.1916 பெரியபள்ளி, சின்னப்பள்ளி, புதுப்பள்ளி மரைக்காயர் சபைகளின் கூட்டத்தில் எந்தக்காரணம் கொண்டும் ஒரு பள்ளி ஜமாஅத்தில் உள்ளவர் களை மற்றப்பள்ளி ஜமாஅத்தோடு சேர்க்கக்கூடாது எனத் தீர்மானிக்கப் பட்டது.
09. 15.08.1916 பள்ளிவாசலுக்குக் கட்டுப்படாமலும், தண்டம் கட்டாமலும் எதிர்ப்புக் காட்டுபவர்களை ஊரால் விலக்கத்தீர்மானம்.
10. 05.12.1916 மூன்று தலாக்கும் சொல்லிய பின் கூடிக் குடும்பம் நடத்திய அப்துல்காதர், கலைஹா இருவருக்கும் ஊர்ப்பெரியார்கள், உலமாக்கள், மரைக்காயர்மார்களின் முடிவிற்படி "ஹத்" அடிக்கப்பட்டு 25 ரூபா தண்டப் பணமும் அறவிடப்பட்டது.
11. 09.12.1916 ஜனாப் அ.லெ. மீராலெப்பை மரைக்காயருக்கு அடக்கமில்லாமல் தனது குடியிலுள்ள கலந்தர் லெப்பை என்பவர் நடந்து கொண்டதால் 15 ரூபா தண்டம் விதிக்கப்பட்டது.
12. 09.10.1918 ஜனாப் ஆதம் லெப்பை ஹாஜியாரின் முறைப்பாட்டின் பேரில் மார்க்கமுரணாக நடந்த பலர் தண்டிக்கப்பட்டனர்.
13. 20.11.1918 ஜனாப் இப்றாலெப்பை முஅஸ்ஸினுக்கு வருடாந்தக் கூலி கொடுக்க மறுத்தும், ஏசியும் அவருக்கு மனவருத்தத்தை ஏற்படுத்தியதற் காக ஜனாப் அகமது லெப்பை என்பவருக்கு 5 ரூபா அபராதம் விதிக்கப் பட்டது.
14. 08.02.1919 கதீப் ஆதம்லெப்பை ஹாஜியாரின் முறைப்பாட்டின் காரணமாக ஜனாப் வாச்சா மௌலானா தனது பிள்ளையின் மையித்தை பள்ளிக்கு அறிவிக்காமற் தானே அடக்கம் செய்தார் என்பதற்காக 250 சதம் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.

15. 04.04.1919. அடுத்த வீட்டு மையித்துக்கு ஜனாப் அ.லெ.ப. அகமது லெப்பை என்பவர் கூப்பிடும் வர மறுத்ததால் 1 ரூபா தண்டம் விதிக்கப் பட்டது.
16. 13.05.1919 காத்தாங்குடியிலுள்ள ஒருவர் இவ்வூர் மங்கையை விவாகம் செய்வதற்காக பள்ளிவாசலுக்குத் தெரியாமல் இங்குள்ள ஆலிம் ஒருவரைக் கொண்டு காவின் எழுதியுள்ளார். அதன் பேரில் ஆலிமுக்கு 100 ரூபா அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.
17. 09.06.1919 நோன்புகாலம் வெற்றிலை சப்பிக் கொண்டு வெளியில் நடமாடிய ஆதம் லெப்பைக்கு 19 பிரம்படியும் ஒரு ரூபாத் தண்டமும் விதிக்கப் பட்டது.
18. 21.09.1919 களப்பீன், கருவாடுகளால் பேதியேற்பட்டு இருப்பதாக அறியப் பட்டு அவற்றின் விற்பனை தடைசெய்யப்பட்டது.
19. 23.11.1919 ஜனாப் அகமது லெப்பை ஆலிம், ஜனாப் உதுமா லெப்பை ஆலிமுக்கு ஏசியதற்காக ஒரு ரூபா அபராதம் செலுத்தும்படி கூறப்பட்டது.
20. 25.11.1919 ஜனாப்களான பைவ.வி. முகம்மதுத்தம்பி, அம.முகம்மதுசரிபு, கம. ஆதம்பாவா ஆகிய பெரிய மரைக்காயர்மாள் இளம் வயதினராக இருப்பதால் ஜனாப்களான வ.வி. சின்னலெப்பைப் போடியையும், சேகு லெப்பைப் போடியையும், மேஸதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.
21. 24.06.1920 தொழாதவர்கள், மையித்து வீட்டுக்கு வராதவர்களுக்கு தண்டனை வழங்க முடிவெடுத்தது.
22. 08.06.1922 ஜனாப் பை.வ.வி. முகம்மதுத்தம்பியை மரைக்காயர்சபைக்கு தலைவராக நியமித்தது.
23. 09.02.1923 குர்ஆன் மத்றஸாக்கட்டடத்திற்கு வளையேற்ற வன்னிமை முதலியார், டாகடர் எஸ் செல்லத்துரை, காட்டு நேஞ்சர் கணபதிப்பிள்ளை, பிரவுன் வன பரிபாலன அதிகாரி, தாமோதரம்பிள்ளை ஓவசியர், கேவைத்தி விங்கம் ஓவசியர், ஊர்ப்போடியார் சின்னத்தம்பி, கொஸ்தாப்பல்(ர்), தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் பெரியபள்ளி, புதுப்பள்ளி மரைக்காயர் சபை பிரமுகர்களை அழைத்தது. இவர்கள் சமூகந்தந்து சிறப்பித்தார்கள்.
24. 22.02.1925 மையவாடித்தக்கியாவுக்கு பாங்கு செல்வதற்காக தீதாறலிஷா பக்கீர் காதர் முஹியத்தீனை நியமித்தது.
25. 18.05.1926 மௌலவி எஸ்.எம்.ஏ. றஷீத் (சீனி) ஆலிம் கதீபாக நியமிக்கப் பட்டார்.

26. 17.06.1927 விறாந்தை முகப்புக்குச் சிமந்து போட்டது.
27. 19.08.1927 பெரிய சந்தை சின்னப்பள்ளியின் நிருவாகத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. ஜனாப் அ.ம. உதுமான்குட்டிப் போடியார் மரைக்காயர் "சந்தைக்காக" அறவிட நியமிக்கப்பட்டார்.
28. 24.09.1927 ஹவ்முலீடு பூசப்பட்டது. 265.40 சதம் செலவானது.
29. 13.06.1933 ஊரிலுள்ள வண்டில்களுக்கு வேலை பிடித்துக் கொடுக்கப் பள்ளிவாசலால் முகாமையாளர் நியமிக்கப்பட்டார்.
30. 04.05.1934 கோடி முடிந்ததால் தான் கேட்ட சமான்களைத் தராததற்காக கோடி முடிந்தவர் கோடி உடுத்தவரைக் கேலி பண்ணிப்பாட்டுப் படித்த தற்காக 15 ரூபா தண்டம் விதிக்கப்பட்டது.
31. 19.11.1945 மரைக்காயர் நிருவாக சபைக்கு ஜனாப் பைவ.வி. முஹம்மதுத் தம்பி வட்டை விதானை தலைவராகவும் ஜனாப் கே.எல்.எம். மீராசாஹிபு பொருளாளராகவும் ஜனாப் அ.ம. முகம்மது சரீபு செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.
32. 11.02.1948 தொழாதவர்களுக்கு ஊர்க்கடமை செய்வதில்லையென அறிவிக்கப் பட்டது.
33. 02.01.1948. பெரிய பள்ளிவாசலில் ப்ரஸன்ஜி ஓதிவரும் போது இருசாராருக் குமிடையே பிரச்சினையேற்பட்டுக் குழப்பம் எழுந்தது. அன்று வெள்ளிக் கிழமையாதலால் பெரிய பள்ளியில் ஓதவேண்டிய "ஜம்ஆ குத்பா" சின்னப் பள்ளியில் ஓதப்பட்டது.
34. 17.06.1955 பள்ளிவாசலுக்குப் புதுக்கட்டடம் கட்டுவது பற்றிக் கருத்துப் பரிமாற பொதுக் கூட்டம் கூடவேண்டுமெனத் தீர்மானம்.
35. 26.08.1955 பள்ளிவாசல் நிலத்தின்வடக்கு, தெற்கு கடையறைகள் கட்டி வாடகைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென முடிவு செய்தது.
36. 25.11.1955 மீனாட்சியம்மன் கோவிலுக்கு வேடிக்கை பார்க்கச் சென்றவர் களுக்கு தலா 5 ரூபா தண்டம் விதிக்கப்பட்டது.
37. 03.08.1956 கவியாண மாப்பிள்ளைக்கு தங்க மோதிரம் தடைசெய்யப்பட்டு, கூறைப் பெட்டிமாற்ற ரூபா 10 மாத்திரம் கொடுக்கலாம் என்ற தீர்மானம்.
38. 11.01.1957 பஞ்சம் காரணமாக சினிமாக்காட்டக் கூடாது என்ற தீர்மானம்.
39. 22.02.1957 புதுக்கட்டச் செலவுத் திட்டத்தை மரைக்காயர்மர், பிரமுகர்கள் சேர்ந்து தயாரிப்பதென முடிவெடுத்தது.

40. 23.02.1957 புட்டம்பைப்பள்ளிக்கு ஜனாப் எம். அகமது லெப்பை ஆலிம் அவர்களை மாதவேதனமாக 45 ரூபா வழங்கி கதீபாக நியமிக்கும் தீர்மானம் கிராம மக்கள் சாப்பாடு இலவசமாக வழங்க உடன்பட்டது.
41. 19.04.1957 ஹவ்முக்குத் தண்ணீர் இறைக்க மோட்டார் வாங்க பணம் அறவிடப்பட்டது.
42. 28.06.1957 முஅஸ்ஸின், அதிகாரி இருவருக்கும் செய்கைக்காக வழங்கப் பட்டிருந்த பட்டிமேட்டுக் காணியையும், பள்ளி வளவுக்குள் இருக்கும் தெண்ணைப் பிரயோசனத்தையும் மீட்டுப் பள்ளிக் கணக்கில் சேர்க்கத்தீர்மானம்.
43. 12.01.1959 ஜனாப் அம. முத்துமீராலெப்பை மரைக்காயரின் இடத்திற்கு ஜனாப் எம்.எம். இஸ்மாயில் உபாத்தியாயர் மரைக்காயரை காரியதரிசியாக நியமித்தது.
44. 10.04.1959 பொது மக்களுக்குக் கூய் இட்டு அறிவிக்காததற்காக அதிகாரிக்கு 5 ரூபா அபராதம்.
45. 04.07.1959 அவசரக் கூட்டங்களுக்கு மரைக்காயர்மாநர் சமூகம்தராவிட்டால் தண்டம் வழங்கத் தீர்மானம்.
46. 10.07.1959 உலமா சபையின் கேள்விப்படி கலியாணத்தின் போது சீதனம், கைக்கூலி, மொத சோறு, 7 நாட்கள் தீவனம், தங்க மோதிரம் கூறைப்பெட்டி, ஏனைய பெட்டிகள் மாற்றிப் பெறல். என்பன தடை செய்யப்பட்டன. மகர் உடன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென முடிவு காணப்பட்டது.
47. 08.01.1960 பள்ளிக்குரிய பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கட்டடத்துக்கு மாதவாடகையாக தொண்ணூறு ரூபாய் நிருணயிக்கப்பட்டது.
48. 24.01.1960 பள்ளிக்கான புதுக்கட்டடக் குழுவுக்குப் பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப் பட்டனர். போசகர் ஜனாப் எம்.ஐ.எம். அப்துல் மஜீத், எம்.பி. தலைவர் ஜனாப் எம்.எஸ்.எம். முஸ்தபா உடையார், செயலாளர் ஜனாப் எம்.பி. ஆதம்லெப்பை (ஏஷு) பொருளாளர் கே.எஸ்.எம். மீராசாஹிபு (மூத்த) போடியார் குழு உறுப்பினர்கள் ஜனாப்களான கே.எஸ்.எம். முகம்மது இஸ்மாயில் ஆலிம், ஏ.எல். அப்துல் கபூர் (ரீ.ஏ), சு.லெ.வ.வி. ஆதம் லெப்பை, நெ.போ. ஆதம் லெப்பை, ஏ.எல். ஆதம் லெப்பை ஆகியோர் கட்டடம் 120அடி நீளமும், 40அடி அகலமும் இருபக்கமும் பக்கத்திற்கு 12அடியாக விறாந்தைகள் இருக்க வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.
49. 15.12.1961 பள்ளிவாசல் கட்டடக்குழு மறுசீரமைக்கப்பட்டது. செயலாளராக ஏ.ஆர்.எம். சலீம் தலைமையாசிரியர் நியமிக்கப்பட்டார்.

50. 16.12.1961 மௌலானா, மௌலவி எஸ்.எம்.ஏ. றஷீத் (சீனி) ஆலிம் பேஷ் இமாமாக நியமிக்கப்பட்டார்.
51. 29.06.1962 மேற்படி பேஷ் இமாப் சுகவீனம் காரணமாக விலகிக் கொள்ள விரும்புவதால் மீ.லெ. அப்துல் கபூர் (கண்ணாடி) ஆலிம் அந்த இடத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டார்.
52. 09.08.1963 மூன்று பள்ளிவாசல். மரைக்காயர் மார்களும் சுமார் 500 ஜமா அத்தாரும் சேர்ந்து புதுப்பள்ளிவாசலுக்கு "ஜம்ஆ குத்பா" முறை கொடுப்ப தென இணக்கம் காணப்பட்டது.
53. 16.08.1963 கவியாண மாப்பிள்ளையிடம் 15ரூபாவும் பெண்ணிடம் 14ரூபாவும் காவின்காசு வாங்குவதென தீர்மானம்.
54. 18.10.1963 ஜனாப் சு.லெ.அப்துல் கபூர் லெப்பை கதீபாக நியமிக்கப்பட்டார்.
55. 01.01.1965 தற்போதைய புதுக்கட்டம் பள்ளிவாசலுக்கு வக்பு செய்யப்பட்டு குத்பா ஒதித் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
56. 20.08.1965 தக்கியாப்பள்ளிக் கந்தூரிக்கு பெண்கள் செல்லக் கூடாதென "கூய்" இட்டு அறிவித்தது.
57. 28.08.1966 தீதாரலிஷா பக்கீர் காதர் முஹையதீன் ஏதேச்சாதிகாரமாக தக்கியாப்பள்ளி, மையவாடி நடவடிக்கைகளை வைத்திருப்பதையிட்டு மூன்று பள்ளிவாசல் மரைக்காயர் சபைகள் சேர்ந்து விசாரித்த போது அவர் முரண்பட்ட நிலையில் நடந்து கொண்டார். அதனால் தக்கியா மையவாடியிலிருந்து அவரை வெளியேற்றுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.
58. 23.09.1966 பழைய பள்ளிவாசல் கட்டம் உடைக்கப்பட்டது.
59. 25.11.1966 தக்கியா (தைக்கா) நகரில் பள்ளிவாசல் கட்டும்வரை சின்னப் பள்ளியே அக்கிராமத்திற்கு கடமை செய்ய வேண்டுமென முடி வெடுத்தது.
60. 21.07.1967 கிராமச் சங்கம் பிரிக்கும் விடயமாகப் பெரிய பள்ளியில் மூன்றுபள்ளி மரைக்காயர் சபையும் கூடி ஆலோசித்தது.
61. 09.12.1967 கல்முனைக்குடி கடற்கரைப்பள்ளிக்குப் போனவர்களுக்குத்தலா 10 ரூபா தண்டம் விதித்தது.
62. 19.01.1968 இன்று ஒதப்பட்ட "ஜம்ஆ குத்பா" ஷரீஆச் சட்டத்தை மீறியுள்ளதென ஜனாப் ஏ.ஆர்.எம். சலீம் தலைமையாசிரியர் பகிரங்கமாக எடுத்துக் கூறினார்.

63. 28.01.1968 தமிழ், முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை காரணமாக டீ.ஆர்.ஓ. (பிரதேச இறைவரி அலுவலர்) ஐ.பி. (பொலிஸ் பரிசோதகர்) பொதுமக்கள் 3 பள்ளி மரைக்காயர்மார் சபை கூடித் தமிழ், முஸ்லிம் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சமாதான அமைப்பு ஒன்றை நிறுவியது.
64. 26.09.1968 ஹக்கீம் அ.லெய். அப்துல் காதிர் (பரிசாரித்தம்பி) அவர்கள் எழுப்பிய ஆட்சேபனை காரணமாக இடைநிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பள்ளிவாசல் புதுக்கட்டத்தைக் கட்ட ஆவன செய்யப்பட்டது. ஜனாப்களான மௌலவி ஏ.ஆர்.எம். மஷ்ஹூர் (பஹ்ஜி) சு.லெ. அப்துல் கபூர் லெப்பை கதீப், மரைக்காயர் சபை ஆகியோரின் முயற்சியால் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு வேலைகள் தொடரப்பட்டன.

3. புதுப்பள்ளிவாசல் :

இது கருங்கொடித்தீவில் மூன்றாவது பள்ளியாகும். சன அடர்த்திக் கேற்பக் கட்டப் பட்டது. 1908 இல் ஜனியர் போடியாரின் மகன் பக்கீர் போடியார் அன்னாரது புதல்வர் ஆதம்லெப்பைப் போடியார் (சம்புக்களப்புலவட்டை விதானை) அவர்களின் பாரிய முயற்சியால் இது நிறுவப்பட்டது.

ஆரம்பகாலக்கட்டக் கூரை கிடுகினால் வேயப்பட்டது. இக்கட்டம் யாரோ விஷமிகளால் எரிக்கப்பட்டது. அதன் பின் 1910ல் கூரை திருத்தப் பட்டு ஒரு வேயப்பட்டது. இப்பள்ளிக்குரிய நிலம், கட்டம், தளவாடங்கள், மற்றும் பொருள்களெல்லாம் ஆதம்லெப்பைப் போடி அவர்களால் வகைப்ப செய்யப்பட்டது. இவற்றின் பராமரிப்பு சில இறைபக்தியாளர் குழு ஒன்றிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டது.

1910இல் ஆதம்லெப்பை ஹாஜியார் மக்கா சென்று அங்கேயே வபாத்தாகி அடக்கம் செய்யப்பட்டார். (இன்னாலில்லாஹி வயின்னாபிலைஹி ராஜிஹன்) அடக்கத் தலம் "ஜன்னத்துல் முஹல்லர்" என்ற புண்ணிய பூமியாகும். இவரது மரணத்தின் பின் இப்பகுதி ஜமாஅத்தார் "பி.பி. ஆதம்லெப்பை ஹாஜியார் நினைவு மன்றம்" என்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்கினர். வருடாவருடம் அவருக்காக

இவ்வமைப்பால் கத்முல் குர்ஆன் தமாம் செய்யப்படுகிறது. தவிர அவரின் வாரிசு ஒருவர் நம்பிக்கையாளர் சபைத் தலைவராக வர வேண்டுமென்ற மரபும் பின்பற்றப்படுகிறது.

புதுப்பள்ளி வாசல் இப்படிக்க காட்சி தருகின்றது.

23.08.1963 இல் இருந்து ஜம்ஆ குத்பா ஒதப்பட்டு வருகிறது. இதன் அண்மையில் "புதுப்பள்ளியடி" எனும் பெயரில் ஓர் அஞ்சலகம் உள்ளது. 1994ல் இருந்து வட பக்கமாக பள்ளிக்கட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

4. நூறானிய்யா பள்ளி வாசல் :

இப்பள்ளிவாசலுக்கான காணி 06.05.1966ல் 655 ரூபாவுக்கு வாங்கப்பட்டது. 30.01.1967ல் பள்ளிவாசல் கட்டுவதற்கான கருத்துப் பரிமாறல் கூட்டம் நிகழ்ந்தது.

ஜனங்களான கா. முகம்மது ஹனிபா, மு. அ. ஆதம்லெப்பை ஆசிரியர், அ. முகைதீன் பாவா (தங்கராசா) ஆகியோர் இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து முயற்சி எடுத்தனர். அதன் பயனாய் 03.10.1967ல் பள்ளிக்கட்டத்திற்கான அடிக்கல்லை வெலிகாமத்தைச் சேர்ந்த பெரியார் சங்கைக்குரிய ஜமாலியா ஸெய்யித் யஹ்யா மௌலானா அவர்கள் நட்டு வைத்தார்கள்.

பின்னர் இப்பள்ளி 08.06.1984ல் புனரமைக்கப்பட்டது. நூறானிய்யா தக்கியா என்ற பெயரில் இயங்கிய பள்ளி வாசல் 19.08.1984ல் அல்-மஸ்ஜிதுன் நூறானிய்யா எனப் பெயர் மாற்றஞ் செய்யப்பட்டது. 18.08.1988ல் நூறானிய்யா ஜம்ஆ பள்ளிவாசல் என்ற நிலையைப் பெற்று அன்று ஜம்ஆ குத்பாவும் ஒதப்பட்டது.

5. காதிரிய்யாப் பள்ளிவாசல் :

01.06.1969ல் காதிரிய்யாத் தக்கியா என்ற பெயரில் இது தொடக்கி வைக்கப் பட்டது. பள்ளிவாசலுக்கான வளவுகளைப் பின்வருவோர் நன்கொடையாக வழங்கினர். ஜனாப்களான எம்.ஐ.உதுமாஸெப்பை எம்.பி. முன்னாள் பொத்துவிற் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர், ஏ.எல்.எம். அபூஸாலிஷ் அதிபர், டொக்டர் ஏ.எல்.எம். இஸ்மாயில் (ஜஉபர்), வை.பி. அஹமட் அதிபர் ஆகியோர்.

பள்ளிவாசல் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் 08.11.1972ல் வைக்கப்பட்டது. 22.04.1974ல் காதிரிய்யா பள்ளிவாசல் என்ற பெயருடன் இதற்கான புதுக்கட்டடம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பள்ளிவாசல் பேஷ் இமாமாக எம்.எல். அப்துல் கபூர் (கண்ணாடி) ஆலிம் முதன்முதலாக நியமிக்கப்பட்டார். முஅஸ்ஸினாக ஜனாப் எஸ்.பி. முஹம்மது முஹிமித்தீன் கடமை செய்தார்.

பின்னர் ஜம்ஆ பள்ளி என்ற பெயருடன் 23.01.1987 ல் முதல் குத்பா பிரசங்கம் நிகழ்த்தப் பட்டது. மௌலவி ஐ.எம் அபூபக்கர் ஆலிம் குத்பா ஓத, ஏ. பி. நாகூர் தம்பி (பட்டணப் பள்ளி) முஅஸ்ஸிம் ம.:ஷர் ஓதினார். இதன் ஆரம்ப காலத்தில் பள்ளிவாசலுக்குப் பச்சை நிறம் பூசப்பட்டு மிக எடுப்பாகத் தெரிந்தது. அதன் காரணமாக "பச்சைப்பள்ளி" என்ற காரணப் பெயர் இதற்கு வழங்கலாயிற்று. இன்றும் அப்பெயரால் அழைக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

6. பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம் :

இது 15 பள்ளிகளின் ஒருங்கிணைப்பான ஓர் அமைப்பாகும். இந்த ஸ்தாபனம் அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, அவர்களின் சமய, கலாசார, சமூக விழுமியங்களின் மேம்பாட்டுக்காக உழைத்து வருகிறது. சம்மேளனம் மனங்கொண்டுள்ள விடயங்கள் வருமாறாகும்.

- I. இச்சம்மேளனத்தின் தீர்மானங்களை ஏனைய பள்ளிவாசல்களின் நிருவாகத்திலுள்ள ஜமாஅத்தாரிடையே நடைமுறைப்படுத்தல்.
- II. அனைத்துப் பள்ளிவாசல்களினதும் செயலாக்கலின் ஒரு கட்டுக் கோப்பான பரம்பலை ஏற்படுத்தல்.
- III. பள்ளிகளின் பொது நோக்கில் கலந்து அதற்காக உழைத்தல்.
- IV. சகல பள்ளிகளினதும் விரிவாக்கத்திற்கு துணை போதல்.
- V. தேவையேற்படுமிடத்துப் புதிய பள்ளிகளைத் தோற்று வித்தல்.
- VI. சமயப்பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து உலமாக்களின் ஆலோசனையைப் பெற்றுத் தீர்ப்பளித்தல்.
- VII. மக்களைப்பாதிக்கக் கூடிய கருமங்களில் கூர்ப்புக் காட்டி உரிய பரிகாரம் தேடல்.
- VIII. இனங்களக்கிடையே உறவை வளர்க்கக் கூடிய அம்சங்களைச் செயற்படுத்தல்.
- IX. நாடளாவிய ரீதியில் இணைப்பை ஏற்படுத்தி அரசியல், சமய, சமூக, பண்பாடுகளின் உச்சப்பலன்களுக்காகப் பாடுபடல்.
- X. உலக முஸ்லிம்களின் உயர்விலும், அயர்விலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அவதானம் பேணல். இன்னும் மனித நேயத்தை வளர்த்தல்.

● அங்கத்துவம் :

பெரிய, பட்டண, புதுப்பள்ளி நம்பிக்கையாளர் சபைகளிலிருந்து தலா 5 உறுப்பினர்களும், ஏனைய பள்ளிகளில் ஒருவர் வீதமும் சம்மேளனப் பொதுச் சபைக்கு தெரிவு செய்யப்படுவர்.

● நிருவாகக் குழு :

பொதுச் சபையிலிருந்து தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், உபதலைவர் இருவர், உபசெயலாளர் ஒருவர், முன்குறித்த 3 பள்ளிகளிலிருந்து தலா ஒருவர் என்ற அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றவர்கள் ஆகியோர் செயலவையில் இடம் பெறுவர்.

● அலுவலர் தெரிவு :

பரதி வருடமும் முஹர்ரம் மாதம் புதிய உத்தியோகத்தர் தெரியப்படுவர். எல்லாப்பள்ளிகளுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்காக, ஒரு பதவியில் ஒருவர் தொடர்ந்தும் அமராதவாறு சுழற்சி முறையில் இவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவர்.

● மதியுரைக் குழு :

இச்சம்மேளனத்தின் செயலாக்கத்துக்குத் தேவையான இடத்தில் ஆலோசனைகளை வழங்க ஒரு சபை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சபையில் பஸ்துறை சார்ந்த பிரமுகர்கள், இயக்கங்களின் பேராளர்கள், உலமாக்கள், கல்விமான்கள் ஆகியோர் அடங்கியுள்ளனர்.

7. இங்குள்ள பள்ளிவாசல்கள் :

01. அக்கரைப்பற்று ஜும்ஆ பெரிய பள்ளிவாசல்
02. அக்கரைப்பற்று ஜும்ஆ பட்டணப் பள்ளிவாசல்
03. அக்கரைப்பற்று ஜும்ஆ புதுப் பள்ளிவாசல்
04. பள்ளிக்குடியிருப்பு ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
05. பட்டியடிப்பிட்டி ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
06. இசங்கணிச்சீமை ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
07. இலுக்குச்சேனை ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
08. வேல மரத்து வெளி ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
09. ஆலிம் நகர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
10. காதிரிய்யா ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
11. பற்றிய்யா ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
12. சின்ன முல்லைத்தீவு ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
13. நாறானிய்யா ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்
14. கிழ்று நகர் பள்ளிவாசல்
15. முறாவோடை பள்ளிவாசல்

● தக்கியாக்கள் :

01. (பக்கீர் மிஸ்கீனலிஷா மாபூத் வலீ) தக்கியா (தைக்கா) மையவாடி
02. மஹ்முறதுல் ஹல்லாஜ் மகாம் தக்கியா, பொத்துவில் வீதி
03. மஸ்ஜிதுஸ்ஸலாம் தக்கியா, மாவடிச்சந்தி
04. மஸ்ஜிதுர்றஹ்மான் தக்கியா, அரகவ(அரசய)டி
05. மஸ்ஜிதுல் பத்தாஹ் தக்கியா, சின்னமருத (எழு) வெட்டுவான்
06. மஸ்ஜிதுல் உமர் தக்கியா, பொதுச்சந்தையருகில்

07. குபித்தக்கியா, அபுல் மாஸ்டர் வீட்டடி 2ம் குறிச்சி
08. மஸ்ஜிதுல் அல்-பலாஹ் தக்கியா, பதர் நகர்.
09. கல்லூரி மஸ்ஜித்தக்கியா, முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி. (தேசிய பாடசாலை)
10. அல்-பாத்திமிய்யாப் பாடசாலைத் தக்கியா.
11. மஸ்ஜிதுல் ஹுதா தக்கியா, பிரதான் வீதி, பெரிய மருதவெட்டுவாண்குளத்தடி
12. மஸ்ஜிதுல் அறுாஸ் தக்கியா, ஆன செத்தகுளத்தடி
13. மஸ்ஜிதுல் இஹ்ஸான் தக்கியா, 4ம் குறிச்சி
14. மஸ்ஜிதுல் முபாறக் தக்கியா, 1ம் குறிச்சி, வடிச்சல் வீதியடி
15. மஸ்ஜிதுல் ஹிதாயா தக்கியா, 6ம் குறிச்சி வடக்கு
16. இசங்கணிச்சீமை முச்சந்தி தக்கியா, 3ம் கடடையடி
17. மஸ்ஜிதுல் பிலால் தக்கியா, பள்ளிக்குடியிருப்பு
18. அல்-இஹ்ஸா தக்கியா, 5ம் குறிச்சி புதுப்பள்ளியடி, வடக்கு வீதி
19. லத்தீபியா தக்கியா, 3ம் குறிச்சி
20. முறாவோடைக் கிழக்குத் தக்கியா, 1ம் குறிச்சி

மையவாடியமைந்த தக்கியாவடியில் வருடந்தோறும் பக்கீர் ஜமாஅத்தினரால் (பக்கீர் பாவாமரினா)ல் கந்தூரி கொடுக்கப்பட்டு நிபாய் றாத்திப் வைபவம் நடைபெற்று வருகிறது. இது ஓர் இரவு நிகழ்ச்சியாகும். அந்நேரம் குத்துகள், வெட்டுகள், ஊசேற்றல், தலையில் தபூஸ் ஏற்றல் என்பன போன்ற மயிர்க் கூச்செறியும் அசாதாரண செயற்பாடுகளைக் காணலாம்.

பக்கீர் ஜமாஅத்தினரின் நிபாய் றாத்திபின் போது தபூஸ், கத்திரியா ஆயுதம், வான், கிறீஸ் என்பன சீலையால் மூடப்பட்டுப் பிராத்திக்கப் படுகிறது.

நியம் நாத்திப் நிகழ்ச்சி ஒன்றின் போது பக்கீர் ஒருவருக்கு நீள்கி ஏற்றப்பட்டுள்ளது.

● இங்குள்ள பல தக்கியாக்களில் நடைபெற்று வரும் பணிகள் :

01. ஜந்து வேளையும் தொழுகையை நடாத்தல்.
 02. நாத்திப், திகீர், விசேட தினங்களில் கன்னத்தான தொழுகையை ஒழுங்கு செய்தல்.
 03. நமழான் மாதங்களில் ஹதீஸ் வைபவம் நடைபெற ஆவன செய்தல்.
 04. தேவையான போது விசேட சமய சம்பந்தமான பேருரைகளை நிகழ்த்து வித்தல்.
 05. குர்ஆன் மதரசாக்களை நடாத்தல்.
 06. விசேட கந்தூரி (அன்னதானம்) கொடுத்தல்.
 07. பொதுக் கூட்டங்கள், விசேட வைபவங்களை செயற்படுத்தல்.
 08. மௌலித் ஓதல், குர்ஆன் தமாம் செய்தல்.
 09. சன்மார்க்கக் கடமை, பொதுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் பிறவூர் மக்களை ஆதரித்துத் தற்காலிகமாகத் தங்கிடம் அளித்தல்.
 10. வேறும் சன்மார்க்க சம்பந்தமான பணிகள், பொது வேலைகளுக்குதவல்.
- பல பள்ளிவாசல்கள் தொடக்க காலத்தில் தக்கியாவாக இருந்து படிப்படியாகப் பள்ளிவாசலாக வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸியாறங்கள் :

“அலாஇன்ன அவ்ஸியா அல்லாஹி லாகவ்:புன் அலைஹிம் வலாஹும் யஹ்ஸனூன்”
(அல்- குர்ஆன்)

கியாமத் (மறுஉலக) நாளில் எதுவிதஅச்சமும் அவர்களை அணுகாத நிலையில் இறைநேசர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் துக்கமுள்ளவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். மேலும் அவர்கள் ஈமான் (விகவாசம்) கொண்டு அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சி நடந்தவர்களாவர்.

இப்படியான வலீமார்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் இறைவணக்கத்திலும், இஸ்லாமியப் பணிகளிலும் மும்முரமாக ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர். மக்களிடையே ஏகத்துவத்தைப் பதித்து அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றெல்லாம் அழிந்து விடும். எனவே குர்ஆன், ஹதீஸை அடியொற்றி வாழுங்களென வழிகாட்டினார்கள். அதன் படி வாழ்ந்தும் காட்டினார்கள். இவர்களுடைய செயல்களில், சொற்களில் (இறையச்சம்) தக்வா மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. இப்படியான ஆன்மிக வள்ளல்கள் சிலர் இதில் இடம் பெறுகின்றனர்.

1. அஸ்-ஸெய்யித், அஷ்-ஷஹீத் ஸெய்னூல் ஆபிதீன் (பீஸபீல்) வலீ(றஹ்) அவர்கள்.

இவர் 1769ல் மலையாளதேசத்தில் பிறந்தார். மிகவும் அழகானவர். நல்ல தோற்றமுள்ளவர். இவர் மலையாளத்திலிருந்து ஒரு சுற்றுலாவை மேற்கொண்டு இலங்கைக்கு வந்து பாவாத மலைக்குச் சென்ற பின் கரைவாகு எனும் கல்முனைப்பகுதிக்கு வந்து சமயப் பணிசெய்தார். மக்கள் அன்னரிடம் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தனர்.

காலவோட்டத்தில் அவ்வூரிலேயே திருமணம் முடித்தார். சில காலங்களின்பின் பெரும் கானகத்தைக் கடந்து ஒலுவில் எனும் ஊருக்கு விஜயம் செய்தார். அங்கு சிலநாட்கள் தங்கிய பின் பொத்துவில் கிராமத்துக்கு செல்ல விரும்பினார். பெரும் காடுகளை ஊடறுத்துச் செல்லவேண்டிய பயணமது. எனவே ஒலுவில் வாசிகளான அகமது, மீரான் என்னும் இரு வலிபர்களைத் துணைகொண்டு அழைத்துப் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினார்.

அகமது, மீரான் இருவரும் வலீ அவர்களின் பெறுமதிமிக்க பொருட்பொதிகளைச் சுமந்து சென்றனர். அவர்கள் இப்பொதிகளை வஞ்சகமாகக் கவர வேண்டுமெனவும் வலீ அவர்களைக் கொலை செய்ய வேண்டுமென்றும் சதித்திட்டம் தீட்டினர்.

பொதிகளுடன் இருவரும் முன்னேசெல்ல வலீ அவர்கள் ஒரு வெட்டுவாளுடன் பின்னே சென்றார். தமன என்னும் காட்டுப்பிரதேசத்துக்கு வந்ததும் வாளைத் தம்பிடம் தந்து விட்டு வலீ அவர்களை முன்னே செல்லுமாறு இவர்கள் கூறினர். வலீ அவர்கள் அதற்கிணங்க வாளைக் கொடுத்து விட்டு முன்னே சென்றார்கள்.

கொஞ்சத் தூரம் சென்றவுடன் ஒரு ஆறு தென்பட்டது. அந்த ஆற்றை அண்மியதும் மீரான் என்பவன் வலீ அவர்களின் வலது குதிக்காலை வெட்டினான். அந்த இடத்திலேயே வலீ அவர்கள் ஷஹீதானார்கள். (இன்னாலில்லாஹி வஇன்னாமிலைஹி றாஜிஹன்) அந்த இடம் இன்றும் கூட "அவ்லீயாவை வெட்டிய ஆறு" என அழைக்கப்படுகிறது.

சதிகாரர் இருவரும் பெறுமதிமிக்க உடைகளையும், பணத்தையும் களவாடிக் கொண்டு வீட்டை அடைந்தனர். இரண்டொரு நாள்களில் வேட்டைக்கு வந்த சிங்களவர் இருவரின் கண்களில் அபூர்வமான காட்சி ஒன்று தென்பட்டது. ஒரு முதியவர் கொல்லப்பட்டுக் கிடப்பதையும் அவரின் மையித்தைச் சுழ வன விலங்குகள் ஏக்கத்தோடு நிற்பதையும் காண்டனர்.

உடனே அவ்விருவரும் இந்த அதிசயத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுக் கருங்கொடித்தீவில் வாழ்ந்த பெரிய பள்ளியைச் சேர்ந்த ஜமாஅத்தார் சிலரிடம் தெரிவித்தனர். அதைஅறிந்த பள்ளிவாயல் மரைக்காயர் மார்களும், ஜமாஅத்தினர் பலரும் உரிய இடம் சென்று மையித்தை உரியமுறைப்படி அந்த இடத்திலே அடக்கம் செய்து திரும்பினர்.

சில நாட்களின் பின் ஊரில் மழைவளம் குன்றத் தொடங்கியது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் சமயப்பெரியார் ஒருவரின் கனவில் பீஸபீல் வலீ தோற்றமளித்துத் தன்னைக் கருங்கொடித்தீவில் அடக்கம் செய்யுங்கள் எனக் கூறினார். இதைக் கேள்வியுற்ற ஜமாஅத்தார் முன்போல அவ்விடம் சென்று மையித்தைத் தோண்டி எடுத்துவரும் போது மழை பெய்யத் தொடங்கியது. மையித்தைச் சுமந்து

வந்தவர்கள் அம்மழையில் நனைய வில்லை. இது மக்களுக்குப் பெரும்வியப்பைத் தந்தது. பெரியாள் பொன்னுடல் கருங்கொடித்தீவுப் பெரிய பள்ளிவாசலில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

2. அஷ்-ஷெய்க் அப்துஸ்ஸமத் (சின்ன) மௌலானா வலீ (றஹ்) அவர்கள்.

இவர் எமன்தேசத்தைச் சேர்ந்த ஷெய்கு இஸ்மாசல் இப்னு இஸ்ஸுத்தீன் யமனீ (அறபி அப்பா) அவர்களின் புதல்வர் ஆவார். அறபி அப்பா, அறப் ஸாஹிப் அப்பா என்ற பெயர் பெற்ற அல்-குத்பு ஷெய்கு இஸ்மாசல் எமனீ அவர்கள், நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் பெரிய தந்தையாரான அப்பாஸ் (றழி) அவர்களின் நேரடி வழித்தோன்றலும் காதிரிய்யாத் தரீக்காவின் கலீபாவு(ஷெய்கு)மாவார்.

மூத்த கலீபாவான அபூபக்கர் ஸித்தீக் (றழி) அவர்களின் வழித்தோன்றலில் வந்த பெண்மணியைத் திருமணம் செய்தார்.

அறபி அப்பா, அவருடைய தோழர்கள் அப்துல் காதிறு மவ்லானா, இந்திய வந்தகப் பிரமுகரும், சமயப் பெரியாருமான முஹம்மதுக் காஸிம்பாஸ் என்பவரும் கப்பலொன்றில் வரும் போது கடலில் கப்பல் உடைந்ததால் மரக்கட்டையின் உதவியோடு கரை சேர்ந்தனர்.

அறபி அப்பா வெலிகம எனும் ஊரில் விவாகஞ் செய்து அங்கேயே வாழ்ந்தார்கள். இவருக்கு மூத்தமகனாக யஹ்யா மவ்லானாவும், அவரை அடுத்து அப்துஸ்ஸமது மவ்லானாவும் பிறந்தனர். ஹாஜியார் அப்பா (றஹ்) அவர்கள் கி. பி. 1846 இல் (ஹிஜ்ரி 1262) வெலிகமையில் காலமாகி அங்குள்ள ஜும்ஆப் பள்ளி வாசலில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டார்கள்.

அஷ்-ஷெய்க் யஹ்யா மவ்லானா வெனும் ஹாஜியார் அப்பா (றஹ்) அவர்கள் மாத்தறை மாவட்டத்திலும், ஏனையகுக் கிராமத்திலும் சமயப்பணி செய்தார். அன்னாருக்கு பாத்திமா, ஆமீனா. கதீஜா, ஹிக்கம்த் உம்மா ஆகியோர் பிறந்தனர். கதீஜா என்பவரை சட்ட நிருவாக சபை உறுப்பினராகவிருந்த எம்.சீ. அப்துர் ரஹ்மான் (சேர் நாளீக் பரீத் அவர்களின் தந்தையார்) மணம் செய்தார். ஹாஜியாரப்பா நாயகம் (றஹ்) அவர்கள் 02. 03. 1882 இல் காலமாகி வெலிகாமத்தில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டார்.

மாத்தறை ஜிப்ரி தக்கியாவில் உள்ள அறபு மத்ரசாவின் அதிபரான தென்னிந்தியாவைச்சேர்ந்த பின்னைத்தம்பி ஆலிம் அவர்களால் ஹாஜியாரப்பா பேரில் ஒரு மவ்லுது இயற்றப்பட்டது. கடந்த 106 வருடங்களாக இந்நாயகத்தின் பேரில் மௌலுது ஒதப்பட்டு பெரிய கந்துாரியும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இதுவே அஷ்-ஷெய்க் அப்துஸ்ஸமத் மௌலானாவின் தகப்பன் வழிச்சுருக்க வரலாறாகும். அறபி அப்பா (றஹ்) அவர்கள் மூன்று விவாகம் முடித்தார்கள். அம்மனைவியரின் இரண்டாவது மனைவிக்கு ஜந்தாவது குழந்தையாக 15.07. 1810ல் அஷ்-ஷெய்கு அப்துஸ்ஸமத் (சின்ன) மௌலானா அவர்கள் வெலிகாமம் கொட்டே கொட எனும் கிராமத்தில் பூந்தோட்டம் எனும் இல்லத்தில் பிறந்தார். இவர்களது மூத்த சகோதரியின் பெயர் ஹலீமா உம்மா என்பதாகும். பேரின்ப ஞானப்புகழ்ச்சி பெற்ற இம்மகான் சிறுவயதிலேயே ஹாபிஸ் ஆனார். சூபித்துவத்தில் உயர்ந்த படித்தரத்தில் செயற் பட்டார்.

அமல்களின் சக்தி வாமிலாக அல்லாஹ்வின் பேரருள் பொழிந்ததால் வலியாக உயர்த்தப்பட்டார். இல்ஹாம் எனும் உள்ளொளி மூலம் இறைகருணை கிட்டியது. சின்ன மௌலானா என்ற பெயரிலேயே மக்களிடையே பிரசித்தி பெற்றார். கருங்கொடித்தீவில் புகழ்பெற்றிருந்த தலைவரான சேகுமுல்லைக்காரன் போடியார் என்பவரது ஏக புத்திரியான சித்தி பாத்திமா எனும் மாது சிரோன் மணியை மணம் முடித்தார். பாத்திமாவின் உடன் பிறப்புக்களான பத்து ஆண்களும் மௌலானாவின் சமய, சமூகப் பணிகளிற் தொண்டாற்றினர். மௌலானாவின் சீடர்களும், இவர்களும் மௌலானாவின் கட்டளைக்காகக் காத்துக் கிடப்பது வழக்கமாகும். இவர்களுக்கு றைஹானத்துஸ்ஸஅதிய்யா, ஷரீபா உம்மா, லெத்தீபா உம்மா, றாபியத்துல் ஆஸறா (அறபி மூத்தம்மா) எனும் பெண்களும் அப்துல் ஜப்பார், அப்துல் கஃபார். அப்துல் கரீம் எனும் ஆண்களும் பிறந்தனர்.

சின்ன மௌலானா அவர்கள் பல அற்புதங் (கறாமாத்து) களைக் காட்டியுள்ளார்கள், கருங்கொடித்தீவி (அக்கரைப் பற்றி) ல் சின்னப்பள்ளியைச்சுமார் 150 வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டினார்கள். பெரிய பள்ளிச் சூழலில் வாழ்ந்த மக்கள் பலர் படிப்படியாகக் கிழக்கு நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்ததாலும், இங்கிருந்து பெரிய பள்ளிக்குக் தோணிகள் மூலம் பெரும் நீர்ப் பரப்பைக்கடந்து செல்ல வேண்டி இருந்ததாலும் இப்பகுதியில் ஒரு பள்ளிவாசலின் அவசியம் உணரப்பட்டது. மௌலானா அப்பாவின் சொந்த நிலத்திலேயே அவரால் அடிக்கல்

நட்ப்பட்டுஇய்ள்ளி நிறுவப் பட்டது. பள்ளி வாசல் திறந்து வைக்கப்பட்டதினத்தில் சின்ன மௌலானா அப்பா (றஹ்) அவர்களின் குத்துபாவுடன் கடமைகளை ஆரம்பித்தனர்.

இவ்வூரில் மூத்தபரம்பரையில் மௌலானா அவர்களுக்கும் அவர்களின் மூத்த மருமகனான பெரியார் இ.முஹம்மதபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம்அவர்களும் முதலிடமும்,தனியிடமும் உண்டு. சமய, சமூக, ஆன்மிக அடைவுகளை இவ்விருவர்களிடமுமிருந்தே மக்கள் பெற்றனர். இவ்வூரின் கல்விமான்களாகவும், சமயப் பெரியார்களாகவும், தலைவர்களாகவும், ஆன்மஞானிகளாகவும் இவர்களே செயலாற்றினர். இன்று வரை இவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் சிலர் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பணியைத் தொடர்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காடுகளுக்கிடையே குடிசைகளமைத்து மக்கள் வாழ்ந்த கிராமப் புறங்களான மருதமுனை தொடக்கம் பொத்துவில்வரையும், மேற்கே இறக்காமம் தொடக்கம் ஒலுவில் வரையுமுள்ள முஸ்லிம் கிராமங்களுக்கு இவர்கள் சென்று சமயப்பணியாற்றினர். இன்றைய அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள பழைய ஊர்கள் முழுவதிலும் இவர்கள் சமயப் பணிகளைச் செய்துள்ளனர்.

விஷக்கல் :

சின்ன மௌலானா அவர்கள் தம்பொற்கரங்களினால் சின்னப் பள்ளியில் ஒரு விஷக்கல்லை வைத்தார். அக்கல் இன்றும் கூட ஒரு விஷமிறக்கியாக உதவி வருகிறது. அப்பா அவர்களை தம்பிலுவில் கோவில் பரிபாலன சபையினர் அழைத்துப் போய் அங்கும் ஒரு விஷக்கல்லை வைத்துள்ளனர். தங்கத்தை தரம் பார்த்தல், குர்ஆன் ஆயத்துகளை கையெழுத்தால் பதித்தல், குர்ஆன், ஹதீஸைக் கொண்டு நோய் நிவாரணமளித்தல், பல கிரந்தங்களை யெழுதுதல் என்பனவற்றில் கவனஞ்செலுத்தினார்.

யாகுத்பா மாலை, அஸ்மாஉல்ஹூஸ்னா விளக்கம், பைமுல்இலாஹி, மெய்ஞானபோதம், ஸூபித்தத்துவத்தீபம் என்பன போன்ற நூல்கள் அவர் கைவண்ணத்தில் உருவாகின. இப்படியாக வாழ்நாளெல்லாம் தீன்பணியும், சமூகப் பணியும் செய்து இவ்வூரினதும், ஏனைய கிராமங்களினதும் மெய்ஞானச் சுடராய் ஒளி விட்ட சின்ன மௌலானா அப்பா (றஹ்) அவர்கள் 14.04.1889

(ஹி.1309 ஷவ்வால் பிறை 06) இல் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தார். (இன்னாலில்லாஹிவ இன்னாஇலைஹி ராஜிணன்) அவரது பொன்னுடல் அக்கரைப்பற்று சின்ன (பட்டின) ப் பள்ளி வாசலில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது மவ்லானா அவர்களுக்கருகில் அவர் மருமகனார் முகம்மதபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம் புலவர் அவர்களும், இவர்களுக்கருகில் மவ்லானாவின் மூத்த மகளும், ஆலிம் அவர்களின் மனைவியருமான றைஹானத்துஸ்ஸ அதிய்யா அவர்களும் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இது ஊர் மக்கள் மௌலானா குடும்பத்திற்குச் செய்த அதி உயர் கௌரவமாகும்.

சின்ன மவ்லானா அப்பா (றஹ்) அவர்கள் பேரில் ஷவ்வால் பிறை ஆறில், வருடா வருடம் கத்முல்குர்ஆன் தமாமுடன் பெரிய கந்தூரி வைபவம் நடை பெற்று வருகிறது. 108 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து இது செயலில் உள்ளது. 15.02.1997 இல் இவ்வாண்டுக்குரிய கத்முல் குர்ஆன் தமாமும், 16.02.1997 இல் பெரிய கந்தூரியும் கொடுக்கப்பட்டது.

3. அஷ்-ஷெய்க் முஹம்மது மவ்லானா வலீ (றஹ்)

இவர் மலையாளம் எனும் மானிலத்திலுள்ள கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆத்மஞானப் பேறுபெற்ற மெய்ஞ்ஞானி. 1860களில் பிறந்தார். இஸ்லாம்சமயப் பணிக்காக இந்தியா. மலையாளம். சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு வாலிப வயதில் சென்று பணியாற்றினார்.

சுமார் தனது 60வது வயதில் இலங்கைக்கு வந்து காலி. மாத்தறை. பேருவல முதலிய ஊர்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள மக்களுக்குச் சமய நெறியைப் பயிற்று வித்தார்.

பின் கொழும்பில் சில காலம் தங்கி சோனகத்தெருவில் ஒரு தக்கியாவை நிறுவி ஆன்ம ஞானப் பயிற்சியையும், றாத்திப். திக்ர், மஜ்விசுகளையும் நடாத்தினார். அதன் பின் முஸ்லிம்கள் செறிவாக வாழும் கிழக்குப் பகுதிக்கு வந்து கரைவாகு ஊரில் தங்கினார்.

காரியப்பர் குடும்பம் அவரை மிகவும் கண்ணியப்படுத்தி அங்கேயே நிரந்தரமாகத் தங்குமாறு வேண்டினர். என்றாலும் அவர் பல குக்கிராமங்களுக்கும்

சென்று மார்க்க சேவை செய்ய வேண்டும் எனக் கருதியதால் கானகங்களின் மத்தியில் சென்று இறக்காமத்தை அடைந்தார். இவர் ஒரு இடத்தில் இருந்து வேறு கிராமங்களுக்குச் செல்லும் போது சிலர் அவரோடு காடுகளை ஊடறுத்துச் சென்று அவ்வூரில் மௌலானா அவர்களை விட்டுத் திரும்புவது வழக்கமாயிருந்தது.

இறக்காமத்தில் இருந்த மௌலானா அவர்கள் சிலரோடு பெரிய பள்ளி வாசலுக்கு வந்தார். அங்கு அன்னேரம் குர்ஆன் மதரஸா ஒன்று நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தது. அந்த ஓதற்பள்ளிக்கூடத்திலிருந்த ஓர் அறையில் அவர் தங்கியிருந்து சமயப் பணிசெய்தார்.

இவருக்கு உதவியாக முஹ்யித்தீன் என்பவர் இருத்தப்பட்டார். இவர் பல கறாமாத்துக்களைக் காட்டினார். பின்னர் அப்படிச் செய்வதில் ஆர்வம் குன்றி அமைதியாகக் காணப்பட்டார். 1930ம் ஆண்டில் ஓர் இரவு பெரிய பள்ளி மதரஸா அறையில் நித்திரையில் இருந்த மௌலானா திடீர் எனக் காலமானார்.

மக்கள் திரண்டனர். பெரிய பள்ளி, சின்னப்பள்ளி, புதுப்பள்ளி மரைக்காயர்மார் கூடி மௌலானாவின் அடக்கத் தலம்பற்றிக் கருத்துப் பரிமாறல்களை நடாத்தினர். ஒவ்வொரு பள்ளி ஜமாஅத்தாரும் தத்தமது பள்ளிகளில் மௌலானாவை அடக்கம் செய்ய வேண்டுமென வாதிட்டனர்.

ஈற்றில் துண்டு குலுக்கித் தீர்மானிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுத் துண்டு குலுக்கப்பட்டது. பெரியபள்ளியில் அடக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று துண்டு குலுக்கல் தீர்மானித்தது.

அன்னேரம் பெரியபள்ளியின் பிரதம மரைக்காயராக ஜனாப் சின்னப்புள்ளை ஹாஜியார் கடமையாற்றினார். அவருக்குப் பட்டியடிப்பிட்டியில் ஒரு காட்டுத்துண்டு சொந்தமாக இருந்தது. அதில் மௌலானாவின் மையித்தை அடக்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற அவரின் வேண்டுகோள் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

அதன் பிரகாரம் காட்டுத் துண்டொன்றை வெட்டி மௌலானாவின் தூய உடல் அவ்விடத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. பின்னர் கபுறை உள்ளடக்கி

ஓலைக் குடிசை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதில் தினமும் விளக்கேற்ற முஹம்மது தம்பி ஆதம்ஸெப்பை என்பவர் பொறுப்பாக்கப்பட்டார். அதன் பின் அக்குடிசை கல்லால் கட்டப்பட்டது. மௌலானா மரணிக்கும் போது சுமார் 71வயது என அனுமானிக்கப்பட்டது.

அன்னேரம் காட்டிலுள்ள மாட்டரவப்பாதையே பிரயாணத்துக்காகப் பாவனையில்ருந்தது. பின்னர் 1935 ல் களிமண் பாதையாக உருவாக்கப்பட்டது. அக்கரைப்பற்றிலிருந்து அம்பாரைக்குச் செல்லும் பிரதான வீதியின் அருகில் பட்டியடிப்பிட்டிக் கிராமத்தில் இப்பெரியாரது வியாறம் இருக்கிறது. அப்பாதையால் செல்வோர் அங்குள்ள காணிக்கைப் பெட்டியில் காசு போடுவதை இன்றும் காணலாம்.

1935 இல் பள்ளிக்குடியிருப்பு, பட்டியடிப்பிட்டிப் பகுதியில் மேலும் மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். இவ்விரு கிராமங்களும் நூறுவீதம் முஸ்லிம்களைக் கொண்ட கிராமங்களாகும். முஹம்மது மல்லானா வலீ (றஹ்) அவர்களின் கபுறைப் பலர் வியாறத்துச் செய்வது வழக்கமாக உள்ளது.

இப்பெரியாரின் கபுறடியில் மக்களின் தாக சாந்திக்காக பெரிய சாடிகளில் தண்ணீர் நிறைத்து வைக்கப்படும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது.

4. அஷ்-ஷெய்க் அஹ்மத் அறபியார் அவர்கள் :

இவர் குறாசான் தேசத்திலிருந்து பாவாத மலையைத் தரிசித்த பின் சில நாட்கள் கொழும்பில் தங்கியிருந்த பின்னர் கருங்கொடித்தீவுக்கு வந்து சமய விளக்கங்களை அளித்தார். மிக அமைதியான சபாவும் உடையவர். பொதுவாகத் தனிமையை நாடியவர். ஷரீஅத் சட்டங்களை அப்படியே பின்பற்றி நடந்தார். இறை தியானத்தில் இன்பம் கண்டவர். அறபு மொழியில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவராகத்திகழ்ந்தார். இவர் காலம் சென்ற பின் அக்கரைப்பற்றுப் புதுப்பள்ளி வாசலில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

5. அஷ்-ஷெய்க் மீரான் சாஹிப் வலீ(றஹ்) அவர்கள் :

இப்பெரியாரான இறைநேசர் மாணிக்கப்பூரிலிருந்து இலங்கை வந்து சேர்ந்தார். அன்னேரம் இசங்கணிச் சேனை என்ற இடம் காடாக இருந்தது. அங்கு ஐந்து குடும்பங்கள் சேனைப் பயிர் செய்து கொண்டிருந்தனர். இம்மகான்

7. அஷ்-ஷெய்க் அமீர் அலீ வலீ (றஹ்) அவர்கள் :

இவர் சிக்கந்தர் வலீ அவர்களின் புதல்வர். ஹயாத்துக் கலந்தர் வலீ அவர்களின் கெழுதகை நண்பர் சிறு வயதிலேயே ஞானப் புகழ்ச்சி மிக்கவராகக் காணப்பட்டார். நண்பர்கள் இருவரும் மார்க்க சேவைக்கான காட்டர்ந்த குக்கிராமங்களுக்குச் செல்வது வழக்கமாகும். இவர் கறாமத்துகள் காட்டியுள்ளார் மிக அமைதியாகவே காணப்பட்டார். அவர் காலமானதும் அங்கேயே அடக்கஞ் செய்யப்பட்டார். தந்தையாருக்குப் பக்கத்தில் தனையனும் அடக்கப்பட்டார் என்ற தகவலும் உண்டு.

8. அஷ்-ஷெய்க் ஹயாத்து கலந்தர் வலீ (றஹ்) அவர்கள் :

தமது ஆருயிர் நண்பரான அமீர் அலீ அவர்களின் மரணம் இவரைப் பாதித்தது. அன்று முதல் யாருடனும் பேசாது மௌனமாக இருந்ததுடன் திக்ரில் கடுமையாகவும் மூழ்கியிருந்தார். சில நாள்களின் பின்னர் இறக்காமம் எனும் கிராமத்துக்குச் சென்று வசித்தார். ஒரு நாள் தனது நண்பரான அமீர் அலீ தன்னை அவரிடம் அழைப்பதாக மக்களிடம் கூறி வேலமரத்து வெளிக் குச் சென்றார். சில காலத்தின் பின்னர் அங்கு காலம் சென்றதும் நண்பருக்குப் பக்கத்திலேயே அடக்கஞ் செய்யப்பட்டதாக மரபு வரலாறு கூறுகின்றது.

9. பக்கீர் மிஸ்கீனலிஷா மாயூத் அவர்கள் :

அஜ்மீர் ஷரீபிலிருந்து பாவாத மலை, தஃப்தர் ஜெயிலானி ஆகிய இடங்களைத் தரிசிப்பதற்காக இவர் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தார். ஜெய்லானி மலையில் சில காலம் தவமிருந்து கருங்கொடித்தீவுக்கு வந்தார்கள். இங்குள்ள பெரியள்ளி ஜமாத்தார் மத்தியில் ஆத்மீக உரை ஒன்றை நிகழ்த்திய பின் தக்கியாவடி எனும் இடத்தில் வாழ்விடம் ஒன்றை அமைத்துக் கொண்டார். சில பக்கீர்மார்களை உருவாக்கிப் பயிற்சியளித்தார். பக்கீர்மார் சபை ஒன்றை அமைத்து றாத்தீப், மௌலிது, திக்கீர் போன்ற அமல்களை ஊக்கப்படுத்தினார். பக்கீர்மார் பொது மக்களோடு நன்கு உறவாடி அவர்களிடமிருந்து பல உதவிகளையும் பெற்று வந்தனர், வருகின்றனர். சுன்னத்துக் கல்யாணம், திருமணம், கந்துரிகள் முதலிய வையவங்களில் இவர்கள் தாயிலா றபான் எனும் தோற்கருவியால் கொட்டிப்படிப்பது வழக்கமாகும். இதன் பிரதிபலிப்பே றமழான் மாத நோன்புகாலங்களில் இவர்கள் ஸஹர் வேளையில் றபான் கொட்டிக்கொண்டு வீதிகளில் வலம் வந்து ஸஹர் எழுப்புவதாகும். மாயூத் அவர்கள் காலமானதும் தக்கியாவெனும் (மையத்துக்களின் அடக்கத்) தலத்திலுள்ள தர்ஹாவில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

அவர்களுக்கருகில் இருந்த ஒரு குடிசையில் தவமிருந்தார். சமயப்பணி செய்தார். அவர் மறைந்ததும் அவ்விடத்தில் அடக்கஞ்செய்யப்பட்டார். தற்போது அவ்விடம் இசங்கணிச்சீமை என அழைக்கப்படுகிறது.

6. அஷ்-ஷெய்க் சிக்கந்தர் வலீ(றஹ்) அவர்கள் :

இவர் எமன் தேசத்திலிருந்து தனது உறவினரான ஸிந்தா மதார் என்பவரோடு இங்கு வந்தார். இலங்கையில் பல இடங்களிலும் தீன் பணி செய்த பின் இறக்காமம் எனும் கிராமத்துக்கு வந்தார். அங்குள்ள பள்ளிவாசலில் தங்கி இருந்தபின் பள்ளி முஅஸ்ஸிணால் ஒழுங்கெய்யப்பட்ட ஒரு குடிலில் தவமிருந்தார். அவரது மனைவியுடனும் மகனான அமீர்லியுடனும் காட்டினூடே பிரயாணம் செய்து அம்பலத்தாறு எனும் பகுதியில் வாழ்ந்தார். அவ்விடம் வேலமரத்து வெளி என அழைக்கப்படுகிறது. அந்நேரம் ஊர்மனைப்பிட்டி என்ற பெயரில் அவ்விடம் அழைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. சில முஸ்லிம் குடும்பங்கள் அந்த ஊர் மனைகளில் வாழ்ந்துள்ளனர். கொலரா கோயின் காரணமாக மக்கள் பலர் குடி பெயர்ந்தனர். வலீ அவர்கள் மரணித்ததும் வேலமரத்து வெளியில் தவள மாட்டு வியாபாரிகளால் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டார். சில காலம் அந்த இடத்தில் திகர் செய்யும் ஒலி இடைக்கிடையே கேட்டுக் கொண்டிருந்ததாக முதியவர்கள் கூறினர்.

இவ்விடம் அவ்லியாட கபுறடி என அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு சுமார் இரு நூற்றாண்டு காலமாக மக்கள் இந்தக் கபுறை ஸியாறத்துச் செய்து வருகின்றனர். இப்போது கூட்ப்பல வாகனங்களிற் சென்று கந்தூரி கொடுப்பதுடன் வலீயின் வலீலாப் பிரார்த்தனையும் செய்து வருகின்றனர். ஓர் மாற்றுமத அரசியல் வாதி இந்தச் ஸியாறத்தை அலட்சியப்படுத்தித் தவறாக நடந்ததால் அவர் பெருந்தண்டனையைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்ற செய்தி மக்களிடம் மிகப் பிரசித்தமானது. இப்பகுதி சிக்கந்தர் கிராமம் எனப்படுகிறது. அக்கரைப்பற்றுலிருந்து நீத்தை, மாந்தோட்டம் ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்லும் பாதையில் இந்த ஸியாறம் உள்ளது. 1950களில் இந்த அடக்கஸ்த்தலம் கல்லால் கட்டப்பட்டது: இங்கு பள்ளிவாசல், பாடசாலை என்பன உள்ளன. முஸ்லிம்கள் பலர் இக்கிராமத்தில் வசிக்கின்றனர். பெரியார்கள், பிரமுகர்கள், அரசு அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள் உட்படப் பலர் அங்கு வருகை தந்தவண்ணம் உள்ளனர்.

10. அஷ்-ஷெய்க் அப்துல் கஃபார் மௌலானா அவர்கள் :

இவர் சின்னமௌலானா அப்பாவெனும் அஷ்-ஷெய்க் அப்துஸ்ஸமது மௌலானாவின் மகனாவார். இஸ்ம, அஸ்மா வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்தவர். பின்னைப் பேறு நேரத்தில் பலர் இவரை அவ்வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று ஊதிப்பார்ப்பது வழக்கமாகும். அன்னேரம் சுகப் பிரசவம் உண்டாகிவிடும் என அறியப்பட்டுள்ளது. இவருடைய உடம்பில் தேங்காய்க் குலைஒன்று சிறு வயதில் விழுந்தது என்றும் தகப்பனாரின் பொருட்டால் ஆபத்தில்லாமல் உயிர் பிழைத்துக் கொண்டார் என்றும் தெரிகிறது. இவர் 1969ல் காலமானார். அன்னாரின் ஜனாஸா நூறாணியாப் பள்ளியில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

11. அஸ்-ஸெய்யித் சிக்கந்தர் துல்கர்னைன் வலீ(றஹ்) அவர்கள் :

இந்தஇறைநேசர் காயல் பட்டணத்திலிருந்து வந்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தீன் பணி செய்தார். கல்வி, கேள்விகளில் மிக ஞானம் பெற்றவர். பெருமானார் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் அடியொற்றி வாழ்ந்தார். இவ்வூர் மீம் குறிச்சியில் வாழ்ந்த மீறான் சாஹிப் ராவுத்தர் என்பவர் இவரது உயிர்த் தோழர் ஆவார். அவர் வீட்டில் சிலகாலம் தங்கிய பின் தனிமை நாடி இசங்கணிச்சேனை எனும் காட்டுப் பிரதேசத்திற்கு நகர்ந்தார். அவர் வபாத்தானதும் அங்கேயே அடக்கஞ் செய்யப் பட்டார்கள். இவர்களைப்பற்றி மேற்படிராவுத்தர் சில பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

12. முஹம்மத் மீராலெப்பை ஆலிம் - குஞ்சாலிம் அவர்கள் :

இவர் மார்க்கப் பேணுதலிலும், இறையச்சத்திலும், வணக்க வழிபாடுகளிலும் சிறந்தவராவார். ஒல்லியான சிறிய உருவத்தினர். அதனால் குஞ்சாலிம் என அழைக்கப்பட்டார்.

அவர் சுமார் 1892 இல் பிறந்தார். மீரம்மா, கலந்தர் மரைக்காயர் தம்பதியின் புகல்வர். தென்னிந்தியா காயல் பட்டணத்தில் உள்ள அறபிக் கல்லூரியில் கற்று மவ்லவீ ஆலிம் தகைமையைப் பெற்றார். இளவயதிலேயே கல்விப் பயிற்சி பெற்ற இவர், ஆதம் ஞானத்துறையில் ஈடுபட்டார். அதனால் பல ஆதீமீக ஞானப் பெரியார்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அஸ்-குர்ஆன், ஹதீஸ் மஜ்லிஸ்களில் வழிச் செய்து கொண்டு பக்தியுடன் அவற்றைச் செவி மடுப்பார். ஹதீஸ்கலை, பிக்ஹ் கலை, தஜ்வீத், சூபித்துவம் ஆகிய துறைகளில் திறமை காட்டினார்.

காயல் பட்டணத்தில் 25வருடங்களைச் சன்மார்க்க சேவையில் கழித்ததுடன், முஅல்லிமாகவும் கடைமை செய்தார். 1930 ல் வீடு திரும்பி அவரது உறவினர் முத்து மீராஸெப்பை (அக்கிராசனர்) அவரது வீட்டில் உபசரிக்கப்பட்டார். அங்கு சில காலம் தங்கினார்.

13. அஸ்-ஸெய்யித் அப்துல்லாஹ் வலீ (றஹ்) அவர்கள் :

இப்பெரியார் ஈச்சம்ப(வ)ட்டி அவ்லியா என்ற பெயரால் அழைக்கப் படுகிறார்கள். தவள மாட்டு வியாபாரத்தின் போது இந்த இடத்தில் இருந்த ஒரு வாடியில் வியாபாரிகள் இளைப்பாறிச் செல்வது வழக்கம். இது ஒரு தவளப் பாதையாகும்.

அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் இருந்த வாடியில் ஒரு நாள் இவர்கள் தங்கியிருந்த போது "திகர்" செய்யும் மெல்லிய ஓசையைக் கேட்டு மெய்சிலிர்த்தும் போனதாகவும் அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியை ஆராய்ந்த போது ஒரு அடக்கத்தலம் தென் பட்டதாகவும் தெரிகிறது.

அந்த கபுறில் இருந்தே திகர் கேட்டதாக அவர்கள் மக்களிடம் கூறினார்கள். அந்தக் கப்பறை உள்ளடக்கி இந்த வியாபாரிகள் தற்காலிக வியாரம் ஒன்றைக்கட்டினர். அந்த இடத்திற்கு மக்கள் சென்று வரத்தலைப் பட்டனர்.

காட்டு ஈச்ச மரச் சோலையும், நீர்க் கேணியும் உள்ள காட்டதரின் பக்கத்தே இந்த கபுறிஸ்தானம் உள்ளது. அதன் காரணமாக "ஈச்சம்ப(வ)ட்டி அவ்லியாவென அப்பெரியார் அழைக்கப்பட்டார். ஆலிம் நகரிலிருந்து சுமார் ஒரு மைல் தூரத்தில் இது உள்ளது.

(வட்டி - வழி) (ஜனாப் மு. அ. முகம்மது இஸ்மாயீல், அக்கரைப்பற்று-01)
(ஜனாப் அ. கா. கிதிறுமுகம்மத், அக்கரையற்று- 06)

14. அஸ்-ஸெய்யித் யாசீன் மௌலான வலீ (றஹ்) அவர்கள் :

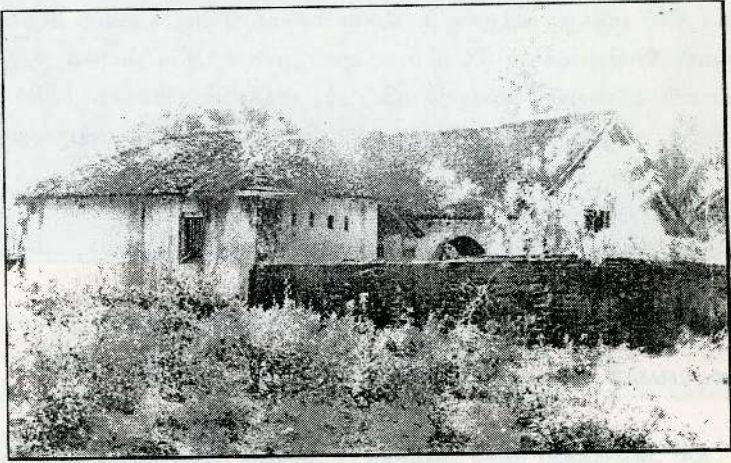
இவரின் மூதாதையர் எமன் நாட்டைச் சேர்ந்தோர் ஆவார். இவர் அம்மாந்தோட்டையில் பிறந்தார். இங்கு வந்து பெரிய மௌலான என்பவரின் மகனான மூமீன் உம்மாவைத் திருமணம் செய்தார். இவருக்கு அப்துல்லாஹ் (செய்யித் ஐதுரூஸ் மௌலானா, ஜே. பி. அவர்களின் தந்தையர்) செய்யித் அலவீ எனும் ஆண்மக்களும் சீனத்தும்மா, புவாதும்மா, றாவியாஉம்மா ஆகிய பெண்மக்களும் பிறந்தனர். சீனடி, சிலம்பாடிகளில் இவர் மிகப் புகழ்பெற்று இருந்தார். சிலருக்கு இவற்றில் பயிற்சி அளித்தார். இவ்வூர் 1ம் குறிச்சியில் ஜனாப் முகம்மது காசீம் வட்டை விதானையின் வீட்டுக்கண்மையில் இவர் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்தார்.

1842ல் அஸ்-ஸெய்யித் ஸெய்யினுலாபிதீன் (பீஸபீல்) வலீ அவர்களின் மையித்தைக் காட்டிலுள்ள அடக்கஸ்தலத்திலிருந்து தோண்டி எடுத்தப் பெரிய பள்ளிவாசலுக்குக் கொண்டு வருவதில் பெரும் அக்கறைகாட்டினார். தனது 79 வயதில் காலமானார். இவரது ஸியாறம் தக்கியா மையவாடியிலுள்ளது. கபுறை மூடிச் சிமந்தியினால் கட்டப்பட்டுள்ளது.

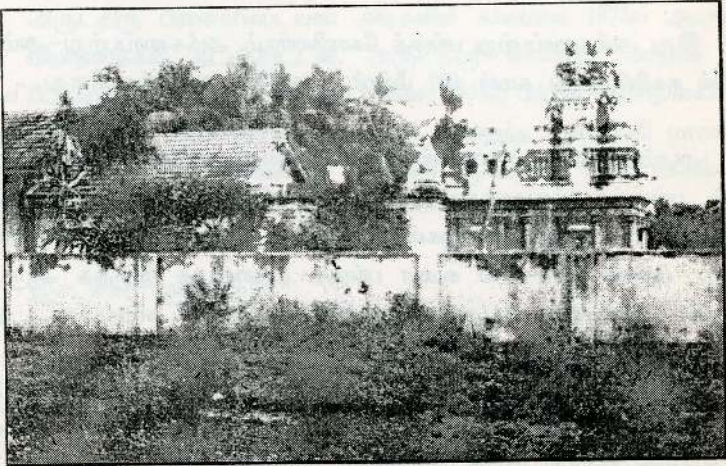
கோவில்கள் :

1. ஸ்ரீசித்தி விநாயகர் கோவில் :

இது பற்றிய வரலாற்று விளக்கம் "வரலாறு" எனும் இரண்டாவது அதிகாரத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீசித்திவிநாயகர் கோவிலின் பழைய தோற்றம்

ஸ்ரீசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் புதிய தோற்றம்

2. ஸ்ரீசிந்தாமணி விநாயகர் தேவஸ்தானம் :

இது ஆலையடிவேம்புக் கிராமத்தில் உள்ளது. 07.03.1942ல் தாபிக்கப்பட்டது. 1941ல் சேனைப்பயிர் செய்து வந்த கந்தம்மை என்பவரிடம் ஒருவர் கனவிற் தோன்றி நான் தனித்து விழாவடியிற் கிடக்கிறேன். என்னை ஆதரிப்பார் இல்லையா எனச் சொன்னார். இதையறிந்த கந்தம்மை விழாவடி சென்று பார்த்த போது மரத்தடியில் ஒரு பளிங்குக்கல் உருவம் தோன்றிற்று. அதைச் சிலர் எடுத்து வந்து ஒரு மேடையமைத்து வழிபட்டனர். அதன் பின் ஆலையடி வேம்பு மக்கள் கோவில் கட்டினர். ஸ்ரீகணபதிப்பிள்ளைக் குருக்கள் "சிந்தாமணி வினாயகர்" எனப் பெயரிட்டார். மக்களின் வணக்க வழிபாடுகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. ஸ்ரீசிந்தாமணி விநாயகருக்கு திருப்பொன்னூஞ்சல் பதிகத்துடன் பல பதிகங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. (கவிஞர், அண்ணாவிமணி க. வடிவேல், ஜே.பி., ஆலையடிவேம்பு, அக்கரைப்பற்று-07.)

தேவாலயங்கள் :

1. நல் ஆரோக்கிய மாதா ஆலயம் (உரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை):

இது அக்கரைப்பற்று பங்குக் கோவிலாகும். அக்கரைப்பற்று-அம்பாரை வீதியில் நகரிலிருந்து சுமார் 100 மீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது.

ஆரம்பத்தில் பாடசாலையில் திருப்பலி நிறைவேற்றப்பட்டு வந்த நிலையில் 1942ல் பங்குத் தந்தையாகவிருந்த அருட்திரு டெலாகே அடிகளினால் அத்திவாரமிடப்பட்டு இரு அறைகள் கட்டப்பட்டதும் திருப்பலி நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தது. பின்னர் 1943-1950 வரை பங்குத் தந்தையாக இருந்த அருட்திரு ஹென்றி பொன்னையா அடிகளின் முயற்சியால் கட்டடம் எழுப்பப்பட்டது.

கூரையிடப் படாதிருந்த ஆலயக் கட்டடத்தின் திருப் பணிகள் 1950ல் அருட்திரு கொட்பிரீக்குக் அடிகளினால் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு அதிவணை. இக்னேஷியஸ் கிளெனி ஆண்டலாகியினால் அபிஷேகம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

நல் ஆரோக்கிய மாதா (உ.க.மி.) ஆலயம்

அத்துடன் அக்கரைப்பற்று தனிப்பங்காகப் பிரிக்கப்பட்டு பங்குத் தந்தை அருட்திரு கொட்பிறீசுக் அடிகளின் 17 வருடப் பணியின் மூலம் மேலும் அபிவிருத்தி கண்டது. இவரது காலத்திலேயே ஆலயத்தின் பின்னாலுள்ள காணி வாங்கப்பட்டு பங்கு மனையும் கட்டப்பட்டது.

அருட்திரு பிரான்ஸிஸ்டயஸ் அடிகளின் காலமான 1976ல் ஆலயத்தின் இரு விறாந்தைகள் கட்டப்பட்டன. அருட்திரு சோய்ஸா அடிகள் 1981ல் ஆலய பீடத்தை புனரமைப்புச் செய்தார். பின்னர் 1993ல் பங்குத் தந்தையாகவிருந்த அருட்திரு நோயல் இம்மானுவேல் அடிகள், மறைந்த ஜனாதிபதி மாண்புமிகு ஆர். பிரேமதாஸவின் நிதியுதவியைக் கொண்டு ஆலயத்தின் கைக் கோயில்களை அமைத்தார்.

2. இசட்சகர் ஆலயம் :

அருட்திரு கொட்பிறீசுக் அடிகளின் காலத்தில் அக்கரைப்பற்று பங்கு மரியாயின் மைந்தர் சபைபினரால் பொத்துவில் வீதி 40ம் கட்டடையில் காணி வாங்கப்பட்டு ஓலைக்குடில் அமைத்து அங்கு திருப்பலி நிறைவேற்றப் பட்டு

வந்தது. பின்னர் அருட்திரு பிரான்ஸிஸ்டயஸ் அடிகளாரின் முயற்சியால் இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டதுடன் இக்கிராமம் இரட்சகர்புரம் என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

3. புனித சவேரியார் ஆலயம். :

நீதையாற்றுக்குத் தெற்குத்திசையிலுள்ள அளிக்கம்பை எனும் இடத்தில் வாழ்ந்த மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலுள்ள இக்கிராமவாசிகளுக்காக இது கட்டப்பட்டது. அருட்திரு கொட்பிறிகுக் அடிகளாரின் அரும் பணியின் காரணமாக இக்கிராமவாசிகள் கத்தோலிக்கராக மாறியதுடன் இன்றுவரை பிமாணிக்கத்துடன் நிலைத்து நிற்கின்றனர். 09.04.1961ல் மாத்திரம் இக்கிராம வாசிகள் 184 பேர் பேரூட் திருகிளெனி ஆண்டகைபினால் திருமுழுக்குப் பெற்று கத்தோலிக்க மறையைத் தழுவினர்.

1985ல் அப்போஸ்தலிக்க கார் மேல் கன்னியர் சபைத் துறவிகள் நல்லாரோக்கிய மாதா ஆலயச் சூழலில் மடம் அமைத்து இப்பங்கின் ஆன்மீகப் பணிகளில் தம்மையும் இணைத்துக் கொண்டனர்.

வரலாற்று ஏடுகளின்படி 1923 தொடக்கம் இன்றுவரை 24 அருட் தந்தையர்கள் பணிபுரிந்த இவ்வாலயத்தின் தற்போதைய பங்குத் தந்தையாக இருக்கும் அருட்திரு பி.ஜே. ஜெபரட்ணம் அடிகளுடன் அருட் சகோதரிகளும் இணைந்து பங்கு மக்களின் ஆன்மீக வழிகாட்டிகளாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

கத்தோலிக்கக் குடும்பங்களின் தொகை :

அக்கரைப்பற்று : 112

40ம் கட்டை : 129

(அருட்திரு பி.ஜே. ஜெபரட்ணம், பங்குத்தந்தை, நல் ஆரோக்கிய மாதா ஆலயம், அக்கரைப்பற்று)

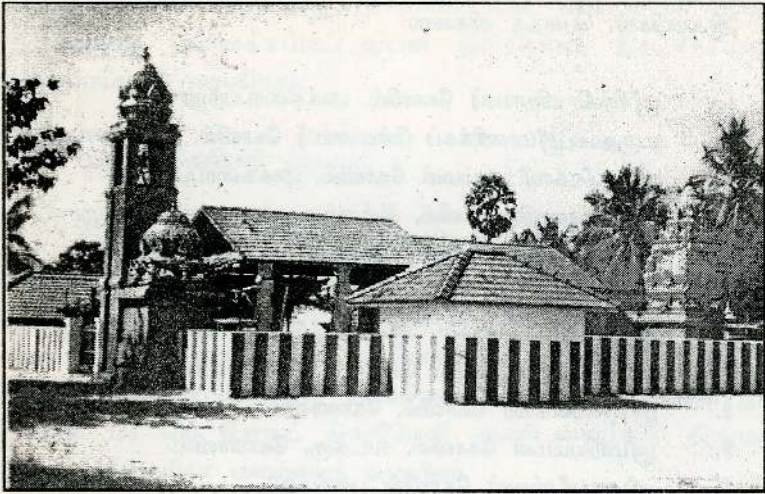
- இந்துக் கோவில்கள், உரோமன் கத்தோலிக்கமிஷன், மெதொடிஸ்தமிஷன் ஆலயங்கள், பௌத்த விகாரை:

1. ஸ்ரீசித்தி விநாயகர் கோவில், அக்கரைப்பற்று-07.
2. மருதயடிஸ்ரீமாணிக்கப் பிள்ளையார் கோவில், அக்கரைப்பற்று-08.
3. ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்மன் கோவில், அக்கரைப்பற்று-07.
4. ஸ்ரீவீரமாகாளி கோவில், சின்னக்குளம், அக்கரைப்பற்று-07
5. ஸ்ரீசிந்தாமணி விநாயகர் கோவில், ஆலையடிவேம்பு, அக்கரைப்பற்று-07
6. ஸ்ரீமுருகன் கோவில், ஆலையடிவேம்பு, அக்கரைப்பற்று-07
7. ஸ்ரீகுட்டிப்பிள்ளையார் கோவில், அக்கரைப்பற்று-07
8. ஸ்ரீவிக்னேசுவர் கோவில், கோளாவில்.
9. ஸ்ரீமாரியம்மன் கோவில், வடக்கு, கோளாவில்.
10. ஸ்ரீபாகுபதீஸ்வரர் கோவில், பணங்காடு.
11. ஸ்ரீபிள்ளையார் கோவில், கண்ணகிபுரம்.
12. ஸ்ரீகண்ணகி அம்மன் கோவில், பட்டினகர்.

13. நல் ஆரோக்கிய மாதா ஆலயம் அக்கரைப்பற்று.
14. இரட்சகர் புரம் ஆலயம், 40ம் கட்டை, அக்கரைப்பற்று.
15. புனித சவேரியார் ஆலயம், அளிக்கம்பை, அக்கரைப்பற்று.

16. மெதொடிஸ்த மிஷன் தேவாலயம், அக்கரைப்பற்று-08.
17. மெதொடிஸ்த மிஷன் தேவாலயம், 40ம் கட்டை அக்கரைப்பற்று.

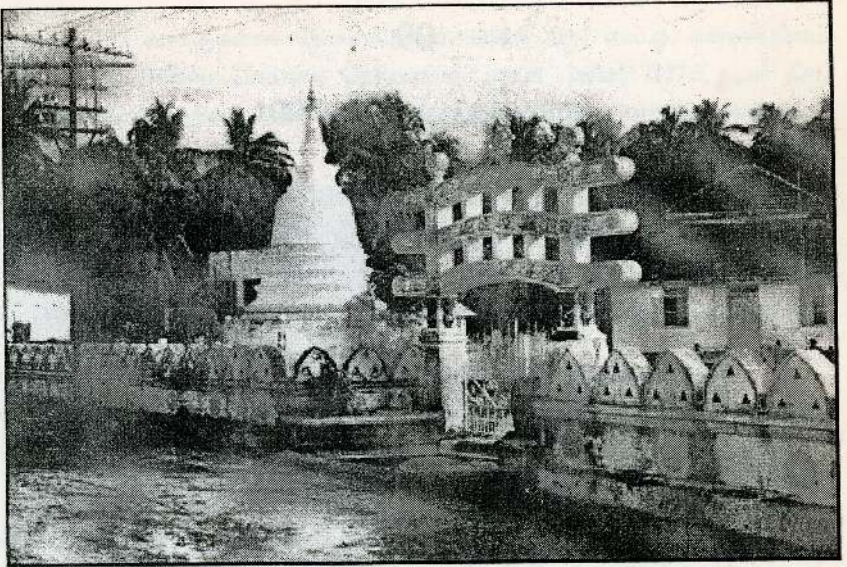
18. பௌத்த விகாரை, அக்கரைப்பற்று-08.

பனங்காடு ஸ்ரீபாகபதீஸ்வரர் கோவில்

மெட்டுவாடி எந்த மிஷன் தேவாலயம்

பொத்துளில் வீதியில் உள்ள பொளத்த விகாரை.

அரசியல் மேடை

நாடாளாவிய ரீதியிலுள்ள தமிழ் முஸ்லிம்களின் அரசியலில் சட்டவாக்கச் சபை (Legislate) குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வொன்றில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது. இக்கவுன்ஸிலுக்கு திரு பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தமிழரதும், முஸ்லிம்களினதும் ஏகப்பிரதிநிதியாக பிரிட்டிஷாரால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

இந்நியமனத்தை ஒரு தனி இனமான முஸ்லிம்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. முஸ்லிம்களுக்கென முஸ்லிம் பிரதிநிதி ஒருவரையே நியமிக்குமாறு வற்புறுத்தி வந்தனர். அதன் பயனாய் ஜனாப் எம்.ஸி. அப்துர்ஹமான் (றாஸிக் துரையின் தகப்பனார்) என்பவர் 29.10.1889ல் நியமிக்கப்பட்டார்.

இந்தக் கவுன்ஸிலான பரிபாலன சபை மேலும் சில கீர்திருத்தங்களைச் செய்தது. புதிய நிறைவேற்றுச் செயலவையில் 12 உத்தியோகத்தர்களும், 37 உத்தியோகப் பற்றில்லாதவர்களும் இடம் பெற்றனர். உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினரில் 23 பேர் பிரதேச மட்டத்திலும், 6 பேர் இன அடிப்படையிலும், 8 பேர் நியமன உறுப்பினராகவும் வகுக்கப்பட்டனர். இன அடிப்படையிலுள்ள 6 பேரில் 3 பேர் தேசிய ரீதியில் முஸ்லிம்களால் தெரிவு செய்யப்பெற்றனர். மீளமைக்கப்பட்ட இச்சபை 15.10.1924ல் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது.

01. இன அடிப்படைப் பிரதிநிதித்துவம் நீக்கம் :

11.11.1927ல் இலங்கைக்கு வருகை தந்த பிரித்தானிய அரசியல் குழுவின் விதைந்துரைக்கேற்ப இன அடிப்படை உறுப்புரிமை நீக்கப்பட்டது. 21 வயதுக்கு மேற்பட்டோருக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. பரிபாலனசபை என்ற பெயரை மாற்றி அரசாங்க சபை (State Council) என அழைத்தனர். இதற்கமைய 1931 மே, ஜன் மாதங்களில் முதலாவது பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்று 07.07.1931ல் தேசிய ஆளுநர் சபை கூடியது. கொழும்பைச் சேர்ந்த சேர் எம்.எம். மாக்கான் மாக்கார் மட்டகளப்புத் தெற்குப் பகுதிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டார். 2637 பெரும்பான்மை வாக்கு இவருக்குக் கிடைத்தது. இவர் அமைச்சராக நியமனம் பெற்றதுடன் இலங்கையின் முதன்முதலாகத் தெரிவான முஸ்லிம் அமைச்சர் என்ற பெயரையும் பெற்றுக் கொண்டார். சுமார் 4 வருடங்கள் அமைச்சராக இருந்தார். அந்நேரம் சட்டவாக்க சபை உறுப்பினராயிருந்த திரு ஈ.ஆர். தம்பி

முத்து 2937 வாக்குகளால் தோல்வியுற்றார். 1936ல் திரு எஸ்.ஓ. கனகரத்தினம் 5805 பெரும்பான்மை வாக்கால் தெரிவானார். அதன் பின்னர் 1937ல் உயர் திரு எம்.எஸ். தருமரத்தினம் எம்.எஸ்.ஸி. (Member of State Council)யாகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார்.

உயர்திரு எம்.எஸ். தருமரத்தினம் வன்னியனார் 1937-47 வரை இப்பகுதியில் அரசாங்க சபை உறுப்பினராக (Member of State Council)க் கடமையாற்றினார்.

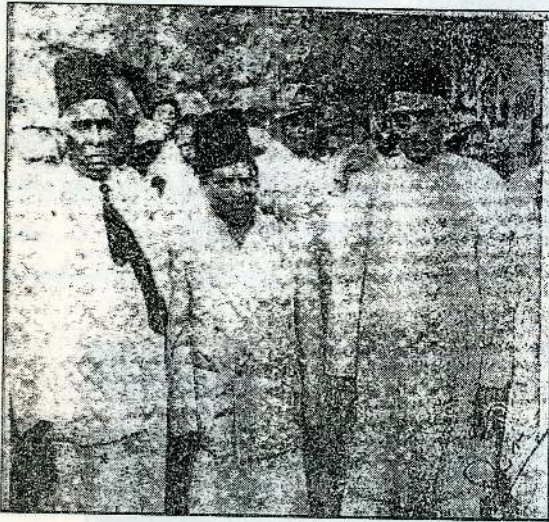
இவர் 1947 வரை கடமை செய்தார். இவரதுகாலத்தில் அட்டாளைச் சேனை ஆசிரியர் கலாசாலையை நிறுவப்பெரும் பாடுபட்டார். அக்கரைப் பற்று கனிஷ்ட ஆங்கிலப் பாடசாலையும் இவரால் உருவாக்கப்பட்டது. பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டன. காணிகள் வழங்கப்பட்டன. நெல்லுற்பத்தி பெருகியது. இவர் பெரும் தனவந்தரானபடியால் பெருமளவு தனது சொந்தப்பணத்தினால் பல பொதுப்பணிகளைச் செய்து மக்களுக்குதவினார். அக்கரைப்பற்றின் பெறுமதி மிக்க இரத்தினமாகவே மக்கள் இவரை மதித்தனர்.

மேற்படி வன்னியனார் வசித்த வீடு

02. சுதந்திரமும் தேர்தல்களும் :

04.02.1948ல் பிரிட்டிஷாரின் ஆளுமையிலிருந்து விடுபட்டு இலங்கை சுதந்திர நாடானது. அதற்கான தேர்தல் 1947ல் நடைபெற்றது. தொகுதி பிரிக்கும் போது அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் தொகுதிக்குள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. பொத்துவில் தொகுதி வேட்பாளராக நிந்தவூரைச் சேர்ந்த நீர்ப்பாய்ச்சல் சுப்பிரிண்டன் முதலியார் எம்.எம். இப்றாஹிம் ஹாஜியாரும், கொழும்பு பம்பலப்பிட்டியைச் சேர்ந்த அல்-ஹாஜ் ஏ.ஆர்.ஏ. றாஸிக் (பின்பு ஸேர் றாஸிக் பரீத்) அவர்களும் போட்டியிட்டு இறுதியில் இப்றாஹிம் ஹாஜியார் இலங்கை அரசுப் பேரவை (Parliament of Ceylon)க்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். றாஸிக்துரை 1899 வாக்குகளாற் தோல்வியடைந்தார். இவருக்காதரவாக 5508 பேர் வாக்களித்தனர். றாஸிக் துரை அவர்கள் தேர்தல் பணிகளை அக்கரைப்பற்றில் வசித்துக் கொண்டே கவனித்து வந்தார்.

நாடாளுமன்றத்தில் பொத்துவில் தொகுதியின் உறுப்பினராகவிருந்த முதலியார் அல்ஹாஜ் எம்.எம். இப்றாஹிம். பக்கத்தில் நிற்பவர் அக்கரைப்பற்றுப் நிருபகரான ஜனாப் எம்.எஸ்.எம். முஸ்தபா உடையார் மத்திய கிராம சபையின் முன்னாள் அக்கிராஸன்ர் (Chairman). யாக்யிஸ்தான் உயர் ஸ்தானிகர் கேளவ அப்துல் ஸத்தார் மெய்தூக்கு இங்கு வரவேற்பளிக்கப் பட்ட போது எடுத்த படம்.

1952ல் பொத்துவிற் றொகுதிக்கு இப்றாஹிம் ஹாஜியாருடன் சட்டத்தரணி ஜனாப் எம்.எம். முஸ்தபா போட்டியிட்டார். ஆனால் இவர் தோக்கடிக்கப்பட்டார். அல்-ஹாஜ் எம்.எம். இப்றாஹிம் எம்.பியின் காலத்தில் ஜனாப் சி.போ.ஹா. அப்துர்ரஹிம் வட்டை விதானையின் தலைமையில் உள்ள ஒரு குழுவின் முயற்சியால் முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயம் உப்புக்குதத்திலிருந்து தற்போதைய இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.

03. தமிழரசுக்கட்சியும் முஸ்லிம்களும் :

1956ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் காலத்தில் இவ்வூர் மக்கள் அரசியல் சித்தாந்தம் பற்றிய பல கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தனர். தந்தை எஸ்.ஜே.வி. செல்வ நாயகம் அவர்கள் ஆரம்பித்த தமிழரசுக் கட்சியின் கொள்கை பரப்பும் காலகட்டமது. கிழக்கில் தமிழரசுக்கட்சியினர் தமிழ் பேசும் மக்களை அவ்வணத்துக் கொள்ளக் கூடிய பல பிரச்சாரக் கூட்டங்களை நடத்தினர்.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் இக்கட்சியில் நம்பிக்கை வைத்துச் செயல் படத் தொடங்கினர். அதன் பயனாய் பொத்துவிலுக்கு சட்டத்தரணி எம்.எம். முஸ்தபாவும், கல்முனைக்கு கேற் முதலியார் எம்.எஸ். காரியப்பரும் தமிழரசுக்கட்சியின் சார்பாய் போட்டியிட்டு எம்பிக்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். கௌரவ டபிள்யூ தஹா நாயக்க காபந்து அரசாங்கத்தின் பிரதமமந்திரியாக இருந்த போது ஜனாப் எம்.எம்.முஸ்தபா நிதி மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டார். இதை இவ்வூர் மக்கள் மிகப் பெருமையாகக் கருதி அன்னாருக்குப் பெரியளவில் வரவேற்பளித்தனர்.

ஜனாப். எம். எம். முஸ்தபா எம்.பி. நிதியமைச்சர், அக்கரைப்பற்றில் வரவேற்கப்படுகிறார்

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் இக்காலகட்டம் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தது. ஒன்பது அமைச்சர்களைக் கொண்ட காபந்து அரசாங்கத்தில் 3 முஸ்லிம் அமைச்சர்கள் நியமனம் பெற்றமை ஒரு விசேட நிகழ்வாகும். சேர் ராசிக் பரீத் வர்த்தக மந்திரியாகவும், ஜனாப் முஸ்தபா நிதிமந்திரியாகவும், ஜனாப் காரியப்பர் உதவி நீதி மந்திரியாகவும் பதவி பெற்றனர்.

04. தொகுதி விஸ்தரிப்பும், ஊர்வாசியின் பிரவேசமும் :

1960ல் இரு முறை தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற தேர்தலில் ஜனாப். எம்.ஐ.எம். அப்துல் (சுவீற்) மஜீத் சுயேச்சை வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு வெற்றியீட்டினார். இந்தக் கால கட்டத்தில் ஊர்க் கோஷம் எனும் அலையில் மக்கள் அள்ளப்பட்டனர். தமிழ் மக்களின் பேராதரவும், முஸ்லிம்களின் ஊர்ப்பற்றும் ஒருங்கிணைந்து மஜீத் அவர்களின் வெற்றிக்கு உதவின.

நம்மவர் ஒருவர் நிந்தவூர்த் தொகுதிக்கு எம்பியானதையிட்டுத் தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் மகிழ்வு கொண்டனர். தேர்தல் செலவுகளை இவ்வூர் மக்களே பகிர்ந்து கொண்டனர். எம்பிக்கு 16,000 ரூபாவுக்கு "ஹோல்டன் கார்" ஒன்றை வாங்கி அன்பளிப்பாக வழங்கினர். இவரது காலத்தில் பொத்துவீற் தொகுதி பல அபிவிருத்திகளைப் பெற்றது. ஜனாப் மஜீத் முஸ்தபாவைப் பார்க்கிலும் 4627 மேலதிக வாக்குகளைப் பெற்று எம்பியானார். 1960-65 வரை இவர் பதவியில் இருந்தார்.

1965ல் இவ்விருவரும் போட்டியிட்டனர். ஜனாப் முஸ்தபா வெற்றி பெற்றார். எனினும் ஜனாப் மஜீதுக்குரிய ஆதரவு முன்னரைப் பார்க்கிலும் இம்முறை கூடி இருந்தது. தேர்தல் முடிந்ததும் ஜனாப் எம்.ஐ. அச்சமுஹம்மது என்பவரால் ஜனாப் முஸ்தபாவுக்கு எதிராக தேர்தல் ஆட்சேபனை வழக்குத்தாக்கல் செய்யப்பட்டது. வழக்குத் தோல்வியில் முடிந்தது. 1970ல் ஜனாப் எம்.ஐ.எம். அப்துல் மஜீத் எம்பி. அக்கரைப்பற்றில் காலமானதும் பட்டியடிப்பிட்டி பள்ளிவாசல் வளவில் அடக்கஞ்செய்யப்பட்டார். இவர் சம்மாந்துறையில் விவாகம் செய்தது முதல் அவ்வூரிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். தேர்தலுக்காகப் பிறந்தகமான அக்கரைப்பற்றில் குடும்பத்தாருடன் வந்து வசித்தார். இது இவ்வாறிருக்க கல்முனை, பொத்துவில் ஆகிய இரு தொகுதிப் பரப்புருளும் கல்முனை. நிந்தவூர், பொத்துவில் என மூன்று தொகுதிகளாகத் தேர்தல் ஆணைக் குழுவினரால் பிரிக்கப்பட்டன. கல்முனைத் தொகுதியோடு உள்ளடக்கப்பட்டிருந்த அம்பாரைப் பகுதி அம்பாரைத் தொகுதியெனத் தனியாக வகுக்கப்பட்டது.

பொத்துவீற் தொகுதி 1960க்கு முன் மாளிகைக் காட்டிலிருந்து கூமுனை வரையும் எல்லைப் படுத்தப்பட்டிருந்தது. 1960ல் நிந்தவூர் தொகுதியில் முஸ்தபா அவர்கள் எல்பி.பி. யில் (தஹா நாயக்க கட்சி) போட்டியிட்டு தோல்வி கண்டார்.

- (2) இங்குள்ள கல்விச் செயலகத்தை கல்முனைக்கு மாற்றியது.
- (3) கல்வியின் நூற்றாண்டு நிறைவுக்கான நினைவுச் சின்னமாக இங்குள்ள மேற்காண் மகாவித்தியாலயத்தில் கட்டப்படவிருந்த "சியவஸ (ஒரு நூற்றாண்டு) நூலகத்தை" நிந்தவூரில் கட்டியது.
- (4) கூட்டுறவு மொத்த விற்பனவு நிறுவகக்கடை (CWE, சதோச)யை இங்கு திறக்காமல் நிறுத்தியது. இன்னும் பல பாதகமான நடவடிக்கைகள்.

முஸ்லீம் சமய, பண்பாட்டினுடலங்கள் திணைக்களத்தின் வலய கலாசாரச் செயலகத்தை ஜனாப் எம்.ஏ.எம். அப்துல் மஜீத், எம்.பி. திறந்து வைக்கிறார். அருட்கே. கலாசார அலுவலரான அில்-ஹாஜ் எர்.எஸ்.ஏ.எம். ஹரிஸ்வாஹ் நிற்கிறார். அவருட்கில் ஜனாப் எம்.ஜி. உதுமாவேப்பை, எம்.பி கானப்படுகிறார்.

அிக்கரைப்பற்று மாவட்ட வைத்தியசாலையில் சிறுவர் காப்பகத் திறப்பு நினைவுப் படிக்கத்தை டோக்டர் எம்.ஏ.எம். ஜலால்தீன் திறை விசுக்கி வைக்கிறார்.

06. அக்கரைப்பற்று ஊரைக் கூறுபோடல் :

நமது நாடாளுமன்ற உறுப்பினரின் பாதகமான முனைப்பால் இவ்வூர் மக்கள் மனம் நொந்து போயிருக்கும் காலகட்டத்தில் தேர்தல் ஆணையாளர் ஜனாப் முஸ்தபா அவர்களின் ஆசீர்வாதத்துடன் கல்முனை, பொத்துவில் தேர்தல் தொகுதிக்கு மேலதிகமாக நிந்தவூர் என்ற தொகுதியை ஏற்படுத்தினார். இந்நோக்கத்துக்காக அக்கரைப்பற்று நகரின் (1ம் குறிச்சி கிழக்குப் பகுதி பொத்துவிறறொகுதியோடும், (5ம் குறிச்சி) சம்மாந்துறைத் தொகுதியோடும் சேர்க்கப்பட்டது. இச்செயல் ஓரவஞ்சகமானதும், பழிவாங்கும் தன்மை உள்ளதுமாகும் என மக்கள் கருதினர். அதனால் ஏற்கனவே இருந்த மனக்கசப்பு மேலும் கூடியது. பின்வரும் காரணிகளாற்றான் ஊர்வெட்டிப்பிளக்கப்பட்டது என மக்களுக்குத் தெளிவாகியது எனலாம்.

- (1) அக்கரைப்பற்றில் ஓர் எம்.பி. இருப்பதை ஜனாப் முஸ்தபா விரும்பவில்லை.
- (2) இவ்வூரின் வாக்குப்பலம் குறைந்தால் இங்கிருந்து தன்னோடு போட்டி யிட யாரும் துணியார்.
- (3) அப்படியொரு நிலையிருந்தால் தாமே ஆயுள்கால எம்.பி. யாக இருக்க முடியும் என்ற நம்பாசை.

ஆனால் இறைவனின் நாட்டம் வேறாக இருந்தது. நிந்தவூர்த் தொகுதியில் போட்டியிட்ட ஜனாப் முஸ்தபா இவ்வூருக்குச் செய்த பல சேவைகளை மறப்பதற்கில்லை. ஆனால் அவரது எதிராடலின் காரணமாக அச்சேவைகள் இவ்வூர் மக்களின் மத்தியில் எடுபடாது எதிர்ப்பலைக்குள் மூழ்கடிக்கப்பட்டன.

1978 ஜூலை 21ல் வீட்டுத் திட்டத்தின் நினைவுப் படிகத்தை திரு. எம். கணகரத்தினம் (பொத்துவிற தொகுதியின் 2-ஆவது) எம்.பி. திரை நீக்கல் செய்கிறார்.

ஜனாப் முஸ்தபா அவர்களை அக்கரைப்பற்று மக்கள் அதிகம் நேசித்தனர். அவர்களின் வெற்றிகள், உயர்வுகளின் போது முதலாவது பாராட்டு விழாவை எடுத்து மகிழ்ந்தனர். அவரின் அரசியற்றிறன், அரசியல் சாணக்கியங்களைப் போற்றினர். இப்படியான ஒரு சிறந்த சூழ்நிலையில் இவ்விரு திறத்தவர்களுக்கு மிடையிற் தோன்றிய முரண்பாடு துரதிஷ்டமானதே. அவதானம் தவறிய அரசியல் வாதிகளின் முடிவை இச்செயல் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றதெனலாம்.

அரசியல் அனாதையாக இவ்வூர் பல இன்னல்களைக் கண்ட போதும் மக்களின் முயற்சியினாலும், தியாகத்தினாலும் கல்வி, பொருளாதாரம், கலாசார விழுமங்கள், இலக்கியம் முதலிய வாழ்வியற் சிறப்புகள் மேலோங்கிக் கொண்டே வந்துள்ளன. இது இறைவனின் பெரும் கொடையாகும்.

. 1977ல் டொக்டர் எம்.ஏ.எம். ஜலால்தீன் பொத்துவில் தொகுதிக்கு எம்.பியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னர் அவர் பதவியிழக்க, இவ்வூரைச் சேர்ந்த ஜனாப் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை நியமன எம்.பியாக 31.03.1983ல் மேதகை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவால் நியமிக்கப்பட்டார். பொத்துவில் தொகுதியின் முதல் உறுப்பினர்க்குரிய இடம் இதுவாகும். இவரது நியமனத்தோடு இவ்வூரில் பிறந்த இருவர் (ஜனாப் எம்.ஐ.எம். அப்துல் மஜீத், ஜனாப் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை) நாடாளுமன்றத்துக்குச் சென்றனர்.

இவ்வூர்வாசியான ஜனாப் எம். ஐ. உதுமாலெப்பை (பொத்துவில் தொகுதி முதல்) எம்.பி. க்கு வரவேற்பளிக்கும்பொழுது

மேலும் ஜனாப் முகைதீன்பாவா (நிலஅளவையாளர்) 1989, 1994களில் Follow of the Survey institute of Sri Lanka - ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பொத்துவில் தொகுதி பிரதம அமைப்பாளர்) ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பாகவும், 1977ல் ஜனாப் எச்.எல்.எம். ஹாஷிம் அப்டுக்காத்து (சட்டத்தரணி) தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியிலும் ஜனாப் எம்.எச். ஷெய்கு இஸ்ஸுதீன் (சட்டத்தரணி) 1989ல் (வடக்கு-கிழக்கு மகாண சபையின் முன்னைய எதிரணித் தலைவர்) ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸிலும், பொதுத் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டனர்.

1977ல் பொத்துவில் இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதிக்கான தேர்தலில் எம்.எம். முஸ்தபா, திரு அல்பரட் சரணபால, டொக்டர் எம்.ஏ.எம். ஜலால்தீன் திருநடராசா தர்மலிங்கம், திரு.எம்.ஸி. கனகரத்தினம், திரு.சனநாயக்க ஆகியோர் போட்டியிட்டனர். திரு சரணபால திடீர் மரணமடைந்ததும் அதற்காக ஓர் இடைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அதில் டொக்டர் ஜலால்தீன் வெற்றி பெற்றார். இரண்டாவது உறுப்பினராக திரு. எம்.ஸி. கனகரத்தினம் தேர்வு பெற்றார்.

திருமதி ரங்கநாயகி பத்மநாதன் (பொத்துவில் தொகுதி 2ஆவது) எம்.பி.க்கு வரவேற்பளிக்கப்படுகிறது.

07. கட்சிகளும் வாக்களிப்பும் :

இவ்வூரில் தமிழரசுக் கட்சி, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, பிரஜா தந்திரவாதக் கட்சி, முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆகிய கட்சிகளுடன் சுயேச்சை வேட்பாளர்களும் காலத்துக்குக் காலம் பொதுத் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டனர். மக்கள் பெரும்பாலும் கட்சிகளைக் கவனியாது தனி ஆளுக்கே வாக்களித்து வந்துள்ளது அவதானிக்கப்பட்டது.

இவ்வூர் பொத்துவில், நிந்தவூர், அம்பாரைத் தொகுதிகளுக்குள் அவ்வக்காலங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. அம்பாரை, திகாமடுல்ல எனப் பின்னர் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. நீலாவணையிலிருந்து கூமுனை வரையும் கல்முனை, சம்மாந்துறை, நிந்தவூர், அம்பாரை எனப்பிரிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் மூன்று முஸ்லிம் எம்பிக்கள் இருந்தனர். முறையே ஜனாப்களான எம்.ஸி. அஹ்மத், எம்.ஏ.எம். அப்துல் மஜீத், எம்.ஐ. அப்துல் (சுவீற்) மஜீத் ஆகியவர்களே அவர்கள் ஆவர். இப்படியான ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் பின்னர் கிடைக்கவில்லை.

அம்பாரை மாவட்டம் இலங்கையில் 1/3 பகுதி முஸ்லிம்கள் வாழும் மாவட்டமாகும். ஏனைய 2/3 பங்கினரும் நாடெங்கிலும் பரந்து வாழுகின்றனர். இயற்கை நியதிப்பட்டியும், உரிமைப்பட்டியும், வளர்ச்சி வீதத்திலும் அம்பாரை மாவட்டமே முஸ்லிம்களின் ஆட்சிப் பிரதேசமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதே போல் அக்கரைப்பற்று இவ்வாட்சிக்கான தலைமைச் செயலகத்தைக் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நடந்திருப்பது இதற்கு எதிர்மாறானதாகும். இவ்வூர் பதுளை மாநிலத்தின் பரிபாலனத்தில் இருந்துள்ளதுபின்னர் சுமார் 200 வருடங்களுக்கு மேலாக மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் நிருவாகத்தில் இருந்தது. அதன்பின் 1963ல் இருந்து பிரிக்கப்பட்ட அம்பாரை மாவட்டத்தின் நிருவாகத்தின் கீழ் உள்ளது. அதிலிருந்து பரம்பரை பரம்பரையாக இப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் சோதனைக்களமாக இம்மாவட்டச் செயற்பாடுகள் உள்ளன. தமிழ் பேசும் மக்களின் தாயக பூமி, வயல் நிலங்கள் என்பனவற்றில் பல ஆயிரம் ஏக்கர்கள் அடாத்தாகச் சிங்களவர்களால் பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. தீகவாபி பெளத்த விகாரைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 585 ஏக்கர் நிலமும் முஸ்லிம்கள் காடுவெட்டி வெளியாக்கி வேளாண்மை செய்து வந்த நிலங்களாகும். சில தமிழ் மக்களின் நிலங்களும் இதிலடங்கும்.

திரு. ஜே. தில்விநாதன் எம்.பி. உரையாற்றுகிறார்.

08. அம்பாரை மாவட்டமும் தமிழர், முஸ்லிம்களும் :

அம்பாரை மாவட்டத்தில் நாட்டிலுள்ள சனத்தொகையில் 1/3 பங்கினர் முஸ்லிம்கள் என்றோம். ஆனால் அம்மாவட்டத்தின் அரசியல் அதிகாரம் அம்பாரை (திகாமடுல்ல) தொகுதி எம்.பி. க்களான சிங்களவரிடமே இருந்தது. இம்மாவட்டத்திலுள்ள முஸ்லிம், தமிழ் எம்.பி. க்களின் உரிமைகள் இவர்களால் மறுக்கப்பட்டன. தமிழ்பேசும் மக்களின் அரசியல், கல்வி, கலாசார, காணி, தொழில்வாய்ப்பு, முன்னேற்றம் என்பன தடைப்பட்டன. திரு சோமரத்தின (ஸ்ரீலகக.) திருதயாரன் (ஐ.கே.க.) ஆகிய இருவரினதும் அரசியற் தலைவர் நியமனம் காலத்துக்குக் காலம் தமிழ்பேசும் மக்களுக்குப் பெரும் பாதகமாக அமைந்தது.

அம்பாரைக் கச்சேரி நிருவாகம் முழுவதுமே சிங்கள மயமாயிருந்தது. சிங்கள மக்களே இம்மாவட்டத்தை ஆளப்பிறந்தவர்கள் என்றும் ஏனைய இனத்தவர் அடிமைகள் என்ற நிலைப்பாடுமே மேலோங்கி இருந்தது. அரசாங்க அதிபர் பதவி ஒரு முஸ்லிமுக்கும் மேலதிக அரசாங்க அதிபர் பதவி ஒரு தமிழருக்கும் உரித்தான மாவட்டமிது. ஆனால் 1963ல் இருந்து இதுவரை பேரினவாதத்தின் கட்டவிழ்க்கப்பட்ட அடக்குமுறையே எங்கும் காணப்படுகின்றது.

மாண்புமிகு அல்-ஹாஜ். எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் எம்.பி. ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத் தலைவர், துறைமுக அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சர், ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி, உலக இஸ்லாமிய மக்கள் தலைமைத்துவ அமைப்பின் உதவிச் செயலாளர் நாயகம்.

விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம் இங்குள்ள தமிழ் பேசும் மக்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. தொகுதிவாரியான எம்.பி.க்கள் முறையில் தமது எம்.பி.க்கும் மக்களுக்குமிடையில் நேரடித் தொடர்பு இருந்தது. ஒருவரை ஒருவர் பழகி அறிந்திருந்தனர். தேர்தல்களில் விகிதாசார முறையில் பெரும்பாலும் முஸ்லிம் மக்கள் யூ.என்.பி.க்கும் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணிக்கும் அளித்த வாக்குகளாற் திருவாளர்களான பி. தயாரன், நிறூஸ் பகீம்வெவ, சந்திரதாஸ் கலப்பதி, ஜே. தேவரப்பெரும், எச்.எம். வீரசிங்க ஆகியோர் வெற்றி பெற்றனர். அப்பாறை மாவட்ட எம்.பி.க்கள் யாவரும் அம்மாவட்ட மக்களுக்கு இனப்பாகுபாடற்ற சேவை செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் சிங்கள எம்.பி.க்கள் சிங்கள மக்களுக்கு மாத்திரமே எமது பணி சென்றடைய வேண்டும் என்ற இனவாதப் போக்கில் உறுதியாய் இருந்தனர்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் உச்சப்பெறுமதி மிக்க வாக்கு அவர்களுக்கே அதிகமான பாதகச் செயல்களை விளைவிக்கும் அளவுக்குத் திசை திருப்பப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு வேதனைப் படுவதைத் தவிர அவர்களால் வேறென்ன செய்ய முடியும்.

என்றாலும் எதிர் காலத்தில் மக்களின் விழிப்புணர்வாலும் அரசியல் ஞானத்தாலும் இப்பாதகமான நிலைமை மாறக் கூடும்.

09. இவ்வருக்கான நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் :

முன் சொல்லப்பட்ட சிங்கள எம்.பி. க்களைத் தவிரப் பின் வருவோர் அக்கரைப்பற்றை 1931ல் இருந்து பிரதி நிதித்துவப்படுத்தி வந்தனர். இவர்களில் தற்போது இருவர் பிரதி நிதிகளாய் 1994ல் இருந்து உள்ளனர்.

ஜனாப் எச்.எம். மாக்கான் மாக்கார் (எம்.எஸ்.ஸி) திரு எம்.எஸ். தருமரத்தினம் (எம்.எஸ்.ஸி) இவ்விருவரும் சுதந்திரத்துக்கு முன்னுள்ள காலத்தைச் சேர்ந்த அரசுப் பேரவை அங்கத்துவராவார் (Member of state Council) ஏனையோர் 1947ல் இருந்து 1997ஆகிய இன்று வரையுள்ள எம்.பி.க்களாவர். அவர்களின் பெயர்களாவது - அல்-ஹாஜ் எம்.எம். இப்ராஹிம் (நிந்தவூர்) சட்டத்தரணி எம்.எம். முஸ்தபா (நிந்தவூர்) டொக்டர், எம்.ஏ.எம். ஜலால்தீன் (அட்டாளைச் சேனை), ஜனாப் எம்.ஐ.எம். அப்துல் மஜீத் (அக்கரைப் பற்று), திரு எம். கனகரத்தினம் (பொத்துவில்), திருமதி ரங்கநாயகி பத்மநாதன் (பொத்துவில்) (இருவரும் உடன் பிறப்பு), ஜனாப் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை (அக்கரைப்பற்று), திரு ஜே. திவ்விய நாதன் (திருக்கோயில்), அல்-ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்றஃப் (கல்முனை), அல்-ஹாஜ் யு.எல்.ஏ. முகைதீன் (சம்மாந்துறை) இவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் பின்வரும் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வென்றவர்களாவர். (ஜனாப் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை மாத்திரம் நியமனம் பெற்றவராவார்) 1931, 1936, 1947, 1952, 1956, 1960, (இருமுறை-மாரச், ஜூலை) 1965, 1970, 1977, 1990, 1994 இற்றை வரை. 1989, வரை அம்மாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களுக்குப் பிரதி நிதியில்லை என்ற குறை 1990ல் திரு எம். கனகரத்தினம் எம்.பி.யானதன் பின்னர் நீங்கியது.

1970 பொதுத் தேர்தலின் போது நிந்தவூர்த் தொகுதி நீக்கப் பட்டு பொத்துவில் இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியாக ஆக்கப்பட்டது. அத்தோடு கல்முனை, சம்மாந்துறைத் தொகுதிகளும் இருந்தன. இந்தத் தொகுதிகளில் தனியாள் மோகம், பொருளாதாரம், குடும்பச் செல்வாக்கு என்பவற்றுக்கு ஏற்ப எம்.பி.க்கள் உருவாக்கப்பட்டனர். மக்களின் அரசியல் சித்தாந்தம், புத்தி ஜீவிகளின் அரசியல் எழுச்சி என்பன இக்கால கட்டத்தில் புதிய பரிமாணங்களை நோக்கித் திசை திரும்பின.

சட்டத்தரணி அல்-ஹாஜ் யூ.எஸ்.எம். முகையதீன் ஜேபியூ.எம். எம்.பி. (திருவாரூர்)

10. ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் :

இலங்கையில் 1947 முதல் யூ.என்.பியும், எஸ்.எல்.எ.ஃப், பியுமே ஆளும் கட்சிகளாக இருந்தன. அவை பேரின வாதத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டவை. இவற்றால் முஸ்லிம் மக்களுக்குரிய உரிமைகள் பெரும் பாலும் கிடைக்கவில்லை. தவிர முஸ்லிம்கள் தனித்துவமான ஓர் இனம் என்ற நிலைப்பாட்டிலும் அரசியற் சேறு வீசப்பட்டு வந்தது. இன்னும் வருகிறது. இப்படியான இக்கட்டான காலகட்டமொன்றிற்க்தான் சட்டத்தரணி எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் (தற்போதைய துறைமுக அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு, புனர்மைப்பு அமைச்சர், எம்.பி.ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி, ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத் தலைவர்) தூரநோக்கோடு 1981ல் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற கட்சியைத் தொடங்கி வைத்தார். இக்கட்சியின் மலர்வால் மக்கள் ஆறுதல் அடைந்தனர் எனத் தெரிகிறது.

இனப்பிரச்சினை காரணமாக வரையப்பட்டிருக்கும் அரசியற் தீர்வுப் பொதிக்கான திட்டத்தில் இக்கட்சி, முஸ்லிம்கள் ஒரு தனித்துவமான இனமென்றும், அவர்களுக்கென நிலத் தொடர்பு கொண்டதும், நிலத் தொடர்பற்றதுமான முஸ்லிம் ஆள் புலத்தை உள் சார்ந்த முஸ்லிம் மாகாண சபை அலகொன்று பிறப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசு மேல் மட்டத்தை வற்புறுத்தி வருகிறது. தவிர இக்கட்சி அரசியலமைப்புச் சீர் திருத்தம் தொடர்பான பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவுக்குச் சமர்ப்பித்த ஆலோசனையில் (26.05.1995) நாடாளுமன்றத்திலிருக்கும் 220 ஆசனங்களில் முஸ்லிம்களின் 8% சனத்தொகைக் கேற்ப 16 முஸ்லிம் எம்பிக்களைத் தெரியக் கூடியதாய் நாடு முழுவதிலும் இடம் ஒதுக்கி வழங்கப்பட வேண்டுமெனவும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

11. மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத்தேர்தல் :

1988 ஜூலையில் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத்தேர்தல் நடைபெற்றது. அந்நேரம் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முஸ்லிம்களின் ஆதரவைக் கேட்ட போது இப்பகுதியில் செயற்பட்ட முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி (ஜி. பி. எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப், ஜனாப் பஸீல் ஏ. மஜீத், இம்முன்னணியின் உறுப்பினர்கள்) ஒரு நிபந்தனையுடன் ஆதரவுதர இணங்கியது. அதன் வேட்டைவண்ணப் படிவத்தில் முதன்மை வேட்பாளராக ஒரு முஸ்லிமைச் சேர்ந்த வேண்டும் என்பதே அந்நிபந்தனையாகும். ஆனால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரால் அவ்வேண்டுகோள் ஏற்கப்படாது திரு ஆர் வேல்முருகு என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். காலாகாலமாகத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான வாக்குகளை அளித்து வந்த முஸ்லிம்களுக்கு இச்செயல் பலத்த சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது. அதனாலேயே இருசாராருக்கும் இடையிற் தொடர்ந்து வந்த அரசியல் உறவு படிப்படியாகக் குன்றிவந்திருக்கிறது. எது எவ்வாறாயினும் கல்முனையைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணி எம்.எச்.எம். ஜப்பார் அம்பாரை மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையின் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

12. வடக்கு-கிழக்கு மகாணசபை :

1988ல் இந்திய - இலங்கை அரசாங்கங்களால் சென்னையில் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி 19.12.1988ல் மாகாண சபைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. 1988 பெப்ரவரி 11ல் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசியல் கட்சியாக அங்கீகாரம் பெற்றபின்

எம்.ஜி. அலி உதுமான்

பூ.என்.பி. பிரச்சாரக் கூட்டத்தில் எம்.எச். ஜெய்கு இன்ஸுத்தீன் உரையாற்றுகிறார். அருகில் ஹேமா பிரேமதாஸவும், முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.ஜி. உதுமாலெப்பையும் காட்சியளிக்கிறார்கள்.

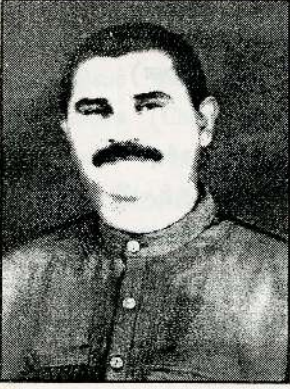

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண (சபை) அரசின் முதலமைச்சரான கோரவ வரதராஜப் பெருமான் பொதுச் சந்தைச் சதுக்கத்தில் வரவேற்கப்பட்டு அங்கு நடைபெற்ற கூட்டத்தில் உரையாற்றுகின்றார்

இத்தேர்தலில் போட்டியிட்டு 17 ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்டது. அம்பாரை மாவட்டத்தில் மாத்திரம் ஏழு ஆசனங்கள் கிடைத்தன. அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணி எம்.எச். ஷேகுஇஸ்ஸுதீன் ஜனாப்.ஏ.எல்.எம். அதாஉல்லாஹ் ஆசிரியர், எம்.ஐ. அலி உதுமான் பீஏ. ஆகியோரும் இதிலங்குவர். முதலமைச்சர் ஏவரதராஜப் பெருமான் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாண (அரசு) சபையில் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தவிசாளரான சட்டத்தரணி ஷேகு இஸ்ஸுதீன் எதிரணித் தலைவராகப் பதவி வகித்தார். ஆளுனராக லெப்டினல் ஜெனரல் நளீன் செனவிரத்தின நியமனம் பெற்றார். மாகாண சபையின் தலைநகர் திருகோணமலையில் இருந்து செயற்பட்டது. 07.07.1990ல் இச்சபை சில முரண்பாடுகள் காரணமாகக் கலைக்கப்பட்டது. ஷேய்கு இஸ்ஸுதீன் கருத்து வேறுபாடு காரணமாகப் பதவி துறந்தார். அலி உதுமான் தமிழ் இயக்கமொன்றினால் கடப்பட்டு வயாத்தானார்.

ஜனாப் ஏ.எல்.எம். அதாஉல்லாஹ் :

இவர் 1987 ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் உறுப்பினராக இணைந்து அக்கரைப்பற்று மத்திய குழுவின் உப தலைவரானார். மக்களின் விடிவுக்காக காங்கிரஸ் தேசியத்தலைவரோடு துணை போயுழைத்தார். நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் ஆயுதப்போராட்டத்தின் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ், முஸ்லிம் உறவைக்கட்டியெழுப்பப் பல முயற்சிகளையும் எடுத்தார். தற்போது பல திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்திவருகிறார். முஸ்லிம் காங்கிரஸின் பிரதி அமைப்பாளராகவும், கொள்கை பரப்புச் செயலாளராகவும், தேசிய பிரதித்தவிசாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார். 1994ல் நிகழ்ந்த பிரதேசச்சபைத் தேர்தலில் அதன் வெற்றிக்காகப் பெரிதும் தொண்டாற்றினார். ஏழு உறுப்பினர் தேர்வு பெற்றதில் இவரது பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்க அளவு கணிசமானது.

ஏ.எஸ்.எம். அனாடல்வாணர்

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபை செயற்படும் போது முஸ்லிம்களுக்கென அரசியல் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட்ட "ஆட்சியதிகார அலகொன்று" கிடைக்க வேண்டு மென்பதில் மிகக்காத்திரமாகவிருந்து தலைவ ரோடு சேர்ந்து அதைப் பெற முயன்றார்.

1994 ஓகஸ்டில் நிகழ்ந்த நாடாளுமன்றத்தேர்தலில் போட்டியிட்டு சுமார் 23000 வாக்குகளைப் பெற்று திகாமடுல்ல தேர்தல் மாவட்டத்தில் 4வது இடத்தைப் பெற்றார்.

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் பங்காளிக்கட்சியான முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் அல்-ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் துறை முகங்கள், கப்பற்றுறை, புனர்வாழ்வு, புனர்மைப்பு அமைச்சராகப் பதவியேற்றார். அதன் பின் அம்பாரை மாவட்டத்துக்கான பிரதான இணைப்பாளராக இவர் 13.09.1989ல் அமைச்சரால் நியமிக்கப்பட்டார்.

இவரது முயற்சியால் பாலமுனை ஹூஸைனியா, இலுக்குச்சேனை, புட்டம்பை அகதிகளுக்கான மீராநகர், திராய்க்கேணி, கண்ணகி புரம், வளத்தாப் பிட்டி, ஹிஜ்ரா நகர், பொத்துவில் மற்றும் இன்ஸ்பெக்டர் ஏத்தம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மாதிரிக்கிராமங்கள் (Modern Villages) புதுப் பொலிவுடன் உள்ளன. அமைச்சர் அஷ்ரப் அவர்களின் அக்கரைப்பற்றுக்கான பிரதி நிதியாகவும், அக்கரைப்பற்று பிரதேச இணைப்புக்குழுவின் தலைவராகவும் இருந்து பணி செய்து வருகிறார்.

13. ஊராட்சி மன்றம் (கிராம சபை, பிரதேச சபை) :

இவ்வூர் 1935க்கு முன் மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடி ஆட்சியில் இருந்தது. பின்னர் கிராமச் சங்கம், மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை, பிரதேச சபைத் தேர்தல்கள் காலத்துக்குக் காலம் நடைபெற்றன. மத்திய கிராமச்சங்கம் என்ற பெயரில் ஆரம்ப கால நிருவாகம் இருந்தது. தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்காக இந்தச் சங்கம் மாத்திரமே இருந்தது. தலைவர் அக்கிராசனர் எனப்பட்டார். பின்வருவோர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராகக் கடமையாற்றி வந்துள்ளனர்.

1935 ஜனாப் ப.மு. ஆதம்லெப்பை (பொத்துவில்) உடையார்.

1939 திரு க.மு. ஞானப்பிரகாசம் (தலைமை ஆசான்)

- 1942 திரு எஸ். மானாகப் போடி (வண்ணக்கர்)
1945 ஜனாப் அம. முத்துமீராலெப்பை
1948 ஜனாப் எம்.வீ.வீ. அகமது லெப்பை (ஆலிம் வட்டானை)
1951 மவ்லவீ யூ.எல்.எம். ஹாஷிம் ஆலிம்
1954 ஜனாப் அம. முத்து மீராலெப்பை
1957 ஜனாப் எம். எம். அபூக்கர்
1961 ஜனாப் ஏ.ஆர்.எம். இப்றாஹிம்
1964 ஜனாப் எம்.எஸ்.எம். முஸ்தபா உடையார்
1965 ஜனாப் ஏ.ஆர்.எம். இப்றாஹிம்
1968 திரு பீ.ஏ.ஜே. காசிநாதர் (நிருவாகர்)
1969 திரு அன்டன் அல்பிரட் (நிருவாகர்)
1970 ஜனாப் ஏ.ஆர்.எம். இப்றாஹிம்
1973 ஜனாப் ஏ.எல். அபூதாஹிர்
1975 ஜனாப் ஏ.ஆர். காரியப்பர் (விசேட ஆணையர்)
1977 ஜனாப் ஏ.ஆர்.எம். மஹ்ரூஃப் (விசேட ஆணையர்)
1979 ஜனாப் எம்.ஐ.எம். ஷர்ஃப் (விசேட ஆணையர்)
1980 திரு எல்.எஸ்.ஸி. சிறிவர்த்தன (ஏ.ஐ.ஏ)
1981 ஜனாப் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை (அதிகாரம் பெற்ற அலுவலர்)
1983 ஜனாப் எம்.ஐ. கியாவுத்தீன் (அதிகாரம் பெற்ற அலுவலர்)
1988 ஜனாப் ஏ. காலிதீன் அரசாங்க உதவி அதிபர் (விசேட ஆணையர்)
1989 ஜனாப் ஏ. அப்துல் மஜீத் அரசாங்க உதவி அதிபர் (விசேட ஆணையர்)
1990 ஜனாப் எம்.எஸ். பீர்முகம்மதுத்தம்பி (சி.உ.ஓ)
1991 ஜனாப் ஏ. அப்துல் மஜீத் அரசாங்க உதவி அதிபர் (விசேட ஆணையர்)
1993 எஸ்.எல். சேகுஇப்றாஹிம் அரசாங்க உதவி அதிபர் (விசேட ஆணையர்)
எம்.ஐ. கியாவுத்தீன் ஆசிரியர் (நிருவாகர்)
1994இல் இருந்து இற்றை வரை கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேச சபையின் தவிசாளராக ஏ.எல். அபூதாஹிர் கடமையாற்றுகிறார்.

1975ல் இருந்து கிராமசபை நிருவாகம் ஒழிக்கப்பட்டது. இதன் ஆயுட்காலம் இரு வருடங்களாகும். பிரதேச சபை முறை அமுலுக்கு வந்த பின் 1988-1993 வரை இங்கு ஊராட்சித் தேர்தல் நடைபெற வில்லை. பிரதேச சபைக்கான முதலாவது தேர்தல் 01.03.1994ல் நிகழ்ந்த போது கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேச சபைக்கு 11 உறுப்பினர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 7, யூ.என்.பி. 2, சுயேச்சை 2 என்ற எண்ணிக்கையில் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

ஜனாப் ஏ.எல். அபூதாஹிர் :

இவர் கிராமச்சங்கம் நடைமுறையில் இருந்த போது அதன் அக்கிராசனராக (Chairman)ப் பதவி வகுத்தார். பின்னர் 1994 இல் நிகழ்ந்த பிரதேசசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு 1504 வாக்குகளால் வெற்றி பெற்று 04.04.1994ல் இருந்து கருங்கொடித்தீவு (அக்கரைப்பற்று)ப் பிரதேச சபையின் தவிசாளராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

தனது சேவைக்காலத்தில் பல வீதிகளைப் புதிதாக அமைத்தும், வேறு வீதிகளைப் புனரமைத்தும், வடிகால் வசதிகளை ஏற்படுத்தியும் உள்ளார். சில வீதிகளுக்கு முதன்முதலாகத் தார் ஊற்றிச் செய்ப்பனிட்டார்.

பள்ளிக் குடியிருப்புப் பகுதிக்கு பவுசர் மூலமாக நீர் வழங்கும் பணியைச் செய்தார். பொது நூலகக் கட்டடமொன்றை நிறுவி அதை அபிவிருத்தி செய்தார். 3 சேரிநலத்திட்டத்தை அமுல் நடாத்தினார்.

பல பொதுப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டுழைத்ததுடன் மக்கள் நலனுக்காகப் பலதிட்டங்களையும் வகுத்து அவற்றைச் செயல் படுத்த ஆவனசெய்து வருகிறார்.

பின்வரும் உறுப்பினர்கள் 01.03.1994ல் இருந்து பிரதேச சபையில் கடமையாற்றி வருகின்றனர்.

01. ஜனாப் ஏ.எல். அபூதாஹிர் ஜே.பி. (மு.கா) தவிசாளர்.
02. ஜனாப் யூ.எல். உவைஸ் (மு.கா) பிரதித் தவிசாளர்.
03. ஜனாப் ஏ.பி. தாவூத் ஜே.பி. (யூ.என்.பி) எதிரணித்தலைவர்.
04. ஜனாப் கே.எல்.எம். சபியுத்தீன். (மு.கா)
05. அல்-ஹாஜ் ஏ.ஸி. பற்றுத்தீன் (மு.கா)
06. அல்-ஹாஜ் எஸ்.எல். பறக்கத்தலி (மு.கா)
07. ஜனாப் ஏ.பி. சாக்கிர் ஹுஸைன் (மு.கா)
08. ஜனாப் எம்.ஏ.அச்சி முகம்மது (மு.கா)
09. ஜனாப் ஏ.எம். சஹீத் (யூ.என்.பி)
10. ஜனாப் எம்.எஸ். ஜாபீர் (சயேச்சை)
11. ஜனாப் ஏ.ஏ. லெத்தீபு (சயேச்சை)

ஏ.எல். அபூதாஹிர்

இச்சபையின் ஆரம்ப காலத்தில் மௌலவீ வை.எல்.எம். முஸ்தபா பிரதித்தவிசாளராகக் கடமை செய்தார். பின்னர் தனது சுயவிருப்பத்தின் பேரில் பதவியைத் துறந்தார்.

ஜனாப் ஸி.எம்.எம். காசிம் தேர்தலின் போது பிரதேச சபை உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அதன் பின்னர் வெளிநாடு செல்வதற்காகப் பதவி விலகினார்.

1994ல் நடைபெற்ற ஊராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸும், யூ.என்.பியும் முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியும் வேட்பாளர்களை நியமித்தன. இத்தேர்தலில் அம்பாரை மாவட்டத்தில் உள்ள முஸ்லிம் பிரதேச சபைகளில் ஒன்றிலாவது முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றால் தாம் பதவி விலகுவதாக அதன் தலைவர் அறிவித்தார். நிந்தவூர், பொத்துவில் சபைகள் காங்கிரஸின் இலக்கை விட்டு நழுவிச் சென்றன. அதனால் தலைவர் பதவியைத் துறந்தார். தலைவர் ராஜினாமாச் செய்தால் அவ்விடத்தைப் பெறும் சட்டரீதியான உரிமை அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு இரண்டாவது இடத்திலுள்ள முன்னையத் தவிசாளர் சட்டத்தரணி எம்.எச். ஷெய்கு இஸ்ஸுதீனுக்கு இருந்தது. ஆனால் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட ஒருவர் எம்.பியாக வரும் தகுதியை இழந்து விடுகிறார் என்ற உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் பெற்றிருந்ததால் காவியான எம்.பி. பதவிக்கு சட்டத்தரணி யூ.எல்.எம். முகைதீன் நியமிக்கப்பட்டார்.

1993வரை அம்பாரை மாவட்ட அரசியற் தலைமைத்துவம் சிங்கள எம்.பி.களுக்கே தாரைவார்க்கப்பட்டிருந்தது என முன்னர் அறிந்தோம். 1994 பொதுத் தேர்தலின் பின்பு பெரும்பான்மையாகச் சிங்கள எம்.பி.க்கள் உள்ள அம்பாரை மாவட்டத்திற்கு அரசியல் முதல்வராக முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜனாப் அஷ்ரஃப் நியமிக்கப்பட்டார். இங்கு பல கட்சிகள் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டாலும் முஸ்லிம் காங்கிரஸும், முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியும் அக்கரைப்பற்று நகரை கேந்திர நிலையமாகக் கொண்டு கருமமாற்றின. தற்போது மு.ஐ.வி.மு. தலைவர் ஜனாப் எம்.ஐ.எம். முஹியத்தீன் முஸ்லிம் காங்கிரஸோடு சேர்ந்து கொண்டுள்ளார்.

சட்டத்தரணி ஷெய்கு இஸ்ஸுதீன் "முஸ்லிம் கட்சி" என்ற ஓர் அமைப்பை ஸ்தாபித்தார். இக்கட்சியும் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டுத் தன்னை இனங்காட்டி வருவது இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

தனிநபர் செல்வாக்கு, பண்பாடு, மேட்டுக் குடியினரின் மேலாதிக்கம், வட்டார வாதிக்கள், அடாவடித்தனங்கள் ஆகியவற்றால் காயப்பட்டிருந்த அரசியல் சித்தாந்தம் மக்களின் விழிப்பினாலும், அரசியல் முதிர்ச்சியினாலும், சமூக உறவாடல் களினாலும் பல வருடங்களுக்கு முன்னிருந்து ஆரோக்கிய நிலைக்குத் திசை திருப்பப்பட்டிருப்பது உணரப்பட்டு வருகிறது.

14. அக்கரைப்பற்றைப் பிரித்தல் :

முஸ்லிம் செய்தி 1995 ஜனவரி 25ம் திகதிய இதுநிலை பின்வரும் தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அதாவது:

ஸ்ரீலங்கா சுகந்திரக் கட்சியின் ஆட்சிக்காலத்தில் கல்முனையைச் சேர்ந்த ஓய்வு பெற்ற நீதிவான் ஜனாப் எம்.ஏ.எச்.எம். ஹுசைன் அங்கத்தவராக இருந்த தேர்தல் தொகுதிகள் நிருணய ஆணைக்குழு அக்கரைப்பற்றை கிழக்கு மேற்காகப் பிரித்து முதலாம் குறிச்சியை நிந்தவூர்த் தொகுதியோடும், எஞ்சிய பகுதியை சம்மாந்துறையோடும் இணைத்து அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களின் ஒன்றிணைந்த அரசியல் பலத்தை அநியாயமாகச் சிதைத்து சின்னாபின்னமாக்கியது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சிக்காலத்தில் கல்முனை ஜனாப் மன்கூர், சம்மாந்துறை ஜனாப் மஜீத், பொத்துவில் திருமதி ரங்கநாயகி ஆகியோர் திருபிரமதாஸ உள்சூராட்சி அமைச்சராக இருந்த போது அக்கரைப்பற்றை வடக்குத் தெற்காகப் பிரித்து முஸ்லிம்களின் யொருளாதாரத்தையும் நிருவாகத்தையும் தவறான வழியில் அபகரித்துக் கொண்டனர். அக்கரைப்பற்று யூ.என்.பி, எம்.பி. ஜனாப் உதுமாலெப்பையால் ஏதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

அக்கரைப்பற்று மத்திய கிராம சபைக்குட்பட்ட பிரதேசத்தை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் தன்னிஷ்டப்படி எல்லைகளைத் தவறாக நிருணயித்து முஸ்லிம்களையும் தமிழர்களையும் ஓர் இக்கட்டான சிக்கலில் மாட்டி விட்டிருக்கின்றது. ஐக்கி தேசியக் கட்சி எம்.பி.க்களாக இருந்த முஸ்லிம் தலைவர்கள் இதற்கு மேல் எங்கள் பம்பரம் ஆடாது எனக்கூறி வழுகிவிட்டனர். இதனால் முஸ்லிம்களுக்குப் பெரும் இழப்பும் ஏமாற்றமும் ஏற்பட்டுள்ளது.

முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய பெரிய பள்ளிவாசல், பீஸ்பீல் வலீ அவர்களின் வியாரம், வியாபார நிலையங்கள், வயல்கள், மேய்ச்சற் தரைகள், களப்பு நீர்ப்

பரப்புகள் மற்றும் கடற்கரைப் பிரதேசங்கள் யாவும் தமிழருக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பட்டு இருக்கும் ஆலையடி வேம்புப் பிரதேசசபை நிருவாக எல்லைக்குட்பட்டதாக எல்லைகள் நிர்ணயித்திருப்பது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் முஸ்லிம்களுக்குச் செய்திருக்கும் மாபெரும் துரோகமாகும். ஜனாதிபதி ஆர். பிரமதாஸ யூ.என்.பி. அரசாங்கத்தின் உள்நூராட்சி, வீடமைப்பு நிர்மாணத்துறை அமைச்சராக இருந்த போது 1985ம் ஆண்டின் 15ம் இலக்கப் பிரதேச சபைகள் சட்டத்தின் கீழ் 1987 மே மாதம் 11ஆந் திகதி பிறப்பிக்கப்பட்ட கட்டளைப்படிதான் அக்கரைப்பற்று பிழையாகப் பிரிக்கப்பட்டு முஸ்லிம்களுக்குப் பெரும் சதி செய்யப்பட்டது.

முஸ்லிம்கள் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையினராய் இருந்த அக்கரைப்பற்று மத்திய கிராம சபையின் விஸ்தீரணம் 58.0 சதுரமைல்கள் ஆகும். 1990ல் நிகழ்த தேர்தலுக்கான வாக்காளர் பட்டியலின் படி முஸ்லிம் வாக்காளர் 16,647, தமிழர் 8,675, சிங்களவரும் பிறரும் 1,594.

1949க்கு முன்னர் அக்கரைப்பற்று ஊரின் எல்லை வடக்கே களியோடையிலிருந்து தெற்கே சங்கமான் கண்டி வரை வியாபித்திருந்தது கவனிக்கத் தக்கது.

1987 மே மாதம் 11ம் திகதியையிட்ட அரசு செய்திமடல் கட்டளையில் (Gezette) கருங்கொடித்தீவு (அக்கரைப்பற்று) பிரதேச சபை கீழ்க் காணப்படும் கிராம சேவகர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய நிலப்பிரதேசமாகும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை பாகம்-i இல:5. கருங்கொடித்தீவு குறிச்சி :

1/16/17- கருங்கொடித்தீவு கு:2/3, 18/19, கருங்கொடித்தீவு கு:4/5, 20 - கருங்கொடித்தீவு கு: 6, 21 - கருங்கொடித்தீவுப் பிரிவு 7, பகுதி 22 - கருங்கொடித்தீவுப் பிரிவு 8/9 (பகுதி)

பாகம் - ii - பிரதேச சபையின் நிருவாக எல்லைகள் :

தெற்கு : பொது இடுகாட்டின் (சவக்காலை) வடக்கு எல்லையூடாக அக்கரைப்பற்று - பொத்துவில் நெடுஞ்சாலை வரையும், அங்கிருந்து அ.ப.-பொத். மேற்படி சாலையூடாக அக்கரைப்பற்றுச் சந்தியைச் சந்திக்கும் வரை -

பொதுச் சந்தையின் தெற்கு எல்லையூடாக அக்கரைப்பற்று - கல்முனை பெருந்தெருவைச் சந்தித்து இஸ்மாயில் ஸ்ரோர் சந்தி வரை சென்று இஸ்மாயில் ஸ்ரோர் பாதையூடாக அக்கரைப்பற்று - அம்பாரை வீதியைச் சந்தித்து அக்கரைப்பற்று - அம்பாரை பெருந்தெரு ஊடாக பட்டியடிப்பிட்டி பாலம் வரை சென்று பட்டியடிப்பிட்டிக் கிராமத்தின் தெற்கு எல்லையூடாக மறுபடியும் அக்.-அம். பெரும் தெருவைச் சந்தித்து 5ம் மைல் கல்வரை சென்று ஆலிம் நகர் கிராமத்தின் தெற்கு எல்லையைச் சந்தித்து அந்தத் தெற்கு எல்லையூடாக நீத்தை வீதியைச் சந்தித்து நீத்தை வீதியின் ஊடாக நீத்தவம எல வரை சென்று அந்த எலவின் ஊடாக இலுக்குச் சேனையின் தெற்கு எல்லை வரையும் என்பதாகும்.

அக்கரைப்பற்று - பொத்துவில் பெருந்தெருவில் இருந்து அக்-கல்முனை பெருந்தெருவைச் சந்திப்பது அக்.-பொத். பெருந்தெரு ஊடாக அக். சந்தியைச் சந்திக்கும் வரை பொதுச் சந்தையின் தெற்கு எல்லையூடாக எனக்கூறப்பட்டுள்ளது.

பொதுச்சந்தை அக்கரைப்பற்றுச் சக்தியிந்தான் இருக்கிறது. பொதுச் சந்தைக்கு வருவதானால் அக். சந்திக்கு வர வேண்டும் பொதுச் சந்தையை வந்து சேர்ந்து பொதுச் சந்தையின் தெற்கு எல்லையூடாக அக்.-கல். பெருந்தெருவைச் சந்திக்க வேண்டும்.

இப்படிக்கூறப்படுவதன் அடிப்படை நோக்கம் பொதுச் சந்தையை கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேச சனையின் நிருவாக எல்லைக்குட்படுத்து வதற்காகவே. அப்படியில்லாமல் பொதுச் சந்தையை ஆலையடிவேம்புப் பிரதேச சபை நிருவாகஎல்லைக்குட்படுத்துவது நோக்கமாக இருந்திருந்தால் எல்லையைக் குறிப்பிடும் போது அக்கரைப்பற்று-பொத்துவில் பெருந்தெரு ஊடாக அக்.-கல். பெருந்தெருவைச் சந்தித்து இஸ்மாயில் ஸ்ரோர் சந்திவரை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே பொதுச் சந்தை கருங்கொடித்தீவு பிரதேச சபையின் நிருவாகத்துக்குட்பட்ட பிரதேசத்திந்தான் உள்ளது. அட்டவணைபாகம்-1ன் படி 1,2,3,4,5,6 ஆகிய குறிச்சிகள் கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேச சபை நிருவாகத்துக்குட்பட்ட நிலப்பரப்பாகும்.

அட்டவணை பாகம் - ii இன்படி இஸ்மாயீல் ஸ்ரோர் ஊடாக அக்கரைப்பற்று - அம்பரை வீதியைச் சந்திக்கும் வரையுள்ள தென்பகுதி கருங்கொடித்தீவுப் பிரதேச சபை நிருவாகத்திற்கு உட்பட்ட பிரதேசமல்ல. இது ஆலையடி வேம்புப் பிரதேச சபைக்குட்பட்டதே ஆகும். இந்த முக்கிய எல்லை முரண்பாட்டு விடயத்தை இதுவரை அரசாங்கமோ, கருங்கொடித்தீவு, ஆலையடி வேம்புப் பிரதேசசபைகளோ, புத்தி ஜீவிகளோ மற்றும் பொதுமக்களோ கருத்தில் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஒவ்வாமைக்குப் பரிகாரம் காணாவிட்டால் எதிர் காலத்தில் பிரச்சினைகள் உருவாகிப் பாதகமான விளைவுகளைக் கொண்டு வரலாம் என்பதில் நாம் எச்சரிக்கையாய் இருத்தல் வேண்டும்.

● முஸ்லிம்கள் எதிர்நோக்கும் இழப்புகள் :

இவ்வூரில் முஸ்லிம், தமிழ் மக்கள் குடிவந்த காலம் தொடக்கம் சகல விடயங்களிலும் மிக நேசமாகவே செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். இந்த நிலைப்பாடு தொடர வேண்டும் என்பதே இருசாராறினதும் எதிர்பார்ப்புகளாகும், ஆனால் இதற்கு மாறான நோக்கங்களைக் கொண்ட சில அரசியல்வாதிகள், இனவாதிகள், சின்னப் புத்திக்காரர்கள் மற்றும் விரக்தியாளர்கள் ஆகியோர் இந்த நல்லுறவைவிரும்பாதவர்களாய் உள்ளனர். அதனால் நிலப்பரப்பு, நீண்டகால இணைப்புப்பிரிவு, மனமுறிவுகள் என்பன இடைக்கிடையே ஏற்பட்டு வருவது நோவை ஏற்படுத்தும் செயலாக அமைந்துள்ளது.

முஸ்லிம், தமிழ்கள் இப்பிரிவினைகள் பற்றிய தேவையற்றவர்களாக இருந்தனர். ஏற்கனவே அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் பகுதி பொதுத் தேர்தலுக்காக கிழக்கு, மேற்கு எனப் பிரிக்கப்பட்டது. 1987ல் இருந்து வடக்குத் தெற்காக வகுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவற்றால் சில பாதகமான விளைவுகளும், சலசலப்புக்களும் உருவாவது தவிர்க்க முடியாத விடயம் போற் தோன்றுகின்றது.

முஸ்லிம்களுக்குப் புதிதாகத் தோன்றியுள்ள அச்சத்துக்கும், சந்தேகத்துக்கும் பின்வரும் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

1. பரம்பரை பரம்பரையாக முஸ்லிம்கள் தமது பாவனைக்காகக் கடற்கரை, சின்ன முகத்துவாரம் ஆகியவற்றில் கடற்கரை மண்ணை ஏற்றி வருவது வழக்கமாகும். இதற்குக் கடந்த சில வருடங்களாக ஆலையடிவேம்புப் பிரதேச சபையால் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் திறக்கப்பட விருந்த இறைச்சிக் கடை தவறான எல்லையைக் காட்டி நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

3. பெரிய களப்பில், மீன், இறால் பிடிப்பதிலும், காட்டுப் பொருட்களைப் பெறுவதிலும், கால்நடை வளர்ப்பு, மேய்ச்சந்தரை ஒதுக்கிக் கொள்ளல் முதலிய வற்றிலும் முட்டுக்கட்டைகள் தோன்றியுள்ளன.

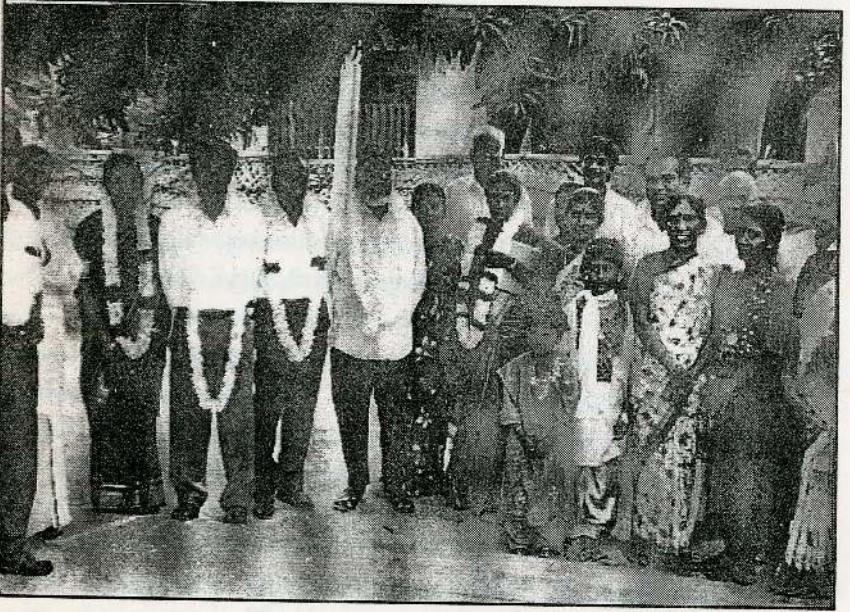
4. முஸ்லிம்களுக்கு ஆதிபத்திய உரிமையான வயல் காணிகளில் வேளாண்மை செய்வதிலும், அவைகளில் புரை, வாடி, குடிக்களைக் கட்டிக் கொள்வதிலும், அவற்றை அழிந்து போகாமல் பாதுகாப்பதிலும் ஏனைய வளங்களைப் பெறவும், உற்பத்தியாக்கவும் வில்லங்கங்கள் காணப்படுகின்றன.

கடந்த காலங்களிலேற்பட்ட வேண்டாத விளைவுகளும், படிப்பினைகளும், இவர்களை அச்சங்கொள்ளும் நிலைக்குட் தள்ளி இருக்கின்றன.

எமது (தமிழர், முஸ்லிம்) பாரம்பரிய உள்ளார்ந்த உறவுகள் கட்டியெழுப்பப் படுவதுடன், அது எதிர் காலத்தில் மழுங்கி விடாது பாதுகாக்கப்படவும் வேண்டும். சமய சம்பந்தமான செயற்பாடுகளைத் தவிர ஏனைய பெரும்பாலான விடயங்களில் முஸ்லிம் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளும், நடைமுறைகளும் ஒரே விதமாகவே இருந்து வந்துள்ளன. கடந்த பல வருடங்களாக நாட்டிலேற்பட்டிருக்கும் தாயக மீட்பும் போராட்டம் காரணமாக இவை திசை திருப்பப்பட்டுள்ளன. எனவே முன்பிருந்த ஈரின உறவுகள் மீண்டும் மலர்வதிற்றான் எமது எதிர்காலச் சிறப்புகள் தங்கி இருக்கின்றன என்பதை இங்கு வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியுள்ளது.

நாடு சுதந்திரமடைந்த பின்னர் அக்கரைப்பற்றுக்கு நாட்டின் தலைவர்களான ஜனாதிபதிகள், பிரதமர்கள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பெரியவர்கள், பிரமுகர்கள் பலர் காலத்துக்குக் காலம் வருகை தந்துள்ளனர். இவ்வூருக்குரிய தேர்தற் தொகுதிகளின் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் கேந்திர நிலையமாக அக்கரைப்பற்றே செயற்பட்டு வந்துள்ளது. 1947ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த பொதுத் தேர்தலில் பொத்துவிற் தொகுதிக்கான அரசியல் பணிகளை அதன் வேட்பாளராக நின்ற ஜனாப் ஏ.ஆர்.ஏ. றாசிக்கு (சேர் றாசிப்பீர்த்)

அக்கரைப்பற்றில் அப்துர்றஷீத் (சீனி) ஆலிம் அவர்கள் வீட்டிலிருந்த செயலகத்திலிருந்தே மேற் கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எது எவ்வாறிருப்பினும் இங்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டு வரும் அரசியல் பிரிவு, நிலப் பிரிவு, வளங்களின் பிரிவுகளால் முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் ஒன்றிணைந்த உறவில் பிரிவு அல்லது கீறல்கள் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதே எமது தாகமாகும்.

இன உறவுக்கான அமைப்பினால் அக்கரைப்பற்று 8ம் குறிச்சி பீற்றா வெளிவாரிச் கல்வி நிறுவக மண்டபத்தில் இந்நூலாசிரியருக்கும், செல்வி க. தங்கேஸ்வரி பி.ஏ. (தொல்) சிறப்பு (மட். மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர்) அவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்ட பாராட்டு, நூல் வெளியீடு ஆகிய வைபவத்தின் போது எடுத்த படம் (இது இன ஐக்கியத்தின் சின்னமாகும்) இடமிருந்து : திருவாளர்கள் என்மணிக்க வாசகம், க.கந்தையா (முன்னாள் அதிபர்) டொக்டர் சித்திரா தேவராஜன் (மாவட்ட ககாதாரப் பணிப்பாளர்) டொக்டர் எம். தேவராஜன் (மாவட்ட ககாதாரப் பணிப்பாளர்) திரு இரா. நாகலிங்கம்- அன்பு மணி (முன்னாள் அரசாங்க உதவி அதிபர்) ஜனாப் ஏ.ஆர்.எம். சலீம், திருமதி இரத்தினம் சிவப்பிரகாசம் (ஜேபி) செல்வி க. தங்கேஸ்வரி

பின் வரிசை: திருவாளர்கள் க. வடிவேல் (ஜேபி) எஸ். தர்மபாலன் (அதிபர்) கே.கே. இராமலிங்கம் (ஜேபி) [திருக்கோவில் ஸீசுத்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிற் தலைவர்] சைவப்புலவர் வி.சாமித்தம்பி (முன்னாள் அதிபர்) ஆகியோர் (04.05.1996)

புகைப்படத் தொகுப்பு

மேதகைக்குரிய ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க மேல் மாகாண முதலமைச்சராக இருந்த காலம் 1994.07.27ல் பொதுத்தேர்தல் பிரச்சாரத்துக்காக அக்கரைப்பற்றுக்கு வந்த போது, ஜனாப் ஏ. முகைதீன் பாவா (சேவயர், ஸ்ரீலகக. பிரதம அமைப்பாளர்) வீட்டில் விருந்துபசாரமளிக்கப்பட்டது. பக்கத்தில் ஏ. முகைதீன்பாவா, ஜனாதிபதியின் உற்ற தோழி, அல்லாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப், எம்.பி. ஆகியோர்.

மாண்புமிகு பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க. 1982 டிசம்பரில் ஏர்வென வாக்கெடுப்புப் பிரச்சாரக் கூட்டத்துக்கு வருகைதந்த போது ஜனாப் ஏ. முகைதீன்பாவா (சேவயர்) இக்கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகித்தார்.

அகில இலங்கை சேனகர் சங்கத் தலைவரும், முன்னாள் அமைச்சருமான சேர் றாஸீக் பரீதுக்கு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்ட போது ஜனாப் அல. அப்துஸ்ஸமத் (பி.ஏ.கிறப்பு) பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்குகிறார்.

மருத (எழு)வெட்டுவான் திடலில் கௌரவ ஜனாதிபதி ஆர் பிரமதாஸு பேசுகிறார். ஜனாப் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை எம்.பி. திருவாட்டி ரங்கநாயகி எம்.பி. திரு எஸ். செல்லச்சாமி எம்.பி. ஜனாப் நிலவி சின்னலெப்பை எம்.பி. ஆகியோரும் காணப்படுகின்றனர்.

கௌரவ பிரதமர் டட்லி சோனாயக்கவுக்கு மலர்த்தட்டு வழங்கி
வரவேற்பளிக்கப்படுகிறது. நடுவில் ஜனப் எம்.எம். முஸ்தபா, எம்.பி.

இந்திய முஸ்லிம்லீக் தலைவர் கண்ணியத்திற்குரிய காமிதெ மில்லத் இஸ்மாயில் ஸாஹிப் (சென்னை), மணிவிளக்கு
ஆசிரியர் ஆ.கா.அப்துஸ்ஸமத் (எம்.ஏ.எம்.எல்.ஏ) ஆகியோர் மீலாதூர்நபி விழாவுக்காக இங்கு வருகை தந்த போது.

கவர்டி அல்-ஹாஜ் பதீஉத்தீன் மஸூமுத் வரவேற்கப் படுகிறார் ஜனாப் ஏ.ஜி. அப்துல் மஜீத் மல்லானாவால் இதற்கேன விஷேடமாக வடிவமைக்கப்பட்ட உலாப் படகு ஊர்தியைப் படத்தில் காணலாம்.

திரு. அநூர பண்டார நாயக்க எம்.பி. க்கு இங்கு வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. பக்கத்தில் பிரமுகர் திரு. அல்பர்ட் சரணபால காணப்படுகின்றார்.

தமிழகக் கூட்சித் தலைவர் தந்தை எஸ்.ஜே.லி. செல்வநாயகம் எம்.பி. கூட்சிப் பிரச்சாரத்துக்காக இங்கு வந்து உரையாற்றுகின்றார்.

தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் கெளரவ ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், (கியூ.எம்.பி.) அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பில் அண்ணார் குத்துவிளக்கேற்றுகிறார். வலது கோடியில் அரசியல் பிரமுகரான திரு நடராசா தர்மலிங்கம் (தம்பிலுவில்) காணப்படுகிறார்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செயலாளர் நாயகமும், நாடாளுமன்ற எதிர்ணித் தலைவருமான
கௌரவ அ. அமிர்தலிங்கமும் துணைவியரான மங்கையர்க்கரசியும் வரவேற்கப்படுகின்றனர்.
இடது கோடியில் சிவசுந்தரி சிவசுந்தர செல்வக் குருக்கள் காணப்படுகிறார்.

பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேரத்ன ஆயிஷா மகனிர் (பாலிகா) மகா வித்தியாலயத்தில் வரவேற்கப் படுகிறார்.
அவ்வமையம் அல்-ஹாஜ் ஏ.ஆர்.ஏ. பிஷ்றுல் ஹாபி ஆசிரியர் (முன்னாள் உதவிப் பணிப்பாளர் - முஸ்லிம் சமய,
பண்பாட்டினவர்கள் இராஜாங்க அமைச்சு) உரையாற்றுகின்றார்.

ஆயுதப்போராட்டம்

23.07.1983 அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ப் போராளிகளால் இலங்கை அரசுக்கெதிரான ஓர் ஆயுதப்போராட்டம் ஆரம்பமானது. தாயக பூமியை மீட்டெடுக்கும் உரிமைப் போராட்டமாகவும், தமிழீழம் பிரித்தெடுக்கும் பிரிவினைப் போராகவும் இது உருவெடுத்தது.

01. தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமை மறுப்பு :

இலங்கை 04.02.1948ல் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் அரசுகள் மக்களைப் பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை எனப்பிரித்து சிறுபான்மை எனப்படும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் உரிமையை மறுத்து வந்தது. காணியுரிமை, உயர்கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பிரதேச அபிவிருத் திகளில் தாமாக முன்னின்று முடிவெடுக்க முடியாதவாறு இவர்கள் ஓரந்தள்ளப்பட்டனர். தவிர, தமிழ், முஸ்லிம்களின் தாயக மண்ணில் திட்டமிட்ட சிங்களப்பேரின வாதக்குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. 1947ல் இப்பகுதியில் 2394 சிங்களவர்களே காணப்பட்டனர். அத்து மீறிய குடியேற்றத்தால் சிங்களவர்களின் எண்ணிக்கை மிக வேகமாக அதிகரித்து இலட்சக்கணக்கில் காணப்பட்டது.

சிங்களவர் ஆளப் பிறந்தவர்கள் மற்றவர்களுக்கு அந்த உரித்தில்லை என்ற நோக்கில் அரசு செயல்பட்டது. சிங்கள மொழிமாத்திரம் தேசிய மொழியாக இருந்தது. இச்செய்கைகளால் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் விரக்தியுற்றிருந்தனர். அதன் விளைவே தமிழ் இளைஞர் களாற் தொடங்கப்பட்ட 'அரசுக்கெதிரான ஆயுதப்போராட்டம்' ஆகும். ஆரம்பத்தில் பின்வரும் தமிழ் இயக்கங்கள் ஆயுதம் தாங்கிப்போராடின.

01. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் L.T.T.E (Liberation Tigers of Tamil Eelam)
02. ஈழமக்கள் புரட்சிகர முன்னணி (E.P.R.L.F.)

03. ஈழதேசிய ஜனநாயக முன்னணி (E.N.D.L.F.)
04. தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் (Telo)
05. தமிழீழ மக்கள் விடுதலை இயக்கம் (Pulot)
06. ஈழப்புரட்சிகர மாணவர் இயக்கம் (Eros)

இவ்விவக்கங்களில் விடுதலைப்புலிகளைத்தவிர ஏனையவை கால, தேச, வர்த்தமானங்களைக் கருத்திலெடுத்து ஆயுத ந்களைக்கைவிட்டு ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் கலந்துள்ளன. கடந்த 14 வருடங்களாகப் புலிகள் தமது போராட்டத்தை மிகவும் உக்கிர மாக முன்னெடுத்து அரசுடன் மோதிவருகின்றன.

02. விடுதலைப் போராட்டத்தில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு :

மேற்காண் யுத்தத்தில் முஸ்லிம்கள் தமிழ்ப் போராளிகளோடு இணைய வேண்டுமென்ற மனோநிலையில் காணப்பட்டனர். அக்கரைப்பற்றில் இந்நிலை இன்னுமொருபடி மேலோங்கியே இருந்தது. அதனால் பின்வரும் இரு முறைகள் பின்பற்றப் பட்டன.

i. தமிழ்ப் போராளிகளுக்குத் தேவையான பணம், பொருட்கள், உணவு வகைகள், பாதுகாப்பு என்பவற்றை அளித்தனர். படையினரிடம் சிக்கி விடாமல் உளவறிந்து உதவினர்.

ii. தமிழ் இயக்கங்களோடு சேர்ந்து அவர்களின் சகல நடவடிக்கைகளிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். எதார்த்தம் இவ்வாறிருந்தும் பின்னர் நடைபெற்ற முஸ்லிம்களுக்கெதிரான தாக்குதல்களில் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் பலவகையான இழப்புகளையும் சந்திக்க வேண்டியும், தாங்க வேண்டியும் இருந்தது.

துரதிஷ்டவசமாக எந்தக்காரணமுமில்லாமல் முஸ்லிம்கள் புலிகளாலும், வேறு இயக்கத்தவர்களாலும் தாக்கப்பட்டது ஏன்? என்பதை விளங்கமுடியா துள்ளது. இச்செயலால் முஸ்லிம்களின் மனிதஉரிமை மிக மலினப்படுத்தப் பட்டிருப்பதுடன், அவர்களைப் பீதிக்கும் உள்ளாக்கியிருக்கிறது. இங்கு தரப்படும் சங்கதிகள் கடந்தகால தமிழ், முஸ்லிம் உறவுகளையும், செயற்பாடுகளையும்

சுட்டிக் காட்டி, நமது பாரம்பரிய பிணைப்புகள் அவிழ்ந்து விடாமல் உரம்பெற வேண்டும் எனும் ஆதங்கத்தைக் கொண்டவையாகும்.

03. விடுதலை இயக்கங்களின் வேண்டா வினைகள் :

பேரினவாத அரசாங்கமொன்றிலிருந்து எதுவித உருப்படியான நன்மையும் கிடைக்கப் போவதில்லை. போராட்டமே தகுந்த வழி எனக் கருதியேமுன் கூறப்பட்ட இயக்கங்களில் முஸ்லிம் இளைஞர்கள் இணைந்து போராடினர். பெரியவர்கள், பிரமுகர்கள், பொது அமையங்கள், தனிப்பட்டவர்கள், தனவந்தர்கள், வியாபாரிகள் என்பேர் பணத்தை வாரிவழங்கியதன் பேரில் போராட்டம் வெற்றியை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தது. முஸ்லிம் வீரர்கள் பல வெளிநாடுகளிலும் யுத்தப் பயிற்சி பெற்றனர்.

இப்படிச் சாதகமான ஒரு சூழ்நிலையில் விடுதலை இயக்கத் தலைவர்கள், உயர்பீடப் பொறுப்பாளர், சில உறுப்பினர்கள் ஆகியோரிடையே சிலகாலமாக ஏற்பட்டிருந்த உட்பூசல்கள் மோதலாக உருவெடுத்தன. அதனால் இயக்கங்களில் கட்டுக்கோப்புச் சிதறியது. மாற்று இயக்கங்களை ஒழித்துக்கட்டும் ஆவேசத்தில் அவை செயற்பட்டன. தாறுமாறான கெடுபிடிகளால் தமிழ் முஸ்லிம் இளைஞர்கள் அநியாயமாக அழிக்கப்பட்டனர். சிலர் கடத்தப்பட்டனர். வேறு சிலர் காணாமல் போயினர், இன்னுஞ்சிலர் உடல் ஊனமுற்றவர்களாகவும் மேலும் சிலர் மனக் கோளாறினாலும் பீடிக்கப்பட்டனர். அக்கரைப்பற்றில் ஏற்பட்ட இப்படியான பாதிப்புகள் கணிசமானவை. இக்காலகட்டமான 1984களில் இலங்கை இராணுவம் இயக்கப் போராளிகளைத் தேடி ஒழிப்பதில் ஆவேசம் காட்டியது. போராளிகள் சிலர் ஆயுதங்களோடு தலைமறைவாகினர்.

தமிழ்ப் போராளிகளை இரவுபகலாகப் படையினர் மோப்பம் பிடித்துத் திரிந்த பயங்கரமான நேரமது. அந்நேரம் பல நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு முஸ்லிம்கள் மறைவிடம் அளித்து, உணவு, உடை, தங்குமிடம் தந்தனர். இந்நிலையில் இராணுவத்திடம் அகப்பட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதை அறிந்திருந்தும் முஸ்லிம்கள் மிகத் துணிச்சலோடு அபயம் அளித்தனர்.

உயிரையும், பொருளையும், குடும்பத்தையும் பணயம் வைத்து தமிழ் இளைஞர்களை முஸ்லிம்கள் காப்பாற்றியதை அவர்கள் கால விரைவில் மறந்து விட்டனர். இயக்கங்களுக்கு பணம்கொடுத்த போதும் வலோற்காரமாகவும் பணம் பறிக்கப்பட்டது. இங்குள்ள தனவந்தர்கள், உத்தியோகத்தர்கள், பிரமுகர்கள் ஆகியோர்கள் கடத்தப்பட்டு கப்பம் கொடுத்த பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டனர். ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ்ப் போராளிகள் திடீர் திடீரெனத் தோன்றி முஸ்லிம்களை அச்சுறுத்தி வந்தனர். யுத்த தர்மத்திற்கும் பதிலாக அராஜகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. முஸ்லிம்களுக்கு ஆட்சியுரிமை கிடையாது. அவர்கள் தமிழர்களுக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் ஒரு தலைப்பட்சமான அழுத்தங்கள் முஸ்லிம்களை வந்தடைந்தன. அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் பகுதி அடக்கு முறையால் அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. போதாக்குறையாக 18.01.1988ல் சிவில் நிருவாகத்தை நடத்த விடமாட்டோம் என்று புலிகளின் இயக்கத்தாற் துண்டுப் பிரசுரங்கள் பரப்பப்பட்டன. நெருக்கடி மேலும் இறுக்கப்பட்டது. அதன் பயனாய் புலிகளுக்கும் இந்திய அமைதி காக்கும் படை (IPKF)யினருக்கும் மூர்த்தண்ணியமான மோதல் ஏற்பட்டது. ஏனைய இயக்கங்களின் ஒன்றியமான தமிழர் தேசியக் கூட்டணிக்கும் புலிகளுக்கும்மிடையே இன்னுமொரு சண்டை, புலிகளுக்கும் அரசுக்குமிடையே வேறொரு யுத்தம் என "முக்கோண வியூகம்" (Array of an Army) செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அதன் விளைவாக ஏனைய சில இயக்கத்தினரைப் புலிகள் கடத்தினர். புலிகளை இயக்கத்தினர் கடத்தினர். இக்கடத்தல்களின் போது இவ்வூரைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள் சிலரும் அகப்பட்டுக் கொண்டனர்.

மிகவும் மனவருத்தமான சூழ்நிலையில் இயக்கங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட பகைமை நாம் நம்மையே அழித்துக் கொள்ளும் நிலைப்பாட்டைத் தோற்றுவித்தது. இந்நிலையைக் கைவிடுமாறு மக்கள் உருக்கமாக வேண்டினர். எனினும் நிலைமையில் மாற்றம் தெரியவில்லை.

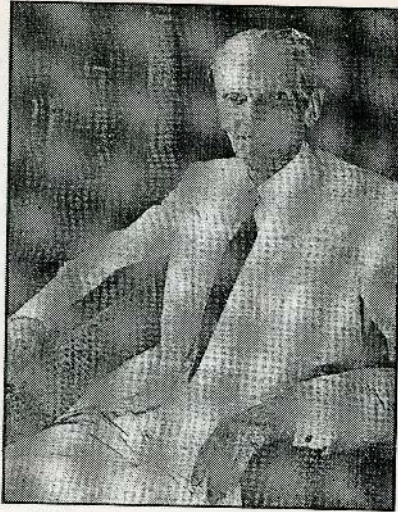
ஒரே நோக்கமுள்ள 6 விடுதலை இயக்கங்களும் இப்படிப் பொருதி மாய்வதில் மக்கள் கிலேசம் கொண்டனர். நம் இளைஞர்கள் அழியக்கூடாது என்ற முனைப்பே மக்களிடம் காணப்பட்டது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களின் பாதுகாப்புப் பொறுப்பை இந்திய அரசு பொறுப்பேற்றிருந்தது. இலங்கை இராணுவமோ, பொலிஸாரோ வடக்கு-கிழக்குக்கான தமிழ் மானிலக் காப்பு அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடாது என்று புலிகள் அடித்துக் கூறியதன் விளைவே இந்திய ஜவான்களின் வருகையாகும். 30.07.1987ல் இவர்களின் முதற் தொகுதி தமிழ்ப் பிராந்தியங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. படிப்படியாகப் பல்லாயிரக் கணக்கானோர் இப்பகுதிகளில் குவிக்கப்பட்டனர். அக்கரைப் பற்றுக்குரிய பிரதான தலைமை முகாம் இங்கிருந்து பொத்துவில் பெருந்தெரு 40ம் கட்டையில் அமைந்துள்ள அரசாங்க மருத்துவமனை (பெரியாஸ்பத்திரி)யில் அமைக்கப் பட்டது. பல இடங்களிலும் வீதித்தடை போட்டு, சோதிப்பதற்காக "மையங்கள்" (Centries) அமைக்கப்பட்டன. இவர்கள் தமது கடமைகளை முடித்துக் கொண்டு 24.10.1989ல் இலங்கையை விட்டு வெளியேறினர்.

புலிகளின் சார்பில் இந்தியப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தியும், இலங்கை சார்பில் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவும் 29.07.1987ல் செய்து கொண்ட இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் படியே இந்திய சமாதானப்படை இங்கு அனுப்பப்பட்டது. அத்துடன் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் தற்காலிகமாக இணைக்கப்படவும் இவ்வொப்பந்தம் வழிசெய்தது.

04. முஸ்லிம்களின் தாயகக் கோட்பாடு :

இந்நாட்டில் முஸ்லிம்களுக்கு 2500 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட வரலாறு இருக்கிறது. அவர்கள் விசேடமான ஒரு தனி இனத்தவர்கள். இதன் விளக்கமாக பாக்கிஸ்தான் அரசின் நிறுவ (ஸ்தாப)கரும், புகழ்பெற்ற சட்டமேதையும், உலகத் தலைவர்களில் உயர் மடத்திலுள்ளவருமான (காமிதெ அ.:லம்) முஹம்மத் அலீ ஜின்னாஹ் அவர்களின் கூற்று அமைந்துள்ளதை இங்கு பார்ப்போம்.

பாக்கிஸ்தான் ஸ்தாபகர் முஹம்மத் அலீ ஜின்னாவ்

அவர் குறிப்பிடும் யதார்த்தமாவது :

We are a Nation with our own Distinctive Culture and civilization, Language and Literature art and Architecture Names and Nomen clairesense of values and Proportions, Legal Laws and Moral Codes Customs and Calender, History and Tradition Aptitude and Ambitions- In Short.

We have our own outlook on life

"Qhayide Ahlam" Muhammadh Alee Jinnah"-Founder and President of Pakistan.

நாங்கள் ஒரு தனித்துவமான இனம்.

எங்களுக்கென்றொரு பிரத்தியேகமான நாகரிகமும், மொழியும்,

இலக்கியமும், நுண்கலையும், கட்டடக்கலையும்,

பெயர்களும், தேசவழமையும், விழுமங்களும்,

மதிப்பீடும், சட்டமும், நீதிநெறியும்,

பழக்கவழக்கங்களும், மாதக் கணிப்பீடும், வரலாறும்,

பரவணியும், ஆர்வமும், ஆசையும் உள்ளன.

சுருங்கக் கூறின்,

எங்(முஸ்லிம்)கள்
வாழ்க்கையின் நோக்கே
தனிப்பட்டதொன்றாகும்.

காமிதே அ.:லம் "முஹம்மத் அலீ ஜின்னாஹ்"-பாக்கிஸ்தான் நிறுவநர், ஜனாதிபதி.

ஜனாப் ஜின்னாவின் கூற்று உலகளாவிய எல்லா முஸ்லிம்களுக்கும் என்றும் மிகப் பொருத்தமானதே. நாமும் முஸ்லிம்கள் என்ற வகையில் இதனையே சுட்டிக் காட்டுகின்றோம். வடக்கும் கிழக்கும் முஸ்லிம்களினதும் தாயக பூமி என்பதைப் பின்வருவோரும் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

i. வடக்கு முஸ்லிம்களினதும் தாயகம். அங்கு வாழ்வதற்கு முஸ்லிம்கள் உரித்துடையவர்கள்.

(பேராசியர் கா. சிவத்தம்பி - வீரகேசரி 17.07.1996)

ii. வடக்கு முஸ்லிம்களினதும் தாயகமே என்பதை இவ்வொன்று கூடல் உறுதிப் படுத்துகிறது.

(வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு (NMRO) யாழ்தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களுக்கான ஒன்று கூடலின் தீர்மானம் - 17.07.1996)

iii. கிழக்கு முஸ்லிம்களின் வரலாறும் இரண்டாயிரம் (2000) ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டது. இந்நாட்டின் நிரந்தரக்குடிகளாக வாழ்ந்த அராபிய வர்த்தகர்களின் வழித்தோன்றல்களே இன்றைய முஸ்லிம் இனமாகும். இவ்வாறு நீண்டகால வரலாற்றையுடைய முஸ்லிம்களின் தாயக(பிரதேச)மாகத் திகழ்வதும் இந்தப் பிரதேசமே. முஸ்லிம்களை ஒரு சிறுபான்மைத் தேசிய இனம் எனக் கூறிக் கொள்வதற்கு இருக்கின்ற சான்றாதாரமும் இப்பிரதேசமாகும்.

(ஜனாப் அன்வர் அலி, சம்மாந்துறை - வீரகேசரி 1996)

vi. அந்நியராட்சிக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் இலங்கை நேரடியான ஆட்சிமுறைக்குட்படுத்தப் பட்டிருக்கவில்லை. இன ரீதியான அல்லது சமூக, பிரதேசரீதியான அடிப்படையிலேயே ஆட்சி செலுத்தப்பட்டு வந்தது. வடக்கு-கிழக்கில் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் இன அடிப்படையிலான வன்னியன் (வன்னிமை, வன்னியனார்) என்ற தனியாட்சி அலகுகளுக்குள்ளேயே வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். எனவே முஸ்லிம்களுக்கான தனிஆட்சி அலகு என்பது புதிதான விடயமல்ல. அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள முஸ்லிம்கள் தமது தனித்த வன்னியன் ஆட்சி

• அலகின் கீழேயே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

(திரு. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், தினகரன் - 17.07.1996)

V. வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் தமிழ்பேசும் மக்களான தமிழர் முஸ்லிம்களின் தாயகபூமி. அவர்களின் பாரம்பரியப் பிரதேசம். இத்தாயக மண்ணை இழக்கக் கூடாது. அப்பிரதேசங்களிலிருந்து கொண்டே அவர்களுடைய பண்பாடு, விழுமியங்கள் வளர்க்கப்படல் வேண்டும்.

(முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர் (Senator) அல்-ஹாஜ் எம். இஸற. எம். மஷ்ஹூர் மவ்லானா - தினகரன்)

Vi. இந்த நாடு சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் தாயகமாகும். (மாத்தறை மாவட்ட எம்.பி. திரு. மஹிந்த விஜயசேகர நாடாளுமன்றத்தில் கூறியது - தினகரன் 29.11.1991)

Vii. "டொக்டர் ஹெர்ப்லட்" எனும் வரலாற்று ஆசிரியர் 18ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார். முஸ்லிம் (மனிதர்)களின் தந்தையான ஆதம் நபி (அலை) அவர்கள் சுவணபதியிலிருந்து உலகத்திற்கு தூக்கி எறியப்பட்ட போது இலங்கை (பாவா ஆதம் மலை)யிலேயே விழுந்தார்கள் என்றும், அவரின் சந்ததியினரையிட்டுப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காக, குறிப்பிட்ட காலம் இலங்கையில் தங்கியிருந்தார்கள் என்றும் வரலாறு உள்ளது. இந்த அடிப்படையில் முஸ்லிம்களை இலங்கையில் ஆதிக் குடிகள் என்றும் அவர் கூறுகின்றார். (நவமணி 10.11.1996)

vii) கி.பி. 377ல் அனுராதபுரத்தில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். அரபுப் பெண்களின் நகைகள் இங்கு காணப்பட்டுள்ளன. கி.மு. 523-575ம் ஆண்டு வரை ஆட்சி செய்த சுலைமான் நபி (அலை) (இவர்கள் உலகம் முழுவதற்கும் மன்னராய் இருந்துள்ளார்கள்) அவர்களின் ஆட்சியின் போது இலங்கையின் இரத்தினக் கற்கள் "பைத்துல் முகத்தஸ்" பெரும்பள்ளிவாசலில் வைத்துக் கட்டப்பட்டதாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன.

(மத்திய கிழக்கில் இருந்து மட்டக்களப்பு வரை)

ix. இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான முயற்சி முக்கிய கட்டத்தை அடைந்துள்ளதாகக் கூறப்படும் இவ்வேளையில், இவ்விடயங்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டியவையாய் உள்ளன. வடக்கு முஸ்லிம்களினதும் தாயகமாகும். அங்கு வாழ்வதற்கு அவர்கள் உரித்துடையவர்களாவர். அங்கிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டது ஒரு துரதிஷ்டமான செயலாகும். 400 வருடகாலமாக தமிழர், முஸ்லிம்களுக்கிடையே நல்லுறவு இருந்து வந்திருக்கிறது. தமிழர், முஸ்லிம் மக்களின் ஒன்றுகூடல் (NMRO) கொழும்பில் 17.07.96ல் நடைபெற்ற போது கௌரவ பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி தமதுரையில் கூறியது.

இங்கு காட்டப்பட்டிருக்கும் தரவுகள் வடக்கும், கிழக்கும் முஸ்லிம்களினதும் தாயகபூமி என்ற முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கின்றதெனலாம்.

முஸ்லிம்களின் தாயக உரித்துச் சம்பந்தமாகப் பலர் தெரிவிக்கும் எதிர்க்கருத்துக்குச் சில காரணங்களைக் கூறலாம்.

- i. முஸ்லிம்களின் ஆதி வரலாற்றைப்பற்றிய ஆய்வறிவின்மை
- ii. சிலர் அறைகுறையாய் அறிந்திருத்தல்
- iii. வேறு சிலர் அறிந்திருந்தும் அரசியல் ஆதாயத்துக்காகவும், வேறுபல கயநல நோக்கத்துக்காகவும் வஞ்சகத் தனமாகக் கூறி வருவது.
- iv. இன்னுஞ்சில இனவாதிகளும், அவர்களுக்குத் துணை போகின்றவர்களும் கொண்டுள்ள காழ்ப்பு. எது எப்படி இருப்பினும் முஸ்லிம்களினதும் தாயகம் வடக்கும், கிழக்கும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை என்பதே சான்றாகாங்களுடன் நிரூபிக்கப்பட்ட நிதர்சனமான யதார்த்தமாகும்.

05. முஸ்லிம்களின் பொது நிலைப்பாடு :

இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததற்கு முஸ்லிம் தலைவர்களான ஜனாப். ரீயி. ஜாயா, ஐ.எல்.எம்.அப்துல் அஸீஸ், சேர் மாக்கான் மாக்கார், டபிள்யூ.எம். ஹாஸிம், எம்.சி.அப்துர்ஹமான், என்.எச்.எம். அப்துல் காதர், சேர் றாஸிக் பரீத் போன்றோர் தமது பங்களிப்பை நிறையவே செய்திருக்கிறார்கள். அல்-ஹாஜ் சேர் றாஸிக் பரீத் போன்ற பெருந்தலைவர்கள் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தி வந்துள்ளனர். ஆனால் கடந்த சிங்களப் பேரினவாத அரசாங்கங்கள் காலத்துக்குக் காலம் முஸ்லிம்களின் உரிமையைப் பறித்தே வந்திருக்கின்றன.

இன்று இலங்கையிலுள்ள சுமார் இரு கோடி மக்களும் இலங்கை மண்ணின் மைந்தர்களே. அவர்களின் உரிமைகள் சமவாகுபாட்டில் வேண்டும்.

ஜனாதிபதி, பிரதம மந்திரிப் பதவிகளில் தமிழ், முஸ்லிம் இனத்தவர்களும் இடம் பெறத் தக்கதாக அரசியல் யாப்புத் திருத்தப்படல் வேண்டும். சுருங்கக் கூறின இன்று சிங்கள மக்களுக்கு இருக்கும் உரிமைகளும், வாய்ப்புகளும் சகல மட்டத்திலும் எதுவித குறைவுமின்றி முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் விகிதாசார அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். இதைப் புறந்தள்ளி ஒரு இனத்தை இன்னுமொரு இனம் அடக்கியாளத் தொடங்கியதன் விளைவே 14 வருடகால ஆயுதப் போராட்டமாகும். யாரும் யாரையும் சீண்டி அல்லது ஆயுதப் பலத்தால் அடக்கி மட்டந்தட்டப் போனால் பிற்காலத்தில் மிகப் பயங்கரமான பின் விளைவுகள் வெடிப்பது தவிர்க்க முடியாததே ஆகும்.

06. யுத்தமும் முஸ்லிம்களும் :

அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்கள், உரிமைக்கான யுத்தத்தினால் பெரும் வேதனைகளையும், உயிரிழப்புகளையும், அவலங்களையும், பல கோடி ரூபாய்களையும் சமக்க வேண்டிய இக்கட்டான நிலையில் தள்ளப்பட்டனர்.

தமிழ் இயக்கப் போராளிகளோடு இணைந்து போராடிய முஸ்லிம்களை நோக்கி ஆயுதங்கள் நீட்டப்பட்டன. போராட்ட வடிவம் திசை திரும்பியதால் ஈரின உறவுகளிலும் வெடிப்பும், விரிசல்களும் ஏற்பட்டது. எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் பெரும்பாலும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் முஸ்லிம்களைக் கொன்றழித்து எஞ்சியோரை அகதிகளாகவும், அனாதைகளாகவும், ஏழைகளாகவும் ஆக்கினர். தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் என்ற படைப் பிரிவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் முஸ்லிம்களைத் தாக்கினர். பொருள்களைக் கொள்ளையடித்தனர். வடக்கு-கிழக்கு முஸ்லிம்களை உள்ளடக்காமல் செய்யப்படும் கணிப்பீடும், தகவல்களும் இந்த இயலை நிறைவு செய்யாது. எனவே பொதுவாகச் சில அனர்த்தங்களைக் கவனிப்போம். அவையாவன :

(i) 30.10.1990 பாரம்பரிய தாயகமான வடக்கை விட்டு சுமார் 75 ஆயிரம் முஸ்லிம்களை எல்.ஜி.ரி.சுமினர் சில மணிநேர அவகாசத்தில் யாழ் எல்லையை விட்டுப் போகுமாறு கட்டளையிட்டனர். இச்செயல் அங்கு முஸ்லிம்களுடன் உறவாடி வாழ்ந்திருந்த தமிழ் மக்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இப்பலவந்த வெளியேற்றம் ஈரின உறவையும் சிதறடித்து விடும் என மனம் வெதும்பினர். புலிகளைத்தவிர பொதுமக்கள் முஸ்லிம்களைக் கொல்வதில் ஈடுபட வில்லை. புலிகளின் ஆயுத அழுத்தங்களுக்கெதிராக முஸ்லிம்களுக்கு உதவ முடியாத துயரத்தில் அவர்கள் மௌனமாக இருந்தனர்.

இன்றும் வடபகுதியிலுள்ள யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள சுமார் 75 ஊர்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் நிரபராதிகளான அப்பாவிகள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் அகதிகளாய், அனாதைகளாய் விரக்தியுடன் சோகம் சுமந்த நிலையில் நடைப் பிணங்களாய் நடமாடுகின்றனர். இது புலிகளின் திட்டமிட்ட ஒரு இனச் சுத்திகரிப்பாகும்.

இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டிய முக்கிய விடயம் ஒன்றுள்ளது. பாரம் பரியமாகத் தமிழ், முஸ்லிம் உறவு இங்கு வலுப்பெற்றே வந்துள்ளது. எல்.ரி.ரி.ஈ. எனும் தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களின் வன்முறைகள் ஏனைய செயற்பாடுகளை முஸ்லிம்கள் எதிர்க்கவில்லை. மாறாக யுத்த நடவடிக்கைகளில் உதவி செய்தே வந்திருக்கிறார்கள். எனினும் இவர்கள் முஸ்லிம்கள், இஸ்லாமியர் என்ற ஒரேயொரு காரணத்துக்காகவே துரத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

வடபகுதியில் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் தனித்துவம் பெற்ற இனங்களாக அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளனர். தனித்துவமான இனங்களிடையே சூழ்நிலைக்கேற்ப சில முரண்பாடுகளும் தோன்றலாம். வரலாறு. அரசியல், பொருளாதாரம், சமூக, பண்பாட்டு நடத்தைகள் என்பன எதிர் விளைவுகளை உருவாக்கக் கூடியன. ஆனால் வடபகுதி முஸ்லிம்களின் பலவந்தமான வெளியேற்றம் மனித நேயத்தையும், அவர்களின் உரிமைகளையும் தொலைத்து விட்டிருக்கின்றது.

(ii) பொலநறுவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மானிலத்தின் எல்லைக் கிராமங்களான அகப்பூரம், அஹமதுபூரம், அளிஞ்சிப்பொத்தான. பங்கறான, பள்ளியக் கொடல் (பள்ளித்திடல்) புதூர் ஆகிய முஸ்லிம் கிராமங்களில் இரவில் புகுந்த ஆண், பெண் புலிப்படையினர் அம்மக்களைச் சுட்டும், வெட்டியும் கொன்றனர். இக்கொலைகள்பற்றி விசாரிப்பதற்காக அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட தனிநபர் ஆணையர் (ஆணையம்) தனது அறிக்கையில் இப்படித் தெரிவித்துள்ளார். அதாவது: எல்.ரி.ரி.ஈ.தான் இக்கொலைகளைச் செய்தது. இவர்கள் நடத்திய தாக்குதலில் 164 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இதில் ஆண்கள் 79, பெண்கள் 21, சிறுவர் 15, சிறுமியர் 15, மொத்தம் 316 வீடுகளில் இவர்களது வீடுகள் அடங்கும். பள்ளியக்கொடல் பெரிய கிராமம். அங்கு மாத்திரம் 260 வீடுகள் உள்ளன. 350க்கு மேற்பட்ட ஆண், பெண் புலிகள் இந்தத் தாக்குதலை நடத்தியுள்ளனர்.

காயப்பட்டவர்கள் ஆண்கள் 24, பெண்கள் 22, சிறுவர் 08, சிறுமியர் 15.
(வீரகேசரி 06.11.1992 - தினகரன் 06.11.1992)

(iii) 03.08.1990ல் காத்தான்குடி மீராமக்காம் பள்ளிவாசல், மஞ்சந்தொடுவாய் ஹுசைனியாத் தக்கியா இரண்டிலும் இஷாத் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருந்த இறைபக்தர்களை இயந்திரத் துப்பாக்கியினால் சுட்டபோது 103 பேர் மரணம் 98 பேர் காயம், அதில் 47 பேருக்குக் கடுங்காயம்.

(iv) 23.07.1990ல் சம்மாந்துறைப் பள்ளியைத் தாக்கியது. 2பேர் மரணம், 5 பெண்கள், 1 ஆண், 2 குழந்தைகள் காயம்.

29.07.1990ல் சம்மாந்துறை ஜாரியாப்பள்ளிவாசல் தாக்கப்பட்டது. 5 பேர் மரணம் 3 பேர் காயம், வயல், வேறு இடங்களில் கொல்லப்பட்டோர் 21, கடுங்காயம் 25, காயம் 95.

(ஈழத்தில் இன்னுமொரு மூலை - 1992 ஓகஸ்ட்)

28.11.1989ல் பாண்டிருப்பால் நடந்து வந்த ஆண், பெண்களான 12 பேரை அவ்வூருக்குள் கொண்டு போய் அடித்துக் கொன்றது. அவர்களின் ஜனாஸாக்கள் அட்டாளைச்சேனை கோணாவத்தைப் பாலத்திலிருந்து சுமார் 1/4 மைல் வடக்கேயுள்ள கடற்கரையில் வரிசையாக அடக்கப்பட்டுள்ளன.

17.11.1989ல் காரைதீவுக் காவல் நிலையத்தில் (Police Station) மொத்தமாகக் கடமையாற்றிய 92 பேரில் முஸ்லிம்கள் 40, தமிழர் 52, இதில் முஸ்லிம்களைத் தனியாகப் பிரிதெடுத்து 40 பேரையும் குப்புறப் படுக்க வைத்துச் சுட்டுக் கொன்றது. பொத்துவிலுக்கு வேனில் சென்ற பயணிகளில் தமிழர்களை இறக்கிவிட்டு முஸ்லிம்கள் 14 பேரைக் கொன்றது.

பொத்துவிலில் இருந்து கொழும்புக்கு பஸ்ஸில் சென்ற முஸ்லிம் ஆண், பெண்களை பஸ்ஸுக்குள் வைத்து எரித்தது. இதில் 16 பேர் அடங்குவர். ஏறாவூர் சதாம் ஹுசைன் கிராமத்தில் இரவில் புகுந்த தீவிரவாதிகள் பச்சிளம் பாலகர் உட்பட பல ஆண்களையும், பெண்களையும் வெட்டியும், அடித்தும் கொன்றனர்.

1987ல் இருந்து கொலை செய்யப்பட்ட முஸ்லிம்கள் :

● யாழ்ப்பாணம்	13	● 1988 காத்தான்குடி	67
● சாவகச்சேரி	03	● 1988-89 கல்முனை	50
● முல்லைத்தீவு	03	● சம்மாந்துறை	21
● மூதூர்	52	● சாய்ந்தமருது,	
● கிண்ணியா	38	● மாளிகைக்காடு	17
● ஒட்டமாவடி	88	● ஏறாவூர்	05

1990ல் கொலை செய்யப்பட்டவர்கள் :

● காத்தான்குடி	126	● சம்மாந்துறை	17
● குருக்களமடம்		● ஹுசைன் கிராமம்	
(ஹஜ்ஜாஜிகள்)	68	(12.08.1990)	121

(தினகரன் - 13.08.1997)

(மத்திய கிழக்கிலிருந்து மட்டக்களப்புவரை)

07. அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களுக்கேற்பட்ட அழிவுகள் :

27.12.84. எம். ஆதம்லெப்பை 5ம் குறிச்சி. இவரை வீட்டிலிருந்து அழைத்து வந்து பொதுச் சந்தைக்கண்மையில் காணப்பட்ட மின்சாரக் கம்பத்தில் கட்டிச் சுட்டுக் கொன்றது.

19.01.1985 முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை)யின் காவல் காரரைக் கட்டிவைத்து 2 நோணியோப்பொறி, 4 தட்டச்சுப்பொறி, 1கணணி, 1தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, 1டெக், ஏராளமான இரசாயனப் பொருட்கள் உட்பட பல இலட்சங்கள் பெறுமதியான சமான்களை எடுத்துச் சென்றது.

15.04.1985 பழைய பொதுச்சந்தை குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சந்தை இயங்காது தரைமட்டமாகக் கிடக்கிறது. (இது கல்முனை, பொத்துவில், சாகாமம் வீதிகளை எல்லையாகக் கொண்டது)

15.04.1985 இவ்வூரைச் சேர்ந்த ஜனாப் ஐ.எல். அகமது லெப்பை (அபுல்)என்பவரை பொத்துவில்லைச் சேர்ந்த தஹராம்பள வயலில் வைத்துக் கொன்றது.

அட்டாளைச்சேனை ஜனாப் வெள்ளைத்தம்பியும் இவருடன் இக்கதிக்குள்ளானார்.

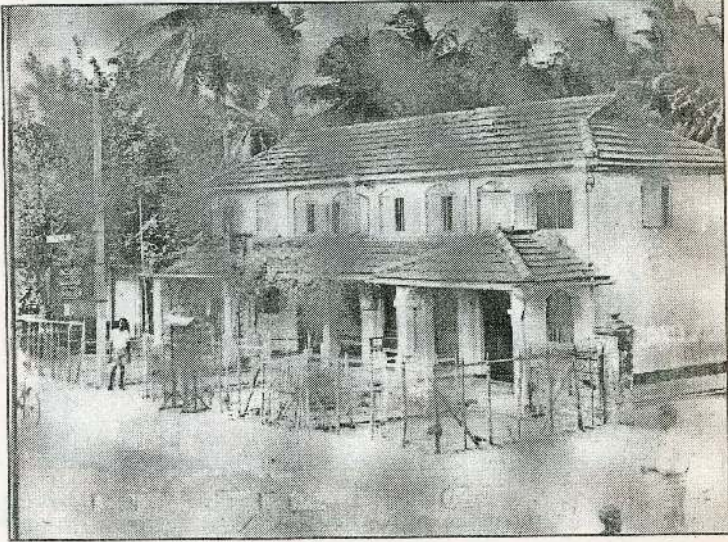
1985-04-15ல் தீக்கொழுந்தப்பட்ட பழைய பொதுச் சந்தை, கடைவீதி, பேருந்து நிலையம், சந்தைச் சதுக்கம்

15.04.1985ல் அழிக்கப்பட்ட பொதுச் சந்தைப் பகுதி.

01.08.1989 வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினரும், பிரமுகரும், ஆசிரியருமான ஜனாப் எம்.ஐ. அலி உதுமான் பீ.ஏ. அவரது வீட்டுக்கு முன் வைத்து ஈபிஆர்.எல்.எ.:பி. தீவிரவாதிகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

11.06.1990 அக்கரைப்பற்று எழுவெட்டுவான் காவல் நிலையத்திலிருந்த முஸ்லிம் பொலிஸ் காரர்கள் வலோற்காரமாகக் கடத்தப் பட்டனர்.

அக்கரைப்பற்று பழைய பொலிஸ் நிலையம்.

12.06.1990 கடத்தப்பட்ட முஸ்லிம் பொலிஸ் 44 பேரும் ஒரு காட்டுக்குள் வைத்துக் கொல்லப்பட்டனர்.

12.06.1990 இதே பாணியில் பொத்துவில் பொலிஸ் நிலையத்தில் 46பேரும், கல்முனையில் 120 பேரும் கொல்லப்பட்டனர். அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த ஜனாப் ஜே. முஹம்மது ஜெஸ்பர் பொலிஸ், கல்முனையில் கொல்லப்பட்டனர்.

08.06.1990 இங்குள்ள தனவந்தர், இரு உத்தியோகத்தர்கள் கடத்தப்பட்டு பல இலட்சம் பணம் அளிப்பின் பேரில் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

16.06.1990 ப.நோ.கூ.ச. சமாஜம் உடைக்கப்பட்டு பல இலட்சம் பெறுமதியானதுகர்வுப் பொருட்கள் குறையாடப்பட்டன.

06.08.1990 பி.ஆர்.எஸ். முகம்மது (சயிதண்ணன்) ஆசிரியர் உட்பட வேளாண்மை வயலில் வைத்து 36 பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

11.08.1990 சந்தைக்கண்மையில் வடபக்கமாக 10 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இதில் எம்.ஏ. ஜாறுத்தீன் வட்ட விதானை, புளியடிக்கடை அலாவுத்தீன் ஆகியோர் அடங்குவர்.

ஏரியுண்ட சந்தைக் கட்டடங்கள்

01.08.1989 பக்கர் முஹம்மது முகைதீன் கலீல் என்பவர் 3ம் குறிச்சியில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

24.03.1991 மீண்டும் வயலில் 8பேர் கொல்லப்படல்.

09.04.1985 - 11.04.1985 வரை பொதுச் சந்தை மூடப்பட்டு தீவிரவாதிகளுக்கெதிராக ஹர்த்தால் நடாத்தப்பட்டது.

13.08.1990 பெரிய பள்ளிவாசலில் இஷாத் தொழுகை நேரத்தில் பள்ளிக்குள் புகுந்து சுட்டதால் ஒருவர் மரணம் பலருக்குக் காயம்.

13.04.1985 முஹம்மத் ஏ. இப்றாஹிம் மாஸ்டர் பனங்காட்டில் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார். 05.05.1985 பர்வாத் அலிஷா மாஸ்டர் வயலில் கொல்லப்பட்டார். எம்.எச். நாவி, முந்திரிகைக் கூட்டுத்தாபன உயர் அதிகாரி ஆரிபீன், கெப்டன் பாறாக், அபுசாலி மலிக், மு.வா. கபூர், பைறூஸ், நாகுமுகம்மது ஜெலீல்

என்பவர்களும் கொல்லப்பட்டனர். 13.04.1984ல் பொதுச் சந்தையில் குண்டு போடப்பட்ட போது ச.த. முகம்மதுக் காசீம் மரணமானார்.

24.03.1991 பொத்துவில் வீதியிலுள்ள புதுச்சந்தையில் சைக்கிள் குண்டின் சந்தைப் பகுதியில் வெடித்தது. ஜனாப்களான எம்.ஐ.எம். சொளுக்கர், ஏ.கே. உபைத்துல்லாஹ் ஆகியோருடன் 14 பேர் மரணம், 47பேர் காயம், காயமுற்றவர்களில் 27 முஸ்லிம்கள் 20 தமிழர்.

11.07.1990 எம்.ஏ. நாகூர்த்தம்பி (மாடு கட்டுபவர்) சாகாமத்தில் கொல்லப்பட்டார்.

15.04.1985 பொதுச் சந்தைக்கு அண்மையிலிருந்த அஸ்-லாஹிறா வித்தியாலயம் தீக்கொழுத்தி அழிக்கப்பட்டது.

17.04.1985 இவ்வூரின் பிரமுகரும், தனவந்தரும், கொடைவள்ளுமான திரு. கே.வி. சோமசுந்தரம் அவர்களின் மன்னன்குளம் எஸ்ரேட்டில் இருந்த பல இலட்சம் பெறுமதியான விவசாயப் பொருட்களும் மற்றும் பலதரப்பட்ட சமான்களும் இனக்கலவரத்தின் போது சில விஷயிகளால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. மன்னன் குளம் தோட்டத்திலிருந்த உயர்தரமான வீடுகள், விற்பனை நிலையங்கள், பண்டசாலைகள் முதலியன தீ வைக்கப்பட்டு தகர்க்கப்பட்டன. பெறுமதிமிக்க புதிய பென்ஸ் லொறி தீக் கொழுத்தப்பட்டது.

தீ மூட்டப்பட்ட உட்சந்தை

08. புட்டம்பை மக்களின் புலம்பெயர்வு :

இது அக்கரைப்பற்றிலிருந்து தெற்கே 4மைல் தூரமுள்ள ஒரு தனி முஸ்லிம் கிராமமாகும். இவ்வூரைச் சாகாமம் வீதி ஊடறுத்துச் செல்கின்றது. 1930ல் உமர் கண்டு வட்டை விதானையின் குடும்பமும், மீராமுறைதீன், முஹம்மதலியார் என்போர்களது குடும்பமும் முதலாவதாகக் குடிவந்தனர். இக்கிராமத்திற்குரிய குடியிருப்பு நிலம் 25 ஏக்கராகும். வயல் நிலம் 60 ஏக்கர். அவற்றில் உறுதிப் பூமி 70 ஏக்கர். அரசாங்க அனுமதிப்பத்திரம் (Permit) உள்ளவை 15 ஏக்கர். 1985க்கு முன்னுள்ள 55 வருடங்களாக முஸ்லிம்கள் இங்கு வாழ்ந்து வந்தனர். பள்ளிவாசல், குர்ஆன் மத்தஸா, பாடசாலை உட்பட பல ஸ்தாபனங்களும், வாழ்க்கை வசதிகளும் அங்கிருந்தன.

14.04.1985ல் விடுதலைப் புலிகள் அக்கிராமத்திற்குள் புகுந்து களப்பங்கரையோரக் குடிவென்றில் வாழ்ந்த 7பேர் கொண்ட முஹம்மதனிபா, குழந்தைஉம்மா (சின்னக்கிளி) குடும்பத்தை முதலில் கொன்றனர். ஆண்கள்3, பெண்கள்4, பின்னர் அங்குள்ள எல்லோரும் உடனே வெளியே வேண்டாமென்று கட்டளை பிறப்பித்தனர். மக்கள் பீதியுற்று இரவோடிர்வாய் பாரிய இடர்களின் மத்தியில் வெளியேறி விட்டனர். 98 குடும்பங்களைக் கொண்ட 204 பேர்

இதிலடங்குவர். தமிழ் கிராமங்களின் சூழலில் அவர்கள் வாழ்ந்ததும், முஸ்லிம்களாக இருந்ததுமே அவர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்ட காரணிகளாகும். இதுவும் ஓரினச் சக்திகரப்பின் பால் பட்டதே. தமது சொந்த நிலத்தில் வாழ முடியாத துர்ப்பாக்கியத்தால் இன்று அம்மக்கள் வாழ்விடமின்றி அலைந்து திரிவதுடன் சகிக்க முடியாத வேதனைகளையும் அநுபவிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். அக்கரைப்பற்றிலிருந்து பொத்துவில் வரையுள்ள 28 மைல் தூரத்திலும் புட்டம்பை, சின்ன முகத்துவாரம் ஆகிய கிராமங்களில் மாத்திரமே முஸ்லிம் குடியிருப்புகள் இருந்தன.

09. சின்ன முகத்து வாரக் குடியேற்றத்தின் சீரழிவு :

1985 வரையுள்ள 50 வருடங்களாக ஜனாப் எம்.அலித்தம்பி என்பவரும், வேறு பலரும் சின்ன முகத்துவாரம், பெரிய களப்பு, கடற்கரை ஆகிய நிலப்பரப்பில் குடியேறினர். களப்போரத்திலுள்ள வயல், தென்னந்தோட்டம் என்பன இவர்களுக்கும் வேறுசில முஸ்லிம்களுக்கும் சொந்தமாய் இருந்தன. மீன் வாடிகளும் பல தோணிகளும் கூட இருந்தன. 1985 ஏப்ரல் கலவரத்தின் போது போராளிகள் அலித்தம்பியைக் கொன்றனர். வீடுகள் தீக்கொழுத்தப்பட்டன. தோணிகளும் பல உடமைகளும், சேதமாக்கப்பட்டும் உள்ளன. இதுவும் ஓர் இன ஒதுக்கலேயாகும்.

சேதப்படுத்தப்பட்ட சின்ன முகத்துவாரத்திலிருந்து வாழிடங்களின் ஒரு பகுதி. அருகே அலித்தம்பி அவர்களுக்குரிய நெல் வயலும், தென்னத் தோட்டங்களும்.

அக்கரைப்பற்றிலிருந்து சாகாமம் பாதையில் புட்டம்பைக் கிராமமும் பொத்துவில் பாதையில் சின்னமுகத்துவாரக் குடியிருப்புமே முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வாழ்விடங்களாகும். அவை 1985ல் முஸ்லிம்களிடமிருந்து பலாத்காரமாக விடுவிக்கப்பட்டன. 1985 தொடக்கம்பொத்துவில் வரையுள்ள 28 மைல் தூரம் கொண்ட நிலப்பரப்பில் ஒரு முஸ்லிம்கூட வசிக்க உரிமை இல்லாத வகையில் முஸ்லிம்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளனர். சின்ன முகத்துவாரக் கடற்கரையில் கிழக்கு மாநிலத்திலேயே முதலாவதாகக் கட்டப்பட்ட ஓர் ஓய்வகம் (Rest House) முன்னர் இயங்கியது.

200 வருடங்களுக்கு முன்னர் 1797ல் இது கட்டப்பட்டது. அரசு மேலதிகாரிகள் தென்கிழக்கு உற்பத்திக்கும், அபிவிருத்திக்கும், பரிபாலனத்துக்குமாக மட்டக்களப்பிலிருந்து பாணமை வரையும் பிரயாணம் செய்வது வழக்கம். இடையில் இளைப்பாறுவதற்கான ஓய்வகம் இதுவாகும். இவ்வூரின் சிறப்புக்கும், பிரபல்யத்திற்கும் இது காரணமாய் இருந்ததை என்னால் நேரில் கண்டறிய முடிந்தது இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னுஞ்சிலர் கொல்லப்பட்டனர். இவற்றால் பின்வரும் இழப்புகள் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்டன. அவையாவன :

- பலகோடிப் பணம் நட்டம்.
- தொழில் நட்டம்.
- கால்நடைப் பட்டிகள் காணாமல் போயின.
- மத வழிபாட்டுத்தலங்கள் சேதம்.
- விதவைகள், அனாதைகள், அகதிகள், ஏழைகளின் பெருக்கம்.
- உள, உடல் பாதிப்பு மற்றும் பல.....

அக்கரைப்பற்றில் முஸ்லிம்கள் தாக்கப்பட்டதால் இனக்கலவரம் ஏற்பட்டது. இத்தாக்குதலின் போதெல்லாம் ஆயுதம் ஏந்திய இயக்கங்களின் போராளிகளும், தமிழ் தேசிய இராணுவமும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர் என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும். முஸ்லிம்களுக்குரிய கடைகளும், பொருள்களும் அழிக்கப்பட்டன. அதனால் வேதனையடைந்த முஸ்லிம் இளைஞர்கள் எல்லைப் பகுதிகளிலிருந்த தமிழ் மக்களின் சில வீடுகளைச் சேதப்படுத்தினர். சில கடைகளை உடைத்தனர்.

சிலரைக் கொன்றனர். இனக்கலவரம் உச்சநிலையில் இருக்கும் போது சனத்திரளின் ஆவேசத்தால் பல கொள்ளைகளும் நடைபெற்றன. ஆத்திரமூட்டப்பட்டதால் ஆவேசமடைந்த சூழ்நிலையால் ஏற்பட்ட அவலங்கள் இவையாகும். இக்காலகட்டத்தில் 23.06.1990 அன்று இலங்கை இராணுவத்தினர் 500 பேர் அக்கரைப்பற்றுக்கு வந்தனர். இதிலிருந்து இராணுவப் பாதுகாப்புக் கிடைத்தது. இவர்களின் தலைமை முகாம் 40ம் கட்டையிலுள்ள பெரியாஸ்பத்திரியில் நிறுவப்பட்டது. உப-முகாம்கள் ஆலிம்நகர், இலுக்குச்சேனை, 8ம் கட்டை, கண்ணகிபுரம், சாகாமம் ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்டன. பொலிஸ் நிலையம், தபாலகம், அரசயடி, பொதுச்சந்தை, தக்கியாவடி ஆகியவற்றுக்கண்மையில் பரிசோதனைத் தடைமையங்கள் (Centries) காணப்படுகின்றன.

10. விடுதலைப்புலிகள் முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி ஒப்பந்தம் : உரிமைப் போராட்டத்தின் போது ஏற்பட்ட பல அனர்த்தங்களைச் சீர்தூக்கிய தன்பேரில் திரு. வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனின் தலைமையிலுள்ள தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளும், ஜனாப் எம்.ஐ.எம். முகைதீனின் (அக்கரைப்பற்று) தலைமையிலிருந்த முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியினரும் ஒப்பந்தமொன்றைச் செய்து கொண்டனர். இந்த உடன்படிக்கை சென்னையில் 1988 ஏப்ரல் 15.16.19ந் திகதிகளில் நடைபெற்ற கருத்துப் பரிமாறலின் போது செய்யப்பட்டது. மு.ஐ.வி.மு.க்கு கலாநிதி பதீஉத்தீன் மஹ்மூத் தலைமை தாங்கினார். இந்த உடன்படிக்கையின் சில அம்சங்களாவன:

1. இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்கள் தமிழ்மொழியைப் பேசுபவர்களாயினும் அவர்கள் வேறுபட்ட தனித்துவத்தைக் கொண்ட தமிழ்த் தேசியத்தினுள் உள்ளடக்கிய ஓர் இனக்குழு என்பதையும், வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய தாயகமாக உள்ளது போலவே முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய தாயகமாக உள்ளது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

2. வடக்கு-கிழக்கு ஒன்றிணைந்த தாயகத்தில் வாழும் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் ஐக்கியத்துடனும், சமாதானத்துடனும் வாழவேண்டும் என்பதையும் முஸ்லிம்கள் இப்பிரதேசங்களில் சிறுபான்மையாக வாழுகின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் அச்சம், பயம், சந்தேகமற்று வாழவேண்டியது முக்கியமாகையால் அவர்களது பாதுகாப்பையும் சமமான உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டியது அவசியமென்பது உணரப்படுவது மாத்திரமின்றி

கொள்கையும் என்பதனால் முஸ்லிம்கள் அச்சம், சந்தேகம், பயமற்று வாழ்வதற்கான சூழ்நிலைகள் உடனடியாக ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தமது முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்குவர் என்பதையும், முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்புடன் வாழ்வதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் முழு உத்தரவாதமும் சட்டரீதியாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

3. தாயகத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும் எனவும், தாயகத்தில் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக முஸ்லிம் மக்கள் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களுடன் பெருமளவில் இணைவதன் மூலமாகத்தான் தமது மண்ணையும், கலாசாரத்தையும் காப்பாற்ற முடியுமென்பதை முஸ்லிம் மக்களின் நலனுக்காக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தொடர்ச்சியாகப் பாடுபட்டு வருவார்கள் என்பது உறுதியாக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

4. முஸ்லிம்களினதும் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களினதும் அபிலாசைகள் பாதிக்கப்படாத வகையில் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் முழுமையாக அமுலாக்கப்படுவதற்கு தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளும் முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியும் ஒத்துழைப்பு வழங்குவர்.

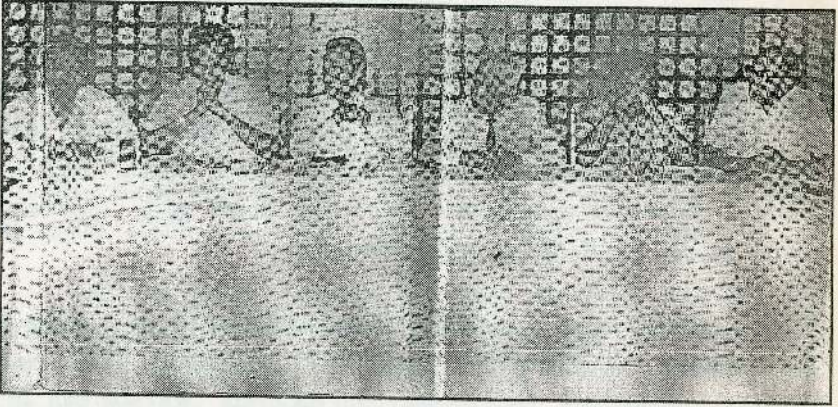
5. முஸ்லிம் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் ஆட்சி அதிகாரங்களை நியாயமான முறையில் பகிர்ந்து கொள்ளவும் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் போது அத்தகைய நடவடிக்கைகள் தமிழ் பேசும் மக்களின் தாயகத்தில் ஒருமைப்பாட்டுக்குப் பாரதூரமான குந்தகம் எதுவும் ஏற்படுத்தக் கூடாது.

6. மேற்கூறியதன் அடிப்படையில் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையில் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களுக்குள்ள இன உரிமைகளையும், சலுகைகளையும், வாய்ப்பினையும், சுதந்திரத்தினையும் அநுபவிப்பதற்கு வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தைத் தமது தாயகமாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் உரித்துடையவர்கள்.

7. கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள் 33% தொகையினர். வடக்கு-கிழக்கு ஒன்றிணைந்த மாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள் 18% தொகையினர். முஸ்லிம்கள் அதிகூடிய பாதுகாப்பைப் பெற்று ஆட்சியதிகாரங்களைப்பகிர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினையும் பெறக்கூடிய வகையில் மாகாண சபையில் பிரதி நிதித்துவம்

பெறுவதற்கும், அமைச்சரவையில் இடம் பெறுவதற்கும் உரித்துடையவர்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதுடன் இவ்விதிக்ரபடியான உரித்துகளைப் பெறுவதற்குத் தேவையான சட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு இருதரப்பினரும் முழு முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வர்.

8. வருங்கால அரசு காணிப்பங்கீடு முஸ்லிம்களுக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் 35% க்குக் குறைவில்லா வகையிலும் வட மாகாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் 5% க்குக் குறைவில்லாத வகையிலும் இருக்க வேண்டும்.

தமிழ் விடுதலைப் புலிகளும் முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியினரும் சென்னையில் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்கின்றனர்.

9. வடக்கு-கிழக்குத் தாயகத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வாழும் முஸ்லிம்களின் விகிதாசாரப்படி, பொதுத் துறை வேலை வாய்ப்பிற்கான உரிமைகளை முஸ்லிம்கள் கொண்டிருப்பர்.

10. கல்வித்துறையில் எல்லா இடங்களிலும் சமவாய்ப்புகள் பேணப்படும் வரை பல்கலைக் கழக அனுமதியின் போது கல்வித்துறையில் பின் தங்கிய பிரதேசங்களில் விசேட கவனிப்புச் செலுத்தப்படும். பல்கலைக்கழக மட்டம் வரையிலான பிரத்தியேக கல்வி வசதிகள் முஸ்லிம்களுக்காக ஏற்படுத்தப்படும். முஸ்லிம் மக்களுக்காக இஸ்லாமிய பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்படும்.

11. முஸ்லிம் மக்களது தனித்துவத்தின் உரிமைகள், அக்கறைகள் என்பனவற்றைப் பாதிக்கக்கூடிய எதுவித சட்ட வாக்கங்களும், அவற்றிற்கு முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் 3/4 பங்கு பெரும்பான்மையினர் சார்பாக வாக்களித்தாலன்றி, வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையினால் நிறைவேற்றப்படலாகாது.

12. வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையின் முதலமைச்சராக ஒரு முஸ்லிம் முறையாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி, அம்மாகாண சபையின் பிரதி முதலமைச்சராக ஒரு முஸ்லிம் நியமிக்கப்படுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் சட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படல் வேண்டும்.

13. வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதிகளில் அவர்கள் அரசியல், நிருவாக அபிவிருத்தி அலகுகள் பல்வேறு மட்டங்களில் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். இதுபற்றி விடுதலைப்புலிகள் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். இவற்றுள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய பாரம்பரிய எல்லைகள் மூலவளங்கள் என்பனபற்றி மேலும் இரு பகுதியினரும் ஆய்வு நடத்தி இறுதி முடிவு மேற்கொள்ளப்படும்.

14. தமிழ்பேசும் மக்களின் தாயகத்தை அபகரிக்கும் நோக்கத்துடன் அங்குள்ள இனப்பரம்பலை மாற்றியமைக்கும் வகையிலும் அவர்களது பொருளாதார, அரசியல், நிருவாகப் பலத்தினை முடியடிக்கும் கொள்கையுடனும் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிட்ட அரச குடியேற்றங்களினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களையும் வகையில், ஒரு குடியகல்வுக் கொள்கை உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்.

15. வடக்கு-கிழக்கில் நடைபெறும் போர் நடவடிக்கைகளினால் உண்மையில் அப்பாவி மக்களே சொல்லொணாப் பெரும் தொல்லைகளுக்குள்ளாகின்றனர். மக்கள் அசாதாரண வாழ்க்கைக்குத் திரும்பப் போர்நிறுத்தம் உடனடியாக மேற்கொள்ளப் படுதல் வேண்டும்.

(ஒப்பம் : சதாசிவம் கிருஷ்ணகுமார், மத்தியகுழு உறுப்பினர், தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள். ஒப்பம் : எம்.ஐ.எம்.முறையதீன், செயலாளர் நாயகம், முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி - 21.04.1988, - வெளியீடு : அரசியல் பிரிவு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி கூட்டறிக்கைப் பிரகர ஏடு).

இந்த உடன்படிக்கையின் மூலம் புலிகள் முஸ்லிம்களுக்கு நேசக்கரம் நீட்டியதை நாம் மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டி வரவேற்கின்றோம். இதன் பின்விளைவு எம்மை அதிர்ச்சியடையச் செய்துள்ளது.

மேற்படி ஒப்பந்தத்தில் முஸ்லிம்களின் அரசியல் அபிவிருத்திகளும், இந்நோக்கங்கள் நிறைவேற விடுதலைப்புலிகள் தெரிவித்திருக்கும் சாதகமான ஒத்துழைப்பும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. என்றாலும் சில அரசியல்வாதிகளின் பிற்போக்கான நடவடிக்கைகளால் எல்லாமை வியர்த்தமாகிப் போகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடலாம் :

ஏலவே பிரிக்கப்பட்ட "ஆலையடி வேம்பு அரசாங்க உதவி அதிபர் பிரிவு" அன்றைய பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திருமதி ரங்கநாயகி பத்மநாதனின் அரசியல் (மீயுயர்) செல்வாக்கினால் உருவாக்கப்பட்டதே...இவ்வாறு உதவி அரசாங்க பிரிவு உருவாக்கப்படும் போது பிரதேசங்களின் எல்லையை நிர்ணயித்துக் கொண்டது பிழையான தென்பது ஓர் அம்சம். இந்த எல்லையை வரையறுத்துக் கொள்ளும் போது அம்பாறை மாவட்டத்தில் 3 முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தும் தடுக்க முடியவில்லை என்பது இன்னொரு விஷயமாகும்.

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள இன்னொரு அரசாங்க உதவி அதிபர் பிரிவு கருங்கொடித்தீவு (அக்கரைப்பற்று)ப் பிரதேச சபை எனும் முஸ்லிம்களுக்குரிய பகுதியாகும். அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களின் நெற் சாகுபடி வயல்களில் பெரும் பாகமும், கால் நடைகளுக்கான மேய்ச்சற்றைகளும், கடற் பிரதேசத்தில் பெரும் பகுதிகளும், எதிர்காலப் பரம்பல்களுக்கான அரசுகாணிகள் அனைத்தும், ஏனைய நீர், நில வளங்கள் அனைத்தும், வெள்ளப்பாதுகாப்பு வடிகால்களும், ஏனைய பல வசதிகளில் கூடிய பகுதியும் தமிழருக்கான பிரதேச சபை எல்லைக்குள் அடக்கமாகும் வண்ணம் எல்லை வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதனை விமர்சன ரீதியாக நோக்கியோர் அக்கரைப்பற்றில் முஸ்லிம்களினதும், தமிழர்களினதும் இன விகிதாசாரம் 2க்கு 1 என்ற அடிப்படையில் இருந்தும், தமிழருக்கான ஆலையடிவேம்புப் பிரதேச சபையின் ஆள்புல எல்லைக்குள்ளேயே முஸ்லிம்களின் பொருளாதார வளங்கள், இயற்கை வளங்கள் என்பன அடங்கப்பட்டுள்ளது. இது "விஷமத்தனமான ஒரு பிரிவாகும்" எனக் கூறினர்.

(தெரிந்த விடைகளுக்கான கேள்விகள் பிரசுர ஏடு 15.12.1996)

பொன் விளைந்த நெல் வயல்கள் புலிகளின் நடவடிக்கைகளைப் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாகின.

● நெற் செய்கையும் நிர்ப்பந்தங்களும் :

அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களுக்குரிய நெல் வயல்களில் பெரும்பகுதி ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலாளர் நிருவாகத்தின் கீழேயே உள்ளன.

நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்தச் சூழ்நிலையால் கடந்த 14 வருடங்களாக வேளாண்மைச் செய்கையில் பல பின்னடைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அதிலும் 1985க்குப் பின்னுள்ள காலகட்டம் இன்னும் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்த வயல் நிலப்பரப்பில் எல்.ரி.சி. தொழிற்பாடு பெரும்பாலும் உள்ளது. இராணுவ நடவடிக்கைகள் செயற்பட்டாலும், விவசாயம் செய்வோர் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயே கொண்டு வரப் பட்டுள்ளனர்.

இந்தக் காணிகளில் வேளாண்மை செய்ய வேண்டுமானால் புலிகள் விதிக்கும் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றியே ஆகவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு 1000 (ஆயிரம்) ரூபாவும் சிலநேரம் அதற்கு மேலும்வரிகட்டினாற்போல் விளைந்த வேளாண்மையை அறுவடை செய்ய முடியும். 1990ல் பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை அறுவடை காலத்தில் புலிகளுக்கு விவசாயிகள் செலுத்தியும்

இப்பிரதேசத்தில் நடைபெற்ற புலிகளின் திடீர்த் தாக்குதல் காரணமாக விளைந்த வேளாண்மையை அறுவடை செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டதால் விளைவுகள் அழிவுற்றன. இதனால் நட்டம் இருமடங்கானது. தவிர, காட்டிலிருந்து வரும் மரவண்டிகளுக்கும் புலிகள் ரூபா 1000 தொடக்கம் 5000 வரை பணம் அறவிட்ட பின்னரே வண்டிகள் விடுவிக்கப்பட்டன. காசு தராத வண்டிகள் மரத்துடன் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

நாங்கள் புலிகள் என்று ஆயுத முனையில் மக்களை விரட்டி அனேக ஏழை அப்பாவிக்கிடம் பணத்தைப் பெற்றுச் சென்ற சில போலீஸ் புலிகளின் அடாவடித்தனங்களும் அதிகரித்திருந்தன.

இவற்றால் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் காணிகள் செய்கை பண்ணப்படாது கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டன. பல லட்சங்கள் பெறுமதியான வயலில் கட்டப்பட்டிருந்த புரைகள், வாடிகள் சில எரிக்கப்பட்டன. ஏனையவை பிரிக்கப்பட்டு அவற்றின் கம்பு, தடிகள் வாகனங்களில் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டன. வயல்களெல்லாம் புரையும், குடில்களும் கட்டப்பட்டிருந்த போது வயற் பிரதேசம் பெரிய குடியிருப்புப் பிரதேசமாகத் தென்னஞ்சோலைகளுடன் கலகலப்பாகக் காணப்பட்டது. இன்று தற்காலிகத் தங்குமிடமான ஒரு சிறாம்பி, பரண் கூட அங்கில்லை. முஸ்லிம்களின் ஆயிரக்கணக்கான மாடுகள் உள்ள மாட்டுப்பட்டிகளைக் களவிற தூர இடங்களுக்குப் பலர் சாய்த்துச் சென்றனர். மாடு கட்டிய சிலர் சுடப்பட்டனர். சின்ன முகத்துவாரம், பெரிய களப்பு, நீத்தையாறு முதலிய பகுதிகளில் முஸ்லிம் மீனவர் மீன் பிடிக்கச் செல்லாதவாறு அச்சுறுத்தப்பட்டனர்.

பொத்துவில், பாணமை, லகுலகக் கிராமங்களுக்குச் செல்லும் முஸ்லிம்கள் அக்கரைப்பற்று - பொத்துவில் வீதியால் சென்றால் உயிராபத்து ஏற்படுமென்பயந்து ஹிங்குராண, தமண, சியம்பலாண்டுவப் பெருந்தெருக்களின் வழியாக மிக நீண்ட தூரத்தைச் சுற்றி வளைத்துப் பிரயாணஞ்செய்ய வேண்டியிருந்தது. இவை தவிர இன்னும் எத்தனையோ பாதகமான நிலைகள் அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்டன. இந்த அவலத்தை எடுத்துக் காட்டும் பாடலொன்று பின்வருமாறு :

வட்ட மடு பொத்தானை
வளங்கொழிக்கும் வம்மியடி
மொட்டையா கல் இன்னும்
முறாணவட்டியோடு சில
வட்டை எல்லாம் செய்கை பண்ண
மாட்டாமல் போனதனால்
கட்டாந்தரையாகக்
காட்சியளிக்கிறது

பொத்தானை வட்டையிலே
பொன்பொன்னாய் நெல்விளையும்
சத்தாறின் பூமி நாட்டின்
சண்டையால் அழிஞ்சு போச்சு
எத்தனையோ கோட்டை கட்டி
இருந்தேன் உனை மணக்க
அத்தனையும் மண்ணாகி
அடியேன் தவிக்கின்றேன்

தாலி போட்ட ஆறெல்லாம்
சனம்பழங்கக் காணவில்லை
ஆளில்லா ஊராக ஆகியதே சாகாமம்
கூழாவடியில் இன்று
குருவி கூடத் தங்குதில்லை
பாழான யுத்தத்தால்
பார்க்கப் போக வொண்ணாது
(குறிஞ்சி வாணன், தினகரன் 15.12.1996)

மேலும் பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்று குறிப்பிடுவதாவது:

கடந்த 7 வருடங்களுக்கும் மேலாக அக்கரைப்பற்று கிழக்கு
கமநலப்பரிவுக்குட்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நெற்காணிகள் நாட்டு நிலைமை
காரணமாக செய்கை பண்ணப்படாமல் கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளன.

1990ம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலங்களில் வட்டமடு, கண்டம், பட்டிமேடு,
சேனைக்காடு, மொட்டையாகல், பாவங்காய், தோணிக்கல், சாகாமம், அளிக்கம்பை

குழாவடி, பொத்தானை ஆகிய கண்டங்களை உள்ளடக்கிய அக்கரைப்பற்று கிழக்கு கமநல கேந்திர நிலையப்பிரிவில் சுமார் 12 ஆயிரம் ஏக்கர் நெற்காணிகள் செய்யப்பட்டு வந்தன. இக்காணிகளில் சுமார் 9 ஆயிரம் ஏக்கர் அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களுக்கும் சுமார் 3 ஆயிரம் ஏக்கர் தமிழருக்கும் சொந்தமானவையாகும். அம்பாரை மாவட்டத்தில் 1990ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் பின்பு சுமார் 3 ஆண்டுகள் முஸ்லிம்களின் காணிகள் செய்கை பண்ணப்படாமல் முற்றாகக் கைவிடப்பட்டன. அதன் பின்னர் 5 ஆயிரம் ஏக்கரளவில் செய்கை பண்ணப்பட்டன.

தற்போதைய நிலமை காரணமாக இப்பகுதிகளுக்கு முஸ்லிம்கள் போக முடியாததால் எஞ்சிய காணிகள் செய்கை பண்ண முடியாமல் உள்ளன. (அக்கரைப்பற்று மத்திய விசேட நிருபர், தினகரன் 07.08.1997)

இப்படியான விரும்பத்தகாத நிலைப்பாடு இனிமேற் தொடரக்கூடாது என்பதில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு முஸ்லிம்கள் காரணமல்ல. அவர்கள் மீது வலோற்காரமாகத் திணிக்கப்பட்ட பாதகச் செயல்களே அவையாகும்.

12. பாதிப்புகளின் விபரங்கள் - 1997 (வரை)

அக்கரைப்பற்று

1.	உயிரிழந்தோர்	:	130
2.	ஊனமுற்றோர்	:	73
3.	விதைவைகள்	:	120
4.	நிவாரணம் பெற்ற குடும்பங்கள்	:	202
5.	சேதமாக்கப்பட்ட வீடுகள்	:	2368
6.	வியாபார நிலையங்கள்	:	173
7.	கூட்டுறவுக்கடைகள்	:	22
8.	பாடசாலை	:	01
9.	வைத்தியசாலை	:	01
10.	வங்கிகள்	:	03
11.	தொலைத் தொடர்பு பரிவர்த்தனை நிலையம்	:	01
12.	மின் நிலையம்	:	04
13.	நெல் வயல்கள்-சாகாமம் வீதி ஏக்கர்	:	6300
14.	நெல் வயல்கள் அம்பாரை வீதி ஏக்கர்	:	9100

(பிரதேசச் செயலாளர் பணியகம், அக்கரைப்பற்று)

13. சனத்தொகை விவரம் - 1997

அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவு

1. மொத்தம்	:	31714
ஆண்கள்	:	15732
பெண்கள்	:	15982
2. குடும்பங்கள்	:	7605

14. வேறு சில விவரம் - 1997

1. அரசு ஊழியர்	:	867
2. கூலித் தொழிலாளர், விவசாயிகள்	:	1718
3. உழைப்போரை இழந்த குடும்பங்கள்	:	202
4. திருத்திய, புதிய வீடுகள் (நிவாரணம்)	:	1026
5. உதவி கோரி நிற்கும் குடும்பங்கள்	:	1342
6. கல்வீடுகள்	:	4582
7. கிடுகு வீடுகள்	:	610
8. குடிசைகள்	:	801
9. கழிப்பறைகள்	:	3360
10. குடும்பக்கிணறுகள்	:	4901
11. மின்சார இணைப்புள்ள வாழிடங்கள்	:	2962
12. உணவு முத்திரை பெறும் குடும்பங்கள்	:	5305
13. யுத்த வன்செயலால் புலம் பெயர்ந்த குடும்பங்கள்	:	2773
14. புதிதாக வந்தவர்கள்	:	198
15. இங்கிருந்து அகன்றவர்கள்	:	194
16. மீளக் குடியமர்த்தப்பட்ட குடும்பங்கள்	:	2575

15. போராட்டத்துக்கான இன்னுஞ்சில காரணிகள் :

இந்த இயலில் கூறப்பட்டிருக்கும் 6 தமிழியக்கங்களும் அரசுக் கெதிரான யுத்தத்தில் ஏன் குதித்தன? என்பதை மேலும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இவற்றில் விடுதலைப்புலிகளைத்தவிர ஏனையவை சில காலத்தின் பின்னர் ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் கலந்து விட்டன. எஸ்.ரீ.சு. 1983ல் இருந்து போராட்டத்தை

மிக வேகமாக முன்னெடுத்து யுத்தம் செய்து வருகின்றது. அதன் காரணிகள் பின்வருமாறு.

1. தமிழ் மண்ணில் நடை பெற்றுவரும் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தால் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் தாயக பூமி பறிபோய் விடுமென்ற ஆதங்கம்.
2. சிங்களம் மட்டும் அரசாங்க மொழியெனச் சட்டமியற்றித் தமிழ் மொழியை ஒரங்கட்டியது.
3. 1979 முதல் வடக்கு-கிழக்கு மாநிலத்தில் அமுல் நடத்தப்பட்ட விசேட சட்டங்களின் மூலம் இராணுவ அடக்கு முறைத் தர்பாரால் தமிழ் பேசும் மக்களை மிக மலினப்படுத்தியது.
4. 1964ல் ஏற்பட்ட ஸ்ரீமாவோ - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தாலேற்பட்ட மன முறிவும், எதிர்கால விளைவுகளும்,
5. 1980ல் கல்விப்பகுதியினர் ஏற்படுத்திய ஓர் வஞ்சகமான புள்ளிகள் தரப்படுத்தல் முறையால் உயர்கல்வியில் பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டமை.
6. 1983ல் இயற்றப்பட்ட வேது பயங்கரவாதச் சட்டத்தின் மூலம் ஜனநாயக முறையில் செயற்பட்டு வந்த தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியுட்பட மக்கள் அமைப்புகள் பல இயங்க முடியாதவாறு முடக்கப்பட்டது.
7. பதவி நியமனம், உயர்வுகளில் காட்டப்பட்டுவந்த பாடுபாடு.
8. தொழில்சார் துறைகளில் காட்டப்பட்ட இனவாதவிரிசல்.
9. கல்வித்துறைகளில், பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழக மட்டங்களில் ஊடுருவிச் சென்ற சிங்கள இனவாத மேம்பாட்டுக்கொள்கை.
10. பௌத்தமதம், புனிதப்பிரதேசம், அபிவிருத்தி எனும் காரணங்களைப் புணைந்துரைத்து தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழிடங்கள், வணக்க வழிபாட்டுத்தலங்கள், வயல் நிலங்கள், பொது நிலங்களை வலுக்கட்டாயமாகச் சுவீகரித்து, அவர்களை அனாதைகள், திக்கற்றோர் ஆக்கியதுடன் அவற்றை சிங்கள மயப்படுத்தியதால் ஏனைய மக்களைச் சிறுமைப்படுத்தியது.
11. பாரம் பரியமாக மீன் பிடித்து வந்த தமிழ் பிரதேச கடற்கரைகளில் இரவோடிவாக சிங்கள மீனவக் குடும்பங்களைக் குடியேற்றியதாலேற்பட்ட நிலப்பறிப்பும் பொருளாதார இழப்புகளும்.
12. அரசியல் பிரதி நிதித்துவ அமைப்பிலும், எல்லைகள் வகுத்தலிலும், தீவிரமாக்கப்பட்ட புவியியல் சிதைவுகள் செவ்வையற்ற முரண்பாடுகள்.
13. தமிழ் பேசும் மக்களின் தாயகத்தின் அபிவிருத்தி, எழுச்சி ஆகியவற்றைப் புறந்தள்ளி ஒதுக்கியது.

14. கடந்த ஐம்பது வருடங்களாகத் தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை, தன்னாதிக்கம், தாயகம் மீட்பு, தமிழ் மொழி அந்தஸ்து ஆகியவற்றுக்காக நாடாளுமன்றத்திலும், வெளியிலும் அவர்களின் குரலோங்கி வருவதை உணர்ந்த பேரினவாத அரசு அந்த உரிமைக்குரலைச் சட்டத்தால் நசுக்கியது.

15. சிங்களவர்கள் மாத்திரமே ஆளப்பிறந்தவர்கள், அவர்களுக்கே சகலதும் உரிமை. ஏனையோர் சிங்கள மரத்தைச் சுற்றிப் படரும் கொடிகள் என்று கூறி வஞ்சகமான மனப்பாங்குடன் சட்டம், நீதி, நியாயம், நடைமுறைகளை ஒதுக்கி சர்வதிகாரப் பாதையில் சென்றது. இவை போன்ற இன்னும் பல வக்கிரங்களால் (Cruelty) புண்பட்ட மனத்தாக்க உணர்வு.

16. முறிவும் உறவும் :

இதுவரை நாம் கூறியதிலிருந்து தமிழ் மக்களோ முஸ்லிம் மக்களோ ஆளுக்காள் அழிவுகளைத் தொடர்வதன் மூலம் உரிமைகளைப் பெற முடியாது. சமய அனுட்டானங்களைத் தவிர ஏனைய கலை, கலாசாரம், பாரம்பரியம், சம்பிரதாயங்கள் போன்றவற்றில் பெரும்பாலும் பல்லாண்டு காலமாக நாம் இணைந்தே செயற்பட்டு வந்துள்ளோம். அக்கரைப்பற்று தமிழ் முஸ்லிம்கள் அயல்வீட்டுக் காரர்களைப் போன்றவர்கள். அம்பாரை வீதி மட்டுமே எமக்கு எல்லையாயுள்ளது. எமது நேச பாசத்துக்கு எப்போதும் எல்லை போட்டது கிடையாது.

தமிழர் முஸ்லிம்கள் ஆகிய இரு இனத்தவர்களும் விட்ட பிழையொன்றை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். நமது அரசியல் அபிலாஷைகள், உரிமைகளுக்காகத் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் இணைந்து கட்டமைப்பான ஒரு வியூகத்தை வகுக்காமல், இப்போரை ஆரம்பித்ததாகும். அப்படிச் செய்திருந்தால் இந்நேரம் நமது கதையே வேறாக இருந்திருக்கும். முஸ்லிம்களைக் கொன்றதுடன் அவர்களுக்குப் பல இன்னல்களை விளைவித்து அவர்களைப் புறந்தள்ளியதுமே போரில் சில பின்னடைவுகள் ஏற்படக்காரணமாகும் எனலாம்.

நடந்தது நடந்து விட்டது இனிமேல் நல்லவை நடை பெற வேண்டுமெனக் கருதுவோம். மன்னிப்போம் மறப்போம் என்ற நிலைப்பாட்டில் நாம் கால் பதிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம், வாழ்வு வளம் பெறும்.

முஸ்லிம்களும், தமிழ் மக்களும் என்றும் உறவு கொண்டே வாழ்ந்து வந்தனர்.
இடமிருந்து வலம் : அக்கரையூர் அப்துல் குத்தூஸ், க. தங்கேஸ்வரி, ஏ.ஆர்.எம். சகீம், கே.கே. இராமலிங்கம்.

குறிப்புகள் :

1. எமது வெளிக்கள ஆய்வின் போது கடந்த 14 வருடங்களாக நிகழ்ந்து வரும் விடுதலைக்கான போராட்டம் பற்றிப் பலரிடம் கருத்துப்பரிமாறல் செய்யப்பட்டது. அழிவுற்ற கட்டடங்கள், கடைகள், வீடுகள் முதலியன படம் பிடிக்கப்பட்டன.
2. முதியவர்கள், மூத்தோர், பெரியார், பிரமுகர்கள், கல்விமான்கள், புத்திஜீவிகள் மற்றும் தகவல்கள் தெரிந்த பொது மக்கள் போன்றோர் பேட்டியின் போது பலவிதமான தரவுகளையும், அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தனர்.
3. 1985க்கு முன்னர் இவ்வூரில் தமிழ், முஸ்லிம் உறவுகள் எப்படி வலுப்பெற்றிருந்ததோ அவ்வாறு இனிமேலும் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் இரு இனங்களும் பல பாதகமான விளைவுகளால் தவிக்க வேண்டிவரும். ஒரு இனத்தின் உரிமையை இன்னொரு இனம் கையகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது பேரினவாதத்தின் அடக்கு முறையாகும்.

4. இவ்வூரில் நில அமைப்பு, பொருளாதார நிலைப்பாடு, மொழி, பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் பல பொதுவான நடத்தைகள் என்பன தமிழ், முஸ்லிம்களின் இணைந்த வாழ்வை வலியுறுத்தி நிற்கும் இயற்கைக் காரணிகளாகும். இதை விடுத்து பிரிந்து வாழ நினைப்பது பெரும் துயரில் முடியும்.

5. இன்றைய காலகட்டத்தில் அரசாங்கமும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் முஸ்லிம்களின் எதிர்கால நிலைப்பாட்டைக் கருத்தில் எடுத்துச் சில கருமங்களைச் செய்ய வேண்டுமென மக்கள் காத்திரமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

6. பலாத்காரமாக விரட்டியடிக்கப்பட்ட புட்டம்பை, சின்ன முகத்துவாரம் ஆகிய இடங்களில் குடியிருந்த மக்கள் மீளவும் அவர்களுக்கு உரித்தான அதே இடங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டு அவர்கள் எதுவித அச்சமுமின்றி நிம்மதியாக வாழ வழிசெய்ய வேண்டும்.

7. பெரியகளப்பு, சின்ன முகத்துவாரம், நீத்தையாறு, சாகாமம், தாலிபோட்டாறு போன்ற நீர் நிலையங்களில் முஸ்லிம் மீனவர்கள் முன்னையைப் போன்று இரவுபகலாய் மீன் பிடிப்பதில் எவ்வித தடையோ அச்சமோ இருக்கக் கூடாது.

8. பட்டிமேடு, மொட்டையாகல், பாமங்கை, சேனைக்காடு, சாகாமம், தாலி போட்டாறுக் கண்டம், மையான்ர கணத்தை, அளிக்கம்பை, கல்காரை, பாலையடிமடு, பொத்தானை, வெல்வெந்தா மற்றும் வட்டமடு போன்ற வட்டைகளில் முன்பு போல் வேளாண்மை செய்யப் பாத்தியதை இருக்க வேண்டும். புரைகள் வாடிகளைக் கட்டிச் சுதந்திரமாக இரவு, பகலாய் அவற்றிற் தங்கி தொழில் செய்வதில் எவ்வித இடைஞ்சலும் இருக்கக்கூடாது.

9. முஸ்லிம்களிடமிருந்து வேளாண்மை செய்கை சம்பந்தமாகவோ, வேறு தொழில்கள் சம்பந்தமாகவோ அடாத்தாக வரிகள் விதித்து அவர்களை இம்சிக்கக்கூடாது. ஆட்கடத்தல், கப்பஞ் செலுத்தும்படி பேரம் பேசுதல், உழவுப் பொறிகள், லொறிகள், வாகனங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் முதலியோரிடம் கட்டாய வரி செலுத்துமாறு நிர்ப்பந்திப்பது முதலியன நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

10. தமிழ் இயக்கங்கள் ஆயுதபாணிகளாக வயற்பகுதி, குடியிருப்பு ஏனைய இடங்களில் சுற்றித்திரிவது மக்களை வீண் பீதிக்கு உள்ளாக்குமாதலால் இந்த

அடாத செயல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். சுருங்கக்கூறின் யுத்தத்திற்கு முன்புள்ள சுமுகமான நிலை மீண்டும் தொடர வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் தமிழ், முஸ்லிம் உறவுகள் தாமாகவே கட்டி எழுப்பப்பட்டு விடும். மேற்சொல்லப்பட்டவை முஸ்லிம் மக்கள் மாத்திரமல்ல பல்வகைப்பட்ட நிலைபிழைள்ள அனேக தமிழ் மக்களின் சுருத்துமாகும் என்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

அனுபந்தம் - i

● நாட்டுப்புறச்சிறுவர் விளையாட்டு :

நம்முன்னோர் பிள்ளைகளின் விளையாட்டுகளில் மிகக்கரிசனை காட்டி வந்துள்ளனர். தமது பிள்ளைகள் பல இன்னல்களில் உள், வெளித்தாக்கங்களிலிருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சியாய் வாழ வேண்டுமென்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்ததால் அதற்கான உந்து சக்தியாக விளையாட்டைக் கருதினர். சிறார்களின் உடலுறுப்புகள் விளையாட்டின் மூலம் வலுப்பெறுவதால் ஆரோக்கியமாக அவர்கள் வாழலாம் என்பதையும் உணர்ந்தனர். தவிர, விளையாட்டுகள் மூலம் பின்வரும் பண்புகளும், விழுமங்களும், மனித நேயமும் சிறப்படையும் எனவும் அறிந்திருந்தனர். அவையாவன :

- (i) தேக ஆரோக்கியம்
- (ii) வெற்றி, தோல்வியைச் சமமாகக் கருதும் மனப்பான்மை
- (iii) சகிப்புத்தன்மை, உடலைக் கட்டாக வைத்திருக்கும் தன்மை
- (iv) மனித நேயம், உதவு நோக்கு, நிம்மதி, மனநிறைவு
- (v) சேவை மனப்பான்மை, சமூகங்களோடு இணைந்து உறவாடி, உரையாடிப்பல பண்புகளை வளர்த்துக்கொள்ளல்.
- (vi) அச்சம், கூச்சம், கோழைத்தனங்களை அகற்றல் முதலியன.

இவைகளின் அடிப்படையிலேயே விளையாட்டுகள் இனங்காணப்பட்டன. அக்காலத்து இளமகளிர் நீந்துதல், நீர் குடைந்தாலல், நீரடித்து மூழ்குதல் போன்றவற்றை விளையாட்டாகவே கருதினர்.

ஆண்களுக்கு வேறாகவும், பெண்களுக்கு வேறாகவும், ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்ததாகவும் விளையாட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அடங்காத காளை மாட்டோடு பொருதி அதை அடக்கிப் பிடித்து வீழ்த்தும் உடல் வலிமையையும் அஞ்சா நெஞ்சத்தையும் காட்டி மகிழ்வெய்தும் ஒரு விளையாட்டும் இவ்வூரில்

இருந்துள்ளது. இதில் உடலுக்கும், உயிருக்கும் ஊறு விளைவிக்கும் ஆபத்துண்டு. என்றாலும் மக்கள் மத்தியில் இதற்குப் பலத்த வரவேற்பும், ஆதரவும் இருந்தது. "கொல்லேறு தழுவுதல்" எனும் இவ்விளையாட்டைப்பற்றி முல்லைக்கலிப்பாடல்களிலும் குறிப்புகள் உள்ளன. இந்தியாவில் இதை "ஜல்லிக்கட்டு" என்றழைப்பர். இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த சில மல்லர்கள் இவ்விளையாட்டினை இப்பகுதியில் விளையாடிக்காட்டியதால் அதில் கவரப்பட்ட வாலிபர்கள் அவர்களிடம் பயிற்சி பெற்றதாக ஜனாப் சே.போ.முகம்மது மீராசாஹிப், திரு சங்கரதாஸ் சாண்டோ ஆகியோர் கூறினர்.

விளையாட்டு வகைகள் :

இவ்வூரில் பின்வரும் விளையாட்டுகள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தன. அவையாவன.

கிளித்தட்டுப் பாய்தல், கட்டைப்பந்து.

பிள்ளையார் கட்டை, மாங்கொட்டை தெத்துதல்.

வாரடித்தல், பூப்பறித்தல், பூமதித்தல்.

உத்துப்புள்கிட்டி, ஆலங்காய், அரசங்காய்.

உருண்டைப் புள்கிட்டி, கூச்சலக்கூச்சலே.

போளை அடித்தல்.

ஈச்சங்கொட்டை கட்டல்.

பட்டம் விடல்.

(படிக்கல்லினால்) பாக்கடித்தல்.

குளிப்பாக்காடல்.

தொட்டிலுஞ்சல் ஆட்டல்.

கிறுக்கியுஞ்சல் ஆட்டல்.

தெத் (கெந்) தியடித்தல்.

ஆலாப்பறத்தல், மாமி மருமகள் பிணக்கு.

நாயும் புலியும்.

சிரட்டை வண்டி, வளையம், பனம் நுங்கு உருட்டல்.

றோதை ஓட்டம்.

அடித்தலை மட்டை ஓட்டம்.

கொசுக்காசு மொய்த்தல்.

தெறிகாசு சுண்டுதல், கோட்டுக்காசு போடல்.

வழுக்கு மரமேறல்.

பொம்மைக் கலியாணம்.
மட்டை மாடி வீடு கட்டல்.
தும்பி தொங்கல்.
குஞ்சிச் சோறாக்கல்.
கண்பொத்தி மதித்தல்.
பொல்லடி, சீனடி, சிலம்படி, குத்துக்கரணம்.
மலுக்காசிலுக்கா பெண்தாறன்.
புலியும், கானான் பசுவும்.
கல்லுக்கொத்துதல்.
மட்டைப்பந்து, கோட்டுப்பந்து.
கோச்சிப்பெட்டி சக்குப்புக்கு.
ஒழித்துத் தேடல்.
கயிறிழுத்தல்.
சாயமுட்டியுடைத்தல்.
தேரிழுத்தல், பம்பரமடல்.
கிள்ளுக்கிள்ளுப் புராண்டியாரே.
கவடியடித்தல்.
போர்த்தேங்காயடித்தல்.

சிறுவர்கள் மாத்திரமின்றிப் பெரியவர்களும் சேர்ந்து திருமணவைபவம், பெருநாள்கள், கொண்டாட்ட தினங்கள், சுன்னத்துக் கலியாண வீடு முதலியவற்றில் பொல்லடித்தல், சீனடி, சிலம்படி, வாள்வீச்சு, கம்பு வீச்சு, மல்புத்தம், முதலியவற்றைச் செய்து புதினம் காட்டி மக்களை மகிழ்விப்பர்.

இசையையும் விளையாட்டும் இரண்டறக்கலக்கும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. அந்நேரம் மக்கள் மனநிறைவு பெறுவர். உற்சாக மேலீட்டால் ஆரவாரஞ்செய்து தமது பாராட்டைத் தெரிவிப்பர்.

இவை தவிர, வண்டியோட்டப் பந்தயம், தோணியோட்டும் பந்தயம், காணையோட்டல் மற்றும் ஓட்டப்பந்தயங்களிலும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். சிலர் முன்னூற்று மூன்று எனும் கடதாசி அட்டை விளையாட்டு, சொக்கட்டான் ஆட்டம், தாயக்கட்டை குலுக்கல், சேவல்களை மோதவிட்டுப் போர்க்கோழியடித்தல் முதலிய விளையாட்டுகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

கூத்தாட்டு, அரங்காட்டு நிகழ்ச்சிகள், பாவைக்கூத்து, வசந்தனாடல், கொம்பு முறித்தல் மற்றும் போர்த்தேங்காயடித்தல்களிலும் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இளஞ்சிறார்கள் விளையாடாதவாறு தடுத்து வைத்திருப்பது பாவச் செயலாக அக்காலத்தில் கருதப்பட்டது. இளமகளிரின் விளையாட்டுகள் அவர்களின் மென்மைக்கும், சபாவத்துக்கு மேற்ப அமைந்திருந்தன. அவர்கள் வயதுக்கு வந்து இல்லறம் ஏற்று மகப்பேற்றில் மகிழ்ந்து கணவன் உவப்பக் கழிப்புடன் வாழவேண்டும் என்ற குறிக்கோளைச்சில விளையாட்டுகள் கொண்டிருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக சிற்றில் அமைத்தல், மண்சோறு (குஞ்சிச் சோறு) கறியாக்கல், மட்டைவீடு கட்டல், பெண்மாப்பிள்ளை பொம்மைக் கலியாணம் ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

சிறார்கள் மகிழ்ச்சியாகப்பாடி விளையாடும் பலவிளையாட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றைப்பார்ப்போம் :

ஆலா பறபற அம்மி பறபற குழவி பறபற
 மாமி பறபற மச்சி பறபற குருவி பறபற
 கொக்கு பறபற காகம் பறபற கப்பல் பறபற
 தம்பி பறபற தட்டுப் பறபற கோழி பறபற
 குஞ்சு பறபற கோப்பை பறபற கொள்ளி பறபற
 பறபற எல்லாம் பறபற பகலும் இரவும் பறபற
 பறந்து பறந்து வானத்திலே வெள்ளி பூக்கும் பறபற
 சாந்தமாமா கூப்பிடுகிறார்
 வானம்பாடியே பறபற வக்கா குயிலே பறபற

சிறுவர்கள் சுற்றி நின்று கைகளை நீட்டி விரல்களைப்பரப்பிப் பறவைகள் போல் கைகளை அசைத்து அசைத்து மேலும் கீழும் பக்கவாட்டிலும் அவற்றைக் கொண்டு போய் இப்பாடலைப்படிப்பர்.

மலுக்கா சிலுக்கா :

இந்தோயரம் பொண்தாறன் தாரையாடா மலுக்கா (மற்றவர்) இல்லடா சிலுக்கா
 பூப்போல பெண்தாறன் தாரையாடா மலுக்கா (மற்றவர்) இல்லடா சிலுக்கா
 மாடுரெண்டு நான் தாறென் தாரையாடா மலுக்கா (மற்றவர்) இல்லடா சிலுக்கா
 ஓரவணம் நெல் தாறென் தாரையாடா மலுக்கா (மற்றவர்) இல்லடா சிலுக்கா

அப்ப என்ன வேணும் எண்டு சொல்லடா மலுக்கா

ஆகாசத்தாமரையைக் கொண்டாடா சிலுக்கா (மற்றவர்) இல்லாட்டி என்ன செய்வாய் சொல்லடா மலுக்கா (மற்றவர்) இந்தா இவளைக் கொண்டோடு எலி மூஞ்சிச் சிலுக்கா

ஒரு சிறுமியைச் சிறைபிடிக்கிறான் மலுக்கன். அவளை மீட்டெடுக்க அவளின் சகோதரனான சிலுக்கன் முயல்கிறான். சிலுக்கன் தரும் எதையும் அவன் வாங்கத்தயாரில்லை. ஈற்றில் சிலுக்கனின் ஆவேசத்தைக் கண்ட மலுக்கன் பயத்தினால் அவளைச் சிலுக்கனிடம் ஒப்படைக்கிறான்.

புலியும் கானான் பசுவும் :

ஆத்தங்காய் புல்லுத்தின்ன அரமூடி சலங்கை வாயாதோ

கானான் என்கிற பசுவைக் கண்டால் புலி

கடைக்கண்ணாலே பாராதோ

காட்டிலே நிண்ட புலி காலையடிக்கு வாராதோ

கானான் பசுவும் புலியும் கூடிக்காலையடியில் நிக்காதோ

வண்டியிலே புலியைக்கட்டி வளைத்து மாடும் இழுக்காதோ

கானான் பசுவும் கன்றைத் தேடி காலையடிக்கு வாராதோ

கானான் பசுவும் கன்றும் புலியும் காட்டில் வாழக்கூடாதோ

காலையடியில் பால் கறக்க கானான் வந்து போகாதோ

கமார் 8 சிறுவர்கள் கைகோர்த்துக் கொண்டு வட்டமாய் நிற்பர். வேறொருவர் வட்டத்துள் நிற்பார். இன்னொருவர் வெளியில் வளைத்து வளைத்து ஓடி வந்து உள்ளே நிற்பவரைப் பிடிக்க முயல்வார். வெளியில் புலி, உள்ளே கானான் பசு. புலி பசுவைப் பிடிக்கப்பாயும் போது ஒருவருக்கொருவர் கைகளைக் கோர்த்து இரும்பு போன்று இறுக்கமாய்ப் பிடித்துக் கொள்வர். இலேசில் புலி பசுவைப் பிடிக்க முடியாது. சில சமயம் புலி வெற்றியடைவதுமுண்டு.

உத்துப் புகிட்டு :

கூச்சலே கூச்சலே தும்பல தும்பல

பாக்குப்பறிச்ச பன்னாடோல மூங்கிலோல

முதிரைக்குத்தி பட்டாளம்! பட்டாளம்!! பட்டாளம்!!!

ஊய்.....

புன்கிட்டியடித்தவர் இப்பாடலைப் பாடிக் கொண்டு ஹாய்! என்ற ஒலியுடன் மிக வேகமாக ஓடிப்போவார். ஏனையோர் இவர் இடையில் மூச்சு விடுகிறாரா என்பதைக் கவனிக்க அவரைத் தொடர்ந்து ஓடுவர். மூச்சுவிட்ட இடத்தில் அவர் நிறுத்தப் படுவார். யார்? மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு அதிகதூரம் ஓடுகிறாரோ அவர்தான் வெற்றி வீரன்.

கிள்ளுக்கிள்ளு புறாண்டியார் :

கிள்ளுக்கிள்ளுப் புறாண்டியாரே உங்க அப்பன்
தலையிலே என்னய்யு - முருங்கைப்பூ
முருங்கைப்பூத்தளச்சுவரே முன்னடி எண்ணெய்
குடிச்சுவரே - பாதிப் பிலாக்காய் திண்டவரே
பாவட்டங்காயை முடோக்கு

கவடியடித்தல் :

கவடியடிக்கக் கவடியடிக்கக்
கால்கை முறியக் கால்கை முறிய
காலுக்கு மருந்து தேடிக்கட்டு! தேடிக்கட்டு!! தேடிக்கட்டு!!!.....

வேறொரு பாட்டு :

மாம்பட்டை மருதம்பட்டை
வவ்வாலோடிய தென்னம்பட்டை
பூம்பட்டை புளியம்பட்டை
பூரானோடிய புங்கம்பட்டை
பட்டாளம்! பட்டாளம்!! பட்டாளம்!!!.....

இன்னொரு பாட்டு :

ஆலையிலே சோலையிலே
ஆலங்காட்டிய சந்தையிலே கிட்டிப்புள்ளும் பம்பரமும்
கிறுக்கியடிக்கப்பாலாறு! பாலாறு!! பாலாறு!!!.....

மாமி மருமகள் பிணக்கு :

(பெண்ணின் தாய்) மாமிவாறா புள்ள மருதோண்டி போட்டுடுகா
மருதோண்டி வேணாம் மருமகளைப் பார்க்க வேணும்
மருமகளை ஏன்பார்க்க ஒங்குட

மகனாரும் ஓடி விட்டார்.
வாரா மருமகனும் வாடி மனமுருகி
மாமி நீங்க வந்ததென்ன
மனங்கலங்கிப் போனதென்ன
என்ற செல்ல மருமகனே
சீதேவி நாகூரும்மா
கண்கலங்கிப் போக வேணாம்
கலந்தரப்பா காவலுண்டு
அப்படியென்டால் மாமி
ஆறுதலாய் நானிருப்பேன்

இப்படியான சில சம்பவப் பாடல்களும் பொழுது போக்குக்கான விளையாட்டின் போதுபாடப் படுவது வழக்கமாகும். .

நாட்டுப்புற மக்களின் சிறப்பான பல விளையாட்டுக்கள் நாகரிகம், புதிய விளையாட்டுக்களின் தோற்றம், சமூகச்சூழல் மற்றும் புதிய பரிமாணங்களால் அருகி வருகின்றன. கிராமிய விளையாட்டுக்கள் நமது பண்பாட்டு விழுமங்களின் சுவடுகளாகும். அவை அழிந்து போகாமல் பாதுகாப்பது நமது பொறுப்பாகும்.

அனுபந்தம் - ii

இஸ்லாமிய மாதங்களும் மறுபெயர்களும் :

அறபு மாதங்கள் 12 உள்ளன. அவை சந்திர ஆண்டை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். அக்கரைப்பற்று மக்கள் அம்மாதங்களை விசேட பெயர்கள் கொண்டழைக்கின்றனர். சிலமாதங்களில் கந்தூரி, பெருநாள் மற்றும் கலாசார சமயம் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். அவற்றை மையமாக வைத்தே மாற்றுப் பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளனர். விபரம் வருமாறு :

1. முஹர்றம்	-	ஆசறாப் பொலிவு மாதம்
2. ஸபர்	-	நெய்னார் முடகிடந்த மாதம்
3. ரபீஉல் அவ்வல்	-	தலைக்கந்திரி மாதம்
4. ரபீஉல் ஆகிர்	-	முஹ்யித்தீன் கந்திரி மாதம்
5. ஜமாதுல் அவ்வல்	-	கடைக் கந்திரி மாதம்
6. ஜமாதுல் ஆகிர்	-	மீரா கந்திரி மாதம்
7. ரஜப்	-	தோவத்து மாதம்
8. ஷஃபான்	-	விராத்து மாதம்
9. ரமழான்	-	நோன்பு மாதம்
10. ஷவ்வால்	-	பெருநாள் மாதம்
11. துல்கஃதா	-	இடையித்த மாதம்
12. துல்ஹஜ்ஜு	-	ஹஜ்ஜு மாதம்

பெரும்பாலும் பெண்களை இப்படி அழைப்பார்கள். வேறு மாவட்டங்களிலுள்ள முஸ்லிம்கள் இப்பெயர்களை சில மாற்றங்களோடு சொல்வர். நாதாக்களின் புகழ்பாடும் மவ்லிது, மணாக்கிப், முனாஜாத்துப் போன்றவை இவற்றில் சுமார் 7மாதங்களில் நடைபெறும். நெய்னார் முடைகிடந்த மாதமெனும் ஸபர் மாதத்தில் இங்குள்ளோர் திருமணம், புதுவீடு கட்டல், கிணறு போடுதல், கத்னா வைபவம் போன்ற மங்கள காரியங்களைச் செய்யார். ரஸூலுல்லாஹிஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் இம்மாதத்தில் சுகவீனமுற்றிருந்ததால் நல்ல கருமங்களைச் செய்வது எதிர் விளைவைத்தரும் என்ற நம்பிக்கையே இதன் காரணியாகும். இது ஒரு மூடநம்பிக்கை என அக்கால மக்கள் அறிந்திலர். இப்படியான தடைகள் சமய அடிப்படையில் இல்லை. தாராளமாக ஸபர் மாதத்தில் சுகாரியங்களைச் செய்யலாம்.

பல வருடங்களுக்கு முன்பு குறிப்பிட்ட மாதங்களுக்குரிய மல்விது, றாத்திப், மணாக்கிப் ஒதல் முதலியன முஸ்லிம் கிராமங்கள் தோறும் ஒதப்பட்டு வந்தன. மஃரிப் தொழுகையின் பின் இவை ஆரம்பிக்கும். ஊரெல்லாம் இவ்வோதல்களின் ஓசை கலகலப்பாய் இருக்கும். ஈற்றில் நார்ஸா வழங்கப்படும். இதே போன்று தினமும் குர்ஆன் ஒதும் வழக்கமும் கட்டாயக் கடமைபோற் செய்யப்பட்டது. இன்று இவை குறைந்திருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். இப்போதுள்ள இளைஞர்களுக்கு இம்மாதங்கள் பற்றி அவ்வளவாகத் தெரியாது எனக் கூறலாம். முன்னோர் வகுத்த இத்திட்டங்கள் மக்களுக்கு அமல் செய்யும் அரிய வாய்ப்பினைத் தந்தன என்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

அனுபந்தம் - iii

அணிகலன்கள் :

ஏறத்தாழ 50 வருடங்களுக்கு முன்னர் இவ்வூர்ப் பெண்கள் வெள்ளி, சறுமன், ஐம்பொன்(தம்பக) ஆபரணங்களை அணிந்தனர். (1906ல் கந்தூரியலைந்த காதை" எனும் பாடல்களை முஹம்மது றாவிப்புலவர் பாடியுள்ளார். அதிலுள்ள பின்வரும் அடிகள் கவனத்திற்குரியன. "அல்லுக்குத்துக்கு அழகான அரசிலை தூக்க - தட்டாணிதத்தில் நான் போய்ச் "சறுமன்" கொடுத்தேன் என்பதே அந்த அடிகளாகும். இதிலிருந்து அக்காலத்தில் சறுமன் எனும் உலோகமே அதிக அளவில் நகைக்காகப் பாவிக்கப்பட்டது எனத் தெளிவாகின்றது.) தங்க ஆபரணங்கள் மிகமிகக் குறைந்த அளவே காணப்பட்டன. பெருஞ் செல்வந்தர்களான பெண்கள் சிலர் மாத்திரமே தங்கத்தை உபயோகித்தனர். நடுத்தரவகுப்பார் வெள்ளியையும், வசதி குறைந்தோர் சறுமன், ஐம்பொன் நகைகளையும் அணிந்தனர். இப்படிப்பட்ட நகைகளிற் பல வருமாறாகும் :

தலையணி : கொண்டைக்குத்தி - கூர், மயிர்மாட்டி, நெற்றிப் பதக்கம்,

நெற்றிச் சுட்டி, தலைவகிடுக் கல்மாலை, ஈர்க்கில் கிளிப்பு.

காதணி : அல்லுக்குத்து, சிமிக்கி, மின்னி, கொப்புறுவாளி, வாழைப்பூவாளி, காதுப்பூ, அரசிலை அல்லுக்குத்து, கொப்புவாளி, கூர்வாளி, தோடு, அரும்புமொட்டு, கம்மல், புல்லாக்கு, நத்து.

மூக்கணி : மூக்குத்தி, முத்துமூக்குத்தி, சிவப்புக்கல் மூக்குத்தி, இலை மூக்குத்தி.

- கழுத்தணி : குத்துமணிக் கோர்வை, பூச்சிமணி மாலை, கரசமணிமாலை, சரப்பணி, காமரங்காய், மணிமாலை, சவுக்கமணிமாலை, பவள மணிமாலை, உருண்டைக்கொடி, சவடி, உள்க்கட்டு, (மகளிர் கழுத்தில் அணியும் மணிவடம்) சங்கிலி, தாலிக்கொடி, சறடு, கழுத்தொட்டி, தாவத்துக்கொடி, உருண்டமணிமாலை, அட்டியல்,
- கையணி : கொம்புக்காப்பு, பூட்டுக்காப்பு, கைக்கட்டு, உறுட்டன், அடுக்குக் காப்பு, பட்டணக்காப்பு, மேல்வேலைக்காப்பு, முறுக்குக்கைக்கட்டு, மணிக்கட்டுமாலை.
- கைவிரலணி : தட்டுமோதிரம், கலாவிரமோதிரம், முத்துமோதிரம், கிளிமோதிரம், குடைமோதிரம், கணையாழி மோதிரம்.
- இனையணி : ஒட்டியாணம், இடையிறுக்கி, இடுப்புமாலை.
- காலணி : தண்டை (சிலம்பு) கொலுசு (சங்கிலி) பாதசரம், கொண்டை வளையம், கறணை, சலங்கை.
- கால்விரலணி : பூமோதிரம், இலைமோதிரம், சவுக்கமோதிரம்.
- சிறுவரணி : கைக்கு உருண்டைக்காப்பு, கழுத்தில் காறை, இடுப்பில் அறுணாக் கொடி (அரைஞாண்)
- சிறுபியரணி : அரை மூடி, இடுப்புச் சல(த)ங்கை, காப்பு, மின்னி

அனுபந்தம் - iv

சில நடைமுறைகள் :

ஒரு ரூபாய், உறுவா எனப்பட்டது. பித்தளை, வெள்ளிகளால் நாணயங்கள் செய்யப்பட்டன. தங்கக் காசு பவுண் எனப்பட்டது. ஒரு தங்கப்பவுண் 10 ரூபாவுக்கு விற்கப்பட்டது. 50 சதம் சிலின் என்றும் 25 சதம் நாலு பணம் என்றும், 6 சதம் 1 பணம் என்றும், 75 சதம் முக்காறுவா என்றும், 1/2 சதம் 1 சல்வி என்றும், ஐந்து சதம் குத்திக் காசு என்றும் சொல்லப்பட்டது. 1ரூபா, 50சதம், 10சதம், 5சதங்கள் வெள்ளியினால் ஆனவை. 1சதம், 1சல்வி பித்தளையினால் ஆனவை. 1920ல் 1 மரைக்கால் (7 1/2 புசல்) நெல் 25 சதத்துக்கு விற்கப்பட்டது. 5பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு நாளுக்கு 25சதம் தராளமாய் செலவுக்குப் போதியதாய் இருந்தது. 1மாடு 10 ரூபா, ஒரு ஆடு 5 ரூபா என்ற அளவில் விலை போனது. இன்றைக்குச் சுமார் 90 வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட காணி உறுதியில் ஏக்கர் பரப்பு குறிப்பிடாமல் அவணத்தரை (உ+ம்) ஒரு

அவணத்தரை எனக் காட்டப்பட்டிருந்தது. இக்காலம் கருங்கொடித்தீவிலுள்ள 8 குறிச்சிகளும் ஒரே குறிச்சியாகவே கணிக்கப்பட்டிருந்தன. 1902ல் ஒரு ஏக்கர் வளவு ரூபா 200, 150, 100 என்ற தொகையில் உறுதி எழுதப்பட்டது. [(உ+ம்) காட்டு வளவு ஒன்று (1 றூட்) 50 ரூபா விலை குறிப்பிட்ட ஓர் உறுதியுள்ளது. (இல.கரு02-16.04.1902)]

அனுபந்தம் V

தகவல் ஏடு :

01.	நிலம் நீர்ப்பரப்பு	:	150.2 கிமீ
02.	சனத்தொகை	:	51953
03.	பிரதேச செயலாளர் பிரிவு	:	02
04.	கிராம அலுவலர் (Gramaniladari)	:	முஸ்லிம்-29, தமிழ்-20
05.	கிராமங்கள்	:	முஸ்லிம்-10, தமிழ்-10
06.	நெற்செய்கை நிலப்பரப்பு	:	ஏக்கர் 22757
07.	பெரிய நீர்ப்பாசனம்	:	ஏக்கர் 17141
	சிறிய நீர்ப்பாசனம்	:	ஏக்கர் 318
	மானாவறி	:	ஏக்கர் 5297
08.	குடும்பங்கள்	:	12057
09.	பிரதேச சபைகள்	:	02
10.	பொலிஸ் காவல் நிலையம்	:	01
11.	தேசிய பாடசாலைகள்	:	02
12.	மகா வித்தியாலயம்	:	04
13.	பாடசாலைகள்	:	முஸ்லிம்-21, தமிழ்-09
14.	பேருந்துச் சாலை (Bus Depot)	:	01
15.	வழக்காடு மன்றம்	:	01
16.	ஜம்ஆ பள்ளிவாசல்கள்	:	15
17.	தக்கியாக்கள்	:	20
18.	ஸியாறங்கள்	:	14
19.	அறபிக் கல்லூரிகள்	:	02
20.	குர்ஆன் மத்றஸாக்கள்	:	முன்பிருந்தவை : 24 தற்போதுள்ளவை : 20

21. இந்துக் கோயில்கள் : 12
22. ரோகமி. தேவாலயங்கள் : 03
23. மெயி. தேவாலயங்கள் : 02
24. பௌத்த விகாரை : 01
25. ப.நோ.கூ.ச. சமாஜம் : 02
26. தலைமைத் தபாலகம் : 01
- உப-தபாலகங்கள் : 10
27. மாவட்ட வைத்தியசாலைகள் : 02
28. தனியார் மருந்தகங்கள் (Private Pharmacy): 06
(ஸம் ஸம் பாமஸி, சென்றல் பாமஸி,
வெல்கம் பாமஸி, கஸ்ஸாஸ் பாமஸி,
அப்பலோ பாமஸி, கிறஸன்ற் பாமஸி)
29. பொதுச்சந்தை : 01
சின்னச் சந்தை (8ம் குறிச்சி) : 01
30. விவசாயக் கேந்திர நிலையம் : 02
31. களைப்பாறகம் (Rest House - இது 1985 கலவரத்தின் போது தகர்க்கப் பட்டுள்ளது)
32. பெரிய குளங்கள் (இங்கினியாகல, அம்பலம் ஓய, பன்னலகம்) - 03
சிறிய குளங்கள் (சாகாமம், இலுக்குச்சேனை, முறாணவட்டி, நீத்தை, வம்பியடி, மருதவெட்டுவான் - 06
33. ஆறுகள் (நீத்தையாறு, தாலிபோட்டாறு, தில்லையாறு, பட்டிப்பளையாறு) - 04.
34. பெரிய வாராவதிகள் (Bridges) பனங்காடு, பட்டியடிப்பிட்டி, தாலிபோட்டாறு) - 03
35. பொது மின்நிலையம் - 01
36. தொலைபேகம் பரிவர்த்தனை மையம் - 01
37. வங்கிகள் (மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கி, ஹட்டன் நெஷனல் வங்கி) - 03
38. நந்நீர் மீன் வளர்ப்பு நிலையம் (முறாவோடை நீர்த்தேக்கம்) - 01
39. அழுத்தகங்கள் (Printing Press) ஆதம் (ரூபி) அச்சகம், ஆர்.ஜே. பிரின்டர்ஸ், பாத்தியா மின் அச்சகம், நிறா பிரின்டர்ஸ், ஐ.பி.சி பிரஸ், செலக்ஷன் ஒப்செற் -

40.	மரமரியும் ஆலைகள்	:	07
41.	கல்விக் கருமாலயம்	:	01
42.	பொது நூலகங்கள்	:	02
43.	பிரதேச சபைகள்	:	02
44.	பொது விளையாட்டுத்திடல்	:	02
45.	மிருக வைத்தியசாலை	:	01
46.	மீன் பிடிவள நிலையம்	:	01
47.	மாவட்ட சுகாதாரப் பணிப்பாளர் செயலகம்	:	02
48.	காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனக் கிளை	:	01
49.	கணனி (Computer) ஒளி அச்சக் கோர்வை மையம் (யென்னெல், அபா)	:	02
50.	கழிமுகம் (River Mouth) [சின்னமுகத்துவாரம்]	:	01
51.	அரசாங்க ஆயுர்வேத மருந்தகம்	:	01
52.	சதுப்பு நிலப்பகுதி (பள்ளவெளி, உப்பளம், சம்புக்களப்பு, பட்டியடிப்பிட்டி, மருதவெட்டுவான், மண்ணன் குளம், காட்டுக்குடுப்பு, விளாங்காட்டான்பட்டி, முறாவோடை) -		07
53.	கால்நடை பாற்பண்ணையாளர் விவசாயக் கூட்டுறவுச்சங்க அலுவலகம்-		01
54.	சிறுவர் பூங்கா (மீராநகர்) -		01
55.	கூட்டுறவு மொத்த விற்பனவு நிலையம் (CWE - சதோச) -		01
56.	ஆடைத்தொழிற்சாலை (தற்போது மூடப்பட்டுள்ளது) -		01
57.	அரசாங்க மரக்காலை(Govt. Tember Depot) [தற்போது இயங்க வில்லை]-		01
58.	ஐஸ் ஆலை (Ice Factory) -		01

அனுபந்தம் VI

காலமும் நீகழ்வுகளும் :

01. 1797 சின்ன முகத்துவாரத்தில் ஓய்வகம் (Rest House) நிறுவப்பட்டது.
02. 1806 இங்கு பொலிஸ் தலைமைக்காரர் என்ற பெயரில் கிராமத் தலைமைக் காரர் (விதானை) நியமனம். இவர் பொலிஸ் கடமையும் செய்தார்.
03. 1852 தக்கியாவடிக்கு அண்மையில் கட்டப்பட்டிருந்த சின்னப்புள்ள மும்மரி அணைக்கட்டு அக்கரைப்பற்று - அட்டானைச்சேனை மக்களின் பிரயாணப்பாதையாகச் செயற்படுத்தப் பட்டது.

04. 1861 தக்கியாவடியில் மையித்து அடக்க ஆரம்பித்தது.
05. 1872 அக்கரைப்பற்று - சாகாமம் வீதி அமைக்கப்பட்டது.
06. 1874 இவ்வூர் கடற்கரையை அண்டிய நிலப்பரப்பிற் தென்னந் தோட்டங் களை உற்பத்தி செய்யும் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.
07. 1878 பள்ளவெளி, சம்புக்களப்பு வயல்கள் காடு வெட்டி உண்டாக்கப்பட்டன.
08. 1892 அட்டானைச் சேனை-அக்கரைப்பற்று மணல் வீதி அமைக்கப்பட்டது.
09. 1899 கிராம ஆஸ்பத்திரியொன்று கடற்கரைத் தோட்டத்தில் திறக்கப்பட்டது.
10. 1905 நடமாடும் பொதுச் சந்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
11. 1907 பெரும் புயலால் ஊரில் பாரிய அழிவு ஏற்பட்டது.
12. 1916 அட்டானைச் சேனையிலிருந்து அக்கரைப்பற்று பெருந்தெரு வரையும் கல் பரவப் பட்டது.
13. 1917 மேற்படி வீதிக்குத் தார் ஊற்றப்பட்டது.
14. 1928 உடையார், கொஸ்தாப்பல் நியமனம்.
15. 1928 2/3, 4/5 குறிச்சிகள் இணைக்கப்பட்டன.
16. 1935 இவ்வூரில் கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது.
17. 1936 கொள்ளை நேயம் ஏற்பட்டதால் கடற்கரையில் சுகாதார முகாம்களைக் கட்டி அவற்றில் நோயாளரைப் பராமரித்தது. சுமார் 300பேர் வரை இறந்தனர்.
18. 1939 பொத்துவில் பெருந்தெரு 40ம் மைலில் அரசாங்க வைத்திசாலை நிறுவப்பட்டது.
19. 1941 சின்னப்பள்ளியில் "நக்கறா" எனும் முரசு கொட்டி அதன்பின் அதான் சொல்லித் தொழுகைக்காக அழைக்கும் சம்பிரதாயம் தொடங்கப்பட்டது.
20. 1935 கிராமச் சங்கம் ஆரம்பம்.
21. 1936 கிராம நீதி மன்று தொடக்கி வைக்கப்பட்டது.
22. 1939 அக்கரைப்பற்று - இறக்காமம் வீதி பஞ்ச நிவாரணத்தின் நிமிர்த்தம் போடப்பட்டது. இதற்குப் பஞ்சநிவாரண வீதி என ஒரு பதிவும் உண்டு.
23. 1942 கலியாண வைபவங்களில் கொட்டப்பட்டு வந்த மேளம் பள்ளிவாசல் களின் தீர்மானப்படி முஸ்லிம் பகுதிகளில் நிறுத்தப்பட்டது.
24. 1943 கூழாவடி - அளிக்கம்பை வீதி அமைக்கப்பட்டது.
25. 1944 பள்ள வெளித் தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள வெள்ளப் பாதுகாப்பு (ஊர்ப் போடியார்) வீதி அமைக்கப்பட்டது.
26. 1942 இவ்வூர் மாணவர்கள் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை (எஸ்.எஸ்.ஸி) ஆசிரியர் கலாசாலைப் புகழுகப் பரீட்சை (என்றன்வி) களை எழுத நாய்ப்பட்டிமுனைக்குப் போனார்கள்.

27. 1947 பள்ளிக் கந்தூரிகளுக்குப் பறை கொட்டுவது நிறுத்தப்பட்டது.
28. 1860 அக்கரைப்பற்றுக் காணிகள் அளக்கப்பட்டு "சீக்கூப்பி" ஏட்டில் பதியப்பட்டது.
29. 1872 சாகாமக்குளம் கட்டியது.
30. 1942 தாலி போட்டாற்றுக்கண்டம் உருவாக்கப்பட்டது.
31. 03.06.1958 முதலாவதாக உலமா சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.
32. 1959 முதலாவது கல்விச் செயலகம் "ஸெய்ன் பில்டிங்" கில் திறக்கப்பட்டது.
33. 1960 இங்கு மின்சாரம் முதன் முதலாக வழங்கப்பட்டது.
34. 1963 கிராம சேவகர் என்ற பதவியில் விதானைமார் அமர்த்தப்பட்டனர்.
35. 1965 அக்கரைப்பற்று-அம்பாரை வீதிக்கு கல் பரவியது.
36. 1965 அக்கரைப்பற்றிலிருந்து அம்பாரைக்கு முதன் முதலாக பஸ் சேவை நடாத்தப்பட்டது.
37. 05.04.1977 சின்னப்பள்ளியில் "நக்காறா முரசு" கொட்டல் நிறுத்தப்பட்டது.
38. 11.01.1978 பேருந்துச்சாலை (Bus Depot) ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
39. 23.11.1978 பெரும் தூறாவளி சீறிவந்தது.
40. 28.12.1981 இங்கிருந்து சாகாமத்துக்கு பஸ் சேவை ஆரம்பம்.
41. 01.02.1987 மருத வெட்டுவானில் கல்வி அலுவலகம் திறக்கப்பட்டது.
42. ஜூன் 1991 இங்கு ஓட்டோ (Three Weelar) வாகனத்தில் பிரயாணம் ஆரம்பித்தது.
43. செப்ரெம்பர் 1981 நிலத்துக்கடியில் கான் வெட்டி ஜப்பானிய அரசின் உதவியுடன் தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்கள் பொருத்தப்பட்டது.
44. 23.05.1992 பொத்துவில் பெரும் தெரு பொதுச்சந்தையடியில் பேருந்து தரிப்பு நிலையம் (Bus Depot) திறக்கப்பட்டது.
45. 31.01.1993 பாக்கின்தானை சேர்ந்த ஆன்மிக வைத்தியரான அப்துல் காதிர் காதிரி எழுவுவெட்டுவான் மைதானத்தில் விபூகம் அமைத்து வைத்தியம் செய்தார்.
46. 27.02.1993 ஆடைத்தொழிற்சாலையை 3ம் கட்டையடியில் கௌரவ ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாஸ் திறந்து வைத்தார்.
47. 29.10.1993 புதுப்பள்ளிவாசலை புனரமைக்க அடிக்கல்லை டமஸ்கஸைச் சேர்ந்த மவ்லானா ஸெய்யித் மஸின் சத்ஹூல்லாஹ் கலீபா அல்-ஹூஸ்னி நட்டு வைத்தார்.
48. 23.10.1995 தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பம்.

49. 15.05.1996 மேற்படி கழகம் பூரணமான பல்கலைக்கழகமாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டது.
50. 22.07.1967 மக்கள் வங்கி ஆரம்பம்.
51. 24.07.1975 இலங்கை வங்கி திறக்கப்பட்டது (கமநல சேவை நிலையத்தில்)
13.10.1980 பிரதான கிளை (யூனியன் கட்டடத்தில்)
52. 11.06.1997 ஹற்றன் ரெஷனல் வங்கி அங்குரார்ப்பணம்.
53. 09.11.1997 பட்டண (சின்ன)ப் பள்ளிவாசலில் மாத்திரம் முஹ்யித்தீன் ஆண்டகை பேரில் பெரிய கந்தூரி வழங்கப்பட்டது.
54. 17.07.1997-19.07.1997 தேசிய மீலாத் விழா அட்டாளைச்சேனையில் நடைபெற்றது.
55. 24.12.1997 பட்டண(சின்ன)ப் பள்ளிவாசலில் இஸ்லாமிய கலாசார நூலகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக உப-வேந்தர் எம்.எல்.ஏ.காதர் அதைத் திறந்து வைத்தார்.

அனுபந்தம் : vii

கலைஞர்கள் (தொடர்) :

கலாநதி தீன் முஹம்மத் :

E.M.M. மீராசாஹிப் (சீனி முகம்மது) மனேஜர் அவர்களினதும் ஜனாபா பாத்திமாவினதும் புதல்வராக 19.10.1956ல் பிறந்தவர். மௌலவீச்சான்றிதழ் பெற்று கிழக்கிலங்கை அறபிக்கல்லூரியின் போதனாசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

இவருடைய வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை இப்படிக்குறிப்பிடலாம்:

- 1968 - இலங்கை சாஹித்திய மண்டல அறப்புப் பேச்சுப் போட்டியில் பரிசு பெற்றமை.
- 1973 - மௌலவியாக வெளிவரல், கிழக்கிலங்கை அறபிக்கல்லூரியின் விரிவுரையாளராக நியமனம் பெறல்.
- 1975 - அநுராதபுரம், அழுத்தம் முஸ்லிம் வித்தியாலயங்களின் அறபிக் ஆசிரியராகக் கடமையேற்றல்.
- 1973 - 76 இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையில் அல்-குர் ஆன் விளக்கம், அஸ்மா உல் ஹுஸ்னா விளக்கவுரை, கஸீத்துல் புர்தா தெளிவுரை ஆகிய பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியமை.
- 1976-04-19 எகிப்து அல்-அஸ்ஹர் சர்வகலாசாலைக்குப் புலமைப்பரிசில் பெற்றுப் பயணமாதல்.

- 1977 - மேலது பல்கலைக்கழகத்தின் வெளி நாட்டு மாணவர் பிரதி நிதியாக விபியாவுக்கு மும்முறை உத்தியோக விஜயம்- விபியத்தலைவர் மு அம்மர் கத்தாபியுடன் சொல்லாடல்.
- 1978 - கலைமாணி (B.A. Hons) பட்டம் பெறல், மேலது பல்கலைக்கழகம்.
- 1980 - ஹஜ்யாத்திரை செய்தல், நைஜீரியாவில் அரபு விரிவுரையாளராக நியமனம் கிடைத்ததும் மேற்படிப்பின் நிமிர்த்தம் அதை ஏற்கவில்லை. அமெரிக்கா எழுத்தாளர் மைக்கல் ஹார்ட் என்பவரால் எழுதப்பட்ட "நூறு மக்கான்கள்" என்ற புத்தகம் சம்பந்தமான அறபுலக ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட போட்டியில் வெற்றியீட்டிய 100 பேரில் ஒருவர். கெய்ரோ "அக்டோபர்" சஞ்சிகை இப்போட்டியை நடத்தியது.
- 1982 - முதுமாணிப்பட்டம் 1ம் பிரிவு (M.A. First Division)
- 1987 - லண்டனில் இயங்கும் உலக ஸூபிக்கவுன்ஸிலால் எகிப்தில் நடாத்தப் பெற்ற கேள்வி - பதில் நிகழ்ச்சியில் வெற்றியீட்டியமைக்காக 25,000 ரூபா ரொக்கப்பரிசும், ஹஜ் செய்யும் செலவுத் தொகையையும் பெற்ற ஒரேயொரு வெளிநாட்டு மாணவன் என்ற தகைமைக்குறித்தாளர்.
- 1988 - கலாநிதிப்பட்டம் (முதல் வகுப்பு, சிறப்பு) ph.D, (1st Class, Hons) பெற்று தாய் நாடு திரும்பல், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளராக நியமனம். நாட்டின் பாதகமான சூழ்நிலையால் இப்பதவியை ஏற்கவில்லை.
- 1989 - எகிப்து அல்-அஸ்ஹர் பல்கலைக் கழகத்தின் வெளிநாட்டு மாணவர்க்கான நெறித்துறையின் விரிவுரையாளராகக் கடமையேற்றல். எகிப்தியரல்லாத ஒருவர் முதன் முதலாகப் பெற்ற நியமனமிது.
- 1990-08-10 அல்ஜீரியா இஸ்லாமியப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் நியமனம். ஆனால் ஏற்க முடியவில்லை.
- 1990-08-20 பாக்கிஸ்தான் இஸ்லாமாபாத்திலுள்ள சர்வதேச இஸ்லாமியப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக நியமனம் - இற்றைவரை அங்கு கடமை செய்தல்.
- தரிசித்த நாடுகள் : விபியா, ஈராக், துருக்கி, இற்றை, பாக்கிஸ்தான், சவுதி அரேபியா, சிரியா, லண்டன், இங்கிலாந்து.
- வெளியிட்ட நூல்கள் : அபூயாஸீர், கலாநிதி அவருடைய மெய்ஞானத் தத்துவங்களும் (இஸ்லாம், இந்து, சிறீலங்கா ஒப்பு நோக்கு - 1984) அரிஸ்நோற்றவின் தர்க்கவியலும் முஸ்லிம் உலகும் (1983)

இறைஞானம் - ஒரு தத்துவ நோக்கு (1984)

இஸ்லாமும் அதன் பொருளும் (1988) (இந்நூல் 88,89-89,90ம் கல்வியாண்டுகளில் அல்-அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்ட முன்படிப்பு மாணவர்க்கான பாடப் புத்தகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது)

மத ஒப்பாய்வுத் துறையில் மேற்கத்திய அறிஞர்களின் சிந்தனைக் குழப்பங்கள் (1993)

இந்து மதமும் யூத மதமும் (ஓர் ஒப்புநோக்கு - 1993)

மரணத்தின் பின் வாழ்க்கை - இஸ்லாம், இந்துமத ஒப்புநோக்கு (1994) (கடைசி இரு நூல்களும் அச்சேறவில்லை)

உயர்மட்டப் பேச்சாளர், சமுதாயப் புரவலர், ஜனரஞ்சகமான கல்விமான்.

பிறப்பிடம் : 1ம் குறிச்சி, அக்கரைப்பற்று.

மனைவி : மௌலவியா முபீதா.

மகன் : அஹ்மத் முஸ்தபா.

(தழுவல் : "காலாநிதி எம். தீன்முஹம்மத்" எனும் கையேடு, எழுதியவர் எம்.ஏ. அப்துல் றஸ்ஸாக் - கலாபூஷணம்)

எஸ்.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் :

15.08.1945ல் பிறந்தவர். கலையன்பன், பொத்தூர் ஆசிரியன் என்ற புனைப்பெயரில் 1961ல் இருந்து எழுதி வருகிறார். கதை, கட்டுரை, எழுதியும் நாடகங்கள் எழுதிநடித்தும் வருகிறார். இலங்கை வானொலிக் கவியரங்குகளில் பங்கு பற்றி, முஸ்லிம் செய்திச்சரம் எனும் நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்கினார். கிழக்கிலங்கை சிவாஜி எனும் பட்டமளிக்கப்பட்டவர். கல்முனை கலாசார விழாவில் பேசுபு போட்டி, அகில இலங்கை ஹிஜ்ரா விழாக்களில் தங்கப்பதக்கம் பெற்றவர். முச்சுடர் எனும் கவிதை நூலை வெளியிட்டவர். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். அக்கரைப்பற்று பிரதேச கலாசார சபையின் செயலாளராகப் பணிபுரிகிறார். இச்சபையால் 29.08.97ல் அஸ்-ஸிறாஜ் வித்தியாலயத்தில் நடாத்தப்பெற்ற பிரதேச சாஹித்திய விழாவின் வெற்றிக்காகப் பெரிதும் உழைத்தவர். தற்போது "ஊடுருவல்" எனும் மாசிகையை வெளியாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

எம்.ஏ. நஜ்முதீன் அவர்கள் :

அக்கரைப்பற்று நஜ்முதீன் என்ற பெயரில் எழுதுகிறார். பாடசாலைக் காலங்களிலிருந்தே கவிதை, சிறுகதை எழுதுவதில் ஈடுபாடு கொண்டவர். தினபதி சிறுகதைத்திட்டத்தில் இவரது பதினாறாவது வயதில் முதல் சிறுகதை

பிரகரமானது. தினகரன், மலர் போன்ற செய்தி இதழ்களிலும் கதை, கவிதைகள் வெளியாகின. 1980ல் நடைபெற்ற அம்பாரை மாவட்ட வளர்ந்தோர்க்கான சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசிலை வென்றவர். மலர் சஞ்சிகையின் தேசிய ரீதியிலான சிறுகதைப் போட்டியில் மூன்றாம் பரிசு கிடைத்தது. தற்போது அக்கரைப்பற்று பிரதேசச் செயலாளர் கருமாலயத்தில் பிரதம எழுதுநராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

மெய்யாய் ஓரோர் கணம்.....!

வேதாந்தி

எத்தனை பேர் ஆடி
இறங்கிவிட்ட மேடையிலே
இன்றேறி ஆடுதற்கு
நீ வந்தாய் உன் நடனம்
நன்றாய் இருக்கும்
நாள் பட்டுப் போகையிலே.....?

வேறொருத்தி ஆட
விரைந்திட்டால் நீ பிறகு
விட்டுக் கொடுக்க
விரும்பாய் எனைப் பழிப்பாய்
நாட்டியத்தின் அட்சரங்கள்
நாணியேன் என்பாய்

ஊராரைக் கூட்டி
உமிழ்ந்திடுவாய் என்னிடத்தில்
உள்ள குறைகள்
உரைத்திடுவாய் போலியென்பாய்
சாயமிட்டு நானிட்ட
சத்தியங்கள் பொய்த்ததென்பாய்
ஆட வருபவளுக்கு
அறிவுரைகள் சொல்லிடுவாய்
இப்படித்தான் எல்லாரும்
இறங்கி விட்டார் ஆடிவிட்டு

பெய்யாய் மறைவாய்
புகழுக்காய் ஆசைக்காய்
உள்ளபடியாய் நான்
உரைத்திருக்கவில்லையடி
மெய்யாய் ஓரோர் கணத்தில்
மேனி சிவிர்த்தடி

ஆட்பிறந்தவளே அந்தரங்க மேடையினைத்
தூசி தட்டி - மட்டுத்
துணி விரித்து மெய்ம் மறந்து
பார்க்க இருக்கின்றேன்
பழகபடும் உள்ளதெல்லாம்

ஆனாலும் ஆடு
அங்கமெல்லாம் பொங்கியெழ
கூந்தலுடன் கொங்கைகளும்
குலுங்கச் சதங்கையுடன்
காலாக் கையாட
கண்விழிகள் பாய்ந்தாட
நெஞ்சாட மஞ்ச
நினைவு எழுந்தாட
ஆடு மயிலே! என்
அரங்கம் முழுவதிலும்
ஓயாமல் ஆடு
உன்கனவு மாயுமட்டும்.

(இருளின் நிழலில் கவிதைத் தொகுப்பு - 1997)

குறையட்ட நிலா

ஏயாரெம் சலிம்

புனலாட்டம் புள்ளிமான் துள்ளலிலே நாட்டம்
புன்னகையின் ஒளிசிந்தும் புதுமலர்ச்சிமேனி
கனவாளும் கண்ணிகையைக் கண்டிடவே நாட்டம்

கருத்தாளக் கடலுறைந்த கனிச் சுவையின் ஓட்டம்
தனம் மொட்டு மனந்தைத்த தழும்பதிலே ஊட்டம்
தானாக வட்டமிடத் தனியானும் வேளை
நனவாக வந்திட்டாள் நம்பவில்லை கண்கள்
நன்றாகக் கசக்கிட்டேன் நங்கையவள் தானே

அன்றிரவு கனவினிலே கன்னியே நீவந்து
அதரங்கள் சோர்ந்தோய முத்தங்கள் தந்து
சென்றனையே இன்றுவரை சென்றவிடமெங்கே
சேர்ந்தணைவோம் என்றிட்டால் சினம் கொள்ளுவாளா
என்று மனதாளத்தில் எண்ண வலை பின்ன
எதுவுமே சொல்லாது ஏமாந்திருந்தேன்
நன்றவளின் மனவோர்மை நாமறிவோமென்று
நங்கையிடம் நண்ணியடி நான் வைத்தேனன்று.

விண்ணதிலே வெண்ணிலவு பால் கொட்டியேக
வெண்பரப்பில் கண்குத்தி வெறிச்சோடப் பார்த்து
பெண்ணவளும் அமர்ந்திட்டாள் பெருமகிழ்வு வெள்ளம்
பேராசை பிதற்றல் எனக்கார் சொன்ன புத்தி
கண்மணியே கதை இதுதான் கருத்தென்னவென்றேன்
கரும்பாக அவள் மொழிவாள் களித்திடலாமென்று
எண்ணமது அவள் மனதில் எரிமலையாய்ச்சீறி
எரியாமல் சிறைப்பட்டுக் கிடப்பதை நான் கண்டேன்.

பருவத்தின் உருவே உன் எழிலொன்றுக்கீடு
படைத்தானும் இறையோனும் படைத்திருப்பானா
உருவத்தின் வனப்பென்னே ஊமையா நீயும்
உணர்ந்திட்டேன் என் நெஞ்சம் உலைவாயில் தீதான்
திருவொத்த உன்வாழ்வு தீயந்திடவே வேண்டாம்
திடமுடனே நானுண்ணைத் திருவாட்டியாக்க
ஒரு முத்தம் தரவாராய் உன்கவலை மாற்று
ஓயாது உன் வாழ்வில் மகிழ்வேற்றி நிற்பேன்.

வெண்மதியிற் குறையுண்டு வீணாய் அழாதே
வெடித்திடுமே என் நெஞ்சம் உன் கண்ணீராலே
கண்ணெனவே நான் உன்னைக் காப்பாற்றுகின்றேன்
கன்நெஞ்சர் உனை ஊமை எனச் சொல்வார் நீசர்
புண்ணான உனதுள்ளப் போராட்டமெல்லாம்
புயல் வெள்ளந்தனிலோடிப் போகட்டும் உந்தன்
எண்ணங்கள் இதயத்தால் இதரநர்த்தனத்தால்
என்றுமே மகிழ்வூட்டி இன்பத்தைக் காட்டும்

(முற்றத்து மல்லிகை - கவிதைத் தொகுப்பு பக்: 123. 1964)

கருங்கொடிப்பட்டன் (எம்.எஸ்.அப்துல் றாசீக்) அவர்கள் :

வாழ்க்கை இங்கே சீற்றம் இறைவா!

பந்தமும் பாசமும் பக்கத்து நேசமும்
பகை கொண்(டு) டாடுதே வாழ்க்கை
சொந்தமும் சுற்றமும் சொத்தினைச் சேர்க்க வாய்ச்
சொல் வாக்கிழக்குதே யிங்கே
வெந்ததும் வேகா(து) தும் வெற்றுடல் முண்டமும்
வெறி கொளும் வேட்கையின் சீற்றம்
இந்த வாறிழி நிலை இனி வரும் சந்ததி
இணைக்கவே கூடாது யிறைவா!

ஓலமே ஓங்குதே ஓசையாய் ஒப்பாரி
ஓழுங்கற் (டு) டாடுதே வாழ்க்கை
காலமே கடக்குதே காத்திராக்காட்சியாய்க்
காலனோ விரைகிறாரிங்கே
சாலவும் சிறக்காத சாய்தலைப் பட்சமே
சாதூர்ய வேட்கையின் சீற்றம்
சீலமே சிறந்திட சீர்மையைப் பேணி
சீடனுக்கருளுவா யிறைவா!

ஆன்மிகம் போற்றிடும் ஆசாரம் வளர்த்திடும்
அவனியை யாக்கிடு யிறைவா!
நானென்ற அகங்கார நாட்டமே நாடிடா
நல்லவை நல்கிடு யிறைவா!
ஈன்றவர் மனங்களில் இன்பஞ்சுரந்திட
இனியவை பொழிந்திடு யிறைவா!
தோன்றுக புகழொடு தோழமை வளமொடு
தோய்ந்த நல்வாழ்வு தா யிறைவா!

அனுபந்தம் : viii

திருக்கோயில் சந்தையில் முஸ்லிம்கள் :

பொதுவாக அக்கரைப்பற்றுப் பொதுச்சந்தை ஆரம்பித்துச்சுமார் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் எனலாம். தொடக்ககாலத்திலிருந்தே அக்கரைப்பற்று வியாபாரிகள் பிரதி ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் 8 மைல் தூரத்திலுள்ள திருக்கோவிலுக்குப் பொருட்களைக் கொண்டு சென்று விற்பது வழக்கமாகும்.

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவும் வியாபாரிகள் ஒன்று சேர்ந்து கூடார வண்டிகளில் சந்தைப்படுத்தும் சாமான்களை நிரப்பி இரவு 12 மணிக்குப்பின்பு வண்டிகளை நடத்திச் செல்வர். ஸ்ரீசித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிற் சூழலில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஒலைக் கொட்டில்களே சந்தை நிலையமாகும்.

அனேக சாமான்கள் விற்பனைக்காக அங்கு பரப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கும். தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் உறவு குடும்பங்களின் உறவு போன்று மிக நெருக்கமாகக் காணப்பட்ட காலகட்டமது.

திருவிழாக்காலங்கள், விசேடதினங்களில் முஸ்லிம் வியாபாரிகள் அங்கு சில நாட்கள் தங்கி வியாபாரம் செய்வதும் ஒரு வழமையாகும். பண்டமாற்று வியாபாரங்கள் ஆரம்பக்காலத்தில் நிகழ்ந்தன. திருக்கோவிலிலிருந்து தேங்காய், மீன் வகை, மரக்கறிகள், சோழம், இறால், மற்றும் மரவள்ளிக்கிழங்கு என்பனவற்றை அக்கரைப்பற்று வியாபாரிகள் கொள்வனவு செய்து வருவர்.

திருமணம், மரணம், வேறு விசேடங்களின் போது அக்கரைப்பற்று

மக்கள் திருக்கோவிலிலும், திருக்கோவில் மக்கள் அக்கரைப்புற்றிலும் சில நாட்கள் தங்கியிருந்து ஒருவருக்கொருவர் உதவியொத்தாசைகள் செய்து உறவு கலப்பர். தமிழ், முஸ்லிம் பேதம் அன்னேரம் தலைகாட்டவில்லை. இக்காலக் கோயிற் திருவிழாக்களில் நடை பெற்று வந்த "பட்டாணி மடை" நிகழ்ச்சியில் பெருமளவில் முஸ்லிம்கள் கலந்து கொள்வது சிறப்பாகும். விசேட நாட்களில் உணவு வகைகள் ஆளுக்காள் பரிமாறிக்கொள்வர். திருக்கோவில் சந்தையில் அக்காலத்தில் விற்கப்பட்ட பெரிய செத்தல் மீன், சீரகக்கொச்சிக்காய், முருங்கைக்காய் மற்றும் கறிச்சரக்கு வகைகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலாணத்தின் சுவையே ஒரு தனிரகமானது. சமையலிற் கைதேர்ந்த பெண்களின் விசேட தயாரிப்பான இக்கறி நல்ல மெளக பெற்றிருந்தது.

தென்னஞ்சோலைகளின் நடுவே எல்லோரும் வளைத்திருந்து கடற்காற்றிற் சொல்லாடி மகிழ்ந்துண்ட சுவையை முதியவர்கள் இன்றும் மறக்காதுள்ளனர்.

இப்படியான ஓர் இனிய வாழ்க்கையமைப்பு கடந்த கால யுத்தம் ஆரம்பித்ததும் தொடர்பற்றுந்து போனது மிக வேதனையான ஒரு நிகழ்வாகும். அந்த அருமையான நாள் வராதா? என்று ஏங்கும் பலர் இவ்வூரில் இன்றும் உள்ளனர்.

அனுபந்தம் : ix

நெற்காணிகளின் பாரம் பரியப் பெயர்கள் :

அக்காலத்தில் வயற் பரப்புகள் வெளி, வட்டை, கணத்தை, சேனை, மேடு, குழி, துளாவை, கல் முதலிய பெயர்களை அடைமொழியாய்ப் பெற்றிருந்தன. என்றாலும் இவைகளை அடையாளங்காண்பதில் சில சிரமங்கள் இருந்தன.

போடியாருக்குரிய தனித்தனி வயல்கள் சில காரணப்பெயர்களைக் கொண்டழைக்கப்பட்டன. அத்தோடு அந்தக்காணி எந்தப் பொடியாருக்குரியது எனவும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

எடுத்துக்காட்டாக பட்டி மேட்டில் உள்ள கிணற்றடி வெளிகே.எல்.எம்.மீராசாஹிப் போடியாருக்கும், சப்பாணித்துளாவை உ.போ.முகம்மது மீராசாஹிப்பு போடியாருக்கும் உரியதெனப்புலப்பட்டது.

இப்பெயர்கள் வரவர அருகிக்கொண்டு வருவதால் தற்கால, எதிர்காலச் சந்ததியினரின் தகவல்களுக்காக நெற்காணிகளின் பெயர்கள் இதில்

குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன :

1. பட்டிமேடு
2. மொட்டையாகல்
3. சேனக்காடு
4. சப்பாணித்துளாவை
5. பாமங்கை
6. ஊரக்கை
7. நரகக்குழி
8. பனையான் மடு
9. வன்னியனார் கண்டம்
10. எலவட வெளி
11. பூமரத்தடிப் பொரை
12. தென்னமரத்துப் பொரையடி
13. கிணற்றடி வெளி
14. சொறியனாறு
15. பெரிய துளாவ
16. அளிக்கம்பை
17. நீத்தையாறு
18. சாகாமம்
19. எசங்குச் சேனை
20. எரிக்கிலங்காடு
21. காடியனர் கண்டம்
22. நரகக் குழி
23. சில்லிக் கொடி வயல்
24. மலையடிக்கண்டம்
25. புளியடிக்கண்டம்
26. தாலி போட்டாற்றுக் கண்டம்
27. பனங்காட்டார் கண்டம்
28. பனங்காட்டு வட்டை
29. சில்லிக் கொடி வட்டை
30. கல்முனங்கு
31. கல்லடிக்கண்டம்

காடியனர்	28
கொட்டை	29
காடியனார்	30
காடியனார்	31
காடியனார்	32
காடியனார்	33
காடியனார்	34
காடியனார்	35
காடியனார்	36
காடியனார்	37
காடியனார்	38
காடியனார்	39
காடியனார்	40
காடியனார்	41
காடியனார்	42
காடியனார்	43
காடியனார்	44
காடியனார்	45
காடியனார்	46
காடியனார்	47
காடியனார்	48
காடியனார்	49
காடியனார்	50
காடியனார்	51
காடியனார்	52
காடியனார்	53
காடியனார்	54
காடியனார்	55
காடியனார்	56
காடியனார்	57
காடியனார்	58
காடியனார்	59
காடியனார்	60

32. பொத்தானை
33. வட்டமடு
34. முறாணவட்டி
35. தோணிக்கல்
36. கல்காரை
37. பாலையடிமடு
38. கீத்துப்பத்து
39. மையான்ற கணத்தை
40. வெல்வெந்தா
41. சாயிஷடவட்டை
42. கிழவியூர் மலை வட்டை
43. அம்மாள்ள குளம்
44. புட்டம்ப வயல்
45. சோலைவட்டை
46. பொரன் வெளி
47. பெரிய முனங்கு
48. சின்ன முனங்கு
49. மலங்கு மெளலானாட சேனை
50. வினாவடிக்கண்டம்
51. ஒயித்தாட வட்டை
52. ரெண்டாத்துக்கப்பு
53. கருங்கொடித்தீவு வட்டை
54. டிப்போமடு
55. ஓமரங்காய் வட்டை
56. பன்னச்சேனை
57. நெடுந்தோட்டம்
58. கறுப்பா வெளி
59. கல்மொனங்கு
60. உடுகுட மூலை
61. நாகக்குழி
62. சாம்பமாரி
63. வினாங்காட்டான் மட்டி

64. பன்னல்ல வட்ட
65. சந்திரகாலப்புட்டி
66. கப்பல்ல வெளி
67. கூப்பிடுகல்
68. செத்திரமகன்ரவெளி
69. கவடாப்புட்டி
70. கொட்டப்பாக்குட காலையடி
71. ஓடியவெளி
72. ஆலையடி வட்டை
73. வேப்பையடி வட்டை
74. வம்மியடிக்குள வட்டை
75. கூளவடிக்கண்டம்
76. அவக்கர்ர புட்டி
77. அணுக்கன் வெளி
78. கறுத்தார்ர வெளி
79. முப்பத்து மூணைக்கர்
80. சங்கோடிப்பத்து வெளி
81. ஊறாயினர் வெளி
82. சுங்கார்ர வெளி
83. பட்டியடி வெளி
84. சேகுமுல்லக்காரன் வெளி
85. வதக்குட வெளி
86. கலந்தப் போடியார் வெளி
87. தம்பிக்காக்கா வெளி
88. காதர் வட்டான வெளி
89. ஐனியர்ர வெளி
90. ஆலாக்கண்ணர்ர வெளி
91. அவக்கராலிமுட வெளி
92. தங்கப்புள்ள வெளி
93. கந்தூரி வெளி
94. வாக்கிலா வட்ட
95. பெரிய துளாவ

96.	ஈனாக்கானாட வட்ட	ஈனாக்கானாட வட்ட	13
97.	தொட்டாச்சுருங்கி வட்ட	தொட்டாச்சுருங்கி வட்ட	14
98.	பட்டாணியார் வெளி	பட்டாணியார் வெளி	15
99.	உதுமான் குட்டிப் போடியாரர் வட்ட	உதுமான் குட்டிப் போடியாரர் வட்ட	16
100.	ஆராச்சி மரைக்கார் வெளி	ஆராச்சி மரைக்கார் வெளி	17
101.	மானுரிச்சகல் வெளி	மானுரிச்சகல் வெளி	18
102.	தாக்கத்தி வெளி	தாக்கத்தி வெளி	19
103.	சின்னப்புள்ள ஆசியாரர் வெளி	சின்னப்புள்ள ஆசியாரர் வெளி	20
104.	உதுமாலெவ்வை ஆலிம் வெளி	உதுமாலெவ்வை ஆலிம் வெளி	21
105.	மகுமுதுப் போடி வெளி	மகுமுதுப் போடி வெளி	22
106.	பீச்சக்கலியார் வெளி	பீச்சக்கலியார் வெளி	23
107.	மூக்குறுஞ்சி ஆசியாரர் வெளி	மூக்குறுஞ்சி ஆசியாரர் வெளி	24
108.	பட்டியடி வெளி	பட்டியடி வெளி	25
109.	ஆனக்காசின்ற வெளி	ஆனக்காசின்ற வெளி	26
110.	அசனார் மரைக்கார் வெளி	அசனார் மரைக்கார் வெளி	27
111.	காட்டுக்கண்டம்	காட்டுக்கண்டம்	28
112.	கரடிப்பால வெளி	கரடிப்பால வெளி	29
113.	முதிரையடி வட்ட	முதிரையடி வட்ட	30
114.	இலுக்குச்சேனை	இலுக்குச்சேனை	31
115.	நீத்தை	நீத்தை	32
116.	களவெட்டியா	களவெட்டியா	33
117.	முதலைக்கல் (ஆலினர்வட்டை)	முதலைக்கல் (ஆலினர்வட்டை)	34
118.	நொறச்சோலை	நொறச்சோலை	35
119.	கிறவல் குழி	கிறவல் குழி	36
120.	சோலை வட்டை	சோலை வட்டை	37
121.	சிறு நீத்தை	சிறு நீத்தை	38
122.	நீத்தை	நீத்தை	39
123.	வேலமரத்து வெளி	வேலமரத்து வெளி	40
124.	அம்பலத்தாறு	அம்பலத்தாறு	41
125.	கணங்குண்டு	கணங்குண்டு	42
126.	சம்புக்களப்பு	சம்புக்களப்பு	43
127.	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	44

128. பொரையடிக்கண்டம்
129. கொக்குப்பீச்சி
130. கிவிழ் (கீழ்) மடு
131. எசங்கணிச் சேனை
132. ஆலங்குளம்
133. கரடிக்குளம்
134. கொச்சிக்காய் சேனை
135. ஆனப்பாம் வெளி
136. கிறவல் குழி
137. அலியான்ர வட்டை
138. சேம்புக்குளம்
139. குடாக்கரை வட்டை
140. ஈனாக்கானாட வெளி
141. விப்பன வட்டை
142. தாக்காத்தி வெளி
143. எடயடிக்குளம்
144. வள்ளக்குண்டு
145. காமாட்டு வெளி
146. கோழியான்ர ஏத்தால
147. சோப்பிர வட்ட
148. அகமதுப் போடி வட்ட
149. குருக்கள்ள வெளி
150. உகாமுன
151. கூப்பிடு கல்
152. காலியுப்பட்டி
153. கப்பல்ல புட்டி
154. வெட்டுக்காடு
155. எசங்குக்காடு
156. சல்லிர புட்டி
157. பெரியகுள வட்ட
158. வாங்காமம் வட்ட
159. ஆனகட்ட குளம்

160. புனி டவட்டை
161. வெட்டையாண்ட வட்டை
162. கட்டுக்குடுப்பு வயல்
163. மருதயாடி ஓட வெளி
164. பெரிய வெளி
165. ஆனக்காசின்ர புட்டி
166. பெரிய புது வெளி
167. வாழையண்ட ஓட
168. சின்னப்புது வெளி
169. விட்டிரியா
170. கோழிக்காலை வெளி
171. பள்ள வெளி வட்டை
172. குருந்தங்குளம்
173. சிங்கப்புற வட்டை
174. கறுவலதிகாரி வெளி
175. தம்பிக்காக்காட வட்டி

மேலே கூறப்பட்ட நெற்காணிகள் இரு ஏக்கரும் அதற்கு மேற்பட்டவையுமாகும். சுமார் 200 வருடங்களுக்கு மேலாகச் செய்கைபண்ணப்பட்டு வந்த இவ்வயல்கள் தமது மக்களுக்கோ, குடும்பத்தாருக்கோ, மற்றும் பிறருக்கோ கைமாறும் போது வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சில திரிபுபட்டுள்ளன. தவிர பல வெளிகள் உப்புத்தன்மையுள்ளனவாகவும், இன்னுஞ்சில நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதி குறைவினாலும் வேறு சில அபிவிருத்திக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டதாலும் மேலும் சில பள்ள வயல்கள் பாரிய வெள்ள காலங்களில் மண் மூடி மோகப்போனதாலும் மற்றும்ஞ்சில மண்வளங்குன்றிப் போனதாலும் நெற் செய்கைக்கு உபயோகமற்ற நிலையிலுள்ளன. சில அடையாளங்காண முடியாதுள்ளன. பல ஆயிரக்கணக்கான வளமுள்ள வயல் நிலங்கள் இங்கினியாகல நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து வரும் நீர் தேங்கி வடிச்சல் வசதியில்லாததால் நீர் நிறைந்த சதுப்பு நிலமாகக் காணப்படுகின்றன. சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த அவலத்துக்கு இன்னும் முடிவில்லாதுள்ளது. சின்ன முகத்துவாரமே இதற்குரிய வடிச்சலாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சம்புக்களப்பு, பட்டியடிப்பிட்டி வயல்கள் முற்காலத்தில் பாரிய விளை நிலங்களாக விளங்கின. ஏராளமான மீன்களும் பிடிக்கப்பட்டன. பின்னர் நிலைமை தலைகீழாக மாறியுள்ளது. இந்த வயல் நிலங்கள் இவ்வூரின் நிலவளம், பொருள் வளம் மற்றும் மனித வலுவைக் காட்டுவதுமல்லாமல் நம்முன்னோரின் வாழ்க்கைச் சிறப்புகளையும் தெரிவிக்கின்றன.

அனுபந்தம் - X

எனது நன்றிக்குரியவர்கள் :

இந்த நூலுக்காகப் பல அரிய பணிகளைச் செய்தும், தகவரை தந்துமுதவிய அக்கரையூர் அப்துல்(எச்.எல்.ஏ.)குத்தூஸ் (விலைக்கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி) அவர்கள்.

அதே போன்றுதவிய எம்.ஐ.எம். அப்துல் றஹ்மான் (கிராம அலுவலர்) அவர்கள்.

இந்நூலை வெளியிட்ட அக்கரைப்பற்றுப் பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளன அலுவலர்கள், உறுப்பினர்கள்.

அணிந்துரை வழங்கிய கவிஞர், இலக்கியமணி, கலாபூஷண ஏ. இக்பால் அவர்கள்.

தொடக்க காலத் தகவல் தந்துதவிய எம்.ஏ. உதுமாலெப்பை அதிபர் (பீ.ஏ. கல்வி இப்போமா) [முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி - தேசிய பாடசாலை] அவர்கள்,

நிபல எழுத்தாளர் அ.ஸ. அப்துஸ்ஸமது பீ.ஏ. (சிறப்பு) அவர்கள்,

கலாபூஷணம் எம்.ஏ. அப்துல் றஸ்ஸாக் ஆசிரியர்,

வி.பி. சிவப்பிரகாசம் (வெகுசனத் தொடர்பு சாதனச் செய்தியாளர்) அவர்கள்,

அல்-ஹாஜ் எம்.ஐ.எம். யூசுப் ஆசிரியர் அவர்கள்,

எம்.எல்.ஏ. கமால்தீன், விஞ்ஞான, கணித ஆசிரியர் அவர்கள்,

க. மானாகப்போடி அவர்கள், அண்ணாவி மணி, கவிஞர் க. வடிவேல், ஜே.பி. எம்.ஸி.எச். அப்துற்றஷீது (வட்டை விதானை, முன்னைய விதானை) மு.இ.க. முஹம்மதிபுறாஹிம் (தங்கப்புள்ளப் பெத்தாட மகன்) அவர்கள், எம்.ஐ.எம். முகையதீன் (விதானை, முன்னாட் காழி) எம்.எம். இஸ்மாயில் உபாத்தியாயர், மு. அஹமது லெப்பை (பெரிய பள்ளி பிரதம மரைக்காயர்) கேற் முதலியார்

எம்.எஸ். காரியப்பர் (பிரதியமைச்சர்) எம்.ஏ.எல்.எம். ஹாஷீம் (புதுப்பள்ளி லெப்பையின் மகன்) அவர்கள், ஜனாபா கலங்கர் பாத்தும்மா, அல்-ஹாஜ் க.லெ. அப்துல் கபூர் லெப்பை, எம்.ஏ. பகுர்தீன் (பொதுசனத் தொடர்பு சாதனச் செய்தியாளர்)

ஏ. முகையதீன் பாவா (நில அளவையாளர் - அக்கரைப்பற்று வரைபடம்) ஏ.எல்.எம் கியாசத்தீன் (மெகா) அவர்கள்,

யென்னெல் கணணி அச்சத் தொகுப்பு உரிமையாளர் ஜனாப். யூ.எல்.ஏ. லத்தீப், மற்றும் கணணி இயக்குனர்களான எம்.எஸ். முஹம்மது றிகாஸ், எம்.எச். ரோஷன், எம்.ஏ. நவாஸ்,

இந்நூலை அச்சப் பதிவு செய்த செலக்ஷன் ஒப்செர் உரிமையாளர் ஏ.எல். சலீம் (மஜீத்) அவர்கள், உதவியாளர் எம்.எச். றபியுத்தீன் அவர்கள், ஏ.எம். சக்கரிய்யா அவர்கள்

முகப்பட்டை ஓவியம் வரைந்த பிரபல ஓவியர் "ஹூனா" (கொழும்பு) அவர்கள், அட்டைத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுழைத்த பரீத் ஏ. ஜவ்ஸகி (பேருவல) அவர்கள்,

கவிஞர் எஸ்.எம்.ஏ. அலீஸ், கவிஞர் மு. றாகா, அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.ஏ. காதர் (சேவாலங்கா) ஏ.எல்.எம். ஜமால்தீன், ஜே.பி. அவர்கள்.

● பின் அட்டை : இன உறவுக்கான அமைப்பினரால் அக்கரைப்பற்று 8ம் குறிச்சி பீற்றா வெளிவாரிக் கல்வி நிறுவக மண்டபத்தில் இந்நூலாசிரியருக்குப் பாராட்டளிக்கப்பட்டது. டொக்டர் எம். தேவராஜன் (மாவட்டச் சுகாதாரப் பணியாளர்) போர்த்திய பொன்னாடையில் அவர். (04.05.1996).

அனுபந்தம் - xi

உசாத்துணை நூல்கள் :

01. இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர். தொகுப்பு - அல்-ஹாஜ் எம்.ஐ.எம். முஹியத்தீன், அக்கரைப்பற்று - 02.
02. மட்டக்களப்புத் தமிழகம் - பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா, மட்டக்களப்பு
03. கலித்தொகை - புலியூர்க் கேசிகன் உரை - தமிழ்நாடு

04. பக்கீர் மெஹ்தாபுல்லாஷா தர்ஹா சரித்திரம் - உதவியவர் : பீ.ஸி. பக்கீர் ஜஃபர், திறந்த பல்கலைக்கழக விழிவுரையாளர், நாவலர்.
05. நம்முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம் - ஜி.ஸி. மெண்டிஸ்
- 06 இலங்கையின் சுருக்க வரலாறு - எச் டிள்யு கொறிங்ரன்
07. பண்டைய ஈழம் - வே.க. நடராசா. கரவெட்டி
08. வன்னியர் - கலாநிதி சி. பத்மநாதன், பேராதனை
09. பல பாமாலை (தொகுப்பு) - சேகு மதார்ப் புலவர், அக்கரைப்பற்று.
10. பஞ்சாமிர்தக் கீர்த்தனை - எஸ்.எம்.ஏ. றஷீத் (சீனி) ஆலிம்-அபற்று.02.
11. அக்கரைப்பற்று வரலாறு (முதற்பதிப்பு) - ஏயாரெம். சலீம், அக்கரைப்பற்று.
12. பொதுசன நூலகத் திறப்பு விழா, சிறப்புமலர், அக்கரைப்பற்று.
13. முல்லைத்தீவு முஸ்லிம்கள் (தொகுப்பு 03) கலாநிதி எஸ்.எச். ஹஸ்புல்லா - பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
14. ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள் - ஏ.ஆர்.எம். சலீம்.
15. இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக் கோயில்கள் - பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, கொழும்பு-04.
16. மத்திய கிழக்கிலிருந்து மட்டக்களப்பு வரை-மருதுர் ஏமஜீத்-சாய்ந்தமருது, கல்முனை.
17. மாகோன் வரலாறு - செல்வி க. தங்கேஸ்வரி (மட்டமாவட்ட கலாசார அலுவலர்) கன்னங்குடா, மட்டக்களப்பு.
18. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கலியாணச் சடங்குகள் - ஏ.ஆர்.எம்.சலீம்.
19. அக்கரைப்பற்று ஸ்ரீசித்தி விநாயகர் தலபுராணம் - அண்ணாவி மணி க. வடிவேல் - அக்கரைப்பற்று - 07.
20. இலங்கை அரசியலமைப்பும் தேர்தல் முறைசார் கீர்த்திருத்தங்களும்-அல்-ஹாஜ் எம்.ஐ.எம். மொஹிதீன்.
21. கிராமத்து இதயம்-அல்-ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல், சாய்ந்தமருது.
22. ஈழத்தின் இன்னுமொரு மூலை - வெளியீட்டுப் பணியகம், ஜம்ஆப் பெரிய பள்ளிவாசல், சம்மாந்துறை.
23. இருளின் நிழலில்..... வேதாந்தி. அக்கரைப்பற்று-02.
24. அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் (1997)
25. மன்ப-உல்-கைறாஅத் அறபிக்கல்லூரி, அக்கரைப்பற்று. (வெள்ளிவிழா மலர்)
26. அஷ்-ஷெய்க் அப்துஸ்ஸமத் (சின்ன)மவ்லானா வலீ (றஹ்) அவர்கள் - ஏ.ஆர்.எம். சலீம்.

27. பரம்பரை வழக்கம் (குறிப்பேடு) - மு. உதுமன்கண்டு உடையார்-அக்கரைப்பற்று-01.
28. கொண்டாட்ட மகிமை - மீ.சா.ஆதம்லெப்பை - (அண்ணாவியார்) அக்கரைப்பற்று-6.
29. Truibner India Oriental Service 2. Edger Thurston Castes and Tribes of Southern India 3. Varon Umar Rolf Ehrenfels mother Right in India.
30. The Government of North-East Province - information Department, Trincomalee.

பதிவேடுகளின் தரவுகள் :

மட்டக்களப்பு, பதுளை, கண்டி, அம்பாரைக் கச்சேரிகளிலுள்ள கோவைகள், பேரேடுகளின் பலதரப்பட்ட குறிப்புகள், குடிசன மதிப்புப்புள்ளி விவரத்திணைக்களம், நில அளவைத்திணைக்களம் முதலியவற்றின் பதிவுகள்

செவ்வீத் தகவல்கள் :

ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட முதியோர், மூத்தோர், பெரியார், பிரமுகர்கள், கல்விமான்கள், பெண்கள், கலைஞர்கள் மற்றும் மரபுவழி வரலாற்று ஆர்வலர்கள் முதலியோரின் செய்திகள். இவைகளுடன், பலரது கொப்பிகள், கையேடுகளிலுள்ள பெறுமதிமிக்க வரைவுகளும் இந்நூற் தயாரிப்புக்குப் பயன்பட்டன.

நிறைவுற்றது.

ஓரினத்தின் இயல்புகளையும், எழுச்சிகளையும் வெளிச்சம் காட்டும் சிறப்பு வரலாற்றுக்குண்டு.

வரலாற்று இருப்புகள் காலக் கண்ணாடியாகத் தெரிகின்றன.

இப்பனு கல்தூன் போன்ற வரலாற்று நிபுணர்கள் கடந்த கால வரலாறு தெரியாத இனத்துக்கு நிகழ்காலமில்லையென்றும், கடந்த கால, தற்கால வரலாறு தெரியாமலிருப்பவர்களுக்கு எதிர்காலமில்லையெனவும் குறித்துள்ளனர்.

நிகழ்வுகள் சமவச் சுவடுகளாகின்றன. அவை வரலாற்றுக் கணிப்பீடுகளில் வரைவு பெறல் வேண்டும்.

மாண்பும், மனித நேயமும் மானுடத்தின் விழுமங்களை உயர்த்த வேண்டுமானால் நம்பகத்தனமான தடங்கள் பதிக்கப்படவே ஆரோக்கியமானது.

அந்த வகையில் அக்கரைப்பற்றுப் பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம் இம்மண்ணின் வரலாற்று நூலொன்றை மிகச் சிரமமெடுத்து வெளியிட்டதன் வாயிலாகப் பாரிய பணியொன்றை நிறைவேற்றியுள்ளது.

வீட்டுக்கொரு புத்தகமாவது இருக்க வேண்டும் என்பதே மக்களின் தாகம்.

10.10.1997

ISBN 955 - 95567-2-X

Cover Designed By : Quick Graphics Print, Colombo.